

දීඝනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකා

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා

සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයවන්දනා සංවණ්ණෙතබ්බස්ස ධම්මස්ස පභවනිස්සයවිසුද්ධිපටිවේදනත්ථං, තං පන ධම්මසංවණ්ණනාසු විඤ්ඤානං බහුමානුප්පාදනත්ථං, තං සම්මදෙව තෙසං උග්ගහධාරණාදික්කමලද්ධබ්බාය සම්මාපටිපත්තියා සබ්බන්තිසුඛනිප්පාදනත්ථං. අප්ච වා මඛිගලභාවතො, සබ්බකිරියාසු පුබ්බකිච්චභාවතො, පණ්ඩිතෙහි සම්මාවරිතභාවතො, ආයතිං පරෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනතො ච සංවණ්ණනායං රතනත්තයපණාමකිරියා. අප්ච වා රතනත්තයපණාමකරණං පූජනීයපූජාපුඤ්ඤවිසෙසනිබ්බත්තනත්ථං, තං අත්තනො යථාලද්ධසම්පත්තිනිමිත්තකස්ස කම්මස්ස බලානුප්පාදනත්ථං, අන්තරා ච තස්ස අසඬකොවනත්ථං, තදුභයං අනන්තරායෙන අට්ඨකථාය පරිසමාපනත්ථං. ඉදමෙව ච පයොජනං ආචරියෙන ඉධාධිප්පෙතං. තථා හි චක්ඛති – “ඉති මෙ පසන්නමතිනො...පෙ. ... තස්සානුභාවෙනා”ති. වත්ථුත්තයපූජා හි නිරතියපුඤ්ඤක්ඛන්තසම්බුද්ධියා අපරිමේයාප්පභාවො පුඤ්ඤාතිසයොති බහුවිධන්තරායෙපි ලොකසන්නිවාසෙ අන්තරායනිබන්ධනසකලසංකිලෙසවිද්ධංසනාය පහොති, භයාදිඋපද්දවඤ්ච නිවාරෙති. යථාහ –

“පුජාරහෙ පුජයතො, බුද්ධෙ යදි ව සාවකෙ”තිආදි (ධ. ප. 1.195; අප. 1.10.1), තථා –

“යෙ භික්ඛවෙ බුද්ධෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා. අග්ගෙ බො පන පසන්නානං අග්ගො විපාකො හොති”තිආදි (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90).

“බුද්ධොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති;
චරමෙව හි සා පීති, කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්ස.
ධම්මොති...පෙ.... සඬ්ඝොති...පෙ.... දීපස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.6);

තථා –

“යස්මිං, මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න දොස...පෙ.... න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති”තිආදි (අ. නි. 6.10; 11.11),

“අරඤ්ඤෙ රුක්ඛමුලෙ වා...පෙ....
භයං වා ඡම්භිතත්තං වා,
ලොමහංසො න හෙස්සති”ති. (සං. නි. 1.249) ච

තත්ථ යස්ස වත්ථුත්තයස්ස වන්දනං කත්තුකාමො, තස්ස ගුණාතිසයයොගසන්දස්සනත්ථං
“කරුණාසීතලභදය”න්තිආදිනා ගාථත්තයමාහ. ගුණාතිසයයොගෙන හි වන්දනාරහභාවො, වන්දනාරහෙ ච කතා වන්දනා යථාධිප්පෙතප්පයොජනං සාධෙතීති. තත්ථ යස්සා දෙසනාය සංවණ්ණනං කත්තුකාමො, සා න විනයදෙසනා විය කරුණාප්පධානා, නාපි අභිධම්මදෙසනා විය පඤ්ඤාප්පධානා, අප්ච බො කරුණාපඤ්ඤාප්පධානාති තදුභයප්පධානමෙව තාව සම්මාසම්බුද්ධස්ස ථොමනං කාතුං තංමුලකත්තා සෙසරතනානං
“කරුණාසීතලභදය”න්තිආදි වුත්තං.

තත්ථ කිරතීති කරුණා, පරදුක්ඛං චික්ඛිපතී, අපනෙතීති අත්ථො. අප්ච වා කිණාතීති කරුණා, පරදුක්ඛෙ සති කාරුණිකං හිංසතී, විබාධතීති අත්ථො, පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං කම්පනං හදයබෙදං කරොතීති වා කරුණා. අප්ච වා කමීති සුඛං, තං රුන්ධතීති කරුණා. එසා හි පරදුක්ඛාපනයනකාමතාලක්ඛණා, අත්තසුඛනිරපෙක්ඛතාය කාරුණිකානං සුඛං රුන්ධති විබන්ධතීති. කරුණාය සීතලං කරුණාසීතලං, කරුණාසීතලං හදයං අස්සාති කරුණාසීතලභදයො, තං කරුණාසීතලභදයං. තත්ථ කිඤ්චාපි පරෙසං හිතොපසංභාරසුඛාදිඅපරිභානිච්ඡන්තසභාවතාය, බ්‍යාපාරාදිනං උජුචිපච්චනිකතාය ච සත්තසන්නානගතසන්නාපච්චිච්ඡේදනාකාරප්පවත්තියා මෙත්තාමුදිතානම්පි විත්තසීතලභාවකාරණතා උපලබ්භති, තථාපි දුක්ඛාපනයනාකාරප්පවත්තියා පරුපතාපාසහන්තරසා අවිහිංසාභූතා කරුණා විසෙසෙන භගවතො විත්තස්ස විත්තපස්සද්ධි විය සීතිභාවනිමිත්තන්ති වුත්තං “කරුණාසීතලභදය”න්ති. කරුණාමුඛෙන වා මෙත්තාමුදිතානම්පි හදයසීතලභාවකාරණතා වුත්තාති දට්ඨබ්බං.

අප් වා අසාධාරණඥාණවිසෙසනිබන්ධනභූතා සාතිසයං නිරවසෙසඤ්ච සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං විය සවිසයබ්‍යාපිතාය මහාකරුණාභාවං උපගතා කරුණාව භගවතො අතිසයෙන හදයසීතලභාවහෙතුති ආහ “කරුණාසීතලභදය”න්ති. අප් වා සතිපි මෙත්තාමුදිතානං සාතිසයෙ හදයසීතීභාවනිබන්ධනත්තෙ සකලබුද්ධගුණවිසෙසකාරණතාය තාසම්පි කාරණන්ති කරුණාව භගවතො හදයසීතලභාවකාරණං වුත්තා. කරුණානිදානා හි සබ්බෙපි බුද්ධගුණා. කරුණානුභාවනිබ්බාපියමානසංසාරදුක්ඛසන්තාපස්ස හි භගවතො පරදුක්ඛාපනයනකාමතාය අනෙකානිපි අසඬ්ඛෙය්‍යානි කප්පානං අකිලන්තරුපස්සෙව නිරවසෙසබුද්ධකරධම්මසම්භරණනියතස්ස සමධිගතධම්මාධිපතෙය්‍යස්ස ච සන්තිහිතෙසුපි සත්තසඬ්ඛාරසමුපනිතභද්‍රපතාපනිමිත්තෙසු න ඊසකම්පි චිත්තසීතීභාවස්සඤ්ඤාප්තමහොසිති. එතස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙ තිසුපි අවත්ථාසු භගවතො කරුණා සඬ්ඛිතානි දට්ඨබ්බං.

පජානාතිති පඤ්ඤා, යථාසභාවං පකාරෙහි පටිච්ඡික්ඛතිති අත්ථො. පඤ්ඤාව ඤෙය්‍යාවරණප්පහානතො පකාරෙහි ධම්මසභාවාවජොතනට්ඨෙන පජ්ජොතොති පඤ්ඤාපජ්ජොතො, සවාසනප්පහානතො විසෙසෙන හතං සමුග්ඝාටිතං විහතං, පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන විහතං පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතං. මුය්හන්ති තෙන, සයං වා මුය්හති, මොහනමත්තමෙව වා තන්ති මොහො, අවිජ්ජා, ස්වෙව විසයසභාවපටිච්ඡාදනතො අත්ථකාරසරික්ඛතාය තමො වියාති තමො, පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතො මොහනමො එතස්සාති පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහනමොහනමො, තං පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහනමොහනමං. සබ්බෙසම්පි හි බිණ්ණාසවානං සතිපි පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන අවිජ්ජාත්ථකාරස්ස විහතභාවෙ සද්ධාධිමුත්තෙහි විය දිට්ඨිප්පත්තානං සාවකෙහි, පටිච්චෙකසම්බුද්ධෙහි ච සවාසනප්පහානෙන සම්මාසම්බුද්ධානං කිලෙසප්පහානස්ස විසෙසො විජ්ජතිති සාතිසයෙන අවිජ්ජාප්පහානෙන භගවන්තං ථොමෙත්තො ආහ “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහනමොහනම”න්ති.

අප් වා අන්තරෙන පරොපදෙසං අත්තනො සන්තානෙ අව්චන්තං අවිජ්ජාත්ථකාරවිගමස්ස නිබ්බන්තිත්තත්තා, තත්ථ ච සබ්බඤ්ඤාතාය, බලෙසු ච වසීභාවස්ස සමධිගතත්තා, පරසන්තතියඤ්ච ධම්මදෙසනාතිසයානුභාවෙන සම්මදෙව තස්ස පවත්තිත්තා භගවා ච විසෙසතො මොහනමවිගමෙන ථොමෙතබ්බොති ආහ “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහනමොහනම”න්ති. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙ “පඤ්ඤාපජ්ජොතො”ති පදෙන භගවතො පටිච්චෙකපඤ්ඤා විය දෙසනාපඤ්ඤාපි සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන එකසෙසනායෙන වා සඬ්ඛිතානි දට්ඨබ්බං.

අප් වා භගවතො ඤාණස්ස ඤෙය්‍යපරියන්තිකත්තා සකලඤෙය්‍යධම්මසභාවාබොධනසමත්ථෙන අනාවරණඤාණසඬ්ඛාතෙන පඤ්ඤාපජ්ජොතෙන සබ්බඤෙය්‍යධම්මසභාවච්ඡාදකස්ස මොහන්ධකාරස්ස විධම්තත්තා අනඤ්ඤසාධාරණො භගවතො මොහනමවිනාසොති කත්වා වුත්තං “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහනමොහනම”න්ති. එත්ථ ච මොහනමවිධමනන්තෙ අධිගතත්තා අනාවරණඤාණං කාරණුපචාරෙන සකසන්තානෙ මොහනමවිධමනං දට්ඨබ්බං. අභිනිහාරසම්පත්තියා සවාසනප්පහානමෙව හි කිලෙසානං “ඤෙය්‍යාවරණප්පහාන”න්ති, පරසන්තානෙ පන මොහනමවිධමනස්ස කාරණභාවතො අනාවරණඤාණං “මොහනමවිධමන”න්ති වුච්චති.

කිං පන කාරණං අවිජ්ජාවිග්ඝාතො යෙවෙකො පහානසම්පත්තිවසෙන භගවතො ථොමනානිමිත්තං ගය්හති, න පන සාතිසයනිරවසෙසකිලෙසප්පහානන්ති? තප්පහානවචනෙනෙව තදෙකට්ඨතාය සකලසංකිලෙසගණසමුග්ඝාතජොතිතභාවතො. න හි සො තාදිසො කිලෙසො අත්ථී, යො නිරවසෙසඅවිජ්ජාප්පහානෙන න පතීයති. අප් වා විජ්ජා විය සකලකුසලධම්මසමුප්පත්තියා නිරවසෙසාකුසලධම්මනිබ්බන්තියා, සංසාරප්පවත්තියා ච අවිජ්ජා පධානකාරණන්ති තබ්බිග්ඝාතවචනෙන සකලසංකිලෙසගණසමුග්ඝාතො වුත්තොයෙව හොතිති වුත්තං “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහනමොහනම”න්ති.

නරා ච අමරා ච නරාමරා, සහ නරාමරෙහිති සනරාමරො, සනරාමරො ච සො ලොකො වාති සනරාමරලොකො, තස්ස ගරුති සනරාමරලොකගරු, තං සනරාමරලොකගරුං. එතෙන දෙවමනුස්සානං විය තදවසිට්ඨස්සත්තානම්පි යථාරහං ගුණවිසෙසාවහතො භගවතො උපකාරිතං දස්සෙති. න චෙත්ථ පධානාපධානභාවො වොදෙතබ්බො. අඤ්ඤො හි සද්දක්කමො, අඤ්ඤො අත්ථක්කමො. එදිසෙසු හි සමාසපදෙසු පධානම්පි අප්පධානං විය නිද්දිසියති යථා – “සරාජිකාය පරිසායා”ති (අප. අට්ඨ. 1.82). කාමඤ්ඤෙත්ථ සත්තසඬ්ඛාරභාජනවසෙන නිවිධො ලොකො, ගරුභාවස්ස පන අධිප්පෙතත්තා ගරුකරණසමත්ථස්සෙව යුජ්ජනතො සත්තලොකස්සවසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. සො හි ලොකියන්ති එත්ථ පුඤ්ඤපාපානි තබ්බිපාකො වාති “ලොකො”ති වුච්චති. අමරග්ගහණෙන චෙත්ථ උපපත්තිදෙවා අධිප්පෙනා.

අප් වා සමුහත්ථො ලොක-සද්දො සමුදායවසෙන ලොකියති පඤ්ඤාපියති. සහ නරෙහිති සනරා, සනරා ච තෙ අමරා චෙති සනරාමරා, තෙසං ලොකොති සනරාමරලොකොති පුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං. අමර-සද්දෙන චෙත්ථ විසුද්ධිදෙවාපි සඬ්ඛග්ගන්ති. තෙ හි මරණාභාවතො පරමත්ථතො අමරා. නරාමරානංයෙව ච ගහණං උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන, යථා – “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති (දී. නි. 1.157). තථා හි සබ්බානත්ථපරිහරණසුබ්බිගමාය නිරවසෙසහිතසුබ්බිධානතප්පරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය අව්චන්තුපකාරිතාය, අපරිමිතනිරුපමප්පහාවගුණවිසෙසසම්ඬ්ඛිතාය ච සබ්බසත්තුත්තමො භගවා අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං උත්තමං ගාරවට්ඨානං, තෙන වුත්තං – “සනරාමරලොකගරු”න්ති.

සොහනං ගතං ගමනං එතස්සානි සුගතො. හගවතො හි වෙනෙය්‍යජනුපසඬකමනං එකන්තෙන තෙසං
හිතසුඛනිප්ඵාදනතො සොහනං, තථා ලක්ඛණානුඛ්‍යාස්ථන (දී. නි. 2.33; 3.198-200; ම. නි. 2.385, 386)
පටිමණ්ඩිතරූපකායනායදුතවිලම්භිත- බලිතානුකඬ්ඵනනිප්පිලනුක්කුටිකකුටිලාකුලතාදිදොසරහිතං
විලාසිතරාජහංසවසභවාරණමිගරාජගමනං කායගමනං ඤාණගමනස්ථ
විපුලනිම්මලකරුණාසතිවිරියාදිගුණවිසෙසසහිතමහිනිභාරතො යාව මහාබොධි අනවජ්ජනාය සොහනමෙවාති.

අප් වා සයම්භුඤ්ඤාණෙන සකලම්පි ලොකං පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන පරිජානන්තො ඤාණෙන සම්මා ගතො
අවගතොති සුගතො. තථා ලොකසමුදයං පහානාහිසමයවසෙන පජහන්තො අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදෙන්තො සම්මා
ගතො අතීතොති සුගතො. ලොකනිරොධං නිබ්බානං සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො අධිගතොති සුගතො.
ලොකනිරොධගාමිනිපටිපදං භාවනාහිසමයවසෙන සම්මා ගතො පටිපන්නොති සුගතො. සොතාපත්තිමග්ගෙන යෙ
කිලෙසා පහිනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති, න පච්චෙති, න පච්චාගච්ඡතිති සුගතොතිආදිනා නයෙන අයමත්ථො
විභාවෙනබ්බො . අප් වා සුන්දරං යානං සම්මාසම්බොධිං නිබ්බානමෙව වා ගතො අධිගතොති සුගතො. යස්මා වා භූතං
තච්ඡං අත්ථසඤ්ඡිතං විනෙය්‍යානං යථාරහං කාලයුත්තමෙව ව ධම්මං භාසති, තස්මා සම්මා ගදතිති සුගතො, ද-කාරස්ස
ත-කාරං කත්වා. ඉති සොහනගමනතාදීහි සුගතො, තං සුගතං.

පුඤ්ඤපාපකම්මෙහි උපපජ්ජනවසෙන ගන්තබ්බතො ගතියො, උපපත්තිභවවිසෙසා. තා පන නිරයාදිවසෙන
පඤ්චවිධා, තාහි සකලස්සාපි භවගාමිකම්මස්ස අරියමග්ගාධිගමෙන අවිපාකාරභභාවකරණෙන නිවත්තිතත්තා භගවා
පඤ්චහිපි ගතීහි සුටිඨු මුත්තො විසංයුත්තොති ආහ – “ගතිවිමුක්ත”න්ති. එතෙන භගවතො කත්ථවිපි ගතියා
අපරියාපන්නතං දස්සෙති, යතො භගවා “දෙවාතිදෙවො”ති වුවචති, තෙනෙවාහ –

“යෙන දෙවුපපත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬිගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගච්ඡෙය්‍යං, මනුස්සත්තස්ථ අබ්බපෙ;
තෙ මය්හං ආසවා බිණා, විද්ධස්සා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36);

තංතංගතිසංවත්තකානාසුභි කම්මකිලෙසානං අග්ගමග්ගෙන බොධිමූලෙයෙව සුප්පහිනත්තා නත්ථි භගවතො
ගතිපරියාපන්නතාති අවචන්තමෙව භගවා සබ්බභවයොනිගතිවිඤ්ඤාණංධීතිසත්තාවාසසත්තනිකායෙහි සුපරිමුත්තො,
තං ගතිවිමුක්තං. වන්දෙති නමාමි, ථොමෙමිති වා අත්ථො.

අප් වා ගතිවිමුක්තන්ති අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතූප්පත්තියා භගවන්තං ථොමෙති. එත්ථ හි ද්විභාකාරෙහි
භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා – අත්තහිතසම්පත්තිතො, පරහිතපටිපත්තිතො ව. තෙසු අත්තහිතසම්පත්ති
අනාවරණඤ්ඤාණාධිගමතො, සවාසනානං සබ්බෙසං කිලෙසානං අවචන්තජ්ජහානතො,
අනුපාදිසෙසනිබ්බානජ්ජහන්තිතො ව වෙදිතබ්බා. පරහිතපටිපත්ති ලාභසක්කාරාදිනිරපෙක්ඛවිත්තස්ස
සබ්බදුක්ඛනියානිකධම්මදෙසනාතො, විරුද්ධෙසුපි නිවචං හිතජ්ඣාසයතො, ඤාණපරිපාකකාලාගමනතො ව. සා
පනෙත්ථ ආසයතො පයොගතො ව දුට්ඨා පරහිතපටිපත්ති, තිව්ධා ව අත්තහිතසම්පත්ති පකාසිතා හොති. කථං?
“කරුණාසිතලභදය”න්ති එතෙන ආසයතො පරහිතපටිපත්ති, සම්මා ගදනත්ථොන සුගත-සද්දෙන පයොගතො
පරහිතපටිපත්ති, “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං ගතිවිමුක්ත”න්ති එතෙහි වතුසච්චපටිවෙධත්ථොන ව සුගත-
සද්දෙන තිව්ධාපි අත්තහිතසම්පත්ති, අවසිට්ඨොන, “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතම”න්ති එතෙන ව සබ්බාපි
අත්තහිතසම්පත්තිපරහිතපටිපත්ති පකාසිතා හොතිති.

අප් වා තිභාකාරෙහි භගවතො ථොමනා වෙදිතබ්බා – හෙතුතො, ඵලතො, උපකාරතො ව. තත්ථ හෙතු
මහාකරුණා, සා පඨමපදෙන නිදස්සිතා. ඵලං වතුබ්බිධං – ඤාණසම්පදා, පහානසම්පදා, ආනුභාවසම්පදා,
රූපකායසම්පදා වාති. තාසු ඤාණජ්ජහානසම්පදා දුතියපදෙන සච්චජ්ජවෙධත්ථොන ව සුගත-සද්දෙන පකාසිතා
හොත්ති. ආනුභාවසම්පදා තතියපදෙන, රූපකායසම්පදා යථාමුත්තකායගමනසොහනත්ථොන සුගත-සද්දෙන,
ලක්ඛණානුඛ්‍යාස්ථනපාරිසුරියා (දී. නි. 2.33; 3.198-200; ම. නි. 2.385-386) විනා තදභාවතො. උපකාරො අන්තරං
අබාහිරං කරිත්වා තිව්ධයානමුඛෙන විමුත්තිධම්මදෙසනා, සො සම්මා ගදනත්ථොන සුගත-සද්දෙන පකාසිතො හොතිති
වෙදිතබ්බං.

තත්ථ “කරුණාසිතලභදය”න්ති එතෙන සම්මාසම්බොධියා මූලං දස්සෙති. මහාකරුණාසඤ්චොදිතමානසො හි
භගවා සංසාරපඬකතො සත්තානං සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනිභාරො අනුපුබ්බෙන පාරමියො පුරෙත්ථා අනුත්තරං
සම්මාසම්බොධිං අධිගතොති කරුණා සම්මාසම්බොධියා මූලං. “පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතම”න්ති එතෙන
සම්මාසම්බොධිං දස්සෙති. අනාවරණඤ්ඤාණපද්ධානස්ථි මග්ගඤ්ඤාණං, මග්ගඤ්ඤාණපද්ධානස්ථි අනාවරණඤ්ඤාණං
“සම්මාසම්බොධි”ති වුවචති. සම්මා ගදනත්ථොන සුගත-සද්දෙන සම්මාසම්බොධියා පටිපත්තිං දස්සෙති,
ලීනුද්ධච්චපතිට්ඨානායුහනකාමසුඛල්ලිකත්තකිලමානුයොග- සස්සතුච්ඡෙදාහිනිවෙසාදිඅන්තද්වයරහිතාය
කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගහිතාය මජ්ඣිමාය පටිපත්තියා පකාසනතො සුගත-සද්දස්ස. ඉතරෙහි සම්මාසම්බොධියා
පධානාප්පධානහෙදං පයොජනං දස්සෙති. සංසාරමහොසතො සත්තසන්නාරණස්ථෙත්ථ පධානං පයොජනං,
තදඤ්ඤමප්පධානං. තෙසු පධානෙන පරහිතජ්ජවත්තිං දස්සෙති, ඉතරෙන අත්තහිතසම්පත්තිං, තදුභයෙන

අත්තභිතාය පටිපත්තාදීසු (පු. ප. 24, 173) චතුසු පුග්ගලෙසු භගවතො චතුත්ථපුග්ගලභාවං දස්සෙති. තෙන ච අනුත්තරදක්ඛිණෙය්‍යභාවං උත්තමචන්දනීයභාවං, අත්තනො ච චන්දනකිරියාය ඛේත්තඛිගතභාවං දස්සෙති.

එත්ථ ච කරුණාග්ගහණෙන ලොකියෙසු මහග්ගතභාවප්පත්තාසාධාරණගුණදීපනතො භගවතො සබ්බලොකියගුණසම්පත්ති දස්සිතා හොති, පඤ්ඤාග්ගහණෙන සබ්බඤ්ඤානුකූලානුපද්ඨානමග්ගඤ්ඤානුදීපනතො සබ්බලොකුත්තරගුණසම්පත්ති. තද්දුග්ගහණසිද්ධො හි අත්ථො “සනරාමරලොකගරු”න්තිආදිනා විපඤ්චියතීති. කරුණාග්ගහණෙන උපගමනං නිරුපක්කිලෙසං දස්සෙති, පඤ්ඤාග්ගහණෙන අපගමනං. තථා කරුණාග්ගහණෙන ලොකසමඤ්ඤානුරූපං භගවතො පචන්තිං දස්සෙති, ලොකවොහාරවිසයත්තා කරුණාය, පඤ්ඤාග්ගහණෙන සමඤ්ඤායානවිධාවනං. සභාවානවබ්බොධෙන හි ධම්මානං සමඤ්ඤං අතිධාවිත්වා සත්තාදිපරාමසනං හොතීති. තථා කරුණාග්ගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිවිහාරං දස්සෙති, පඤ්ඤාග්ගහණෙන තිසු කාලෙසු අප්පට්ඨතඤ්ඤාණං, චතුසච්චඤ්ඤාණං, චතුස්පට්ඨමිථිආඤ්ඤාණං, චතුචස්සාරජ්ජඤ්ඤාණං. කරුණාග්ගහණෙන මහාකරුණාසමාපත්තිඤ්ඤාණස්ස ගභිතත්තා සෙසාසාධාරණඤ්ඤාණානි, ඡ අභිඤ්ඤා, අට්ඨසු පරිසාසු (ම. නි. 1.151) අකම්පනඤ්ඤාණානි, දස බලානි, වුද්දස වුද්ධඤ්ඤාණානි, සොළස ඤාණවරියා, අට්ඨාරස වුද්ධධම්මා, (දී. නි. අට්ඨ. 3.305; විභ. මූල. ටී. ගන්ථාරම්භවණ්ණනාය) චතුචත්තාරීස ඤාණවත්ථුනි, (සං. නි. 2.34) සත්තසත්තනි ඤාණවත්ථුනීති (සං. නි. 2.34) එවමාදීනං අනෙකෙසං පඤ්ඤාප්පභෙදානං වසෙන ඤාණවාරං දස්සෙති.

තථා කරුණාග්ගහණෙන චරණසම්පත්තිං, පඤ්ඤාග්ගහණෙන විජ්ජාසම්පත්තිං. කරුණාග්ගහණෙන සත්තාධිපතිතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන ධම්මාධිපතිතා. කරුණාග්ගහණෙන ලොකනාථභාවො, පඤ්ඤාග්ගහණෙන අත්තනාථභාවො. තථා කරුණාග්ගහණෙන පුබ්බකාරිභාවො, පඤ්ඤාග්ගහණෙන කතඤ්ඤාතා . තථා කරුණාග්ගහණෙන අපරන්තපතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන අනත්තන්තපතා. කරුණාග්ගහණෙන වා වුද්ධකරධම්මසිද්ධි, පඤ්ඤාග්ගහණෙන වුද්ධභාවසිද්ධි. තථා කරුණාග්ගහණෙන පරෙසං තාරණං, පඤ්ඤාග්ගහණෙන සයං තාරණං. තථා කරුණාග්ගහණෙන සබ්බසත්තෙසු අනුග්ගහවිත්තතා, පඤ්ඤාග්ගහණෙන සබ්බධම්මෙසු විරත්තවිත්තතා දස්සිතා හොති. සබ්බෙසඤ්ච වුද්ධගුණානං කරුණා ආදි, තන්තිදානභාවතො. පඤ්ඤා පරියොසානං, තතො උත්තරිකරණියාභාවතො. ඉති ආදිපරියොසානදස්සනෙන සබ්බෙ වුද්ධගුණා දස්සිතා හොතීති. තථා කරුණාග්ගහණෙන සීලක්ඛන්ධපුබ්බභිගමො සමාධික්ඛන්ධො දස්සිතො හොති. කරුණානිදානඤ්ඤි සීලං, තතො පාණාතිපාතාදිවිරතිප්පචන්තිතො, සා ච ඤානත්තයසම්පයොගිතීති. පඤ්ඤාවචනෙන පඤ්ඤාක්ඛන්ධො. සීලඤ්ච සබ්බවුද්ධගුණානමාදි, සමාධි මජ්ඣෙ, පඤ්ඤා පරියොසානන්ති. එවමිති ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණා සබ්බෙ වුද්ධගුණා දස්සිතා හොතීති, නයතො දස්සිතත්තා. එසො එව හි නිරවසෙසතො වුද්ධගුණානං දස්සනුපායො, යදිදං නයග්ගහණං. අඤ්ඤා කො නාම සමත්ථො භගවතො ගුණෙ අනුපදං නිරවසෙසතො දස්සෙතුං. තෙනෙවාහ –

“වුද්ධොපි වුද්ධස්ස භණෙය්‍ය වණ්ණං,
කප්පමිති ටෙ අඤ්ඤාමභාසමානො;
බ්බෙයථ කප්පො විරදීසමන්තරෙ,
වණ්ණො න බ්බෙයථ තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; දී. නි. අට්ඨ. 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 3.425, උදා. අට්ඨ. 53; බු. වං. අට්ඨ. 4.4; වරියා. අට්ඨ. නිදානකථායං, පකිණ්ණකකථායං; අප. අට්ඨ. 2.6.20);

තෙනෙව ච ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරරනාපි වුද්ධගුණපරිච්ඡේදනං පති අනුයුත්තෙන “නො භෙතං භන්තෙ”ති (දී. නි. 2.145) පටික්ඛිපිත්වා, “අපි ච මෙ භන්තෙ ධම්මන්චයො විදිතො”ති (දී. නි. 2.146) වුත්තං.

එවං සබ්බෙපෙන සකලසබ්බඤ්ඤාගුණෙහි භගවන්තං අභිත්ථවිත්වා ඉදානි සද්ධම්මං ථොමෙතුං “වුද්ධොපි”තිආදිමාහ. තත්ථ වුද්ධොති කත්තුනිද්දෙසො. වුද්ධභාවන්ති කම්මනිද්දෙසො. භාවෙන්වා, සච්ඡිකත්වානි ච පුබ්බකාලකිරියානිද්දෙසො. යන්ති අනියමතො කම්මනිද්දෙසො. උපගතොති අපරකාලකිරියානිද්දෙසො. වන්දෙති කිරියානිද්දෙසො, තන්ති නියමනං. ධම්මන්ති චන්දනකිරියාය කම්මනිද්දෙසො. ගතමලං, අනුත්තරන්ති ච තබ්බිසෙසනං.

තත්ථ වුද්ධ-සද්දස්ස තාව “වුජ්ඣිතා සච්චානීති වුද්ධො, බ්බොධතො පජායානි වුද්ධො”තිආදිනා (මහානි. 192; වුළුනි. 95-97; පටි. ම. 1.162) නිද්දෙසනායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අථ වා සවාසනාය අඤ්ඤාණනිද්දාය අච්චන්තවිගමතො, වුද්ධියා වා විකසිතභාවතො වුද්ධවානි වුද්ධො, ජාගරණවිකසනත්ථවසෙන. අථ වා කස්සචිපි ඤෙය්‍යධම්මස්ස අනවවුද්ධස්ස අභාවෙන ඤෙය්‍යාවිසෙසස්ස කම්මභාවෙන අග්ගහණෙන කම්මච්චනිච්ඡාය අභාවෙන අවගමනත්ථවසෙනෙව කත්තුනිද්දෙසො ලබ්භතීති වුද්ධවානි වුද්ධො, යථා “දික්ඛිතො න දදානී”ති, අත්ථතො පන පාරමිතාපරිභාවිතො සයම්භුඤ්ඤාණෙන සහ වාසනාය විහතවිද්ධස්සනිරවසෙසකිලෙසො මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤානුකූලානුපද්ඨානපරිමේයා ගුණගුණාධාරො ඛන්ධසන්තානො වුද්ධො. යථාහ –

“වුද්ධොති යො සො භගවා සයම්භු අනාවරියකො පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චානි අභිසම්චුජ්ඣි, තත්ථ ච සබ්බඤ්ඤානං පත්තො, බලෙසු ච වසීභව”න්ති (මහානි. 192; වුළුනි. 95-97; පටි. ම. 1.162).

අපි-සද්දො සම්භාවනෙ, තෙන “එවං ගුණවිසෙසයුත්තො සොපි නාම භගවා”ති වක්ඛමානගුණෙ ධම්මෙ සම්භාවනං දිපෙති. බුද්ධභාවන්ති සම්මාසම්බොධිං. භාවෙන්වාති උප්පාදෙන්වා, වඩ්ඪෙන්වා ව. සච්ඡිකත්වාති පච්චක්ඛං කත්වා. උපගතොති පත්තො, අධිගතොති අත්ථො, එතස්ස “බුද්ධභාව”න්ති එතෙන සම්බන්ධො. ගතමලන්ති විගතමලං, නිද්දොසන්ති අත්ථො. වන්දෙති පණමාමි, ථොමෙමි වා. අනුත්තරන්ති උත්තරරහිතං, ලොකුත්තරන්ති අත්ථො. ධම්මන්ති යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ අපායතො ව, සංසාරතො ව අපතමානෙ කත්වා ධාරයතිති ධම්මො.

අයඤ්ඤෙන්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – එවං විවිධගුණසමන්තාගතො බුද්ධොපි භගවා යං අරියසඬ්ඛානං ධම්මං භාවෙන්වා, එලතිබ්බානසඬ්ඛානං පන සච්ඡිකත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අධිගතො, තමෙන බුද්ධානම්පි බුද්ධභාවතෙකුභුතං සබ්බදොසමලරහිතං අත්තතො උත්තරිතරාභාවෙන අනුත්තරං පටිවෙධසද්ධම්මං නාමෙති. පරියන්තිසද්ධම්මස්සාපි තප්පකාසන්නා ඉධ සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. අථ වා “අභිධම්මනයසමුද්දං භාවෙන්වා අධිගච්ඡි, තිණ්‍ය පිටකානි සම්මසී”ති ව අට්ඨකථායං චුත්තත්තා පරියන්තිධම්මස්සාපි සච්ඡිකිරියාසම්මසනපරියායො ලබ්භතිති සොපි ඉධ චුත්තො යෙවාති දට්ඨබ්බො. තථා “යං ධම්මං භාවෙන්වා, සච්ඡිකත්වා”ති ව චුත්තත්තා බුද්ධකරධම්මභුතාහි පාරමිතාහි සහ පුබ්බභාගෙ අධිසිලසික්ඛාදයොපි ඉධ ධම්ම-සද්දෙන සඬ්ඛගිතාති වෙදිතබ්බො. තාපි හි විගතපටිපක්ඛනය විගතමලා, අනඤ්ඤසාධාරණතාය අනුත්තරා වාති. තථා හි සත්තානං සකලවට්ටදුක්ඛනිස්සරණාය කතමභාහිනිභාරො මහාකරුණාධිවාසපෙසලජ්ඣාසයො පඤ්ඤාචිසෙසපරියොදානනිම්මලානං දානදම්මසඤ්ඤාදීනං උත්තමධම්මානං සතසහස්සාධිකානි කප්පානං වත්තාරි අසඬ්ඛෙය්‍යානි සක්කච්චං නිරන්තරං නිරවසෙසං භාවනාපටිවක්ඛකරණෙහි කම්මාදීසු අධිගතවසිභාවො, අච්ඡරියාවිත්තෙයාමභානුභාවො, අධිසිලඅධිවිත්තානං පරමුක්ඛංසපාරමිප්පත්තො භගවා පච්චයාකාරෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන මහාවජිරඤ්ඤාණං පෙසෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති.

එත්ථ ව “භාවෙන්වා”ති එතෙන විජ්ජාසම්පදාය ධම්මං ථොමෙති, ‘සච්ඡිකත්වා’ති එතෙන විමුක්තිසම්පදාය. තථා පඨමෙන ඤානසම්පදාය, දුතියෙන විමොක්ඛසම්පදාය. පඨමෙන වා සමාධිසම්පදාය, දුතියෙන සමාපත්තිසම්පදාය. අථ වා පඨමෙන බයඤ්ඤාණභාවෙන, දුතියෙන අනුප්පාදඤ්ඤාණභාවෙන. පුරිමෙන වා විජ්ජුපමතාය, දුතියෙන වජිරුපමතාය. පුරිමෙන වා විරාගසම්පත්තියා, දුතියෙන නිරොධසම්පත්තියා. තථා පඨමෙන නියානනභාවෙන, දුතියෙන නිස්සරණභාවෙන. පඨමෙන වා භෙතුභාවෙන, දුතියෙන අසඬ්ඛනභාවෙන. පඨමෙන වා දස්සනභාවෙන, දුතියෙන විවෙකභාවෙන. පඨමෙන වා අධිපතිභාවෙන, දුතියෙන අමතභාවෙන ධම්මං ථොමෙති. අථ වා “යං ධම්මං භාවෙන්වා බුද්ධභාවං උපගතො”ති එතෙන ස්වාක්ඛාතතාය ධම්මං ථොමෙති, “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන සන්දිට්ඨිකතාය. තථා පුරිමෙන අකාලිකතාය, පච්ඡිමෙන එහිපස්සිකතාය. පුරිමෙන වා ඔපනෙය්‍යිකතාය, පච්ඡිමෙන පච්චත්තං වෙදිතබ්බතාය ධම්මං ථොමෙති.

“ගතමල”න්ති ඉමිනා සංකිලෙසාභාවදීපනෙන ධම්මස්ස පරිසුද්ධතං දස්සෙති, “අනුත්තර”න්ති එතෙන අඤ්ඤස්ස විසිට්ඨස්ස අභාවදීපනෙන විපුලපරිපුණ්ණතං. පඨමෙන වා පහානසම්පදං ධම්මස්ස දස්සෙති, දුතියෙන පභාවසම්පදං. භාවෙනබ්බතාය වා ධම්මස්ස ගතමලභාවො යොජෙතබ්බො. භාවනාගුණෙන හි සො දොසානං සමුග්ගානකො භොගීති. සච්ඡිකාතබ්බභාවෙන අනුත්තරභාවො යොජෙතබ්බො. සච්ඡිකිරියානිබ්බත්තො හි තදුත්තරිකරණියාභාවතො අනඤ්ඤසාධාරණතාය අනුත්තරොති. තථා “භාවෙන්වා”ති එතෙන සහ පුබ්බභාගෙසිලාදීහි සෙක්ඛා සිලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා දස්සිතා භොගීති, “සච්ඡිකත්වා”ති එතෙන සහ අසඬ්ඛතාය ධාතුයා අසෙක්ඛා සිලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධා දස්සිතා භොගීති.

එවං සඬ්ඛෙපෙනෙව සබ්බධම්මගුණෙහි සද්ධම්මං අභිත්ථවිත්වා, ඉදානි අරියසඬ්ඛං ථොමෙතුං “සුගතස්සා”තිආදිමාහ. තත්ථ සුගතස්සාති සම්බන්ධනිද්දෙසො, තස්ස “පුත්තාන”න්ති එතෙන සම්බන්ධො. ඔරසානන්ති පුත්තවිසෙසනං. මාරසෙනමථනානන්ති ඔරසපුත්තභාවෙ කාරණනිද්දෙසො, තෙන කිලෙසප්පහානමෙව භගවතො ඔරසපුත්තභාවකාරණං අනුජානාතිති දස්සෙති. අට්ඨන්තන්ති ගණනපරිච්ඡේදනිද්දෙසො, තෙන ව සතිපි තෙසං සත්තවිසෙසභාවෙන අනෙකසතසහස්සසඬ්ඛාභාවෙ ඉමං ගණනපරිච්ඡේදං නාතිවත්තන්තිති දස්සෙති, මග්ගට්ඨප්ලට්ඨභාවානතිවත්තනතො. සමුභන්ති සමුදායනිද්දෙසො. අරියසඬ්ඛසන්ති ගුණවිසිට්ඨසඬ්ඛානභාවනිද්දෙසො, තෙන අසතිපි අරියපුග්ගලානං කායසාමග්ගියං අරියසඬ්ඛභාවං දස්සෙති, දිට්ඨිසිලසාමඤ්ඤෙන සංභතභාවතො. තත්ථ උරසි භවා ජාතා, සංවද්ධා ව ඔරසා. යථා හි සත්තානං ඔරසපුත්තා අත්තජාතතාය පිතුසන්තකස්ස දායජ්ජස්ස විසෙසෙන භාගිනො භොගීති, එවමෙනෙපි අරියපුග්ගලා සම්මාසම්බුද්ධස්ස සවනන්තෙ අරියාය ජාතියා ජාතතාය භගවතො සන්තකස්ස විමුක්තිසුඛස්ස, අරියධම්මරතනස්ස ව එකන්තභාගිනොති ඔරසා විය ඔරසා. අථ වා භගවතො ධම්මදෙසනානුභාවෙන අරියභූමිං ඔක්කම්මානා, ඔක්කන්තා ව අරියසාවකා භගවතො උරොවායාමජනිතාහිජාතතාය නිප්පරියායෙන “ඔරසපුත්තා”ති වත්තබ්බතං අරහන්ති. සාවකෙහි පවත්තියමානාපි හි ධම්මදෙසනා භගවතො “ධම්මදෙසනා” ඉව්වෙව වුවවති, තංමුලකත්තා, ලක්ඛණාදිවිසෙසාභාවතො ව.

යදිපි අරියසාවකානං අරියමග්ගාධිගමසමයෙ භගවතො විය තදන්තරායකරණත්ථං දෙවපුත්තමාරො , මාරවාහිනි වා න එකන්තෙන අපසාදෙති, තෙහි පන අපසාදෙනබ්බතාය කාරණෙ විමලිතෙ තෙපි විමලිතා එව නාම භොගීතිති ආහ – “මාරසෙනමථනාන”න්ති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ ‘මාරමාරසෙනමථනාන’න්ති වත්තබ්බො “මාරසෙනමථනාන”න්ති එකදෙසසරුපෙකසෙසො කතොති දට්ඨබ්බො. අථ වා බන්ධාහිසඬ්ඛාරමාරානං විය දෙවපුත්තමාරස්සාපි ගුණමාරණෙ සභායභාවුපගමනතො කිලෙසබලකායො “සෙනා”ති වුවවති. යථාහ – “කාමා තෙ පඨමා සෙනා”තිආදි (සු. නි. 438;

මහානි. 28, 68; වුළුනි. 47). සා ව තෙහි දියඩ්ඞසහස්සහෙදා, අනන්තහෙදා වා කිලෙසවාහිනි සතිධම්මවිවයවිරියසමාදිගුණපහරණෙහි ඔධිසො විමලීනා, විහතා, විද්ධස්තා වාති මාරසෙනමට්තා, අරියසාවකා. එතෙන තෙසං භගවතො අනුජාතපුත්තනං දස්සෙති.

ආරක්කත්තා කිලෙසෙහි, අනසෙ න ඉරියනතො, අසෙ ව ඉරියනතො අරියා, නිරුත්තිනසෙන. අට් වා සදෙවකෙන ලොකෙන “සරණ”න්ති අරණියතො උපගන්තබ්බතො, උපගතානඤ්ච තදත්ථසිද්ධිතො අරියා, අරියානං සඤ්ඤාති අරියසඤ්ඤා, අරියො ව සො, සඤ්ඤා වාති වා අරියසඤ්ඤා, තං අරියසඤ්ඤාං. භගවතො අපරභාගෙ බුද්ධධම්මරත්නානම්පි සමධිගමො සඤ්ඤාතොති අස්ස අරියසඤ්ඤාසං ඛුද්ධකාරතං දස්සෙතුං ඉධෙව “සිරසා වන්දෙ”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

එත්ථ ව “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසඤ්ඤාසං පභවසම්පදං දස්සෙති, “මාරසෙනමට්තාන”න්ති එතෙන පහානසම්පදං, සකලසංකිලෙසප්පහානදීපනතො. “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති එතෙන ඤාණසම්පදං, මග්ගට්ඨප්ලට්ඨභාවදීපනතො. “අරියසඤ්ඤා”න්ති එතෙන පභවසම්පදං දස්සෙති, සබ්බසඤ්ඤානං අග්ගභාවදීපනතො. අට් වා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති අරියසඤ්ඤාසං විසුද්ධනිස්සයභාවදීපනං, “මාරසෙනමට්තාන”න්ති සම්මාඋපුද්ධාසාමීච්ඡපට්ඨපන්නභාවදීපනං, “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති ආහුනෙය්‍යාදිභාවදීපනං, “අරියසඤ්ඤා”න්ති අනුත්තරපුද්ධාසාමීච්ඡානිවර්තනභාවදීපනං. තථා “සුගතස්ස ඔරසානං පුත්තාන”න්ති එතෙන අරියසඤ්ඤාසං ලොකුත්තරසරණගමනසබ්භාවං දීපෙති. ලොකුත්තරසරණගමනෙන හි තෙ භගවතො ඔරසපුත්තා ජාතා. “මාරසෙනමට්තාන”න්ති එතෙන අභිනිභාරසම්පදාසිද්ධං පුබ්බභාගෙ සම්මාපට්ඨපත්තිං දස්සෙති. කතාහිනිභාරා හි සම්මා පට්ඨපන්නා මාරං, මාරපරිසං වා අභිවිජ්ජන්ති. “අට්ඨන්තම්පි සමුහ”න්ති එතෙන විද්ධස්තවිපක්ඛෙ සෙක්ඛාසෙක්ඛධම්මෙ දස්සෙති, පුග්ගලාධිට්ඨානෙන මග්ගඵලධම්මානං පකාසිතන්තා. “අරියසඤ්ඤා”න්ති අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවං දස්සෙති. සරණගමනඤ්ච සාවකානං සබ්බගුණානමාදි, සපුබ්බභාගප්පට්ඨපදා සෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදෙයො මජ්ඣිකා, අසෙක්ඛා සීලක්ඛන්ධාදෙයො පරියොසානන්ති ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණා සඤ්ඤාපතො සබ්බෙ අරියසඤ්ඤාගුණා පකාසිතා හොන්ති.

එවං ගාථාත්තයෙන සඤ්ඤාපතො සකලගුණසඤ්ඤාත්තනමුඛෙන රත්තත්තයස්ස පණාමං කත්වා, ඉදානි තං නිපච්චකාරං යථාධිජ්ජෙතෙ පයොජනෙ පරිණාමෙන්තො “ඉති මෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ රතිජනනට්ඨෙන රත්තං, බුද්ධධම්මසඤ්ඤා. තෙසඤ්ඤි “ඉතිපි සො භගවා”ති ආදිනා යථාභුතගුණෙ ආවජ්ජන්තස්ස අමතාධිගමහෙතුභුතං අනප්පකං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජති. යථාහ –

“යස්මිං, මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න දොසපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, උපුගතමෙවස්ස තස්මිං සමයෙ චිත්තං හොති තථාගතං ආරබ්භ. උපුගතචිත්තො ඛො පන, මහානාම, අරියසාවකො ලභති අත්ථවෙදං, ලභති ධම්මවෙදං, ලභති ධම්මපසංහිතං පාමොජ්ජං, පමුදිතස්ස පිති ජායති”ති ආදි (අ. නි. 6.10; අ. නි. 11.11).

චිත්තිකතාදිභාවො වා රත්තට්ඨො. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ච, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසන්තපරිභොගං, රත්තං තෙන වුව්චති”ති. (බු. පා. අට්ඨ. 6.3; දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සු. නි. අට්ඨ. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 50);

චිත්තිකතභාවාදෙයො ව අනඤ්ඤාසාධාරණා බුද්ධාදිසු එව ලබ්භන්තිති. වන්දනාව වන්දනාමයං, යථා “දානමයං, සීලමය”න්ති (දී. නි. 3.305; ඉතිවු. 60; නෙත්ති. 34). වන්දනා වෙන්ථ කායවාචාචිත්තෙහි තිණ්ණං රත්තානං ගුණනින්නතා, ථොමනා වා. පුජ්ජනවච්චනිබ්බන්තනතො පුද්දඤ්ඤං, අත්තනො සන්තානං පුණාතිති වා. සුවිහතන්තරායොති සුට්ඨු විහතන්තරායො, එතෙන අත්තනො පසාදසම්පත්තියා, රත්තන්තත්තයස්ස ව බෙන්තභාවසම්පත්තියා තං පුද්දඤ්ඤං අත්ථප්පකාසනස්ස උපසානකඋපද්දවානං විහතෙන සමත්ථන්ති දස්සෙති. හුත්වාති පුබ්බකාලකිරියා, තස්ස “අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති එතෙන සම්බන්ධො. තස්සාති යං රත්තත්තයවන්දනාමයං පුද්දඤ්ඤං, තස්ස. ආනුභාවෙනාති බලෙන.

එවං රත්තත්තයස්ස නිපච්චකාරකරණෙ පයොජනං දස්සෙත්වා, ඉදානි යස්සා ධම්මදෙසනාය අත්ථං සංවණ්ණෙතුකාමො, තස්සා තාව ගුණාහිත්ථවනවසෙන උපඤ්ඤාපනත්ථං “දීඝස්සා”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ දීඝසුත්තඛකිතස්සාති දීඝප්පමාණසුත්තලක්ඛිතස්ස, එතෙන “දීඝො”ති අයං ඉමස්ස ආගමස්ස අත්ථානුගතා සමඤ්ඤාති දස්සෙති. නනු ව සුත්තානියෙව ආගමො, කස්ස පන සුත්තෙහි අභිකනන්ති? සච්චමෙනං පරමත්ථතො, සුත්තානි පන උපාදායපඤ්ඤන්තො ආගමො. යථා හි අත්ථබ්‍යාඤ්ජනසමුදායෙ “සුත්ත”න්ති වොභාරො, එවං සුත්තසමුදායෙ “ආගමො”ති වොභාරො. පටිච්චසමුප්පාදාදිනිපුණත්ථසබ්භාවතො නිපුණස්ස. ආගමස්සන්ති එත්ථ, එතෙන, එතස්මා වා අත්තත්ථපරත්ථාදෙයොති ආගමො, ආගමො ව සො වරො වාති ආගමවරො, ආගමසම්මතෙහි වා වරොති ආගමවරො, තස්ස. බුද්ධානං අනුබුද්ධා බුද්ධානුබුද්ධා, බුද්ධානං සච්චපට්ඨෙධං අනුගමම පටිච්චධස්චවා

අග්ගසාවකාදයෝ අරියා. තෙහි අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන, ගුණසංවණ්ණනාවසෙන ව සංවණ්ණිතස්ස. අථ වා බුද්ධා ව අනුබුද්ධා ව බුද්ධානුබුද්ධානි යොජෙතබ්බං. සම්මාසම්බුද්ධෙනෙව හි තිණ්ණම්පි පිටකානං අත්ථවණ්ණනාක්කමො භාසිතො, යා “පකිණ්ණකදෙසනා”ති වුවිච්ඡි, තතො සඨගායනාදිවසෙන සාවකෙහිති ආවරියා වදන්ති.

සද්ධාවහගුණස්සාති බුද්ධාදීසු පසාදාවහසම්පත්තිකස්ස. අයඤ්ඡි ආගමො බ්‍රහ්මජාලාදීසු (දී. නි. 1.5-7, 26-28) සීලදිට්ඨාදීනං අනවසෙසනිද්දෙසාදිවසෙන, මහාපදානාදීසු (දී. නි. 2.3-5) පුරිමබුද්ධානම්පි ගුණනිද්දෙසාදිවසෙන, පාටිකසුත්තාදීසු (දී. නි. 3.3,4) තිත්ථියෙ නිමද්දිත්වා අප්පට්චත්තියසිහනාද නදනාදිවසෙන, අනුත්තරියසුත්තාදීසු (අ. නි. 6.8) ව විසෙසතො බුද්ධගුණවිභාවනෙන රතනත්තයෙ සාතිසයප්පසාදං ආවහති. සංවණ්ණනාසු වායං ආවරියස්ස පකති, යා තංතංසංවණ්ණනාසු ආදිතො තස්ස තස්ස සංවණ්ණෙතබ්බස්ස ධම්මස්ස විසෙසගුණකිත්තනෙන ථොමනා. තථා හි පපඤ්චසුද්ධිසාරත්ථප්පකාසිනිමනොරථපුරණීසු අවධිසාලිනිආදීසු ව යථාක්කමං “පරවාදමථනස්ස ඤාණප්පහෙදජනනස්ස ධම්මකට්ඨකප්‍රඨගවානං විචිත්තප්පටිභානජනනස්ස තස්ස ගම්භිරඤාණෙහි ඔගාල්භස්ස අභිණ්භසො නානානයවිචිත්තස්ස අභිධම්මස්සා”තිආදිනා ථොමනා කතා.

අත්ථො කට්ඨයති එතායාති අත්ථකථා, සා එව අවධිකථා, ත්ථ-කාරස්ස ට්ඨ-කාරං කත්වා, යථා “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො”ති (පටි. ම. 2.8). ආදිතො තිආදිම්හි පට්ඨසඨගීතියං. ඡළහිඤ්ඤතාය පරමෙන චිත්තවසිභාවෙන සමන්තාගතත්තා, ඤානාදීසු පඤ්චවිධවසිතාසබ්භාවතො ව වසිතො, ථෙරා මහාකස්සපාදයො. තෙසං සතෙහි පඤ්චභි. යාති යා අවධිකථා. සඨගීතාති අත්ථං පකාසෙතුං යුත්තට්ඨානෙ “අයං එතස්ස අත්ථො, අයං එතස්ස අත්ථො”ති සඨගහෙත්වා වුත්තා. අනුසඨගීතා ව යසත්ථෙරාදිහි පච්ඡාපි දුතියතතියසඨගීතීසු, ඉම්නා අත්තනො සංවණ්ණනාය ආගමනසුද්ධිං දස්සෙති.

සිහස්ස ලානතො ගහණතො සීහළො, සීහකුමාරො. තංවංසජාතනය තම්බපණ්ණිදීපෙ ඛත්තියානං, තෙසං නිවාසනය තම්බපණ්ණිදීපස්ස ව සීහළභාවො වෙදිතබ්බො. ආහතාති ඡම්බුදීපතො ආනිතා. අථාති පච්ඡා. අපරභාගෙ හි අසඨකරත්ථං සීහළභාසාය අවධිකථා යපිතාති. තෙනස්ස මූලට්ඨකථා සබ්බසාධාරණා න භොතිති ඉදං අත්ථප්පකාසනං එකත්තෙන කරණියන්ති දස්සෙති. තෙනෙවාහ – “දීපවාසිනමත්ථායා”ති. තත්ථ දීපවාසිනන්ති ඡම්බුදීපවාසිනං. දීපවාසිනන්ති වා සීහළදීපවාසිනං අත්ථාය සීහළභාසාය යපිතාති යොජනා.

අපනෙත්වානාති කඤ්චුකසදිසං සීහළභාසං අපනෙත්වා. තතොති අවධිකථාතො. අහන්ති අත්තානං නිද්දිසති. මනොරමං භාසන්ති මාගධභාසං. සා හි සභාවනිරුත්තිභූතා පණ්ඩිතානං මනං රමයතිති. තෙනෙවාහ – “තත්තිනායානුවඡ්චික”න්ති, පාලිගතියා අනුලොමිකං පාලිභාසායානුවිධායිනින්ති අත්ථො. විගතදොසන්ති අසභාවනිරුත්තිභාසන්තරරහිතං.

සමයං අවිලොමෙත්තොති සිද්ධන්තං අවිරොධෙත්තො, එතෙන අත්ථදොසාභාවමාහ. අවිරුද්ධත්තා එව හි ථෙරවාදාපි ඉධ පකාසිධිස්සන්ති. ථෙරවංසපදීපානන්ති ථීරෙහි සීලක්ඛන්ධාදිහි සමන්තාගතත්තා ථෙරා, මහාකස්සපාදයො. තෙහි ආගතා ආවරියපරම්පරා ථෙරවංසො, තප්පරියාපන්තා හුත්වා ආගමාධිගමසම්පන්නත්තා පඤ්ඤාපඡ්ජොතෙන තස්ස සමුප්ප්ලනතො ථෙරවංසපදීපා, මහාවිහාරවාසිනො ථෙරා, තෙසං. විවිධෙහි ආකාරෙහි නිව්ඡියතිති විනිවිඡයො, ගණ්ඨිට්ඨානෙසු බීලමද්දනාකාරෙන පවත්තා විමතිවිඡෙදකථා. සුට්ඨු නිපුණො සණ්භො විනිවිඡයො එතෙසන්ති සුනිපුණුවිනිවිඡයා. අථ වා විනිවිඡනොතිති විනිවිඡයො, යථාවුත්තවිසයං ඤාණං. සුට්ඨු නිපුණො ඡෙකො විනිවිඡයො එතෙසන්ති සුනිපුණුවිනිවිඡයා, එතෙන මහාකස්සපාදිථෙරපරම්පරාහතො, තතොයෙව ව අවිපරිතො සණ්භසුබුමො මහාවිහාරවාසිනං විනිවිඡයොති තස්ස පමාණභූතතං දස්සෙති.

සුජනස්ස වාති ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන න කෙවලං ඡම්බුදීපවාසිනමෙව අත්ථාය, අථ ඛො සාධුජනතොසනත්ථඤ්චාති දස්සෙති, තෙන ව තම්බපණ්ණිදීපවාසිනම්පි අත්ථායාති අයමත්ථො සිද්ධො භොති, උග්ගහණාදියුක්කරනය තෙසම්පි බහුපකාරත්තා. විරට්ඨිකත්ථන්ති විරට්ඨිතිඅත්ථං, විරකාලට්ඨිතියාති අත්ථො. ඉදඤ්ඡි අත්ථප්පකාසනං අවිපරිතඤ්ජනසුනික්ඛෙපස්ස අත්ථසුනායස්ස ව උපායභාවතො සද්ධම්මස්ස විරට්ඨිතියා සංවත්තති. වුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“ද්වෙමෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා සද්ධම්මස්ස ධීතියා අසම්මොසාය අනන්තරධානයා සංවත්තන්ති. කතමෙ ද්වෙ? සුනික්ඛන්තඤ්ච පදබ්‍යඤ්ජනං, අත්ථො ව සුනිතො”ති (අ. නි. 2.21).

යං අත්ථවණ්ණනං කත්තුකාමො, තස්සා මහත්තං පරිහරිතුං “සීලකථා”තිආදි වුත්තං. තෙනෙවාහ – “න තං ඉධ විචාරයිස්සාමී”ති. අථ වා යං අවධිකථං කත්තුකාමො, තදෙකදෙසභාවෙන විසුද්ධිමග්ගො ව ගහෙතබ්බොති කථිකානං උපදෙසං කරොත්තො තත්ථ විචාරිතධම්මෙ උද්දෙසවසෙන දස්සෙති “සීලකථා” තිආදිනා. තත්ථ සීලකථාති වාරිත්තවාරිත්තාදිවසෙන සීලචිත්ථාරකථා. ධුතඨම්මාති පිණ්ඩපාතිකඨගාදයො (විසුද්ධි. 1.22; ථෙරගා. අට්ඨ. 2.845, 849) තෙරස කිලෙසධුතනකධම්මා. කම්මට්ඨානාති සබ්බානීති පාළියං ආගතාති අවධිතිංස, අවධිකථායං ද්වෙති නිරවසෙසාති යොගකම්මස්ස භාවනාය පවත්තිට්ඨානාති. වරියාවිධානසහිතොති රාගවරිතාදීනං සභාවාදිවිධානෙන සහිතො. ඤානාති චත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානාති, සමාපත්තියො චතස්සො අරූපසමාපත්තියො. අට්ඨපි වා

පටිලද්ධමත්තානි කුමාරානි, සමාපජ්ජනවසිභාවජ්ජනියා සමාපත්තියො. කුමාරානි වා රුපාරුපාවරජකුමාරානි , සමාපත්තියො ඵලසමාපත්තිනිරොධසමාපත්තියො.

ලොකියලොකුත්තරහෙදා ඡ අභිඤ්ඤායො සබ්බා අභිඤ්ඤායො. ඤාණවිභවිතාදීසු ආගතනයෙන එකවිධාදිනා පඤ්ඤාය සඬකලෙන්වා සම්පිණ්ඩෙන්වා නිව්ඡයො පඤ්ඤාසඬකලනනිව්ඡයො.

පච්චයධම්මානං හෙතාදිනං පච්චසුජ්ජන්තධම්මානං හෙතුපච්චයාදිභාවො පච්චයාකාරො, තස්ස දෙසනා පච්චයාකාරදෙසනා, පටිච්චසමුප්පාදකථානි අත්ථො. සා පන සනවිනිබ්බොගස්ස සුදුක්කරතාය සංභසුඛමා, නිකායන්තරලද්ධිසඬකරරහිතා, එකත්තනායාදිසහිතා ව තත්ථ විචාරිතානි ආහ – “සුපරිසුද්ධනිපුණතා”ති. පටිසම්භිදාදීසු ආගතනයං අවිස්සජ්ජෙන්වා විචාරිතත්තා අවිමුක්තතත්ති මග්ගා.

ඉති පන සබ්බන්ති ඉති-සද්දො පරිසමාපනෙ, පන-සද්දො වචනාලඬකාරෙ, එතං සබ්බන්ති අත්ථො. ඉධාති ඉම්මිසා අට්ඨකථායං. න විචාරයිස්සාමි, පුනරුත්තිභාවතොති අධිජ්ජායො.

ඉදානි තස්සෙව අවිචාරණස්ස එකත්තකාරණං නිද්ධාරෙන්තො “මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො”ති ආදිමාහ. තත්ථ “මජ්ඣෙ ධ්වං”ති එතෙන මජ්ඣෙභාවදීපනෙන විසෙසතො චතුත්තං ආගමානං සාධාරණවිධිකථා විසුද්ධිමග්ගො, න සුමඬගලවිලාසිනීආදයො විය අසාධාරණවිධිකථානි දස්සෙති. “විසෙසතො”ති ඉදං විනයාභිධම්මානම්පි විසුද්ධිමග්ගො යථාරහං අත්ථවණ්ණනා හොති යෙවාති කත්වා වුත්තං.

ඉච්චෙවාති ඉති එව. තම්පිති විසුද්ධිමග්ගම්පි. එතායාති සුමඬගලවිලාසිනියා. එත්ථ ව “සිහලදීපං ආහතා”ති ආදිනා අත්ථජ්ජකාසනස්ස නිමිත්තං දස්සෙති, “දීපවාසිනමත්ථාය, සුජනස්ස ව තුට්ඨත්ථං, විරට්ඨිතත්ථස්ස ධම්මස්සා”ති එතෙන පයොජනං, අවසිට්ඨෙන කරණජ්ජකාරං. සීලකථාදිනං අවිචාරණම්පි හි ඉධ කරණජ්ජකාරො එවාති.

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිදානකථාවණ්ණනා

විභාගවත්තානං සභාවවිභාවනං විභාගදස්සනවසෙතෙව හොතිති පයමං තාව වග්ගසුත්තවසෙන විභාගං දස්සෙතුං “තත්ථ දීඝාගමො නාමා”ති ආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති “දීඝස්ස ආගමවරස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති යදිදං වුත්තං, තස්මිං වචනෙ. යස්ස අත්ථං පකාසයිස්සාමිති පටිඤ්ඤාතං, සො දීඝාගමො නාම වග්ගසුත්තවසෙන එවං විභාගොති අත්ථො. අථ වා තත්ථාති “දීඝාගමනිස්සිනමත්ථ”න්ති එතස්මිං වචනෙ. යො දීඝාගමො වුත්තො, සො වග්ගදිවසෙන එදිසොති අත්ථො. අත්තතො සංවණ්ණනාය පයමමභාසඬගිතියං නික්ඛිත්තානුක්කමෙන පචත්තභාවදස්සනත්ථං “තස්ස වග්ගෙසු...පෙ.... වුත්තං නිදානමාදි”ති ආහ. කස්මා පන චතුසු ආගමෙසු දීඝාගමො පයමං සඬගිතො, තත්ථ ව සීලක්ඛන්ධවග්ගො ආදිතො නික්ඛිත්තො, තස්මිඤ්ච බ්‍රහ්මජාලන්ති? නායමනුයොගො කත්ථවිපි න පචත්තති, අපි ව සද්ධාවහගුණතො දීඝනිකායො පයමං සඬගිතො. සද්ධා හි කුසලධම්මානං බිජං. යථාහ – “සද්ධා බිජං තපො වුට්ඨි”ති, (සං. නි. 1.197; සු. නි. 77) සද්ධාවහගුණතා වස්ස දස්සිතායෙව. කිඤ්ච කතිපයසුත්තසඬගහතො, අජ්ජපරිමාණතො ව ගහණධාරණාදිසුඛතො. තථාහෙස චතුත්තිංසසුත්තසඬගහො චතුසට්ඨිභාණුවාරපරිමාණො ව. සීලකථාබාහුල්ලතො පන සීලක්ඛන්ධවග්ගො පයමං නික්ඛිත්තො. සීලඤ්ඤි සාසනස්ස ආදි, සීලපතිට්ඨානත්තා සබ්බගුණානං. තෙනෙවාහ – “තස්මා තිහ, ත්වං හික්ඛු, ආදිමෙව විසොධෙහි කුසලෙසු ධම්මෙසු. කො වාදි කුසලානං ධම්මානං? සීලඤ්ච සුවිසුද්ධ”න්ති ආදි (සං. නි. 5.395). එතෙන වස්ස වග්ගස්ස අත්ථත්ථසඤ්ඤාතා වුත්තා හොති. දිට්ඨිවිනිවේදනකථාවතො පන සුත්තන්තපිටකස්ස නිරවසෙසදිට්ඨිවිභජනං බ්‍රහ්මජාලං පයමං නික්ඛිත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තෙපිටකෙ හි බුද්ධවචනෙ බ්‍රහ්මජාලසදිසං දිට්ඨිගතානි නිග්ගම්බං නිජ්ජටං කත්වා විභන්තසුත්තං නත්ථිති.

පයමමභාසඬගිතිකථාවණ්ණනා

යස්සා පයමමභාසඬගිතියං නික්ඛිත්තානුක්කමෙන සංවණ්ණනං කත්තුකාමො, තං, තස්සා ව තත්තිආරුල්භාය ඉධ වචනෙ කාරණං දස්සෙන්තො “පයමමභාසඬගිති...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති ආහ. තත්ථ යථාපච්චයං තත්ථ තත්ථ දෙසිතත්තා , පඤ්ඤත්තත්තා ව විජ්ජකිණ්ණනං ධම්මවිනයානං සඬගහෙන්වා ගායනං කථනං සඬගිති, එතෙන තංතංසික්ඛාපදානං සුත්තානඤ්ච ආදිපරියොසානෙසු, අන්තරන්තරො ව සම්බන්ධවසෙන යපිතං සඬගිතිකාරවචනං සඬගහිතං හොති. මහාවිසයත්තා, පුජනියත්තා ව මහති සඬගිති මහාසඬගිති, පයමා මහාසඬගිති පයමමභාසඬගිති, තස්සා පචත්තිකාලො පයමමභාසඬගිතිකාලො, තස්මිං පයමමභාසඬගිතිකාලෙ. නිදානන්ති ව දෙසනං දෙසකාලාදිවසෙන අවිදිතං විදිතං කත්වා නිදස්සෙතිති නිදානං. සත්තානං දස්සනානුත්තරියසරණාදිපටිලාභහෙතුභූතාසු විජ්ජමානාසුපි අඤ්ඤාසු හගවතො කිරියාසු “බුද්ධො බොධෙයා”න්ති (බු. වං. අට්ඨ. රතනවඬකමනකණ්ඩවණ්ණනා; වරියා. උද්ධානගාථාවණ්ණනා) පටිඤ්ඤාය අනුලොමතො වෙනෙයානං මග්ගඵලජ්ජන්තිනං හෙතුභූතා කිරියා නිජ්ජරියායෙන බුද්ධකිව්චන්ති ආහ – “ධම්මවක්කජ්ජවත්තඤ්ඤි ආදිං කත්වා”ති. තත්ථ සද්ධිත්තියාදිධම්මොයෙව

පවත්නාවටයන වක්කන්ති ධම්මවක්කං. අප් වා වක්කන්ති ආණා, ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මඤ්ච තං වක්කඤ්චාති ධම්මවක්කං, ධම්මෙන ඤායෙන වක්කන්තිපි ධම්මවක්කං. යථාහ –

“ධම්මඤ්ච පවත්තෙති වක්කඤ්චාති ධම්මවක්කං, වක්කඤ්ච පවත්තෙති ධම්මඤ්චාති ධම්මවක්කං, ධම්මෙන පවත්තෙතිති ධම්මවක්කං, ධම්මවරියාය පවත්තෙතිති ධම්මවක්කං”න්තිආදි (පටි. ම. 2, 39, 41).

“කතබුද්ධකිවචෙ”ති එතෙන බුද්ධකත්තබ්බස්ස කස්සවිපි අසෙසිතභාවං දස්සෙති. නනු ව සාවකෙහි විනිතාපි විනෙය්‍යා හගවතායෙව විනිතා භොන්ති, යතො සාවකභාසිතං සුත්තං “බුද්ධවචන”න්ති වුවචති, සාවකවිනෙය්‍යා ව න තාව විනිතාති? නායං දොසො තෙසං විනයනුපායස්ස සාවකෙසු යිපිතත්තා. තෙනෙවාහ –

“න තාවාහං, පාපිම, පරිනිබ්බායිස්සාමි, යාව මෙ භික්ඛු න සාවකා හවිස්සන්ති වියත්තා විනිතා විසාරදා බහුස්සුතා ධම්මධරා...පෙ.... උප්පන්නං පරප්පවාදං සහ ධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා සප්පාටිභාරියං ධම්මං දෙසෙස්ස”න්තිආදි (දී. නි. 2.168; සං. නි. 5.822; උදා. 51).

“කුසිනාරාය”න්තිආදි හගවතො පරිනිබ්බුතදෙසකාලවිසෙසදස්සනං “අපරිනිබ්බුතො හගවා”ති ගාහස්ස මිච්ඡාභාවදස්සනත්ථං, ලොකෙ ජාතසංවද්ධභාවදස්සනත්ථස්ථං. තථා හි මනුස්සභාවස්ස සුපාකටකරණත්ථං මහාබොධිසත්තා වරිමභවෙ දාරපරිග්ගහාදීනිපි කරොන්තිති. උපාදියතෙ කම්මකිලෙසෙහිති උපාදි, විපාකක්ඛන්ධා කටත්තා ව රූපං. සො පන උපාදි කිලෙසාභිසංඛාරමාරුතිමිමට්ඨනෙන නිබ්බානප්පත්තියං අනොස්සට්ඨො, ඉධ ඛන්ධමච්චුමාරුතිමිමට්ඨනෙන ඔස්සට්ඨො නිස්සෙසිතොති අයං අනුපාදියෙසා, නිබ්බානධාතු. නිබ්බානධාතූති චෙත්ථ නිබ්බුතිමත්තං අධිප්පෙතං, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ වායං කරණනිද්දෙසො. “ධාතුභාජනදිවසෙ”ති ඉදං න “සන්තිපතිතාන”න්ති එතස්ස විසෙසනං, උස්සාහජනනස්ස පන විසෙසනං, “ධාතුභාජනදිවසෙ භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසි”ති. ධාතුභාජනදිවසතො හි පුරිමපුරිමතරදිවසෙසු භික්ඛු සමාගතාති. අප් වා ධාතුභාජනදිවසෙ සන්තිපතිතානං කායසාමග්ගිවසෙන සහිතානන්ති අත්ථො. සඬ්ඝස්ස ථෙරො සඬ්ඝත්ථෙරො, සො පන සඬ්ඝො කිං පරිමාණානන්ති ආහ – “සත්තන්තං භික්ඛුසතසහස්සාන”න්ති. නිව්වසාපෙක්ඛතාය හි එදිසෙසු සමාසො භොතියෙව, යථා – “දෙවදත්තස්ස ගරුකුල”න්ති.

ආයස්මා මහාකස්සපො පුන දුල්ලභභාවං මඤ්ඤමානො භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසිති සම්බන්ධො. “ධාතුභාජනදිවසෙ සන්තිපතිතාන”න්ති ඉදං “භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසි”ති එත්ථ “භික්ඛුන”න්ති ඉමිනාපි පදෙන සම්බන්ධතියං. සුහද්දෙන වුඩ්ඪපබ්බතීතෙන චුත්තවචනමනුස්සරන්තොති සම්බන්ධො. තත්ථ අනුස්සරන්තො ධම්මසංවෙගවසෙනාති අධිප්පායො. “සද්ධම්මං අන්තරධාපෙය්‍යං සඬ්ඝායෙය්‍යං...පෙ.... විරට්ඨිතිකං තස්ස කිමඤ්ඤං ආණණං හවිස්සති”ති එතෙසං පදානං “ඉති විත්තයන්තො”ති එතෙන සම්බන්ධො. තථා “යඤ්චාහ”න්ති එතස්ස “අනුග්ගහිතො පසංසිතො”ති එතෙන සම්බන්ධො. යං පාපභික්ඛුති එත්ථ යන්ති නිපාතමත්තං, කාරණනිද්දෙසො වා, යෙන කාරණෙන අන්තරධාපෙය්‍යං, තදෙන කාරණං විජ්ජතිති අත්ථො, අද්ධනියන්ති අද්ධානමග්ගොමි, අද්ධානක්ඛන්ති අත්ථො.

යඤ්චාහන්ති එත්ථ යන්ති යස්මා, යෙන කාරණෙනාති චුත්තං භොති, කිරියාපරාමසනං වා එතං, තෙන “අනුග්ගහිතො පසංසිතො”ති එත්ථ අනුග්ගණ්හනං පසංසනඤ්ච පරාමසති. “විවරෙ සාධාරණපරිභොගෙනා”ති එත්ථ “අත්තනා සමසමට්ඨපනෙනා”ති ඉධ අත්තනා-සද්දං ආනෙත්වා විවරෙ අත්තනා සාධාරණපරිභොගෙනාති යොජෙතබ්බං. යස්ස යෙන හි සම්බන්ධො දුරට්ඨමිපි ව තස්ස තන්ති අප් වා හගවතා විවරෙ සාධාරණපරිභොගෙන හගවතා අනුග්ගහිතොති යොජනීයං, එතස්සාපි හි කරණනිද්දෙසස්ස සහයොගකත්තුත්ථජොතකත්තසම්භවතො. යාවදෙති යාවදෙව, යත්තකං කාලං, යත්තකෙ වා සමාපත්තිවිහාරෙ, අභිඤ්ඤාවිහාරෙ වා ආකඬ්ඛන්තො විහරාමි වෙව වොහරාමි ව, තථා කස්සපොපිති අත්ථො. ඉදඤ්ච නවානුපුබ්බවිහාරජලභිඤ්ඤාචාරාමඤ්ඤෙන ථුතිමත්තං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. න හි ආයස්මා මහාකස්සපො හගවා විය දෙවස්සිකං චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඝා සමාපත්තියො සමාපජ්ජති, යමකපාටිභාරියාදිවසෙන වා අභිඤ්ඤායො වළඤ්ඤෙතිති. තෙනෙවාහ – “නවානුපුබ්බවිහාරජලභිඤ්ඤාප්පහෙදෙ”ති. තස්ස කිමඤ්ඤං ආණණං හවිස්සති, අඤ්ඤත්‍ර ධම්මවිනයසඬ්ඝායනාති අධිප්පායො. “නනු මං හගවා”තිආදිනා චුත්තමෙවත්ථං උපමාවසෙන විභාවෙති.

තතො පරන්ති තතො භික්ඛුනං උස්සාහජනනතො පරතො. පුරෙ අධම්මො දිප්පතීති අපිනාම දිබ්බති, යාව අධම්මො ධම්මං පටිබාහිතුං සමත්ථො භොති, තතො පුරෙතරමෙවාති අත්ථො. ආසන්නෙ අනිච්ඡිතෙ හි අයං පුරෙ-සද්දො. දිප්පතීති ව දිප්පිස්සති. පුරෙසද්දසන්තියොගෙන හි අනාගතත්ථෙ අයං චත්තමානප්පයොගො, යථා – “පුරා වස්සති දෙවො”ති.

“සකලතවඬගසත්ථුසාසනපරියත්තිධරෙ...පෙ.... එකුතපඤ්චසතෙ පරිග්ගහෙසි”ති එතෙන සුක්ඛවිපස්සකබ්බොසවපරියත්තානං යථාචුත්තපුග්ගලානං සතිපි ආගමාධිගමසබ්භාවෙ සහ පටිසම්භිදාහි පන තෙවිජ්ජාදිගුණයුත්තානං ආගමාධිගමසම්පත්තියා උක්කංසගතත්තා සඬ්ඝීතියා බහුපකාරතං දස්සෙති. ඉදං චුත්තං සඬ්ඝීතික්ඛන්ධකෙ, (පාරා. 437) අපච්චක්ඛං නාම තත්ථී පගුණප්පවත්තිභාවතො, සමන්තපාසාදිකායං පන “අසම්මුඛා

පටිග්ගහිතං නාම නත්ථි”ති (පාරා. අට්ඨ. පට්ඨමහාසඨගිතිකථා) වුත්තං, තං “ද්වෙ සහස්සානි හික්ඛුතො”ති වුත්තමපි හගවතො සන්තිකෙ පටිග්ගහිතමෙවාති කත්වා වුත්තං. චතුරාසීතිසහස්සානීති ධම්මකඛන්ධෙ සන්ධායාහ. පවත්තිනොති පගුණාති. ආනන්දන්ටේරස්ස නවජ්ජායාය පරිසාය විබ්භමනෙන මහාකස්සපන්ටේරො එවමාහ – “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසී”ති. තත්ථ මත්තන්ති පමාණං. ඡන්දා ආගමනං වියාති පදවිභාගො. “කිඤ්චාපි සෙක්ඛො”ති ඉදං න සෙක්ඛානං අගතිගමනසබ්භාවෙන වුත්තං, අසෙක්ඛානමෙව පන උච්චිතිතත්තාති දට්ඨබ්බං. පට්ඨමග්ගෙනෙව හි වත්තාරි අගතිගමනාති පභියන්තිති. “අභබ්බො ඡන්දා...පෙ.... අගතිං ගන්තු”න්ති ව ධම්මසඨගිතියා තස්ස යොග්‍යභාවදස්සනෙන විජ්ජමානගුණකථනං. පරියත්තොති අධිතො.

ගාවො වරන්ති එත්ථාති ගොවරො, ගොවරො විය ගොවරො, හික්ඛාවරණට්ඨානං. විසභාගපුග්ගලො සුභද්දසදිසො. සත්තිපඤ්ජරන්ති සත්තිබ්ග්ගාදිහත්ථෙහි පුරිසෙහි මල්ලරාජුනං හගවතො ධාතුආරක්ඛකරණං සන්ධායාහ. තං පලිබොධං ඡිත්ථිත්වා තං කරණියං කරොතුති සඨගාහකෙන ඡිත්ථිත්ඛබ්බං ඡිත්ථිත්වා එකන්තකරණියං කරොතුති අත්ථො. මහාජනන්ති බහුජනං. ගන්ධකුට්ඨං වන්ථිත්වා පරිභොගවෙතියභාවතොති අධිජ්ජායො. යථා තන්ති යථා අඤ්ඤොපි යථාවුත්තසභාවො, එවන්ති අත්ථො. සංවෙපෙසීති “නනු හගවතා පටිකච්චෙව අක්ඛානං – ‘සබ්බෙහෙව පියෙහි මනාපෙහි නානාභාවො විනාභාවො’”තිආදිනා (දී. නි. 2.183; සං. නි. 5.379; අ. නි. 10.48; වුළුව. 437) සංවෙගං ජනෙසි. උස්සන්තධාතුකන්ති උපචිතදොසං. හෙසජ්ජමත්තාති අජ්ජකං හෙසජ්ජං. අජ්ජත්ථො හි අයං මත්තා-සද්දො, “මත්තාසුඛපරිච්චාගො”තිආදිසු (ධ. ප. 290) විය. දුතියදිවසෙති දෙවතාය සංවෙජිතදිවසතො, ජෙතවනවිහාරං පටිට්ඨදිවසතො වා දුතියදිවසෙ. ආණාච චක්කං ආණාචක්කං.

එතදග්ගන්ති එසො අග්ගො. ලිඬගවිපල්ලාසෙන හි අයං නිද්දෙසො. යදිදන්ති ව යො අයං, යදිදං බන්ධපඤ්චකන්ති වා යොජෙතබ්බං. “පට්ඨං ආවුසො උපාලි පාරාජිකං කත්ථ පඤ්ඤත්ත”න්ති කස්මා වුත්තං, නනු තස්ස සඨගිතියා පුරිමකාලෙ පට්ඨමභාවො න යුත්තොති? නො න යුත්තො, හගවතා පඤ්ඤත්තානුක්කමෙන පාතිමොක්ඛද්දෙසානුක්කමෙන ව පට්ඨමභාවස්ස සිද්ධන්තා. යෙහුයොන හි තිණි පිටකානි හගවතො ධරමානකාලෙ ධීතානුක්කමෙනෙව සඨගිතාති, විසෙසතො විනයාහිධම්මපිටකානීති දට්ඨබ්බං. “වත්ථුමපි පුච්ඡී”තිආදි ‘කත්ථ පඤ්ඤත්ත’න්තිආදිනා දස්සිතෙන සහ තදවසිට්ඨමපි සඨගහෙත්වා දස්සනවසෙන වුත්තං. පට්ඨපාරාජිකෙති පට්ඨපාරාජිකපාළියං (පාරා. 24), තෙනෙවාහ – “න හි තථාගතා එකබ්‍යඤ්ජනමපි නිරත්ථකං වදන්ති”ති.

ජාතකාදිකෙ බුද්දකතිකායපරියාපන්නෙ, යෙහුයොන ව ධම්මනිද්දෙසහුතෙ තාදිසෙ අහිධම්මපිටකෙ සඨගණ්හිතුං යුත්තං, න පන දිසනිකායාදිජ්ජකාරෙ සුත්තන්තපිටකෙ, නාපි පඤ්ඤත්තිනිද්දෙසහුතෙ විනයපිටකෙති දිසභාණකා “ජාතකාදීනං අහිධම්මපිටකෙ සඨගහො”ති වදන්ති. වරියාපිටකබුද්ධවංසානඤ්චෙත්ථ අග්ගහණං, ජාතකගතිකත්තා. මජ්ඣිමනිකායෙහි පන “අට්ඨුජ්ජත්තිවසෙන දෙසිතානං ජාතකාදීනං යථානුලොමදෙසනාභාවතො තාදිසෙ සුත්තන්තපිටකෙ සඨගහො යුත්තො, න පන සභාවධම්මනිද්දෙසහුතෙ යථාධම්මසාසනෙ අහිධම්මපිටකෙ”ති ජාතකාදීනං සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නතං කථයන්ති. තත්ථ ව යුත්තං විචාරෙත්වා ගහෙතබ්බං.

එවං නිමිත්තපයොජනකාලදෙසකාරකකරණජ්ජකාරෙහි පට්ඨං සඨගිතිං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ වචන්ථාපිතසිද්ධෙසු ධම්මවිනයෙසු නානජ්ජකාරකොසල්ලත්ථං එකවිධාදිහෙදෙ දස්සෙතුං “එවමෙක”න්තිආදිමාහ. තත්ථ විමුත්තිරසන්ති විමුත්තිගුණං, විමුත්තිසම්පත්තිකං වා, අග්ගඵලනිජ්ජාදනතො, විමුත්තිකිච්චං වා, කිලෙසානං අච්චන්තං විමුත්තිසම්පාදනතො. කෙච්ඡි පන “විමුත්තිඅස්සාද”න්ති වදන්ති.

කිඤ්චාපි අවිසෙසෙන සබ්බමපි බුද්ධවචනං කිලෙසවිනයනෙන විනයො, යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ අපායපනනාදිතො ධාරණෙන ධම්මො, ඉධාධිජ්ජෙතෙ පන ධම්මවිනයෙ නිද්ධාරෙතුං “තත්ථ විනයපිටක”න්තිආදිමාහ. අවසෙසං බුද්ධවචනං ධම්මො, බන්ධාදිවසෙන සභාවධම්මදෙසනාබාහුල්ලතො. අථ වා යදිපි ධම්මොයෙව විනයොපි, පරියත්තියාදිභාවතො, විනයසද්දසන්නිධානෙ පන හින්නාධිකරණභාවෙන පයුත්තො ධම්ම-සද්දො විනයතන්තිවිධුරං තන්තිං දිපෙති යථා “පුඤ්ඤඤාණසම්භාරා, ගොබ්බිබ්බද්ධ”න්ති ව.

“අනෙකජාතිසංසාර”න්ති අයං ගාථා හගවතා අත්තතො සබ්බඤ්ඤාඤාණපදට්ඨානං අරහත්තජ්ජත්තිං පච්චචෙක්ඛන්තෙන එකුතවිසතිමස්ස පච්චචෙක්ඛණඤාණස්ස අනන්තරං භාසිතා. තෙනාහ “ඉදං පට්ඨබුද්ධවචන”න්ති. ඉදං කිර සබ්බබුද්ධෙහි අවිජ්ඣිතං උදානං. අයමස්ස සබ්බෙපත්ථො – අහං ඉමස්ස අත්තභාවගෙහස්ස කාරකං තණ්හාවඬ්ඨකිං ගවෙසන්තො යෙන ඤාණෙන තං දට්ඨුං සක්කා, තස්ස බොධඤාණස්සත්ථාය දිපඬ්ඨකරපාදමුලෙ කතාහිනිභාරො එත්තකං කාලං අනෙකජාතිසංසාරං අනෙකජාතිසතසහස්සසඬ්ඛං සංසාරවට්ටං අනිබ්බිසං තං ඤාණං අවින්දන්තො අලහන්තොයෙව සන්ධාවිස්සං සංසරිං. යස්මා ජරාවායාධිමරණමිස්සතාය ජාති නාමෙසා පුනජ්ජනං උපගන්තුං දුක්ඛං, න ව සා තස්මිං අදිට්ඨො නිවත්තති, තස්මා තං ගවෙසන්තො සන්ධාවිස්සන්ති අත්ථො. දිට්ඨොසීති ඉදානි මයා සබ්බඤ්ඤාඤාණං පටිච්ඡික්ඛන්තෙන දිට්ඨො අසී. පුන ගෙහන්ති පුන ඉමං අත්තභාවසඬ්ඛානං මම ගෙහං. න කාහසී න කරිස්සසී. තව සබ්බා අවසෙසාකිලෙසථාසුකා මයා හග්ගා. ඉමස්ස තයා කතස්ස අත්තභාවගෙහස්ස කුටං අවිජ්ජාසඬ්ඛානං කණ්ණිකමණ්ඩලං විසඬ්ඛනං විද්ධංසිතං. විසඬ්ඛාරං නිබ්බානං ආරම්මණකරණවසෙන ගතං අනුපට්ඨං ඉදානි මම

විත්තං, අහඤ්ච තණ්හානං ධයසඤ්චානං අරහත්තමග්ගං අප්ඤ්ඤා අධිගතො පත්තොස්මිති. අයං මනසා පවත්තිතධම්මානමාදි. “යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා”ති (උදා. 1, 2, 3) අයං පන වාචාය පවත්තිතධම්මානං ආදීති වදන්ති. අත්තොප්පනවසෙන කිරි හගවා “අනෙකජාතිසංසාර”න්තිආදිමාහ (ධ. ප. 153). “පාටිපදදිවසෙ”ති ඉදං “සබ්බඤ්ඤාභාවප්පත්තස්සා”ති න එතෙන සම්බන්ධිතබ්බං, “පච්චෙක්ඛන්තස්ස උප්පන්නා”ති එතෙන පන සම්බන්ධිතබ්බං. විසාඛපුණ්ණමායමෙව හි හගවා පච්චුසසමයෙ සබ්බඤ්ඤානං පත්තොති.

වයධම්මාති අනිච්චලක්ඛණමුඛෙන දුක්ඛානත්තලක්ඛණමපි සඤ්චාරානං විභාවෙති “යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා”ති (සං. නි. 3.15; පටි. ම. 2.10) වචනතො. ලක්ඛණත්තයවිභාවනනයෙනෙව ව තදාරම්මණං විපස්සනං දස්සෙන්නො සබ්බන්තිටියානං අවිසයභූතං බුද්ධාවෙණිකං චතුසච්චකම්මටියානාධිටියානං අවිපරිතං නිබ්බානගාමිනිප්පටිපදං පකාසෙතිති දට්ඨබ්බං. ඉදානි තත්ථ සම්මාපටිපත්තියං නියොජෙති “අප්පමාදෙන සම්පාදෙථා”ති. අථ වා “වයධම්මා සඤ්චාරා”ති එතෙන සඤ්චාරෙපෙන සංවෙජෙත්වා “අප්පමාදෙන සම්පාදෙථා”ති සඤ්චාරෙපෙනෙව නිරවසෙසං සම්මාපටිපත්තියං දස්සෙති. අප්පමාදපදඤ්ඤි සික්ඛාත්තයසඤ්චාරිතං කෙවලපරිපුණ්ණං සාසනං පරියාදිසිත්වා තිට්ඨතිති.

පඨමසඤ්චිතියං අසඤ්චිතං සඤ්චිතීක්ඛන්ධකකථාවත්ථුප්පකරණාදි. කෙවි පන “සුභසුත්තමපි (දී. නි. 1.444) පඨමසඤ්චිතියං අසඤ්චිතං”න්ති වදන්ති, තං පන න යුජ්ජති. පඨමසඤ්චිතියො පුරෙතරමෙව හි ආයස්මතා ආනන්දෙන ජෙනවනෙ විහරන්තෙන සුභස්ස මාණවස්ස භාසිතන්ති.

දළ්භිකම්මසිලීලිකරණප්පයොජනා යථාක්කමං පකතිසාවජ්ජපණ්ණන්තිසාවජ්ජෙසු සික්ඛාපදෙසු. තෙනානි විවිධනයත්තාදිනා. එතන්ති විවිධවිසෙසනයත්තානි ගාථාවචනං. එතස්සානි විනයස්ස.

අත්තත්ථපරත්ථාදිභෙදෙති යො තං සුත්තං සප්ඤ්ඤායති, සුඤ්ඤාති, වාවෙති, විත්තෙති, දෙසෙති ව, සුත්තෙන සඤ්චාරිතො සීලාදිඅත්ථො තස්සාපි හොති, තෙන පරස්ස සාධෙතබ්බතො පරස්සාපි හොතිති, තදුභයං තං සුත්තං සුවෙති දීපෙති. තථා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං ලොකියලොකුත්තරඤ්ඤාති එවමාදිභෙදෙ අත්ථො ආදි-සද්දෙන සඤ්චාරණ්හාති. අත්ථ-සද්දො වායං භිතපරියායවචනං, න භාසිතත්ථවචනං, යදි සියා, සුත්තං අත්තනොපි භාසිතත්ථං සුවෙති, පරස්සාපිති අයමත්ථො වුත්තො සියා. සුත්තෙන ව යො අත්ථො පකාසිතො සො තස්සෙව හොතිති, න තෙන පරත්ථො සුවිතො හොති, තෙන සුවෙතබ්බස්ස පරත්ථස්ස නිවත්තෙතබ්බස්ස අභාවා අත්ථගහණඤ්ච න කත්තබ්බං. අත්තත්ථපරත්ථවිනිමිමුත්තස්ස භාසිතත්ථස්ස අභාවා ආදිගහණඤ්ච න කත්තබ්බං. තස්මා යථාවුත්තස්ස භිතපරියායස්ස අත්ථස්ස සුත්තෙ අසම්භවතො සුත්තධාරස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන අත්තත්ථපරත්ථා වුත්තා.

අථ වා සුත්තං අනපෙක්ඛන්වා යෙ අත්තත්ථාදයො අත්ථප්පහෙදා වුත්තා “න භඤ්ඤදත්ථන්ටිපසංසලාභා”ති එතස්ස පදස්ස නිද්දෙසෙ (මහානි. 63; චූළනි. 85) “අත්තත්ථො, පරත්ථො, උභයත්ථො, දිට්ඨධම්මිකො අත්ථො, සම්පරායිකො අත්ථො, උත්තානො අත්ථො, ගම්භිරො අත්ථො, ගුල්හො අත්ථො, පටිච්ඡන්තො අත්ථො, නෙයොයා අත්ථො, නීතො අත්ථො, අනවජ්ජො අත්ථො, නික්කිලෙසො අත්ථො, වොදානො අත්ථො, පරමත්ථො”ති තෙ සුත්තං සුවෙතිති අත්ථො. ඉමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ අත්ථ-සද්දො භාසිතත්ථපරියායොපි හොති. එත්ථ හි පුරිමකා පඤ්ච අත්ථප්පහෙදා භිතපරියායා, තතො පරෙ ඡ භාසිතත්ථහෙදා, පච්ඡිමකා පන උභයසභාවා. තත්ථ දුරධිගමනය විභාවනෙ අලද්ධගාධො ගම්භිරො. න විචටො ගුල්හො. මූලුදකාදයො විය පංසුනා අක්ඛරසන්තිවෙසාදිනා තිරොහිතො පටිච්ඡන්තො . නිද්ධාරෙත්වා ඤාපෙතබ්බො නෙයොයා. යථාරුතවසෙන වෙදිතබ්බො නීතො. අනවජ්ජනික්කිලෙසවොදානා පරියායවසෙන වුත්තා, කුසලවිපාකකිරියාධම්මවසෙන වා. පරමත්ථො නිබ්බානං, ධම්මානං අවිපරිතසභාවො එව වා. අථ වා “අත්තනා ව අප්පිච්ඡො හොති”ති අත්තත්ථං, “අප්පිච්ඡාකථඤ්ච පරෙසං කත්තා හොති”ති පරත්ථං සුවෙති. එවං “අත්තනා ව පාණානිපානා පටිච්චරතො හොති”තිආදි (අ. නි. 4.99, 265) සුත්තානි යොජෙතබ්බානි. විනයාහිධම්මෙහි ව විසෙසෙත්වා සුත්ත-සද්දස්ස අත්ථො වත්තබ්බො. තස්මා වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසවසප්පවත්තය දෙසනාය අත්තභිතපරිහිතතාදීනි සානිසයං පකාසිතානි හොති තප්පරභාවතො, න ආණාධම්මසභාවවසප්පවත්තයානි ඉදමෙව ව “අත්ථානං සුවනතො සුත්ත”න්ති වුත්තං.

සුත්තෙ ව ආණාධම්මසභාවා ව වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයං අනුවත්තන්ති, න විනයාහිධම්මෙසු විය වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයො ආණාධම්මසභාවෙ. තස්මා වෙනෙයානං එකන්තභිතපටිලාභසංවත්තනිකා සුත්තන්තදෙසනා හොතිති “සුවුත්තා වෙන්ථා”තිආදි වුත්තං. පසවතිති එලති. “සුත්තාණා”ති එතස්ස අත්ථං පකාසෙතුං “සුවුට්ඨ ව නෙ තායති”ති වුත්තං. අත්තත්ථාදිවිධානෙසු ව සුත්තස්ස පමාණභාවො, අත්තත්ථාදිනඤ්ච සඤ්චාරාහකත්තං යොජෙතබ්බං තදත්ථප්පකාසනපධානත්තා සුත්තස්ස. විනයාහිධම්මෙහි විසෙසනඤ්ච යොජෙතබ්බං. එතන්ති “අත්ථානං සුවනතො”තිආදිකං අත්ථවචනං. එතස්සානි සුත්තස්ස.

අභික්කමන්තිති එත්ථ අභි-සද්දො කමනකිරියාය වුද්ධිභාවං අනිරොකතං දීපෙති, අභිඤ්ඤාකා අභිලක්ඛිතානි එත්ථ ඤාණලක්ඛණකිරියානං සුපාකටතාවිසෙසං, අභික්කන්තෙනානි එත්ථ කන්තියා අධිකත්තං විසිට්ඨතන්ති යුත්තං කිරියාවිසෙසකත්තා උපසග්ගස්ස. අභිරාජා අභිවිනයෙති පන පුජිතපරිච්ඡින්නෙසු රාජවිනයෙසු අභි-සද්දො පවත්තතිති කථමෙන යුජ්ජෙයානි ? පුජනපරිච්ඡෙදනකිරියාදීපනතො, තාහි ව කිරියාහි රාජවිනයානං යුත්තත්තා. එත්ථ හි

අතිමාලාදීප්‍ය අති-සද්දො විය, අභි-සද්දො යථා සහ සාධනෙන කිරියං වදන්ති අභිරාජඅභිවිනය-සද්දා සිද්ධා, එවං අභිධම්මසද්දෙ අභි-සද්දො සහ සාධනෙන වුඩ්ඪියාදිකිරියං දීපෙතිති අයමත්ථො දස්සිනොති දට්ඨබ්බො.

භාවනාඵලණවුඩ්ඪිහි වුඩ්ඪිමත්තොපි ධම්මා වුත්තා. ආරම්මණාදීහි ආරම්මණසම්පයුත්තකම්මද්වාරපටිපදාදීහි. අවිසිට්ඨන්ති අඤ්ඤාමඤ්ඤවිසිට්ඨෙසු විනයසුත්තාහිධම්මෙසු අවිසිට්ඨං සමානං. තං පිටකසද්දන්ති අත්ථො. යථාවුත්තෙනාති “එවං දුට්ඨත්ථොනා”තිආදිනා වුත්තප්පකාරොන.

කථෙතබ්බානං අත්ථානං දෙසකායත්තෙන ආණාදිට්ඨිනා අතිසජ්ජනං පබොධනං දෙසනා. සාසිතබ්බපුත්තලගතෙන යථාපරාධාදිසාසිතබ්බභාවෙන අනුසාසනං විනයනං සාසනං. කථෙතබ්බස්ස සංවරාසංවරාදිනො අත්ථස්ස කථනං වචනපටිබද්ධතාකරණං කථා. කථියති වා එත්ථාති කථා. සංවරාසංවරස්ස කථා සංවරාසංවරකථා. එස නයො ඉතරෙසුපි. හෙද-සද්දො විසුං විසුං යොජෙතබ්බො “දෙසනාහෙදං සාසනාහෙදං කථාහෙදඤ්ච යථාරහං පරිදීපයෙ”ති. හෙදන්ති ව නානත්තන්ති අත්ථො. සික්ඛා ව පහානාති ව ගම්භීරභාවො ව සික්ඛාප්පහානගම්භීරභාවං, තඤ්ච පරිදීපයෙ. එත්ථ යථාති උපාරම්භනිස්සරණධම්මකොසරක්ඛණහෙතුපරියාපුණනං සුප්පටිපත්ති දුප්පටිපත්තිති එතෙහි පකාරෙහි. ආණං පණෙතුං අරහතිති ආණාරහො සම්මාසම්බුද්ධත්තා. වොහාරපරමත්ථානම්පි සබ්භාවතො ආහ ආණාබාහුල්ලතොති. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො. පවුරාපරාධා සෙයාසකාදයො. අප්පකාසයො ආසයොව අත්ථොනො දිට්ඨි, ඤාණඤ්ච. වුත්තඤ්චෙතං –

“සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨි ව, බන්ති වෙවානුලොමිකෙ;
යථාභුතඤ්ච යං ඤාණං, එතං ආසයසද්දිත”න්ති. (විසුද්ධි. ටී. 1.136);

අනුසයා කාමරාගහවරාගදිට්ඨිපටිසවිචිකිච්ඡාමානාවිජ්ජාවසෙන සත්ත අනාගතා කිලෙසා, අතීතා පච්චුප්පන්තා ව තථෙව වුව්චන්ති. න හි කාලහෙදෙන ධම්මානං සභාවහෙදො අත්ථීති. වරියාති ඡ මූලවරියා, අන්තරහෙදෙන අනෙකවිධා, සංසග්ගවසෙන තෙසට්ඨි හොන්ති. තෙ පන අම්භෙහි අසම්මොහන්තරධානසුත්තටිකායං විභාගතො දස්සිතා, අත්ථිකෙහි තතො ගහෙතබ්බා. අථ වා වරියාති වරිතං, තං සුවරිතදුච්චරිතවසෙන දුට්ඨං. අධිමුත්ති නාම සත්තානං පුබ්බපරිවයවසෙන අභිරුචි, සා දුට්ඨා හීනපණිතහෙදෙන. සනවිනිබ්බොගාභාවතො දිට්ඨිමානනණ්භාවසෙන “අහං මමා”ති සඤ්ඤිනො. මහන්තො සංවරො අසංවරො. බුද්ධිඅත්ථො හි අයං මකාරො යථා “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති (ධ. ස. 11).

තීසුපි වෙනෙසු එතෙ ධම්මත්ථදෙසනා පටිවෙධාති එත්ථ තන්තිඅත්ථො තන්තිදෙසනා තන්තිඅත්ථපටිවෙධො ව තන්තිවිසයා හොන්තිති විනයපිටකාදිනං අත්ථදෙසනාපටිවෙධාධාරණාවො යුත්තො, පිටකානි පන තන්ති යෙවාති තෙසං ධම්මාධාරණාවො කථං යුජ්ජෙය්‍යාති? තන්තිසමුදායස්ස අවයවතන්තියා ආධාරණාවතො. අවයවස්ස හි සමුදායො ආධාරණාවෙන වුව්චති, යථා – “රුක්ඛෙ සාධා”ති. ධම්මාදිනඤ්ච දුක්ඛොගාහණාවතො තෙහි විනයාදයො ගම්භීරාති විනයාදිනඤ්ච චතුබ්බිධො ගම්භීරභාවො වුත්තො. තස්මා ධම්මාදයො එව දුක්ඛොගාහත්තා ගම්භීරා, න විනයාදයොති න වොදෙතබ්බමෙතං සමුඛෙන, විසයවිසයීමුඛෙන ව විනයාදිනංයෙව ගම්භීරභාවස්ස වුත්තත්තා. ධම්මො හි විනයාදයො, තෙසං විසයො අත්ථො, ධම්මත්ථවිසයා ව දෙසනාපටිවෙධොති. තත්ථ පටිවෙධස්ස දුක්කරණාවතො ධම්මත්ථානං, දෙසනාඤාණස්ස දුක්කරණාවතො දෙසනාය ව දුක්ඛොගාහණාවො වෙදිතබ්බො, පටිවෙධස්ස පන උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා, තබ්බිසයඤාණුප්පත්තියා ව දුක්කරණාවතො දුක්ඛොගාහනා වෙදිතබ්බා.

“හෙතුම්භි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”ති එතෙන වචනෙන ධම්මස්ස හෙතුභාවො කථං ඤාතබ්බොති? “ධම්මපටිසම්භිදා”ති එතස්ස සමාසපදස්ස අවයවපදත්ථං දස්සෙන්නෙන “හෙතුම්භි ඤාණං”න්ති වුත්තත්තා. “ධම්මෙ පටිසම්භිදා”ති එත්ථ හි “ධම්මෙ”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙන්නෙන “හෙතුම්භි”ති වුත්තං, “පටිසම්භිදා”ති එතස්ස ව අත්ථං දස්සෙන්නෙන “ඤාණං”න්ති. තස්මා හෙතුධම්ම-සද්දා එකත්ථා, ඤාණපටිසම්භිදා-සද්දා වාති ඉමමත්ථං වදන්තෙන සාධිතො ධම්මස්ස හෙතුභාවො, අත්ථස්ස හෙතුඵලභාවො ව එවමෙව දට්ඨබ්බො.

යථාධම්මන්ති වෙන්ථ ධම්ම-සද්දො හෙතුං හෙතුඵලඤ්ච සබ්බං සඬ්ගණ්භාති. සභාවචාවකො හෙස, න පරියන්තිහෙතුභාවචාවකො, තස්මා යථාධම්මන්ති යො යො අවිජ්ජාසඬ්ඛාරාදිධම්මො, තස්මීං තස්මීන්ති අත්ථො. ධම්මානුරූපං වා යථාධම්මං. දෙසනාපි හි පටිවෙධො විය අවිපරිතසවිසයවිභාවනතො ධම්මානුරූපං පවත්තිති, යතො ‘අවිපරිතාහිලාපො’ති වුව්චති. ධම්මාහිලාපොති අත්ථබ්‍යාඤ්ජනකො අවිපරිතාහිලාපො, එතෙන “තත්‍ර ධම්මනිරුත්තාහිලාපෙ ඤාණං නිරුත්තීපටිසම්භිදා”ති (විහ. 718) එත්ථ වුත්තං සභාවධම්මනිරුත්තීං දස්සෙති, සද්දසභාවත්තා දෙසනාය. තථා හි නිරුත්තීපටිසම්භිදාය පරිත්තාරම්මණාදිභාවො පටිසම්භිදාවිභවිගපාළියං (විහ. 749) වුත්තො. අට්ඨකථායඤ්ච “තං සභාවනිරුත්තීං සද්දං ආරම්මණං කත්ථා”තිආදිනා (විහ. අට්ඨ. 642) සද්දාරම්මණතා දස්සිතා. “ඉමස්ස අත්ථස්ස අයං සද්දො වාවකො”ති වචනවචනීයෙ වචන්ථපෙත්ථා තංතංවචනීය විභාවනවසෙන පවත්තිතො හි සද්දො දෙසනාති. “අනුලොමාදිවසෙන වා කථන”න්ති එතෙන තස්මා ධම්මනිරුත්තීයා අභිලාපං කථනං තස්ස වචනස්ස පවත්තනං දස්සෙති. “අධිප්පායො”ති එතෙන “දෙසනාති පඤ්ඤත්ති”ති එතං වචනං ධම්මනිරුත්තාහිලාපං සන්ධාය වුත්තං, න තබ්බිනිමුත්තං පඤ්ඤත්තිං සන්ධායාති දස්සෙති.

නනු ව “ධම්මො තත්ති” නි ඉමස්මිං පක්ඛෙ ධම්මස්ස සද්දසභාවත්තා ධම්මදෙසනානං විසෙසො න සියාති? න, තෙසං තෙසං අත්ථානං බොධකභාවෙන ඤාතො, උග්ගහණාදිවසෙන ව පුබ්බෙ වචන්ථාපිතො සද්දප්පබන්ධො ධම්මො, පච්ඡා පරෙසං අවබොධනත්ථං පවත්තිතො තදන්ථප්පකාසකො සද්දො දෙසනාති. අථ වා යථාචුත්තසද්දසමුට්ඨාපකො චිත්තුප්පාදො දෙසනා, මුසාවාදාදයො විය. “වචනස්ස පවත්තන” න්ති ව යථාචුත්තචිත්තුප්පාදවසෙන යුජ්ජති. සො හි වචනං පවත්තෙති, තඤ්ච තෙන පවත්තියති දෙසියති. “සො ව ලොකියලොකුත්තරො” නි ඵලං චූත්තං අභිසමයං යෙන පකාරෙන අභිසමෙති, යං අභිසමෙති, යො ව තස්ස සභාවො, තෙහි පාකටං කාතුං “විසයතො අසම්මොහතො ව අත්ථානුරූපං ධම්මෙසු” නිආදිමාහ. තත්ථ හි විසයතො අත්ථාදිඅනුරූපං ධම්මාදිසු අවබොධො අවිජ්ජාදිධම්මසංඛාරාදිඅත්ථනදුභයපඤ්ඤාපනාරම්මණො ලොකියො අභිසමයො, අසම්මොහතො අත්ථාදිඅනුරූපං ධම්මාදිසු අවබොධො නිබ්බානාරම්මණො මග්ගසම්පයුත්තො යථාචුත්තධම්මත්ථපඤ්ඤත්තිසු සම්මොහවිද්ධංසනො ලොකුත්තරො අභිසමයොති. අභිසමයො අඤ්ඤම්පි පටිවෙධන්ථං දස්සෙතුං “තෙසං තෙසං වා” නිආදිමාහ. ‘පටිවෙධනං පටිවෙධො’ නි ඉමිනා හි වචනත්ථෙන අභිසමයො, ‘පටිවිජ්ඣියති පටිවෙධො’ නි ඉමිනා තංතංරූපාදිධම්මානං අවිපරිතසභාවො ව “පටිවෙධො” නි වුවචති.

යථාචුත්තෙහි ධම්මාදිහි පිටකානං ගම්භිරභාවං දස්සෙතුං “ඉදානි යස්මා එතෙසු පිටකෙසු” නිආදිමාහ. යො චෙත්ථාති එතෙසු තංතංපිටකගතෙසු ධම්මාදිසු යො පටිවෙධො, එතෙසු ව පිටකෙසු තෙසං තෙසං ධම්මානං යො අවිපරිතසභාවොති යොජෙතබ්බං. දුක්ඛොගාහනා ව අවිජ්ජාසංඛාරාදිනං ධම්මත්ථානං දුප්පටිවිජ්ඣිතාය, තෙසං පඤ්ඤාපනස්ස දුක්කරභාවතො තංදෙසනාය, පටිවෙධනසංඛාරාසස්ස පටිවෙධස්ස උප්පාදනවිසයිකරණානං අසක්කුණෙයාත්තා, අවිපරිතසභාවසංඛාරාසස්ස පටිවෙධස්ස දුට්ඨඤ්ඤායානාය ඵල වෙදිතබ්බා.

යන්ති යං පරියත්තිදුග්ගහණං සන්ධාය චූත්තං. අත්ථන්ති භාසිතත්ථං, පයොජනත්ථඤ්ච. න උපපරික්ඛන්තිති න විචාරෙත්ති. න නිජ්ඣානං ඛමන්තිති නිජ්ඣානපඤ්ඤං තක්ඛමන්ති, නිජ්ඣාසිත්වා පඤ්ඤාය දිස්වා රොචෙත්වා ගහෙතබ්බා න භොන්තිති අධිප්පායො. ඉතිති ඵලං එතාය පරියත්තියා. වාදප්පමොක්ඛානිසංසා අත්තනො උපරි පරෙහි ආරොපිතවාදස්ස නිග්ගහස්ස පමොක්ඛප්පයොජනා හුත්වා ධම්මං පරියාපුණන්ති, වාදප්පමොක්ඛා වා නින්දාපමොක්ඛා. යස්ස චත්ථායාති යස්ස ව සීලාදිපුරුණස්ස අනුපාදාවිමොක්ඛස්ස වා අත්ථාය ධම්මං පරියාපුණන්ති ඤායෙන පරියාපුණන්තිති අධිප්පායො. අස්සාති අස්ස ධම්මස්ස. නානුභොන්තිති න චින්දන්ති. තෙසං තෙ ධම්මා දුග්ගහිතත්තා උපාරම්භනාදබ්බමක්ඛපලාසාදිහෙතුභාවෙන දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති. භණ්ඩාගාරෙ නියුත්තො භණ්ඩාගාරිකො, භණ්ඩාගාරිකො විය භණ්ඩාගාරිකො, ධම්මරතනානුපාලකො. අඤ්ඤන්ථං අනපෙක්ඛිත්වා භණ්ඩාගාරිකස්සෙව සතො පරියත්ති භණ්ඩාගාරිකපරියත්ති.

“තාසංයෙවා” නි අවධාරණං පාපුණිතබ්බානං ඡළහිඤ්ඤාවතුප්පටිසම්භිදාදිනං විනයෙ පහෙදවචනාභාවං සන්ධාය චූත්තං. චෙරඤ්ජකණ්ඩෙ (පාරා. 12) හි තිස්සො චිජ්ජාච විභත්තා. දුතියෙ පන “තාසංයෙවා” නි අවධාරණං චතස්සො පටිසම්භිදා අපෙක්ඛිත්වා කතං, න තිස්සො චිජ්ජා. තා හි ඡසු අභිඤ්ඤාසු අන්තොගධාති සුත්තෙ විභත්තා යෙවාති.

දුග්ගහිතං ගණ්හාති, “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, යථා තදෙවිදං විඤ්ඤාණං සන්ධාවති සංසරති අනඤ්ඤ” න්තිආදිනා (ම. නි. 1.396). ධම්මචිත්තන්ති ධම්මසභාවවිචාරණං, “චිත්තුප්පාදමත්තෙනෙව දානං භොති, සයමෙව චිත්තං අත්තනො ආරම්මණං භොති, සබ්බං චිත්තං අසභාවධම්මාරම්මණ” න්ති ව ඵලමාදි. තෙසන්ති තෙසං පිටකානං.

එතන්ති එතං බුද්ධචචනං. අත්ථානුලොමතො අනුලොමිකො. අනුලොමිකතංයෙව විභාවෙතුං “කස්මා පනා” නිආදි චූත්තං. එකතිකායම්පිති එකසමුභම්පි . පොණ්කා වික්ඛල්ලිකා ව ඛත්තියා, තෙසං නිවාසො පොණ්කතිකායො වික්ඛල්ලිකතිකායො ව.

නවප්පහෙදන්ති එත්ථ කථං නවප්පහෙදං? සගාථකඤ්ඤි සුත්තං ගෙයාං, නිග්ගාථකඤ්ඤි සුත්තං වෙය්‍යාකරණං, තදුභයවිනිමුත්තඤ්ඤි සුත්තං උදානාදිවිසෙසසඤ්ඤාරහිතං නත්ථි, යං සුත්තභිගං සියා, මඬිගලසුත්තාදීනඤ්ඤි (බු. පා. 5.2; සු. නි. 225) සුත්තභිගසඬිගහො න සියා, ගාථාභාවතො, ධම්මපදාදීනං විය, ගෙයාභිගසඬිගහො වා සියා, සගාථකත්තා, සගාථවග්ගස්ස විය, තථා උභතොවිභවිගාදිසු සගාථකප්පදෙසානන්ති? වුවචතෙ –

“සුත්තන්ති සාමඤ්ඤවිධි, විසෙසවිධයො පරෙ;
සතිමිත්තා නිරුල්භත්තා සහතාඤ්ඤෙන නාඤ්ඤතො”. (සාරත්ථ. ටී. 1.පට්ඨමභාසඬිගීතිකථාවණ්ණනා);

සබ්බස්සාපි හි බුද්ධචචනස්ස සුත්තන්ති අයං සාමඤ්ඤවිධි. තෙනෙවාහ ආයස්මා මහාකච්චානො තෙත්තියං – “නවවිධසුත්තත්තපරියෙට්ඨි” නි (තෙත්ති. සඬිගභවාර). “එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්තං (පාටි. 255, 1242), සකචාදෙ පඤ්ඤසුත්තසතානි” නි (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා; කථා. අට්ඨ. නිදානකථා) ඵලමාදි ව එතස්ස අත්ථස්ස සාධකං.

විසෙසවිධයෝ පරෙ සනිමිත්තා තදෙකදෙසෙසු ගෙයාදයෝ විසෙසවිධයෝ තෙන තෙන නිමිත්තෙන පතිට්ඨිතා. තථා හි ගෙයාස්ස සගාථකත්තං තබ්බාවනිමිත්තං. ලොකෙපි හි සසිලොකං සගාථකං (නෙත්ති. අට්ඨ. 13) වුණ්ණියගන්ථං ‘ගෙයා’න්ති වදන්ති. ගාථාවිරහෙ පන සති පුච්ඡං කත්වා විස්සජ්ජනභාවො වෙය්‍යාකරණස්ස තබ්බාවනිමිත්තං. පුච්ඡාවිස්සජ්ජනඤ්ඤි ‘ඛ්‍යාකරණ’න්ති වුච්චති, ඛ්‍යාකරණමෙව වෙය්‍යාකරණං. එවං සත්තෙ සගාථකාදීනම්පි පුච්ඡං කත්වා විස්සජ්ජනවසෙන පවත්තානං වෙය්‍යාකරණභාවො ආපජ්ජති? නාපජ්ජති, ගෙයාදිසඤ්ඤානං අනොකාසභාවතො, ‘ගාථාවිරහෙ සති’ති විසෙසිතත්තා ව. තථා හි ධම්මපදාදියු කෙවලං ගාථාබන්ධෙසු, සගාථකත්තෙපි සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථායුත්තෙසු, ‘වුත්තඤ්ඤෙන’න්තිආදිවචනසම්බන්ධෙසු, අබ්භුතධම්මපටිසංයුත්තෙසු ව සුත්තවිසෙසෙසු යථාක්කමං ගාථාඋදානඉතිවුත්තකඅබ්භුතධම්මසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, තථා සතිපි ගාථාබන්ධභාවෙ භගවතො අතීතාසු ජාතීසු වරියානුභාවජ්ජකාසකෙසු ජාතකසඤ්ඤා, සතිපි පඤ්භාවිස්සජ්ජනභාවෙ, සගාථකත්තෙ ව කෙසුපි සුත්තන්තෙසු වෙදස්ස ලභාපනතො වෙදල්ලසඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති එවං තෙන තෙන සගාථකත්තාදීනා නිමිත්තෙන තෙසු තෙසු සුත්තවිසෙසෙසු ගෙයාදිසඤ්ඤා පතිට්ඨිතාති විසෙසවිධයෝ සුත්තභිගතො පරෙ ගෙයාදයෝ. යං පනෙත්ථ ගෙයාභිගාදිනිමිත්තරහිතං, තං සුත්තභිගං විසෙසසඤ්ඤාපරිහාරෙන සාමඤ්ඤසඤ්ඤාය පවත්තනතොති. නනු ව සගාථකං සුත්තං ගෙයාං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙය්‍යාකරණන්ති සුත්තභිගං න සම්භවතිති වොදනා තදවත්ථා වාති? න තදවත්ථා, සොධිතත්තා. සොධිතඤ්ඤි පුබ්බෙ ගාථාවිරහෙ සති පුච්ඡාවිස්සජ්ජනභාවො වෙය්‍යාකරණස්ස තබ්බාවනිමිත්තන්ති.

යඤ්ච වුත්තං – “ගාථාභාවතො මභිගලසුත්තාදීනං (බු. පා. 5.1, 2, 3) සුත්තභිගසභිගහො න සියා”ති, තං න, නිරුළුභත්තා. නිරුළුභො හි මභිගලසුත්තාදීනං සුත්තභාවො. න හි තානි ධම්මපදබුද්ධවංසාදයො විය ගාථාභාවෙන පඤ්ඤානානි, අථ බො සුත්තභාවෙන. තෙනෙව හි අට්ඨකථායං “සුත්තනාමක”න්ති නාමග්ගහණං කතං. යඤ්ච පන වුත්තං – “සගාථකත්තා ගෙයාභිගසභිගහො සියා”ති, තදපි නත්ථි, යස්මා සහතාඤ්ඤෙන. සහ ගාථාහිති හි සගාථකං. සහභාවො නාම අත්ථතො අඤ්ඤෙන භොති, න ව මභිගලසුත්තාදියු කථාවිනිමුත්තො කොචි සුත්තපදෙසො අත්ථි, යො ‘සහ ගාථාහි’ති වුච්චෙය්‍ය, න ව සමුදායො නාම කොචි අත්ථි, යදපි වුත්තං – “උභතොවිභවිගාදියු සගාථකජ්ජදෙසානං ගෙයාභිගසභිගහො සියා”ති තදපි න, අඤ්ඤතො. අඤ්ඤා එව හි තා ගාථා ජාතකාදිපරියාපන්නත්තා. අතො න තාහි උභතොවිභවිගාදීනං ගෙයාභිගභාවොති. එවං සුත්තාදීනං අභිගානං අඤ්ඤමඤ්ඤසභිකරාභාවො වෙදිතබ්බො.

“අයං ධම්මො...පෙ.... අයං විනයො, ඉමානි චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි”ති බුද්ධවචනං ධම්මවිනයාදිභෙදෙන වචන්ථපෙත්වා සභිගායන්තෙන මහාකස්සපජ්ජමුඛෙන වසිගණෙන අනෙකච්ඡරියපාතුභාවපටිමණ්ඩිතාය සභිගීනියා ඉමස්ස දිසාගමස්ස පඨමමජ්ඣිමබුද්ධවචනාදිභාවො වචන්ථාපිතොති දස්සෙති, “එවමෙතං අභෙදතො”තිආදිනා.

නිදානකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

1. බ්‍රහ්මජාලසුත්තවග්ගො

පරිබ්බාජකකථාවග්ගො

එවං පටමමහාසඬ්ඨිතිං දස්සෙත්වා යදන්තං සා ඉධ දස්සිතා, ඉදානි තං නිගමනවසෙන දස්සෙතුං “ඉමිස්සා”තිආදිමාහ.

1. එත්තාවතා ව බ්‍රහ්මජාලස්ස සාධාරණතො බාහිරනිදානං දස්සෙත්වා ඉදානි අබ්භන්තරනිදානං සංවණ්ණෙතුං “තත්ථ එව”න්තිආදි චුත්තං. අප්චා ඡති ආකාරෙති සංවණ්ණනා කාතබ්බා සම්බන්ධතො පදතො පදවිභාගතො පදන්තො අනුයොගතො පරිහාරතො වාති. තත්ථ සම්බන්ධො නාම දෙසනාසම්බන්ධො. යං ලොකියා “උම්මුග්ගාතො”ති වදන්ති. සො පන පාළියා නිදානපාළිවසෙන, නිදානපාළියා පන සඬ්ඨිතිවසෙන වෙදිතබ්බොති පටමමහාසඬ්ඨිතිං දස්සෙත්තෙන නිදානපාළියා සම්බන්ධස්ස දස්සිතත්තා පදාදිවසෙන සංවණ්ණනං කරොන්තො “එවන්ති නිපාතපද”න්තිආදිමාහ. “මෙතිආදීති”ති එත්ථ අන්තරා-සද්ද-ව-සද්දානං නිපාතපදභාවො, වත්තබ්බො, න වා වත්තබ්බො තෙසං නයග්ගහණෙන ගතිත්තා, තදවසිට්ඨානං ආපටි-සද්දානං ආදි-සද්දෙන සඬ්ඨගණනතො. “පදවිභාගො”ති පදානං විසෙසො, න පන පදවිග්ගහො. අප්චා පදානි ව පදවිභාගො ව පදවිභාගො, පදවිග්ගහො ව පදවිභාගො ව පදවිභාගොති වා එකසෙසවසෙන පදපදවිග්ගහාපි පදවිභාග සද්දෙන චුත්තාති වෙදිතබ්බං. තත්ථ පදවිග්ගහො “භික්ඛුනං සඬ්ඨෙසා”තිආදිභෙදෙසු පදෙසු දට්ඨබ්බො.

අත්ථතොති පදන්තො. තං පන පදන්තං අත්ථුද්ධාරක්කමෙන පටමං එවං-සද්දස්ස දස්සෙත්තො “එවංසද්දො තාවා”තිආදිමාහ. අවධාරණාදීති එත්ථ ආදි-සද්දෙන ඉදමත්ථපුච්ඡාපරිමාණාදිඅත්ථානං සඬ්ඨගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි “එවංගතානි, එවංවිධො, එවමාකාරො”තිආදියු ඉදං-සද්දස්ස අත්ථෙ එවං-සද්දො. ගත-සද්දො හි පකාරපරියායො, තථා විධාකාර-සද්දො ව. තථා හි විධයුත්තගත-සද්දෙ ලොකියා පකාරත්ථෙ වදන්ති. “එවං නු බො, න නු බො, කිං නු බො, කථං නු බො”ති, “එවං සු තෙ සුත්තානා සුචිත්තා කප්පිතකෙසමස්සු, ආමුත්තමාලාහරණා ඔදානවත්ථවසනා පඤ්චති කාමගුණෙහි සමප්පිතා සමඬ්ඨිභූතා පරිවාරෙන්ති, සෙය්‍යාපාපි ත්වං එතරහි සාවරියකොති? නො හිදං හො ගොතමා”ති ව ආදියු පුච්ඡායං. “එවං ලුප්තපරිත්තං, එවං ආයුපරියන්තො”ති ව ආදියු පරිමාණො. නනු ව “එවං නු බො, එවං සු තෙ, එවං ආයුපරියන්තො”ති එත්ථ එවං-සද්දෙන පුච්ඡනාකාරපරිමාණාකාරානං චුත්තත්තා ආකාරත්ථො එව එවං-සද්දො ති? න, විසෙසසබ්භාවතො. ආකාරමත්තවාචකො හෙත්ථ ආකාරත්ථොති අධිප්පෙතො, යථා “එවං බ්‍යාබොතිආදියු පන න ආකාරවිසෙසවාචකො එවඤ්ච කත්වා “එවං ජාතෙන මව්වෙනා”තිආදීති උපමාදියු උදාහරණානි උපපන්නානි හොන්ති. තථා හි “යථාපි...පෙ.... බහු”න්ති? එත්ථ පුප්ඵරාසිට්ඨානියතො මනුස්සපපත්තිසප්පුරිසුප්පනිස්සයසද්ධම්මසවනයොනිසොමනසිකාරහොගසම්පත්තිආදිදානාදිපුඤ්ඤකිරියාහෙනුසම්ප්පාදයතො සොභාසුගන්ධනාදිගුණයොගතො මාලාගුණසද්ධියො පහුතා පුඤ්ඤකිරියා මරිතබ්බසභාවනාය මව්වෙන සත්තෙන කත්තබ්බාති ජොදිතත්තා පුප්ඵරාසිමාලාගුණාව උපමා, තෙසං උපමාකාරො යථා-සද්දෙන අනියමතො චුත්තොති එවං-සද්දො උපමාකාරනිගමනත්ථොති වත්තුං යුත්තං. සො පන උපමාකාරො නියමියමානො අත්ථතො උපමාව හොතිති ආහ “උපමායං ආගතො”ති.

තථා එවං ඉමිතා ආකාරෙන “අභික්කම්මබ්බ”න්තිආදිනා උපදිස්සිමානාය සමණසාරුප්පාය ආකප්පසම්පත්තියා යො තත්ථ උපදිස්සනාකාරො, සො අත්ථතො උපදෙසොයෙවාති චුත්තං “එවං තෙ...පෙ.... උපදෙසෙ”ති. තථා එවමෙන භගවා, එවමෙන සුගතාති එත්ථ ව භගවතා යථාචුත්තමත්ථං අවිපරිතො ජානන්තෙහි කතං තත්ථ සංවිජ්ජමානගුණානං පකාරෙහි භංසනං උදග්ගතාකරණං සම්පභංසනං, යො තත්ථ සම්පභංසනාකාරොති යොජෙතබ්බං. එවමෙවං පනායන්ති එත්ථ ගරහණාකාරොති යොජෙතබ්බං. සො ව ගරහණාකාරො “වසලී”තිආදි බුංසනසද්දසන්තිධානතො ඉධ එවං-සද්දෙන පකාසිතොති විඤ්ඤායති. යථා චෙත්ථ, එවං උපමාකාරාදයොපි උපමාදිවසෙන චුත්තානං පුප්ඵරාසිආදිසද්දානං සන්තිධානතොති දට්ඨබ්බං. එවඤ්ච වදෙහිති “යථාහං වදාමි, එවං සමණං ආනන්දං වදෙහි”ති වදනාකාරො ඉදානි වත්තබ්බො එවං-සද්දෙන නිදස්සියති නිදස්සනත්ථො චුත්තො. එවං නොති එත්ථාපි තෙසං යථාචුත්තධම්මානං අභිතදුක්ඛාවහභාවෙ සන්තිට්ඨානජනනත්ථං අනුමතිග්ගහණවසෙන “සංවත්තන්ති, නො වා, කථං වා එත්ථ හොති”ති පුච්ඡාය කතාය “එවං නො එත්ථ හොති”ති චුත්තත්තා තදාකාරසන්තිට්ඨානං එවං-සද්දෙන විභාවිතන්ති විඤ්ඤායති, සො පන තෙසං ධම්මානං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තනාකාරො නියමියමානො අවධාරණත්ථො හොතිති ආහ “එවං නො එත්ථ හොතිති ආදියු අවධාරණො”ති. එවං හන්තෙති පන ධම්මස්ස සාධුකං සවනමනසිකාරෙ සන්තියොජිතෙහි භික්ඛුහි අත්තතො තත්ථ ධීනභාවස්ස පටිජානනවසෙන චුත්තත්තා එත්ථ එවං-සද්දො වචනසම්පට්චිජනත්ථො චුත්තො, තෙන එවං හන්තෙ, සාධු හන්තෙ, සුට්ඨ හන්තෙති චුත්තං හොති.

නානානායතිපුණන්ති එකත්තනානන්තඅබ්‍යාපාරඑවංධම්මතාසඬ්ඨිතා, නන්දියාවට්ට නිපුක්ඛලසිහවික්කිළිතඅඬ්ඤාසද්ධියාලොචනසඬ්ඨිතා වා ආධාරාදිභෙදවසෙන නානාවිධා නායා නානානායා, නායා වා පාළිගතියො, තා ව පඤ්ඤත්තිඅනුපඤ්ඤත්තිආදිවසෙන සංකිලෙභාගියාදිලොකියාදිතදුභයවොම්ප්පනාදිවසෙන කුසලාදිවසෙන බන්ධාදිවසෙන සඬ්ඨගාදිවසෙන සමයවිමුත්තාදිවසෙන ය්‍යනාදිවසෙන කුසලමූලාදිවසෙන නිකපට්ඨානාදිවසෙන ව නානප්පකාරානි නානානායා, තෙහි නිපුණං සණ්ඨසුබ්බමන්ති නානානායතිපුණං. ආසයොව අප්ඤ්ඤාසයො, තෙ ව සස්සනාදිභෙදෙන, තත්ථ ව අප්පරජක්ඛනාදිවසෙන අනෙකා, අත්තප්ඤ්ඤාසයාදයො එව වා සමුට්ඨානං උප්පත්තිහෙනු එතස්සාති අනෙකප්ඤ්ඤාසයසමුට්ඨානං. අත්ථබ්‍යාඤ්ජනසම්පන්නන්ති

අත්පොත්පිටපත්පරිපූර්ණය. උපනෙතබ්බාභාවතො, සඬකාසනපකාසනවිවරණවිභජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤාත්තිවසෙන ඡහි අත්පොතෙහි, අත්පොතපද්ධතාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි බාස්පනපදෙහි ව සමන්තාගතන්ති වා අත්පොත දව්ශ්බො.

විවිධපාටිභාරියන්ති එත්ප පාටිභාරියපදස්ස වචනත්පං “පටිපක්ඛරණතො රාගාදිකිලෙසාපනයනතො පාටිභාරිය”න්ති වදන්ති. භගවතො පන පටිපක්ඛ රාගාදයො න සන්ති, යෙ හරිතබ්බා. පුට්ඨජනානම්පි විගතුපක්කිලෙසෙ අට්ඨගුණසමන්තාගතෙ චිත්තෙ හතපටිපක්ඛෙ ඉද්ධිවිධං පවත්තති, තස්මා තත්ප පවත්තවොහාරෙන ව න සක්කා ඉධ “පාටිභාරිය”න්ති වත්තුං. සචෙ පන මහාකාරුණිකස්ස භගවතො වෙනෙයාගතා ව කිලෙසා පටිපක්ඛා, තෙසං හරණතො “පාටිභාරිය”න්ති චුත්තං, එවං සති යුත්තමෙතං. අප් වා භගවතො ව සාසනස්ස ව පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. තෙ හි දිට්ඨිහරණවසෙන, දිට්ඨිප්පකාසනෙ අසමත්ථාවෙන ව ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීහි හරිතා අපනිතා හොන්තිති. “පටි”ති වා අයං සද්දො “පට්ඨා”ති එතස්ස අත්පං බොධෙති “තස්මිං පටිපට්ඨිමිහි, අඤ්ඤා ආගඤ්ඨි බ්‍රාහ්මණො”තිආදියු විය, තස්මා සමාහිතෙ චිත්තෙ, විගතුපක්කිලෙසෙ ව කතකිච්චෙන පට්ඨා හරිතබ්බං. පවත්තෙතබ්බන්ති පටිභාරියං, අත්තතො වා උපක්කිලෙසෙසු චතුත්ප්ඤ්ඤානමග්ගෙහි හරිතෙසු පට්ඨා හරණං පටිභාරියං. ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීයො ව විගතුපක්කිලෙසෙන, කතකිච්චෙන ව සත්තහිතත්පං පුන පවත්තෙතබ්බා, හරිතෙසු ව අත්තතො උපක්කිලෙසෙසු පරසත්තානං උපක්කිලෙසහරණානි හොන්තිති පටිභාරියානි භවන්ති. පටිභාරියමෙව පාටිභාරියං. පටිභාරියෙ වා ඉද්ධිආදෙසනානුසාසනීයමුදායෙ භවං එකෙකං “පාටිභාරිය”න්ති චුච්චති. පටිභාරියං වා චතුත්ප්ඤ්ඤානං මග්ගො ව පටිපක්ඛරණතො, තත්ප ජාතං, තස්මිං වා නිමිත්තභූතෙ, තතො වා ආගතන්ති පාටිභාරියං. තස්ස පන ඉද්ධිආදිහෙදෙන විසයහෙදෙන ව බහුවිධස්ස භගවතො දෙසනාය ලබ්භමානන්තා ආහ “විවිධපාටිභාරිය”න්ති.

න අඤ්ඤාපාති භගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො න අඤ්ඤාපාති අත්පොත, න පන භගවතො දෙසිතාකාරතො. අවිත්තෙයානුභාවා හි භගවතො දෙසනා. එවඤ්ඤා කත්වා “සබ්බප්පකාරෙන කො සමත්පො විඤ්ඤාතු”න්ති ඉදං වචනං සමත්ථිතං හොති. ධාරණබලදස්සනඤ්ච න විරුජ්ඣති සුතාකාරාවිරජ්ඣනස්ස අධිප්පෙතන්තා. න හෙත්ප අත්පත්තරතාපරිභාරො ද්විත්තම්පි අත්පානං එකවිසයන්තා, ඉතරථා ථෙරො භගවතො දෙසනාය සබ්බථා පටිග්ගහණෙ සමත්පො අසමත්පො වාති ආපජ්ජෙය්‍යාති.

“යො පරො න හොති, යො අත්තා”ති එවං චුත්තාය නියකප්ඤ්ඤාත්තසඬබ්බාතාය සසන්තනියං වත්තනතො තිව්ධොපි මෙ-සද්දො කිඤ්චාපි එකස්මිංයෙව අත්පෙ දිස්සති, කරණසම්පදානසාමීනිද්දෙසවසෙන පන විජ්ජමානහෙදං සන්ධායාහ “මෙ-සද්දො තිසු අත්පෙසු දිස්සති”ති.

කිඤ්චාපි උපසග්ගො කිරියං විසෙසෙති, ජොතකභාවතො පන සතිපි තස්මිං සුත-සද්දො එව තං තමත්පං අනුචදනීති අනුපසග්ගස්ස සුත-සද්දස්ස අත්පුද්ධාරෙ සඋපසග්ගස්ස ගහණං න විරුජ්ඣතිති දස්සෙන්නො “සඋපසග්ගො ව අනුපසග්ගො වා”ති ආහ. අස්සාති සුත-සද්දස්ස. කම්මභාවසාධනානි ඉධ සුත-සද්දෙ සම්භවන්තිති චුත්තං “උපධාරිතන්ති වා උපධාරණන්ති වා අත්පො”ති. මයාති අත්පෙ සතීති යදා මෙසද්දස්ස කත්තුවසෙන කරණනිද්දෙසො, තදාති අත්පො. මමාති අත්පෙ සතීති යදා සම්බන්ධවසෙන සාමීනිද්දෙසො, තදා.

සුතසද්දසන්තිධානෙ පයුත්තෙන එවංසද්දෙන සචනකිරියාජොතකෙන භවිතබ්බන්ති චුත්තං “එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිච්චනිදස්සන”න්ති. ආදි-සද්දෙන සම්පටිච්ඡනාදිනං පඤ්චද්ධාරිකවිඤ්ඤාණානං තදහිනිභටානඤ්ච මනොද්ධාරිකවිඤ්ඤාණානං ගහණං වෙදිතබ්බං. සබ්බෙසම්පි වාක්‍යානං එවකාරත්පසහිතන්තා “සුත”න්ති එතස්ස සුතං එවාති අයමත්පො ලබ්භතිති ආහ “අස්සචනභාවපටික්ඛෙපතො”ති, එතෙන අවධාරණෙන නිරාකතං දස්සෙති. යථා ව සුතං සුතං එවාති නියමෙතබ්බං, තං සම්මා සුතං හොතිති ආහ “අනුනාධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සන”න්ති. අප් වා “සද්දන්තරත්පාපොභනවසෙන සද්දො අත්පං වදනී”ති සුතන්ති අසුතං න හොතිති අයමෙතස්ස අත්පොති චුත්තං “අස්සචනභාවපටික්ඛෙපතො”ති, ඉමිනා දිට්ඨාදිවිනිවත්තනං කරොති. ඉදං චුත්තං හොති. න ඉදං මයා දිට්ඨං, න සයම්භුඤ්ඤාණෙන සච්ඡිකතං, අප් බො සුතං, තඤ්ච බො සම්මදෙවාති. තෙනෙවාහ “අනුනාධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සන”න්ති. අවධාරණත්පෙ වා එවං-සද්දෙ අයං අත්පයොජනා කරියතීති තදපෙක්ඛස්ස සුත-සද්දස්ස අයමත්පො චුත්තො “අස්සචනභාවපටික්ඛෙපතො”ති. තෙනෙව ආහ “අනුනාධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සන”න්ති. සචනසද්දො වෙන්ප කම්මත්පො වෙදිතබ්බො සුයාතීති.

එවං සචනභෙතුසුඤ්ඤාත්තපුග්ගලසචනවිසෙසවසෙන පදත්තයස්ස එකෙන පකාරෙන අත්පයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි පකාරන්තරෙහිපි තං දස්සෙතුං “තථා එව”න්තිආදි චුත්තං. තත්ප තස්සාති යා සා භගවතො සම්මුඛා ධම්මස්සචනාකාරෙන පවත්තා මනොද්ධාරිකවිඤ්ඤාණවිථි, තස්සා. සා හි නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තිතුං සමත්ථා. තථා ව චුත්තං “සොතද්ධාරානුසාරෙන”ති. නානප්පකාරෙනානි වක්ඛමානානං අනෙකවිනිතානං බාස්පනත්පග්ගණනානාකාරෙන, එතෙන ඉමිස්සා යොජනාය ආකාරත්පො එවං-සද්දො ගහිතොති දීපෙති. පවත්තිභාවප්පකාසනන්ති පවත්තියා අත්ථිභාවප්පකාසනං. “සුතන්ති ධම්මප්පකාසන”න්ති යස්මිං ආරම්මණෙ චුත්තප්පකාරා විඤ්ඤාණවිථි නානප්පකාරෙන පවත්තා, තස්ස ධම්මත්තා චුත්තං, න සුතසද්දස්ස ධම්මත්පත්තා. චුත්තස්සෙවත්පස්ස පාකට්ඨකරණං “අයඤ්ඤෙත්වා”තිආදි. තත්ප විඤ්ඤාණවිථියාති කරණත්පෙ කරණවචනං. මයාති කත්පුඅත්පෙ.

“එවන්ති නිද්දිසිතබ්බප්පකාසන”න්ති නිදස්සනත්ථං එවං-සද්දං ගහෙන්වා වුත්තං නිදස්සෙතබ්බස්ස නිද්දිසිතබ්බත්තාභාවාභාවතො, තෙන එවං-සද්දෙන සකලමිපි සුත්තං පච්චාමට්ඨන්ති දස්සෙති. සුත-සද්දස්ස කිරියාසද්දත්තා, සචනකිරියාය ව සාධාරණවිඤ්ඤාණප්පබන්ධපට්ඨන්තො තත්ථ ව පුග්ගලවොභාරොති වුත්තං “සුතන්ති පුග්ගලකිව්චප්පකාසන”න්ති. න හි පුග්ගලවොභාරරහිතෙ ධම්මප්පබන්ධෙ සචනකිරියා ලබ්හතිති.

“යස්ස චිත්තසන්තානස්සා”තිආදිපි ආකාරත්ථමෙව එවං-සද්දං ගහෙන්වා පුරිමයොජනාය අඤ්ඤාං අත්ථයොජනං දස්සෙතුං වුත්තං. තත්ථ ආකාරපඤ්ඤන්තිති උපාදාපඤ්ඤන්ති එව, ධම්මානං පචන්තිආකාරඋපාදානවසෙන තථා වුත්තා. “සුතන්ති විසයනිද්දෙසො”ති සොතබ්බභූතො ධම්මො සචනකිරියාකත්තුපුග්ගලස්ස සචනකිරියාවසෙන පචන්තිට්ඨානන්ති කත්වා වුත්තං. චිත්තසන්තානවිනිමුත්තස්ස පරමත්ථතො කස්සචි කත්තු අභාවෙපි සද්දවොභාරොන බුද්ධිපරිකප්පිතභෙදවචනිවිජයා චිත්තසන්තානතො අඤ්ඤං විය තංසම්ඛගිං කත්වා වුත්තං. “චිත්තසන්තානෙන තංසම්ඛගිනො”ති. සචනකිරියාවිසයොපි සොතබ්බධම්මො සචනකිරියාවසෙන පචන්තිචිත්තසන්තානස්ස ඉධ පරමත්ථතො කත්තුභාවතො, සචනවසෙන චිත්තප්පචන්තියා එව වා සචනකිරියාභාවතො තංකිරියාකත්තු ව විසයො භොතිති කත්වා වුත්තං. “තංසම්ඛගිනො කත්තු විසයෙ”ති. සුතාකාරස්ස ව ථෙරස්ස සම්මානිවිජිතභාවතො ආහ “ගහණසන්තිට්ඨාන”න්ති, එතෙන වා අවධාරණත්ථං එවං-සද්දං ගහෙන්වා අයං අත්ථයොජනා කතාති දට්ඨබ්බං.

පුබ්බෙ සුතානං නානාවිහිතානං සුත්තසම්බන්ධානානං අත්ථබ්‍යාඤ්ජනානං උපධාරිතරූපස්ස ආකාරස්ස නිදස්සනස්ස අවධාරණස්ස වා පකාසනසභාවො එවං-සද්දොති තදාකාරාදිඋපධාරණස්ස පුග්ගලපඤ්ඤන්තියා උපාදානභූතධම්මප්පබන්ධබ්‍යාපාරතාය වුත්තං. “එවන්ති පුග්ගලකිව්චනිද්දෙසො”ති. සචනකිරියා පන පුග්ගලවාදිනොපි විඤ්ඤාණනිරපෙක්ඛා නත්ථිති විසෙසතො විඤ්ඤාණබ්‍යාපාරොති ආහ “සුතන්ති විඤ්ඤාණකිව්චනිද්දෙසො”ති. මෙති සද්දප්පචන්තියා එකත්තෙනෙව සත්තවිසයත්තා, විඤ්ඤාණකිව්චස්ස ව තත්ථෙව සමොදගිතබ්බතො “මෙති උභයකිව්චසුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො”ති වුත්තං. අවිජ්ජමානපඤ්ඤන්තිවිජ්ජමානපඤ්ඤන්තියභාවා යථාක්කමං එවං-සද්ද සුත-සද්දානං අත්ථාති තෙ තථාරූපපඤ්ඤන්තිඋපාදානබ්‍යාපාරභාවෙන දස්සෙත්තො ආහ “එවන්ති පුග්ගලකිව්චනිද්දෙසො. සුතන්ති විඤ්ඤාණකිව්චනිද්දෙසො”ති. එත්ථ ව කරණකිරියාකත්තුකම්මවිසෙසප්පකාසනවසෙන පුග්ගලබ්‍යාපාවිසයපුග්ගලබ්‍යාපාරනිදස්සනවසෙන ගහණාකාරගාහකතබ්බිසයවිසෙසනිද්දෙසවසෙන කත්තුකරණ බ්‍යාපාරකත්තුනිද්දෙසවසෙන ව දුතියාදයො චතස්සො අත්ථයොජනා දස්සිතාති දට්ඨබ්බං.

සබ්බස්සාපි සද්දාධිගමනියස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤන්තිමුඛෙනෙව පටිපජ්ජිතබ්බත්තා, සබ්බපඤ්ඤන්තිනඤ්ච විජ්ජමානාදිවසෙන ඡසු පඤ්ඤන්තිභෙදෙසු අන්තොගධත්තා තෙසු “එව”න්තිආදීනං පඤ්ඤන්තිනං සරූපං නිද්ධාරොත්තො ආහ “එවන්ති ව මෙති වා”තිආදි. තත්ථ එවන්ති ව මෙති ව වුව්චමානස්ස අත්ථස්ස ආකාරාදිනො, ධම්මානඤ්ච අසල්ලක්ඛණභාවතො අවිජ්ජමානපඤ්ඤන්තිභාවොති ආහ “සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤන්ති”ති. තත්ථ සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙනාති භූතත්ථඋත්තමත්ථවසෙන. ඉදං වුත්තං භොතියො මායාමරිච්ආදයො විය අභූතත්ථො, අනුස්සවාදිහි ගහෙතබ්බො විය අනුත්තමත්ථො ව න භොති, සො රූපසද්දාදිසභාවො රූප්පනානුභවනාදිසභාවො වා අත්ථො “සච්චිකට්ඨො, පරමත්ථ වා”ති වුව්චති, න තථා එවං මෙති පදානමත්ථොති, එතමෙත්ථං පාකට්තරං කාතුං. “කිඤ්ඤත්ථ ත”න්තිආදි වුත්තං. සුතන්ති පන සද්දායතනං සන්ධායාහ “විජ්ජමානපඤ්ඤන්ති”ති. තෙනෙව හි “යඤ්ඤි තමෙත්ථ සොතෙන උපලද්ධ”න්ති වුත්තං, “සොතද්වාරානුසාරෙන උපලද්ධ”න්ති පන වුත්තෙ අත්ථබ්‍යාඤ්ජනාදිසබ්බං ලබ්හති. තං තං උපාදාය වත්තබ්බතොති සොතපථං ආගතෙ ධම්මෙ උපාදාය තෙසං උපධාරිතාකාරාදිනො පච්චාමසනවසෙන “එව”න්ති, සසන්තතිපරියාපන්තෙ බන්ධෙ උපාදාය “මෙ”ති වත්තබ්බත්තාති අත්ථො. දිට්ඨාදිසභාවරහිතෙ සද්දායතනෙ පචන්තමානොපි සුතවොභාරො “දුතියං තතිය”න්තිආදිකො විය පඨමාදිනි දිට්ඨමුත්තවිඤ්ඤාතෙ අපෙක්ඛිත්වා පචන්තොති ආහ “දිට්ඨාදිනි උපනිධාය වත්තබ්බතො”ති. අසුතං න භොතිති හි “සුත”න්ති පකාසිතො යමත්ථොති.

අත්තනා පටිච්චදා සුත්තස්ස පකාරවිසෙසා “එව”න්ති ථෙරෙන පච්චාමට්ඨාති ආහ “අසම්මොභං දීපෙති”ති. “නානාප්පකාරපට්චෙධසමත්ථො භොති”ති එතෙන වක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස නානාප්පකාරතං දුප්පට්චිජ්ඣිකඤ්ච දස්සෙති. “සුතස්ස අසම්මොභං දීපෙති”ති සුතාකාරස්ස යාථාවතො දස්සියමානත්තා වුත්තං. අසම්මොභොනාති සම්මොභාභාවෙන, පඤ්ඤාය එව වා සචනකාලසම්භූතාය තදුත්තරකාලපඤ්ඤාසිද්ධි, එවං අසම්මොභොනාති එත්ථාපි වත්තබ්බං. බ්‍යාඤ්ජනානං පටිච්ජ්ඣිතබ්බො ආකාරො නාතිගම්භීරො, යථාසුතධාරණමෙව තත්ථ කරණියන්ති සතියා බ්‍යාපාරො අධිකො, පඤ්ඤා තත්ථ ගුණිභූතාති වුත්තං. “පඤ්ඤාපුබ්බභිගමායා”තිආදි පඤ්ඤාය පුබ්බභිගමාති කත්වා. පුබ්බභිගමනා වෙන්ථ පඨානභාවො “මනොපුබ්බභිගමා”තිආදිසු විය, පුබ්බභිගමනාය වා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිසු ආවජ්ජනාදීනං විය අප්පඨානත්තෙ පඤ්ඤා පුබ්බභිගමා එතිස්සාති අයම්පි අත්ථො යුජ්ජති, එවං “සතිපුබ්බභිගමායා”ති එත්ථාපි වුත්තනායානුසාරෙන යථාසම්භවමත්ථො වෙදිතබ්බො. අත්ථබ්‍යාඤ්ජනසම්පන්නස්සාති අත්ථබ්‍යාඤ්ජනපරිපුණ්ණස්ස, සම්බ්‍යාසනපකාසනව්වරණවිහජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤන්තිවසෙන ඡහි අත්ථපදෙහි, අක්ඛරපදබ්‍යාඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසවසෙන ඡහි බ්‍යාඤ්ජනපදෙහි ව සමන්තාගතස්සාති වා අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යොනිසොමනසිකාරං දීපෙතිති එවං-සද්දෙන වුව්චමානානං ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථානං අවිපරිතසද්ධම්මවිසයත්තාති අධිප්පායො. “අචික්ඛෙපං දීපෙති”ති “බ්‍රහ්මජාලං කත්ථ භාසිත”න්තිආදි පුච්ඡාවසෙන පකරණප්පත්තස්ස වක්ඛමානස්ස සුත්තස්ස සචනං සමාධානමත්තරෙන න සම්භවතිති කත්වා වුත්තං.

“වික්ඛිත්තවිත්තස්සා”තිආදි තස්සෙවත්ථස්ස සමත්ථනවසෙන වුත්තං. සබ්බසම්පත්තියාති අත්ථබ්‍යාඤ්ජනදෙසකපයොජනාදිසම්පත්තියා. අවිපරිතසද්ධම්මවිසයෙහි විය ආකාරනිදස්සනාවධාරණත්ථෙහි යොනිසොමනසිකාරස්ස, සද්ධම්මස්සවනෙන විය ව අවික්ඛෙපස්ස යථා යොනිසොමනසිකාරෙන ඵලභුතෙන අත්තසම්මාපණ්ඩපුබ්බෙකතපුඤ්ඤතානං සිද්ධි වුත්තා තදවිනාභාවතො, ඵචං අවික්ඛෙපෙන ඵලභුතෙන කාරණභුතානං සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයානං සිද්ධි දස්සෙතබ්බා සියා අස්සුතවතො, සප්පුරිසුපනිස්සයරහිතස්ස ව තදභාවතො.

“න හි වික්ඛිත්තවිත්තො”තිආදිනා සමත්ථනවවනෙන පන අවික්ඛෙපෙන කාරණභුතෙන සප්පුරිසුපනිස්සයෙන ව ඵලභුතස්ස සද්ධම්මස්සවනස්ස සිද්ධි දස්සිතා. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො යුත්තො සියාසද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපනිස්සයා න එකන්තෙන අවික්ඛෙපස්ස කාරණං බාහිරඛගත්තා, අවික්ඛෙපො පන සප්පුරිසුපනිස්සයො විය සද්ධම්මස්සවනස්ස එකන්තකාරණත්ති. ඵචමි අවික්ඛෙපෙන සප්පුරිසුපනිස්සයසිද්ධිභොතනා න සමත්ථිතාව, නො න සමත්ථිතා වික්ඛිත්තවිත්තානං සප්පුරිසුපනිස්සයාසනාභාවස්ස අත්ථසිද්ධන්තා. එත්ථ ව පුරිමං ඵලෙන කාරණස්ස සිද්ධිදස්සනං නදිපුරෙන විය උපරි වුට්ඨිසබ්භාවස්ස, දුතියං කාරණෙන ඵලස්ස සිද්ධිදස්සනං දට්ඨබ්බං එකන්තෙන වස්සිතා විය මෙසවුට්ඨානෙන වුට්ඨිප්පවත්තියා.

භගවතො වචනස්ස අත්ථබ්‍යාඤ්ජනපභෙදපරිච්ඡේදවසෙන සකලසාසනසම්පත්තිඔගාහනාකාරො නිරවසෙසපරහිතපාරිසුරිකාරණත්ති වුත්තං “ඵචං හද්දකො ආකාරො”ති. යස්මා න භොතිති සම්බන්ධො. පච්ඡිමවක්කද්වයසම්පත්තින්ති අත්තසම්මාපණ්ඩපුබ්බෙකතපුඤ්ඤතාසඬ්ඛාතං ගුණද්වයං. අපරාපරං වුත්තියා චෙන්ථ වක්කභාවො, වරන්ති එතෙහි සත්තා සම්පත්තිභවෙසුති වා. යෙ සන්ධාය වුත්තං “චත්තාරම්භාති හික්ඛෙවෙ වක්කාති, යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සානං චතුරක්කං වත්තති”තිආදි . පුරිමපච්ඡිමභාවො චෙන්ථ දෙසනාක්කමවසෙන දට්ඨබ්බො. පච්ඡිමවක්කද්වයසිද්ධියාති පච්ඡිමවක්කද්වයස්ස අත්ථිතාය. සම්මාපණ්ඩිතත්තො පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤො සුද්ධාසයො භොති තදසුද්ධිභෙතුනං කිලෙසානං දුර්භාවතොති ආහ “ආසයසුද්ධි සිද්ධා භොති”ති. තථා හි වුත්තං “සම්මාපණ්ඩිතං විත්තං, සෙය්‍යසො නං තතො කරො”ති, “කතපුඤ්ඤොසි ත්වං ආනන්ද, පධානං අනුයුඤ්ජ ඛිජ්ජං භොතිසි අනාසවොති ව. තෙනෙවභ “ආසයසුද්ධියා අධිගමබ්‍යත්තිසිද්ධි”ති. පයොගසුද්ධියාති යොනිසොමනසිකාරපුබ්බඛිගමස්ස ධම්මස්සවනපයොගස්ස විසදභාවෙන. තථා චාහ “ආගමබ්‍යත්තිසිද්ධි”ති. සබ්බස්ස වා කායච්චිපයොගස්ස නිද්දොසභාවෙන. පරිසුද්ධකායච්චිපයොගො හි විජ්ජට්ඨාරාභාවතො අවික්ඛිත්තවිත්තො පරියත්තියං විසාරදො භොතිති.

“නානප්පකාරපට්ඨෙධදීපකෙනා”තිආදිනා අත්ථබ්‍යාඤ්ජනෙසු ථෙරස්ස ඵචං-සද්ද සුත-සද්දානං අසම්මොභාසම්මොසද්දපනතො චතුපට්ඨසම්භිදාවසෙන අත්ථයොජනං දස්සෙති. තත්ථ “සොතබ්බප්පභෙදපට්ඨෙධදීපකෙනා”ති එතෙන අයං සුත-සද්දො ඵචං-සද්දසන්තිධානතො, වක්ඛමානාපෙක්ඛාය වා සාමඤ්ඤෙනෙව සොතබ්බධම්මවිසෙසං ආමසතිති දස්සෙති. මනොදිට්ඨිකරණාපරියත්තිධම්මානං අනුපෙක්ඛනසුප්පට්ඨෙධා විසෙසතො මනසිකාරපට්ඨිද්ධාති තෙ වුත්තනයෙන යොනිසොමනසිකාරදීපකෙන ඵචං-සද්දෙන යොජෙත්ථා, සවනධාරණච්චිපරිවයා පරියත්තිධම්මානං විසෙසෙන සොතාවධානපට්ඨිද්ධාති තෙ අවික්ඛෙපදීපකෙන සුත-සද්දෙන යොජෙත්ථා දස්සෙත්තො සාසනසම්පත්තියා ධම්මස්සවනෙ උස්සාහං ජනෙති. තත්ථ ධම්මාති පරියත්තිධම්මා. මනසානුපෙක්ඛිතාති “ඉධ සීලං කට්ඨං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා, එත්තකා එත්ථ අනුසන්ධියො”තිආදිනා නයෙන මනසා අනුපෙක්ඛිතා. දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධාති නිජ්ඣානක්ඛන්තිභුතාය, ඤාතපරිඤ්ඤාසඬ්ඛාතාය වා දිට්ඨියා තත්ථ තත්ථ වුත්තරුපාරුපධම්මෙ “ඉති රූපං, එත්තකං රූප”න්තිආදිනා සුට්ඨු වචන්ථපෙත්ථා පට්ඨිද්ධා.

“සකලෙන වචනෙනා”ති පුබ්බෙ තිහි පදෙහි විසුං විසුං යොජිත්තා වුත්තං. අසප්පුරිසභුමින්ති අකතඤ්ඤතං “ඉධෙකච්චො පාපහික්ඛු තථාගතප්පවෙදිතං ධම්මවිනයං පරියාපුණ්ත්වා අත්තතො දහති”ති ඵචං වුත්තං අනරියවොභාරාවත්ථං. සා ඵච අනරියවොභාරාවත්ථා අසද්ධම්මො. නනු ව ආනන්දන්ථෙරස්ස “මමෙදං වචන”න්ති අධිමානස්ස, මහාකස්සපත්ථෙරාදීනඤ්ච තදාසඬ්ඛාය අභාවතො අසප්පුරිසභුමිසමතික්කමාදිවචනං නිරන්ථකං ති? නයිදං ඵචං “ඵචං මෙ සුත”න්ති වදන්තෙන අයමි අත්ථො විභාවිතොති දස්සනතො. කෙච් පන “දෙවනානං පරිචිතක්කාපෙක්ඛං තථාවචනන්ති එදිසි වොදනා අනවකාසා”ති වදන්ති. තස්මිං කිර බණෙ එකච්චානං දෙවනානං ඵචං චෙනසො පරිචිතක්කො උදපාදි “තථාගතො ව පරිනිබ්බුතො, අයඤ්ච ආයස්මා දෙසනාකුසලො, ඉදානි ධම්මං දෙසෙති, සකාකුලප්පසුතො තථාගතස්ස භාතා වුළුපිතුපුත්තො, කිං නු බො සයං සච්ඡිකත ධම්මං දෙසෙති, උදාහු භගවතොයෙව වචනං යථාසුත”න්ති. ඵචං තදාසඬ්ඛිතප්පකාරතො අසප්පුරිසභුමිසමොක්කමාදිතො අතික්කමාදි විභාවිතන්ති. අත්තතො අදහන්තොති “මමෙත”න්ති අත්තති අට්ඨපෙන්තො. අප්පෙතිති නිදස්සෙති. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමන්ථෙසු යථාරහං සත්තෙ නෙතිති නෙත්ති, ධම්මොයෙව නෙත්ති ධම්මනෙත්ති.

දළ්භතරනිට්ඨා විචිකිච්ඡා කඬ්ඛා. නාතිසංසප්පනං මනිභෙදමත්තං විමති. අස්සද්ධියං විනාසෙති භගවතො දෙසිත්තා, සම්මුඛා වස්ස පටිග්ගහිත්තා, බලිතදුරුත්තාදිග්ගහණදොසාභාවතො ව. එත්ථ ව පට්ඨාදයො තිස්සො අත්ථයොජනා ආකාරාදිඅත්ථෙසු අග්ගහිතවිසෙසමෙව ඵචං-සද්දං ගහෙන්වා දස්සිතා, තතො පරා තිස්සො ආකාරත්ථමෙව ඵචං-සද්දං ගහෙන්වා විභාවිතා. පච්ඡිමා පන තිස්සො යථාක්කමං ආකාරත්ථං නිදස්සනත්ථං අවධාරණත්ථඤ්ච ඵචං-සද්දං ගහෙන්වා යොජිතාති දට්ඨබ්බං.

එක-සද්දො අඤ්ඤසෙට්ඨාසභායසඬ්ඛාදිසු දිස්සති. තථාහෙස “සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව , ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අහිවදන්ති”තිආදිසු අඤ්ඤත්ථෙ දිස්සති, “චෙනසො එකොදිභාව”න්තිආදිසු සෙට්ඨන්ථෙ,

“එකො වූපකටියො”නිආදීසු අසහායෙ, “එකොව බො හික්බවෙ බණො ව සමයො ව බුහ්මවරියවාසායා”නිආදීසු සඩ්ඛායං, ඉධාපි සඩ්ඛායන්ති දස්සෙන්නො ආහ “එකන්ති ගණනපරිච්ඡේදනීද්දෙසො”ති. කාලඤ්ච සමයඤ්චාති යුත්තකාලඤ්ච පච්චයසාමග්ගිඤ්ච. බණොති ඔකාසො. තථාගතුප්පාදාදිකො හි මග්ගබුහ්මවරියස්ස ඔකාසො තප්පච්චයපටිලාභහෙතුත්තා. බණො එව ව සමයො. යො “බණො”ති ව “සමයො”ති ව වූච්චති, සො එකො වාති හි අත්ථො. මහාසමයොති මහාසමුහො. සමයොපි බොති සික්ඛාපදසුරණස්ස හෙතුපි. සමයප්පවාදකොති දිට්ඨිප්පවාදකො. තත්ථ හි නිසින්නා තිත්ථියා අත්තනො අත්තනො සමයං පවදන්තිති. අත්ථාහිසමයාති හිතපටිලාභා. අභිසමෙතබ්බොති අභිසමයො, අභිසමයො අත්ථොති අභිසමයටියොති පිළන ආදීති අභිසමෙතබ්බොතො එකිභාවං උපනෙත්වා වුත්තාති. අභිසමයස්ස වා පටිවෙධස්ස විසයභූතභාවො අභිසමයටියොති තානෙව තථා එකත්තෙන වුත්තාති. තත්ථ පිළනං දුක්ඛසච්චස්ස තං සමභිචිතො හිංසනං අවිජ්ජාරිකතාකරණං. සන්තාපොදුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන සන්තාපනං පරිදහණං.

තත්ථ සහකාරිකාරණං සන්තිජ්ඣ සමෙති සමවෙතිති සමයො, සමවායො. සමෙති සමාගච්ඡති මග්ගබුහ්මවරියමෙත්ථ තදාධාරපුග්ගලෙහීති සමයො, බණො. සමෙති එත්ථ, එතෙනව සංගච්ඡති සත්තො, සභාවධම්මො වා සහජාතාදීහි, උප්පාදාදීහි වාති සමයො, කාලො. ධම්මප්පච්චන්තිමත්තතාය අත්ථනො අභූතොපි හි කාලො ධම්මප්පච්චන්තියා අධිකරණං, කරණං විය ව කප්පනාමත්තසිද්ධො රූපෙන වොහරියතිති. සමං, සහ වා අවයවානං අයනං පච්චන්ති අවට්ඨානන්ති සමයො, සමුහො, යථා “සමුදායො”ති. අවයවසභාවට්ඨානමෙව හි සමුහොති. අවසෙසපච්චයානං සමාගමෙ එති එලං එතස්මා උප්පජ්ජති පච්චන්ති වාති සමයො, හෙතු යථා “සමුදයො”ති. සමෙති සංයොජනභාවතො සම්බන්ධො එති අත්තනො විසයෙ පච්චන්ති, දළ්භග්ගහණභාවතො වා සංයුත්තා අයන්ති පච්චන්ති සත්තා යථාහිතිවෙසං එතෙනාති සමයො, දිට්ඨි. දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය බජ්ඣන්තිති. සමිති සඩ්ගති සමොධානන්ති සමයො, පටිලාභො. සමස්ස යානං, සම්මා වා යානං අපගමොති සමයො, පහානං. අභිමුඛං ඤාණෙන එතබ්බො අභිසමෙතබ්බොති අභිසමයො, ධම්මානං අවිපරිතො සභාවො. අභිමුඛොවෙන සම්මා එති ගච්ඡති බුජ්ඣන්ති අභිසමයො, ධම්මානං යථාභූතසභාවාවබොධො. එවං තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ සමයං-සද්දස්ස පච්චන්ති වෙදිතබ්බො. සමයං-සද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ අභිසමයං-සද්දස්ස උදාහරණං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අස්සාති සමයං-සද්දස්ස. කාලො අත්ථො සමවායාදීනං අත්ථානං ඉධ අසම්භවතො දෙසදෙසකපරිසානං විය සුත්තස්ස නිදානභාවෙන කාලස්ස අපදිසිතබ්බතො ව.

කස්මා පනෙත්ථ අනියාමිතවසෙනෙව කාලො නිද්දිට්ඨො, න උතුසංචච්ඡරාදිවසෙන නියමෙත්වාති ආහ “තත්ථ කිඤ්චාපි”නිආදි. උතුසංචච්ඡරාදිවසෙන නියමං අකත්වා සමයං-සද්දස්ස වචනෙ අයමිපි ගුණො ලද්ධො භොතිති දස්සෙන්නො “යෙ වා ඉමෙ”නිආදිමාහ. සාමඤ්ඤපොතතා හි විසෙසෙ අවතිට්ඨතිති. තත්ථ දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරසමයො දෙවසිකං ඤානසමාපත්තීහි විනිනාමනකාලො, විසෙසතො සත්තසත්තාභාති. පකාසාති දසසහස්සිලොකධාතුයා පකම්පනඔභාසපාත්තභාවාදීහි පාකටා. යථාවුත්තප්පහෙදසුයෙව සමයෙසු එකදෙසං පකාරන්තරෙහි සඩ්ගහෙත්වා දස්සෙතුං “යො වාය”නිආදිමාහ. තථා හි ඤාණකිව්චසමයො අත්තහිතපටිපත්තිසමයො ව අභිසම්බොධිසමයො. අරියතුණ්ණිභාවසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරසමයො. කරුණාකිව්චපරහිතපටිපත්තිධම්මිකථාසමයො දෙසනාසමයෙව.

කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො යථාති සම්බන්ධො. තත්ථාති අභිධම්මවිනයෙසු. තථාති භූමිමකරණෙහි. අධිකරණත්ථ ආධාරත්ථො. භාවො නාම කිරියා, කිරියාය කිරියන්තරලක්ඛණං භාවෙනභාවලක්ඛණං. තත්ථ යථා කාලො සභාවධම්මපරිච්ඡින්නො සයං පරමත්ථනො අවිජ්ජමානොපි ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාතො තඬ්ඛණප්පච්චන්තානං තතො පුබ්බෙ පරතො ව අභාවතො “පුබ්බණ්ණෙ ජාතො, සායන්තෙ ගච්ඡති”ති, ව ආදීසු, සමුහො ව අවයවවිනිමුත්තො අවිජ්ජමානොපි කප්පනාමත්තසිද්ධො අවයවානං ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාපියති “රුක්ඛෙ සාධා, යවරාසියං සම්භූතො”නිආදීසු, එවං ඉධාපිති දස්සෙන්නො ආහ “අධිකරණඤ්චි...පෙ.... ධම්මාන”නි. යස්මිං කාලෙ, ධම්මපුඤ්ඤෙ වා කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං භොති, තස්මිංයෙව කාලෙ, ධම්මපුඤ්ඤෙ ව එස්සාදයොපි භොත්තිති අයඤ්චි තත්ථ අත්ථො. යථා ව ගාවීසු දුස්භමානාසු ගතො, දුද්ධාසු ආගතොති දොහනකිරියාය ගමනකිරියා ලක්ඛියති, එවං ඉධාපි “යස්මිං සමයෙ, තස්මිං සමයෙ”ති ව වුත්තෙ සතිති අයමත්ථො විඤ්ඤායමානො එව භොති පදත්ථස්ස සත්තාවරහභවතොති සමයස්ස සත්තාකිරියාය චිත්තස්ස උප්පාදකිරියා, එස්සාදීනං භවනකිරියා ව ලක්ඛියති. යස්මිං සමයෙති යස්මිං නවමෙ බණො, යොනිසොමනසිකාරාදිහෙතුමිහි, පච්චයසමවායෙ වා සති කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං භොති, තස්මිංයෙව බණො, හෙතුමිහි, පච්චයසමවායෙ ව සති එස්සාදයොපි භොත්තිති උභයත්ථ සමයං-සද්දෙ භූමිමනිද්දෙසො කතො ලක්ඛණභූතභාවයුත්තොති දස්සෙන්නො ආහ “බණ...පෙ.... ලක්ඛියති”ති.

හෙතුඅත්ථො කරණත්ථො ව සම්භවති “අත්තෙන වසති, අජ්ඣෙතෙන වසති, ඵරසුනා ඡින්දති, කුදාලෙන බණති”නිආදීසු විය. විනික්කමඤ්චි සුත්ථා හික්ඛුසඩ්ඪං සන්තිපාතාපෙත්වා ඔතිණ්ණවත්ථුකං පුග්ගලං පටිපුච්ඡිත්වා, විගරහිත්වා ව තං තං වත්ථුං ඔතිණ්ණකාලං අනතික්කමිත්වා තෙනෙව කාලෙන සික්ඛාපදානි පඤ්ඤපෙන්නො භගවා විහරති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ච අපෙක්ඛමානො තතියපාරාජිකාදීසු වියාති.

අවචන්තමෙව ආරම්භතො පට්ඨාය යාව දෙසනානිට්ඨානං පරහිතපටිපත්තිසඩ්ඛාතෙන කරුණාවිභාරෙන. තදත්ථපොතතත්ථන්ති අවචන්තසංයොගත්ථපොතතත්ථං. උපයොගවචනනිද්දෙසො කතො යථා “මාසං අජ්ඣෙති”ති.

පොරාණාති අට්ඨකථාවරියා. අභිලාපමත්තහෙදොති වචනමත්තෙන විසෙසො. තෙන සුත්තවිනයෙසු විභත්තිඛ්‍යාතයො කතොති දස්සෙති.

සෙටියන්ති සෙටියවාචකං වචනං සෙටියන්ති චූත්තං සෙටියගුණසභවරණතො. තථා උත්තමන්ති එත්ථාපි.
ගාරවස්සුත්තොති ගරුභාවස්සුත්තො ගරුගුණයොගතො, ගරුකරණාරහතාය වා ගාරවස්සුත්තො.

චූත්තොයෙව න පන ඉධ චත්තබ්බො විසුද්ධිමග්ගස්ස ඉමිස්සා අට්ඨකථාය එකදෙසභාවතොති අධිප්පායො.

අපිව හගෙ වනි, වමිති වා හගවා, හගෙ සීලාදිගුණෙ වනි හපි සෙවි, තෙ වා විනෙයාසන්තානෙසු “කථං නු බො උප්පජ්ජෙය්‍ය”න්ති වනි යාවි පත්ථයිති හගවා, හගං වා සිරිං, ඉස්සරියං, යසඤ්ච වමි බෙලපිණ්ඩං විය ඡඩ්ඞයිති හගවා. තථා හි හගවා හත්ථගතං සිරිං, චතුද්දිපිස්සරියං, චක්කවත්තිසම්පත්තිසන්තිස්සයඤ්ච සත්තරතනසමුප්පලං යසං අනපෙක්ඛො පරිච්චජිති. අථ වා භානි නාම තක්ඛත්තානි, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තිති හගා, සිනෙරුසුගන්ධරාදිගතා භාජනලොකසොභා. තෙ හගවා වමි තප්පට්ඨද්ධන්දරාගප්පභානෙන පපහතිති එවමිපි හගෙ වමිති හගවා.

“ධම්මසරිරං පච්චක්ඛං කරොති”ති “යො වො ආනන්ද මයා ධම්මො ව විනයො ව දෙසිතො පඤ්ඤත්තො, සො වො මමච්චයෙන සත්ථා”ති වචනතො ධම්මස්ස සත්ථුභාවපරියායො විජ්ජතිති කත්වා චූත්තං.

වජිරසඬ්ඝාතසමානකායො පරෙහි අභෙජ්ජසරිරත්තා. න හි හගවතො රූපකායෙ කෙනවි අන්තරායො සක්කා කාතුන්ති. දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති චක්ඛමානස්ස සකලසුත්තස්ස “එව”න්ති නිද්දිසනතො. සාවකසම්පත්තිං නිද්දිසති පටිසම්භිදාප්පත්තෙන පඤ්චස්ස යානෙසු හගවතා එතදග්ගෙ යපිතෙන මයා මහාසාවකෙන සුතං, තඤ්ච බො මයාව සුතං, න අනුස්සවිතං, න පරම්පරාභතන්ති ඉමස්සත්ථස්ස දීපනතො. කාලසම්පත්තිං නිද්දිසති “හගවා”ති පදස්ස සන්තිධානෙ පයුත්තස්ස සමය-සද්දස්ස කාලස්ස බුද්ධුප්පාදපටිමණ්ඩිතභාවදීපනතො. බුද්ධුප්පාදපරමා හි කාලසම්පදා. තෙනෙනං චූච්චති –

“කප්පකසායෙ කලියුගෙ, බුද්ධුප්පාදො අහො මහවිජරියං;
හුතාවහමජ්ඣෙ ජාතං, සමුදිතමකරන්දමරචින්ද”න්ති.

හගවාති දෙසකසම්පත්තිං නිද්දිසති ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමගාරවාධිවචනතො.

විජ්ජන්තරිකායාති විජ්ජුනිවජරණක්ඛණෙ. අන්තරතොති හදයෙ. අන්තරාති ආරබ්භ නිජ්ජන්තිනං වෙමජ්ඣෙ. අන්තරිකායාති අන්තරාලෙ. එත්ථ ව “තදන්තරං කො ජානෙය්‍ය, එතෙසං අන්තරා කප්පා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා, අන්තරන්තරා කථං ඔපාතෙති”ති ව ආදිසු විය කාරණවෙමජ්ඣෙසු වත්තමානා අන්තරා-සද්දා එව උදාහරිතබ්බො සියුං, න පන විත්තඛණවිවරෙසු වත්තමානා අන්තරන්තරිකා-සද්දා. අන්තරා-සද්දස්ස හි අයං අත්ථුද්ධාරොති. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො සියා – යෙසු අත්ථෙසු අන්තරා-සද්දො වත්තති, තෙසු අන්තරසද්දොපි වත්තතිති සමානත්ථත්තා අන්තරා-සද්දත්ථෙ වත්තමානො අන්තර-සද්දො උදාහරෙව, අන්තරා-සද්දො එව වා “යස්සන්තරතො”ති එත්ථ ගාථාසුඛත්ථං රස්සං කත්වා චූත්තොති දට්ඨබ්බං. අන්තරා-සද්දො එව පන ඉක-සද්දෙන පදං වඩ්ඪෙත්ථා “අන්තරිකා”ති චූත්තොති එවමෙත්ථ උදාහරණොදාහරිතබ්බානං විරොධාභාවො දට්ඨබ්බො. අයොජියමානෙ උපයොගවචනං න පාපුණාති සාම්චවනස්ස පසඬ්ගෙ අන්තරා-සද්දයොගෙන උපයොගවචනස්ස ඉච්ඡිතත්තා. තෙනෙවාහ “අන්තරාසද්දෙන යුත්තත්තා උපයොගවචනං කත”න්ති.

“නියතො සම්බොධිපරායණො, අට්ඨානමෙනං භික්ඛවෙ අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, “නෙතං යානං විජ්ජති” තිආදිවචනතො දිට්ඨිසීලානං නියතසභාවත්තා සොනාපන්නාපි අඤ්ඤමඤ්ඤං දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංභතා, පගෙව සකදාගාමිආදයො. “තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති, තථාරූපෙසු සීලෙසු සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති වචනතො පුට්ඨජනානමපි දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංභතභාවො ලබ්භතියෙව.

සුප්පියොපි බොති එත්ථ බො-සද්දො අවධාරණත්ථො “අස්සොසි බො”තිආදිසු විය. තෙන අද්ධානමග්ගපටිපන්නො අහොසියෙව, නාස්ස මග්ගපටිපත්තියා කොචි අන්තරායො අහොසීති අයමත්ථො දීපිතො හොති. තත්ත්වාති වා කාලස්ස පටිනිද්දෙසො. සොපි හි “එකං සමය”න්ති පුබ්බෙ අධිකතො. යඤ්ඤි සමයං හගවා අන්තරා රාජගහඤ්ච නාළන්දඤ්ච අද්ධානමග්ගපටිපන්නො, තස්මිංයෙව සමයෙ සුප්පියොපි තං මග්ගං පටිපන්නො අවණ්ණං භාසති, බ්‍රහ්මදත්තො ව වණ්ණං භාසතිති. පරියායති පරිවත්තතිති පරියායො, වාරො. පරියායෙති දෙසෙතබ්බමත්ථං පටිපාදෙතිති පරියායො, දෙසනා. පරියායති අත්තතො එලං පරිග්ගහෙත්ථා පවත්තතිති පරියායො, කාරණන්ති එවං පරියාය-සද්දස්ස වාරාදිසු පවත්ති වෙදිතබ්බො. කාරණෙනාති කාරණපතිරූපකෙන. තථා හි චක්ඛති “අකාරණමෙව කාරණන්ති වත්වා”ති. කස්මා පනෙත්ථ “අවණ්ණං භාසති”ති, “වණ්ණං භාසති”ති ව වත්තමානකාලනිද්දෙසො කතො, නනු සඬ්භිතිකාලතො සො අවණ්ණවණ්ණානං භාසිතකාලො අතීතොති? සච්චමෙනං, “අද්ධානමග්ගපටිපන්නො හොති”ති එත්ථ හොති-සද්දො විය අතීතකාලත්ථො භාසති-සද්දො ව දට්ඨබ්බො. අථ වා යස්මිං කාලෙ තෙහි අවණ්ණො වණ්ණො ව භාසියති, තං අපෙක්ඛිත්ථා එවං චූත්තං. එවඤ්ච කත්වා “තත්ත්වාති කාලස්ස පටිනිද්දෙසො”ති ඉදඤ්ච වචනං සමත්ථිතං හොති.

අකාරණන්ති අයුත්තිං, අනුපපත්තින්ති අත්ථො. න හි අරසරුපතාදයො දොසා භගවති සංවිජ්ජන්ති,
ධම්මසංඛ්‍යානාද්ව දුරක්ඛානදුප්පට්ඨපත්තනාදයොති. අකාරණන්ති චා යුත්තකාරණරහිතං, පටිඤ්ඤාමත්තන්ති අධිප්පායො
. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථෙ කාරණන්ති වත්ථාති කාරණං චාති වත්ථාති අත්ථො. අරසරුපාදිනාද්වෙත්ථ ජාතිවුඩ්ඞසු
අභිවාදනාදිසාමිච්ඡාමාකරණං කාරණං, තථා උත්තරිමනුස්සධම්මාලමරියඤාණදස්සනාභාවස්ස
සුන්දරිකාමගුණාදිනවබොධො, සංසාරස්ස ආදිකොටියා අපඤ්ඤායනපටිඤ්ඤා, අබ්‍යාකතවත්ථුබ්‍යාකරණන්ති
එවමාදයො, තථා අසබ්බඤ්ඤානාදිනං කමාවබොධාදයො යථාරහං නිද්ධාරොත්තබ්බා. තථා තථාති ජාතිවුඩ්ඞනං
අනභිවාදනාදිආකාරොත්ත.

අවණ්ණං භාසමානොති අවණ්ණංභාසනහෙතු. හෙතුඅත්ථො හි අයං මාන-සද්දො. අනයබ්‍යසනං පාපුණ්ණස්සති
එකන්තමභාසාවජ්ජන්තා රතන්තයොපවාදස්ස. තෙනෙවාහ —

“යො නින්දියං පසංසති,
තං චා නින්දති යො පසංසියො;
විචිනාති මුඛෙන සො කලිං,
කලිනා තෙන සුඛං න චින්දති”ති.

“අම්භාකං ආවරියො”තිආදිනා බ්‍රහ්මදත්තස්ස සංවෙගුප්පත්තිං, අත්තනො ආවරියෙ කාරුඤ්ඤප්පවත්තිඤ්ච
දස්සෙත්ථා කිඤ්චාපි අත්තෙවාසිනා ආවරියස්ස අනුකූලෙන භවිතබ්බං, අයං පන පණ්ඩිතජාතිකත්තා න එදිසෙසු තං
අනුවත්තති, ඉදාති තස්ස කම්මස්සකතඤ්ඤාණප්පවත්තිං දස්සෙත්තො “ආවරියෙ බො පනා”තිආදිමාහ. වණ්ණං
භාසිතුං ආරද්ධො “අපිනාමායං එත්තකෙනාපි රතන්තයාවණ්ණතො ඔරමෙය්‍යා”ති. වණ්ණියතිති වණ්ණො, ගුණො.
වණ්ණනං ගුණසංඛිකිත්තනන්ති වණ්ණො, පසංසා. සංඤ්ඤාළ්භාති ගන්ථිතා, නිබන්ධිතාති අත්ථො. අතිත්ථෙන
පක්ඛන්දො ධම්මකට්ඨකොති න වත්තබ්බො අපරිමාණගුණත්තා බුද්ධාදිනං , නිරවසෙසානාද්ව තෙසං ඉධ පකාසනං
පාළිසංවණ්ණනායෙව සම්පජ්ජති. අනුස්සවාදීති එත්ථ ආදි-සද්දෙන ආකාරපරිචිතක්කදිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්තියො
සංඛිගණ්භාති. අත්තනො ථාමෙන වණ්ණං අභාසි, න පන බුද්ධාදිනං ගුණානුරූපන්ති අධිප්පායො.
අසංඛිතය්‍යාපරිමිතප්පහෙදා හි බුද්ධාදිනං ගුණා. චුත්තඤ්ඤෙනං —

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණෙය්‍යා වණ්ණං,
කප්පමිපි වෙ අඤ්ඤමභාසමානො;
බියෙථ කප්පො විරදිසමන්තරො,
වණ්ණො න බියෙථ තථාගතස්සා”ති.

ඉධාපි වක්ඛති “අප්පමන්තකං බො පනෙත්ත”න්තිආදි.

ඉති හ තෙති එත්ථ ඉතිති චුත්තප්පකාරපරාමසනං. හ-කාරො නිපාතමත්තන්ති ආහ “එවං තෙ”ති.

ඉරියාපථානුබන්ධනෙන අනුබන්ධා භොන්ති, න පන සම්මාපට්ඨපත්තිඅනුබන්ධනෙනාති අධිප්පායො. තස්මිං කාලෙති
යස්මිං සංවච්ඡරෙ උතුම්භි මාසෙ පක්ඛෙ චා භගවා තං අද්ධානමග්ගං පට්ඨන්තො, තස්මිං කාලෙ. තෙනෙව හි
කිරියාවිච්ඡේදදස්සනවසෙන “රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරති”ති වත්තමානකාලනිද්දෙසො කතො. සොති එවං රාජගහෙ
වසමානො භගවා. තං දිවසන්ති යං දිවසං අද්ධානමග්ගපට්ඨන්තො, තං දිවසං. තං අද්ධානං පට්ඨන්තො නාළන්දායං
වෙනෙය්‍යානං විවිධ හිතසුඛනිප්පත්තිං ආකඛ්ඛමානො ඉම්ඤ්සා ව අට්ඨුප්පත්තියා තිවිධසිලාලකිකතං
නානාවිධකුහනලපනාදිමිච්ඡාපිට්ඨිකංසනං ද්වාසවිධිදිට්ඨිජාලවිනිවේදනං දස්සහස්සිලොකධාතූපකම්පනං
බ්‍රහ්මජාලසුත්තන්තං දෙසෙස්සාමිති. එත්තාවතා “කස්මා පන භගවා තං අද්ධානං පට්ඨන්තො”ති වොදනා විසොධිතා
භොති. “කස්මා ව සුප්පියො අනුබන්ධො”ති අයං පන වොදනා “භගවතො තං මග්ගං පට්ඨන්තභාවං අජානන්තො”ති
එතෙන විසොධිතා භොති. න හි සො භගවන්තං දට්ඨුමෙව ඉච්ඡතිති. තෙනෙවාහ “සචෙ පන ජානෙය්‍ය,
නානුබන්ධෙය්‍යා”ති.

නිලජිතලොභිතොදාතමඤ්ජිට්ඨපහස්සරවසෙන “ඡබ්බණ්ණරස්මියො. “සමන්තා අසීතිහත්ථප්පමාණො”ති තාසං
රස්මිනං පකතියා පවත්තිට්ඨානවසෙන චුත්තං. “තස්මිං කිර සමයෙ”ති ව තස්මිං අද්ධානගමනසමයෙ බුද්ධසිරියා
අනිගුහිතභාවදස්සනත්ථං චුත්තං. න හි තදා තස්සා නිගුහනෙ පක්කුසාතිඅභිගමනාදිසු විය කිඤ්චිපි කාරණං අත්ථිති.
රතනාවෙළං රතනවට්ඨසකං. චිතපිට්ඨවුණ්ණං සිත්ඨනවුණ්ණං.

බ්‍යාමප්පභාපරික්ඛෙපවිලාසිනී ව අස්ස භගවතො ලක්ඛණමාලාති මහාපුරිසලක්ඛණාති අඤ්ඤමඤ්ඤපට්ඨද්ධන්තා
එවමාහ. ද්වන්තිංසාය වන්දමණ්ඩලානං මාලා කෙනවි ගන්ථෙත්ථා යපිතා යදි සියාති පරිකප්පනවසෙනාහ “ගන්ථෙත්ථා
යපිතද්වන්තිංසවන්දමාලායා”ති. සිරිං අභිභවන්ති ඉවාති සම්බන්ධො. එස නයො සුරියමාලායාතිආදිසුපි. මහාථෙරාති
මහාසාවකෙ සන්ධායාහ. එවං ගච්ඡන්තං භගවන්තං හික්ඛු ව දිස්වා අථ අත්තනො පරිසං අවලොකෙසීති සම්බන්ධො.
“යස්මා පනෙසා”තිආදිනා “කස්මා ව සො රතන්තයස්ස අවණ්ණං භාසති”ති වොදනං විසොධෙති. ඉතිති එවං,
චුත්තප්පකාරොනාති අත්ථො. ඉමෙහි ද්විතීති ලාභපරිවාරභානිං නිගමනවසෙන දස්සෙති. භගවතො

විරෝධානුකූලයාභාවවීමට සහතිකයක් එන අවස්ථාවේදී වගකීමක් භාග්‍යයාගේ අපරේ. “මාර්ග අන්තර්ගතය එවක රෝගයක්” නිවැරදිව.

2. අම්බලවිකාය අවිදුරේ හවත්තා උයානං අම්බලවිකා යථා “වරුණානගරං, ගොදාගාමො” නි. කෙටි පන “අම්බලවිකානි යථා වුත්තනසෙනෙව එකගාමො” නි වදන්ති. තෙසං මනෙ අම්බලවිකායන්ති සම්පත්තේ භූමිමව්වනං. රාජාගාරකං වෙස්සවණමහාරාජදෙව්‍යානන්ති එකෙ. බහුපරිස්සයොති බහුපද්දවො. “සද්ධිං අන්තෙවාසිනා බ්‍රහ්මදත්තෙන මාණවෙනා” නි වුත්තං සිහලට්ඨකථායං. තස්සෙව බො පාළි ආරුල්භවසෙනෙව, න පන තදා සුප්පියස්ස පරිසාය අභාවතො. කස්මා පනෙන්ට බ්‍රහ්මදත්තොයෙව පාළි ආරුල්භො, න සුප්පියස්ස පරිසානි? පයොජනාභාවතො. යථා වෙතං, එවං අස්සෙව ඵලං පයොජනාභාවතො සංගීතිකාරොති න සංගීතිකන්ති දට්ඨබ්බං. කෙටි පන “වුත්තන්ති පාළියං වුත්තං” නි වදන්ති, තං න යුප්පති පාළිආරුල්භවසෙන පාළියං වුත්තන්ති ආපජ්ජනතො. තස්මා යථා වුත්තනසෙනෙවෙන්ට අත්තො ගහෙතබ්බො. පරිවාරෙන්වා නිසින්නො හොතිති සම්බන්ධො.

3. කථාධම්මොති කථාසභාවො, කථාධම්මො උපපරික්ඛාවිධිති කෙටි. නියතීති නයො, අත්තො. සද්දසත්තං අනුගතො නයො සද්දනසො. තත්තං හි අනනිශ්චවුත්තිකෙ අවිජ්ජිමං-සද්දො ඉච්ඡිතො. තෙනෙවාහ “අන්ධස්ස පබ්බතාරොහණං වියා” නි. අවිජ්ජාරොගන්ති අවිජ්ජිමං නිරුත්තිතයො, සො පන යස්මා පොරාණට්ඨකථායං ආගතො, තස්මා ආහ “අට්ඨකථානසොති. යාවස්සද්දං සුප්පට්ඨිදිතානි සම්බන්ධො, තස්ස යත්තකං සුට්ඨු පට්ඨිදිතා, තං එත්තකන්ති න සක්කා අම්මෙහි පට්ඨිජ්ඣිතං, අක්ඛාතං වාති අත්තො. තෙනෙවාහ “තෙන සුප්පට්ඨිදිතතාය අප්පමෙයානං දස්සෙති” නි.

පකතත්තට්ඨිද්දෙසො තං-සද්දොති තස්ස “භගවතා” නිආදිති පදෙහි සමානාධිකරණභාවෙන වුත්තස්ස යෙන අභිසම්බුද්ධභාවෙන භගවා පකතො සුපාකට්ඨො ව හොති, තං අභිසම්බුද්ධභාවං සද්ධිං ආගමනපටිපදාය අත්තංභාවෙන දස්සෙන්නො “යො සො...පෙ.... අභිසම්බුද්ධො” නි ආහ. සතිපි ඤාණදස්සන-සද්දානං ඉධ පස්සෙව්වචනභාවෙන තෙන විසෙසෙන තෙසං සවිසයවිසෙසප්පවත්තිදස්සනත්තං අසාධාරණඤාණවිසෙසවසෙන විජ්ජන්තයවසෙන විජ්ජාභිඤ්ඤානාවරණවසෙන සම්බස්සෙතස්සෙතං-සවික්ඛවසෙන පට්ඨෙධදෙසනාඤාණවසෙන ව තදත්තං යොජෙන්වා දස්සෙන්නො “තෙසං තෙසං” නිආදිමාහ. තත්තං ආසයානුසයං ජානතාආසයානුසයඤාණෙන. සම්බස්සෙතං-පස්සතා සම්බස්සෙතානාවරණඤාණෙන.

පුබ්බෙතිවාසාදිහි පුබ්බෙතිවාසාසවක්ඛයඤාණෙන. පට්ඨෙධපස්සෙතානි අරියමග්ගපස්සෙතාය. අරීනන්ති කිලෙසාරීනං, පස්සෙව්වධමාරානං වා, සාසනපච්චත්තීකානං වා අස්සෙතීත්තීයානං, තෙසං භනනං පාටිභාරියෙහි අභිභවනං, අප්පට්ඨානතාකරණං, අප්ප්‍රපෙක්ඛනස්සෙව. කෙසිවිනසසුත්තස්සෙවෙන්ට නිදස්සනං.

තථා යානායාදිනි ජානතා, යථාකම්මපගෙ සත්තෙ පස්සතා, සවාසනානං ආසවානං ඛිණන්තා අරහතා, අභිස්සෙතායාදිහෙදෙ ධම්මෙ අභිස්සෙතායාදිතො අවිජ්ජිතාවබ්බොධතො සම්මාසම්බුද්ධො. අප්ථ වා තිස්ස කාලෙසු අප්පට්ඨනඤාණතාය ජානතා, තිණ්ණමිති කම්මානං ඤාණානුපරිවත්තිතො නිසම්මකාරිතාය පස්සතා, දවාදිනමිති අභාවසාධිකාය පභානසම්පදාය අරහතා, ඡන්දාදිනං අභානිහෙතුභූතාය අපරික්ඛයපට්ඨානසාධිකාය සම්බස්සෙතාය සම්මාසම්බුද්ධොනාති එවං දසබලට්ඨාරසාවෙණිකබුද්ධධම්මෙහිපි යොජනා වෙදිතබ්බා.

යදිපි භීතකල්‍යාණහෙදෙන දුට්ඨාව අධිමුත්ති පාළියං වුත්තා, පවත්තිආකාරවසෙන පන අනෙකහෙදහින්නාති ආහ “නානාධිමුත්තිකතා” නි. සා පන අධිමුත්ති අප්ප්‍රසාසයධාතූ, තදපි තථා තථා දස්සනං බමනං රොචනස්සෙවති ආහ “නානාප්ප්‍රසාසයතා...පෙ.... රුචිතා” නි. නානාධිමුත්තිකතඤාණෙනාති වෙන්ට සම්බස්සෙතඤාණං අධිප්පෙනං, න දසබලඤාණන්ති ආහ “සම්බස්සෙතඤාණෙනා” නි. ඉති හ මෙති එත්තං එවං-සද්දත්තො ඉති-සද්දො, හ-කාරො නිපාතමත්තං සරලොපො ව කතොති දස්සෙතං වුත්තං “එවං ඉමෙ” නි.

4. අරහත්තමග්ගෙන සමුග්ගානං කතං, යතො “නත්ථි අබ්‍යාවට්ඨතො” නි බුද්ධධම්මෙසු වුවවති. චිත්තාමෙන්වා එලසමාපත්තිහි. නිවාසෙන්වා විහාරනිවාසනපරිවත්තනවසෙන. “කදාචි එකකො” නිආදි තෙසං තෙසං විනෙය්‍යානං විනයනානුකූලං භගවතො උපසංඝිකමදස්සනං. පාදනික්ඛෙපසමයෙ භූමියා සමභාවාපත්ති සුප්පතිට්ඨිතපාදතාය නිස්සන්දඵලං, න ඉද්ධිනිමානං. “යපිතමත්තෙ දක්ඛිණපාදෙ” නි බුද්ධානං සම්බස්සෙතඤාණෙන වුත්තං. අරහත්තෙ පතිට්ඨහන්තිති සම්බන්ධො.

දුල්ලහා සම්පත්තිති සතිපි මනුස්සත්තපටිලාභෙ පතිරුපදෙසවාසඉන්ද්‍රියාවෙකල්ලස්සද්ධාපටිලාභාදයො ගුණා දුල්ලහාති අත්තො. වාතුමහාරාජිකභවනන්ති වාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ සුස්සෙව්වමානාති ගච්ඡන්තිති අත්තො. එස නයො තාවතිංසභවනාදිසුපි. කාලයුත්තන්ති ඉමිස්සා වෙලාය ඉමස්ස එවං වත්තබ්බන්ති තංතංකාලානුරූපං. සමයයුත්තන්ති තස්සෙව වෙවචනං, අට්ඨප්පත්තිඅනුරූපං වා. අප්ථ වා සමයයුත්තන්ති හෙතුදාහරණසහිතං. කාලෙන සාපදෙසස්සෙව භගවා ධම්මං දෙසෙති. උතුං ගණ්හපෙති, න පන මලං පක්ඛාලෙතිති අධිප්පායො. න හි භගවතො කායෙ රජොජල්ලං උපලිම්පතිති.

කිලාසුභාවො කිලමථො. සීහසෙය්‍යං කප්පෙති සරිරස්ස කිලාසුභාවමොචනත්ථන්ති යොජෙතබ්බං. “බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙති” ති ඉදං පච්ඡිමයාමෙ භගවතො බහුලආවිණ්ණවසෙන චුත්තං. අප්පෙකදා අවසිට්ඨිබලඤාණෙන සබ්බඤ්ඤාඤාණෙන ච භගවා තමත්ථං සාධෙතිති. “ඉමෙ දිට්ඨිට්ඨානා” ති ආදිදෙසනා සීහනාදො. තෙසං “වෙදනාපච්චයා තණ්හා” ති ආදිනා පච්චයාකාරං සමොධානෙන්වා. “සිනෙරුං උක්ඛිපන්නො විය නහං පහරන්නො විය වා” ති ඉදං බ්‍රහ්මජාලදෙසනාය අනඤ්ඤාසාධාරණත්තා සුදුක්කරතාදස්සනත්ථං චුත්තං. එතන්ති “යෙන, තෙනා” ති එතං පදද්වයං. යෙනාති වා හෙතුමිති කරණවචනං, යෙන කාරණෙන සො මණ්ඩලමාලො උපසඬකමිතබ්බො, තෙන කාරණෙන උපසඬකමිති අත්ථො, කාරණං පන “ඉමෙ භික්ඛු” ති ආදිනා අට්ඨකථායං චුත්තංඵව. කට්ඨන්ති නිසිදනායොග්‍යං දාරුක්ඛන්ධං.

පුරිමොති “කතමාය නු භව්වා” ති ඵලං චුත්තො අත්ථො. කා ව පන වොති ඵත්ථ ව-සද්දො බ්‍යතිරෙකෙ. තෙන යථාපුච්ඡිතාය කථාය වක්ඛමානං විජ්ජකතභාවං ජොතෙති. පන-සද්දො වචනාලඬකාරො. යාය හි කථාය තෙ භික්ඛු සන්තිසින්නා, සා ඵව අන්තරාකථාභූතා විජ්ජකතා විසෙසෙන පුන පුච්ඡියතිති. අඤ්ඤාති අන්තරාසද්දස්ස අත්ථමාහ. අඤ්ඤත්ථෙ හි අයං අන්තරා-සද්දො “භූමන්තරං සමයන්තර” ති ආදිසු විය. අන්තරාති වා වෙමජ්ඣෙති අත්ථො. නනු ව තෙහි භික්ඛුහි සා කථා යථාධිප්පායං “ඉති හ මෙ” ති ආදිනා නිට්ඨපිතා යෙව්නි? න නිට්ඨාපිතා භගවතො උපසඬකමනෙන උපච්ඡින්නත්තා. යදි හි භගවා තස්මිං බණෙන උපසඬකමෙය්‍ය හියොපි තප්පට්ඨිද්ධායෙව කථා පවත්තෙය්‍යං, භගවතො උපසඬකමනෙන පන න පවත්තෙය්‍යං. තෙනෙවාහ අයං බො...පෙ.... අනුප්පන්නො” ති. කස්මා පනෙන්ථ ධම්මචිතයසඬිගහෙ කරියමානෙ නිදානවචනං, නනු භගවතො වචනමෙව සඬිගහෙතබ්බන්ති? චූච්චතෙදෙසනාය ධීතිඅසමමොසසද්ධෙය්‍යභාවසම්පාදනත්ථං. කාලදෙසදෙසකවත්ථුධම්මපටිග්ගාහකපට්ඨිද්ධා හි දෙසනා චිරට්ඨිතිකා හොති, අසමමොසධම්මා සද්ධෙය්‍යා ව. දෙසකාලකත්තුසොතුනිමිත්තෙහි උපනිබන්ධො විය වොහාරවිනිවජයො, තෙනෙව වායස්මතා මහාකස්සපෙන “බ්‍රහ්මජාලං ආවුසො ආනන්ද කත්ථ භාසිත” ති ආදිනා දෙසාදිපුච්ඡාසු කතාසු තාසං විස්සජ්ජනං කරොන්තෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන නිදානං භාසිතන්ති තයිදමාහ “කාල...පෙ.... නිදානං භාසිත” ති.

අපිව සත්ථුසිද්ධියා නිදානවචනං. තථාගතස්ස හි භගවතො පුබ්බරචනානුමානාගමකක්කාභාවතො සම්මාසම්බුද්ධත්තසිද්ධි. සම්මාසම්බුද්ධභාවෙන හිස්ස පුබ්බරචනාදීනං අභාවො සබ්බත්ථ අප්පට්ඨිතඤාණචාරතාය, එකප්පමාණත්තා ව ඤෙය්‍යාධම්මෙසු. තථා ආචරියමුට්ඨිධම්මමච්ඡරියසත්ථුසාවකානුරොධාභාවතො ඛිණ්ණසවත්තසිද්ධි. ඛිණ්ණ සචතාය හිස්ස ආචරියමුට්ඨිආදීනං අභාවො, විසුද්ධා ව පරානුග්ගහප්පවත්ති. ඉති දෙසකදොසභූතානං දිට්ඨිවාරිත්තසම්පත්තිදුසකානං අවිජ්ජාතණ්හානං අභාවසුචකෙහි, ඤාණප්පභානසම්පදාහි බ්‍යඤ්ජනකෙහි ව සම්බුද්ධවිසුද්ධභාවෙහි පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධි, තතො ඵව ව අන්තරාසිකතියානිකධම්මෙසු සම්මොභාභාවසිද්ධිතො පච්ඡිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධිති භගවතො චතුර්වෙසාරජ්ජසමන්තාගමො, අත්තහිතපරහිතප්පට්ඨිතා ව පකාසිතා හොති නිදානවචනෙන සම්පත්තපරිසාය අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං යානුප්පත්තිකප්පට්ඨිතානෙන ධම්මදෙසනාදීපනතො, “ජානතා පස්සතා” ති ආදි වචනතො ව. තෙන චුත්තං “සත්ථුසිද්ධියා නිදානවචන” ති.

තථා සත්ථුසිද්ධියා නිදානවචනං. ඤාණකරුණාපරිග්ගහිතසබ්බකිරියස්ස හි භගවතො නත්ථි නිරත්ථිකා පවත්ති, අත්තහිතත්ථා වා, තස්මා පරෙසංයෙව අත්ථාය පවත්තසබ්බකිරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලමිපි කායවචිමනොකම්මං සත්ථුභූතං, න කබ්‍යරචනාදියාසනභූතං. තෙන චුත්තං “සත්ථුසිද්ධියා නිදානවචන” ති. අපිව සත්ථුනො පමාණභූතතාවිභාවනෙන සාසනස්ස පමාණභාවසිද්ධියා නිදානවචනං. “භගවතා” ති හි ඉමිනා තථාගතස්ස ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමාදිභාවදීපනෙන, “ජානතා” ති ආදිනා ආසයානුසයඤාණාදිපයොගදීපනෙන ව අයමත්ථො සාධිතො හොති. ඉදමෙත්ථ නිදානවචනපයොජනස්ස මුඛමත්තදස්සනං. කො හි සමත්ථො බුද්ධානුබුද්ධෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන භාසිතස්ස නිදානස්ස පයොජනාති නිරවසෙසතො විභාවෙතුන්ති.

නිදානවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. නික්ඛිත්තස්සාති දෙසිතස්ස. දෙසනාපි හි දෙසෙතබ්බස්ස සීලාදිඅත්ථස්ස විනෙය්‍යසන්නානෙසු නික්ඛිපනතො “නික්ඛෙපො” ති චූච්චති. තත්ථ යථා අනෙකසනඅනෙකසහස්සභෙදානිපි සුත්තන්තාති සංකිලෙසභාගියාදියාසනප්පට්ඨානනායෙන සොළසවිධතං නාතිවත්තන්ති, ඵලං අත්තප්ඤ්ඤාසයාදිසුත්තනික්ඛෙපවසෙන චතුර්බිධභාවන්ති ආහ “චත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපො” ති. කාමඤ්ඤත්ථ අත්තප්ඤ්ඤාසයස්ස, අට්ඨුප්පත්තියා ව පරප්ඤ්ඤාසයපුච්ඡාහි සද්ධිං සංසග්ගහෙදො සම්භවති අප්ඤ්ඤාසයපුච්ඡානුසන්ධිසබ්භාවතො, අත්තප්ඤ්ඤාසයඅට්ඨුප්පත්තීනං පන අඤ්ඤාමඤ්ඤං සංසග්ගො නත්ථිති නයිධ නිරවසෙසො විත්ථාරනායො සම්භවති, තස්මා “චත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපො” ති චුත්තං. අථ වා යදිපි අට්ඨුප්පත්තියා අප්ඤ්ඤාසයෙන සියා සංසග්ගහෙදො, තදන්තොගධත්තා පන සෙසනික්ඛෙපානං මූලනික්ඛෙපවසෙන චත්තාරොව දස්සිතාති දට්ඨබ්බං. සො පනායං සුත්තනික්ඛෙපො සාමඤ්ඤභාවතො පඨමං විචාරෙතබ්බො, තස්මිං විචාරිතෙ යස්සා අට්ඨුප්පත්තියා ඉදං සුත්තං නික්ඛිත්තං, තස්සා විභාගවසෙන “මමං වා භික්ඛවෙ” ති ආදිනා (දී. නි. 1.5, 6), “අප්පමත්තකං බො පනෙත” ති ආදිනා (දී. නි. 1.7), “අත්ථි භික්ඛවෙ” ති ආදිනා (දී. නි. 1.28) ව පවත්තානං සුත්තානං සුත්තපදෙසානං වණ්ණනා චූච්චමානා තංතංඅනුසන්ධිදස්සනසුඛතාය සුවිඤ්ඤෙය්‍යා හොතිති ආහ “සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්වා චූච්චමානා පාකටා හොති” ති.

“සුත්තනික්ඛෙපො” ති ආදිසු නික්ඛිපනං නික්ඛෙපො, සුත්තස්ස නික්ඛෙපො සුත්තස්ස කථනං සුත්තනික්ඛෙපො, සුත්තදෙසනාති අත්ථො. නික්ඛිපියතිති වා නික්ඛෙපො, සුත්තංයෙව නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො. අත්තතො

අප්‍රකාශයෝ අත්තප්‍රකාශයෝ, සෝ අස්ස අත්ථි සුත්තදෙසනාකාරණානොති අත්තප්‍රකාශයෝ. අත්තනො අප්‍රකාශයෝ එතස්සාති වා අත්තප්‍රකාශයෝ. පරප්‍රකාශයෝ එත්ථාපි එසෙව නයො. පුච්ඡාය වසො පුච්ඡාවසො, සො එතස්ස අත්ථිති පුච්ඡවසිකො. අරණියනො අත්ථො, සුත්තදෙසනාය වත්ථු. අත්ථස්ස උප්පත්ති අත්ථුප්පත්ති, අත්ථුප්පත්තියෙව අට්ඨුප්පත්ති, සා එතස්ස අත්ථිති අට්ඨුප්පත්තිකො. අථ වා නික්ඛිපියති සුත්තං එතෙනාති සුත්තනික්ඛෙපො, අත්තප්‍රකාශයාදි එව. එතස්මිං පන අත්ථවිකප්පෙ අත්තනො අප්‍රකාශයෝ අත්තප්‍රකාශයෝ, පරෙසං අප්‍රකාශයෝ පරප්‍රකාශයෝ, පුච්ඡියතිති පුච්ඡා, පුච්ඡිතබ්බො අත්ථො. සොතබ්බවසප්පවත්තං ධම්මප්පටිගාහකානං වචනං පුච්ඡාවසිකා, තදෙව නික්ඛෙපසද්දාපෙක්ඛාය පුල්ලිඛිගවසෙන වුත්තං “පුච්ඡාවසිකො”ති. තථා අට්ඨුප්පත්තියෙව “අට්ඨුප්පත්තිකො”ති එවම්පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ව පරෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකාදිකාරණනිරපෙක්ඛනා අත්තප්‍රකාශයස්ස විසුං නික්ඛෙපභාවො යුත්තො. තෙනෙවාහ “කෙවලං අත්තනො අප්‍රකාශයෙනෙව කපෙති”ති. පරප්‍රකාශයපුච්ඡාවසිකානං පන පරෙසං අප්‍රකාශයපුච්ඡානං දෙසනානිමිත්තභූතානං උප්පත්තියං පවත්තිතානං කථං අට්ඨුප්පත්තියං අනවරොධො, පුච්ඡාවසිකඅට්ඨුප්පත්තිකානං වා පරප්‍රකාශයානුරොධෙන පවත්තිතදෙසනත්තා කථං පරප්‍රකාශයෙ අනවරොධොති න වොදෙනබ්බමෙතං. පරෙසඤ්ඤි අභිනිහාරපරිපුච්ඡාදිවිනිමුත්තස්සෙව සුත්තදෙසනාකාරණප්පාදස්ස අට්ඨුප්පත්තිභාවෙන ගහිතත්තා පරප්‍රකාශයපුච්ඡාවසිකානං විසුං ගහණං. තථා හි ධම්මදායාදසුත්තාදීනං (ම. නි. 1.29) ආමිසුප්පාදාදිදෙසනානිමිත්තං “අට්ඨුප්පත්ති”ති වුවවති. පරෙසං පුච්ඡං විනා අප්‍රකාශයමෙව නිමිත්තං කත්වා දෙසිතො පරප්‍රකාශයෝ, පුච්ඡාවසෙන දෙසිතො පුච්ඡාවසිකොති පාකටො යමත්ථොති. අත්තනො අප්‍රකාශයෙනෙව කපෙසි ධම්මතත්තිධ්මපනත්ථත්ති දට්ඨබ්බං. සම්මප්පධානසුත්තත්තභාරකොති අනුපුබ්බෙන නිද්දිට්ඨානං සංයුත්තකෙ සම්මප්පධානපටිසංයුත්තානං සුත්තානං ආවළි, තථා ඉද්ධිපාදභාරකාදි. විමුත්තිපරිපාචනියා ධම්මා සද්ධිනද්‍රියාදයො. අභිනිහාරත්ති පණ්ඩානං.

වණ්ණාවණ්ණෙති එත්ථ “අච්ඡරියං ආවුසො”තිආදිනා භික්ඛුසඤ්ඤාන වුත්තො වණ්ණොපි සඬගහිතො, තං පන අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා “අත්ථි භික්ඛෙවෙ අඤ්ඤෙව ධම්මා”තිආදිනා උපරි දෙසනං ආරභිස්සති. “මමං වා භික්ඛෙවෙ පරෙ වණ්ණං භාසෙය්‍ය”න්ති ඉමිස්සා දෙසනාය බ්‍රහ්මදත්තෙන වුත්තවණ්ණො අට්ඨුප්පත්තිති කත්වා වුත්තං “අත්තෙවාසී වණ්ණං. ඉති ඉමං වණ්ණාවණ්ණං අට්ඨුප්පත්තිං කත්වා”ති. වා-සද්දො උපමානසමුවිවසංසයවචස්සග්ගපදසුරණවිකප්පාදිසු බහුසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා හෙස “පණ්ඩිතො වාපි තෙන සො”තිආදිසු (ධ. ප. 63) උපමානෙ දිස්සති, සද්ධිසභාවෙති අත්ථො. “තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්ති”තිආදිසු (සු. නි. 203) සමුවිවසෙ, “කෙ වා ඉමෙ, කස්ස වා”තිආදිසු (පාරා. 296) සංසයෙ, “අයං වා ඉමෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං සබ්බබාලො සබ්බමුල්ලො”තිආදිසු වචස්සග්ගෙ, “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසී”තිආදිසු (සං. නි. 2.154) පදසුරණෙ, “යෙ හි කෙච්ඡි භික්ඛෙවෙ සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා”තිආදිසු (ම. නි. 1.170) විකප්පෙ, ඉධායං විකප්පෙයෙවාති දස්සෙන්නො ආහ “වා-සද්දො විකප්පනත්ථො”ති. පර-සද්දො අත්ථෙව අඤ්ඤත්ථෙ “අහඤ්ඤෙව බො පන ධම්මං දෙසෙය්‍යං, පරෙ ව මෙ න ආජානෙය්‍ය”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.64, 65; ම. නි. 1.281; ම. නි. 2.223; සං. නි. 1.172; මහාව. 4, 8) අත්ථි අධිකෙ “ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණ”න්තිආදිසු (පටි. ම. මානිකා 68, 1.111) අත්ථි පච්ඡාභාගෙ “පරතො ආගමිස්සති”තිආදිසු. අත්ථි පච්චනිකභාවෙ “උප්පත්තං පරප්පවාදං සහ ධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා”තිආදිසු (දී. නි. 2.168). ඉධාපි පච්චනිකභාවෙති දස්සෙන්නො ආහ “පරෙති පටිච්චද්ධා”ති.

ඊදිසෙසුපිති එත්ථ පි-සද්දො සම්භාවෙන, තෙන රතනත්තයනිමිත්තම්පි අකුසලචිත්තප්පවත්ති න කාතබ්බා, පගෙව වට්ඨාමිසලොකාමිසනිමිත්තත්ති දස්සෙති. සභාවධම්මතො අඤ්ඤස්ස කත්තුඅභාවචොතනත්ථං ආහනාතිති කත්තුඅත්ථෙ ආසාතසද්දං දස්සෙති, තත්ථ ආහනාතිති හිංසති විබාධති, උපතාපෙති වාති අත්ථො. ආහනාති එතෙන, ආහනනමත්තං වා ආසාතොති කරණභාවත්ථාපි සම්භවත්තියෙව. එවං අවයවහෙදනෙන ආසාත-සද්දස්ස අත්ථං වත්වා ඉදානි තත්ථ පරියායෙනපි අත්ථං දස්සෙන්නො “කොපස්සෙතං අධිවචන”න්ති ආහ. අයඤ්ඤ නයො “අප්පච්චයො අනභිරද්ධි”තිආදිසුපි යථාසම්භවං වත්තබ්බො. අප්පත්තා භොන්ති තෙනාති පාකටපරියායෙන අප්පච්චය-සද්දස්ස අත්ථදස්සනං, තංමුඛෙන පන න පච්චෙති තෙනාති අප්පච්චයොති දට්ඨබ්බං. අභිරාධයතිති සාධයති. ද්විතීති ආසාතඅනභිරද්ධිපදෙහි. එකෙනාති අප්පච්චයපදෙන. සෙසානන්ති සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණක්ඛන්ධානං, සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණඅවසිට්ඨසඤ්ඤාකරක්ඛන්ධසඤ්ඤානානං වා. කරණන්ති උප්පාදනං. ආසාතාදීනඤ්ඤි පවත්තියා පච්චයසමවායනං ඉධ “කරණ”න්ති වුත්තං, තං පන අත්ථතො උප්පාදනමෙව. අනුප්පාදනඤ්ඤි සන්ධාය භගවතා “න කරණියා”ති වුත්තන්ති. පටික්ඛිත්තමෙව එකුප්පාදෙකවත්ථුකෙකාරම්මණෙකනිරොධභාවතො.

තත්ථාති තස්මිං මනොපදොසෙ. කුම්භන්ති “කුම්භක”න්ති ඉමිනා සමානත්ථො එකො සද්දො “යථා අම්භක”න්ති ඉමිනා සමානත්ථො “අම්භ”න්ති අයං සද්දො. යථාහ, “තස්මා හි අම්භං දහරා න මියරෙ”ති (ජා. 1.9.93, 99). “අන්තරායො”ති ඉදං මනොපදොසස්ස අකරණියතාය කාරණවචනං. යස්මා කුම්භකංයෙව ව භවෙය්‍ය තෙන කොපාදිනා පට්ඨප්‍රකාශාදීනං අන්තරායො, තස්මා තෙ කොපාදිපරියායෙන වුත්තා ආසාතාදයො න කරණියාති අත්ථො. තෙන නාහං “සබ්බඤ්ඤා”ති ඉස්සරභාවෙන කුම්භෙ තතො නිවාරෙමි, අථ බො ඉමිනා නාම කාරණෙනාති දස්සෙති. තං පන කාරණවචනං යස්මා ආදීනවචිභාවනං භොති, තස්මා ආහ “ආදීනවං දස්සෙන්නො”ති. “අපි නු කුම්භෙ”තිආදිනා මනොපදොසො න කාලන්තරභාවිනොයෙව හිතසුඛස්ස අන්තරායකරො, අථ බො තඬ්ඬණප්පවත්තිරහස්සපි හිතසුඛස්ස අන්තරායකරොති මනොපදොසෙ ආදීනවං දළ්භතරං කත්වා දස්සෙති. යෙසං කෙසඤ්චි “පරෙ”තිආදිසු විය න පටිච්චරුද්ධානංයෙවාති අත්ථො. තෙනෙවාහ “කුපිතො”තිආදි.

අන්ධතමන්ති අන්ධභාවකරනමං. යන්ති යන්ථ. භූමිමත්ථෙ හි එතං පච්චත්තවචනං. යස්මිං කාලෙ කොධො සහනෙ නරං, අන්ධතමං තදා භොතීති සම්බන්ධො. යන්ති වා කාරණවචනං, යස්මා කොධො උප්පජ්ජමානො නරං අභිභවති, තස්මා අන්ධතමං තදා භොති, යදා කොධොති අත්ථො යංතංසද්දානං එකන්තසම්බන්ධිභාවතො. අථ වා යන්ති කිරියාය පරාමසනං. කොධො සහනෙති යදෙන කොධස්ස සහනං අභිභවනං, එතං අන්ධකාරතමභවනන්ති අත්ථො. අථ වා යං නරං කොධො සහනෙ අභිභවති, තස්ස අන්ධතමං තදා භොති, තතො ච කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සතිති. අන්තරතොති අබ්භන්තරතො, චිත්තතො වා.

“ඉද්දඤ්චිද්දඤ්ච කාරණ”න්ති ඉමිනා සබ්බඤ්ඤා එව අමිභාකං සත්ථා අවිපරිතධම්මදෙසනත්තා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො එකන්තනියානිකත්තා, සුප්පට්ඨන්තො සඬ්ඝො සංකිලෙසරහිතත්තාති ඉමමත්ථං දස්සෙති. “ඉද්දඤ්චිද්දඤ්ච කාරණ”න්ති එතෙන ව “න සබ්බඤ්ඤා”තිආදිවචනං අභුතං අතච්ඡන්ති නිබ්බේධීතං භොති. දුතියං පදන්ති “අතච්ඡ”න්ති පදං. පඨමස්සාති “අභුත”න්ති පදස්ස. චතුත්ථඤ්චාති “න ච පනෙතං අම්මෙහ සංවිජ්ජති”ති පදං. තතියස්සාති “නත්ථි වෙනං අම්මෙහ”ති පදස්ස. අවණ්ණෙයෙවති කාරණපතිරූපකං වත්ථා දොසපතිට්ඨාපනවසෙන නින්දනෙ එව. න සබ්බත්ථාති කෙවලං අක්කොසනමුසනවම්මනාදිසු න එකන්තෙන නිබ්බේධනං කාතබ්බන්ති අත්ථො. චුත්තමෙවත්ථං “යදි හී”තිආදිනා පාකටං කත්ථා දස්සෙති.

6. ආනන්දන්ති පමොදන්ති එතෙන ධම්මෙන තංසමඬ්ඛිතො සත්තාති ආනන්ද-සද්දස්ස කරණත්ථතං දස්සෙති. සොහනං මනො අස්සාති සුමනො, සොහනං වා මනො සුමනො, තස්ස භාවො සොමනස්සන්ති තද්දඤ්ඤධම්මානම්පි සම්පයුත්තානං සොමනස්සභාවො ආපජ්ජතිති? නාපජ්ජති රුළුභිසද්දත්තා යථා “පඬ්කජ”න්ති දස්සෙන්නො “වෙනසිකසුඬස්සෙතං අධිවචන”න්ති ආහ. උබ්බිලයතිති උබ්බිලං, හින්දති පුරිමාවත්ථාය විසෙසං ආපජ්ජතිති අත්ථො. උබ්බිලමෙව උබ්බිලාවිතං, තස්ස භාවො උබ්බිලාවිතත්තං. යාය උප්පන්නාය කායචිත්තං වාතපුරිතභස්සා විය උද්ධුමායනාකාරප්පත්තං භොති, තස්සා ගෙහස්සිතාය ඔදග්ගියපීතියා එතං අධිවචනං. තෙනෙවාහ “උද්ධව්වාචනායා”තිආදි. ඉධාපි “කිඤ්චාපි තෙසං හික්ඛුනං උබ්බිලාවිතමෙව නත්ථි, අථ ඛො ආයතිං කුලපුත්තානං එදිසෙසුපි යානෙසු අකුසලුප්පත්තිං පටිසෙධෙන්තො ධම්මනෙන්තිං යපෙති”ති, “ද්විති පදෙහි සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො, එකෙන වෙදනාක්ඛන්ධො චුත්තො”ති එත්ථ “තෙසං වසෙන සෙසානම්පි සම්පයුත්තධම්මානං කරණං පටික්ඛිත්තමෙව”ති ව අට්ඨකථායං, “පි-සද්දො සම්භාවනෙ”තිආදිනා ඉධ ව චුත්තනයෙන අත්ථො යථාසම්භවං වෙදිතබ්බො. “කුම්භංයෙවස්ස තෙන අන්තරායො”ති එත්ථාපි “අන්තරායොති ඉද්”න්තිආදිනා භෙට්ඨා අවණ්ණපක්ඛෙ චුත්තනයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

කස්මා පනෙතන්ති ව චක්ඛමානංයෙව අත්ථං මනසි කත්ථා වොදෙති. ආවරියො “සච්චං වණ්ණික”න්ති තමත්ථං පටිජානිත්වා “තං පන නෙක්ඛම්මනිස්සිත”න්තිආදිනා පරිහරති. තත්ථ එකන්ති ආනන්දාදිනං අකරණියතාවචනං. නනු භගවතා වණ්ණිකන්ති සම්බන්ධො. කසිණෙනාති කසිණතාය සකලභාවෙන. කෙච්ච පන “ජම්බුදීපස්සාති කරණෙ සාම්ච්චන”න්ති වදන්ති, තෙසං මනෙන කසිණජම්බුදීප-සද්දානං සමානාධිකරණභාවො දට්ඨබ්බො. තස්මාති යස්මා ගෙහස්සිතපීතියොමනස්සං ක්කානාදිනං අන්තරායකරං, තස්මා, චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “සොමනස්සං පාහං දෙවානං ඉන්ද්‍ර ජුට්ඨොන වදාමි සෙවිතබ්බම්පි අසෙවිතබ්බම්පි”ති (දී. නි. 2.359). “අයඤ්ඤි”තිආදි යෙන සම්පයුත්තා පිති අන්තරායකරී, තං දස්සනත්ථං චුත්තං. තත්ථ “ඉද්දඤ්ඤි ලොභසහගතං පීතිසොමනස්ස”න්ති වත්තබ්බං සියා, පීතිග්ගහණෙන පන සොමනස්සම්පි ගහිතමෙව භොති සොමනස්සරහිතාය පීතියා අභාවතොති පීතියෙව ගහිතාති දට්ඨබ්බං. අථ වා සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බවිභාගවචනතො සොමනස්සස්ස පාකටො අන්තරායකරභාවො, න තථා පීතියාති පීතියෙව ලොභසහගතත්තෙන විසෙසෙත්ථා චුත්තා. “ලුද්ධො අත්ථ”න්තිආදිගාථානං “කුද්ධො අත්ථ”න්තිආදි ගාථාසු විය අත්ථො දට්ඨබ්බො.

“මමං වා හික්ඛවෙ පරෙ වණ්ණං භාසෙය්‍යං, ධම්මස්ස වා වණ්ණං භාසෙය්‍යං, සඬ්ඝස්ස වා වණ්ණං භාසෙය්‍යං, තනු වෙ තුම්මෙ අස්සථ ආනන්දිනො සුමනා උබ්බිලාවිතා, අපි නු තුම්මෙ පරෙසං සුභාසිතදුබ්භාසිතං ආජානෙය්‍යාථාති. නො භෙතං භන්තෙ”ති අයං තතියවාරො, සො දෙසනාකාලෙ නිහරිත්වා දෙසෙනබ්බපුග්ගලාභාවතො දෙසනාය අනාගතොපි තදත්ථසම්භවතො අත්ථතො ආගතොයෙවති දට්ඨබ්බො යථා තං කථාවත්ථුපකරණං විත්ථාරවසෙනාති අධිප්පායො. “අත්ථතො ආගතො යෙවා”ති එතෙන සංවණ්ණනාකාලෙ තථා බුද්ධිකතසත්තානං වසෙන සො වාරො ආනෙත්ථා වත්තබ්බොති දස්සෙති. “යථෙව හී”තිආදිනා තමෙවත්ථසම්භවං විභාවෙති. චුත්තනයෙනාති “තනු තුම්මෙහිති තස්මිං වණ්ණෙ තුම්මෙහි”තිආදිනා, “දුතියං පදං පඨමස්ස පදස්ස, චතුත්ථඤ්ච තතියස්ස වෙවචන”න්තිආදිනා ව චුත්තනයෙන.

චූළසීලවණ්ණනා

7. නිවත්තො අමුලකත්තා විස්සජ්ජෙනබ්බතාභාවතො. අනුවත්තනියෙව විස්සජ්ජෙනබ්බතාය අධිකතභාවතො. අනුසන්ධිං දස්සෙස්සති “අත්ථි හික්ඛවෙ”තිආදිනා. ඔරන්ති වා අපරභාගො “ඔරතො භොගං, ඔරං පාර”න්තිආදිසු විය. අථ වා භෙට්ඨාඅත්ථො ඔර-සද්දො “ඔරං ආගමනාය යෙ පච්චයා, තෙ ඔරම්භාගියාති සංයොජනාති”තිආදිසු විය. සීලඤ්ඤි සමාධිපඤ්ඤායො අපෙක්ඛිත්වා අපරභාගො, භෙට්ඨාභූතඤ්ච භොතීති. සීලමත්තකන්ති එත්ථ මත්ත-සද්දො අප්පකත්ථො වා “භෙසජ්ජමත්තා”තිආදිසු (දී. නි. 1.447) විය. විසෙසනිවත්තිඅත්ථො වා “අවිතක්ඛවිචාරමත්තා ධම්මා (ධ. ස. තිකමාතිකා 6), මනොමත්තා ධාතු මනොධාතු”ති ව ආදිසු විය. “අප්පමත්තකං, ඔරමත්තක”න්ති පදද්වයෙන සාමඤ්ඤතො චුත්තොයෙව හි අත්ථො සීලමත්තකන්ති විසෙසවසෙන චුත්තො. අථ වා සීලෙනපි තදෙකදෙසස්සෙව

සඬගහණත්ථං අප්පකත්ථවාචකො, විසෙසනිවත්තිඅත්ථො එව වා “සීලමත්තක”න්ති එත්ථ මත්ත-සද්දො චුත්තො. තථා හි ඉන්ද්‍රියසංවරපච්චයසන්නිස්සිතසීලානි ඉධ දෙසනං අනාරුළුහානි. න හි තානි පාතිමොක්ඛආජීවපාරිසුද්ධිසීලානි විය සබ්බපුප්ප්පනෙසු පාකටානිති. “උස්සාහං කත්වා”ති එතෙන “වදමානො”ති එත්ථ සත්තිඅත්ථං මාන-සද්දං දස්සෙති.

අලඬකරණං විභුසනං අලඬකාරො, කුණ්ඩලාදිපසාධනං වා. උභනට්ඨානපුරණං මණ්ඩනං. මණ්ඩනෙති මණ්ඩනහෙතු. අථ වා මණ්ඩනිති මණ්ඩනො, මණ්ඩනජාතිකො පුරිසො. බහුවචනත්ථෙ ව ඉදං එකවචනං, මණ්ඩනසීලෙසුති අත්ථො. පරිපුරකාරීති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන සකලමිසි සීලොමන සුත්තං දස්සෙති. වන්දනන්ති වන්දනසහවරණතො වන්දනගන්ධො, තථා තගරාදිසුපි. සතඤ්ච ගන්ධොති එත්ථ ගන්ධො වියාති ගන්ධොති චුත්තො සීලනිබන්ධනො ථුතිසොසො. සීලඤ්චි කිත්තියා නිමිත්තං. යථාහ “සීලවතො සීලසම්පන්නස්ස කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති”ති (දී. නි. 2.150; අ. නි. 5.213; මහාව. 285). පවායනීති පකාසනි. ගන්ධාව ගන්ධජාතා.

“අප්පකං බහුක”න්ති ඉදං පාරාපාරං විය අඤ්ඤමඤ්ඤං උපනිධාය චුච්චතීති ආහ “උපරිගුණෙ උපනිධායා”ති. සීලඤ්චිති එත්ථ හි-සද්දො හෙතුඅත්ථො, තෙන ඉදං දස්සෙති “යස්මා සීලං කිඤ්චාපි පතිට්ඨාභාවෙන සමාධිස්ස බහුකාරං, පභාවාදිගුණවිසෙසෙ පනස්ස උපනිධාය කලමිසි න උපෙනි, තථා සමාධි ව පඤ්ඤායා”ති. තෙනෙවාහ “තස්මා”තිආදි. ඉදානි “කථ”න්ති පුච්ඡිත්ථා සමාධිස්ස ආනුභාවං විත්ථාරතො විභාවෙනි. “අභි...පෙ.... මුලෙ”ති ඉදං යමකපාටිභාරියස්ස සුපාකටභාවදස්සනත්ථං, අඤ්ඤෙහි බොධිමූලඤ්චාසමාගමාදිසු කතපාටිභාරියෙහි විසෙසනත්ථස්ථ චුත්තං. යමකපාටිභාරියකරණත්ථාය හි භගවතො චිත්තෙ උප්පන්නෙ තදනුච්ඡවිකං යානං ඉච්ඡිතබ්බන්ති රතනමණ්ඩපාදි සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො ආණාය විස්සකම්මුතා නිමිත්තන්ති වදන්ති, භගවතාව නිමිත්තන්ති අපරෙ. “යො කොචි එවරුපං පාටිභාරියං කාතුං සමත්ථො අත්ථි වෙ, ආගච්ඡතු”ති වොදනාසදිසත්තා චුත්තං “අත්තාදානපරිදිපන”න්ති. තත්ථ අත්තාදානං අනුයොගො, තිත්ථියානං තථා කාතුං අසමත්ථත්තා, “කරිස්සාමා”ති පුබ්බෙ උට්ඨිතත්තා තිත්ථියපරිමද්දනං.

උපරිමකායතොතිආදි පටිසම්භිදාමග්ගෙ (පටි. ම. 1.116).

තත්ථායං පාළිසෙසො –

“හෙට්ඨිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, උපරිමකායතො උදකධාරා පචත්තති. පුරත්ථිමකායතො අග්ගි, පච්ඡිමකායතො උදකං. පච්ඡිමකායතො අග්ගි, පුරත්ථිමකායතො උදකං. දක්ඛිණඅක්ඛිතො අග්ගි, වාමඅක්ඛිතො උදකං. වාමඅක්ඛිතො අග්ගි, දක්ඛිණඅක්ඛිතො උදකං. දක්ඛිණකණ්ණසොතතො අග්ගි, වාමකණ්ණසොතතො උදකං. වාමකණ්ණසොතතො අග්ගි, දක්ඛිණකණ්ණසොතතො උදකං. දක්ඛිණාසිකාසොතතො අග්ගි, වාමාසිකාසොතතො උදකං. වාමාසිකාසොතතො අග්ගි, දක්ඛිණාසිකාසොතතො උදකං. දක්ඛිණඅංසකුටතො අග්ගි, වාමඅංසකුටතො උදකං. වාමඅංසකුටතො අග්ගි, දක්ඛිණඅංසකුටතො උදකං. දක්ඛිණහත්ථතො අග්ගි, වාමහත්ථතො උදකං. වාමහත්ථතො අග්ගි, දක්ඛිණහත්ථතො උදකං. දක්ඛිණපස්සතො අග්ගි, වාමපස්සතො උදකං. වාමපස්සතො අග්ගි, දක්ඛිණපස්සතො උදකං. දක්ඛිණපාදතො අග්ගි, වාමපාදතො උදකං. වාමපාදතො අග්ගි, දක්ඛිණපාදතො උදකං. අඬගුලඬගුලෙහි අග්ගි, අඬගුලන්තරිකාහි උදකං. අඬගුලන්තරිකාහි අග්ගි, අඬගුලඬගුලෙහි උදකං. එකෙකලොමතො අග්ගි, එකෙකලොමතො උදකං. ලොමකුපතො ලොමකුපතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, ලොමකුපතො ලොමකුපතො උදකධාරා පචත්තති”ති (පටි. ම. 1.116).

අට්ඨකථායං පන “එකෙකලොමකුපතො”ති ආගතං.

“ජන්නං වණ්ණානන්ති ආදිනයප්පචත්ත”න්ති එත්ථාපි නිලානං පිතකානං ලොහිතකානං ඔදාතානං මඤ්ජිට්ඨානං පහස්සරානන්ති අයං පාළිසෙසො. “සුවණ්ණවණ්ණා රස්ථියො”ති ඉදං තාසං යෙභුය්‍යතාය චුත්තං. විත්ථාරෙතබ්බන්ති එත්ථාපි “සත්ථා තිට්ඨති, නිමිත්තො වඬකමති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කප්පෙනි”තිආදිනා වතුසු ඉරියාපටෙසු එකෙකමුලකා සත්ථුවසෙන වත්තාරො, නිමිත්තවසෙන වත්තාරොති සබ්බෙව අට්ඨ වාරෙ විත්ථාරෙතබ්බං.

මධුපායාසන්ති මධුසිත්තං පායාසං. අත්තා මිත්තො මජ්ඣන්තො වෙරිති වතුසු සීමසම්භෙදවසෙන වතුරඬගසමන්තාගතං මෙත්තාකම්මට්ඨානං. “වතුරඬගසමන්තාගත”න්ති ඉදං පන “විරියාධිට්ඨාන”න්ති එතෙනාපි යොජෙතබ්බං. තත්ථ “කාමං තවො ව න්භාරු වා”තිආදිපාළි (ම. නි. 2.184; සං. නි. 2.22; අ. නි. 2.5; අ. නි. 8.13; මහානි. 196) වසෙන වතුරඬගසමන්තාගතතා වෙදිතබ්බා. “කිච්ඡං වතායං ලොකො ආපන්නො”තිආදිනා (දී. නි. 2.57; සං. නි. 2.4) ජරාමරණමුඛෙන පච්චයාකාරෙ ඤාණං ඔතාරත්ථා. ආනාපානවතුත්ථජ්ඣානන්ති එත්ථාපි “සබ්බබ්බද්ධානං ආචිණ්ණ”න්ති පදං විභත්තිවිපරිණාමං කත්වා යොජෙතබ්බං. තම්පි හි සබ්බබ්බද්ධානං ආචිණ්ණමෙවාති වදන්ති. ජත්තිංසකොට්ඨකසහස්සමුඛෙන මහාවජීරඤාණගබ්භං ගණ්භාපෙන්නො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්ථා. ද්වන්තිංසදොණගණ්භනප්පමාණං කුණ්ඩං කොලම්බො. දරිභාගො කන්දරො. වක්කවාළපාදෙසු මහාසමුද්දො වක්කවාළමහාසමුද්දො.

“දූවෙ පුටුප්පනා” තිආදි පුටුප්පනෙ ලබ්භමානවිභාගදස්සනත්ථං වුත්තං, න මූලපරියායවණ්ණනාදිසු විය පුටුප්පනවිසෙසනිද්ධාරණත්ථං. සබ්බොපි හි පුටුප්පනො භගවතො උපරි ගුණෙ විභාවෙනුං න සක්කොති, තිට්ඨතු පුටුප්පනො, සාවකපච්චෙකබ්බද්ධානමිති අවිසයා බුද්ධගුණා. තථා හි වක්ඛති “සොතාපන්නා” තිආදි (දී. නි. අට්ඨ. 1.8). වාචුග්ගකරණං උග්ගහො. අත්ථපරිපුච්ඡනං පරිපුච්ඡා. අට්ඨකථාවසෙන අත්ථස්ස සවනං සවනං. බ්‍යඤ්ඡනත්ථානං සුනික්ඛෙපසුදස්සනෙන ධම්මස්ස පරිහරණං ධාරණං. එවං සුතධාතපරිචිතානං මනසානුපෙක්ඛනං පච්චෙක්ඛණං. බහුතං නානප්පකාරානං කිලෙසානං සක්කායදිට්ඨියා ව අවිහතත්තා තා ජනෙත්ති, තාහි වා ජනිතාති පුටුප්පනා. අවිසාතමෙව වා ජන-සද්දො වදති. පුටු සත්ථාරානං මුබුල්ලොකිකාති එත්ථ පුටු ජනා සත්ථපටිඤ්ඤා එතෙසන්ති පුටුප්පනාති වචනත්ථො. පුටු...පෙ.... අවුට්ඨිතාති එත්ථ ජනෙතබ්බා, ජායන්ති වා එත්ථාති ජනා, ගතියො. පුටු ජනා එතෙසන්ති පුටුප්පනා. ඉතො පරෙ ජායන්ති එතෙහිති ජනා, අභිසම්බාරාදයො. තෙ එතෙසං පුටු විප්පන්නිති පුටුප්පනා. අභිසම්බරණාදි අත්ථො එව වා ජන-සද්දො දට්ඨබ්බො. කාමරාගභවරාගදිට්ඨිඅවිජ්ජා ඔසා. රාගග්ගිආදයො සන්නාපා. තෙයෙව, සබ්බොපි වා කිලෙසා පරිලාභා. පුටු පඤ්චසු කාමගුණෙසු රත්තාති එත්ථ ජායන්ති ජනො, රාගො ගෙධොති එවං ආදිකො. පුටු ජනො එතෙසන්ති පුටුප්පනා, පුටුසු වා ජනා ජාතා රත්තාති එවං රාගාදිඅත්ථො එව වා ජන-සද්දො දට්ඨබ්බො. පලිබුද්ධාති සම්බුද්ධා, උපද්දුතා වා. “පුටුනං ගණනපට්මනිතාන” න්තිආදිනා පුටු ජනා පුටුප්පනාති දස්සෙති.

යෙහි ගුණවිසෙසෙහි නිමිත්තභූතෙහි භගවති තථාගත-සද්දො පවත්තො, තංදස්සනත්ථං “අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා තථාගතො” තිආදිමාහ. ගුණෙනමිත්තකානෙව හි භගවතො සබ්බානි නාමානි. යථාහ -

“අසම්බොධානානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙය්‍යං, අපි නාමසහස්සතො” ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1313; උදා. අට්ඨ. 53; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.76);

තථා ආගතොති එත්ථ ආකාරනියමනවසෙන ඔපම්මසම්පටිපාදනත්ථො තථා-සද්දො. සාමඤ්ඤජොතනාය විසෙසාවට්ඨානතො පටිපදාගමනත්ථො ආගත-සද්දො, න ඤාණගමනත්ථො “තථලක්ඛණං ආගතො” තිආදිසු (දී. නි. අට්ඨ. 1.7; ම. නි. අට්ඨ. 1.12; සං. නි. අට්ඨ. 2.4.78; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.170; උදා. අට්ඨ. 18; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.37; ථෙරගා. අට්ඨ. 1.3; ඉතිවු. අට්ඨ. 38; මහානි. අට්ඨ. 14) විය, නාපි කායගමනාදිඅත්ථො “ආගතො ඛො මහාසමණො, මාගධානං ගිරිබ්බජ” න්තිආදිසු (මහාව. 62) විය. තත්ථ යදාකාරනියමනවසෙන ඔපම්මසම්පටිපාදනත්ථො තථා-සද්දො, තං කරුණාපට්ඨානත්තා මහාකරුණාමුඛෙන පුරිමබුද්ධානං ආගමනපටිපදං උදාහරණවසෙන සාමඤ්ඤතො දස්සෙන්නො යංතංසද්දානං එකත්තසම්බන්ධභාවතො “යථා සබ්බලොක...පෙ.... ආගතා” ති ආහ. තං පන පටිපදං මහාපදානසුත්තාදිසු (දී. නි. 2.4) සම්බහුලනිද්දෙසෙන සුපාකට්ඨානං ආසන්නානඤ්ච විපස්සිආදීනං ඡන්තං සම්මාසම්බුද්ධානං වසෙන නිදස්සෙන්නො “යථා විපස්සි භගවා” තිආදිමාහ. තත්ථ යෙන අභිනිභාරෙන්නාති මනුස්සත්තලිඛිගසම්පත්තිතෙහුසත්ථාරදස්සනපබ්බජ්ජාඅභිඤ්ඤාදිගුණසම්පත්තිඅධිකාරඡන්දානං වසෙන අට්ඨභිගසමන්නාගතෙන කායජ්ජණිකාමහාපණ්ඩානෙන . සබ්බෙසඤ්ඤි බුද්ධානං කායජ්ජණිකානං ඉමිනාව අභිනිභාරෙන සමීප්ඤ්ඤිති. එවං මහාභිනිභාරවසෙන “තථාගතො” ති පදස්ස අත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි පාරමීපුරුණවසෙන දස්සෙතුං “යථා විපස්සි භගවා...පෙ.... කස්සපො භගවා දානපාරමීං පුරෙත්වා” තිආදිමාහ.

එත්ථ ව සුත්තන්තිකානං මහාබොධියානපටිපදාය කොසල්ලජනනත්ථං පාරමීසු අයං විත්ථාරකථා - කා පනෙතා පාරමියො? කෙනට්ඨෙන පාරමියො? කතිවිධා වෙතා? කො තාසං කමො? කාති ලක්ඛණරසපච්චිපට්ඨානපදට්ඨානානි? කො පච්චයො? කො සංකිලෙසො? කිං වොදානං? කො පටිපක්ඛො? කා පටිපත්ති? කො විභාගො? කො සඨගහො? කො සම්පාදනුපායො? කිත්තකෙන කාලෙන සම්පාදනං? කො ආනිසංසො? කිං වෙතාසං එලන්ති?

තත්ත්වං විස්සජ්ජනං - කා පනෙතා පාරමියොති. තණ්හාමානාදිහි අනුපහතා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා දානාදයො ගුණා පාරමියො.

කෙනට්ඨෙන පාරමියොති දානසිලාදිගුණවිසෙසයොගෙන සත්තුත්තමතාය පරමා මහාසත්තා බොධිසත්තා, තෙසං භාවො, කම්මං වා පාරමී, දානාදිකිරියා. අථ වා පරතීති පරමො, දානාදිගුණානං පුරකො පාලකො ව බොධිසත්තො. පරමස්ස අයං, පරමස්ස වා භාවො, කම්මං වා පාරමී, දානාදිකිරියාව. අථ වා පරං සත්තං අත්තති මචති බන්ධති ගුණවිසෙසයොගෙන, පරං වා අධිකතරං මජ්ජති සුප්ඤ්ඤිති සංකිලෙසමලතො, පරං වා සෙට්ඨං නිබ්බානං විසෙසෙන මයති ගච්ඡති, පරං වා ලොකං පමාණභූතෙන ඤාණවිසෙසෙන ඉධලොකං විය මුනාති පරිච්ඡින්නද්දති, පරං වා අතිවිය සිලාදිගුණගුණං අත්තතො සත්තානෙ මිනොති පක්ඛිපති, පරං වා අත්තභූතතො ධම්මකායතො අඤ්ඤං, පටිපක්ඛං වා තදනත්ථකරං කිලෙසවොරගණං මිනාති හිංසතිති පරමො, මහාසත්තො. “පරමස්ස අය” න්තිආදි වුත්තනායෙනෙව යොජෙතබ්බං. පාරෙ වා නිබ්බානෙ මජ්ජති සුප්ඤ්ඤිති සත්තෙ ව සොධෙති, තත්ථ වා සත්තෙ මචති බන්ධති යොජෙති, තං වා මයති ගච්ඡති ගමෙති ව, මුනාති වා තං යථාවතො, තත්ථ වා සත්තෙ මිනොති පක්ඛිපති, කිලෙසාරිං වා සත්තානං තත්ථ මිනාති හිංසතිති පාරමී, මහාපුරිසො. තස්ස භාවො, කම්මං වා පාරමීතා, දානාදිකිරියාව. ඉමිනා නයෙන පාරමීනං සද්දත්ථො වෙදිතබ්බො.

කතිවිධාති සඨබ්බෙපතො දසවිධා, තා පන පාළියං සරූපතො ආගතායෙව. යථාහ -

“විචින්නො තදා දක්ඛිං, පයිමං දානපාරමී” න්තිආදි (බු. වං. 116).

“කනි නු බො හන්තෙ බුද්ධකාරකා ධම්මා? දස බො සාරිපුත්ත බුද්ධකාරකා ධම්මා. කතමෙ දස? දානං බො සාරිපුත්ත බුද්ධකාරකො ධම්මො, සීලං නෙක්ඛම්මං පඤ්ඤා වීරියං ඛන්ති සච්චමධිට්ඨානං මෙත්තා උපෙක්ඛා බුද්ධකාරකො ධම්මො, ඉමෙ බො සාරිපුත්ත දස බුද්ධකාරකා ධම්මාති. ඉදමචොච භගවා, ඉදං චත්වාන සුගතො අථාපරං එතදචොච සත්ථා -

‘දානං සීලඤ්ඤා නෙක්ඛම්මං, පඤ්ඤා වීරියෙන පඤ්චමං;
ඛන්ති සච්චං අධිට්ඨානං, මෙත්තුපෙක්ඛාති තෙ දසා’ති”.

කෙච් පන “ජබ්බිධා”ති වදන්ති, තං එතාසං සඬගභවසෙන චුත්තං. සො පන සඬගභො පරතො ආචිභවිස්සති.

කො තාසං කමොති එත්ථ කමො නාම දෙසනාක්කමො, සො ච පට්ඨමසමාදානහෙතුකො, සමාදානං පච්චයහෙතුකං, ඉති යථා ආදිමිති පච්චිතා සමාදින්නා ව, තථා දෙසිතා. තත්ථ ච දානං සීලස්ස බහුපකාරං සුකරඤ්චාති තං ආදිමිති චුත්තං. දානං සීලපරිග්ගහිතං මහජ්ඵලං හොති මහානිසංසන්ති දානානන්තරං සීලං චුත්තං. සීලං නෙක්ඛම්මපරිග්ගහිතං, නෙක්ඛම්මං පඤ්ඤාපරිග්ගහිතං, පඤ්ඤා වීරියපරිග්ගහිතා, වීරියං ඛන්තිපරිග්ගහිතං, ඛන්ති සච්චපරිග්ගහිතා, සච්චං අධිට්ඨානපරිග්ගහිතං, අධිට්ඨානං මෙත්තාපරිග්ගහිතං, මෙත්තා උපෙක්ඛාපරිග්ගහිතා මහජ්ඵලා හොති මහානිසංසාති මෙත්තානන්තරං උපෙක්ඛා චුත්තා. උපෙක්ඛා පන කරුණාපරිග්ගහිතා, කරුණා ච උපෙක්ඛාපරිග්ගහිතාති වෙදිතබ්බො. කථං පන මහාකාරුණිකා බොධිසත්තා සත්තෙසු උපෙක්ඛකා හොත්තිති? උපෙක්ඛිතබ්බයුත්තෙසු කඤ්චි කාලං උපෙක්ඛකා හොත්ති, න පන සබ්බත්ථ, සබ්බදා වාති කෙච්. අපරෙ පන න සත්තෙසු උපෙක්ඛකා, සත්තකතෙසු පන විජ්ජකාරෙසු උපෙක්ඛකා හොත්තිති.

අපරො නයො - පචුරජනෙසුපි පචත්තියා සබ්බසත්තසාධාරණත්තා, අප්පඵලත්තා, සුකරත්තා ච ආදිමිති දානං චුත්තං. සීලෙනදායකපටිග්ගහකසුද්ධිතො, පරානුග්ගහං චත්වා පරපිළානිචත්තිවචනතො, කිරියධම්මං චත්වා අකිරියධම්මවචනතො, හොගසම්පත්තිහෙතුං චත්වා භවසම්පත්තිහෙතුවචනතො ච දානස්ස අනන්තරං සීලං චුත්තං. නෙක්ඛම්මෙන සීලසම්පත්තිසිද්ධිතො, කායච්චිසුචරිතං චත්වා මනොසුචරිතවචනතො, විසුද්ධසීලස්ස සුබෙනෙව කුමානසම්ප්කුතතො, කම්මාපරාධජපහානෙන පයොගසුද්ධිං චත්වා කිලෙසාපරාධජපහානෙන ආසයසුද්ධිවචනතො, විතික්කමජපහානෙන විත්තස්ස පරියුට්ඨානජපහානවචනතො ච සීලස්ස අනන්තරං නෙක්ඛම්මං චුත්තං. පඤ්ඤාය නෙක්ඛම්මස්ස සිද්ධිපරිසුද්ධිතො, කුමානාභාවෙ පඤ්ඤාභාවවචනතො. සමාධිපදට්ඨානා හි පඤ්ඤා, පඤ්ඤාපච්චුපට්ඨානො ච සමාධි. සමප්පනිමිත්තං චත්වා උපෙක්ඛානිමිත්තවචනතො, පරහිතජ්ඣානෙන පරහිතකරණුපායකොසල්ලවචනතො ච නෙක්ඛම්මස්ස අනන්තරං පඤ්ඤා චුත්තා. වීරියාරම්භෙන පඤ්ඤානිච්චිසිද්ධිතො, සත්තසුඤ්ඤාධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තිං චත්වා සත්තහිතාය ආරම්භස්ස අච්ඡරියතාවචනතො, උපෙක්ඛානිමිත්තං චත්වා පග්ගහනිමිත්තවචනතො, නිසම්මකාරිතං චත්වා උට්ඨානවචනතො ච. නිසම්මකාරිතො හි උට්ඨානං ඵලච්චෙසසමාවහතිති පඤ්ඤාය අනන්තරං වීරියං චුත්තං.

වීරියෙන තිතික්ඛාසිද්ධිතො. වීරියවා හි ආරද්ධවීරියත්තා සත්තසඬබ්බාරෙහි උපනිතං දුක්ඛං අභිභුයා විහරති වීරියස්ස තිතික්ඛාලඬිකාරභාවතො. වීරියවතො හි තිතික්ඛා සොහති. පග්ගහනිමිත්තං චත්වා සමප්පනිමිත්තවචනතො, අච්චාරම්භෙන උද්ධච්චදොසජපහානවචනතො. ධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තියා හි උද්ධච්චදොසො පහියති. වීරියවතො සාතච්චකරණවචනතො. ඛන්තිබහුලො හි අනුද්ධිතො සාතච්චකාරී හොති. අප්පමාදවතො පරහිතකිරියාරම්භෙ පච්චුපකාරකණ්භාවවචනතො. යාථාවතො ධම්මනිජ්ඣානෙ හි සති තණ්හා න හොති. පරහිතාරම්භෙ පරමෙපි පරකතදුක්ඛසහනභාවවචනතො ච වීරියස්ස අනන්තරං ඛන්ති චුත්තා . සච්චෙන ඛන්තියා විරාධිට්ඨානතො, අපකාරිතො අපකාරඛන්තිං චත්වා තදුපකාරකරණෙ අවිසංවාදවචනතො, ඛන්තියා අපවාදවාචිකම්පනෙන භූතවාදිතාය අවිජ්ජනවචනතො, සත්තසුඤ්ඤාධම්මනිජ්ඣානක්ඛන්තිං චත්වා තදුපබුහිතඤ්ඤාණසච්චවචනතො ච ඛන්තියා අනන්තරං සච්චං චුත්තං. අධිට්ඨානෙන සච්චසිද්ධිතො. අච්චාධිට්ඨානස්ස හි වීරති සිජ්ඣති. අවිසංවාදිතං චත්වා තත්ථ අච්චභාවවචනතො. සච්චසන්ධො හි දානාදිසු පටිඤ්ඤානුරූපං නිව්චලොච පචත්තති. ඤාණසච්චං චත්වා සම්භාරෙසු පචත්තිතිට්ඨාපනවචනතො. යථාභූතඤ්ඤාණවා හි බොධිසම්භාරෙසු අධිතිට්ඨති, තෙ ච නිට්ඨාපෙති පටිපක්ඛෙහි අකම්පියභාවතොති සච්චස්ස අනන්තරං අධිට්ඨානං චුත්තං. මෙත්තාය පරහිතකරණසමාදානාධිට්ඨානසිද්ධිතො, අධිට්ඨානං චත්වා හිතුපසංභාරවචනතො. බොධිසම්භාරෙ හි අධිතිට්ඨමානො මෙත්තාවිහාරී හොති. අච්චාධිට්ඨානස්ස සමාදානාවිකොපනතො, සමාදානසම්භවතො ච අධිට්ඨානස්ස අනන්තරං මෙත්තා චුත්තා. උපෙක්ඛාය මෙත්තාවිසුද්ධිතො, සත්තෙසු හිතුපසංභාරං චත්වා තදපරාධෙසු උදාසීනතාවචනතො, මෙත්තාභාවනං චත්වා තත්තිස්සන්දභාවතාවචනතො, “හිතකාමසත්තෙපි උපෙක්ඛකො”ති අච්ඡරියගුණභාවවචනතො ච මෙත්තාය අනන්තරං උපෙක්ඛා චුත්තාති ඵ්වමෙතාසං කමො වෙදිතබ්බො.

කානි ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානීති? එත්ථ අවිසෙසෙන තාව සබ්බාපි පාරමියො පරානුග්ගහලක්ඛණා, පරෙසං උපකාරකරණරසා, අවිකම්පනරසා වා, හිතෙසිතාපච්චුපට්ඨානා, බුද්ධත්තපච්චුපට්ඨානා වා, මහාකරුණාපදට්ඨානා, කරුණුපායකොසල්ලපදට්ඨානා වා.

විසෙසෙන පන යස්මා කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා අත්තුපකරණපරිව්වාගවෙනනා දානපාරමිතා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං කායවච්ඡුවරිතං අත්ථතො අකත්තබ්බවිරතී, කත්තබ්බකරණවෙනනාදයො ච සීලපාරමිතා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ආදීනවදස්සනපුබ්බභිගමො කාමහවෙහි නික්ඛමනචිත්තුප්පාදො නෙක්ඛම්මපාරමිතා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ධම්මානං සාමඤ්ඤවිසෙසලක්ඛණාවබ්බොධො පඤ්ඤාපාරමිතා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො කායචිත්තෙහි පරහිතාරම්භො වීරියපාරමිතා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං සත්තසංඛාරාපරාධසහනං අදොසප්පධානො තදාකාරප්පවත්තො චිත්තුප්පාදො ඛන්තිපාරමිතා . කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං විරතීවෙනනාදිහෙදං අවිසංවාදනං සච්චපාරමිතා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතං අවලසමාදානාධිට්ඨානං තදාකාරප්පවත්තො චිත්තුප්පාදො අධිට්ඨානපාරමිතා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතො ලොකස්ස භිතුපසංභාරො අත්ථතො අඛ්‍යාපාදො මෙත්තාපාරමිතා. කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතා අනුනයපටිසවිද්ධංසීති ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සත්තසංඛාරෙසු සමප්පවත්ති උපෙක්ඛාපාරමිතා.

තස්මා පරිව්වාගලක්ඛණං දානං, දෙය්‍යධම්මෙ ලොභවිද්ධංසනරසං, අනාසත්තිපච්චුපට්ඨානං, භවච්චිභවසම්පත්තිපච්චුපට්ඨානං චා, පරිව්ච්ඡිතබ්බවත්ථුපදට්ඨානං. සීලනලක්ඛණං සීලං, සමාධානලක්ඛණං, පතිට්ඨානලක්ඛණඤ්ඤාචාරී චූත්තං හොති. දුස්සීල්‍යවිද්ධංසනරසං, අනවප්පරසං චා, සොවෙය්‍යපච්චුපට්ඨානං, හිරොත්තප්පදට්ඨානං. කාමතො භවතො ච නික්ඛමනලක්ඛණං නෙක්ඛම්මං, තදාදීනවච්චාවනරසං , තතො ඵච විමුඛභාවපච්චුපට්ඨානං, සංවෙගපදට්ඨානං . යථාසභාවපටිවෙධලක්ඛණං පඤ්ඤා, අක්ඛලිතපටිවෙධලක්ඛණං චා කුසලිස්සාසබ්බිත්තඋසුපටිවෙධො විය, විසයොභාසනරසා පදිපො විය, අසම්මොහපච්චුපට්ඨානා අරඤ්ඤගතසුදෙසකො විය, සමාධිපදට්ඨානා, චතුසච්චපදට්ඨානා චා. උස්සාහලක්ඛණං වීරියං, උපත්ථම්භනරසං, අසංසිද්ධපච්චුපට්ඨානං, වීරියාරම්භවත්ථු (අ. නි. 8.80) පදට්ඨානං, සංවෙගපදට්ඨානං චා. ඛමනලක්ඛණං ඛන්ති, ඉට්ඨානිට්ඨසහනරසා, අධිවාසනපච්චුපට්ඨානා, අවිරොධපච්චුපට්ඨානා චා, යථාභූතදස්සනපදට්ඨානා. අවිසංවාදනලක්ඛණං සච්චං, යාථාච්චිභාවනරසං [යථාසභාවච්චාවනරසං (චරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථාය)], සාධුතාපච්චුපට්ඨානං, සොරච්චපදට්ඨානං. බොධිසම්භාරෙසු අධිට්ඨානලක්ඛණං අධිට්ඨානං, තෙසං පටිපක්ඛාහිභවනරසං, තත්ථ අවලතාපච්චුපට්ඨානං, බොධිසම්භාරපදට්ඨානං. හිතාකාරප්පවත්තිලක්ඛණං මෙත්තා, භිතුපසංභාරරසා, ආසාතවිනයනරසා චා, සොම්මභාවපච්චුපට්ඨානා, සත්තානං මනාපභාවදස්සනපදට්ඨානා. මජ්ඣිමනිකාකාරප්පවත්තිලක්ඛණං උපෙක්ඛා, සමභාවදස්සනරසා, පටිසානුනයචුපසමපච්චුපට්ඨානා, කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණපදට්ඨානා. ඵත්ථ ච කරුණුපායකොසල්ලපරිග්ගහිතතා දානාදීනං පරිව්වාගාදිලක්ඛණස්ස විසෙසනභාවෙන චත්තබ්බා, යතො තානි පාරමිසංඛාරං ලහන්තිති.

කො පච්චයොති අභිනිභාරො පච්චයො. යො හි අයං “මනුස්සත්තං ලිඛිගසම්පත්ති”තිආදි (බු. වං. 2.59) අට්ඨධම්මසමොධානසම්පාදිතො “තිණ්ණො තාරෙය්‍යං, මුත්තො මොවෙය්‍යං, බුද්ධො බොධෙය්‍යං, සුද්ධො සොධෙය්‍යං, දන්තො දමෙය්‍යං, සත්තො සමෙය්‍යං, අස්සත්ථො අස්සාසෙය්‍යං, පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙය්‍ය”න්තිආදීනා (චරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථාය) පවත්තො අභිනිභාරො, සො අවිසෙසෙන සබ්බපාරමිතං පච්චයො. තප්පවත්තියා හි උද්ධං පාරමිතං පච්චයුපට්ඨානසමාදානාධිට්ඨානනිප්ථත්තියො මහාපුරිසානං සම්භවන්ති.

යථා ච අභිනිභාරො, ඵචං මහාකරුණා, උපායකොසල්ලඤ්ඤා. තත්ථ උපායකොසල්ලං නාම දානාදීනං බොධිසම්භාරභාවස්ස නිමිත්තභූතා පඤ්ඤා, යාහි කරුණුපායකොසල්ලනාහි මහාපුරිසානං අත්තසුඛනිරපෙක්ඛතා, නිරන්තරං පරහිතකරණපසුතතා, සුදුක්කරෙහිපි මහාබොධිසත්තවරිතෙහි විසාදාභාවො, පසාදසම්බුද්ධිදස්සනසවනානුස්සරණාවත්ථාසුපි සත්තානං හිතසුඛපටිලාභහෙතුභාවො ච සම්පජ්ජති. තථා හි පඤ්ඤාය බුද්ධභාවසිද්ධි, කරුණාය බුද්ධකම්මසිද්ධි. පඤ්ඤාය සයං තරති, කරුණාය පරෙ තාරෙති. පඤ්ඤාය පරදුක්ඛං පරිජානාති, කරුණාය පරදුක්ඛපටිකාරං ආරහති. පඤ්ඤාය ච දුක්ඛෙ නිබ්බන්දති, කරුණාය දුක්ඛං සම්පටිච්ජති. තථා පඤ්ඤාය පරිනිබ්බානාහිමුඛො හොති, කරුණාය තං න පාපුණාති. තථා කරුණාය සංසාරාහිමුඛො හොති , පඤ්ඤාය තත්තාහිරමති. පඤ්ඤාය ච සබ්බත්ථ විරජ්ජති, කරුණානුගතත්තා න ච න සබ්බෙසං අනුග්ගහාය පවත්තො, කරුණාය සබ්බෙපි අනුකම්පති, පඤ්ඤානුගතත්තා න ච න සබ්බත්ථ විරත්තවිත්තො. පඤ්ඤාය ච අභංකාරමමංකාරාභාවො, කරුණාය ආලසියදීනතාභාවො. තථා පඤ්ඤාකරුණාහි යථාක්කමං අත්තපරනාථතා, ධීරවීරභාවො, අනත්තත්තපඅපරත්තපතා, අත්තහිතපරහිතනිප්ථත්ති, නිබ්භයාහිංසනකභාවො, ධම්මාධිපතිලොකාධිපතිතා, කතඤ්ඤපුබ්බකාරිභාවො, මොහතණ්භාවිගමො, විජ්ජාවරණසිද්ධි, බලවෙසාරජ්ජනිප්ථත්තිති සබ්බස්සාපි පාරමිතාඵලස්ස විසෙසෙන උපායභාවතො පඤ්ඤාකරුණා පාරමිතං පච්චයො. ඉදඤ්ච ද්වයං පාරමිතං විය පණ්ඩානස්සාපි පච්චයො.

තථා උස්සාහලම්මභිගඅචත්ථානහිතවරියා ච පාරමිතං පච්චයොති වෙදිතබ්බා, යා බුද්ධභාවස්ස උප්පත්තිට්ඨානතාය “බුද්ධභූමියො”ති පවුච්චන්ති. යථාහ -

“කති පන භන්තෙ බුද්ධභූමියො? චතස්සො බො සාරිපුත්ත බුද්ධභූමියො. කතමා චතස්සො? උස්සාහො ච හොති වීරියං, උච්චිගො ච හොති පඤ්ඤාභාවතා, අචත්ථානඤ්ච හොති අධිට්ඨානං, මෙත්තාභාවතා ච හොති හිතවරියා. ඉමා බො සාරිපුත්ත චතස්සො බුද්ධභූමියො”ති (සු. නි. අට්ඨ. 1.බග්ගවිසාණසුත්තවණ්ණනායමිපි).

තථා නෙක්ඛම්මපටිවෙකඅලොභාදොසාමොහනිස්සරණප්පහෙදා ජ අජ්ඣාසයා. චූත්තඤ්ඤෙනං -

“නෙක්බම්මජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා කාමෙ දොසදස්සාවිනො, පච්චෙක...පෙ.... සඛගණිකාය, අලොභ...පෙ.... ලොභෙ, අදොස...පෙ.... දොසෙ, අමොහ...පෙ.... මොහෙ, නිස්සරණජ්ඣාසයා ව බොධිසත්තා සබ්බතවෙසු දොසදස්සාවිනො”ති (විසුද්ධි. අට්ඨ. 1.49 වාක්‍යබන්ධෙයි).

තස්මා එතෙ බොධිසත්තානං ඡ අජ්ඣාසයා දානාදීනං පච්චයාති වෙදිතබ්බා. න හි ලොභාදීසු ආදීනවදස්සනෙන, අලොභාදිඅධිකභාවෙන ව චිනා දානාදිපාරමීයො සම්භවන්ති. අලොභාදීනඤ්ඤි අධිකභාවෙන පරිච්චාගාදිනින්තවිත්තතා අලොභජ්ඣාසයාදිතාති. යථා වෙනෙ, එවං දානජ්ඣාසයාදයොපි. යථාහ –

“කති පන භන්තෙ බොධාය වරන්තානං බොධිසත්තානං අජ්ඣාසයා? දස බො සාරිපුත්ත බොධාය වරන්තානං බොධිසත්තානං අජ්ඣාසයා. කතමෙ දස? දානජ්ඣාසයා සාරිපුත්ත බොධිසත්තා මච්ඡෙරෙ දොසදස්සාවිනො, සීල...පෙ.... උපෙක්ඛජ්ඣාසයා සාරිපුත්ත බොධිසත්තා සුබද්ධක්ඛෙසු දොසදස්සාවිනො”ති.

එතෙසු හි මච්ඡෙරඅසංවරකාමච්චිකිච්ඡාකොසජ්ජඅක්ඛන්තිවිසංවාදඅනධිට්ඨානඛාපාද- සුබද්ධක්ඛසඛිබාතෙසු ආදීනවදස්සනපුබ්බගමා දානාදිනින්තවිත්තතාසඛිබාතා දානජ්ඣාසයාදයො දානාදිපාරමීනං නිබ්බන්තියා කාරණන්ති. තථා අපරිච්චාගපරිච්චාගාදීසු යථාක්කමං ආදීනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණා දානාදිපාරමීනං පච්චයො.

තත්ථායං පච්චවෙක්ඛණාවිධි –
බෙත්තවත්ථුභිරඤ්ඤසුවණ්ණගොමහිංසදාසිදාසපුත්තදාරාදිපරිග්ගඛඛාසත්තවිත්තානං සත්තානං බෙත්තාදීනං වත්ථුකාමභාවෙන බහුපත්ථනීයභාවතො, රාජවොරාදිසාධාරණභාවතො, විවාදාධිට්ඨානතො, සපත්තකරණතො, නිස්සාරතො, පටිලාභපරිපාලනෙසු පරවිභේදානහෙතුතො, විනාසනිමිත්තඤ්ඤි සොකාදිඅනෙකවිහිතඛාසනාවහතො, තදාසත්තිනිදානඤ්ඤි මච්ඡෙරමලපරිපුට්ඨිතවිත්තානං අපායුපපත්තිසම්භවතොති එවං විවිධවිපුලානත්ථාවහා එතෙ අත්ථා නාම, තෙසං පරිච්චාගොයෙවෙකො සොත්ථිභාවොති පරිච්චාගෙ අප්පමාදො කරණියො.

අපිච “යාවකො යාවමානො අත්තනො ගුය්හස්ස ආවික්ඛනතො මය්හං විස්සාසිකො”ති ව “පභාය ගමනීයං අත්තනො සත්තකං ගහෙන්වා පරලොකං යාහීති මය්හං උපදෙසකො”ති ව “ආදිත්තෙ විය අගාරෙ මරණග්ගිනා ආදිත්තෙ ලොකෙ තතො මය්හං සත්තකස්ස අපවාහකසභායො”ති ව “අපවාහිතස්ස වස්ස නිජ්ඣායනික්ඛෙපට්ඨානභූතො”ති ව “දානසඛිබාතෙ කල්‍යාණකම්මස්මිං සභායභාවතො, සබ්බසම්පත්තිනං අග්ගභූතාය පරමදුල්ලභාය බුද්ධභූමියා සම්පත්තිහෙතුභාවතො ව පරමො කල්‍යාණමිත්තො”ති ව පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

තථා “උළාරෙ කම්මති අනෙනාහං සම්භාවිතො, තස්මා සා සම්භාවනා අවිතථා කාතබ්බා”ති ව “එකන්තහෙදිනාය ජීවිතස්ස අයාවිතෙනපි මයා දාතබ්බං, පගෙව යාවිතෙනා”ති ව “උළාරජ්ඣාසයෙහි ගවේසිත්වාපි දාතබ්බො, සයමෙවාගතො මම පුඤ්ඤො”ති ව “යාවකස්ස දානාපදෙසෙන මය්හමෙවායමනුග්ගහො”ති ව “අහං විය අයං සබ්බොපි ලොකො මයා අනුග්ගහෙතබ්බො”ති ව “අසති යාවකෙ කථං මය්හං දානපාරමී පුරෙය්‍යා”ති ව “යාවකානමෙවත්ථාය මයා සබ්බො පරිග්ගහෙතබ්බො”ති ව “අයාවිත්වා මම සත්තකං යාවකා සයමෙව කදා ගණ්භෙය්‍යු”න්ති ව “කථමහං යාවකානං පියො වස්සං මනාපො”ති ව “කථං වා තෙ මය්හං පියා වස්සු මනාපො”ති ව “කථං වාහං දදමානො, දත්වාපි ව අත්තමනො අස්සං පමුදිතො පීතිසොමනස්සජාතො”ති ව “කථං වා මෙ යාවකා හවෙය්‍යුං, උළාරො ව දානජ්ඣාසයො”ති ව “කථං වාහමයාවිතොයෙව යාවකානං හදයමඤ්ඤාය දදෙය්‍යා”න්ති ව “සති ධනෙ යාවකෙ ව අපරිච්චාගො මහති මය්හං වඤ්චනා”ති ව “කථං වාහං අත්තනො අභිගාති ජීවිතං වාපි යාවකානං පරිච්චජෙය්‍යා”න්ති ව පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

අපිච “අත්ථො නාමායං නිරපෙක්ඛං දායකං අනුගච්ඡති යථා තං නිරපෙක්ඛං බෙපකං කිට්ඨකො”ති අත්ථො නිරපෙක්ඛතාය විත්තං උප්පාදෙතබ්බං. යාවමානො පන යදි පියපුග්ගලො හොති, “පියො මං යාවති”ති සොමනස්සං උප්පාදෙතබ්බං. අථ උදාසීනපුග්ගලො හොති, “අයං මං යාවමානො අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන මිත්තො හොති”ති සොමනස්සං උප්පාදෙතබ්බං. දදන්තොපි හි යාවකානං පියො හොතිති. අථ පන වෙරිපුග්ගලො යාවති, “පච්චත්ථිකො මං යාවති, අයං මං යාවමානො අද්ධා ඉමිනා පරිච්චාගෙන වෙරිපි පියො මිත්තො හොති”ති විසෙසතො සොමනස්සං උප්පාදෙතබ්බං. එවං පියපුග්ගලෙ විය මජ්ඣන්තවෙරිපුග්ගලෙසුපි මෙන්තාපුබ්බගමං කරුණං උපට්ඨපෙත්වාච දාතබ්බං.

සවෙ පනස්ස වරකාලපරිභාවිත්තා ලොභස්ස දෙය්‍යධම්මවිසයා ලොභධම්මා උප්පජ්ජෙය්‍යුං, තෙන බොධිසත්තපටිඤ්ඤෙන ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං “නානු තයා සප්පුරිස සම්බොධාය අභිනිභාරං කරොන්තෙන සබ්බසත්තානං උපකාරත්ථාය අයං කායො නිස්සට්ඨො, තප්පරිච්චාගමයඤ්ඤි පුඤ්ඤං, තත්ථ නාම තෙ බාහිරෙපි වත්ථුස්මිං අතිසඛිගප්පවත්ති හත්ථිසිනානසද්ධි හොති, තස්මා තයා න කත්ථවි සඛිගො උප්පාදෙතබ්බො. සෙය්‍යථාපි නාම මහතො හෙසජ්ජරුක්ඛස්ස තිට්ඨතො මූලං මූලත්ථිකා හරන්ති, පපටිකං, තචං, බන්ධං, විටපං, සාරං, සාබං, පලාසං, පුෂ්ඨං, එලං එලත්ථිකා හරන්ති, න තස්ස රුක්ඛස්ස ‘මය්හං සත්තකං එතෙ හරන්ති’ති විතක්කසමුදාචාරො හොති, එවමෙව සබ්බලොකතිතාය උස්සුක්කමාපජ්ජන්තෙන මයා මහාදුක්ඛෙ අකතඤ්ඤකෙ නිව්වාසුවිම්භි කායෙ පරෙසං උපකාරාය විනිශ්චජ්ජමානෙ අණුමත්තොපි මිච්ඡාවිතක්කො න උප්පාදෙතබ්බො, කො වා එත්ථ විසෙසො අජ්ඣන්තිකබාහිරෙසු මහාභූතෙසු එකන්තහෙදනවිකිරණවිද්ධංසනධම්මෙසු, කෙවලං පන සම්මොහවිජම්භිතමෙතං, යදිදං ‘එතං මම, එසොහමස්මි, එසො මෙ අත්තා’ති අභිනිවෙසො. තස්මා බාහිරෙසු විය අජ්ඣන්තිකෙසුපි කරවරණනායනාදීසු, මංසාදීසු ව අනපෙක්ඛෙන හුත්වා ‘තංතදත්ථිකා හරන්තු’ති නිස්සට්ඨවිත්තෙන හවිතබ්බ”න්ති. එවං

පටිසඤ්චික්ඛතො වස්ස බොධාය පහිනත්තස්ස කායජීවිතෙසු නිරපෙක්ඛස්ස අප්පකසිරෙනෙව කායවච්චිමනොකම්මානි සුචිසුද්ධානි භොන්ති. සො විසුද්ධකායවච්චිමනොකම්මන්තො විසුද්ධාජීවො ඤායපටිපත්තියං ධීතො, ආයාපායුපායකොසල්ලසමන්තාගමෙන හියොසො මත්තාය දෙයාධම්මපරිච්චාගෙන, අභයදානසද්ධම්මදානෙහි ව සබ්බස්ත්තෙ අනුග්ගණ්හිතුං සමන්තො භොතිති. අයං තාව දානපාරමීයං පච්චවෙක්ඛණානායො.

සීලපාරමීයං පන එවං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං – ඉදඤ්ඤි සීලං නාම ගඬිගොදකාදීහි විසොධෙතුං අසක්කුණෙයාස්ස දොසමලස්ස චික්ඛාලනප්ලං, හරිවන්දනාදීහි විනොතුං අසක්කුණෙයාරාගාදිපරිලාභවිනයනං, භාරමකුටකුණ්ඩලාදීහි පචුරජනාලඬිකාරෙහි අසාධාරණො සාධුනං අලඬිකාරවිසෙසො, සබ්බදිසාවායනතො අකිත්තිමො, සබ්බකාලානුරූපො ව සුරහිගන්ධො, ඛත්තියමහාසාලාදීහි දෙවතාහි ව වන්දනීයාදිභාවාචනනතො පරමො වසිකරණමන්තො, වාතුමහාරාජිකාදි දෙවලොකාරොහනසොපානපත්ති, කුසානාහිඤ්ඤානං අධිගමුපායො, නිබ්බානමහානගරස්ස සම්පාපකමග්ගො, සාවකබොධිපච්චෙකබොධිසම්මාසම්බොධිනං පතිට්ඨානභූමි, යං යං වා පතිවිජිතං පත්ථිතං, තස්ස තස්ස සමීප්ඤ්ඤාපායභාවතො වින්තාමණිකප්පරුක්ඛාදිකෙ ව අතිසෙති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා “ඉප්ඤ්ඤි හික්ඛවෙ සීලවතො වෙතොපණ්ඩි විසුද්ධත්තා”ති (අ. නි. 8.35). අපරමපි චුත්තං “ආකඬ්ඛෙයා වෙ හික්ඛවෙ හික්ඛු සබ්බභවාරීතං පියො ව අස්සං මනාපො ව ගරු ව භාවතියො වානි, සීලෙස්වෙවස්ස පරිපුරකාරී”තිආදි (ම. නි. 1.61), තථා “අවිජ්ජපටිසාරත්ථානි බො ආනන්ද කුසලානි සීලානි”ති (අ. නි. 10.1; 11.1), “පඤ්චමෙ ගහපතයො ආනිසංසා සීලවතො සීලසම්පදායා”ති (දී. නි. 2.150; උදා. 76; මහාව. 185) සුත්තානඤ්ච වසෙන සීලස්ස ගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා, තථා අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්තාදීනං (අ. නි. 7.72) වසෙන සීලවිරහෙ ආදීනවා.

පිතිසොමනස්සනිමිත්තතො, අත්තානුවාදපරානුවාදදණ්ඩුග්ගතිභයාභාවතො, විඤ්ඤාහි පාසංසභාවතො, අවිජ්ජපටිසාරහෙතුතො, සොත්ථිට්ඨානතො , අභිජනසාපතෙයාධිපතෙයායුරුපට්ඨානන්ධුමිත්තසම්පත්තිනං අතිසයනතො ව සීලං පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. සීලවතො හි අත්තතො සීලසම්පදාහෙතු මහන්තං පිතිසොමනස්සං උප්පජ්ජති “කතං වත මයා කුසලං, කතං කල්‍යාණං, කතං භීරුත්තාණ”න්ති. තථා සීලවතො අත්තා න උපවදති, න පරෙ විඤ්ඤා, දණ්ඩුග්ගතිභයානං සම්භවොයෙව නත්ථි, “සීලවා පුරිසපුග්ගලො කල්‍යාණධම්මො”ති විඤ්ඤානං පාසංසො භොති. තථා සීලවතො ය්වායං “කතං වත මයා පාපං, කතං ලුද්දං, කතං කිබ්බිස”න්ති දුස්සීලස්ස විජ්ජපටිසාරො උප්පජ්ජති, සො න භොති. සීලඤ්ච නාමෙතං අප්පමාදාධිට්ඨානතො, භොගබ්‍යසනාදිපරිහාරමුඛෙන මහතො අත්ථස්ස සාධනතො, මඬිගලභාවතො ව පරමං සොත්ථිට්ඨානං, නිහිනප්ච්චොපි සීලවා ඛත්තියමහාසාලාදීනං පූජනියො භොතිති කුලසම්පත්තිං අතිසෙති සීලසම්පදා, “තං කිං මඤ්ඤසි මහාරාජ, ඉධ තෙ අස්ස පුරිසො දාසො කම්මකරො”තිආදි (දී. නි. 1.183) වචනඤ්චෙත්ථ සාධකං. වොරාදීහි අසාධාරණතො, පරලොකානුගමනතො, මහප්ඵලභාවතො, සමථාදිගුණාධිට්ඨානතො ව බාහිරධනං අතිසෙති සීලං, පරමස්ස වින්තිස්සරියස්ස අධිට්ඨානභාවතො ඛත්තියාදීනං ඉස්සරියං අතිසෙති සීලං. සීලනිමිත්තඤ්ඤි තංතංසත්තනිකායෙසු සත්තානං ඉස්සරියං වස්සසතදීප්පමාණතො ජීවිතතො ඵකාහම්පි සීලවතො ජීවිතස්ස විසිට්ඨතාවචනතො, සති ව ජීවිතෙ සික්ඛානික්ඛෙපස්ස මරණතාවචනතො සීලං ජීවිතතො විසිට්ඨතරං. වෙරිනම්පි මනුඤ්ඤභාවාචනනතො, ජරාරොගවිපත්තිහි අනභිභවතියතො ව රූපසම්පත්තිං අතිසෙති සීලං. පාසාදභමිමියාදිට්ඨානවිසෙසෙ, රාජයුවරාජසෙනාපතිආදිට්ඨානවිසෙසෙ ව අතිසෙති සීලං සුබ්බවිසෙසාධිට්ඨානභාවතො . සභාවසිනිද්ධෙ සන්තිකාවචරෙපි ඛන්ධුජනෙ මිත්තජනෙ ව අතිසෙති ඵකත්තභිතසම්පාදනතො, පරලොකානුගමනතො ව. “න තං මාතා පිතා කසිරා”තිආදි (ධ. ප. 43) වචනඤ්චෙත්ථ සාධකං. තථා හත්ථිඅස්සරථාදිහෙදෙහි, මන්තාගදසොත්ථානප්පයොගෙහි ව දුරාරක්ඛං අත්තානං ආරක්ඛභාවෙන සීලමෙව විසිට්ඨතරං අත්තාධිනතො, අපරාධිනතො, මහාවිසයතො ව. තෙනෙවාහ “ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මවාරි”න්තිආදි (ජා. 1.9.102). එවමනෙකගුණසමන්තාගතං සීලන්ති පච්චවෙක්ඛන්තස්ස අපරිපුණ්ණො වෙව සීලසම්පදා පාරිසුරිං ගච්ඡති අපරිසුද්ධා ව පාරිසුද්ධිං.

සවෙ පනස්ස දීඝරත්තං පරිවයෙන සීලපටිපක්ඛා ධම්මා දොසාදයො අන්තරන්තරා උප්පජ්ජෙය්‍යං, තෙන බොධිසත්තපටිඤ්ඤෙන එවං පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං “නනු තයා සම්බොධාය පණ්ඩානං කතං, සීලවිකලෙන ව න සක්කා ලොකියාපි සම්පත්තියො පාපුණ්ණං, පගෙව ලොකුත්තරා, සබ්බසම්පත්තිනං පන අග්ගභූතාය සම්මාසම්බොධියා අධිට්ඨානභූතෙන සීලෙන පරමුක්ඛංසගතෙන භවිතබ්බං. තස්මා ‘කිකිච අණ්ඩ’න්තිආදීනා (විසුද්ධි. 1.19; දී. නි. අට්ඨ. 1.7) චුත්තනයෙන සම්මා සීලං පරිරක්ඛන්තෙන සුට්ඨු තයා පෙසලෙන භවිතබ්බං. අපි ව තයා ධම්මදෙසනාය යානත්තයෙ සත්තානං අවතාරණපරිපාචනානි කාතබ්බානි, සීලවිකලස්ස ව වචනං න පච්චෙතබ්බං භොති අසප්පායාභාරවිචාරස්ස විය වෙජ්ජස්ස නිකිච්ඡනං, තස්මා කථාහං සද්ධෙය්‍යො හුත්වා සත්තානං අවතාරණපරිපාචනානි කරෙය්‍ය”න්ති සභාවපරිසුද්ධසීලෙන භවිතබ්බං. කිඤ්ච “කුසානාදිගුණවිසෙසයොගෙන මෙ සත්තානං උපකාරකරණසමත්ථා , පඤ්ඤාපාරමීආදිපරිපුරණඤ්ච, කුසානාදයො ව ගුණා සීලපාරිසුද්ධිං විනා න සම්භවන්ති”ති සම්මදෙව සීලං පරිසොධෙතබ්බං.

තථා “සම්බොධො සරාවාසො රජොපථො”තිආදීනා (දී. නි. 1.191; ම. නි. 1.291; සං. නි. 2.154; ම. නි. 2.10) සරාවාසෙ “අට්ඨිකඬිකලුපමා කාමා”තිආදීනා (ම. නි. 1.234; පාටි. 417; මහානි. 3, 6;), “මාතාපි පුත්තෙන විවදති”තිආදීනා (ම. නි. 1.168, 178) ව කාමෙසු “සෙය්‍යාපාපි පුරිසො ඉණං ආදාය කම්මන්තෙ පයොජෙය්‍යා”තිආදීනා (දී. නි. 1.218) කාමච්ඡන්දාදීසු ආදීනවදස්සනපුබ්බගමා චුත්තවිපරියායෙන “අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා”තිආදීනා (දී. නි. 1.1.91; සං. නි. 1.154) පබ්බජ්ජාදීසු ආනිසංසපටිපට්ඨිකාවසෙන තෙක්ඛම්මපාරමීයං පච්චවෙක්ඛණා වෙදිතබ්බා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්තො, විත්ථාරො පන දුක්ඛක්ඛන්ධ (ම. නි. 1.163) විමංසසුත්තාදි (ම. නි. 1.487) වසෙන දුක්ඛක්ඛන්ධආසිවිසොපමසුත්තාදිවසෙන (වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථායං) වෙදිතබ්බො.

තථා “පඤ්ඤාය විනා දානාදයො ධම්මා න විසුජ්ඣන්ති, යථාසකං බ්‍යාපාරසමත්ථා ච න භොන්ති” නි පඤ්ඤාගුණා මනසි කාතබ්බා. යථෙව හි ජීවිතෙන විනා සරිරයන්තං න සොහති, න ච අත්තනො කිරියාසු පටිපත්තිසමත්ථං භොති, යථා ච චක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි විඤ්ඤාණෙන විනා යථාසකං විසයෙසු කිච්චං කාතුං නප්පභොන්ති, එවං සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි පඤ්ඤාය විනා සකිච්චපටිපත්තියං අසමත්ථානීති පරිච්චාගාදිපටිපත්තියං පඤ්ඤා පධානකාරණං. උම්මේලිතපඤ්ඤාවක්ඛුකා හි මහාසත්තා අත්තනො අභිගච්චිච්චානිති දත්වා අනත්තුක්කංසකා, අපරවම්භකා ච භොන්ති, භෙසජ්ජරුක්ඛා විය විකප්පරහිතා කාලත්තයෙපි සොමනස්සජාතා. පඤ්ඤාවසෙන උපායකොසල්ලයොගතො පරිච්චාගො පරහිතප්පවත්තියා දානපාරම්භාවං උපෙති. අත්තත්ථස්සදි දානං වුඩ්ඪිසදිසං භොති.

තථා පඤ්ඤාය අභාවෙන තණ්හාදිසංකිලෙසාවියොගතො සීලස්ස විසුද්ධියෙව න සම්භවති, කුතො සබ්බඤ්ඤාගුණාධිට්ඨානභාවො. පඤ්ඤවා එව ච සරාවාසෙ කාමගුණෙසු සංසාරෙ ච ආදීනවං, පබ්බජ්ජාය ඝානසමාපත්තියං නිබ්බානෙ ච ආනිසංසං සුට්ඨු සල්ලක්ඛෙත්තො පබ්බජිත්වා ඝානසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා නිබ්බානානින්තො, පරෙ ච තත්ථ පතිට්ඨපෙතිති.

වීරියස්සදිව පඤ්ඤාරහිතං යදිච්ඡිතමත්ථං න සාධෙති දුරාරම්භභාවතො. වරමෙව හි අනාරම්භො දුරාරම්භතො, පඤ්ඤාසහිතෙන පන වීරියෙන න කිස්සදි දුරධිගමං උපායපටිපත්තිතො. තථා පඤ්ඤවා එව පරාපකාරාදිඅධිවාසකජාතියො භොති, න දුෂ්පඤ්ඤො. පඤ්ඤාවිරහිතස්ස ච පරෙහි උපනිතා අපකාරා බන්ති යා පටිපක්ඛමෙව අනුබ්බහෙන්ති, පඤ්ඤවතො පන තෙ බන්තිසම්පත්තියා පරිබ්බහනවසෙන අස්සා ථීරභාවාය සංවත්තන්ති. පඤ්ඤවා එව තිණ් සච්චානි තෙසං කාරණානි පටිපක්ඛෙ ච යථාභූතං ජානිත්වා පරෙසං අවිසංවාදකො භොති. තථා පඤ්ඤාබලෙන අත්තානං උපත්ථම්භෙන්වා ධිතිසම්පදාය සබ්බපාරම්සු අවලසමාදානාධිට්ඨානො භොති, පඤ්ඤවා එව ච පියමජ්ඣක්තවෙරිච්චාගං අකත්වා සබ්බත්ථ හිතුපසංහාරකුසලො භොති. තථා පඤ්ඤාවසෙන ලාභාදිලොකධම්මසන්තිපාතෙ නිබ්බිකාරතාය මජ්ඣක්තො භොති. එවං සබ්බාසං පාරමිතං පඤ්ඤාව පාරිසුද්ධිභෙතුති පඤ්ඤාගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

අපිච පඤ්ඤාය විනා න දස්සනසම්පත්ති, අත්තරෙන ච දිට්ඨිසම්පදං න සීලසම්පදා, සීලදිට්ඨිසම්පදාරහිතස්ස න සමාධිසම්පදා, අසමාහිතෙන ච න සක්කා අත්තහිතමත්තම්පි සාධෙතුං, පගෙව උක්කංසගතං පරහිතන්ති පරහිතාය පටිපන්නෙන “නතු තයා සක්කච්චං පඤ්ඤාපාරිසුද්ධියං ආයොගො කරණියො” නි බොධිසත්තෙන අත්තා ඔවදිතබ්බො. පඤ්ඤානුභාවෙන හි මහාසත්තො චතුරධිට්ඨානාධිට්ඨිතො චතුරි සභිගභවත්ථුහි (දී. නි. 3.210, 313; අ. නි. 10.32) ලොකං අනුග්ගණන්තො සත්තෙ නියානිකමග්ගෙ අවතාරෙති, ඉන්ද්‍රියානි ච තෙසං පරිපාවෙති. තථා පඤ්ඤාබලෙන බන්ධායතනාදිසු පච්චයබ්බලො පවත්තිනිවත්තියො යාථාවතො පරිජානන්තො දානාදයො ගුණෙ විසෙසනිබ්බෙධභාගීයභාවං නයන්තො බොධිසත්තස්සික්ඛාය පරිපූරකාරී භොතිති එවමාදිනා අනෙකාකාරවොකාරෙ පඤ්ඤාගුණෙ චත්ථපෙත්වා පඤ්ඤාපාරමී අනුබ්බහෙතබ්බා.

තථා දිස්සමානපාරානිපි ලොකියානි කම්මානි නිහිනවීරියෙන පාපුණිතුං අසක්කුණෙයානි, අගණිතබ්බෙදෙන පන ආරද්ධවීරියෙන දුරධිගමං නාම නත්ථී. නිහිනවීරියො හි “සංසාරමහොසතො සබ්බසත්තෙ සත්තාරෙස්සාමී” නි ආරහිතුමෙව න සක්කුණොති. මජ්ඣිමො ආරහිත්වා අත්තරාවොසානමාපජ්ජති. උක්කට්ඨවීරියො පන අත්තසුබ්බරපෙක්ඛො ආරම්භපාරං අධිගච්ජතිති වීරියසම්පත්ති පච්චවෙක්ඛිතබ්බා. අපිච “යස්ස අත්තනොයෙව සංසාරපඬ්ඨකතො සමුද්ධරණත්ථමාරම්භො, තස්සාපි වීරියස්ස සිලීලභාවෙන මනොරථානං මත්ථකප්පත්ති න සක්කා සම්භාවෙතුං, පගෙව සදෙවකස්ස ලොකස්ස සමුද්ධරණත්ථං කතාහිනිභාරෙතා” නි ච “රාගාදීනං දොසගණානං මත්තමභාගජානං විය දුන්නිවාරයභාවතො, තන්නිදානානස්සදිව කම්මසමාදානානං උක්ඛිත්තාසිකවධකසදිසභාවතො, තන්නිමිත්තානස්සදිව දුග්ගතිනං සබ්බදා විච්චමුඛභාවතො, තත්ථ නියොජකානස්සදිව පාපමිත්තානං සදා සන්නිහිතභාවතො, තදොවාදකාරිතාය ච බාලස්ස පුප්ප්ජනභාවස්ස සති සම්භවෙ යුත්තං සයමෙව සංසාරදුක්ඛතො නිස්සරිතු” න්ති ච “මිච්ඡාචිතක්කා වීරියානුභාවෙන දුරි භවන්ති” නි ච “යදි පන සම්බොධි අත්තාධිනෙන වීරියෙන සක්කා සමධිගන්තුං, කිමෙත්ථ දුක්කර” න්ති ච එවමාදිනා නයෙන වීරියස්ස ගුණාපච්චවෙක්ඛිතබ්බා.

තථා “බන්ති නාමායං නිරවසෙසගුණපටිපක්ඛස්ස කොධස්ස විධමනතො ගුණසම්පාදනෙ සාධුනමප්පටිහතමායුධං, පරාහිභවෙන සමත්ථානං අලඬකාරො, සමණබ්‍රාහ්මණානං බලසම්පදා, කොධග්ගිච්චනයනී උදකධාරා, කලායාණස්ස කිත්තිසද්දස්ස සඤ්ජානිදෙසො, පාපපුග්ගලානං වච්චිසවුපසමකරො මත්තාගදො, සංවරෙ ධීතානං පරමා ධීරපකති, ගම්භීරාසයතාය සාගරො, දොසමහාසාගරස්ස වෙලා, අපායද්වාරස්ස පිධානකවාටං, දෙවබ්‍රහ්මලොකානං ආරොහණසොපානං, සබ්බගුණානං අධිවාසනභූමි, උත්තමා කායවච්චිතොවිසුද්ධි” නි මනසි කාතබ්බං. අපි ච “එතෙ සත්තා බන්තිසම්පත්තියා අභාවතො ඉධ වෙව තපන්ති, පරලොකෙ ච තපනීයධම්මානුයොගතො” නි ච “යදිපි පරාපකාරනිමිත්තං දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තස්ස පන දුක්ඛස්ස බෙත්තභූතො අත්තභාවො, බීජභූතස්සදිව කම්මං මයාව අභිසඬ්ඛන්ති” න්ති ච “තස්ස දුක්ඛස්ස ආණ්ණාකාරණමෙත්ත” න්ති ච “අපකාරකෙ අසති කථං මය්හං බන්තිසම්පදා සම්භවති” නි ච “යදිපායං එතරහි අපකාරකො, අයං නාම පුබ්බෙ අනෙත මය්හං උපකාරො කතො” නි ච “අපකාරො එව චා බන්තිනිමිත්තතාය උපකාරො” නි ච “සබ්බෙපිමෙ සත්තා මය්හං පුත්තසදිසා, පුත්තකතාපරාධෙසු ච කො කුජ්ඣස්සති” නි ච “යෙන කොධභූතාවෙසෙන අයං මය්හං අපරජ්ඣති, සො කොධභූතාවෙසො මයා විනෙතබ්බො” නි ච “යෙන අපකාරෙන ඉදං මය්හං දුක්ඛං උප්පන්නං, තස්ස අභමිපි නිමිත්ත” න්ති ච “යෙහි ධම්මෙහි අපරාධො කතො, යත්ථ ච කතො, සබ්බෙපි තෙ තස්මිංයෙව බණෙ නිරුද්ධා, කස්සිදානි කෙන කොධො කාතබ්බො” නි ච “අනත්තතාය සබ්බධම්මානං කො කස්ස අපරජ්ඣති” නි ච පච්චවෙක්ඛිතෙන බන්තිසම්පදා බ්‍රහෙතබ්බා.

යයි පනස්ස දිසරත්තං පරිවයෙන පරාපකාරනිමිත්තකො කොධො චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨෙය්‍යා, ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං “බන්ති නාමෙසා පරාපකාරස්ස පටිපක්ඛපටිපත්තීනං පච්චුපකාරකාරණං”න්ති ච “අපකාරො ච මය්හං දුක්ඛුප්පාදනෙන දුක්ඛුපනිසාය සද්ධාය, සබ්බලොකෙ අනභිරතීසඤ්ඤාය ච පච්චයො”ති ච “ඉන්ද්‍රියපකතිරෙසා, යදිදං ඉට්ඨානිට්ඨවිසයසමායොගො, තත්ථ අනිට්ඨවිසයසමායොගො මය්හං න සීයාති තං කුතෙත්ථ ලබ්භා”ති ච “කොධවසිකො සත්තො කොධෙන උමමත්තො චික්ඛිත්තචිත්තො, තත්ථ කිං පච්චපකාරොනා”ති ච “සබ්බෙ පිමෙ සත්තා සමමාසමිබුද්ධෙන ඔරසපුත්තා විය පරිපාලිතා, තස්මා න තත්ථ මයා චිත්තකොපොපි කාතබ්බො”ති ච “අපරාධකෙ ච සති ගුණෙ ගුණවති මයා න කොපො කාතබ්බො”ති ච “අසති ගුණෙ විසෙසෙන කරුණායිතබ්බො”ති ච “කොපෙන ච මය්හං ගුණයසා නිභීයන්ති”ති ච “කුප්ඤ්ඤෙන මය්හං දුබ්බණ්ණදුක්ඛසෙය්‍යාදයො සපත්තකන්තා ආගච්ඡන්ති”ති ච “කොධො ච නාමායං සබ්බාභිතකාරකො සබ්බභිතවිනාසකො බලවා පච්චත්ථිකො”ති ච “සති ච බන්තියා න කොචි පච්චත්ථිකො”ති ච “අපරාධකෙන අපරාධනිමිත්තං යං ආයතිං ලද්ධබ්බං දුක්ඛං, සති ච බන්තියා මය්හං තදභාවො”ති ච “චිත්තනෙන කුප්ඤ්ඤෙන ච මයා පච්චත්ථිකොයෙව අනුවත්තිතො හොති”ති ච “කොධෙ ච මයා බන්තියා අභිභූතෙ තස්ස දාසභූතො පච්චත්ථිකො සමමදෙව අභිභූතො හොති”ති ච “කොධනිමිත්තං බන්තිගුණපරිව්වාගො මය්හං න යුත්තො”ති ච “සති ච කොධෙ ගුණවිරොධිති (ගුණවිරොධපච්චනීධම්මෙ වරියා. අට්ඨ. පකිණ්ණකකථායං) කිං මෙ සීලාදිධම්මා පාරිසුරිං ගච්ඡෙය්‍යං, අසති ච තෙසු කථාහං සත්තානං උපකාරබහුලො පටිඤ්ඤානුරූපං උත්තමං සම්පත්තිං පාපුණ්ස්සාමි”ති ච “බන්තියා ච සති බහිද්ධා චික්ඛෙපාභාවතො සමාභිතස්ස සබ්බෙ සඬබ්බාරා අනිච්චතො දුක්ඛතො සබ්බෙ ධම්මා අනත්තතො නිබ්බානඤ්ච අසඬබ්බාමතසත්තපණ්ණාදිභාවතො නිජ්ඣානං බමන්ති ‘බුද්ධධම්මා ච අචිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යපභාවා’ති”, තතො ච “අනුලොමීයං බන්තියං ධීතො ‘කෙවලා ඉමෙ ච අත්තත්තනියභාවරහිතා ධම්මමත්තා යථාසකං පච්චයෙහි උප්පජ්ජන්ති වයන්ති, න කුතොචි ආගච්ඡන්ති, න කුභිඤ්චි ගච්ඡන්ති, න ච කත්ථවි පතිට්ඨිතා, න චෙත්ථ කොචි කස්සචි බ්‍යාපාරො’ති අභංකාරමමංකාරානධිට්ඨානතා නිජ්ඣානං බමති, යෙන බොධිසත්තො බොධියා නියතො අනාවත්තිධම්මො හොති”ති එවමාදිනා බන්තිපාරමීයං පච්චවෙක්ඛිතං වෙදිතබ්බං.

තථා “සච්චෙන විනා සීලාදීනං අසම්භවතො, පටිඤ්ඤානුරූපං පටිපත්තියා අභාවතො ච සච්චධම්මාතික්කමෙ ච සබ්බපාපධම්මානං සමොසරණතො, අසච්චසන්ධස්ස අප්පච්චයිකභාවතො, ආයතිඤ්ච අනාදෙය්‍යාවචනතාවහනතො, සම්පන්නසච්චස්ස ව සබ්බගුණාධිට්ඨානභාවතො, සච්චාධිට්ඨානෙන සබ්බබොධිසම්භාරානං පාරිසුද්ධිපාරිසුරිසමන්වායතො, සභාවධම්මාවිසංවාදනෙන සබ්බබොධිසම්භාරකිච්චකරණතො, බොධිසත්තපටිපත්තියා ච පරිනිප්පත්තිතො”තිආදිනා සච්චපාරමීයා සම්පත්තියො පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

තථා “දානාදිසු දළ්භසමාදානං, තම්පටිපක්ඛසන්තිපාතෙ ච නෙසං අවලාවත්ථානං, තත්ථ ච ථීරභාවං විනා න දානාදිසම්භාරා සම්බොධිනිමිත්තා සම්භවන්ති”තිආදිනා අධිට්ඨානෙ ගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

තථා “අත්තභිතමත්තෙ අවතිට්ඨන්තෙනාපි සත්තෙසු භිතචිත්තතං විනා න සක්කා ඉධලොකපරලොකසම්පත්තියො පාපුණ්ණං, පගෙව සබ්බසත්තෙ නිබ්බානසම්පත්තියං පතිට්ඨාපෙතුකාමෙනා”ති ච “පච්ඡා සබ්බසත්තානං ලොකුත්තරසම්පත්තිං ආකඬ්ඛන්තෙන ඉදානි ලොකීයසම්පත්තිං ආකඬ්ඛා යුත්තරූපා”ති ච “ඉදානි ආසයමත්තෙන පරෙසං භිතසුබ්බපසංභාරං කාතුං අසක්කොන්තො කදා පයොගෙන තං සාධෙස්සාමි”ති ච “ඉදානි මයා භිතසුබ්බපසංභාරෙන සංවද්ධිතා පච්ඡා ධම්මසංවිභාගසභායා මය්හං භවිස්සන්ති”ති ච “එතෙහි විනා න මය්හං බොධිසම්භාරා සම්භවන්ති, තස්මා සබ්බබුද්ධගුණචිතුතිප්පත්තිකාරණත්තා මය්හං එතෙ පරමං පුඤ්ඤකම්බෙන්තං අනුත්තරං කුසලායනතං උත්තමං ගාරවට්ඨාන”න්ති ච “සවිසෙසං සත්තෙසු සබ්බෙසු භිතජ්ඣාසයතා පච්චුපට්ඨපෙතබ්බා, කිඤ්ච කරුණාධිට්ඨානතොපි සබ්බසත්තෙසු මෙත්තා අනුබුභෙතබ්බා. විමරියාදිකතෙන හි චෙතසා සත්තෙසු භිතසුබ්බපසංභාරනිර්තස්ස තෙසං අභිතදුක්ඛාපනයනකාමතා බලවති උප්පජ්ජති දළ්භමූලා, කරුණා ච සබ්බෙසං බුද්ධකාරකධම්මානමාදි වරණං පතිට්ඨා මූලං මුඛං පමුඛ”න්ති එවමාදිනා මෙත්තාය ගුණා පච්චවෙක්ඛිතබ්බං.

තථා “උපෙක්ඛාය අභාවෙ සත්තෙහි කතා විජ්ජකාරා චිත්තස්ස විකාරං උප්පාදෙය්‍යං, සති ච චිත්තවිකාරෙ දානාදිසම්භාරානං සම්භවොයෙව නත්ථි”ති ච “මෙත්තාසිනෙහෙන සිනෙහිතෙ චිත්තෙ උපෙක්ඛාය විනා සම්භාරානං පාරිසුද්ධි න හොති”ති ච “අනුපෙක්ඛකො සම්භාරෙසු පුඤ්ඤසම්භාරං තබ්බිපාකඤ්ච සත්තභිතත්ථං පරිණාමෙතුං න සක්කොති”ති ච “උපෙක්ඛාය අභාවෙ දෙය්‍යපටිග්ගාහකෙසු විභාගං අකත්ථා පරිච්චජ්ජං න සක්කොති”ති ච “උපෙක්ඛාරහිතෙන ජීවිතපරික්ඛාරානං ජීවිතස්ස ච අන්තරායං අමනසිකරිත්ථා සංවරවිසොධනං කාතුං න සක්කා”ති ච “උපෙක්ඛාවසෙන අරතිරතීසහස්සෙව නෙක්ඛම්මබලසිද්ධිතො, උපපත්තිතො ඉක්ඛිතවසෙනෙව සබ්බසම්භාරකිච්චනිප්පත්තිතො, අච්චාරද්ධස්ස වීරියස්ස අනුපෙක්ඛනෙ පධානකිච්චාකරණතො, උපෙක්ඛතොයෙව තිතික්ඛානිජ්ඣානසම්භවතො, උපෙක්ඛාවසෙන සත්තසඬබ්බාරානං අවිසංවාදනතො, ලොකධම්මානං අජ්ඣුපෙක්ඛනෙන සමාදින්නධම්මෙසු අවලාධිට්ඨානසිද්ධිතො, පරාපකාරාදිසු අනාභොගවසෙනෙව මෙත්තාවිභාරනිප්පත්තිතොති සබ්බබොධිසම්භාරානං සමාදානාධිට්ඨානපාරිසුරිනිප්පත්තියො උපෙක්ඛානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති”ති එවං ආදිනා නයෙන උපෙක්ඛාපාරමී පච්චවෙක්ඛිතබ්බං. එවං අපරිච්චාගපරිව්වාගාදිසු යථාක්කමං ආදිනවානිසංසපච්චවෙක්ඛිතං දානාදිපාරමීනං පච්චයොති වෙදිතබ්බං.

තථා සපරික්ඛාරා පඤ්චදස වරණධම්මා පඤ්ච ච අභිඤ්ඤායො. තත්ථ වරණධම්මා නාම සීලසංවරො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, ජාගරියානුයොගො, සත්ත සද්ධම්මා, චත්තාරි ඤානානි ව. තෙසු සීලාදීනං වතුන්තං තෙරසපි ධූතධම්මා, අප්පිච්ඡනාදයො ච පරික්ඛාරො . සද්ධම්මෙසු සද්ධාය

එවං දදන්තො ව න අනෙසනාය දෙනි, න පරොපසානෙන, න භයෙන, න ලජ්ජාය, න දක්ඛිණෙයාරොසනෙන, න පණිතෙ සති ලුංචං, න අත්තුක්කංසනෙන, න පරවම්භනෙන, න ඵලාභිකඩ්ඛාය, න යාවකජ්ගුව්ඡාය, න අචිත්තිකාරෙන දෙනි, අථ බො සක්කච්චං දෙනි, සභන්ථෙන දෙනි, කාලෙන දෙනි, චිත්තිං කත්වා දෙනි, අච්භාගෙන දෙනි, තිස්ස කාලෙස්ස

තථා සකලසංකිලෙසනිවාසටියානනය, පුත්තදාරාදීහි මහාසමිධාධනය,
කසිපණිෂ්ඨදිනානාවිධකම්මන්තාධිටියානබ්‍යාකුලනය ව සරාවාසස්ස නෙක්ඛම්මසුබාදිනං අනොකාසනං, කාමානඤ්ච
“සත්ථධාරාලග්ගමධුබ්බිනිදු විය ව අවලෙස්ගමානා පරිත්තස්සාදා විපුලානත්ථානුබ්බිතා”ති ව “විජ්ජුලනොභාසෙන
ගහෙනබ්බං නච්චං විය පරිත්තකාලොපලබ්භා, උම්මන්තකාලඬ්ඛිකාරො විය විපරිතසඤ්ඤාය අනුභවිතබ්බා ,
කරිසාවච්ඡාදනසුඛං විය පටිකාරභූතා, උදකතෙමිතඬ්ඛිගුලියා උස්සාවකොදකපානං විය අතිත්තිකරා, ඡාතජ්ඣක්තභොජනං
විය සාබාධා, බලිසාමීසං විය බ්‍යසනසන්තිපාතකාරණා, අග්ගිසන්තාපො විය කාලන්තයෙපි දුක්ඛුප්පත්තිහෙතුභූතා,
මක්ඛටාලෙපො විය බන්ධනිමිත්තා ඝාතකාවච්ඡාදනකිම්බලයො විය අනත්ථච්ඡාදනා, සපන්තගාමවාසො විය

හයට්ඨානභූතා, පච්චත්ථිකපොසකො විය කිලෙසමාරාදිනං ආමිසභූතා, ඡණසම්පත්තියො විය විපරිණාමදුක්ඛා, කොටරග්ගි විය අත්තොදාහකා, පුරාණකුපාවලම්බේරණමුද්දිශ්ඨං විය අනෙකාදීනවා, ලොණුදකපානං විය පිපාසහෙතුභූතා, සුරාමෙරයං විය නිවජනසෙවිතා, අප්පස්සාදතාය අට්ඨිකඛිකල්පමා”තිආදීනා ව නයෙන ආදීනවං සල්ලක්ඛෙත්වා තබ්බිපරියායෙන තෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පස්සන්තෙන තෙක්ඛම්මපට්ටෙකඋපසමසුබාදීසු නින්තපොණපබ්භාරවත්තෙන තෙක්ඛම්මපාරම් පුරෙතබ්බා.

තථා යස්මා පඤ්ඤා ආලොකො විය අන්ධකාරෙන, මොහෙන සහ න වත්තති, තස්මා මොහකාරණානි තාව බොධිසත්තෙන පරිවජ්ජිතබ්බාති. තත්ථිමානි මොහකාරණානි – අරති තන්දී විජම්භිතා ආලසියං ගණසංගණකාරාමනා නිද්දාසිලනා අනිච්ඡයසිලනා ඤාණස්මිං අකුතුහලනා මිච්ඡාධිමානො අපරිපුච්ඡකතා කායස්ස න සම්මාපරිහාරො අසමාහිතවත්තතා දුප්පඤ්ඤානං පුග්ගලානං සෙවනා පඤ්ඤවත්තානං අපයිරුපාසනා අත්තපරිහවො මිච්ඡාවිකප්පො විපරිතාහිනිවෙසො කායදල්භිබ්බුලනා අසංවෙගසිලනා පඤ්ච නිවරණානි. සබ්බෙපතො යෙ වා පන ධම්මෙ ආසෙවතො අනුප්පන්නා පඤ්ඤා න උප්පජ්ජති, උප්පන්නා පරිහායති, ඉති ඉමානි සම්මොහකාරණානි පරිවජ්ජන්තෙන බාහුසච්චෙ ඤානාදීසු ව යොගො කරණියො.

තත්ථායං බාහුසච්චස්ස විසයවිභාගො – පඤ්ච බන්ධා ද්වාදසායතනානි, අට්ඨාරස ධාතුයො වත්තාරි සච්චානි බාවිසතින්ද්‍රියානි ද්වාදසපදිකො පට්චවසමුප්පාදො, තථා සතිපට්ඨානාදයො කුසලාදිධම්මප්පකාරහෙදා ව. යානි ව ලොකෙ අනවජ්ජාති විජ්ජට්ඨානානි, යෙ ව සත්තානං හිතසුබ්බිධානගොග්‍යා බ්‍යාකරණවිසෙසා. ඉති එවං පකාරං සකලමෙව සුතවිසයං උපායකොසල්ලපුබ්බධිගමාය පඤ්ඤාය සතිවිරියපත්ථම්මකාරණාය සාධුකං. උග්ගහණසවනධාරණපරිවයපරිපුච්ඡාහි ඔගාහෙත්වා තත්ථ ව පරෙසං පතිට්ඨපනෙන සුතමයා පඤ්ඤා නිබ්බන්තෙතබ්බා, තථා බන්ධාදීනං සභාවධම්මානං ආකාරපරිවිතක්කනමුඛෙන තෙ නිජ්ඣානං බමාපෙන්නෙන චිත්තාමයා, බන්ධාදීනංයෙව පන සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණපරිග්ගහවසෙන ලොකියං පරිඤ්ඤං නිබ්බන්තෙන්නෙන පුබ්බභාගභාවනාපඤ්ඤා සම්පාදෙතබ්බා. එවඤ්ඤි “නාමරූපමත්තමිදං යථාරහං පච්චයෙහි උප්පජ්ජති වෙව නිරුප්ඤ්ඤි ව, න එත්ථ කොචි කත්තා වා කාරෙතා වා, හුත්වා අභාවට්ටෙත අනිච්චං, උදයබ්බයපට්ඨිලනට්ටෙත දුක්ඛං, අවසවත්තනට්ටෙත අනත්තං”ති අප්ඤ්ඤාතිකබාහිරෙ ධම්මෙ නිබ්බිසෙසං පරිජානන්තො තත්ථ ආසඩ්ගං පජ්ඣන්වා, පරෙ ව තත්ථ තං ජහාපෙත්වා කෙවලං කරුණාවසෙනෙව යාව න බුද්ධගුණා හත්ථතලං ආගච්ඡන්ති, තාව යානත්තයෙ සත්තෙ අවතාරණපරිපාවනෙහි පතිට්ඨාපෙන්නො, ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තියො ව වසීභාවං පාපෙන්නො පඤ්ඤාය අනිච්චය මත්ථකං පාපුණාතිති.

තථා සම්මාසම්බොධියා කතාහිනිභාරෙන මහාසත්තෙන “කො නු අප්ප පුඤ්ඤඤාණසම්භාරො උපවිතො, කිඤ්ච මයා කතං පරහිත”න්ති දිවසෙ දිවසෙ පච්චවෙක්ඛන්තෙන සත්තහිතත්ථං උස්සාහො කරණියො, සබ්බෙසම්පි සත්තානං උපකාරාය අත්තනො කායං ජීවිතඤ්ච ඔස්සජ්ජිතබ්බං, සබ්බෙපි සත්තා අනොධිසො මෙත්තාය කරුණාය ව ඵරිතබ්බා, යා කාචි සත්තානං දුක්ඛුප්පත්ති, සබ්බා සා අත්තනි පාටිකඛිබ්බිතබ්බා, සබ්බෙසඤ්ච සත්තානං පුඤ්ඤං අබ්භතූමොදිතබ්බං, බුද්ධමහත්තතා අභිණ්භං පච්චවෙක්ඛිතබ්බා, යඤ්ච කිඤ්චි කම්මං කරොති කායෙන වාචාය වා, තං සබ්බං බොධිනින්තවිත්තපුබ්බධිගමං කාතබ්බං. ඉමිනා හි උපායෙන බොධිසත්තානං අපරිමෙය්‍යො පුඤ්ඤභාගො උපවීයති. අපිච සත්තානං පරිභොගත්ථං පරිපාලනත්ථඤ්ච අත්තනො සරිරං ජීවිතඤ්ච පරිච්චජ්ජන්වා බුජ්ජිපාසාසිතුණ්භවාතාතපාදිදුක්ඛපටිකාරො පරියෙසිතබ්බො. යඤ්ච යථාචුත්තදුක්ඛපටිකාරජං සුඛං අත්තනා පටිලහති, තථා රමණියෙසු ආරාමියානපාසාදතලාදීසු, අරඤ්ඤායතනෙසු ව කායචිත්තසත්තාපාභාවෙන අභිනිබ්බුතත්තා සුඛං වින්දති, යඤ්ච සුණාති බුද්ධානුබුද්ධපට්ටෙකබුද්ධබොධිසත්තානං දිට්ඨධම්මසුබ්බවිභාරභූතං ඤානසමාපත්තිසුඛං, තං සබ්බං සත්තෙසු අනොධිසො උපසංහරති. අයං තාව අසමාහිතභූමියං නයො.

සමාහිතො පන අත්තනා යථානුභූතං විසෙසාධිගමනිබ්බන්තං පිතිපස්සද්ධිසුඛං සබ්බසත්තෙසු අධිමුච්චති, තථා මහති සංසාරදුක්ඛෙ, තන්තිමිත්තභූතෙ ව කිලෙසාහිසඩ්ඛාරදුක්ඛෙ නිමුග්ගං සත්තනිකායං දිස්වා තත්ථපි ඡෙදනහෙදනථාලනපිසනග්ගිසත්තාපාදිජනිතා දුක්ඛා තිබ්බා බරා කටුකා වෙදනා නිරන්තරං චිරකාලං වෙදියන්තෙ නාරකෙ, අඤ්ඤමඤ්ඤං කුප්ඤ්ඤාසත්තාපනවිභෙදනාහිසනපරාධිනතාදීනි දුක්ඛං අනුභවන්තෙ තිරච්ඡානෙ, ජොතිමාලා”කුලසරිරෙ උද්ධබාහුවිරවන්තෙ උක්කාමුඛෙ බුජ්ජිපාසාදීහි ධර්මමානෙ ව වන්තබ්බෙලාදිආභාරෙ ව මහාදුක්ඛං වෙදයමානෙ පෙනෙ ව පරියෙට්ඨිමුලකං මහන්තං අතයබ්‍යසනං පාපුණන්තෙ හත්ථවිජ්ජෙදාදිකාරණයොගෙන දුබ්බණ්ණදුද්දසිකදලිද්දතාදිභාවෙන බුජ්ජිපාසාදියොගෙන බලවන්තෙහි අභිභවතීයතො, පරෙසං වහනතො, පරාධිනතො ව නාරකෙ පෙනෙ තිරච්ඡානෙ ව අතිසයන්තෙ අපායදුක්ඛනිබ්බිසෙසං දුක්ඛං අනුභවන්තෙ මනුස්සෙ ව තථා විසයවිසපරිභොගවික්ඛිත්තවිත්තතාය රාගාදිපරිපුට්ඨානෙන ධර්මමානෙ වාසුචෙගසමුට්ඨිතජාලාසමිද්ධසුක්ඛකට්ඨසන්තිපානෙ අග්ගික්ඛන්ධෙ විය අනුපසන්තපරිලාභවුත්තිකෙ අනිභතපරාධිනෙ කාමාවචරදෙවෙ ව මහතා වායාමෙන විදුරමාකාසං විගාහිතසකුන්තා විය, බලවන්තෙහි ඛිත්තසරා විය ව “සතිපි විරජ්ජවත්තියං අනවචන්තිකතාය පාතපරියොසානා අනතික්කන්තජාතිජරාමරණා එවා”ති රූපාවචරාරූපාවචරදෙවෙ ව පස්සන්තෙන මෙත්තාය කරුණාය ව අනොධිසො සත්තා ඵරිතබ්බා. එවං කායෙන වාචාය මනසා ව බොධිසම්භාරෙ නිරන්තරං උපවිනන්තෙන උස්සාහො පවත්තෙතබ්බො.

අපිච “අවින්තෙය්‍යාපරිමිතවිපුලොලාරවිමලනිරූපමනිරූපක්කිලෙසගුණනිවයනිදානභූතස්ස බුද්ධභාවස්ස උස්සක්කිත්වා සම්පහංසනගොග්‍යං වීරියං නාම අවින්තෙය්‍යානුභාවමෙව. යං න පවුරජනා සොතුම්පි සක්කුණන්ති, පගෙව පටිපජ්ජිතුං. තථා හි තිවිධා අභිනිභාරවත්තූප්පත්ති, වතස්සො බුද්ධභූමියො, වත්තාරි සඩ්ගභවත්ථුනි (දී. නි. 3.210, 313; අ. නි. 4.32), කරුණොකාසනා, බුද්ධධම්මෙසු නිජ්ඣානක්ඛන්ති, සබ්බධම්මෙසු නිරූපලෙපො, සබ්බසත්තෙසු

පුත්තසඤ්ඤා, සංසාරදුක්ඛෙහි අපරිබෙදො, සබ්බදෙය්‍යාධම්මපරිච්චාගො, තෙන ච නිරතීමානතා, අධිසීලසික්ඛාදිඅධිට්ඨානං, තත්ථ ච අවලතා, කුසලකිරියාසු පීතිපාමොජ්ජං, විවෙකනින්තචිත්තතා, කුමානානුයොගො, අනවජ්ජසුතෙන අතිත්ති, යථාසුතස්ස ධම්මස්ස පරෙසං හිතජ්ඣාසයෙන දෙසනා, සත්තානං ඤායෙ නිවෙසනං, ආරම්භදළ්භතා, ධරවීරභාවො, පරාපවාදපරාපකාරෙසු විකාරාභාවො, සච්චාධිට්ඨානං, සමාපත්තිසු වසීභාවො, අභිඤ්ඤාසු බලප්පත්ති, ලක්ඛණත්තයාවබොධො, සතිපට්ඨානාදිසු අභියොගෙන ලොකුත්තරමග්ගසම්භාරසම්භරණං, නවලොකුත්තරාවක්කන්ති”ති එවමාදිකා සබ්බා බොධිසම්භාරපටිපත්ති වීරියානුභාවෙනෙව සමීප්ඤ්ඤාති අභිනිභාරතො යාව මහාබොධි අනොස්සජ්ජන්තෙන සක්කච්චං නිරන්තරං වීරියං සම්පාදෙතබ්බං. සම්පජ්ජමානෙ ච වීරියෙ ඛන්තිආදයො දානාදයො ච සබ්බෙපි බොධිසම්භාරා තදධිනවුත්තිතාය සම්පන්නා එව භොන්තිති. ඛන්තිආදිසුපි ඉමිනා නයෙන පටිපත්ති වෙදිතබ්බං.

ඉති සත්තානං සුමුපකරණපරිච්චාගෙන බහුධා අනුග්ගහකරණං දානෙන පටිපත්ති, සීලෙන තෙසං ජීවිතසාපතෙය්‍යදාරකල්ඛනෙදපියහිතවචනාවිහිංසාදිකරණානි, තෙක්ඛම්මෙන තෙසං ආමිසපටිග්ගහණධම්මදානාදිනා අනෙකධා හිතවරියා, පඤ්ඤාය තෙසං හිතකරණපායකොසල්ලං, වීරියෙන තත්ථ උස්සාභාරම්භඅසංභීරානි, ඛන්තියා තදපරාධසහනං, සච්චෙන තෙසං අවඤ්චනතදුපකාරකිරියාසමාදානාවිසංවාදනාදි, අධිට්ඨානෙන තදුපකාරකරණෙ අනත්ථසම්පාතෙපි අවලනං, මෙත්තාය තෙසං හිතසුඛානුවන්තනං, උපෙක්ඛාය තෙසං උපකාරාපකාරෙසු විකාරානාපත්තිති එවං අපරිමාණෙ සත්තෙ ආරබ්භ අනුකම්පිතසබ්බසත්තස්ස බොධිසත්තස්ස පුපුජ්ජනෙහි අසාධාරණො අපරිමාණො පුඤ්ඤඤාණසම්භාරුපවයො එත්ථ පටිපත්තිති වෙදිතබ්බං. යො චෙතාසං පච්චයො වුත්තො, තස්ස ච සක්කච්චං සම්පාදනං.

කො විභාගොති දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොති සමන්තිංස පාරමියො. තත්ථ කතාහිනිභාරස්ස බොධිසත්තස්ස පරහිතකරණාහිනින්තආසයප්පයොගස්ස කණ්ඨධම්මවොකිණ්ණා සුක්කධම්මා පාරමියො, තෙහි අවොකිණ්ණා සුක්කා ධම්මා උපපාරමියො, අකණ්ඨා අසුක්කා පරමත්ථපාරමියොති කෙචි. සමුදාගමනකාලෙසු සුරියමානා පාරමියො, බොධිසත්තභූමියං පුණ්ණා උපපාරමියො, බුද්ධභූමියං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණා පරමත්ථපාරමියො. බොධිසත්තභූමියං චා පරහිතකරණතො පාරමියො, අත්තහිතකරණතො උපපාරමියො, බුද්ධභූමියං බලවෙසාරජ්ජසමධිගමෙන උභයහිතපරිපුරණතො පරමත්ථපාරමියොති එවං ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු පණ්ඩානාරම්භපරිතිට්ඨානෙසු තෙසං විභාගොති අපරෙ. දොසුපසමකරුණාපකතිකානං භවසුඛවිමුත්තිසුඛපරමසුඛප්පන්නානං පුඤ්ඤපවයභෙදතො තබ්බිභාගොති අඤ්ඤෙ.

ලජ්ජාසතිමානාපස්සයානං ලොකුත්තරධම්මාධිපතිනං සීලසමාධිපඤ්ඤාගරුකානං තාරිතතරිතතාරයිකුනං අනුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසම්මාසම්බුද්ධානං පාරමී, උපපාරමී, පරමත්ථපාරමීති බොධිත්තයප්පත්තිතො යථාචුත්තවිභාගොති කෙචි. චිත්තපණ්ඩිතො යාව වචිපණ්ඩි, තාව පචන්තා සම්භාරා පාරමියො, වචිපණ්ඩිතො යාව කායපණ්ඩි, තාව පචන්තා උපපාරමියො, කායපණ්ඩිතො පභූති පරමත්ථපාරමියොති අපරෙ. අඤ්ඤෙ පන “පරපුඤ්ඤානුමොදනවසෙන පචන්තා සම්භාරා පාරමියො, පරෙසං කාරාපනවසෙන පචන්තා උපපාරමියො, සයං කරණවසෙන පචන්තා පරමත්ථපාරමියො”ති වදන්ති. තථා භවසුඛාවහො පුඤ්ඤඤාණසම්භාරො පාරමී, අත්තතො නිබ්බානසුඛාවහො උපපාරමී, පරෙසං තදුභයසුඛාවහො පරමත්ථපාරමීති එකෙ.

පුත්තදාරධනාදිඋපකරණපරිච්චාගො පන දානපාරමී, අත්තතො අභිගපරිච්චාගො දානඋපපාරමී, අත්තතො ජීවිතපරිච්චාගො දානපරමත්ථපාරමී. තථා පුත්තදාරාදිකස්ස නිව්ධස්සපි හෙතු අවිතික්කමනවසෙන තිස්සො සීලපාරමියො, තෙසු එව නිව්ධෙසු වත්ථුසු ආලයං උපවිජිත්ථිත්ථා නික්ඛමනවසෙන තිස්සො තෙක්ඛම්මපාරමියො, උපකරණභිගජීවිතතණ්ඨං සමුහනින්තා සත්තානං හිතාහිතචිතිවිජයකරණවසෙන තිස්සො පඤ්ඤාපාරමියො, යථාචුත්තභෙදානං පරිච්චාගාදිනං වායමනවසෙන තිස්සො වීරියපාරමියො, උපකරණභිගජීවිතන්තරායකරානං බමනවසෙන තිස්සො ඛන්තිපාරමියො, උපකරණභිගජීවිතහෙතු සච්චාපරිච්චාගවසෙන තිස්සො සච්චපාරමියො, දානාදිපාරමියො අකුප්පාධිට්ඨානවසෙනෙව සමීප්ඤ්ඤාතිති උපකරණාදිවිනාසෙපි අවලාධිට්ඨානවසෙන තිස්සො අධිට්ඨානපාරමියො, උපකරණාදිඋපසාතකෙසුපි සත්තෙසු මෙත්තාය අවිජ්ඣනවසෙන තිස්සො මෙත්තාපාරමියො, යථාචුත්තචත්ථුත්තයස්ස උපකාරාපකාරෙසු සත්තසඛාරෙසු මජ්ඣන්තනාපටිලාභවසෙන තිස්සො උපෙක්ඛාපාරමියොති එවමාදිනා එතාසං විභාගො වෙදිතබ්බං.

කො සභිගහොති එත්ථ පන යථා එතා විභාගතො තිංසවිධාපි දානපාරමීආදිභාවතො දසවිධා, එවං දානසීලඛන්තිවීරියකුමානපඤ්ඤාසභාවෙන ඡබ්බිධා. එතාසු හි තෙක්ඛම්මපාරමී සීලපාරමියා සභිගහිතා තස්සා පබ්බජ්ජාභාවෙ, නීවරණවිවෙකභාවෙ පන කුමානපාරමියා, කුසලධම්මභාවෙ ඡහිපි සභිගහිතා. සච්චපාරමී සීලපාරමියා එකදෙසොයෙව වචිසච්චවිරතිසච්චපක්ඛෙ, ඤාණසච්චපක්ඛෙ පන පඤ්ඤාපාරමියා සභිගහිතා. මෙත්තාපාරමී කුමානපාරමියා එව, උපෙක්ඛාපාරමී කුමානපඤ්ඤාපාරමීහි, අධිට්ඨානපාරමී සබ්බාහිපි සභිගහිතාති.

එතෙසඤ්ච දානාදිනං ඡන්තං ගුණානං අඤ්ඤමඤ්ඤං සමිඛන්ධානං පඤ්චදසයුගලාදිති පඤ්චදසයුගලාදිසාධකානි භොන්ති – සෙය්‍යාථීදං? දානසීලයුගලෙන පරහිතාහිතානං කරණාකරණයුගලසිද්ධි, දානඛන්තියුගලෙන අලොභාදොසයුගලසිද්ධි, දානවීරියයුගලෙන වාගසුතයුගලසිද්ධි, දානකුමානයුගලෙන කාමදොසප්පහානයුගලසිද්ධි, දානපඤ්ඤායුගලෙන අරියයානධුරයුගලසිද්ධි, සීලඛන්තිද්වයෙන පයොගාසයසුද්ධිද්වයසිද්ධි, සීලවීරියද්වයෙන භාවනාද්වයසිද්ධි, සීලකුමානද්වයෙන දුස්සීලාපරිසුට්ඨානප්පහානද්වයසිද්ධි, සීලපඤ්ඤාද්වයෙන දානද්වයසිද්ධි, ඛන්තිවීරියයුගලෙන බමානෙජ්ජද්වයසිද්ධි, ඛන්තිකුමානයුගලෙන විරොධානුරොධප්පහානයුගලසිද්ධි ,

බන්තීපඤ්ඤායුගලෙන පුඤ්ඤනාමන්තිපටිවෙධදුකසිද්ධි, වීරියඤ්ඤානුකෛන පශංගාභාවික්ඛේපදුකසිද්ධි,
වීරියපඤ්ඤානුකෛන සරණදුකසිද්ධි, ඤානපඤ්ඤානුකෛන යානදුකසිද්ධි. දානසීලබන්තිත්තිකෛන
ලොභදෝසමොහප්පහානත්තිකසිද්ධි, දානසීලවීරියත්තිකෛන භොගජීවිතකායසාරාදානත්තිකසිද්ධි,
දානසීලඤ්ඤානත්තිකෛන පුඤ්ඤකිරියවත්ථුත්තිකසිද්ධි, දානසීලපඤ්ඤාතිකෛන ආම්භාහයධම්මදානත්තිකසිද්ධිති එවං.
ඉතරෙහිපි තිකෙහි චතුක්කාදීති ව යථාසම්භවං තිකානි චතුක්කාදීති ව යොජෙතබ්බානි.

එවං ඡබ්බිධානමි පන ඉමාසං පාරමිතං චතුති අධිට්ඨානෙන සභගහො වෙදිතබ්බො. සබ්බපාරමිතං සමුත්තසභගතො හි චත්තාරි අධිට්ඨානානි. සෙය්‍යථිදං – සච්චාධිට්ඨානං, වාගාධිට්ඨානං, උපසමාධිට්ඨානං, පඤ්ඤාධිට්ඨානානි. තත්ථ අධිතිට්ඨති එතෙන, එත්ථ වා අධිතිට්ඨති, අධිට්ඨානමත්තමෙව වා තත්ති අධිට්ඨානං. සච්චඤ්ච නං අධිට්ඨානඤ්ච, සච්චස්ස වා අධිට්ඨානං, සච්චං අධිට්ඨානං එතස්සාති වා සච්චාධිට්ඨානං. එවං සෙසෙසුපි. තත්ථ අවිසෙසනො තාව ලොකුත්තරගුණෙ කතාහිනිභාරස්ස අනුකම්පිතසබ්බසත්තස්ස මහාසත්තස්ස පරිඤ්ඤානුරූපං සබ්බපාරමිපරිග්ගහතො සච්චාධිට්ඨානං, තෙසං පටිපක්ඛපරිච්චාගතො වාගාධිට්ඨානං, සබ්බපාරමිතාගුණෙහි උපසමතො උපසමාධිට්ඨානං, තෙහියෙව පරහිතොපායකොසල්ලතො පඤ්ඤාධිට්ඨානං. විසෙසනො පන “අත්ථිකජනං අවිසංවාදෙන්වා දස්සාමි”ති පටිජානතො, පටිඤ්ඤං අවිසංවාදෙන්වා දානතො, දානං අවිසංවාදෙන්වා අනුමොදනතො, මච්ඡරියාදිපටිපක්ඛපරිච්චාගතො, දෙය්‍යපටිග්ගාහකදානදෙය්‍යධම්මක්ඛයෙසු ලොභදොසමොහභයචූපසමතො, යථාරහං යථාකාලං යථාච්චිධානඤ්ච දානතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච කුසලධම්මානං චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං දානං. තථා සංවරසමාදානස්ස අචිතික්කමතො, දුස්සීල්‍යපරිච්චාගතො, දුච්චරිතචූපසමතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං සීලං. යථාපටිඤ්ඤං ඛමනතො, පරාපරාධිකජ්ජපරිච්චාගතො, කොධපරිශුච්චිතචූපසමතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතා ඛත්ති. පටිඤ්ඤානුරූපං පරහිතකරණතො, විසාදපරිච්චාගතො, අකුසලධම්මානං චූපසමතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං චීරියං. පටිඤ්ඤානුරූපං ලොකහිතානුවිත්තනතො, නිවරණපරිච්චාගතො, චිත්තචූපසමතො, පඤ්ඤාත්තරතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතං ඝාතං. යථාපටිඤ්ඤං පරහිතපායකොසල්ලතො, අනුපායකිරියාපරිච්චාගතො, මොහජ්ජපරිලාභචූපසමතො, සබ්බඤ්ඤාතාපටිලාභතො ච චතුරධිට්ඨානපද්ධිතා පඤ්ඤා.

තත් පඤ්ඤාපටිපදානුවිධානෙනි සච්චාධිට්ඨානං, චන්ද්‍රිකාමකිලෙසකාමපරිච්චාගෙනි වාගාධිට්ඨානං, දොසදුක්ඛවූපසමෙහි උපසමාධිට්ඨානං, අනුබොධපට්ඨෙධෙහි පඤ්ඤාධිට්ඨානං. තිවිධසච්චපරිග්ගතිනං දොසත්තයවිරොධි සච්චාධිට්ඨානං, තිවිධවාගපරිග්ගතිනං දොසත්තයවිරොධි වාගාධිට්ඨානං, තිවිධවූපසමපරිග්ගතිනං දොසත්තයවිරොධි උපසමාධිට්ඨානං, තිවිධඤ්ඤාණපරිග්ගතිනං දොසත්තයවිරොධි පඤ්ඤාධිට්ඨානං. සච්චාධිට්ඨානපරිග්ගතිනානි වාගුපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානානි අවිසංවාදනතො, පටිපඤ්ඤානුවිධානතො ව. වාගාධිට්ඨානපරිග්ගතිනානි සච්චවූපසමපඤ්ඤාධිට්ඨානානි පටිපක්ඛපරිච්චාගතො, සබ්බපරිච්චාගඵලත්තා ව. උපසමාධිට්ඨානපරිග්ගතිනානි සච්චවාගපඤ්ඤාධිට්ඨානානි කිලෙසපරිලාභුපසමතො, කාමුපසමතො, කාමපරිලාභුපසමතො ව. පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිග්ගතිනානි සච්චවාගුපසමාධිට්ඨානානි ඤාණපුබ්බිධගමතො, ඤාණානුපරිච්චිතනතො වානි ඵවං සබ්බාපි පාරමිසො සච්චප්පභාවිතා වාගපරිබ්බාසස්ථිතා උපසමොපබ්බුතිතා පඤ්ඤාපරිසුද්ධා. සච්චඤ්ඤි ඵතාසං ජනකහෙතු, වාගො පරිග්ගාහකහෙතු, උපසමො පරිවුඩ්ඪිහෙතු, පඤ්ඤා පාරිසුද්ධිහෙතු. තථා ආදිමිති සච්චාධිට්ඨානං. සච්චපටිපඤ්ඤත්තා, මජ්ඣිමනිකායෙ වාගාධිට්ඨානං කතපණ්ඩානස්ස පරනිකාය අත්තපරිච්චාගතො, අන්තෙ උපසමාධිට්ඨානං සබ්බවූපසමපරියොසානත්තා, ආදිමජ්ඣිමපරියොසානෙසු පඤ්ඤාධිට්ඨානං තස්මිං සති සම්භවතො, අසති අභාවතො, යථාපටිපඤ්ඤස්ථ භාවතො.

තත්ථ මහාපුරිසා අත්තනිතපරනිතකරෙහි ගරුපියභාවකරෙහි සච්චවාගාධිට්ඨානෙනි ගිහිභූතා ආමිසදානෙන පරෙ අනුග්ගණ්හන්ති. තථා අත්තනිතපරනිතකරෙහි ගරුපියභාවකරෙහි උපසම්පඤ්ඤාධිට්ඨානෙනි ච පබ්බජිතභූතා ධම්මදානෙන පරෙ අනුග්ගණ්හන්ති.

[illegible]

දුතිය යාන අභිසම්බෝධයං වතුරධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති කෙවි. තත්ථ හි යථාපටිඤ්ඤං සම්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන වතුන්තං අරියසච්චානං අභිසමයො, තතො හි සම්චාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සබ්බකිලෙසොපක්කිලෙසපරිච්චාගො, තතො හි වාගාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන පරමුපසම්මපත්ති, තතො හි උපසමාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං. පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අනාවරණඤ්ඤාණපටිලාභො, තතො හි පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති, තං අසිද්ධං අභිසම්බෝධයාපි පරමත්ථභාවතො.

තනියෙ යානෙ ධම්මවක්කප්පවත්තනෙ (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30) චතුරධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති අඤ්ඤා, තත්ථ හි සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස ද්වාදසහි ආකාරෙහි අරියසච්චදෙසනාය සච්චාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං, වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සද්ධම්මමහායාගකරණෙන වාගාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සයං

උපසන්නස්ස පරෙසං උපසමනෙන උපසමාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණං, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස විනෙය්‍යානං ආසයාදිපරිජානනෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානං පරිපුණ්ණන්ති, තදපි අසිද්ධං අපරියොසිතන්තා බුද්ධකිව්වස්ස.

චතුත්ථෙ යානෙ පරිනිබ්බානෙ චතුරධිට්ඨානපරිපුණ්ණන්ති අපරෙ. තත්‍ර හි පරිනිබ්බුතන්තා පරමත්ථසච්චසම්පත්තියා සච්චාධිට්ඨානපරිපුරණං, සබ්බපට්ඨිතිස්සග්ගෙන වාගාධිට්ඨානපරිපුරණං, සබ්බසඬ්ඛාරුපසමෙන උපසමාධිට්ඨානපරිපුරණං, පඤ්ඤාපයොජනපරිනිට්ඨානෙන පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපුරණන්ති.

තත්‍ර මහාපුරිසස්ස විසෙසෙන මෙත්තාබෙත්තෙ අභිජාතියං සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සච්චාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්‍යන්තං, විසෙසෙන කරුණාබෙත්තෙ අභිසම්බොධියං පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්‍යන්තං, විසෙසෙන මුදිතාබෙත්තෙ ධම්මවක්කප්පවත්තෙන (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30) වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස වාගාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්‍යන්තං, විසෙසෙන උපෙක්ඛාබෙත්තෙ පරිනිබ්බානෙ උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස උපසමාධිට්ඨානපරිපුරණමභිබ්‍යන්තන්ති දට්ඨබ්බං.

තත්‍රපි සච්චාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සංවාසෙන සීලං වෙදිතබ්බං, වාගාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සංවොහාරෙන සොවෙය්‍යං වෙදිතබ්බං, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස ආපදාසු ටාමො වෙදිතබ්බො, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස සාකච්ඡාය පඤ්ඤා වෙදිතබ්බා. එවං සීලාජීවිත්තදිට්ඨිවිසුද්ධියො වෙදිතබ්බා.

තථා සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන දොසා අගතිං න ගච්ඡති අවිසංවාදනතො, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන ලොභා අගතිං න ගච්ඡති අනභිසංගතො, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන භයා අගතිං න ගච්ඡති අනපරාධතො, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන මොහා අගතිං න ගච්ඡති යථාභූතාවබොධතො.

තථා පයමෙන අදුට්ඨො අධිවාසෙති, දුතියෙන අලුද්ධො පටිසෙවති, තතියෙන අභිතො පරිවජ්ජෙති, චතුත්ථෙන අසම්මුල්ලො විනොදෙති. පයමෙන නෙක්ඛම්මසුඛජ්ජන්ති, ඉතරෙහි පච්චෙකඋපසම්බොධිසුඛජ්ජන්තියො භොන්තීති දට්ඨබ්බා. තථා විචෙකජ්ජිතිසුඛසමාධිජ්ජිතිසුඛඅජ්ජිතිජකායසුඛසතිපාරිසුද්ධිජ්ජපෙක්ඛාසුඛජ්ජන්තියො එතෙහි චතුහි යථාක්කමං භොන්තීති. එවමනෙකගුණානුබන්ධෙහි චතුහි අධිට්ඨානෙහි සබ්බපාරම්සමුග්ගසංගතො වෙදිතබ්බො. යථා ච චතුහි අධිට්ඨානෙහි සබ්බපාරම්සංගතො, එවං කරුණාපඤ්ඤාභිජිති දට්ඨබ්බං. සබ්බොපි හි බොධිසම්භාරො කරුණාපඤ්ඤාහි සංගතො. කරුණාපඤ්ඤාපරිග්ගතිතා හි දානාදිගුණා මහාබොධිසම්භාරා භවන්ති බුද්ධත්තසිද්ධිපරියොසානාති එවමෙනාසං සංගතො වෙදිතබ්බො.

කො සම්පාදනුපායොති සකලස්සාපි පුඤ්ඤාදිසම්භාරස්ස සම්මාසම්බොධිං, උද්දිස්ස අනවසෙසසම්භරණං අචෙකල්ලකාරිතායොගෙන, තත්ථ ච සක්කච්චකාරිතා ආදරබමුමානායොගෙන, සාතච්චකාරිතා නිරන්තරපයොගෙන, චිරකාලාදියොගො ච අන්තරා අවොසානාපජ්ජනෙතාති චතුරඬ්ගයොගො එතාසං සම්පාදනුපායො. අපිච සමාසතො කතාහිනිභාරස්ස අත්තති සිනෙහස්ස පරියාදානං, පරෙසු ච සිනෙහස්ස පරිවඩ්ඪනං එතාසං සම්පාදනුපායො. සම්මාසම්බොධිසංගමාය හි කතමහාපණ්ඩානස්ස මහාසත්තස්ස යථාවතො පරිජානනෙන සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තස්ස අත්තති සිනෙහො පරික්ඛයං පරියාදානං ගච්ඡති, මහාකරුණාසමායොගවසෙන පන පියෙ පුත්තෙ විය සබ්බසත්තෙ සම්පස්සමානස්ස තෙසු මෙත්තාසිනෙහො පරිවඩ්ඪති. තතො ච තංතදාවත්ථානුරූපමත්තපරසන්තානෙසු ලොභදොසමොහවිගමෙන විදුරිකතමච්ඡරියාදිබොධිසම්භාරපටිපක්ඛො මහාපුරිසො දානපියවචනඅත්ථවරියාසමානත්තතාසඬ්ඛාතෙහි චතුහි සංගතභවත්ථුහි (දී. නි. 3.210; අ. නි. 4.32) චතුරධිට්ඨානානුගතෙහි අච්චන්තං ජනස්ස සංගතකරුණවසෙන උපරි යානත්තයෙ අවතාරණං පරිපාචනඤ්ච කරොති. මහාසත්තානඤ්ඤි මහාපඤ්ඤා මහාකරුණා ච දානෙන අලඬ්ඪකතා; දානං පියවචනෙන; පියවචනං අත්ථවරියාය; අත්ථවරියා සමානත්තතාය අලඬ්ඪකතා සංගතීතා ච. සබ්බභුතත්තභූතස්ස හි බොධිසත්තස්ස සබ්බත්ථ සමානසුඛඤ්ඤාත්තතාය සමානත්තතාසිද්ධි. බුද්ධභූතො පන තෙහෙව සංගතභවත්ථුහි චතුරධිට්ඨානපරිපුරිතාහිබුද්ධෙහි ජනස්ස අච්චන්තිකසංගතකරුණෙන අභිව්‍යානං කරොති. දානඤ්ඤි සම්මාසම්බුද්ධානං වාගාධිට්ඨානෙන පරිපුරිතාහිබුද්ධං ; පියවචනං සච්චාධිට්ඨානෙන; අත්ථවරියා පඤ්ඤාධිට්ඨානෙන; සමානත්තතා උපසමාධිට්ඨානෙන පරිපුරිතාහිබුද්ධා. තථාගතානඤ්ඤි සබ්බසාවකපච්චෙකබුද්ධෙහි සමානත්තතා පරිනිබ්බානෙ. තත්‍ර හි තෙසං අවිසෙසතො එකීභාවො. තෙනෙවාහ “නත්ථි විමුත්තියා නානත්ත”න්ති.

භොන්ති චෙත්ථ –

“සච්චො වාගී උපසන්නො, පඤ්ඤවා අනුකම්පකො,
සම්භතසබ්බසම්භාරො, කං නාමත්ථං න සාධයෙ.

මහාකරුණිකො සත්ථා, හිතෙසි ච උපෙක්ඛකො,
නිරපෙක්ඛො ච සබ්බත්ථ, අහො අච්ඡරියො ජිනො.

චිරත්තො සබ්බධම්මෙසු, සත්තෙසු ච උපෙක්ඛකො,
සදා සත්තහිතෙ යුත්තො, අහො අච්ඡරියො ජිනො.

සබ්බදා සබ්බසත්තානං, භිතාය ව සුඛාය ව,
උය්‍යුත්තො අකිලාසු ව, අහො අච්ඡරියො ජිනො”ති. (වරියා. අට්ඨ. 320 පකිණ්ණකකථා);

කිත්තකෙන කාලෙන සම්පාදනන්ති හෙට්ඨමෙන තාව පරිච්ඡේදෙන චන්තාරි අසඬ්ඛොයායාති කප්පසතසහස්සඤ්ච,
මජ්ඣිමෙන අට්ඨාසඬ්ඛොයායාති කප්පසතසහස්සඤ්ච, උපරිමෙන සොළසාසඬ්ඛොයායාති කප්පසතසහස්සඤ්ච, එතෙ ව
හෙදා යථාක්කමං පඤ්ඤාධිකසද්ධාධිකවිරියාධිකවසෙන ඤාතබ්බා. පඤ්ඤාධිකානඤ්ඤි සද්ධා මන්දා හොති, පඤ්ඤා
තික්ඛා. සද්ධාධිකානං පඤ්ඤා මජ්ඣිමා හොති, විරියාධිකානං පඤ්ඤා මන්දා. පඤ්ඤානුභාවෙන ව සම්මාසම්බොධි
අභිගන්තබ්බාති අට්ඨකථායං චුත්තං. අවිසෙසෙන පන විමුත්තිපරිපාවතියානං ධම්මානං තික්ඛමජ්ඣමමුද්‍රුහාවෙන
තයොපෙතෙ හෙදා යුත්තාති වදන්ති. තිවිධා හි බොධිසත්තා අභිනිභාරක්ඛණෙ භවන්ති
උග්ගට්ඨකඤ්ඤවිපඤ්චිතඤ්ඤානෙය්‍යහෙදෙන. තෙසු උග්ගට්ඨකඤ්ඤ සම්මාසම්බුද්ධස්ස සම්මුඛා චතුප්පදිකං ගාථං
සුඤ්ඤානො තතියපදෙ අපරියොසිතෙයෙව ඡභිඤ්ඤාහි සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්තුං සමත්ථුපනිස්සයො හොති,
දුතියො සත්ථු සම්මුඛා චතුප්පදිකං ගාථං සුඤ්ඤානො අපරියොසිතෙයෙව චතුත්ථපදෙ ඡහි අභිඤ්ඤාහි අරහත්තං පත්තුං
සමත්ථුපනිස්සයො හොති, ඉතරො භගවතො සම්මුඛා චතුප්පදිකං ගාථං සුත්වා පරියොසිතාය ගාථාය ඡහි අභිඤ්ඤාහි
අරහත්තං පත්තුං සමත්ථුපනිස්සයො භවති. තයොපෙතෙ විනා කාලහෙදෙන කතාභිනිභාරලද්ධබ්‍යාකරණා පාරමි යො
පුරෝත්තා යථාක්කමං යථාචුත්තහෙදෙන කාලෙන සම්මාසම්බොධිං පාපුණන්ති. තෙසු තෙසු පන කාලහෙදෙසු
අපරිපුණ්ණෙසු තෙ තෙ මහාසත්තා දිවසෙ දිවසෙ වෙස්සන්තරදානසදිසං දානං දෙන්තාපි තදනුරූපෙ
සීලාදිසබ්බපාරමිධම්මෙ ආචිතන්තාපි අන්තරා බුද්ධා භවිස්සන්තිති අකාරණමෙතං. කස්මා? ඤාණස්ස අපරිපව්වනතො.
පරිච්ඡින්නකාලානිප්ථාදිනං විය හි සස්සං පරිච්ඡින්නකාලෙ පරිනිප්ථාදිනා සම්මාසම්බොධිං. තදන්තරා පන සබ්බස්සාහෙන
වායමන්තෙනාපි න සක්කා පාපුණිතුන්ති පාරමිපාරිපූරි යථාචුත්තකාලවිසෙසං විනා න සම්පජ්ජතිති වෙදිතබ්බං.

කො ආනිසංසොති යෙ තෙ කතාභිනිභාරානං බොධිසත්තානං -

“එවං සබ්බභිගසම්පන්නා, බොධියා නියතා නරා;
සංසරං දීසමද්ධානං, කප්පකොට්ඨතෙහිපි;
අවිච්ඡිති නුප්පජ්ජන්ති, තථා ලොකන්තරෙසු වා”ති. ආදිනා (අභි. අට්ඨ. 1.නිදානකථා; අප. අට්ඨ.
1.දුරෙතිදානකථා; ඡා. අට්ඨ. 1.දුරෙතිදානකථා; බු. වං. අට්ඨ. 27.දුරෙතිදානකථා; වරියා. අට්ඨ.
පකිණ්ණකකථා) -

අට්ඨාරස අභබ්බට්ඨානානුපගමනප්පකාරා ආනිසංසා සංවණ්ණිතා. යෙ ව “සතො සම්පජානො ආනන්ද බොධිසත්තො
තුසිතාකායා චට්ඨවා මාතුකුච්ඡිං ඔක්කම්”තිආදිනා (ම. නි. 3.199) සොළස අච්ඡරියබ්‍රහ්මචරිප්පකාරා, යෙ ව “සීතං
බාපගතං හොති, උණ්භඤ්ච උපසම්මති”තිආදිනා (බු. වං. 83), “ජායමානෙ බො සාරිපුත්ත බොධිසත්තෙ අයං
දසසහස්සිලොකධාතු සඬ්ඛම්පති සම්පකම්පති සම්පවෙධති”තිආදිනා ව ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තප්පකාරා, යෙ වා
පනඤ්ඤෙපි “බොධිසත්තානං අධිප්පායසම්ප්ඤ්ඤානං කම්මාදිසු වසීභාවො”ති එවමාදයො තත්ථ තත්ථ
ජාතකබුද්ධවංසාදිසු දස්සිතප්පකාරා ආනිසංසා, තෙ සබ්බෙපි එතාසං ආනිසංසා, තථා යථානිදස්සිතහෙදා
අලොභාදොසාදිගුණයුගලාදයො වාති වෙදිතබ්බා.

කිං ඵලන්ති සමාසතො තාව සම්මාසම්බුද්ධභාවො එතාසං ඵලං, විත්ථාරතො පන ද්වන්තිංසමභාපූරිසලක්ඛණ- (දී.
නි. 2.24 ආදයො; 3.168 ආදයො; ම. නි. 2.385)
අසීතිඅනුබ්‍යාඤ්ජනබ්‍යාමප්පභාදිඅනෙකගුණගුණසමුප්ප්ලරූපකායසම්පත්තිඅධිට්ඨානා
දසබලචතුර්වෙසාරජ්ජප්පසාධාරණඤාණඅට්ඨාරසාවෙණිකබුද්ධධම්ම- (දී. නි. අට්ඨ. 3.305; මූලටී.
2.සුත්තන්තභාජනියවණ්ණනා) -පභුතිඅනෙකසතසහස්සගුණසමුදයොපසොභිති ධම්මකායසිරි, යාවතා පන බුද්ධගුණා
යෙ අනෙකෙහිපි කප්පෙහි සම්මාසම්බුද්ධොනාපි වාචාය පරියොසාපෙතුං න සක්කා, ඉදං එතාසං ඵලන්ති අයමෙත්ථ
සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන බුද්ධවංසවරියාපිටකජාතකමහාපදානසුත්තාදීනං වසෙන වෙදිතබ්බො.

යථාචුත්තාය පටිපදාය යථාචුත්තවිභාගානං පාරමිතං පූර්තභාවං සන්ධායාහ “සමතිංස පාරමි යො පුරෝත්තවා”ති. සතිපි
මහාපරිව්වාගානං දානපාරමිභාවෙ පරිව්වාගවිසෙසභාවදස්සන්තත්ථඤ්චෙව සුදුක්කරභාවදස්සන්තත්ථඤ්ච “පඤ්ච
මහාපරිව්වාගෙ”ති විසුං ගහණං, තතොයෙව ව අඬ්ගපරිව්වාගතො විසුං නයනපරිව්වාගග්ගහණං,
පරිග්ගහපරිව්වාගභාවසාමඤ්ඤෙපි ධනරජ්ජපරිව්වාගතො පුත්තදාරපරිව්වාගග්ගහණඤ්ච කතං.
ගතපව්වාගතිකවත්තසඬ්ඛාතාය පුබ්බභාගපටිපදාය සද්ධිං අභිඤ්ඤාසමාපත්තිනිප්ථාදනං පුබ්බයොගො. දානාදිසුයෙව
සාතිසයපටිපත්තිනිප්ථාදනං පුබ්බවරියා, යා වරියාපිටකසඬ්ගහිතා. අභිනිභාරො පුබ්බයොගො, දානාදිපටිපත්ති,
කායවිවෙකවසෙන එකවරියා වා පුබ්බවරියාති කෙවි. දානාදීනඤ්චෙව අප්පිච්ඡතාදීනඤ්ච සංසාරනිබ්බානෙසු
ආදීනවානිසංසාදීනඤ්ච විභාවනවසෙන සත්තානං බොධිත්තයෙ පතිට්ඨාපනපරිපාවනවසෙන පවත්තා කථා
ධම්මක්ඛානං. ඤාතීනං අත්ථවරියා ඤාතත්ථවරියා, සාපි කරුණායනවසෙනෙව. ආදි-සද්දෙන ලොකත්ථවරියාදයො
සඬ්ගණ්ණාති. කම්මස්සකතාඤාණවසෙන, අනවජ්ජකම්මායනනවිජ්ජාට්ඨානපරිවයවසෙන, බන්ධායනනාදිපරිවයවසෙන,
ලක්ඛණත්තයතීරණවසෙන ව ඤාණවාරො බුද්ධිවරියා, සා පන අත්ථතො පඤ්ඤාපාරමි යෙව, ඤාණසම්භාරදස්සන්තත්ථං
විසුං ගහණං. කොට්ඨති පරියන්තො, උක්කංසොති අත්ථො. චන්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙත්වා බුහෙත්වාති
සම්බන්ධො. තත්ථ භාවෙත්වාති උප්පාදෙත්වා. බුහෙත්වාති වඩ්ඪෙත්වා. සතිපට්ඨානාදිග්ගහණෙන ආගමනපටිපදං
මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සෙති, විපස්සනාසහගතා එව වා සතිපට්ඨානාදයො දට්ඨබ්බා. එත්ථ ව “යෙන

අභිනිහාරණා” තිආදිනා ආගමනපටිපදාය ආදිං දස්සෙති, “දානපාරමි” තිආදිනා මජ්ඣං, “චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ” තිආදිනා පරියොසානන්ති වෙදිතබ්බං.

සම්පතිජාතොති හත්ථතො මුච්චිත්වා මුහුත්තජාතො, න මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තො. නික්ඛන්තමත්තස්ස මහාසත්තං පට්ඨං බුහුමානො සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගණ්හිංසු, තෙසං හත්ථතො චත්තාරො මහාරාජානො අජිනප්පවෙණියා, තෙසං හත්ථතො මනුස්සා දුකුලවුම්ඛකොන පටිග්ගණ්හිංසු, මනුස්සානං හත්ථතො මුඤ්චිත්වා පට්ඨියං පතිට්ඨිතොති යථා භගවා මහාපදානදෙසනායං. සෙනම්හි ඡත්තෙති දිබ්බසෙනවිජන්තෙ. අනුභීරමානෙති ධාරියමානෙ. එත්ථ ච ඡත්තග්ගහණෙනෙව බග්ගාදිති පඤ්ච කකුඛහණ්ඩානිපි (ජා. 2.19.72) චුත්තාරෙවාති වෙදිතබ්බං. බග්ගතාලවණ්ටමාරහත්ථකවාළබ්ජනීඋණ්හිසපට්ඨාපි හි ඡත්තෙන සහ තදා උපට්ඨිතා අහෙසුං. ඡත්තාදිනියෙව ච තදා පඤ්ඤාසිංසු, න ඡත්තාදිගාහකා. සබ්බා ච දිසාති දසපි දිසා. නයිදං සබ්බදිසාවිලෝකනං සත්තපදවිනිහාරුත්තරකාලං දට්ඨබ්බං. මහාසත්තො හි මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පුරත්ථිමදිසං ඔලෝකෙසි, තත්ථ දෙවමනුස්සා ගන්ධමාලාදිහි පූජයමානා “මහාපුරිස ඉධ තුම්හෙහි සදිසොපි නත්ථි, කුතො උත්තරිතරො” ති ආහංසු. එවං චතස්සො දිසා, චතස්සො අනුදිසා, හෙට්ඨා, උපරිති සබ්බා දිසා අනුච්ලෝකෙත්වා සබ්බත්ථ අත්තනා සදිසං අදිස්වා “අයං උත්තරා දිසා” ති තත්ථ සත්තපදවිනිහාරණ අගමාසි. ආසභිත්ති උත්තමං. අග්ගොති සබ්බපට්ඨමො. ජෙට්ඨො සෙට්ඨොති ච තස්සෙව වෙවචනං. අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනබ්බවොති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ පත්තබ්බං අරහත්තං බ්‍යාකාසි.

“අනෙකෙසං විසෙසාධගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙනා” ති සබ්බිත්තෙන චුත්තමත්ථං “යඤ්ඡි” තිආදිනා විත්ථාරතො දස්සෙති. තත්ථ එත්ථාති –

“අනෙකසාබඤ්ච සහස්සමණ්ඩලං,
ඡත්තං මරු ධාරයුමන්තලික්ඛෙ;
සුවණ්ණදණ්ඩා විනිපතන්ති වාමරා,
න දිස්සරෙ වාමරඡත්තගාහකා” ති. (සු. නි. 693);

ඉමස්සා ගාථාය. සබ්බඤ්ඤාඤාණමෙව සබ්බත්ථ අප්පට්ඨතවාරතාය අනාවරණඤාණන්ති ආහ “සබ්බඤ්ඤානාවරණඤාණපටිලාභස්සා” ති. “තථා අයං භගවාපි ගතො...පෙ.... පුබ්බනිමිත්තභාවෙනා” ති එතෙන අභිජාතියං ධම්මතාවසෙන උප්පජ්ජනවිසෙසා සබ්බබොධිසත්තානං සාධාරණාති දස්සෙති. පාරමිතානිස්සන්දා හි තෙති.

වික්කම්හි අගමාසි. මරුති දෙවා. සමාති විලෝකනසමතාය සමා සදිසියො. මහාපුරිසො හි යථා එකං දිසං විලෝකෙසි, එවං සෙසා දිසාපි, න කත්ථවි විලෝකනෙ විබන්ධො තස්ස අහොසිති. සමාති වා විලෝකෙතුං යුත්තාති අත්ථො. න හි තදා බොධිසත්තස්ස විරුපබ්බිභවිජ්ජිසමරුපාති විලෝකෙතුං අයුත්තාති දිසාසු උපට්ඨන්තිති.

“එවං තථාගතො” ති කායගමනට්ඨෙත ගත-සද්දෙන තථාගත-සද්දං නිද්දිසිත්වා ඉදානි ඤාණගමනට්ඨෙත තං දස්සෙතුං “අථ වා” තිආදිමාහ. තත්ථ නෙක්ඛම්මෙනාති අලෝභප්පධානෙන කුසලචිත්තූප්පාදෙන. කුසලා හි ධම්මා ඉධ නෙක්ඛම්මං, න පබ්බජ්ජාදියො, “පට්ඨප්ඤ්ඤානො” ති ව චදන්ති. පභායාති පජ්ඣිත්වා. ගතො අධිගතො, පටිපන්නො උත්තරිවිසෙසන්ති අත්ථො. පභායාති වා පහානහෙතු, පහානලක්ඛණං වා. හෙතුලක්ඛණත්ථො හි අයං පභාය-සද්දො. “කාමචිත්තදාදිප්පහානහෙතුකං ගතො” ති හෙත්ථ චුත්තං ගමනං අවබොධො, පටිපත්ති එව වා. කාමචිත්තදාදිප්පහානෙන ව තං ලක්ඛියති. එස නයො “පදාලෙන්වා” තිආදිසුපි. අබ්‍යාපාදෙනාති මෙන්තාය. ආලෝකසඤ්ඤායාති විභූතං කත්වා මනසිකරණෙන උපට්ඨිතආලෝකසඤ්ඤානෙන . අවික්ඛෙපෙනාති සමාධිතා. ධම්මචචත්ථානෙනාති කුසලාදිධම්මානං යාථාවචිතිවිජයෙන, “සප්පච්චයනාමරුපචචත්ථානෙනා” තිපි චදන්ති.

එවං කාමචිත්තදාදිනිවරණප්පහානෙන “අභිජ්ඣං ලෝකෙ පභායා” තිආදිනා (විහ. 508) චුත්තාය පට්ඨප්ඤ්ඤානස්ස පුබ්බභාගපටිපදාය භගවතො තථාගතභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සහ උපායෙන අට්ඨති සමාපත්තිහි, අට්ඨාරසහි ව මහාවිපස්සනාහි තං දස්සෙතුං “ඤාණෙනා” තිආදිමාහ. නාමරුපපරිග්ගහකඩ්ඛාවිතරණානඤ්ඡි විබන්ධභූතස්ස මොහස්ස දුරිකරණෙන ඤාතපරිඤ්ඤායං ධීතස්ස අනිච්චසඤ්ඤාදියො සිජ්ඣන්ති, තථා ඤානසමාපත්තිසු අභිරතිනිමිත්තෙන පාමොජ්ජෙන, තත්ථ අනභිරතියා විනෝදිතාය ඤානාදි සමධිගමොති සමාපත්තිවිපස්සනානං. අරතිවිනෝදනඅවිජ්ජාපදාලනාදි උපායො, උප්පට්ඨානිද්දෙසො පන නිවරණසභාවාය අවිජ්ජාය හෙට්ඨා නිවරණෙසුපි සඬගහදස්සනත්ථන්ති දට්ඨබ්බං. සමාපත්තිවිහාරප්පවෙසවිබන්ධනෙන නිවරණාති කවාටසදිසානිති ආහ “නිවරණකවාටං උග්ගාටෙන්වා” ති. “රත්තිං විතක්කෙන්වා විචාරෙන්වා දිවා කම්මන්තෙ පයොපෙති” ති චුත්තට්ඨානෙ විය විතක්කවිචාරා ධූමායනාති අධිප්පෙතාති ආහ “විතක්කවිචාරධූම” ති. කිඤ්චාපි පට්ඨප්ඤ්ඤානුපචාරෙයෙව ච දුක්ඛං, චතුත්ථප්ඤ්ඤානුපචාරෙයෙව සුඛං පභියති, අතිසයප්පහානං පන සන්ධායාහ “චතුත්ථප්ඤ්ඤානෙන සුඛදුක්ඛං පභායා” ති.

අනිච්චස්ස, අනිච්චන්ති අනුපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා, තෙභුමකධම්මානං අනිච්චතං ගහෙන්වා පවත්තාය විපස්සනායෙනං නාමං. නිච්චසඤ්ඤන්ති සබ්බතධම්මෙ “නිච්චා, සස්සනා” ති එවං පවත්තම්චිඡාසඤ්ඤං , සඤ්ඤාසිසෙන දිට්ඨිචිත්තානම්පි ගහණං දට්ඨබ්බං. එස නයො ඉතො පරෙසුපි. නිබ්බදානුපස්සනායාති සබ්බාරෙසු නිබ්බජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නන්දිත්ති සප්පිතිකතණ්හං. තථා විරාගානුපස්සනායාති විරජ්ජනාකාරෙන පවත්තාය අනුපස්සනාය. නිරොධානුපස්සනායාති සබ්බාරානං නිරොධස්ස අනුපස්සනාය. “තෙ සබ්බාරා නිරුජ්ඣන්තියෙව, ආයතිං

සමුදයවසෙන න උප්පජ්ජන්ති”ති එවං වා අනුපස්සනා නිරොධානුපස්සනා. තෙනෙවාහ “නිරොධානුපස්සනාය නිරොධෙති, නො සමුදෙති”ති. මුඤ්චිතුකමානා හි අයං බලප්පත්තාති. පටිනිස්සප්පනාකාරෙන පවත්නා අනුපස්සනා පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා . පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා හි අයං. ආදානන්ති නිව්වාදිවසෙන ගහණං. සන්තතිසමුහකිව්වාරම්මණානං වසෙන එකත්තග්ගහණං සනසඤ්ඤා. ආයුහනං අභිසඬ්ඛරණං. අවත්ථාවිසෙසාපත්ති විපරිණාමො. ධූවසඤ්ඤන්ති ථීරභාවග්ගහණං. නිමිත්තන්ති සමුහාදිසනවසෙන, සකිව්වපරිවිජේදනාය ව සඬ්ඛාරානං සවිග්ගහග්ගහණං. පණ්ඩිත්ති රාගාදිපණ්ඩං, සා පනත්ථතො තණ්හානං වසෙන සඬ්ඛාරෙසු නිත්තනා.

අභිනිවෙසන්ති අත්තානුදිට්ඨිං. අනිව්වදුක්ඛාදිවසෙන සබ්බධම්මතිරණං අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනා. සාරාදානාභිනිවෙසන්ති අසාරෙ සාරග්ගහණවිපල්ලාසං. “ඉස්සරකුත්තාදිවසෙන ලොකො සමුප්පත්තො”ති අභිනිවෙසො සම්මොභාභිනිවෙසො. කෙවි පන “අහොසිං නු ඛො අහමතිතථේධානන්තිආදිනා පවත්තසංසයාපත්ති සම්මොභාභිනිවෙසො”ති වදන්ති. සඬ්ඛාරෙසු ලෙණතාණභාවග්ගහණං ආලයාභිනිවෙසො. “ආලයරතා ආලයසමුදිතා”ති වචනතො ආලයො තණ්හා, සායෙව වක්ඛාදිසු රූපාදිසු ව අභිනිවිසනවසෙන පවත්ති යා ආලයාභිනිවෙසොති කෙවි. “එවංවිධා සඬ්ඛාරා පටිනිස්සප්පීයන්ති”ති පවත්තං ඤාණං පටිසඬ්ඛානුපස්සනා. වට්ටතො විගතත්තා විවට්ටං නිබ්බානං, තත්ථ ආරම්මණකරණසඬ්ඛාතෙන අනුපස්සනෙන පවත්ති යා විවට්ටානුපස්සනා ගොත්තු. සංයොගාභිනිවෙසන්ති සංයුප්පනවසෙන සඬ්ඛාරෙසු අභිනිවිසනං. දිට්ඨෙකට්ඨෙති දිට්ඨියා සහජාතෙකට්ඨෙ, පහාතෙකට්ඨෙ ව. “ඔළාරිකෙ”ති උපරිමග්ගවජ්ඣෙ කිලෙසෙ අපෙක්ඛිත්වා චූත්තං, අඤ්ඤා දස්සනපහාතබ්බාපි දුතියමග්ගවජ්ඣෙති ඔළාරිකාති. අණුසහගතෙති අණුහුතෙ, ඉදං භෙට්ඨිමග්ගවජ්ඣෙ අපෙක්ඛිත්වා චූත්තං. සබ්බකිලෙසෙති අවසිට්ඨසබ්බකිලෙසෙ. න හි පට්ඨාදිමග්ගෙහි පහිනා කිලෙසා පුන පහියන්තිති.

කක්ඛලත්තං කඨිනභාවො. පග්ගරණං ද්වභාවො. ලොකියවායුනා භස්තස්ස විය යෙන තංතංකලාපස්ස උද්ධුමායනං, ථම්මභාවො වා, තං විත්ථම්මහං. විජ්ජමානෙපි කලාපන්තරභූතානං කලාපන්තරභූතෙහි අසම්ප්පිට්ඨභාවෙ, තංතංභූතවිචිත්තතා රූපපරියන්තො ආකාසොති යෙසං යො පරිවිජේදො, තෙහි සො අසම්ප්පිට්ඨොව, අඤ්ඤා භූතානං පරිවිජේදසභාවො න සියා ඛ්‍යාපිභාවාපත්තිතො . අඛ්‍යාපිතා හි අසම්ප්පිට්ඨතාති. යස්මිං කලාපෙ භූතානං පරිවිජේදො, තෙහි අසම්ප්පිට්ඨභාවො අසම්ප්පිට්ඨලක්ඛණං. තෙනාහ භගවා ආකාසධාතුනිද්දෙසෙ “අසම්ප්පිට්ඨං චතුහි මහාභූතෙහි”ති (ධ. ස. 637).

විරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විසදිසුප්පත්ති රූප්පනං. චෙතනාපධානත්තා සඬ්ඛාරක්ඛන්ධධම්මානං චෙතනාවසෙනෙතං චූත්තං “සඬ්ඛාරානං අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණ”න්ති. තථා හි සුත්තන්තභාජනීයෙ සඬ්ඛාරක්ඛන්ධවිභවිගෙ “චක්ඛුසම්ඵස්සජා චෙතනා”තිආදිනා (විහ. 92) චෙතනාව විභත්තා, අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණා ව චෙතනා. යථාහ “තත්ථ කතමො පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො? කුසලා චෙතනා කාමාවචරා”තිආදි (විහ. 226). එරණං සවිප්ථාරිකතා. අස්සද්ධියෙති අස්සද්ධියහෙතු, නිමිත්තත්ථෙ භූම්මං. එස නයො “කොසජ්ජෙ”තිආදිසු. චූපසම්මලක්ඛණන්ති කායචිත්තපරිලාභපසම්මලක්ඛණං. චිත්තද්ධව්වරහිතෙ අධිචිත්තෙ පවත්තමානෙ පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු අඛ්‍යාවටතාය අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනං පටිසඬ්ඛානං පක්ඛපාතුපවිජේදතො.

මුසාවාදාදිනං විසංවාදනාදිකිව්වතාය ලුඛානං අපරිග්ගාහකානං පටිපක්ඛභාවතො පරිග්ගාහිකා සම්මාවාචා සිනිද්ධභාවතො සම්පයුත්තධම්මෙ, සම්මාවාචාපච්චයසුභාසිතානං සොතාරඤ්ච පුග්ගලං පරිග්ගණනීති සා පරිග්ගහලක්ඛණා සම්මාවාචා. කායිකකිරියා කිඤ්චි කත්තබ්බං සමුට්ඨාපෙති. සයඤ්ච සමුට්ඨහනං සටනං භොතීති සම්මාකම්මන්තසඬ්ඛාතා විරති සමුට්ඨානලක්ඛණා දට්ඨබ්බා, සම්පයුත්තධම්මානං වා උක්ඛිපනං සමුට්ඨාපනං කායිකකිරියාය භාරුක්ඛිපනං විය. ජීවමානස්ස සත්තස්ස, සම්පයුත්තධම්මානං වා ජීවිතින්ද්‍රියචූත්ති යා, ආජීවස්සෙව වා සුද්ධි වොදානං. සසම්පයුත්තධම්මස්ස චිත්තස්ස සංකිලෙසපක්ඛෙ පතිතුං අදන්වා සම්මදෙව පග්ගණනං පග්ගහො.

“සඬ්ඛාරා”ති ඉධ චෙතනා අධිප්පෙනාති චූත්තං “සඬ්ඛාරානං චෙතනාලක්ඛණ”න්ති. නමනං ආරම්මණාභිමුඛභාවො. ආයතනංපවත්තනං. ආයතනානං වසෙන හි ආයසඬ්ඛාතානං චිත්තචෙතසිකානං පවත්ති. තණ්හාය හෙතුලක්ඛණන්ති වට්ටස්ස ජනකහෙතුභාවො, මග්ගස්ස පන නිබ්බානසම්පාපකත්තන්ති අයමෙව තෙසං විසෙසො.

තථලක්ඛණං අවිපරිතසභාවො. එකරසො අඤ්ඤාමඤ්ඤානතිචිත්තනං අනුනාධිකභාවො. යුගනද්ධා සමට්ඨිපස්සනාව, “සද්ධාපඤ්ඤා පග්ගහාවික්ඛෙපා”තිපි වදන්ති.

බිණොති කිලෙසෙති බයො, මග්ගො. අනුප්පාදපරියොසානතාය අනුප්පාදො, එලං. පස්සද්ධි කිලෙසචූපසමො.

ජන්දස්සාති කත්තුකමානාජන්දස්ස. මූලලක්ඛණං පතිට්ඨාභාවො. සමුට්ඨාපනලක්ඛණං ආරම්මණපටිපාදකතාය සම්පයුත්තධම්මානං උප්පත්තිහෙතුතා. සමොධානං විසයාදිසන්තිපාතෙන ගහෙනබ්බාකාරො, යා “සඬ්ඛති”ති චූච්චති. සමං සහ ඔදහන්ති අනෙක සම්පයුත්තධම්මාති වා සමොධානං, එස්සො. සමොසරන්ති සන්තිපනන්ති එත්ථාති සමොසරණං. වෙදනාය විතා අප්පවත්තමානා සම්පයුත්තධම්මා වෙදනානුභවනනිමිත්තං සමොසටා විය භොන්තිති එව චූත්තං. ගොපානසිතං කුටං විය සම්පයුත්තානං පාමොක්ඛභාවො පමුඛලක්ඛණං. තතො, තෙසං වා සම්පයුත්තධම්මානං උත්තරි පධානන්ති තදුත්තරි. පඤ්ඤාත්තරා හි කුසලා ධම්මා. විමුත්ති යාති එලස්ස. තඤ්ඤි සිලාදිගුණසාරස්ස

පරමුක්කංසභාවෙන සාරං. අයඤ්ච ලක්ඛණවිභාගො ඡධානුපඤ්චකානධිගාදිවසෙන තංතංසුත්තපදානුසාරෙන, පොරාණට්ඨකථාය ආගතනයෙන ව කතොති දට්ඨබ්බං. තථා හි චුත්තොපි කොච්චි ධම්මො පරියායන්තරජ්ජකාසනත්ථං සුත දස්සිතො, තතො එව ව “ඡන්දමුලකා කුසලා ධම්මා මනසිකාරසමුට්ඨානා, එස්සසමොධානා, වෙදනාසමොසරණා”ති, “පඤ්ඤාත්තරා කුසලා ධම්මා”ති, “චුත්තතිසාරමිදං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති, “නිබ්බානොගධඤ්චි ආවුසො බ්‍රහ්මවරියං නිබ්බානපරියොසාන”න්ති ව සුත්තපදානං වසෙන “ඡන්දස්ස මූලලක්ඛණ”න්තිආදි චුත්තං.

තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානි අවිපරිතසභාවත්තා. තථානි තංසභාවත්තා. අවිතථානි අමුසාසභාවත්තා. අනඤ්ඤථානි අඤ්ඤාකාරරහිතත්තා.

ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨොති ජාතිපච්චයා සම්භූතං හුත්වා සහිතස්ස අත්තනො පච්චයානුරූපස්ස උද්ධං උද්ධං ආගතභාවො, අනුපචත්තත්ථොති අත්ථො. අථ වා සම්භූතට්ඨො ව සමුදාගතට්ඨො ව සම්භූතසමුදාගතට්ඨො, න ජාතිතො ජරාමරණං න භොති, න ව ජාතිං විනා අඤ්ඤතො භොතීති ජාතිපච්චයසම්භූතට්ඨො. ඉත්ථඤ්ච ජාතිතො සමුදාගච්ඡතීති ජාතිපච්චයසමුදාගතට්ඨො. යා යා ජාති යථා යථා පච්චයො භොති, තදනුරූපං පාතුභාවොති අත්ථො. අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨොති එත්ථාපි න අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං පච්චයො න භොති, න ව අවිජ්ජං විනා සඬ්ඛාරා උප්පජ්ජන්ති. යා යා අවිජ්ජා යෙසං යෙසං සඬ්ඛාරානං යථා යථා පච්චයො භොති, අයං අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො, පච්චයභාවොති අත්ථො.

භගවා තං ජානාති පස්සතීති සම්බන්ධො. තෙනාති භගවතා. තං විභජ්ජමානන්ති යොජෙතබ්බං. තන්ති රූපායතනං. ඉට්ඨානිට්ඨාදීනි ආදි-සද්දෙන මජ්ඣිමනිකං සඬ්ඛණ්හාති, තථා අතීතානාගතපච්චුප්පන්නපරිත්තඅජ්ඣත්තබ්බිද්ධාතද්වයාදිහෙදං. ලබ්භමානකපදවසෙනාති “රූපායතනං දිට්ඨං සද්දායතනං සුතං ගන්ධායතනං රසායතනං ථොට්ඨබ්බායතනං මුත්තං, සබ්බං රූපං මනසා විඤ්ඤාත”න්ති (ධ. ස. 966) වචනතො දිට්ඨපදඤ්ච විඤ්ඤාතපදඤ්ච රූපාරම්මණෙ ලබ්භති. “රූපාරම්මණං ඉට්ඨං අනිට්ඨං මජ්ඣිමනිකං පරිත්තං අතීතං අනාගතං පච්චුප්පන්නං අජ්ඣත්තං බ්බිද්ධා දිට්ඨං විඤ්ඤාතං රූපං රූපායතනං රූපධාතු වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නිලං පිතක”න්ති එවමාදීනි අනෙකෙහි නාමෙහි. “තෙරසහි වාරෙහි”ති රූපකණ්ඨෙ (ධ. ස. 614 ආදයො) ආගතෙ තෙරස නිද්දෙසවාරෙ සන්ධායාහ. එකෙකස්මිඤ්ච වාරෙ වතුන්නං වතුන්නං වචත්ථාපනනායානං වසෙන “ද්විපඤ්ඤාසාය නයෙහි”ති ආහ. තථමෙව අවිපරිතදස්සිතාය, අප්පට්චත්තියදෙසනතාය ව. ජානාමි අබ්භඤ්ඤාසිත්ති චත්තමානාතිතකාලෙසු ඤාණජපචත්තිදස්සනෙන අනාගතෙපි ඤාණජපචත්ති චුත්තායෙවාති දට්ඨබ්බා. විදිත-සද්දො අනාමට්ඨකාලවිසෙසො වෙදිතබ්බො, “දිට්ඨං සුතං මුත්ත”න්තිආදීසු (ධ. ස. 966) විය. න උපට්ඨාසීති අත්තත්තතියවසෙන න උපගච්ඡී. යථා රූපාරම්මණාදයො ධම්මා යංසභවා යංපකාරා ව, තථා නෙ පස්සති ජානාති ගච්ඡතීති තථාගතොති එවං පදසම්භවො වෙදිතබ්බො. කෙච්චි පන “නිරුත්තිතයෙන පිසොදරාදිපක්ඛෙපෙන වා දස්සි-සද්දස්ස ලොපං, ආගත-සද්දස්ස වාගමං කත්වා තථාගතො”ති වණ්ණෙන්නි.

නිද්දොසනාය අනුපච්ජං. පක්ඛිපිතබ්බාභාවෙන අනුතං. අපනෙතබ්බාභාවෙන අනධිකං. අත්ථබ්බාඤ්ජනාදිසම්පත්තියා සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං. නො අඤ්ඤථානි “තථොචා”ති චුත්තමෙවත්ථං බ්‍යතිරෙකෙන සම්පාදෙති. තෙන යදන්ථං භාසිතං, එකන්තෙන තදන්ථානිජ්ජාදනතො යථා භාසිතං භගවතා, තථොචානි අවිපරිතදෙසනතං දස්සෙති. “ගදන්ථො”ති එතෙන තථං ගදතීති තථාගතොති ද-කාරස්ස ත-කාරො කතො නිරුත්තිතයෙනාති දස්සෙති.

තථා ගතමස්සාති තථාගතො, ගතන්ති ව කායස්ස වාචාය වා පචත්තීති අත්ථො. තථානි ව චුත්තෙ යංතං-සද්දානං අබ්‍යභිචාරිසම්බන්ධිතාය “යථා”ති අයමත්ථො උපට්ඨිතොයෙව භොති. කායච්චිකිරියානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤානුලොමෙන වචනිච්ජායං, කායස්ස වාචා, වාචාය ව කායො සම්බන්ධිතාවෙන උපතිට්ඨතීති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “භගවතො හි”තිආදි. ඉමස්මිං පන අත්ථො තථාචාදිතාය තථාගතොති අයමිපි අත්ථො සිද්ධො භොති. සො පන සුබ්බෙ පකාරන්තරෙන දස්සිතොති ආහ “එවං තථාකාරිතාය තථාගතො”ති.

“නිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු”ති එතෙන යදෙකෙ “නිරියං විය උපරි අධො ව සන්ති ලොකධාතුයො”ති වදන්ති, තං පටිසෙධෙති. දෙසනාවිලාසොයෙව දෙසනාවිලාසමයො යථා “පුඤ්ඤමයං, දානමය”න්තිආදීසු.

උපසග්ගනිපානානං වාචකසද්දසන්නිධානෙන තදන්ථජොතනභාවෙන පචත්තනතො ගත-සද්දොයෙව අවගතත්ථං අතීතත්ථඤ්ච වදනීති ආහ “ගතොති අවගතො අතීතො”ති. අථ වා අභිනිභාරතො පට්ඨාය යාව සම්බොධි, එත්ථන්තරෙ මහාබොධියානපට්පත්තියා භානායානසංකිලෙසනිවත්තීනං අභාවතො යථා පණ්ඩානං, තථා ගතො අභිනිභාරානුරූපං පට්පන්නොති තථාගතො. අථ වා මහිද්ධිකතාය, පටිසම්භිදානං උක්කංසාධිගමෙන අනාවරණතාය ව කත්ථවි පටිසානාභාවතො යථා රූචි, තථා කායච්චිචිත්තානං ගතාති ගමනානි පචත්තියො එතස්සාති තථාගතො. යස්මා ව ලොකෙ විධයුත්තගතපකාර-සද්දා සමානත්ථා දිස්සන්ති, තස්මා යථා විධා විපස්සිආදයො භගවන්තො, අයමිපි භගවා තථා විධොති තථාගතො. යථා යුත්තා ව තෙ භගවන්තො අයමිපි භගවා තථා යුත්තොති තථාගතො. අථ වා යස්මා සච්චං තච්ඡං තථන්ති ඤාණස්සෙතං අධිච්චනං, තස්මා තථොන ඤාණෙන ආගතොති තථාගතොති. එවමිපි තථාගත-සද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො –

“පභාය කාමාදිමලෙ යථා ගතා,

සමාධිඤ්ඤාණෙන විපස්සිආදයො;
මහෙසිනො සකාමුතී පුත්තිධරො,
තථාගතො තෙන තථාගතො මනො.

තථඤ්ඤා වාතායතනාදිලක්ඛණං,
සභාවසාමඤ්ඤාච්ඡාගහෙදතො;
සයම්භුඤ්ඤාණෙන ජිනො සමාගතො,
තථාගතො වුච්චති සකාපුඤ්ඤාචො.

තථානි සච්චානි සමන්තවක්ඛුනා,
තථා ඉදප්පච්චයතා ව සබ්බසො;
අනඤ්ඤානෙයොන යතො විභාවිතා,
යාථාවතො තෙන ජිනො තථාගතො.

අනෙකහෙදාසුපි ලොකධාතුසු,
ජිනස්ස රූපායතනාදිගොචරෙ;
විචිත්තහෙදං තථමෙව දස්සනං,
තථාගතො තෙන සමන්තලොචනො.

යතො ව ධම්මං තථමෙව භාසති,
කරොති වාචායනුලොම මත්තනො;
ගුණෙනි ලොකං අභිභුයා ඉරියති,
තථාගතො තෙනපි ලොකනායකො.

යථාභිනිභාරමනො යථාරූචි,
පචත්තවාචානනුචිත්තභාවතො;
යථාවිධා යෙන පුරා මහෙසිනො,
තථාවිධො තෙන ජිනො තථාගතො”ති. (ඉතිවු. අට්ඨ. 38);

සඬගහගාථා මුඛමත්තමෙව. කස්මා? අප්පමාදපදං විය සකලධම්මපටිපත්තියා සබ්බබුද්ධගුණානං සඬගාහකත්තා. තෙනෙවාහ “සබ්බාකාරෙනා”තිආදි.

“තං කතමන්ති පුච්ඡති”ති එතෙන “කතමඤ්ඤා තං භික්ඛවෙ”තිආදිවචනස්ස සාමඤ්ඤානො පුච්ඡාභාවො දස්සිතො අවිසෙසනො හි තස්ස පුච්ඡාවිසෙසභාවඤ්ඤාපනත්ථං මහානිද්දෙසෙ ආගතා සබ්බාව පුච්ඡා අත්ථුද්ධාරනයෙන දස්සෙති “තත්ථ පුච්ඡා නාමා”තිආදිනා. තත්ථ තත්ථානි “තං කතමන්ති පුච්ඡති”ති එත්ථ යදෙන සාමඤ්ඤානො පුච්ඡාවචනං, තස්මිං.

ලක්ඛණන්ති ඤාතුං ඉච්ඡිතො යො කොචි සභාවො. “අඤ්ඤාත”න්ති යෙන කෙනචි ඤාණෙන අඤ්ඤාතභාවමාහ, “අදිට්ඨ”න්ති දස්සනභූතෙන ඤාණෙන පච්චක්ඛං විය අදිට්ඨතං. “අතුලිත”න්ති “එත්තකමෙන”න්ති තුලනභූතෙන අතුලිතතං, “අනීරිත”න්ති තීරණභූතෙන අකතඤ්ඤාණකිරියාසමාපනතං, “අච්ඡාත”න්ති ඤාණස්ස අපාකට්ඨතං, “අච්ඡාත”න්ති ඤාණෙන අපාකට්ඨකතං. අදිට්ඨං ජොතියති එතායාති අදිට්ඨජොතනා. දිට්ඨං සංසන්දියති එතායාති දිට්ඨසංසන්දනා, සාකච්ඡාවසෙන විනිච්ඡයකරණං. විමති ඡිජ්ජති එතායාති විමතිච්ඡෙදනා. අනුමතියා පුච්ඡා අනුමතිපුච්ඡා. “තං කිං මඤ්ඤාප් භික්ඛවෙ”තිආදි පුච්ඡාය හි “කා තුම්භාකං අනුමති”ති අනුමති පුච්ඡිතා හොති. කට්ඨකමාසතාති කට්ඨකමාසතාය.

8. සරසෙනෙව පතනසභාවස්ස අත්තරා එව අතීව පාතනං අතිපාතො, සණ්ඨං පතිතුං අදත්ථා සීසං පාතනන්ති අත්ථො. අතික්කම්ම වා සත්ථාදිති අභිභවත්ථා පාතනං අතිපාතො. සත්තොති ඛන්ධසන්තානො. තත්ථ හි සත්තපඤ්ඤත්ති. ඡීවිතින්ද්‍රියන්ති රූපාරූපජීවිතින්ද්‍රියං. රූපජීවිතින්ද්‍රියෙ හි විකොපිතෙ ඉතරම්පි තංසම්ඛන්ධතාය චිත්තස්සති. කස්මා පනෙත්ථ “පාණස්ස අතිපාතො, පාණොති චෙත්ථ වොභාරතො සත්තො”ති ව එකවචනනිද්දෙසො කතො, නනු නිරවසෙසානං පාණානං අතිපාතතො චිරති ඉධ අධිප්පෙතා. තථා හි වක්ඛති “සබ්බපාණභූතභිතානුකම්පිති සබ්බෙ පාණභූතෙ”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1. වුළුසිලවණ්ණනා) බහුවචනනිද්දෙසන්ති? සච්චමෙන, පාණභාවසාමඤ්ඤාවසෙන පනෙත්ථ එකවචනනිද්දෙසො කතො, සබ්බසද්දසන්තිධානෙන තත්ථ පුටුත්තං විඤ්ඤායමානමෙවාති සාමඤ්ඤානිද්දෙසං අකත්ථා හෙදවචනිච්ඡාවසෙන බහුවචනනිද්දෙසො කතොති. කිඤ්ඤා හියොයාසාමඤ්ඤානො සංවරසමාදානං, තබ්බිසෙසනො සංවරහෙදොති ඉමස්ස විසෙසස්ස ඤාපනත්ථං අයං වචනහෙදො කතොති වෙදිතබ්බො. යාය වෙනතාය චත්තමානස්ස ඡීවිතින්ද්‍රියස්ස නිස්සයභූතෙසු මහාභූතෙසු උපක්කමකරණහෙතු තං මහාභූතප්පච්චයා උප්පජ්ජනකමහාභූතා නූප්පජ්ජස්සන්ති, සා තාදිසප්පයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනතා පාණාතිපාතො.

ලද්දුපක්කමානි හි භූතානි ඉතරභූතානි විය න විසදානිති සමානජාතියානං කාරණං න භොන්තිති. “කායවච්ඡිද්ධාරාන”න්ති එතෙන මනොද්ධාරෙ පවත්තාය වධකචෙතනාය පාණාතිපාතභාවං පටික්ඛිපති.

පයොගවත්ථුමහන්තතාදීහි මහාසාවජ්ජනා තෙහි පච්චයෙහි උප්පජ්ජමානාය චෙතනාය බලවභාවතො චෙදිතබ්බො. යථාධිප්පෙතස්ස හි පයොගස්ස සහසා නිප්පාදනවසෙන කිව්වසාධිකාය බහුක්ඛන්තුං පවත්තජවනෙහි ලද්ධාසෙවනාය ව සන්නිට්ඨාපකචෙතනාය වසෙන පයොගස්ස මහන්තභාවො. සතිපි කදාචි ධුද්දකෙ චෙව මහන්තෙ ව පාණෙ පයොගස්ස සමභාවෙ මහන්තං හනන්තස්ස චෙතනා තිබ්බතරා උප්පජ්ජනීති වත්ථුස්ස මහන්තභාවො. ඉති උභයං පෙතං චෙතනාය බලවභාවෙනෙව භොති. තථා හි හන්තබ්බස්ස මහාගුණභාවෙන තත්ථ පවත්තඋපකාරචෙතනා විය ඛෙත්තවිසෙසනිබ්බත්තියා අපකාරචෙතනාපි බලවතී, තිබ්බතරා ව උප්පජ්ජනීති තස්සා මහාසාවජ්ජනා දට්ඨබ්බො. තස්මා පයොගවත්ථුආදිපච්චයානං අමහන්තෙපි මහාගුණතාදිපච්චයෙහි චෙතනාය බලවභාවාදිවසෙනෙව මහාසාවජ්ජනාවො චෙදිතබ්බො.

සම්භරියන්ති එතෙහිති සම්භාරා, අභිගානි. තෙසු පාණසඤ්ඤිතාවධකචිත්තානි පුබ්බභාගියානිපි භොන්ති. උපක්කමො වධකචෙතනාසමුට්ඨාපිතො. පඤ්චසම්භාරවතී පාණාතිපාතචෙතනානි සා පඤ්චසම්භාරවිනිමුත්තා දට්ඨබ්බො. විජ්ජාමයො මන්තපරිප්පනපයොගො ආථබ්බණිකාදිනං විය. ඉද්ධිමයො කම්මවිපාකජිද්ධිමයො දායාකොටකාදිනං විය. අතිවිය පපඤ්චොති අතිමහාවිත්ථාරො.

එත්ථාහ – බණෙ බණෙ නිරුජ්ඣානසභාවෙසු සඬ්ඛාරෙසු කො හන්ති, කො වා හඤ්ඤති, යදි චිත්තචෙතසිකසන්තානො, සො අරුපකාය න ඡෙදනාභෙදනාදිවසෙන විකොපනසමත්ථො, නාපි විකොපනීයො, අථ රූපසන්තානො, සො අචෙතනකාය කට්ඨකලිඬිගරුපමානි න තත්ථ ඡෙදනාදිනා පාණාතිපාතො ලබ්භති යථා මහසරීරෙ, පයොගොපි පාණාතිපාතස්ස පහරණප්පකාරාදි අතීතෙසු වා සඬ්ඛාරෙසු භවෙයා අනාගතෙසු වා පච්චුප්පන්තෙසු වා, තත්ථ න තාව අතීතානාගතෙසු සම්භවති තෙසං අභාවතො, පච්චුප්පන්තෙසු ව සඬ්ඛාරානං බණිකත්තා සරසෙනෙව නිරුජ්ඣානසභාවතාය විනාසාහිමුබ්බෙසු නිප්පයොජනො පයොගො සියා, විනාසස්ස ව කාරණරහිතත්තා න පහරණප්පකාරාදිපයොගහෙතුකං මරණං, නිරිහකකාය ව සඬ්ඛාරානං කස්ස සො පයොගො, බණිකත්තා වධාධිප්පායසමකාලහිජ්ජනකස්ස කිරියාපරියොසානකාලානවට්ඨානතො කස්ස වා පාණාතිපාතකම්මබද්ධොති.

චුච්චතෙ – යථාචුත්තවධකචෙතනාසහිතො සඬ්ඛාරානං පුඤ්ජො සත්තසඬ්ඛාතො හන්තා, තෙන පවත්තිතවධකපයොගනිමිත්තං අපගතුස්මාවිඤ්ඤාණජීවිතින්ද්‍රියො මතචොභාරප්පවත්තිනිබන්ධො යථාචුත්තවධප්පයොගාකරණෙ උප්පජ්ජනාරහො රූපාරූපධම්මසමුභො හඤ්ඤති, කෙවලො වා චිත්තචෙතසිකසන්තානො. වධප්පයොගාවිසයභාවෙපි තස්ස පඤ්චවොකාරභවෙ රූපසන්තානාධිනචුත්තිතාය රූපසන්තානෙ පරෙන පයොජිතජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකපයොගවසෙන තන්තිබ්බත්තිවිබන්ධකවිසදිසරුපුප්පත්තියා විහතෙ විච්ඡෙදො භොතිති න පාණාතිපාතස්ස අසම්භවො, නාපි අහෙතුකො පාණාතිපාතො, න ව පයොගො නිප්පයොජනො පච්චුප්පන්තෙසු සඬ්ඛාරෙසු කතපයොගවසෙන තදන්තරං උප්පජ්ජනාරහස්ස සඬ්ඛාරකලාපස්ස තථා අනුප්පත්තිතො, බණිකානං සඬ්ඛාරානං බණිකමරණස්ස ඉධ මරණභාවෙන අනධිප්පෙතත්තා, සන්තතිමරණස්ස ව යථාචුත්තතායෙන සහෙතුකභාවතො න අහෙතුකං මරණං, න ව කත්තුරහිතො පාණාතිපාතප්පයොගො නිරිහකෙසුපි සඬ්ඛාරෙසු සන්තිහිතතාමත්තෙන උපකාරකෙසු අත්තතො අනුරූපඵලප්පාදනනියතෙසු කාරණෙසු කත්තුචොභාරසිද්ධිතො යථා “පදිපො පකාසෙති නිසාකරො වන්දිමා”ති ව, න ව කෙවලස්ස වධාධිප්පායසහභූතො චිත්තචෙතසිකකලාපස්ස පාණාතිපාතො ඉච්ඡිතො සන්තානවසෙන අවට්ඨිතස්සෙව පටිජානනතො, සන්තානවසෙන පවත්තමානානඤ්ච පදිපාදිනං අත්ථකිරියාසිද්ධි දිස්සතිති අත්ථෙව පාණාතිපාතෙන කම්මබද්ධො. අයඤ්ච විචාරො අදින්නාදානාදිසුපි යථාසම්භවං විභාවෙතබ්බො.

“පභීනකාලතො පට්ඨාය වීරතොවා”ති එතෙන පහානහෙතුකා ඉධාධිප්පෙනා සමුච්ඡෙදවීරතීති දස්සෙති. කම්මක්ඛයඤාණෙන හි පාණාතිපාතදුස්සිලාස්ස පභීනත්තා භගවා අව්චන්තමෙව තතො පටිවීරතොති චුච්චති සමුච්ඡෙදවසෙන පහානවීරතීනං අධිප්පෙතත්තා. කිඤ්චාපි පහානවීරමණානං පුරිමපච්ඡිමකාලතා නත්ථි, මග්ගධම්මානං පන සම්මාදිට්ඨිආදිනං සම්මාචාචාදිනඤ්ච පච්චයපච්චයුප්පන්තභාවෙ අපෙක්ඛිතෙ සහජානානම්පි පච්චයපච්චයුප්පන්තභාවෙන ගහණං පුරිමපච්ඡිමභාවෙනෙව භොතිති ගහණප්පවත්තිආකාරවසෙන පච්චයභූතෙසු සම්මාදිට්ඨිආදිසු පහායකධම්මෙසු පහානකිරියාය පුරිමකාලචොභාරො, පච්චයුප්පන්තාසු ව වීරතීසු වීරමණකිරියාය අපරකාලචොභාරො ව භොතිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. පහානං වා සමුච්ඡෙදවසෙන, වීරතී පටිප්පස්සද්ධිවසෙන යොජෙතබ්බො. අථ වා පාණො අතිපාතීයති එතෙනාති පාණාතිපාතො, පාණසාතහෙතුභූතො ධම්මසමුභො. කො පනෙසො? අහිරිකානොත්තප්පදොසමොභවිතිංසාදයො කිලෙසා. තෙ හි භගවා අරියමග්ගෙන පහාය සමුත්ඝාටෙන්වා පාණාතිපාතදුස්සිලාතො අව්චන්තමෙව පටිවීරතොති චුච්චති කිලෙසෙසු පභීනෙසු කිලෙසනිමිත්තස්ස කම්මස්ස අනුප්පජ්ජනතො. “අදින්නාදානං පහායා”තිආදිසුපි එසෙව නයො. වීරතොවාති අවධාරණෙන තස්සා වීරතීයා කාලාදිවසෙන අපරියන්තතං දස්සෙති. යථා හි අඤ්ඤෙ සමාදින්නවීරතීකාපි අනවට්ඨිතචිත්තතාය ලාභජීවිතාදිහෙතු සමාදානං භින්දන්ති, න එවං භගවා. භගවා පන සබ්බසො පභීනපාණාතිපාතත්තා අව්චන්තවීරතො එවාති. විතික්කම්ස්සාමීති අනවජ්ජධම්මෙහි වොකිණ්ණො අන්තරන්තරා උප්පජ්ජනකා දුබ්බලාකුසලා. යස්මා පන කායවච්ඡයොගං උපලභිත්වා “ඉමස්ස කිලෙසා උප්පන්නා”ති විඤ්ඤනා සක්කා ඤාතුං, තස්මා තෙ ඉමීනා පරියායෙන “වක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙයා”ති චුත්තාති දට්ඨබ්බො. කායිකාති පාණාතිපාතාදිනිප්පාදකෙ බලවාකුසලෙ සන්ධායාහ.

ගොත්තවසෙන උද්ධවොහාරොති සම්බන්ධො. දීපෙනු වට්ටති බ්‍රහ්මදත්තෙන භාසිතවණ්ණස්ස අනුසන්ධිදස්සනවසෙන ඉම්මස්සා දෙසනාය ආරද්ධන්තා. තත්ථායං දීපනා – “පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිවිරතො සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකසඩ්දසො නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථො”ති විත්ථාරෙතබ්බං. නනු ව ධම්මස්සාපි වණ්ණො බ්‍රහ්මදත්තෙන භාසිතො? සච්චං භාසිතො, සො පන සම්මාසම්බුද්ධපභවත්තා, අරියසඩ්දසාධාරත්තා ව ධම්මස්ස ධම්මානුභාවසිද්ධත්තා ව තෙසං තදුභයදීපනෙනෙව දීපිතො භොතිති චිඤ්ඤා න උද්ධට්ටො. සද්ධම්මානුභාවෙනෙව හි භගවා භික්ඛුසඩ්දසො ව පාණාතිපාතාදිප්පහානසමත්ථො අහොසි, දෙසනා පන ආදිතො පට්ඨාය ඵලං ආගතාති.

ඵත්ථායං අධිප්පායො – “අත්ථි භික්ඛවෙ අඤ්ඤෙ ව ධම්මා”තිආදිනා අනඤ්ඤසාධාරණෙ බුද්ධගුණෙ ආරබ්භ උපරි දෙසනං වඩ්ඪෙතුකාමො භගවා ආදිතො පට්ඨාය “තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යා”තිආදිනා බුද්ධගුණවසෙනෙව දෙසනං ආරභි, න භික්ඛුසඩ්දසවසෙනාති. ඵසා හි භගවතො දෙසනාය පකති, යං ඵකරසෙනෙව දෙසනං දස්සෙනු. ලබ්භමානස්සාපි කස්සචි අග්ගහණං. තථා හි රූපකණ්ඩෙ දුකාදිසු තන්තිද්දෙසෙසු ව හදයවත්ථු න ගහිතං. ඉතරවත්ථුහි අසමානගතිකත්තා දෙසනාහෙදො භොතිති. යථා හි වක්ඛවිඤ්ඤාණාදීනි ඵකන්තතො වක්ඛාදීනිස්සයානි, න ඵලං මනොවිඤ්ඤාණං ඵකන්තෙන හදයවත්ථුනිස්සයං, නිස්සිතවසෙන ව වත්ථුදුකාදිදෙසනා පවත්තා “අත්ථි රූපං වක්ඛවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු, අත්ථි රූපං න වක්ඛවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු”තිආදිනා. යම්පි ඵකන්තතො හදයවත්ථුනිස්සයං, තස්ස වසෙන “අත්ථි රූපං මනොවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු”තිආදිනා දුකාදිසු වුව්චමානෙසුපි න තදනුරූපා ආරම්මණදුකාදයො සම්භවන්ති. න හි “අත්ථි රූපං මනොවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණං, අත්ථි රූපං න මනොවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණං”න්ති සක්කා වත්තුන්ති වත්ථාරම්මණදුකා භින්තගතිකා සියුන්ති න ඵකරසා දෙසනා භවෙය්‍යාති. තථා නික්ඛෙපකණ්ඩෙ විත්තුප්පාදවිභාගෙන අවුච්චමානත්තා අවිතක්කඅවිචාරපදවිස්සජ්ජනෙ “විචාරො වා”ති වත්තුං න සක්කාති අවිතක්කවිචාරමත්තපදවිස්සජ්ජනෙ ලබ්භමානොපි විතක්කො න උද්ධට්ටො, අඤ්ඤථා “විතක්කො වා”ති වත්තබ්බං සියා.

දණ්ඩනසඩ්දාතස්ස දණ්ඩස්ස පරවිභෙදනස්ස විවජ්ජිතභාවදීපනත්ථං දණ්ඩසත්ථානං නික්ඛෙපවචනන්ති ආභ “පරුපසාතත්ථායා”තිආදි. විභෙදනභාවතොති විහිංසනභාවතො. “භික්ඛුසඩ්දසවසෙනාපි දීපෙනු වට්ටති”ති චුත්තත්තා තම්පි ඵකදෙසෙන දීපෙන්තො “යං පන භික්ඛු”තිආදිමාහ.

ලජ්ජීති ඵත්ථ චුත්තලජ්ජාය ඔත්තප්පම්පි චුත්තමෙවාති දට්ඨබ්බං. න හි පාපජීගුව්ජනං පාපුත්තාසනරහිතං, පාපහයං වා අලජ්ජනං අත්ථිති. ධම්මගරුතාය වා බුද්ධානං, ධම්මස්ස ව අත්තාධිනත්තා අත්තාධිපතිභූතා ලජ්ජාව චුත්තා, න පන ලොකාධිපති ඔත්තප්පං. “දයං මෙත්තවිත්තනං ආපන්නො”ති කස්මා චුත්තං, නනු දයා-සද්දො “දයාපන්නො”තිආදිසු කරුණාය පවත්තතිති? සච්චමෙන, අයං පන දයා-සද්දො අනුරක්ඛණමත්ථං අන්තොනිතං කත්ථා පවත්තමානො මෙත්තාය කරුණාය ව පවත්තතිති ඉධ මෙත්තාය පවත්තමානො චුත්තො. මිදති සිනිස්හතිති මෙත්තා, මෙත්තා ඵකස්ස අත්ථිති මෙත්තං, මෙත්තං විත්තං ඵකස්සාති මෙත්තවිත්තො, තස්ස භාවො මෙත්තවිත්තතා, මෙත්තා ඉච්චෙව අත්ථො. “සබ්බපාණභූතභිතානුකම්පි”ති ඵතෙන තස්සා විරතියා සත්තවසෙන අපරියන්තනං දස්සෙති. පාණභූතෙති පාණජාතෙ. අනුකම්පකොති කරුණායනකො. යස්මා පන මෙත්තා කරුණාය විසෙසපච්චයො භොති, තස්මා චුත්තං “තාය ඵව දයාපන්නතායා”ති. ඵලං යෙහි ධම්මෙහි පාණාතිපාතා විරති සම්පජ්ජති, තෙහි ලජ්ජාමෙත්තාකරුණාහි සමිඬ්භිභාවො දස්සිතො. විහරතීති ඵලංභූතො හුත්ථා ඵකස්මිං ඉරියාපටෙ උප්පන්නං දුක්ඛං අඤ්ඤෙන ඉරියාපටෙන විච්ඡින්නිදත්ථා හරති පවත්තෙති, අත්තභාවං වා යාපෙතිති අත්ථො. තෙනෙවාහ “ඉරියති යපෙති යාපෙති පාලෙති”ති.

ආචාරසීලමත්තකත්ති සාධුජනාවාරසීලමත්තකං, තෙන ඉන්ද්‍රියසංවරාදිගුණෙහිපි ලොකීයපුපුජ්ජනො තථාගතස්ස වණ්ණං වත්තුං න සක්කොතිති දස්සෙති. තථා හි ඉන්ද්‍රියසංවරපච්චයපරිභොගසීලාති ඉධ සීලකථායං න විහත්තාති.

පරසංහරණන්ති පරස්ස සන්තකහරණං. ථෙතො චුවචති වොරො, තස්ස භාවො ථෙය්‍යං. ඉධාපි බුද්දකෙ පරසන්තකෙ අප්පසාවජ්ජං, මහන්තෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? පයොගමහන්තතාය, වත්ථුගුණානං පන සමභාවෙ සති කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුතාය අප්පසාවජ්ජං, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජන්ති අයම්පි නයො යොජෙතබ්බො.

සාහන්ථිකාදයොති ඵත්ථ මන්තපරිජ්ජපනෙන පරසන්තකහරණං විජ්ජාමයො, විනා මන්තෙන කායච්චිපයොගෙන පරසන්තකස්ස ආකඩ්ඪනං තාදිසඉද්ධානුභාවෙන ඉද්ධිමයො පයොගො.

සෙසන්ති “පහාය පටිවිරතො”ති ඵලමාදිකං. තඤ්ඤි පුබ්බෙ චුත්තතායං. කිඤ්චාපි නයිධ සික්ඛාපදවොහාරෙන විරති චුත්තා, ඉතො අඤ්ඤෙසු පන සුත්තපදෙසෙසු විනායාහිධම්මෙසු ව පවත්තවොහාරෙන විරතියො වෙතතා ව අධිසීලසික්ඛාදීනං අධිට්ඨානභාවතො, තෙසු අඤ්ඤතරකොට්ඨාසභාවතො ව සික්ඛාපදන්ති ආභ “පඨමසික්ඛාපදෙ”ති. කාමඤ්චෙන්ථ “ලජ්ජී දයාපන්නො”ති න චුත්තං, අධිකාරවසෙන පන අත්ථතො වා චුත්තමෙවාති වෙදිතබ්බං. යථා හි ලජ්ජාදයො පාණාතිපාතප්පහානස්ස විසෙසප්පච්චයො, ඵලං අදින්නාදානප්පහානස්සාපිති, තස්මා සාපි පාළි ආනෙත්ථා වත්තබ්බං. ඵසෙව නයො ඉතො පරෙසුපි. අථ වා “සුචිභූතො”ති ඵතෙන හිරොත්තප්පාදිහි සමන්තාගමො, අභිරිකාදීනඤ්ච පහානං චුත්තමෙවාති “ලජ්ජී”තිආදි න චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

අසෙට්ඨවරියන්ති අසෙට්ඨානං භීතානං, අසෙට්ඨං වා ලාමකං නිහීනං චුත්තිං, මෙටුනන්ති අත්ථො. “බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං ආචාර”න්ති මෙටුනවිරතිමාහ. “ආරාචාරී මෙටුනා”ති ඵතෙන “ඉධ බ්‍රාහ්මණ ඵකච්චො...පෙ.... න හෙව බො මාතුගාමෙන සද්ධිං ද්වයංද්වයසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, අපිච බො මාතුගාමස්ස උච්ඡාදනපරිමද්දනන්තාපනසම්බාහනං

සාදියනි, සො තං අස්සාදෙනි, තං නිකාමෙනි, තෙන ච චිත්තිං ආපජ්ජති” නිආදිනා (අ. නි. 7.50) චුත්තා සත්තවිධමෙථුනසංයොගාපි පටිච්චරිති දස්සිතාති දට්ඨබ්බා. ඉධාපි අසද්ධම්මසෙවනාධිප්පායෙන කායද්වාරප්පචත්තා මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිසමුට්ඨාපිකා වෙනනා අබ්බුතමචරියං, මිච්ඡාචාරෙ පන අගමනියට්ඨානචිත්තිකමවෙනනාති යොජෙතබ්බං. තත්ථ අගමනියට්ඨානං නාම පුරිසානං මාතුරක්ඛිතාදයො දස, ධනක්ඛිතාදයො දසාති විසති ඉත්ථියො. ඉත්ථිසු පන දසන්තං ධනක්ඛිතාදිනං සාරක්ඛසපරිදණ්ඩානඤ්ච වසෙන ද්වාදසන්තං අඤ්ඤෙ පුරිසා. ගුණචරිතෙන විප්පටිපත්ති අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජා. ගුණරහිතෙපි ච අභිභවිත්වා පචත්ති මහාසාවජ්ජා, උභින්නං සමානවිජන්දනාවෙපි කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුනාය අප්පසාවජ්ජා, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජාති වෙදිතබ්බා. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා සෙවෙනුකාමතාවිත්තං, මග්ගෙනමග්ගපටිපත්ති. මිච්ඡාචාරෙ පන අගමනියට්ඨානතා, සෙවනාවිත්තං මග්ගෙනමග්ගපටිපත්ති, සාදියනඤ්චාති චත්තාරො. “අභිභවිත්වා චිත්තිකමනෙ මග්ගෙනමග්ගපටිපත්තිඅධිවාසනෙ සතිපි පුරිමුප්පන්නසෙවනාභිසන්ධිපයොගාභාවතො අභිභුයාමානස්ස මිච්ඡාචාරො න භොති” ති වදන්ති. සෙවනාවිත්තෙ සති පයොගාභාවො න පමාණං ඉත්ථියා සෙවනාපයොගස්ස යෙභුයොන අභාවතො, ඉත්ථියා පුරෙතරං උපට්ඨාපිතසෙවනාවිත්තායපි මිච්ඡාචාරො න සියාති ආපජ්ජති පයොගාභාවතො. තස්මා පුරිසස්ස වසෙන උක්කංසතො චත්තාරො චුත්තාති දට්ඨබ්බං, අඤ්ඤා ඉත්ථියා පුරිසකිව්වකරණකාලෙ පුරිසස්සපි සෙවනාපයොගාභාවතො මිච්ඡාචාරො න සියාති එකෙ. ඉදං පනෙත්ථ සන්තිට්ඨානං – අත්තනො රුටියා පචත්තිතස්ස තයො, බලක්කාරෙන පචත්තිතස්ස තයො, අනවසෙසග්ගහණෙන පන චත්තාරොති. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව.

9. කම්මපට්ඨපත්තං දස්සෙතුං “අත්ථහඤ්ජනකො” ති චුත්තං. වච්ඡයොගො කායපයොගො වාති මුසා-සද්දස්ස කිරියාපධානතං දස්සෙති. විසංවාදනාධිප්පායො පුබ්බභාගක්ඛණෙ තඬ්ඬණෙ ව. චුත්තඤ්චි “පුබ්බෙවස්ස භොති ‘මුසා හණ්ණස්ස’න්ති, හණන්තස්ස භොති ‘මුසා හණාමි’ති” (පාරා. 205). එතඤ්චි ද්වයං අඬගභුතං, ඉතරං පන භොතු වා මා වා, අකාරණමෙන. අස්සාති විසංවාදකස්ස . යථාචුත්තං පයොගභුතං මුසා වදති විඤ්ඤාපෙති, සමුට්ඨාපෙති වා එතායාති වෙනනා මුසාවාදො.

පුරිමනෙයෙ ලක්ඛණස්ස අබ්බාපිතතාය, මුසා-සද්දස්ස ව විසංවදිතබ්බත්ථවාචකත්තසම්භවතො පරිපුණ්ණං කත්වා මුසාවාදලක්ඛණං දස්සෙතුං “මුසාති අභුතං අතච්ඡං චත්ථු” නිආදිනා දුතියනතො ආරද්ධො. ඉමස්මිඤ්ච නෙයෙ මුසා වදියති චුච්චති එතායාති වෙනනා මුසාවාදො. “යමත්ථං හඤ්ජති” ති චත්ථුවසෙන මුසාවාදස්ස අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජතමාහ. යස්ස අත්ථං හඤ්ජති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජොති අදින්නාදානෙ විය ගුණවසෙනාපි යොජෙතබ්බං. කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවසෙනාපි අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජතා ලබ්භතියෙව.

අත්තනො සන්තකං අදාතුකාමතාය, පුරණකථානෙයෙන ච විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්සෙව මුසාවාදො. තත්ථ පන වෙනනා බලවති න භොතිති අප්පසාවජ්ජතා චුත්තා. අප්පතාය උනාස්ස අත්ථස්ස පුරණවසෙන පචත්තා කථා පුරණකථා.

තජ්ජොති තස්සාරුජ්ජො, විසංවාදනානුරුජ්ජොති අත්ථො. “වායාමො” ති වායාමසීසෙන පයොගමාහ. විසංවාදනාධිප්පායෙන පයොගෙ කතෙපි පරෙන තස්මිං අත්ථෙ අවිඤ්ඤාතෙ විසංවාදනස්ස අසිජ්ඣුතතො පරස්ස තදත්ථච්ඡානනං එකො සම්භාරො චුත්තො. කෙච් පන “අභුතච්චනං විසංවාදනචිත්තං පරස්ස තදත්ථච්ඡානනන්ති තයො සම්භාරා” ති වදන්ති. කිරියාසමුට්ඨාපකවෙනනාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකකම්මුනා බජ්ඣති සන්තිට්ඨාපකවෙනනාය නිබ්බත්තත්තා, සවෙපි දන්ධතාය විචාරෙත්වා පරො තමත්ථං ජානාතීති අධිප්පායො.

“සච්චතො ථෙතතො” නිආදිසු (ම. නි. 1.19) විය ථෙත-සද්දො ථීරපරියායො, ථීරභාවො ච සච්චවාදිතාය අධිකත්තා කථාවසෙන වෙදිතබ්බොති ආහ “ථීරකථොති අත්ථො” ති. නථීරකථොති යථා හලිද්දිරාගාදයො අනවච්ඡිතසභාවතාය න ථීරා, එවං න ථීරා කථා යස්ස සො න ථීරකථොති හලිද්දිරාගාදයො යථා කථාය උපමා භොන්ති, එවං යොජෙතබ්බං. එස නෙයො “පාසාණලෙඛා වියා” නිආදිසුපි.

සද්ධා අයති පචත්තති එත්ථාති සද්ධායො, සද්ධායො එව සද්ධායිකො යථා “වෙනයිකො” ති (අ. නි. 8.11; පාරා. 8). සද්ධාය වා අයිතබ්බො සද්ධායිකො, සද්ධෙයොයාති අත්ථො. චත්තබ්බතං ආපජ්ජති විසංවාදනතොති අධිප්පායො.

සුඤ්ඤභාවන්ති පීතිචරිතතාය රිත්තතං. සා පිසුණුවාචාති යායං යථාචුත්තා සද්දසභාවා වාචා, සා පියසුඤ්ඤකරණතො පිසුණුවාචාති නිරුත්තිනෙයෙන අත්ථමාහ. පියතීති වා පිසුණා, සමග්ගෙ සත්තෙ අවයවභුතෙ වග්ගෙ භින්නෙ කරොතීති අත්ථො.

එරුසන්ති සිනෙභාභාවෙන ලුඛං. සයම්පි එරුසාති දොමනස්සසමුට්ඨිතත්තා සභාවෙනපි කක්කසා. එත්ථ ච එරුසං කරොතීති එලූපචාරෙන, එරුසයතීති වා වාචාය එරුස-සද්දප්පචත්ති වෙදිතබ්බා. සයම්පි එරුසාති පරෙසං මම්මච්ඡෙදවසෙන පචත්තියා එකන්තතිවිප්පරතාය සභාවෙන, කාරණවොභාරෙන ච වාචාය එරුස-සද්දප්පචත්ති දට්ඨබ්බා. තතොයෙව ච නෙව කණ්ණසුඛා. අත්ථච්ඡන්තතාය න හදයඬගමා.

යෙන සම්ථං පලපතීති යෙන පලාපසඬ්ඛාතෙන නිරත්ථකච්චෙනෙ සුඛං භිතඤ්ච එලති විදරති විනාසෙතීති “සම්ථ”න්ති ලද්ධනාමං අත්තනො පරෙසඤ්ච අනුපකාරකං යං කිඤ්චි පලපති.

සංකීර්ට්ඨවිත්තස්සානි ලොහෙන දොසෙන වා විබාධිතවිත්තස්ස, උපතාපිතවිත්තස්ස වා, දුෂිතවිත්තස්සානි අත්ථො. වෙනනා පිසුණුවාවා පිසුණං වදන්ති එතායාති. යස්ස යතො හෙදං කරොති, තෙසු අභින්නෙසු අප්පසාවජ්ජං, භින්නෙසු මහාසාවජ්ජං, තථා කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවසෙසෙසු.

යස්ස පෙසුඤ්ඤං උපසංහරති, සො භිජ්ජතු වා මා වා, තස්ස අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනමෙව පමාණන්ති ආහ “තදත්ථවිජානන”න්ති, කම්මපථප්පත්ති පන භින්නෙ එව.

අනුප්පදාතානි අනුබලප්පදාතා, අනුවත්තනවසෙන වා පදාතා. කස්ස පන අනුවත්තනං පදාතඤ්ච? “සහිතාන”න්ති චුත්තත්තා “සන්ධානස්සා”ති විඤ්ඤායති. තෙනෙවාහ “සන්ධානානුප්පදාතා”ති. යස්මා පන අනුවත්තනවසෙන සන්ධානස්ස පදාතං ආධානං, රක්ඛණං වා දල්භිකරණං හොති, තෙන චුත්තං “දල්භිකම්මං කත්තාති අත්ථො”ති. ආරමන්ති එත්ථාති ආරාමො, රම්මබ්බට්ඨානං. යස්මා පන ආකාරෙන විනාපි අයමෙවත්ථො ලබ්භති, තස්මා චුත්තං “සමග්ගරාමොතිපි පාළි, අයමෙවත්ථ අත්ථො”ති.

මම්මානි විය මම්මානි, යෙසු ඵරුසවාචාය ඡුපිතමත්තෙසු දුට්ඨාරුසු විය සට්ටිතෙසු විත්තං අධිමත්තං දුක්ඛප්පත්තං හොති. කානි පන තානි? ජාතිආදීනි අක්කොසවත්ථුනි. තානි ඡීජ්ජන්ති, භිජ්ජන්ති වා යෙන කායවච්ඡයොගෙන, සො මම්මච්ඡෙදකො. එකත්තෙන ඵරුසවෙනනා ඵරුසවාචා ඵරුසං වදති එතායාති. කථං පන එකත්තඵරුසවෙනනා හොති? දුට්ඨවිත්තතාය. තස්සාති එකත්තඵරුසවෙනනාය එව ඵරුසවාචාභාවස්ස. මම්මච්ඡෙදකො සවනඵරුසතායාති අධිප්පායො. විත්තසණ්භතාය ඵරුසවාචා න හොති කම්මපථ’ප්පත්තත්තා, කම්මභාවං පන න සක්කා වාරෙත්තන්ති. එවං අත්ථයවසෙන වෙනනාඵරුසතාය ඵරුසවාචං සාධෙත්වා ඉදානි තමෙව පටිපක්ඛනසෙන සාධෙත්තුං “වචනසණ්භතායා”තිආදි චුත්තං. සා ඵරුසවාචා. යන්ති යං පුග්ගලං. එත්ථාපි කම්මපථභාවං අප්පත්තා අප්පසාවජ්ජා, ඉතරා මහාසාවජ්ජා, තථා කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාභාවෙ. කෙච්ඡි පන “යං උද්දිස්ස ඵරුසවාචා පයුජ්ජන්ති, තස්ස සම්මුඛාව සීසං එති”ති, එකෙ “පරම්මුඛාපි ඵරුසවාචා හොතියෙවා”ති වදන්ති. තත්ථායමධිප්පායො යුත්තො සීයා – සම්මුඛා පයොගෙ අගාරවාදීනං බලවභාවතො සීයා වෙනනා බලවතී, පරස්ස ව තදත්ථජානනං, න තථා අසම්මුඛාති. යථා පන අක්කොසිතෙ මතෙ ආළභනෙ කතා බමනා උපවාදන්තරායං නිවත්තෙති, එවං “පරම්මුඛා පයුත්තාපි ඵරුසවාචා හොතියෙවා”ති සක්කා විඤ්ඤාත්තන්ති. කුපිතවිත්තන්ති අක්කොසාධිප්පායෙනෙව කුපිතවිත්තං, න මරණාධිප්පායෙන. මරණාධිප්පායෙන භි විත්තකොපෙ සති බ්‍යාපාදොයෙව හොතිති. එත්ථාති –

“නෙලඬිගො සෙනපච්ඡාදො, එකාරො වත්තතී රථො;
අනීසං පස්ස ආයන්තං, ඡින්නසොතං අබන්ධන”න්ති. (සං. නි. 4.347; උදා. 65);

ඉම්සසා ගාථාය. සීලඤ්ඤෙත්ථ “නෙලඬිග”න්ති චුත්තං. තෙනෙවාහ විත්තො ගහපති “නෙලඬිගන්ති බො භන්තෙ සීලානමෙතං අධිවචන”න්ති (සං. නි. 4.347). සුකුමාරාති අඵරුසතාය මුදුකා. පුරස්සාති එත්ථ පුර-සද්දො තත්තිවාසීවාචකො දට්ඨබ්බො “ගාමො ආගතො”තිආදිසු විය. තෙනෙවාහ “නගරවාසීන”න්ති. මනං අප්පායති වඩ්ඪෙතිති මනාපා. තෙන චුත්තං “විත්තවුඩ්ඪීකරා”ති. ආසෙවනං භාවනං බමුලීකරණං. යං ගාහයිත්තුං පවත්තිතො, තෙන අග්ගහිතෙ අප්පසාවජ්ජො ගහිතෙ මහාසාවජ්ජොති, ඉධාපි කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවසෙනාපි අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජනා ලබ්භතියෙව.

“කාලවාදී”තිආදි සම්ඵප්පලාපා පටිච්චරත්තස්ස පටිපත්තිදස්සනං. යථා භි “පාණානිපාතා පටිච්චරතො”තිආදි පාණානිපාතප්පහනපටිපත්තිදස්සනං. “පාණානිපාතං පහාය විහරතී”ති භි චුත්තෙ කථං පාණානිපාතප්පහනං හොතිති? අපෙක්ඛාසබ්භාවතො “පාණානිපාතා පටිච්චරතො හොති”ති චුත්තං, සා පන චිරති කථන්ති ආහ “නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථො”ති, තඤ්ච දණ්ඩසත්ථට්ඨානං කථන්ති චුත්තං “ලජ්ජී”තිආදි, එවං උත්තරුත්තරං පුරිමස්ස පුරිමස්ස උපායසන්දස්සනං, තථා අදින්නාදානාදිසු යථාසම්භවං යොජෙතබ්බං. තෙන චුත්තං “කාලවාදීතිආදි සම්ඵප්පලාපා පටිච්චරත්තස්ස පටිපත්තිදස්සන”න්ති. අත්ථසඤ්ඡිතාපි භි වාචා අයුත්තකාලප්පයොගෙන අත්ථාවහා න සීයාති අනත්ථවිඤ්ඤාපනවාචං අනුලොමෙති, තස්මා සම්ඵප්පලාපං පජහන්තෙන අකාලවාදිතා පරිවජ්ජෙතබ්බාති චුත්තං “කාලවාදී”ති. කාලෙන වදන්තෙනාපි උභයානත්ථසාධනතො අභුතං පරිවජ්ජෙතබ්බන්ති ආහ “භූතවාදී”ති. භූතඤ්ච වදන්තෙන යං ඉධලොකපරලොකහිතසම්පාදකං, තදෙව වත්තබ්බන්ති දස්සෙත්තුං “අත්ථවාදී”ති චුත්තං. අත්ථං වදන්තෙනාපි න ලොකියධම්මසන්තිස්සිතමෙව වත්තබ්බං, අථ බො ලොකුත්තරධම්මසන්තිස්සිතං පිති දස්සෙත්තුං “ධම්මවාදී”ති චුත්තං. යථා ව අත්ථො ලොකුත්තරධම්මසන්තිස්සිතො හොති, තං දස්සනත්ථං “විනයවාදී”ති චුත්තං. පාතිමොක්ඛසංවරො සතිසංවරො ඤාණසංවරො බන්තිසංවරො වීරියසංවරොති භි පඤ්චන්තං සංවරානං, තද්ධිගච්ඡායො වික්ඛම්භනච්ඡායො සමුච්ඡෙදච්ඡායො පටිප්පස්සද්ධිච්ඡායො නිස්සරණච්ඡායොති පඤ්චන්තං විනයානඤ්ච වසෙන චූච්චමානො අත්ථො නිබ්බානාධිගමහෙත්තභාවතො ලොකුත්තරධම්මසන්තිස්සිතො හොතිති.

එවං ගුණවිසෙසයුත්තො ව අත්ථො චූච්චමානො දෙසනාකොසල්ලෙ සති සොහති, කිච්චකරො ව හොති, නාඤ්ඤථාති දස්සෙත්තුං “නිධානවතීං වාචං භාසිතා”ති චුත්තං. ඉදානි තං දෙසනාකොසල්ලං විභාවෙත්තුං “කාලෙනා”තිආදිමාහ. අප්ප්කාසයට්ඨප්පත්තිනං පුච්ඡාය ව වසෙන ඔතිණ්ණෙ දෙසනාවිසයෙ එකංසාදිබ්‍යාකරණවිභාගං සල්ලක්ඛෙත්වා යපනාහෙත්තදාහරණසංසන්දනානි තංතංකාලානුරූපං විභාවෙන්තියා පරිමිතපරිච්ඡින්නරූපාය

විප්ලවකරගම්භීරුදාරපහුකත්ථවිත්ථාරසඬිගාහකාය දෙසනාය පරෙ යථාජ්ඣාසයං පරමත්ථසිද්ධියං පතිට්ඨාපෙන්තො “දෙසනාකුසලො”ති වුවිච්ඡිති එවමෙන්ථ අත්ථයොජනා වෙදිතඛ්ඛා.

10. එමට පටිපාටියා සත්ත මූලසික්ඛාපදානී විහර්ණවා සතිපි අභිජ්ఞාධිප්පහානයස්ස සංවරසීමසික්ඛාසඩගහෙ උපරිගුණසඩගහතො, ලෝකියපුටුප්පනාවිසයතො ව උත්තරදෙසනාය සඩගණේතිතුං තං පරිහරින්වා පචුරන්නපාකටං ආචාරසීමලමෙව විහන්තො හගවා “**බීජගාමභුතගාමසමාරම්භා**” නිඤාදිමාහ. තත්ථ ගාමොති සමුහො. නනු ව රුක්ඛාදයො විත්තරහිතතාය න ජීවා, විත්තරහිතතා ව පරිජළන්දාභාවතො , ඡීන්තෙන විරුහනතො, විසදිසජාතිකභාවතො, චතුර්යොනිඅප්පරියාපන්නතො ව වෙදිතබ්බා, වුඩ්ඪි පන පවාළසිරාලවණානම්පි විජ්ජනීති න තෙසං ජීවහාවෙ කාරණං, විසයග්ගහණඤ්ච පරිකප්පනාමත්තං සුපනං විය විඤ්චාදිනං, තථා දොහළාදයො, තත්ථ කස්මා බීජගාමභුතගාමසමාරම්භා පටිවරති ඉවිජ්ජනාති? සමණසාරුප්පතො, සන්නිස්සිතසත්තානුරක්ඛණතො ව. තෙනෙනවාහ “ජීවසඤ්ඤිනො හි මොසපුරිසා මනුස්සා රුක්ඛස්මි” න්තිඤාදි (පාටි. 89). නිලනිණරුක්ඛාදිකස්සාති අල්ලනිණස්ස වෙව අල්ලරුක්ඛාදිකස්ස ව. ඥාදි-සද්දෙන ඔසයිගවිජලතාදයො වෙදිතබ්බා.

එකං හත්තං එකභත්තං, තං අස්ස අත්ථිති එකභත්තිකො, එකස්මිං දිවසෙ එකචාරමෙව භුඤ්ජනකො. තයිදං රත්තිභොජනොපි සියාති තත්තිචත්තනත්ථමාහ “රත්තුපරතො”ති. එවමපි අපරණ්හභොජීපි සියා එකභත්තිකොති තදාසඬිකානිචත්තනත්ථං “විරතො විකාලභොජනා”ති චුත්තං. අරුණුග්ගමනතො පටිඨාය යාව මජ්ඣන්හිකා, අයං චූද්ධානං ආචිණ්ණසමාචිණ්ණො භොජනස්ස කාලො නාම, තදඤ්ඤො විකාලො. අට්ඨකථායං පන දුත්ථියපදෙන රත්තිභොජනස්ස පටික්ඛිත්තත්තා අපරණ්හො “විකාලො”ති චුත්තො.

සඬුබෙපතො “සබ්බපාපස්ස අකරණ”න්තිආදි (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183; නෙත්ති. 30, 50, 116, 124) නයස්ථවත්තං භගවතො සාසනං අවිචන්තජන්දරාගස්ථවත්තිතො නච්චාදිනං දස්සනං න අනුලොමෙතිති ආහ “සාසනස්ස අනනුලොමත්තං”ති. අත්තනා පයොජියමානං, පරෙහි පයොජාපියමානාඤ්ච නච්චං නච්චභාවසාමඤ්ඤතො පාළියං එකෙනෙව නච්ච-සද්දෙන ගහිතං, තථා ගීතවාදිත-සද්දෙන වාති ආහ “නච්චනනච්චාපනාදිවසෙනා”ති. ආදි-සද්දෙන ගායනගායාපනවාදනවාදාපනානි සඬුගණ්භාති, දස්සනෙන චෙත්ථ සවනම්පි සඬුගහිතං විරූපෙකසෙසනායෙන. ආලොචනසභාවතාය වා පඤ්චන්තං විඤ්ඤාණානං සවනකිරියායපි දස්සනසඬුබෙපසබ්භාවතො “දස්සනා” ඉච්චෙව චුත්තං. අවිසුකභුතස්ස ගීතස්ස සවනං කදාචි වට්ටතිති ආහ “විසුකභුතා දස්සනා”ති. තථා හි චුත්තං පරමත්ථජොතිකාය බුද්දකපායට්ඨකථාය (බු. පා. අට්ඨ. පච්ඡිමපඤ්චසික්ඛාපදවණ්ණනා) “ධම්මුපසංහිතම්පි චෙත්ථ ගීතං වට්ටති, ගීතපසංහිතො ධම්මො න වට්ටති”ති.

උච්චාති උච්චසද්දෙන සමානත්වං එකං සද්දන්තරං, සෙති එත්ථාති සයනං. උච්චාසයනං මහාසයනඤ්ච සමණසාරුප්පරහිතං අධිප්පෙනන්ති ආහ “පමාණාතික්කන්තං, අකප්පියත්ථරණ”න්ති . ආසන්දාදිආසනඤ්චෙන්ථ සයනෙන සඬගහිතන්ති දච්චබ්බං. යස්මා පන ආධාරෙ පටික්ඛිත්තෙ තදාධාරකිරියා පටික්ඛිත්තාව හොති, තස්මා “උච්චාසයනමහාසයනා” ඉච්චෙව චුත්තං, අත්ථනො පන තදුපභොගභූත නිසප්පානිපප්පනෙති චිරති දස්සිතාති දච්චබ්බං. උච්චාසයනසයනමහාසයනසයනාති වා එතස්මීං අත්ථෙ එකසෙසනයෙන අයං නිද්දෙසො කතො යථා “නාමරූපච්චියා සළායතන”න්ති (ම. නි. 3.126; සං. නි. 2.1; උදා. 1). ආසනකිරියාපුබ්බකත්තා සයනකිරියාය සයනග්ගහණෙනෙව ආසනං ගහිතන්ති චෙදිතබ්බං.

අඤ්ඤාභි ගාභාපනෙ උපතික්ඛිත්තසාදියනෙ ව පටිග්ගහණත්ථො ලබ්භතිති ආහ “න උග්ගණ්භාපෙනි, න උපතික්ඛිත්තං සාදියති”ති. අථ වා තිවිධං පටිග්ගහණං කායෙන වාචාය මනසා. තත්ථ කායෙන පටිග්ගහණං උග්ගණ්හනං, වාචාය පටිග්ගහණං උග්ගභාපනං, මනසා පටිග්ගහණං සාදියනන්ති තිවිධමිපි පටිග්ගහණං සාමඤ්ඤාදිදෙසෙන, එකසෙසනායෙන වා ගහෙත්වා “පටිග්ගහණා”ති චූත්තන්ති ආහ “නෙව නං උග්ගණ්හාති”තිආදි. එස නයො “ආමකධඤ්ඤපටිග්ගහණා”තිආදිසුපි. නිවාරාදිඋපධඤ්ඤස්ස සාලියාදිමූලධඤ්ඤන්තොගධත්තා චූත්තං “සත්තවිධස්සා”ති. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පඤ්ච වසානි හෙසප්පානි අච්ඡවසං මච්ඡවසං සුසුකාවසං සුකරවසං ගඤ්චස”න්ති (මහාව. 262) චූත්තත්තා ඉදං ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතං නාම, තස්ස පන “කාලෙ පටිග්ගහිත”න්ති (මහාව. 262) චූත්තත්තා පටිග්ගහණං වට්ටතිති ආහ “අඤ්ඤා ඔදිස්ස අනුඤ්ඤාතා”ති.

අක්කමතීති නිප්පිලෙනි. පුබ්බහාගෙ අක්කමතීති සම්බන්ධො. හදයන්ති නාළිආදිමානභාජනානං අබ්භන්තරං. තිලාදීනං නාළිආදීනි මිත්තකාලෙ උස්සාපිතසිධායෙව සිධා, තස්සා හෙදො භාජනං. කෙවීති සාරසමාසාවරියා, උත්තරවිහාරවාසිනො ච.

වඩෙනි මුවිඨිපහාරකසාතාලනාදිහි හිංසනං, විහෙයනන්ති අත්ථො. විහෙයනත්ථොපි හි වධසද්දො දිස්සති “අත්තානං වධිත්වා වධිත්වා”තිආදිසු (පාවි. 880). යථා හි අප්පටිගගහනාවසාමඤ්ඤෙ සතිපි පබ්බජිතෙහි අප්පටිගගිනබ්බවත්ථුච්චෙසසභාවසන්දස්සනත්ථං ඉත්ථිකුමාරිදාසිදාසාදයො විභාගෙන චුත්තා , එවං පරස්සහරණභාවතො අදින්නාදානභාවසාමඤ්ඤෙ සතිපි කුලාකුටාදයො අදින්නාදානවිසෙසභාවදස්සනත්ථං විභාගෙන චුත්තා, න එවං පාණාතිපානපරියායස්ස වධස්ස පුනග්ගහණෙ පයොජනං අත්ථි. “තත්ථ සයඨිකාරො, ඉධ පරංකාරො”ති ව න සක්කා වත්තුං “කායච්චිපයොගසමුට්ඨාපිකා චෙනනා ඡප්පයොගා”ති ව චුත්තත්තා. තස්මා යථාචුත්තොයෙව

අත්පො සුන්දරතරො. අට්ඨකථායං පන “වධොති මාරණ”න්ති චූත්තං, තම්පි පොථනමෙව සන්ධායාති ව සක්කා විඤ්ඤාතුං මාරණ-සද්දස්ස විභිංසනෙපි දිස්සන්තො.

එත්තාවතාති “පාණාතිපාතං පභායා”තිආදිනා “ඡෙදන...පෙ.... සහසාකාරා පටිවිරතො”ති එතපරිමාණෙන පාඨෙන. අන්තරාහෙදං අග්ගහෙත්වා පාළියං ආගන්තයෙන ඡබ්බිසතිස්සික්ඛාපදසඬගහං යෙහුයොන සික්ඛාපදානං අවිහත්තත්තා චූළසීලං නාම. දෙසනාවසෙන හි ඉධ චූළමජ්ඣමාදිභාවො අධිප්පෙනො, න ධම්මවසෙන. තථා හි ඉධ සඬබ්බිත්තෙන උද්දිට්ඨානං සික්ඛාපදානං අවිහත්තානං විහජනවසෙන මජ්ඣිමසීලදෙසනා පවත්තා. තෙනෙවාහ “මජ්ඣිමසීලං විත්ථාරෙන්තො”ති.

චූළසීලවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

මජ්ඣිමසීලවණ්ණනා

11. තත්ථ යථාති ඔපම්මත්ථෙ නිපාතො. වාති විකප්පනත්ථෙ. පනාති වචනාලඬකාරො. එකෙති අඤ්ඤො. හොන්තොති සාධුනං පියසමුදාහාරො. සාධවො හි පරෙ “හොන්තො”ති වා, “දෙවනං පියා”ති වා “ආයස්මන්තො”ති වා සමාලපන්ති. යං කිඤ්චි පබ්බප්පං උපගතා සමණා. ජාතිමත්තෙන බ්‍රාහ්මණා. ඉදං චූත්තං හොති – උස්සාහං කත්වා මම වණ්ණං වදමානොපි පුට්ඨප්පනො “පාණාතිපාතං පභාය පාණාතිපාතා පටිවිරතො”තිආදිනා පරානුද්දෙසිකනයෙන වා යථා පනෙකෙ හොන්තො සමණබ්‍රාහ්මණභාවං පටිජානමානා, පරෙහි ව තථාසම්භාවියමානා තදනුරූපපටිපත්තිං අජානන්තො, අසමත්ථතො ව න අභිසම්භුණන්ති, න එවමයං, අයං පන සමණො ගොතමො සබ්බථාපි සමණසාරූප්පපටිපදං පූරෙසියෙවාති එවං අඤ්ඤාද්දෙසිකනයෙන වා සබ්බථාපි ආචාරසීලමත්තමෙව වදෙය්‍යං, න තදුත්තරිත්ති.

බීජගාමභූතගාමසමාරම්භපදෙ සද්දක්කමෙන අප්පධානභූතොපි බීජගාමභූතගාමො නිද්දිසිතබ්බතාය පධානභාවං පටිලහති. අඤ්ඤො හි සද්දක්කමො අඤ්ඤො අත්ථක්කමොති ආහ “කතමො සො බීජගාමභූතගාමො”ති. තස්මිඤ්චි විහත්තෙ තබ්බිසයතාය සමාරම්භොපි විහත්තොව හොතිති. තෙනෙවාහ භගවා “මූලබීජ”න්තිආදි. මූලමෙව බීජං මූලබීජං, මූලං බීජං එතස්සාතිපි මූලබීජං. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. එඵබීජන්ති පබ්බබීජං. පටිවයන්තරසමවායෙ සදිසප්පුප්පත්තියා විසෙසකාරණභාවතො විරුහණසමත්ථෙ සාරඵලෙ නිරුල්භො බීජ-සද්දො තදත්ථසංසිද්ධියා මූලාදිසුපි කෙසුචි පවත්තතිති මූලාදිතො නිවත්තනත්ථං එකෙන බීජ-සද්දෙන විසෙසෙත්වා චූත්තං “බීජබීජ”න්ති. “රූපරූපං, දුක්ඛදුක්ඛ”න්ති (සං. නි. 4.327) ව යථා. කස්මා පනෙත්ථ බීජගාමභූතගාමං පුච්ඡිත්වා බීජගාමො එව විහත්තොති? න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං. නනු අවොචුම්භ “මූලමෙව බීජං මූලබීජං, මූලං බීජං එතස්සාතිපි මූලබීජන්ති”. තත්ථ පුරිමෙන බීජගාමො නිද්දිට්ඨො, දුතියෙන භූතගාමො, දුට්ඨොපෙස සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, මූලබීජඤ්ච මූලබීජඤ්ච මූලබීජන්ති එකසෙසනයෙන වා පාළියං නිද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බො. තෙනෙවාහ “සබ්බඤ්ඤා”න්තිආදි.

12. “සන්තිධිකතස්සා”ති එතෙන “සන්තිධිකාරපරිභොග”න්ති එත්ථ කාර-සද්දස්ස කම්මත්ථතං දස්සෙති. යථා වා “ආවයංගමිතො”ති වත්තබ්බෙ අනුනාසිකලොපෙන “ආවයගාමිතො”ති (ධ. ස. 10) නිද්දෙසො කතො, එවං “සන්තිධිකාරං පරිභොග”න්ති වත්තබ්බෙ අනුනාසිකලොපෙන “සන්තිධිකාරපරිභොග”න්ති චූත්තං, සන්තිධිං කත්වා පරිභොගන්ති අත්පො.

සම්මා කිලෙසෙ ලිඛති සල්ලෙඛො, සුත්තන්තනයෙන පටිපත්ති. පරියායති කප්පියතිති පරියායො, කප්පියවානාසාරෙන පටිපත්ති. කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බතො ආමිසං, යං කිඤ්චි උපහොගාරහං වත්ථු. තෙනෙවාහ “ආමිසන්ති චූත්තාවසෙස”න්ති. නයදස්සනඤ්ඤෙන සන්තිධිවත්ථුනං. උදකකද්දමෙති උදකෙ ව කද්දමෙ ව. අච්ඡථාති නිසිදථ. ගීවායාමකන්ති ගීවං ආයමිත්වා, යථා ව භූත්තෙ අතිභූත්තතාය ගීවා ආයමිතබ්බාව හොති, එවන්ති අත්පො. වතුභාගමත්තන්ති කුඩුබමත්තං. “කප්පියකුටිය”න්තිආදි විනයවසෙන චූත්තං.

13. එත්තකම්පිති විනිච්ඡයවිචාරණාවත්ථුකිත්තමිපි. පයොජනමත්තමෙවාති පදත්ථයොජනමත්තමෙව. යස්ස පන පදස්ස විත්ථාරකථං විනා න සක්කා අත්පො විඤ්ඤාතුං, තත්ථ විත්ථාරකථාපි පදත්ථසඬගහමෙව ගච්ඡති. කුතුහලවසෙන පෙක්ඛිතබ්බතො පෙක්ඛා, නටසත්ථවිධිනා නටානඤ්ච පයොගො. නටසමුහෙන පන ජනසමුහෙ කරණවසෙන “නටසමප්ප්”න්ති චූත්තං, සාරසමාසෙ “පෙක්ඛා මහ”න්ති චූත්තං. සනතාළං නාම දණ්ඩමයනාළං, සීලාසලාකනාළං වා. එකෙති සාරසමාසාවරියා, උත්තරවිහාරවාසිනො ව. යථා චෙත්ථ, එවං ඉතො පරෙසුපි “එකෙ”ති ආගතට්ඨානෙසු. වතුරස්සඅම්මණකනාළං නාම රුක්ඛසාරදණ්ඩාදිසු යෙන කෙනචි වතුරස්සඅම්මණකං කත්වා වතුසු පස්සෙසු වම්මෙන ඔනන්ධිත්වා කතවාදිතං. අබ්භොක්කිරණං රඬගලිකරණං, යා “නන්දි”ති වුවිති. සොහනකරන්ති සොහනකරණං, “සොහනසරක”න්ති සාරසමාසෙ චූත්තං. වණ්ඩාලානමිදන්ති වණ්ඩාලං. සාණෙ උදකෙන තෙමෙත්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤං ආකොටනකීළා සාණධොවනං. ඉන්ද්‍රජාලෙනාති අට්ඨධොවනමත්තං පරිජප්පිත්වා යථා පරෙ අට්ඨිනියෙව පස්සන්ති, එවං තවාදිතං අන්තරධාපනමායාය. සකටබ්බුභාදිති ආදි-සද්දෙන වක්කපසුමකළිරබ්බුභාදිං සඬගණ්භාති.

14. පදානීති සාරිතං පතිට්ඨානට්ඨානානි. දසපදං නාම ද්විති පන්තිහි විසතියා පදෙහි කීළනජුතං. පාසකං වුවිති ඡසු පස්සෙසු එකෙකං යාව ඡක්කං දස්සෙත්වා කතකීළනකං, තං වඩ්ඪෙත්වා යථාලද්ධං එකකාදිවසෙන සාරියො අපනෙන්නා උපනෙන්නා ව කීළන්ති. සටෙන කීළා සටිකාති එකෙ. බහුසු සලාකාසු විසෙසරහිතං එකං සලාකං ගහෙත්වා තාසු

පක්ෂිපිත්වා පුන තස්සෙව උද්ධරණං සලාකහත්ථන්ති එකෙ. පණ්ණෙන වංසාකාරෙන කතා නාළිකා. තෙනෙවාහ “තං ධමන්තා”ති. “පුච්ඡන්තස්ස මුඛාගතං අක්ඛරං ගහෙන්වා නට්ඨමුත්ති ලාභාලාභාදිජානනාකීළා අක්ඛරිකා”තිපි වදන්ති. “වාදිතානුරූපං නච්චනං ගායනං වා යථාච්ඡ්පං” තිපි වදන්ති. “එවං කතෙ ජයො භවිස්සති, අඤ්ඤාපරාජයො”ති ජයපරාජයෙ පුරක්ඛන්වා පයොගකරණවසෙන පරිභාරපථාදීනම්පි ජුතපමාදවිධානභාවො වෙදිතබ්බො. පඨගචීරාදීහිපි වංසාදීහි කාතබ්බකිච්චසිද්ධිඅසිද්ධිජයපරාජයාවහො පයොගො වුත්තොති දට්ඨබ්බං. “යථාච්ඡ්පං”න්ති ව කාණාදීහි සදිසතාකාරදස්සනෙහි ජයපරාජයවසෙන ජුතකීළිතභාවෙන වුත්තං.

15. වාළරුපානීති ආහරිමානි වාළරුපානි. “අකප්පියමඤ්චොව පල්ලඬකො”ති සාරසමාසෙ. වානච්චිත්තන්ති හින්තිච්ඡදාදිවසෙන වානෙන විචිත්‍රං. රුක්ඛතුලලතාතුලපොටකීතුලානං වසෙන තිණ්ණං තුලානං. උද්දලොමියං කෙච්ඡි සාරසමාසාවරියා, උත්තරවිහාරවාසිනො ව. තථා එකන්තලොමියං. කොසෙයාකට්ඨස්සමයන්ති කොසෙයාකස්සට්ඨමයං. සුද්ධකොසෙයාන්ති රතනපරිසිඛිතරහිතං. “යපෙන්වා තුලික”න්ති එතෙන රතනපරිසිඛිතරහිතාපි තුලිකා න වට්ටනීති දීපෙති. “රතනපරිසිඛිතානී”ති ඉමිනා යානි රතනපරිසිඛිතානි, තානි භූමත්ථරණවසෙන, යථානුරූපං මඤ්චපීඨාදීසු ව උපනෙතුං වට්ටනීති දීපිතං හොති. අජිනවම්මෙහීති අජිනම්ගවම්මෙහි. තානි කිර වම්මානි සුබ්බමානි, තස්මා දුපට්ටනිපට්ටානි කත්වා සිඛිතන්ති. තෙන වුත්තං “අජිනප්පවෙණි”ති. වුත්තනෙයනානි විනෙයෙ වුත්තනෙයන.

16. අලඬකාරඤ්ජනමෙව න හෙසජ්ජං මණ්ඩනානුයොගස්ස අධිප්පෙතන්තා. මාලා-සද්දො සාසනෙ සුද්ධපුප්ඵෙසුපි නිරුල්ලොති ආහ “බද්ධමාලා වා”ති. මත්තිකකක්කන්ති ඔසධෙහි අභිසඬ්ඛනං යොගමත්තිකකක්කං. චලිතෙහි කුපිතෙ. ලොහිතෙ සන්තිසිත්තෙහි දුට්ඨලොහිතෙ බිණෙ.

17. දුග්ගතිතො සංසාරතො ව නියානි එතෙනානි නියානං, සග්ගමග්ගො මොක්ඛමග්ගො ව. තං නියානං අරහති, නියානෙ වා නියුත්තා, නියානං වා ඵලභුතං එනිස්සා අත්ථීති නියානිකා, වච්ඡුවච්චරසංකිලෙසතො නියානීති වා ඊ-කාරස්ස රස්සන්තං, ය-කාරස්ස ව ක-කාරං කත්වා නියානිකා, වෙනනාය සද්ධිං සම්ප්පලාපා වෙරමණි. තප්පට්ඨපක්ඛතො අනියානිකා, තස්සා භාවො අනියානිකත්තං, තස්මා අනියානිකත්තා. තිරච්ඡානභූතානි තිරොකරණභූතා. කම්මට්ඨානභාවෙහි අනිච්චතාපටිසංයුත්තවතුසච්චකම්මට්ඨානභාවෙ. සහ අත්ථෙන්නානි සාත්ථකං, හිතපටිසංයුත්තන්ති අත්ථො. විසිඛානි සරසන්තිවෙසො, විසිඛාගහණෙන ව තන්තිවාසිනො ගහිතා “ගාමො ආගතො”තිආදීසු විය. තෙනෙවාහ “සුරා සමත්ථා”ති, “සද්ධා පසන්තා”ති ව. කුම්භට්ඨානාපදෙසෙන කුම්භදාසියො වුත්තානි ආහ “කුම්භදාසිකථා වා”ති. උප්පත්තිධීතිසම්භාරාදිවසෙන ලොකං අක්ඛායනීති ලොකක්ඛායිකා.

18. සහිතන්ති පුබ්බාපරාවිරුද්ධං.

19. දුතස්ස කම්මං දුතෙය්‍යං, තස්ස කථා දුතෙය්‍යකථා.

20. තිව්ධෙනානි සාමන්තප්ප්පනඉරියාපථසන්තිස්සිතපච්චයපටිසෙවනහෙදතො තිප්පකාරෙන. විම්භාපයන්තීති “අහො අච්ඡරියපුරිසො”ති අත්තනි පරෙසං විම්භයං උප්පාදෙන්ති. ලපන්තීති අත්තානං, දායකං වා උක්ඛිපිත්වා යථා සො කිඤ්චි දදාති, එවං උක්කාවෙන්වා කටෙන්නි. නිමිත්තෙන වරන්ති, නිමිත්තං වා කරොන්තීති නෙමිත්තිකා නිමිත්තන්ති ව පරෙසං පච්චය දානසඤ්ඤප්පාදකං කායවචිකම්මං වුවවති. නිප්පිංසන්තීති නිප්පෙසා, නිප්පෙසායෙව නිප්පෙසිකා, නිප්පෙසොති ව සධ්දුරියො විය ලාභසක්කාරත්ථං අක්කොසබ්බසනුප්පණ්ඩනපරිට්ඨිමංසිකතාදි.

මජ්ඣිමනිකායෙහි ඉති.

මහාසීලවණ්ණනා

21. අඬගානි ආරබ්භ පවත්තන්තා අඬගසහවරිතං සත්ථං “අඬග”න්ති වුත්තං. නිමිත්තන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. කෙච් පන “අඬගන්ති අඬගචිකාර”න්ති වදන්ති, පරෙසං අඬගචිකාරදස්සනෙනාපි ලාභාලාභාදිච්ඡ්ජාති. පණ්ඩුරාජානි දක්ඛිණාමධුරාධිපති. “මහන්තාන”න්ති එතෙන අප්පකං නිමිත්තං, මහන්තං නිමිත්තං උප්පාතොති දස්සෙති. ඉදං නාම පස්සනීති යො වසහං කුඤ්ජරං පාසාදං පබ්බතං වා ආරුල්භං සුපිනෙ අත්තානං පස්සති, තස්ස ඉදං නාම ඵලං හොතීති. සුපිනකන්ති සුපිනසත්ථං. අඬගසම්පත්තිවිපත්තිදස්සනමත්තෙන ආදිසනං වුත්තං “අඬග”න්ති ඉමිනා, “ලක්ඛණ”න්ති ඉමිනා පන මහානුභාවතානිප්ථාදකඅඬගලක්ඛණවිසෙසදස්සනෙනානි අයමෙතෙසං විසෙසොති. අහතෙති නවෙ. ඉතො පට්ඨායානි දෙවරක්ඛසමනුස්සාදිහෙදෙන විවිධවත්ථභාගෙ ඉතො වා එත්තො වා සඤ්ජින්නෙ ඉදං නාම හොගාදි හොතීති. දබ්බිහොමදීනි හොමස්සුපකරණාදිවිසෙසෙහි ඵලවිසෙසදස්සනවසෙන පවත්තානි. අග්ගිහොමං වුත්තාවසෙසසාධනවසෙන පවත්තං හොමං. අඬගලට්ඨීන්ති සරිරං. අබ්භිතො සත්ථං අබ්භෙය්‍යං, මාසුරක්ඛෙන කතො ගන්ථො මාසුරක්ඛො. භූරිච්ඡ්ජා සස්සබ්බද්ධිකරණච්ඡ්ජාති සාරසමාසෙ. සපක්ඛක...පෙ.... වතුප්පදානන්ති පිඨගලමක්ඛිකාදිසපක්ඛක සරගොලිකාදිඅපක්ඛකදෙවමනුස්සකොඤ්ඤාදිද්විපදකකණ්ටකජම්බුකාදිවතුප්පදානං.

23. “අසුකදිවසෙ”ති “පක්ඛස්ස දුතියෙ තතියෙ”තිආදි තිථිවසෙන වුත්තං. අසුකනක්ඛන්තෙනානි රොහිණිආදිනක්ඛන්තයොගවසෙන.

24. උක්කානං පතනන්ති උක්කොභාසානං පතනං. වාතසංඛ්‍යාතෙසු හි වෙගෙන අඤ්ඤාමඤ්ඤං සංඛ්‍යාතොත්තෙසු දීපකොභාසො විය ඔභාසො උප්පජ්ජන්වා ආකාසනො පතති, තත්ථායං උක්කාපාතවොභාරො. අවිසුද්ධතා අභිභවතිකාදිහි.

25. ධාරානුපවෙච්ඡනං වස්සනං. භත්ථෙත අධිප්පෙතවිඤ්ඤාපනං භත්ථමුද්දා, තං පන අධිගුලිසංඛ්‍යාවනෙන ගණනායෙව. පාරසික මිලක්ඛකාදයො විය නවත්තවසෙන ගණනා අවිජ්ජද්දකගණනා. සට්ඨපාදනාදීති ආදි-සද්දෙන වොකලනභාගභාරාදිකෙ සංඛගණනාති. චිත්තාවසෙනාති වත්ථුං අනුසන්ධිඤ්ඤා සයමෙව චිරෙන චිත්තෙන්වා කරණවසෙන චිත්තකච්චි වෙදිතබ්බො, කිඤ්චි සුත්වා සුතෙන අස්සුතං අනුසන්ධෙත්වා කරණවසෙන සුතකච්චි, කඤ්චි අත්ථං උපධාරෙත්වා තස්ස සංඛිප්පනචිත්ථාරණාදිවසෙන අත්ථකච්චි, යං කිඤ්චි පරෙන කතං කබ්බං නාටකං වා දිස්වා තං සදිසමෙව අඤ්ඤං අත්තනො යානුප්පත්තිකපටිභානෙන කරණවසෙන පටිභානකච්චි වෙදිතබ්බො.

26. පරිග්ගභාවෙන දාරිකාය ගණ්භාපනං ආවාහනං. තථා දාපනං විවාහනං. දෙසන්තරෙ දිගුණතිගුණාදිගණවසෙන භණ්ඩප්පයොජනං පයොගො. තත්ථ වා අඤ්ඤත්ථ වා යථාකාලපරිච්ඡේදං වඩ්ඪිග්ගණවසෙන පයොජනං උද්ධාරො. “භණ්ඩමුලරහිතානං වාණිජ්ජං කත්වා එත්තකෙතුදයෙන සහ මූලං දෙථාති ධනදානං පයොගො, තාවකාලිකදානං උද්ධාරො”ති ව වදන්ති. තීති කාරණෙහීති එත්ථ වානෙන, පාණකෙහි වා ගබ්භෙ චිත්තස්සන්තෙ න පුරිමකම්මුතා ඔකාසො කතො, තප්පච්චයා කම්මං විපච්චති. සයමෙව පන කම්මුතා ඔකාසෙ කතෙ න එකන්තෙන වාතො පාණකා වා අපෙක්ඛිතබ්බාති කම්මස්ස විසුං කාරණභාවො චුත්තොති දට්ඨබ්බං. නිබ්බාපනීයන්ති උපසමකරං. පටිකම්මන්ති යථා තෙ න බාදන්ති, තථා පටිකරණං. පරිවත්තනත්ථන්ති ආවුධාදිතා සහ උක්ඛිත්තහත්ථස්ස උක්ඛිප්පනවසෙන පරිවත්තනත්ථං. ඉච්ඡිතත්ථස්ස දෙවතාය කණ්ණෙ කථනවසෙන ජප්පනං කණ්ණජප්පනන්ති. ආදිච්චපාරිවරියාති කරවීරමාලාහි පූජං කත්වා සකලදිවසං ආදිච්චාහිමුඛාවට්ඨානෙන ආදිච්චස්ස පරිවරණං. “සිරව්භායන”න්ති කෙච්චි පටන්ති, තස්සත්ථොමන්තං පරිජප්පිත්වා සිරසා ඉච්ඡිතස්ස අත්ථස්ස අව්භායනන්ති.

27. සමිද්ධිකාලෙති ආයාචිතස්ස අත්ථස්ස සිද්ධිකාලෙ. සන්තිපටිස්සවකම්මන්ති දෙවතායාවතාය යා සන්ති පටිකත්තබ්බො, තස්සා පටිඤ්ඤාපටිස්සවකම්මකරණං, සන්තියා ආයාචනප්පයොගොති අත්ථො. තස්මින්ති පටිස්සවච්චභූතෙ යථාහිපත්ථිකම්මස්මිං, යං “සවෙ මෙ ඉදං නාම සමිජ්ඣස්සති”ති චුත්තං. තස්සාති සන්තිපටිස්සවස්ස, යො “පණ්ඩි”ති ව චුත්තො. යථාපටිස්සවඤ්ඤා උපහාරෙ කතෙ පණ්ඩි ආයාචනා කතා නියායාතිතා භොතිති. අවිජන්දිකභාවමත්තන්ති ඉත්ථියා අකාමකභාවමත්තං. ලිඛගන්ති පුරිසලිඛගං. බලිකම්මකරණං. උපද්දවපටිබාහනත්ථඤ්ඤෙව වඩ්ඪිආවහනත්ථඤ්ඤෙව. දොසානන්ති පිත්තාදිදොසානං. එත්ථ ව වමනන්ති පච්ඡට්ඨනං අධිප්පෙතං. උද්ධංචිරෙවනන්ති වමනං “උද්ධං දොසානං නිහරණ”න්ති චුත්තත්තා. තථා චිරෙවනන්ති චිරෙවනමෙව. අධොචිරෙවනන්ති පන සුද්ධිවත්ථිකසාවත්ථිආදි වත්ථිකිරියාපි අධිප්පෙතා “අධො දොසානං නිහරණ”න්ති චුත්තත්තා. සීසචිරෙවනං සෙම්භනිහරණාදි. පටලානීති අක්ඛිපටලානි. සලාකවෙජ්ජකම්මන්ති අක්ඛිවෙජ්ජකම්මං, ඉදං චුත්තාවසෙසසාලාකියසංඛගණත්ථං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බන්ති. තප්පනාදයොපි හි සාලාකියානෙවාති. මූලානි පධානානි රොගුපසමෙ සමත්ථානි භෙසජ්ජානි මූලභෙසජ්ජානි, මූලානං වා බ්‍යාධීනං භෙසජ්ජානි මූලභෙසජ්ජානි. මූලානුබන්ධවසෙන හි දුට්ඨො බ්‍යාධි. මූලරොගෙ ව තිකිච්ඡිතෙ යෙභුයොන ඉතරං වූපසමිතිති. “කායතිකිච්ඡනං දස්සෙති”ති ඉදං කොමාරභව්වසල්ලකත්තසාලාකියාදිකරණවිසෙසභූතත්තීනං තත්ථ තත්ථ චුත්තත්තා පාරිසෙසවසෙන චුත්තං, තස්මා තදවසෙසාය තන්තියාපි ඉධ සංඛගහො දට්ඨබ්බො. සබ්බානි වෙනානි ආජීවහෙතුකානියෙව ඉධාධිප්පෙතානි “මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකං කප්පෙත්ති”ති චුත්තත්තා. යං පන තත්ථ තත්ථ පාලියං “ඉති වා”ති චුත්තං, තත්ථ ඉතීති පකාරත්ථෙ නිපාතො, වා-ඉති චිකප්පනත්ථෙ. ඉදං චුත්තං භොති ඉමිනා පකාරෙන, ඉතො අඤ්ඤෙ න වාති. තෙන යානි ඉතො බාහිරකපබ්බජිතා සිප්පායතනවිජ්ජාට්ඨානාදීනි ජීවිකොපායභූතානි ආජීවපකතා උපජීවන්ති, තෙසං පරිග්ගහො කතොති වෙදිතබ්බො.

මහාසීලවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පුබ්බන්තකප්පිකසස්සතවාදවණ්ණනා

28. භික්ඛුසංඛ්‍යෙන චුත්තවණ්ණො නාම “යාවඤ්චිදං තෙන භගවතා”තිආදිතා චුත්තවණ්ණො. එත්ථායං සම්බන්ධො – න භික්ඛවෙ එත්තකා එව බුද්ධගුණා, යෙ තුම්භාකං පාකටා, අපාකටා පන “අත්ථි භික්ඛවෙ අඤ්ඤෙ ධම්මා”ති චිත්ථාරො. තත්ථ “ඉමෙ දිට්ඨිට්ඨානා එවං ගහිතා”තිආදිතා සස්සතාදිදිට්ඨිට්ඨානානං යථාගහිතාකාරසුඤ්ඤතභාවප්පකාසනතො, “තඤ්ච පජානනං න පරාමසති”ති සීලාදිනඤ්ච අපරාමාසනියානිකභාවදීපනෙන නිච්චසාරාදිවිරහප්පකාසනතො, යාසු වෙදනාසු අවිතරාගතාය බාහිරකානං එතානි දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතානි සම්භවන්ති, තෙසං පච්චයභූතානඤ්ච සම්මොභාදිනං වෙදකකාරකසභාවාභාවදස්සනමුඛෙන සබ්බධම්මානං අත්තත්තනියාවිරහදීපනතො, අනුපාදාපරිනිබ්බානදීපනතො ව අයං දෙසනා සුඤ්ඤතාවිභාවනප්පධානාති ආහ “සුඤ්ඤතාපකාසනං ආරම්භි”ති. පරියත්තීති විනාශාදිහෙදහින්තා තන්ති. දෙසනාති තස්සා තන්තියා මහසාවත්ථාපිතාය විභාවනා, යථාධම්මං ධම්මාහිලාපභූතා වා පඤ්ඤාපනා, අනුලොමාදිවසෙන වා කථනන්ති පරියත්තීදෙසනානං විසෙසො පුබ්බෙයෙව වචන්තාපිතොති ආහ “දෙසනායං පරියත්තිය”න්ති. එවං ආදීසුති එත්ථ ආදි-සද්දෙන සච්චසභාවසමාධිපඤ්ඤාපකතිපුඤ්ඤආපත්තිඤ්ඤායාදයො සංඛගණන්ති. තථා හි අයං ධම්ම-සද්දො “චතුන්තං භික්ඛවෙ ධම්මානං අනුබොධා”තිආදීසු (දී. නි. 2.186; අ. නි. 4.1) සච්චෙ වත්තති, “කුසලා ධම්මා අකුසලා

ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. 1) සභාවෙ, “එවංධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු”න්තිආදීසු (සං. නි. 5.378) සමාධිමිති, “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, ස වෙ පෙච්ච න සොවති”තිආදීසු (සු. නි. 190) පඤ්ඤාය, “ජාතිධම්මානං භික්ඛවෙ සත්තානං එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති”තිආදීසු (ම. නි. 3.373; පටි. ම. 1.33) පකායං, “ධම්මො සුචිණ්ණො සුඛමාවහාති”තිආදීසු (සු. නි. 184; ටෙරගා. 303; ජා. 1.10.102) පුඤ්ඤො, “වත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා”තිආදීසු (පාරා. 233) ආපත්තියං, “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරොන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡන්ති”තිආදීසු (මහානි. 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.6) ඤෙය්‍යො වත්තති (ම. නි. අට්ඨ. 1. සුත්තනික්ඛෙපවණ්ණනා; අභි. අට්ඨ. 1. තිකමානිකාපදවණ්ණනා; බු. වං. අට්ඨ. රත්තවඬකමනකණ්ඩවණ්ණනා). ධම්මා භොන්තිති සුඤ්ඤා ධම්මමත්තා භොන්තිති අත්ථො.

“දුද්දසා”ති එතෙනෙව තෙසං ධම්මානං දුක්ඛොගාහනා පකාසිතා භොති. සච්ච පන කොච් අත්තනො පමාණං අජානන්තො ඤාණෙන තෙ ධම්මෙ ඔගාහිතුං උස්සාහං කරෙය්‍ය, තස්ස තං ඤාණං අප්පතිට්ඨමෙව මකසතුණ්ඩසුචි විය මහාසමුද්දෙනි ආහ “අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨා”ති. අලබ්භනෙය්‍යා පතිට්ඨා එත්ථාති අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨාති පදවිග්ගභො වෙදිතබ්බො. අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨානං ඔගාහිතුං අසක්කුණෙය්‍යානාය “එත්තකා එතෙ ඊදිසා වා”ති පස්සිතුං න සක්කාති චුත්තං “ගම්භීරත්තා එව දුද්දසා”ති. යෙ පන දට්ඨුමෙව න සක්කා, තෙසං ඔගාහිත්වා අනුබුද්ධිකමනෙ කථා එව නත්ථිති ආහ “දුද්දසත්තා එව දුරනුබොධා”ති. සබ්බපරිලාභපටිපස්සද්ධිමත්ථකෙ සමුප්පන්නත්තා, නිබ්බුතසබ්බපරිලාභසමාපත්තිසමොකිණ්ණත්තා ව නිබ්බුතසබ්බපරිලාභා. සන්තාරම්මණානි මග්ගඵලනිබ්බානානි අනුපසන්නසභාවානං කිලෙසානං සඬ්ඛාරානඤ්ච අභාවතො. අථ වා සමුහතවික්ඛෙපතාය නිව්චසමාහිතස්ස මනසිකාරස්ස වසෙන තදාරම්මණධම්මානං සන්නභාවො වෙදිතබ්බො කසිණුග්ගාටිමාකාසතබ්බිසයවිඤ්ඤාණානං අනන්තභාවො විය. අවිරජ්ඣිත්වා නිමිත්තපටිවෙධො විය ඉස්සාසානං අවිරජ්ඣිත්වා ධම්මානං යථාභූතසභාවබොධො සාදුරසො මහාරසො ව භොතිති ආහ අතිත්තිකරණට්ඨෙය්‍යාති. පටිවෙධප්පත්තානං, තෙසු ව බුද්ධානංයෙව සබ්බාකාරොන විසයභාවුපගමනතො න තක්කබුද්ධියා ගොචරාති ආහ “උත්තමඤ්ඤාණවිසයත්තා”තිආදි. “නිපුණා”ති ඤෙය්‍යෙසු තික්ඛවිසද්වුත්තියා ඡෙකා. යස්මා පන සො ඡෙකභාවො ආරම්මණෙ අප්පටිහතචුත්තියාය සුබ්බුමඤ්ඤායගහණසමත්ථතාය සුපාකටො භොති, තෙන චුත්තං “සණ්ඨසුබ්බසභාවත්තා”ති.

අපරො නයො – විනයපණ්ණත්තිආදිගම්භීරනෙය්‍යවිභාවනතො ගම්භීරා. කදාචි අසඬ්ඛෙය්‍යාමහාකප්පෙ අතික්කම්ථාපි දුල්ලභදස්සනතාය දුද්දසා. දස්සනඤ්චෙන්ථ පඤ්ඤාවක්ඛුචසෙනෙව වෙදිතබ්බං. ධම්මන්ට්ඨසඬ්ඛාතස්ස අනුබොධස්ස කස්සවිදෙව සම්භවතො දුරනුබොධා. සන්නසභාවතො, වෙනෙය්‍යානඤ්ච ගුණසම්පදානං පරියොසානත්තා සත්තා. අත්තනො ව පච්චයෙහි පධානභාවං නිත්තාය පණ්ණා. සමධිගතසච්චලක්ඛණතාය අතක්කෙහි, අතක්කෙන වා ඤාණෙන අවචරිතබ්බතාය අතක්කාවචරා. නිපුණං, නිපුණෙ වා අත්ථෙ සච්චප්පච්චයාකාරාදිවසෙන විභාවනතො නිපුණා. ලොකෙ අග්ගපණ්ඩිතෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන වෙදියන්ති පකාසියන්තිති පණ්ඩිතවෙදනීයා. අනාවරණඤ්ඤාණපටිලාභතො හි භගවා “සබ්බවිදු හං අස්මි, (ධ. ප. 353; මහාව. 11; කථා. 405) දසබලසමන්තාගතො භික්ඛවෙ තථාගතො”තිආදිනා (සං. නි. 2.21) අත්තනො සබ්බඤ්ඤානාදිගුණෙ පකාසෙති. තෙනෙවාහ “සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදෙති”ති.

තත්ථ කිඤ්චාපි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං ඵලනිබ්බානානි විය සච්ඡිකාතබ්බසභාවං න භොති, ආසවක්ඛයඤ්ඤාණෙ පන අධිගතෙ අධිගතමෙව භොතිති තස්ස පච්චක්ඛකරණං සච්ඡිකිරියාති ආහ “අභිවිසිට්ඨෙත ඤාණෙන පච්චක්ඛං කත්වා”ති. අභිවිසිට්ඨෙත ඤාණෙනාති ව හෙතුඅත්ථෙ කරණවචනං, අභිවිසිට්ඨඤාණාධිගමහෙතුති අත්ථො. අභිවිසිට්ඨඤාණන්ති වා පච්චවෙක්ඛණඤාණෙ අධිප්පෙනෙ කරණවචනම්පි යුජ්ජතියෙව. පවෙදනඤ්චෙන්ථ අඤ්ඤාවිසයානං සච්චාදිනං දෙසනාකිව්චසාධනතො, “එකොමිති සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිනා (මහාව. 11; කථා. 405) පටිජානනතො ව වෙදිතබ්බං. වදමානාති එත්ථ සත්තිඅත්ථො මාන-සද්දො, වත්තුං උස්සාහං කරොන්තොති අත්ථො. එවංභූතා ව වත්තුකාමා නාම භොන්තිති ආහ “වණ්ණං වත්තුකාමා”ති. සාවසෙසං වදන්තොපි විපරිතං වදන්තො විය “සම්මා වදති”ති න වත්තබ්බොති ආහ “අභාපෙත්වා”ති, තෙන අනවසෙසත්ථො ඉධ සම්මා-සද්දොති දස්සෙති. “වත්තුං සක්කුණෙය්‍යු”න්ති ඉමිනා “වදෙය්‍යු”න්ති සකත්ථදිපනභාවමාහ. එත්ථ ව කිඤ්චාපි භගවතො දසබලාදිඤ්ඤාණානිපි අනඤ්ඤාසාධාරණානි, සප්පදෙසවිසයත්තා පන තෙසං ඤාණානං න තෙහි බුද්ධගුණා අභාපෙත්වා ගහිතා නාම භොන්ති, නිප්පදෙසවිසයත්තා පන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස තස්මිං ගහිතෙ සබ්බෙහි බුද්ධගුණා ගහිතා එව නාම භොන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙති “යෙහි...පෙ.... වදෙය්‍යු”න්ති. පුටුනි ආරම්මණානි එතස්සාති පුටුආරම්මණං, සබ්බාරම්මණත්තාති අධිප්පායො. අථ වා පුටුආරම්මණාරම්මණතොති එතස්මිං අත්ථෙ “පුටුආරම්මණතො”ති චුත්තං, එකස්ස ආරම්මණ-සද්දස්ස ලොපං කත්වා “ඔට්ඨමුබො කාමාවචර”න්ති ආදීසු විය, තෙනස්ස පුටුඤ්ඤාණකිව්චසාධකතං දස්සෙති. තථා හෙතං තිසු කාලෙසු අප්පටිහතඤ්ඤාණං, වතුයොනිපරිවිජේදකඤ්ඤාණං, පඤ්චගතිපරිවිජේදකඤ්ඤාණං, ඡසු අසාධාරණඤ්ඤාණෙසු සෙසාසාධාරණඤ්ඤාණානි, සත්තඅරියපුග්ගලවිභාවකඤ්ඤාණං, අට්ඨසුපි පරිසාසු අකම්පනඤ්ඤාණං, නවසත්තවාසපරිජානනඤ්ඤාණං, දසබලඤ්ඤාණන්ති එවමාදිනං අනෙකසත්තසහස්සභෙදානං ඤාණානං යථාසම්භවං කිව්චං සාධෙතිති. “පුනප්පුනං උප්පත්තිවසෙනා”ති එතෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස කමචුත්තියං දස්සෙති. කමෙනාපි හි තං විසයෙසු පවත්තති, න සකිංයෙව යථා බාහිරකා වදන්ති “සකිංයෙව සබ්බඤ්ඤා සබ්බං ජානාති, න කමෙනා”ති.

යදි එවං අවිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යභෙදස්ස ඤෙය්‍යස්ස පරිවිජේදවතා එකෙන ඤාණෙන නිරවසෙසතො කථං පටිවෙධොති, කො වා එවමාහ “පරිවිජේදවත්තං බුද්ධඤ්ඤාණ”න්ති. අනන්තඤ්ඤි තං ඤාණං ඤෙය්‍යං විය. චුත්තඤ්ඤෙහෙන “යාවතකං ඤෙය්‍යං තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං, තාවතකං ඤෙය්‍යං”න්ති (මහානි. 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5). එවම්පි ජාතිභූමිසභාවාදිවසෙන දිසාදෙසකාලාදිවසෙන ව අනෙකභෙදහින්තො ඤෙය්‍යං කමෙන ගස්මානො

අනවසෙසපට්ඨෙධො න සම්භවති යෙවාති, නයිදමෙවං. කස්මා? යං කිඤ්චි භගවතා ඤාතුං ඉච්ඡිතං සකලං එකදෙසො වා. තත්ථ අප්පට්ඨනවාරතාය පච්චක්ඛතො ඤාණං පවත්තති, චික්ඛෙපාභාවතො ච භගවා සබ්බකාලං සමාභිතොව ඤාතුං, ඉච්ඡිතස්ස පච්චක්ඛතොව න සක්කා නිවාරෙතුං. “ආකඨ්ඨාපට්ඨද්ධං බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණං”න්තිආදි (මහානි. 156; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5) වචනතො, න චෙත්ථ දුරතො චිත්තපටං පස්සන්තානං විය, “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති විපස්සන්තානං විය ව අනෙකධම්මාවබෝධකාලෙ අනිරුපිතරූපෙන භගවතො ඤාණං පවත්තතිති ගහෙතබ්බං අවිත්තෙය්‍යානුභාවතාය බුද්ධඤාණස්ස. තෙනෙවාහ “බුද්ධච්ඡයො අවිත්තෙය්‍යා”ති (අ. නි. 4.77). ඉදං පනෙත්ථ සන්තිට්ඨානං සබ්බාකාරෙන සබ්බධම්මාවබෝධනසමත්ථස්ස ආකඨ්ඨාපට්ඨද්ධවුත්තිතො අනාවරණඤාණස්ස පටිලාභෙන භගවා සන්තානෙන සබ්බධම්මපට්ඨෙධසමත්ථො අහොසි සබ්බනෙය්‍යාවරණස්ස පහානතො, තස්මා සබ්බඤ්ඤා, න සකියෙව සබ්බධම්මාවබෝධතො, යථා සන්තානෙන සබ්බඉන්ධනස්ස දහනසමත්ථතාය පාවකො “සබ්බභූ”ති වුච්චති.

වචන්ථාපනවචනන්ති සන්තිට්ඨාපනවචනං, අවධාරණවචනන්ති අත්ථො. අඤ්ඤෙ වාති එත්ථ අවධාරණෙන නිවත්තිතං දස්සෙති “න පාණාතිපාතා වෙරමණිආදයො”ති, අයඤ්ච එව-සද්දො අනියතදෙසතාය ව-සද්දො විය යත්ථ වුත්තො, තතො අඤ්ඤත්ථාපි වචනිච්ඡාවසෙන උපතිට්ඨතිති ආහ “ගම්භිරා වා”තිආදි. සබ්බපදෙහීති යාව “පණ්ඩිතවෙදනියා”ති ඉදං පදං, තාව සබ්බපදෙහි. සාවකපාරමිඤ්ඤාණන්ති සාවකානං දානාදිපාරිපුරියා නිප්පන්නං විජ්ජත්තයජලභිඤ්ඤාවතුප්පට්ඨසම්භිදාදිහෙදං ඤාණං. තතොති සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙන. තත්ථාති සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙන. තතොපිති අනන්තරනිද්දිට්ඨතො පච්චෙකබුද්ධඤ්ඤාණෙනෙපි, කො පන වාදො සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙනෙති අධිප්පායො. එත්ථායං අත්ථයොජනා – කිඤ්චාපි සාවකපාරමිඤ්ඤාණං හෙට්ඨිමසෙක්ඛඤාණං පුට්ඨජනඤාණඤ්ච උපාදාය ගම්භිරං, පච්චෙකබුද්ධඤ්ඤාණං උපාදාය න තථා ගම්භිරන්ති “ගම්භිරමෙව”ති න සක්කා වත්තුං. තථා පච්චෙකබුද්ධඤ්ඤාණමපි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං උපාදායාති තත්ථ වචන්ථානං න ලබ්භති, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණධම්මා පන සාවකපාරමිඤ්ඤාණාදිනං විය කිඤ්චි උපාදාය අගම්භිරභාවාභාවතො ගම්භිරා වාති. යථා චෙත්ථ වචන්ථානං දස්සිතං, එවං සාවකපාරමිඤ්ඤාණං දුද්දසං, පච්චෙකබුද්ධඤ්ඤාණං පන තතො දුද්දසතරන්ති තත්ථ වචන්ථානං නත්ථිතිආදිනා වචන්ථානසබ්භාවො නෙතබ්බො. තෙනෙවාහ “තථා දුද්දසාව...පෙ.... වෙදිතබ්බ”න්ති.

කස්මා පනෙතං එවං ආරද්ධංති එත්ථායං අධිප්පායො – භවතු තාව නිරවසෙසබුද්ධගුණවිභාවනුපායභාවතො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං එකමපි පුට්ඨනිස්සයාරම්මණඤ්ඤාකිච්චසිද්ධියා “අත්ථි භික්ඛවෙ අඤ්ඤෙව ධම්මා”තිආදිනා බහුවචනෙන උද්දිට්ඨං, තස්ස පන විස්සජ්ජනං සච්චපච්චයාකාරාදිවිසෙසවසෙන අනඤ්ඤසාධාරණෙන විභජනනයෙන අනාරභිත්වා සනිස්සයානං දිට්ඨිතං විභජනවසෙන කස්මා ආරද්ධන්ති. තත්ථ යථා සච්චපච්චයාකාරාදිනං විභජනං අනඤ්ඤසාධාරණං, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්සෙව විසයො, එවං නිරවසෙසෙන දිට්ඨිගතවිභජනමිති දස්සෙතුං. “බුද්ධානඤ්ඤි”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යානානීති කාරණාති. ගජ්ජිතං මහන්තං හොතිති දෙසෙතබ්බස්ස අත්ථස්ස අනෙකවිධතාය, දුච්ඤ්ඤෙය්‍යතාය ව නානාතයෙහි පවත්තමානං දෙසනාගජ්ජිතං මහන්තං විපුලං, බහුභෙදඤ්ච හොති. ඤාණං අනුපවිසති තතො එව ව දෙසනාඤාණං දෙසෙතබ්බධම්මෙ විභාගෙයො කුරුමානං අනුපවිසති, තෙ අනුපවිසස්ස යිතං විය හොතිති අත්ථො.

බුද්ධඤ්ඤාණස්ස මහන්තභාවො පඤ්ඤායතිති එවංවිධස්ස නාම ධම්මස්ස දෙසකං පට්ඨෙධකඤ්චාති බුද්ධානං දෙසනාඤාණස්ස පට්ඨෙධකඤ්ඤාණස්ස ව උළාරභාවො පාකටො හොති. එත්ථ ව කිඤ්චාපි “සබ්බං වචිකම්මං බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණපුබ්බිධමං ඤාණානුපරිවත්ති”ති (මහානි. 69; චූළනි. 85; පටි. ම. 3.5; නෙත්ති. 14) වචනතො සබ්බාපි භගවතො දෙසනා ඤාණරහිතා නත්ථි, සිහසමානවුත්තිතාය ව සබ්බත්ථ සමානුස්සාහප්පවත්ති දෙසෙතබ්බධම්මවසෙන පන දෙසනා විසෙසතො ඤාණෙන අනුපට්ඨා ගම්භිරතරා ව හොතිති දට්ඨබ්බං. කථං පන විනයපණ්ණත්තිං පත්ථා දෙසනා තිලක්ඛණාහතා සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තා හොතිති? තත්ථාපි ව සන්තිසින්නපරිසාය අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං පවත්තමානා දෙසනා සඨිකාරානං අනිච්චතාදිවිභාවතී, සබ්බධම්මානං අත්තත්තනියතාභාවප්පකාසනී ව හොති. තෙනෙවාහ “අනෙකපරියායෙන ධම්මිං කථං කත්ථා”තිආදි.

භූමන්තරන්ති ධම්මානං අවත්ථාවිසෙසඤ්ච යානවිසෙසඤ්ච. තත්ථ අවත්ථාවිසෙසොසතිආදිධම්මානං සතිපට්ඨානිත්ථියබලබෝජ්ඣාගමග්ගිභාදිහෙදො. යානවිසෙසො කාමාවචරාදිහෙදො. පච්චයාකාරපදස්ස අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. සමයන්තරන්ති දිට්ඨිවිසෙසා, නානාවිහිතා දිට්ඨියොති අත්ථො, අඤ්ඤසමයං වා. එවං ඔතිණ්ණෙ වත්ථුස්මිත්ති එවං ලහුකගරුකාදිවසෙන තදනුරූපෙ ඔතිණ්ණෙ වත්ථුස්මිං සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං.

යදිපි කායානුපස්සනාදිවසෙන සතිපට්ඨානාදයො සුත්තන්තපිටකෙපි (දී. නි. 2.374; ම. නි. 1.107) විභත්තා, සුත්තන්තභාජනියාදිවසෙන පන අභිධම්මෙයෙව තෙ සවිසෙසං විභත්තාති ආහ “ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානා...පෙ.... අභිධම්මපිටකං විභජිත්වා”ති. තත්ථ “සත්ත එස්සා”ති සත්තවිඤ්ඤාණධාතුසම්පයොගවසෙන වුත්තං. තථා “සත්ත වෙදනා”තිආදිසුපි. ලොකුත්තරා ධම්මා නාමාති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන වුත්තාවසෙසං අභිධම්මෙ ආගතං ධම්මානං විභජිතබ්බාකාරං සඨිගණ්හාති. වතුච්ඡති සමන්තපට්ඨානානි එත්ථාති වතුච්ඡතිසමන්තපට්ඨානං, අභිධම්මපිටකං. එත්ථ පච්චයනයං අග්ගහෙත්ථා ධම්මවසෙනෙව සමන්තපට්ඨානස්ස වතුච්ඡතිවිධතා වුත්තා. යථාහ –

“තිකඤ්ච පට්ඨානවරං දුකුත්තමං,
දුකතිකඤ්චෙව තිකදුකඤ්ච;

තිකතිකඤ්චෙව දුකදුකඤ්ච,
ඡ අනුලොමමිති නයා සුගමිහිරා. (පටියා. 1.පච්චයනිද්දෙස 41, 44, 48, 52);

තථා –

තිකඤ්ච...පෙ.... ඡ පච්චනියමිති නයා සුගමිහිරා;
තිකඤ්ච...පෙ.... ඡ අනුලොමපච්චනියමිති නයා සුගමිහිරා;
තිකඤ්ච...පෙ.... පච්චනියානුලොමමිති නයා සුගමිහිරා”ති. (පටියා. 1.පච්චයනිද්දෙස 44, 52);

එවං ධම්මවසෙන චතුර්විසතිහෙදෙසු තිකපටියානාදියු එකෙකං පච්චයනයෙන අනුලොමාදිවසෙන චතුර්විධං හොතිති ඡන්තවුති සමන්තපටියානානි. තත්ථ පන ධම්මානුලොමෙ තිකපටියානෙ කුසලත්තිකෙ පටිච්චවාරෙ පච්චයානුලොමෙ හෙතුමූලකෙ හෙතුවච්චයවසෙන එකුනපඤ්ඤාස පුච්ඡානායා සත්ත විස්සජ්ජනනායාති ආදිනා දස්සියමානා අනන්තහෙදා නයාති ආහ “අනන්තනය”න්ති. හොති චෙත්ථ –

“පටියානං නාම පච්චෙකං ධම්මානං අනුලොමාදිමිති තිකදුකාදියු යා පච්චයමූලවිසිටියා චතුරුනායතො සත්තධා ගති”ති.

නවහාකාරෙහිති උප්පාදාදිති නවහි පච්චයාකාරෙහි. තත්ථ උප්පජ්ජති එතස්මා ඵලන්ති උප්පාදො, උප්පත්ති යා කාරණභාවො. සති ච අවිජ්ජාය සඬබ්බාරා උප්පජ්ජන්ති, න අසති, තස්මා අවිජ්ජා සඬබ්බාරානං උප්පාදො හුත්වා පච්චයො හොති. තථා අවිජ්ජාය සති සඬබ්බාරා පවත්තන්ති ධරන්ති, නිවිසන්ති ච, තෙ අවිජ්ජාය සති ඵලං භවාදියු ඛිපන්ති, ආයුහන්ති ඵලුප්පත්ති යා සටන්ති, සංයුජ්ජන්ති අත්තනො ඵලෙන, යස්මිං සන්තානෙ සයඤ්ච උප්පන්නා, තං පලිබුන්ධන්ති, පච්චයන්තරසමවායෙ උදයන්ති උප්පජ්ජන්ති, හිනොති ච සඬබ්බාරානං කාරණභාවං ගච්ඡති, පටිච්ච අවිජ්ජං සඬබ්බාරා අයන්ති පවත්තන්තිති එවං අවිජ්ජාය සඬබ්බාරානං කාරණභාවුපගමනවිසෙසා උප්පාදාදයො වෙදිතබ්බා. තථා සඬබ්බාරාදිනං විඤ්ඤාණාදියු.

උප්පාදවධිතීතිආදියු ච තිට්ඨති එතෙනාති යිති, කාරණං. උප්පාදො එව යිති උප්පාදවධිති. එස නයො සෙසෙසුපි. යස්මා අයොනිසොමනසිකාරො, “ආසවසමුදයා අවිජ්ජාසමුදයො”ති (ම. නි. 1.103) වචනතො ආසවා ච අවිජ්ජාය පච්චයො, තස්මා වුත්තං “උභොපෙතෙ ධම්මා පච්චයසමුප්පන්නා”ති. පච්චයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤාති සඬබ්බාරානං අවිජ්ජාය ච උප්පාදාදිකෙ පච්චයාකාරෙ පරිච්ඡින්නදිත්වා ගහණවසෙන පවත්තා පඤ්ඤා. ධම්මවධිතීඤ්ඤාණන්ති ධම්මානං පච්චයුප්පන්නානං පච්චයභාවතො ධම්මවධිතීසඬබ්බාතෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං. පච්චයධම්මා හි පටිච්චසමුප්පාදෙ “ද්වාදස පටිච්චසමුප්පාදා”ති වචනතො ද්වාදස පච්චයා. අයඤ්ච නයො න පච්චයුප්පන්නෙ එව, අථ බො අනිතානාගතකාලෙපි, න ච අවිජ්ජාය එව සඬබ්බාරෙසු, අථ බො සඬබ්බාරාදිනම්පි විඤ්ඤාණාදියු ලබන්ති පරිපුණ්ණං කත්වා පච්චයාකාරස්ස විහත්තභාවං දස්සෙතුං “අනිතම්පි අද්ධාන”න්තිආදි පාළිං ආරභි. පටියානෙ (පටියා. 1.පච්චයනිද්දෙස 1) දස්සිතා හෙතාදිපච්චයා ඵලෙන්ථ උප්පාදාදිපච්චයාකාරෙහි ගහිතාති තෙ යථාසම්භවං නිහරිත්වා යොජෙතබ්බා, අනිච්ඡාතාරහයෙන පන න යොජයිමිහ.

තස්ස තස්ස ධම්මස්සාති තස්ස තස්ස සඬබ්බාරාදිපච්චයුප්පන්නධම්මස්ස. තථා තථා පච්චයභාවෙනාති උප්පාදාදිහෙතාදිපච්චයභාවෙන. අනිතපටිච්චයුප්පන්නානාගතවසෙන තයො අද්ධා කාලා එතස්සාති තියද්ධං. හෙතුවලඵලහෙතුවෙතුවලවසෙන තයො සන්ධි එතස්සාති තිසන්ධිං. සඬබ්බපන්ති එත්ථ අවිජ්ජාදයො විඤ්ඤාණාදයො වාති සඬබ්බෙපො, කම්මං විපාකො ච. සඬබ්බපන්ති එත්ථාති වා සඬබ්බෙපො, අවිජ්ජාදයො විඤ්ඤාණාදයො ච. කොටියාසපරියායො වා සඬබ්බෙප-සද්දො. අනිතෙ කම්මසඬබ්බෙපාදිවසෙන චත්තාරො සඬබ්බෙපා එතස්සාති චතුසඬබ්බෙපං. සරූපතො අවුත්තාපි තස්මිං තස්මිං සඬබ්බෙපෙ ආකිරියන්ති අවිජ්ජාසඬබ්බාරාදිග්ගහණෙහි පකාසියන්තිති ආකාරා, අනිතෙ හෙතුආදිනං වා පකාරා ආකාරා, තෙ සඬබ්බෙපෙ පඤ්ච පඤ්ච කත්වා වීසතිආකාරා එතස්සාති වීසතාකාරං.

බත්ති යාදිහෙදෙන අනෙකහෙදහින්තාපි සස්සතවාදිනො ජාතිසතසහස්සානුස්සරණාදිනො අහිනිවෙසහෙතුනො වසෙන චත්තාරොව හොන්ති , න තතො උද්ධං අධොති සස්සතවාදාදිනං පරිමාණපරිච්ඡෙදස්ස අනඤ්ඤවිසයනං දස්සෙතුං “චත්තාරො ජනා”තිආදිමාහ. තත්ථ චත්තාරො ජනාති චත්තාරො ජනසමුහා. ඉදං නිස්සායාති ඉදං ඉදප්පච්චයනාය සම්මා අග්ගහණං, තත්ථාපි ච හෙතුවලභාවෙන සම්බන්ධානං සන්තතිසනස්ස අහෙදිත්තතා පරමන්ථතො විජ්ජමානම්පි හෙදනිබන්ධනං නානත්තනයං අනුපධාරෙන්වා ගහිතං එකත්තග්ගහණං නිස්සාය. ඉදං ගණහන්තිති ඉදං සස්සතග්ගහණං අහිනිවිස්ස වොහරන්ති, ඉමිනා නයෙන එකච්චසස්සතවාදාදයොපෙත්ථ යථාසම්භවං යොජෙත්වා චත්තබ්බා. හින්දිත්වාති “ආතප්පමන්වායා”තිආදිනා විහජිත්වා “තයිදං හික්ඛවෙ තථාගතො පජානාති”තිආදිනා විමද්දිත්වා නිජ්ජටං නිගුම්ඛං කත්වා දිට්ඨිජටාවිජටනෙන දිට්ඨිගුම්ඛවිවරණෙන ච.

“තස්මා”තිආදිනා බුද්ධගුණෙ ආරබ්භ දෙසනාය සමුට්ඨිත්තතා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං උද්දිසිත්වා දෙසනාකුසලො භගවා සමයන්තරවිග්ගහණවසෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණංමෙව විස්සජ්ජෙතිති දස්සෙති. “සන්ති”ති ඉමිනා තෙසං දිට්ඨිගතිකානං විජ්ජමානනය අවිච්ඡින්නතං, තතො ච නෙසං මිච්ඡාගාහතො සිලිකරණවිවෙචනෙහි අත්තනො දෙසනාය කිච්චකාරිතං, අචිතථකඤ්ච දීපෙති ධම්මරාජා.

29. අත්ථිති “සංවිජ්ජන්ති”ති ඉමිනා සමානත්ථො පුට්ඨවනවිසයො එකො නිපාතො “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ කෙසා”තිආදියු (දී. නි. 2.377; ම. නි. 1.110; ම. නි. 3.154; සං. නි. 4.127; චූ. පා. 3.1) විය. සස්සතාදිවසෙන පුබ්බන්තං කප්පෙන්ති පුබ්බන්තකප්පිකා. යස්මා පන තෙ තං පුබ්බන්තං පුරිමසිද්ධෙති තණ්හාදිට්ඨිකප්පෙති කප්පෙන්වා, ආසෙවනලවතාය විචිත්තවුත්තිතාය ව චිකප්පෙන්වා අපරිභාගසිද්ධෙති අභිනිවෙසභූතෙහි තණ්හාදිට්ඨිග්ගාහෙහි ගණහන්ති අභිනිවිසන්ති පරාමසන්ති, තස්මා වුත්තං “පුබ්බන්තං කප්පෙන්වා චිකප්පෙන්වා ගණහන්ති”ති. තණ්හුපාදානවසෙන වා කප්පනග්ගහණානි වෙදිතබ්බානි. තණ්හාපව්වයා හි උපාදානං. කොට්ඨාසෙසුති එත්ථ කොට්ඨාසාදියුති අත්ථො වෙදිතබ්බො. පදපුරුණසම්ප්ලම්මග්ගාදියුපි හි අන්ත-සද්දො දිස්සති. තථා හි “ඉඬ්ඝ ත්වං සුත්තන්තෙ වා ගාථායො වා අභිධම්මං වා පරියාපුණස්සු (පාචි. 442), සුත්තන්තෙ ඔකාසං කාරාපෙන්වා”ති (පාචි. 1221) ව ආදියු පදපුරුණ අන්ත-සද්දො වත්තති, ගාමන්තං ඔසරෙයා, (පාරා. 409; චූළව. 343) ගාමන්තසෙනාසන”න්තිආදියු සම්පෙ , “කාමසුඛල්ලිකානුයොගො එකො අන්තො, අත්ථිති බො කච්චාන අයමෙකො අන්තො”තිආදියු (සං. නි. 2.15; 3.90) උම්මග්ගෙති.

කප්ප-සද්දො මහාකප්පසමන්තභාවකිලෙසකාමචිතක්කකාලපඤ්ඤත්තිසදිසභාවාදියු වත්තතිති ආහ “සම්බහුලෙසු අත්ථෙසු වත්තති”ති. තථා හෙස “වත්තාරම්මානි හික්ඛවෙ කප්පස්ස අසඬ්ඛොයානි”තිආදියු (අ. නි. 4.156) මහාකප්පෙ වත්තති, “කෙවලකප්පං වෙච්චනං ඔභාසෙන්වා”තිආදියු (සං. නි. 1.94) සමන්තභාවෙ, “සඬ්කප්පො කාමො, රාගො කාමො, සඬ්කප්පරාගො කාමො”තිආදියු (මහානි. 1; චූළනි. 8) කිලෙසකාමෙ, “තක්කො චිතක්කො සඬ්කප්පො”තිආදියු (ධ. ස. 7) චිතක්කෙ, “යෙන සුදං නිව්චකප්පං විහරාමී”තිආදියු (ම. නි. 1.387) කාලෙ, “ඉච්චායස්මා කප්පො”තිආදියු (සු. නි. 1090; චූළනි. 113) පඤ්ඤත්තියං, “සත්ථුකප්පෙන වත කිර හො සාවකෙන සද්ධිං මන්තයමානා න ජානිමිහා”තිආදියු (ම. නි. 1.260) සදිසභාවෙ වත්තතිති. වුත්තමිපි වෙනන්ති මහානිද්දෙසං (මහානි. 28) සන්ධායාහ. තණ්හාදිට්ඨිවසෙනානි දිට්ඨියා උපනිස්සයභූතාය සහජාතාය අභිනන්දනභූතාය ව තණ්හාය, සස්සතාදිආකාරෙන අභිනිවිසන්තස්ස මිච්ඡාගාහස්ස ව වසෙන. පුබ්බෙතිවුත්ථංධම්මවිසයාය කප්පනාය අධිප්පෙතන්තා අභිතකාලවාචකො ඉධ පුබ්බ-සද්දො, රූපාදිබන්ධවිනිමුත්තස්ස කප්පනාවත්ථුනො අභාවා අන්ත-සද්දො ව භාගවාචකොති ආහ “අතිතං බන්ධකොට්ඨාස”න්ති. “කප්පෙන්වා”ති ව තස්මිං පුබ්බන්තෙ තණ්හායනාහිනිවෙසානං සමත්ථනං පරිනිට්ඨාපනමාහ. ධීතාති තස්සා ලද්ධියා අවිජ්ජනං. ආරම්භාති ආලම්බිත්වා. විසයො හි තස්සා දිට්ඨියා පුබ්බන්තො. විසයභාවතො එව හි සො තස්සා ආගමනට්ඨානං, ආරම්මණපව්වයො වානි වුත්තං “ආගම්ම පට්ඨවා”ති.

අධිවචනපදානීති පඤ්ඤත්තිපදානි. දාසාදියු සිරිවඬ්ඝකාදි-සද්දා විය වචනමත්තමෙව අධිකාරං කත්වා පවත්තියා අධිවචනං පඤ්ඤත්ති. අථ වා අධි-සද්දො උපරිභාවෙ, වුව්චතීති වචනං, උපරි වචනං අධිවචනං, උපාදාභූතරූපාදීනං උපරි පඤ්ඤාපියමානා උපාදාපඤ්ඤත්තිති අත්ථො , තස්මා පඤ්ඤත්තිදිපකපදානීති අත්ථො දට්ඨබ්බො. පඤ්ඤත්තිමත්තඤ්ඤෙනං වුව්චති, යදිදං “අත්තා, ලොකො”ති ව, න රූපවෙදනාදයො විය පරමත්ථො. අධිකවුත්තිතාය වා අධිවුත්තියොති දිට්ඨියො වුව්චන්ති. අධිකඤ්ඤි සභාවධම්මෙසු සස්සතාදිං පකතිආදිදබ්බාදිං ජීවාදිං කායාදිඤ්ච අභූතමත්ථං අප්ඤ්ඤාපෙන්වා දිට්ඨියො පවත්තන්තිති.

30. අභිවදන්තීති “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති (ම. නි. 2.187, 203, 427; ම. නි. 3.27, 29) අභිනිවිසිත්වා වදන්ති “අයං ධම්මො, නායං ධම්මො”තිආදීනා විවදන්ති. අභිවදනකිරියාය අජ්ජාපි අච්චිච්ඡෙදභාවදස්සනත්ථං වත්තමානකාලවචනං. දිට්ඨි එව දිට්ඨිගතං “මුත්තගතං, (ම. නි. 2.119; අ. නි. 9.11) සඬ්ඛාරගත”න්තිආදියු (මහානි. 41) විය. ගන්තබ්බාභාවතො වා දිට්ඨියා ගතමත්තං, දිට්ඨියා ගහණමත්තන්ති අත්ථො. දිට්ඨිප්පකාරො වා දිට්ඨිගතං. ලොකියා හි විධයුත්තගතපකාර-සද්දෙ සමානත්ථෙ ඉච්ජන්ති. එකෙකස්මිඤ්ච “අත්තා”ති, “ලොකො”ති ව ගහණවිසෙසං උපාදාය පඤ්ඤාපනං හොතිති ආහ “රූපාදියු අඤ්ඤතරං අත්තා ව ලොකො වානි ගහෙන්වා”ති. අමරං නිච්චං ධුවන්ති සස්සතෙවචනානි. මරණාභාවෙන වා අමරං, උප්පාදාභාවෙන සබ්බථාපි අත්ථිතාය නිච්චං, ථීරට්ඨෙන විකාරාභාවෙන ධුවං. “යථාහා”තිආදීනා යථාවුත්තමත්ථං නිද්දෙසපට්ඨසම්භිදාපාළිති විභාවෙති. අයඤ්ච අත්ථො “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති, වෙදනං, සඤ්ඤං, සඬ්ඛාරෙ, විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති”ති ඉමිස්සා පඤ්චවිධාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන වුත්තො. “රූපවන්තං අත්තාන”න්තිආදිකාය පන පඤ්චදසවිධාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන වත්තාරො වත්තාරො බන්ධෙ “අත්තා”ති ගහෙන්වා තදඤ්ඤං “ලොකො”ති පඤ්ඤපෙන්නීති අයමිපි අත්ථො ලබ්භති. තථා එකං බන්ධං “අත්තා”ති ගහෙන්වා තදඤ්ඤං අත්තතො උපහොගභූතො ලොකොති, සසන්තතිපතිතෙ වා බන්ධෙ “අත්තා”ති ගහෙන්වා තදඤ්ඤං “ලොකො”ති පඤ්ඤපෙන්නීති එවම්පෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එත්ථාහ – සස්සතො වාදො එතෙසන්ති කස්මා වුත්තං, නනු තෙසං අත්තා ලොකො ව සස්සතොති අධිප්පෙතො, න වාදො ති? සච්චමෙතං, සස්සතසහවරිතතාය පන “වාදො සස්සතො”ති වුත්තං යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති. සස්සතො ඉති වාදො එතෙසන්ති වා ඉති-සද්දලොපො දට්ඨබ්බො. අථ වා සස්සතං වදන්ති “ඉදමෙව සච්ච”න්ති අභිනිවිස්ස වොහරන්තිති සස්සතවාදා, සස්සතදිට්ඨිනොති එවම්පෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

31. ආනාපනං කිලෙසානං විබාධනං පහානං. පදහනං කොසප්ප්පක්ඛෙ පතිතුං අදන්වා චිත්තස්ස උස්සහනං. අනුයොගො යථා සමාධි විසෙසභාගියතං පාපුණානි, එවං විරියස්ස බහුලිකරණං. ඉධ උපචාරප්පනාචිත්තපරිදමනවිරියානං අධිප්පෙතන්තා ආහ “නිප්පහෙදං විරිය”න්ති . නප්පමජ්ජති එතෙනානි අප්පමාදො, අසම්මොසො. සම්මා උපායෙන මනසි කරොති කම්මට්ඨානං එතෙනානි සම්මාමනසිකාරො ඤාණන්ති ආහ “විරියඤ්ච සතිඤ්ච ඤාණඤ්ච”ති. එත්ථාති “ආනප්ප...පෙ.... මනසිකාරං අන්වායා”ති ඉමස්මිං පාඨෙ. සීලවිසුද්ධියා සද්ධිං චතුත්තං රූපාවචරප්ඤ්ඤානානං

අධගමනපටිපදා වත්තබ්බා, සා පන විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරතො චුත්තානි ආහ “සඬ්ඛෙපත්ථො”ති. “තථාරූප”න්ති චුද්දසව්ධෙහි විත්තදමනෙහි රූපාවචරවතුත්ථ්ඤානස්ස දමිතනං වදති.

සමාධානාදිඅට්ඨභග්ගසමන්තාගතරූපාවචරවතුත්ථ්ඤානස්ස යොගිනො සමාධිවිජම්භනභූතා ලොකියාහිඤ්ඤා ඤානානුභාවො. “ඤානාදීන”න්ති ඉදං ඤානලාභිස්ස විසෙසෙන ඤානධම්මා ආපාඨං ආගච්ඡන්ති, තංමුඛෙන සෙසධම්මාති ඉමමත්ථං සන්ධාය චුත්තං. ඡනකභාවං පටික්ඛිපති. සති හි ඡනකභාවෙ රූපාදිධම්මානං විය සුඛාදිධම්මානං විය, ච පච්චයායත්තචුත්තිත්තාය උප්පාදවත්තතා විඤ්ඤායති, උප්පාදෙ ච සති අවස්ඝම්භාවී නිරොධොති අනවකාසාව නිව්චතා සියාති. කුටට්ඨ-සද්දො වා ලොකෙ අවිචන්තනිව්චෙ නිරුජ්ඣො දට්ඨබ්බො. “ඵසිකට්ඨායිවධිතො”ති එතෙන යථා ඵසිකා වාතප්පභාරාදීහි න වලති, එවං න කෙනවි විකාරං ආපජ්ජතිති විකාරාභාවමාහ, “කුටට්ඨො”ති ඉමිනා පන අනිව්චතාභාවං. විකාරොපි විනාසොයෙවති ආහ, “උභයෙනපි ලොකස්ස විනාසාභාවං දිපෙති”ති. “විජ්ජමානමෙවා”ති එතෙන කාරණෙ ඵලස්ස අත්ථිභාවදස්සනෙන අභිබ්බත්තිවාදං දිපෙති. නික්ඛමතිති ච අභිබ්බත්තිං ගච්ඡතිති අත්ථො. කථං පන විජ්ජමානොයෙව පුබ්බෙ අනභිබ්බත්තො අභිබ්බත්තිං ගච්ඡතිති? යථා අත්ථකාරෙන පටිච්ඡන්තො සටො ආලොකෙන අභිබ්බත්තිං ගච්ඡති.

ඉදමෙත්ථ විචාරෙනබ්බං – කිං කරොන්තො ආලොකො සටං පකාසෙතිති චුච්චති, යදි සටට්ඨසයං බුද්ධිං කරොන්තො, බුද්ධියා අනුප්පන්නාය උප්පත්තිදීපනතො අභිබ්බත්තිවාදො භායති. අථ සටබුද්ධියා ආවරණභූතං අත්ථකාරං විධමන්තො, එවමපි අභිබ්බත්තිවාදො භායතියෙව. සති හි සටබුද්ධියා අත්ථකාරො කථං තස්සා ආවරණං හොතිති, යථා සටස්ස අභිබ්බත්ති න යුජ්ජති, එවං අත්තනොපි. තත්ථාපි හි යදි ඉන්ද්‍රියවිසයාදිසන්තිපාතෙන අනුප්පන්නාය බුද්ධියා උප්පත්ති, උප්පත්තිවචනෙනෙව අභිබ්බත්තිවාදො භායති, තථා සස්සතවාදො. අථ බුද්ධිප්පවත්තියා ආවරණභූතස්ස අත්ථකාරට්ඨානියස්ස මොහස්ස විධමනෙන. සති බුද්ධියා කථං මොහො ආවරණන්ති, කිඤ්චි හෙදසම්භවතො. න හි අභිබ්බාද්ද්විජනානං වන්දසුරියමණිපදිපාදීනං හෙදෙන අභිබ්බාද්ද්විජනබ්බානං සටාදීනං හෙදො හොති, හොති ච විසයහෙදෙන බුද්ධිහෙදොති හියොපි අභිබ්බත්ති න යුජ්ජතියෙව, න චෙත්ථ චුත්තිකප්පනා යුත්තා චුත්තියා චුත්තිමතො ච අනඤ්ඤථානුජානනතොති . තෙ ව සත්තා සන්ධාවන්තිති යෙ ඉධ මනුස්සභාවෙන අවට්ඨිතා, තෙයෙව දෙවභාවාදිඋපගමනෙන ඉතො අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්ති, අඤ්ඤථා කතස්ස කම්මස්ස විනාසො, අකතස්ස ච අබ්භාගමො ආපජ්ජෙය්‍යාති අධිප්පායො.

අපරාපරන්ති අපරස්මා භවා අපරං භවං. එවං සඬ්ඛාං ගච්ඡන්තිති අත්තනො නිව්චසභාවත්තා න චුතුප්පත්තියො, සබ්බඛායිත්තාය නාපි සන්ධාවනසංසරණාති, ධම්මානංයෙව පන පවත්තිවිසෙසෙන එවං සඬ්ඛාං ගච්ඡන්ති, එවං වොහරියන්තිති අධිප්පායො. එතෙන අවට්ඨිතසභාවස්ස අත්තනො, ධම්මිනො ච ධම්මමත්තං උප්පජ්ජති චෙව විනස්සති වාති ඉමං විපරිණාමවාදං දස්සෙති. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පරතො වක්ඛාම. අත්තනො වාදං භින්දතිති සන්ධාවනාදිවචනසිද්ධාය අනිව්චතාය පුබ්බෙ පටිඤ්ඤාතං සස්සතවාදං භින්දති, විද්ධංසෙතිති අත්ථො. සස්සතිසමන්ති වා එතස්ස සස්සතං ථාවරං නිව්චකාලන්ති අත්ථො දට්ඨබ්බො.

හෙතුං දස්සෙන්නොති යෙසං “සස්සතො”ති අත්තනාඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙති අයං දිට්ඨිගතිකො, තෙසං හෙතුං දස්සෙන්නොති අත්ථො. න හි අත්තනො දිට්ඨියා පච්චක්ඛකතමත්ථං අත්තනොයෙව සාධෙති, අත්තනො පන පච්චක්ඛකතෙන අත්ථෙන අත්තනො අප්පච්චක්ඛභූතමපි අත්ථං සාධෙති. අත්තනා හි යථානිව්චිතං පරෙහි විඤ්ඤාපෙති, න අනිව්චිතං. “හෙතුං දස්සෙන්නො”ති එත්ථ ඉදං හෙතුදස්සනං – එතෙසු අනෙකෙසු ජාතිසතසහස්සෙසු එකොවායං මෙ අත්තා, ලොකො ච අනුස්සරණසබ්භාවතො. යො හි යමත්ථං අනුභවති, සො එව තං අනුස්සරති, න අඤ්ඤො. න හි අඤ්ඤෙන අනුභූතමත්ථං අඤ්ඤො අනුස්සරිතුං සක්කොති යථා තං බුද්ධරක්ඛිතෙන අනුභූතං ධම්මරක්ඛිතො. යථා චෙතාසු, එවං ඉතො පුරිමතරාසුපි ජාතිසුති. කස්මා සස්සතො මෙ අත්තා ච ලොකො ච. යථා ච මෙ, එවං අඤ්ඤෙසමපි සත්තානං සස්සතො අත්තා ච ලොකො වාති? සස්සතවසෙන දිට්ඨිගගනං පක්ඛන්දො දිට්ඨිගතිකො පරෙහි තත්ථ පතිට්ඨපෙති, පාළියං පන “අනෙකවිහිතානි අධිචුත්තිපදානි අභිවදන්ති. සො එවං ආහා”ති ච වචනතො පරානුමානවසෙන ඉධ හෙතුදස්සනං අධිප්පෙතන්ති විඤ්ඤායති. කාරණන්ති තිට්ඨං කාරණං සම්පාපකං නිබ්බත්තකං ඤාපකන්ති. තත්ථ අරියමග්ගො නිබ්බානස්ස සම්පාපකං කාරණං, ඛිජං අඬ්ඤාසස්ස නිබ්බත්තකං කාරණං, පච්චයුප්පන්නාදයො අනිව්චතාදීනං ඤාපකං කාරණං, ඉධාපි ඤාපකකාරණමෙව අධිප්පෙතං. ඤාපකො හි ඤාපෙතබ්බත්ථවිසයස්ස ඤාණස්ස හෙතුභාවතො කාරණන්ති. තදායත්තචුත්තිත්තාය තං ඤාණං තිට්ඨති තත්ථාති “යාන”න්ති, වසති තත්ථ පවත්තතිති “වත්ථු”ති ච චුච්චති. තථා හි භගවතා වත්ථු-සද්දෙන උද්දිසිත්වාපි යානසද්දෙන නිද්දිට්ඨන්ති.

32-33. දුතියතතියවාදානං පට්ඨමවාදතො නත්ථි විසෙසො යපෙත්ථා කාලවිසෙසන්ති ආහ “උපරි වාදද්වයෙපි එසෙව නයො”ති. යදි එවං කස්මා සස්සතවාදො වතුඛා විහත්තො, නනු අධිවිචසමුප්පන්නිකවාදො විය දුට්ඨෙතෙව විහජිතබ්බො සියාති ආහ “මන්දපඤ්ඤො හි කිත්ථියො”තිආදි.

34. තක්කයතිති උභයති, සස්සතාදිආකාරෙන තස්මිං තස්මිං ආරම්මණෙ විත්තං අභිනිරොපෙතිති අත්ථො. තක්කොති ආකොට්ඨලක්ඛණො විනිවිජ්‍යලක්ඛණො වා දිට්ඨිට්ඨානභූතො විතක්කො. වීමංසා නාම විචාරණා, සා පනෙත්ථ අත්ථතො පඤ්ඤාපතිරූපකො ලොභසහගතවිත්තූප්පාදො, මිථිජාහිනිවෙසො වා අයොනියොමනසිකාරො, පුබ්බභාගෙ වා දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතන්ති දට්ඨබ්බො. තෙනෙවාහ “තුලනා රූච්චනා බමනා”ති. පරියාහනනං විතක්කස්ස ආරම්මණඋභයනං එවාති ආහ “තෙන තෙන පකාරෙන තක්කෙත්ථා”ති. අනුච්චරිතන්ති වීමංසාය අනුපවත්තිතං,

විමංසානුගතෙන වා විචාරෙන අනුමජ්ජිතං. පටි පටි භාතීති පටිභානං, යථාසම්භිතාකාරවිසෙසවිභාවකො චිත්තුප්පාදො. පටිභානනො ජාතං පටිභානං, සයං අත්තනො පටිභානං සයං පටිභානං. තෙනෙවාහ “අත්තනො පටිභානමත්තසඤ්ජාන”න්ති. මත්ත-සද්දෙන විසෙසාධිගමාදයො නිවත්තෙනි.

“අනාගතෙපි එවං හවිස්සතී”ති ඉදං න ඉධාධිප්පෙතතක්කීවසෙනෙව චුත්තං, ලාභිතක්කිනො එවමිපි සම්භවතිති සම්භවදස්සනවසෙන චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. යං කිඤ්චි අත්තනා පටිලද්ධං රූපාදි සුඛාදි ව ඉධ ලබ්භතිති ලාභො, න ඤානාදිවිසෙසො. “එවං සති ඉදං භොතී”ති අභිච්චෙසු භාවෙසු අඤ්ඤො කරොති, අඤ්ඤො පටිසංවෙදෙතීති ආපජ්ජති, තථා ව සති කතස්ස විනාසො, අකතස්ස ව අබිභාගමො සියා. නිව්චෙසු පන භාවෙසු යො කරොති, සො පටිසංවෙදෙතීති න දොසො ආපජ්ජතිති තක්කිකස්ස යුත්තිගවෙසනාකාරං දස්සෙති.

තක්කමත්තෙනෙවාති ආගමාධිගමාදීනං අනුස්සවාදිනඤ්ච අභාවා සුද්ධතක්කෙනෙව. නනු ව විසෙසලාභිනොපි සස්සනවාදිනො අත්තනො විසෙසාධිගමහෙතු අනෙකෙසු ජාතිසතසහස්සෙසු දසසු සංවට්ටව්වට්ටෙසු වත්තාලිසාය සංවට්ටව්වට්ටෙසු යථානුභූතං අත්තනො සත්තානං තප්පට්ඨිකඤ්ච “අත්තා, ලොකො”ති ව අනුස්සරිත්වා තතො පුරිමපුරිමතරාසුපි ජාතීසු තථාභූතස්ස අත්ථිතානුචිතක්කනමුඛෙන සබ්බෙසමිපි සත්තානං තථාභාවානුචිතක්කනවසෙනෙව සස්සතාහිනිවෙසිතො ජාතා, එවඤ්ච සති සබ්බොපි සස්සනවාදී අනුස්සුතිජාතිස්සරතක්කිකා විය අත්තනො උපලද්ධවත්ථුතිබන්ධනෙන තක්කනෙන පවත්තවාදත්තා තක්කිපක්ඛෙයෙව නිට්ඨෙයා, අවස්සඤ්ච චුත්තප්පකාරං තක්කනමිච්ඡිතබ්බං, අඤ්ඤා ව විසෙසලාභී සස්සනවාදී එකව්වසස්සතිකපක්ඛං, අධිච්චසමුප්පන්තිකපක්ඛං වා භජෙය්‍යාති? න බො පනෙනං එවං දට්ඨබ්බං, යස්මා විසෙසලාභීනං බන්ධසත්තානස්ස දිසදිසතරදිසතමකාලානුස්සරණං සස්සතග්ගාහස්ස අසාධාරණකාරණං. තථා හි “අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරාමි. ඉමිනාමහමෙතං ජානාමි”ති අනුස්සරණමෙව පධානකාරණභාවෙන දස්සිතං. යං පන තස්ස “ඉමිනාමහමෙතං ජානාමි”ති පවත්තං තක්කනං, න තං ඉධ පධානං අනුස්සරණං පති තස්ස අප්පධානභූතත්තා. යදි එවං අනුස්සවාදිනමිපි පධානභාවො ආපජ්ජතිති වෙ? න, තෙසං සච්ඡිකිරියාය අභාවෙන තක්කපධානත්තා, පධානකාරණෙන ව නිද්දෙසො නිරුල්ලො සාසනෙ ලොකෙ ව යථා “වක්ඛුට්ඨඤ්ඤාණං, යවඬකුරො”ති ව.

අථ වා විසෙසාධිගමනිබන්ධනරහිතස්ස තක්කනස්ස විසුං සස්සතග්ගාහෙ කාරණභාවදස්සනත්ථං විසෙසාධිගමො විසුං සස්සතග්ගාහකාරණං වත්තබ්බො, සො ව මන්දමජ්ඣිකික්ඛපඤ්ඤාවසෙන තිව්ධොති භගවතා සබ්බතක්කිනො තක්කිභාවසාමඤ්ඤෙන එකජ්ඣං ගහෙත්වා වතුධා වචන්ටාපිතො සස්සනවාදො. යදිපි අනුස්සවාදිවසෙන තක්කිකානං විය මන්දපඤ්ඤාදිනමිපි භීනාදිවසෙන අනෙකභෙදසබ්භාවතො විසෙසලාභීනමිපි බහුධා භෙදො සම්භවති, සබ්බෙ පන විසෙසලාභීනො මන්දපඤ්ඤාදිවසෙන තයො රාසී කත්වා තත්ථ උක්කට්ඨවසෙන අනෙකජාතිසතසහස්සදසසංවට්ටව්වට්ටවත්තාරිසසංවට්ටව්වට්ටානුස්සරණෙන අයං විභාගො චුත්තො. තිසුපි රාසීසු යෙ භීනමජ්ඣපඤ්ඤා, තෙ චුත්තපරිච්ඡෙදතො උනකමෙව අනුස්සරන්ති. යෙ පන තත්ථ උක්කට්ඨපඤ්ඤා, තෙ චුත්තපරිච්ඡෙදං අතික්කමිත්වා නානුස්සරන්තිති එවං පනායං දෙසනා. තස්මා අඤ්ඤතරභෙදසඬගවසෙනෙව භගවතා වත්තාරිට්ඨානාති විභත්තාතිති වචන්ටිතා සස්සනවාදීනං වතුබ්බිධතා. න හි ඉධ සාවසෙසං ධම්මං දෙසෙති ධම්මරාජා.

35. “අඤ්ඤතරොනා”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙතුං “එකෙනා”ති චුත්තං. වා-සද්දස්ස පන අතියමත්ථතං දස්සෙතුං “ද්විභි වා තිභි වා”ති චුත්තං. තෙන වතුසු ධානෙසු යථාරහං එකච්චං එකච්චස්ස පඤ්ඤාපනෙ සහකාරිකාරණන්ති දස්සෙති. කිං පනෙතාති වත්ථුති අභිනිවෙසස්ස හෙතු, උදාහු පතිට්ඨාපනස්ස. කිඤ්චෙත්ථ යදි තාව අභිනිවෙසස්ස, කස්මා අනුස්සරණතක්කනාතියෙව ගහිතාති, න සඤ්ඤාවිපල්ලාසාදයො. තථාහි විපරිතසඤ්ඤා අයොනියොමනසිකාරඅසප්පුරිසුපතිස්සයඅසද්ධම්මස්සවනාදිති මිච්ඡාදිට්ඨියා පවත්තනට්ඨානාති. අථ පතිට්ඨාපනස්ස අධිගමයුත්තියො විය ආගමොපි වත්ථුභාවෙන වත්තබ්බො, උභයත්ථාපි “නත්ථි ඉතො බහිද්ධා”ති වචනං න යුජ්ජතිති? න. කස්මා? අභිනිවෙසපක්ඛෙ තාව අයං දිට්ඨිගතිකො අසප්පුරිසුපතිස්සයඅසද්ධම්මස්සවනෙහි අයොනියො උමිමුජ්ජිත්වා විපල්ලාසසඤ්ඤා රූපාදිධම්මානං බණෙ බණෙ භිජ්ජනසභාවස්ස අනවබොධතො ධම්මයුත්තිං අතිධාවන්තො එකත්තයං මිච්ඡා ගහෙත්වා යථාචුත්තානුස්සරණතක්කෙනි බන්ධෙසු “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති (දී. නි. 1.31) අභිනිවෙසං ජනෙසි. ඉති ආසන්තකාරණත්තා, පධානකාරණත්තා, තග්ගහණෙනෙව ව ඉතරෙසමිපි ගහිතත්තා අනුස්සරණතක්කනාතියෙව ඉධ ගහිතාති. පතිට්ඨාපනපක්ඛෙ පන ආගමොපි යුත්තිපක්ඛෙයෙව ධීතො විසෙසතො බාහිරකානං තක්කගාහිභාවතොති අනුස්සරණතක්කනාතියෙව දිට්ඨියා වත්ථුභාවෙන ගහිතාති. කිඤ්ච භියොරා දුට්ඨං ලක්ඛණං පරමත්ථධම්මානං සභාවලක්ඛණං සාමඤ්ඤලක්ඛණඤ්චාති. තත්ථ සභාවලක්ඛණාවබොධො පච්චක්ඛඤ්ඤාණං, සාමඤ්ඤලක්ඛණාවබොධො අනුමානඤ්ඤාණං, ආගමො ව සුතමයාය පඤ්ඤාය සාධනතො අනුමානඤ්ඤාණමෙව ආවහති, සුතානං පන ධම්මානං ආකාරපරිච්ඡිතක්කනෙන නිජ්ඣානක්ඛන්තියං ධීතො චිත්තාමයං පඤ්ඤං නිබ්බත්තෙන්වා අනුක්කමෙන භාවනාය පච්චක්ඛඤ්ඤාණං අධිගච්ජතිති එවං ආගමොපි තක්කවිසයං නාතික්කමතිති තග්ගහණෙන ගහිතොවාති වෙදිතබ්බො. සො අට්ඨකථායං අනුස්සුතිතක්කග්ගහණෙන විභාවිතොති යුත්තං එවදං “නත්ථි ඉතො බහිද්ධා”ති. “අනෙකච්ඡිතාති අධිචුත්තිපදාති අභිවදන්ති, සස්සතං අත්තනාඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි”ති (දී. නි. 1.30) ව වචනතො පතිට්ඨාපනවත්ථුති ඉධාධිප්පෙතාතීති දට්ඨබ්බං.

36. දිට්ඨියෙව දිට්ඨිට්ඨානං පරමවජ්ජනාය අනෙකච්ඡිතානං අනත්ථානං හෙතුභාවතො. යථාහ “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමාහං භික්ඛවෙ වජ්ජං වදාමි”ති (අ. නි. 1.310) “යථාහ”තිආදිනා පටිසම්භිදාපාළියා (පටි. ම. 1.124) දිට්ඨියා ධානවිභාගං දස්සෙති. තත්ථ බන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං ආරම්මණවයෙන “රූපං අත්තනො සමනුපස්සතී”තිආදි (සං. නි. 3.81, 345) වචනතො. අවිජ්ජාපි දිට්ඨිට්ඨානං උපනිස්සයාදිභාවෙන පවත්තනතො. යථාහ “අස්සුතවා භික්ඛවෙ පුටුජ්ජනො අරියානං

අදස්සාවි අරියධම්මස්ස අකොවිදො”තිආදි (ම. නි. 1.2; පටි. ම. 1.130). එස්සොපි දිට්ඨිට්ඨානං. යථා වාහ “තදපි එස්සපච්චයා, (දී. නි. 1.118 ආදයො) චුස්ස චුස්ස පටිසංවෙදෙන්ති”ති (දී. නි. 1.144) ව . සඤ්ඤාපි දිට්ඨිට්ඨානං. චුත්තඤ්ඤාපි “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා, (සු. නි. 880; මහානි. 109) පච්චිතො සඤ්ඤත්වා”ති (ම. නි. 1.2) ව ආදි. විතක්කොපි දිට්ඨිට්ඨානං. චුත්තමපි වෙතං “තක්කඤ්ච දිට්ඨිසු පකප්පයිත්වා, සච්චං මුසාති ද්වයධම්මමාහු”ති (සු. නි. 892) “තක්කි හොති විමංසි”ති (දී. නි. 1.34) ව ආදි. අයොනියොමනසිකාරොපි දිට්ඨිට්ඨානං. තෙනාහ භගවා “තස්ස එවං අයොනියො මනසි කරොතො ඡන්තං දිට්ඨිතං අඤ්ඤතරා දිට්ඨි උප්පජ්ජති. ‘අත්ථි මෙ අත්තා’ති වා අස්ස සච්චතො ටෙතතො දිට්ඨි උප්පජ්ජති”තිආදි (ම. නි. 1.19). සමුට්ඨාති එතෙනාති සමුට්ඨානං සමුට්ඨානභාවො සමුට්ඨානට්ඨො. පවත්තිතාති පරසන්තානෙසු උප්පාදිතා. පරිනිට්ඨාපිතාති අභිනිවෙසස්ස පරියොසානං මත්ථකං පාපිතාති අත්ථො. “ආරම්මණවසෙනා”ති අට්ඨසු දිට්ඨිට්ඨානෙසු ඛන්ධෙ සන්ධායාහ. පවත්තනවසෙනාති අවිජ්ජාදයො. ආසෙවනවසෙනාති පාපමිත්තපරතොසොසාදිතමපි සෙවනං ලබ්භතියෙව. අථ වා එවංගතිකාති එවංගමනා, එවංනිට්ඨාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – ඉමෙ දිට්ඨිසඬ්ඛානා දිට්ඨිට්ඨානා එවං පරමත්ථතො අසන්තං අත්තානං සස්සතභාවඤ්චස්ස අජ්ඣාරොපෙන්වා ගතිතා, පරාමට්ඨා ව බාලලපනා යාච පණ්ඩිතා න සමනුයුඤ්ජන්ති, තාව ගච්ඡන්ති පවත්තන්ති. පණ්ඩිතෙහි සමනුයුඤ්ජියමානා පන අනවට්ඨිතවත්ථුකා අවිමද්දක්ඛමා සුරියුග්ගමනෙ උස්සාවඛන්දු විය ඛජ්ජොපනකා විය ව හිජ්ජන්ති විතස්සන්ති වාති.

තත්ථායං අනුයුඤ්ජනෙ සඬ්ඛෙපකථා – යදි හි පරෙන පරිකප්පිතො අත්තා ලොකො වා සස්සතො සියා, තස්ස නිබ්බිකාරතාය පුරිමරුපාවිජ්ජනතො කස්සවි විසෙසාධානස්ස කාතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය අභිතතො නිවත්තනත්ථං, හිතෙ ව පටිපත්තිඅත්ථං උපදෙසො එව නිජ්ජයොජනො සියා සස්සතවාදිතො, කථං වා සො උපදෙසො පවත්තියති විකාරාභාවතො, එවඤ්ච අත්තතො අප්පාකාසස්ස විය දානාදිකිරියා හිංසාදිකිරියා ව න සම්භවති. තථා සුඛස්ස දුක්ඛස්ස අනුභවනනික්ඛන්ධො එව සස්සතවාදිතො න යුජ්ජති කම්මඛද්ධාභාවතො, ජාතිආදිනඤ්ච අසම්භවතො කුතො විමොක්ඛො, අථ පන ධම්මමත්තං තස්ස උප්පජ්ජති වෙව විතස්සති ව, යස්ස වසෙනායං කිරියාදිවොභාරොති වදෙය්‍ය, එවමපි පුරිමරුපාවිජ්ජනෙන අවට්ඨිතස්ස අත්තතො ධම්මමත්තන්ති න සක්කා සම්භාවෙතුං, තෙ වා පනස්ස ධම්මා අවත්ථාහුතා අඤ්ඤෙ වා සියුං අනඤ්ඤෙ වා. යදි අඤ්ඤෙ, න තාහි තස්ස උප්පන්නාහිපි කොවි විසෙසො අත්ථි. යාහි කරොති පටිසංවෙදෙති වචති උපපජ්ජති වාති ඉච්ඡිතං, තස්මා තදවත්ථො එව යථාචුත්තදොසො. කිඤ්ච ධම්මකප්පනාපි නිරන්ථිකා සියා, අථානඤ්ඤෙ උප්පාදවිතාසවත්තිහි අවත්ථාහි අනඤ්ඤස්ස අත්තතො තාසං විය උප්පාදවිතාසසඬ්ඛාවතො කුතො නිව්චතාවකාසො, තාසමපි වා අත්තතො විය නිව්චතාති ඛන්ධවිමොක්ඛානං අසම්භවො එවාති න යුජ්ජතියෙව සස්සතවාදො. න වෙන්ථ කොවි වාදි ධම්මානං සස්සතභාවෙ පරිසුද්ධං යුත්තිං වත්තුං සමත්ථො, යුත්තිරහිතඤ්ච වචනං න පණ්ඩිතානං චිත්තං ආරාධෙති. තෙන චුත්තං “යාව පණ්ඩිතා න සමනුයුඤ්ජන්ති, තාව ගච්ඡන්ති පවත්තන්ති”ති. කම්මවසෙන අභිමුඛො සම්පරෙති එත්ථාති අභිසම්පරායො, පරොලොකො.

“සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණඤ්චා”ති ඉදං ඉධ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස විහජියමානත්තා චුත්තං, තස්මිං වා චුත්තෙ තදධිට්ඨානතො ආසවක්ඛයඤ්ඤාණං, තදවිතාභාවතො සබ්බමපි වා භගවතො දසබ්බාදිඤ්ඤාණං ගහිතමෙව හොතීති කත්වා. පජානන්තොපිති පි-සද්දො සම්භාවතො, තෙන “තඤ්චා”ති එත්ථ චුත්තං ව-සද්දත්ථමාහ. ඉදං චුත්තං හොති – තං දිට්ඨිගතතො උත්තරිතරං සාරහුතං සීලාදිගුණවිසෙසමපි තථාගතො නාහිනිවිසති, කො පන වාදො වට්ඨාමිසෙති. “අහ”න්ති දිට්ඨිවසෙන වා තං පරාමසනාකාරමාහ. පජානාමිති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, තෙන “මම”න්ති තණ්හාවසෙන පරාමසනාකාරං දස්සෙති. ධම්මසභාවං අතික්කමිත්වා පරතො ආමසනං පරාමාසො. න හි තං අත්ථි, ඛන්ධෙසු යං “අහ”න්ති වා, “මම”න්ති වා ගහෙතබ්බං සියා. යො පන පරාමාසො තණ්හාදයොව, තෙ ව භගවතො බොධිමුලෙයෙව පහිනාති ආහ “පරාමාසකිලෙසාන”න්තිආදි. අපරාමාසතොති වා නිබ්බුතිවෙදනස්ස හෙතුච්චනං, “විදිතා”ති ඉදං පදං අපෙක්ඛිත්වා කත්තරි සාමිච්චනං, අපරාමසනහෙතු පරාමාසරහිතාය පටිපත්තියා තථාගතෙන සයමෙව අසඬ්ඛතධාතු අධිගතාති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

“යාසු වෙදනාසු”තිආදිතා භගවතො දෙසනාවිලාසං දස්සෙති. තථා හි ඛන්ධායතනාදිවසෙන අනෙකවිධාසු චතුසච්චදෙසනාසු සම්භවන්තිසුපි අයං තථාගතානං දෙසනාසු පටිපත්ති, යං දිට්ඨිගතිකා මිච්ඡාපටිපත්තියා දිට්ඨිගහනං පක්ඛන්දාති දස්සනත්ථං වෙදනායෙව පරිඤ්ඤාය භූමිදස්සනත්ථං උද්ධවා. කම්මට්ඨානන්ති චතුසච්චකම්මට්ඨානං. යථාභුතං විදිත්වාති විපස්සනාපඤ්ඤාය වෙදනාය සමුදයාදීනි ආරම්මණපටිවෙධවසෙන මග්ගපඤ්ඤාය අසම්මොහපටිවෙධවසෙන ජානිත්වා, පටිවිජ්ඣිත්වාති අත්ථො. පච්චයසමුදයට්ඨෙතාති “ඉමස්මිං සති ඉදං හොති, ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති”ති (ම. නි. 1.404; සං. නි. 2.21; උදා. 1) චුත්තලක්ඛණෙන අවිජ්ජාදිතං පච්චයානං උප්පාදෙන වෙව මග්ගෙන අසමුග්ගතෙන ව. නිබ්බන්තිලක්ඛණන්ති උප්පාදලක්ඛණං, ජාතින්ති අත්ථො. පඤ්චන්තං ලක්ඛණානන්ති එත්ථ චතුත්තං පච්චයානමපි උප්පාදලක්ඛණමෙව ගහෙත්වා චුත්තන්ති ගහෙතබ්බං, යස්මා පච්චයලක්ඛණමපි ලබ්භතියෙව, තථා වෙව සංචණ්ණිතං. පච්චයනිරොධට්ඨෙතාති එත්ථාපි චුත්තතයානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. යන්ති යස්මා, යං වා සුඛං සොමනස්සං. පටිච්චාති ආරම්මණපච්චයාදිභුතං වෙදනං ලභිත්වා. අයන්ති සුඛසොමනස්සානං පච්චයභාවො, සුඛසොමනස්සමෙව වා, “අස්සාදො”ති පදං පන අපෙක්ඛිත්වා පුල්ලිඬ්ඛනිද්දෙසො. අයඤ්ඤත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – පුරිමුප්පන්නං වෙදනං ආරබ්භ සොමනස්සුප්පත්තියං යො පුරිමවෙදනාය අස්සාදෙනබ්බාකාරො සොමනස්සස්සාදනාකාරො, අයං අස්සාදොති. කථං පන වෙදනං ආරබ්භ සුඛං උප්පජ්ජතිති? වෙතසිකසුඛස්ස අධිජ්ජෙතත්තා නායං දොසො. විසෙසනං හෙත්ථ සොමනස්සග්ගණං සුඛං සොමනස්සන්ති “රුක්ඛො සිංසපා”ති යථා.

“අනිච්චා”නි ඉමිනා සඬබාරදුක්ඛතාවසෙන උපෙක්ඛාවෙදනාය, සබ්බවෙදනාසුයෙව වා ආදීනවමාහ, ඉතරෙහි ඉතරදුක්ඛතාවසෙන යථාක්කමං දුක්ඛසුඛවෙදනානං, අවිසෙසෙන වා තීණිපි පදානි සබ්බාසම්චි වෙදනානං වසෙන යොජෙතබ්බානි. අයත්ති යො වෙදනාය හුත්වා අභාවට්ඨෙත අනිච්චභාවො, උදයබ්බයපට්ඨිලනට්ඨෙත දුක්ඛභාවො, ජරාය මරණෙන වාති ද්වෙධා විපරිණාමෙතබ්බභාවො ව, අයං වෙදනාය ආදීනවො, යතො වා ආදීනං පරමකාරුක්ඛං වාති පවත්තති. වෙදනාය නිස්සරණන්ති එත්ථ වෙදනායානි නිස්සක්කවචනං, යාව වෙදනාපට්ඨද්ධං ඡන්දරාගං න පජහති, තාවායං පුරිසො වෙදනං අල්ලිනොයෙව හොති. යදා පන තං ඡන්දරාගං පජහති, තදායං පුරිසො වෙදනාය නිස්සටො විසංයුත්තො හොතිති ඡන්දරාගපජහනං වෙදනාය නිස්සරණං වුත්තං. එත්ථ ව වෙදනාග්ගහණෙන වෙදනාය සහජාතනිස්සයාරම්මණභූතා ව රූපාරූපධම්මා ගහිතා එව හොත්තිති පඤ්චන්තම්චි උපාදානක්ඛන්ධානං ගහණං දට්ඨබ්බං. වෙදනාසීසෙන පන දෙසනා ආගතා, තත්ථ කාරණං වුත්තමෙව, ලක්ඛණභාරතයෙන වා අයමත්ථො විභාවෙතබ්බො. තත්ථ වෙදනාග්ගහණෙන ගහිතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චං, වෙදනානං සමුදයග්ගහණෙන ගහිතා අවිජ්ජාදයො සමුදයසච්චං, අත්ථධිගමනිස්සරණපරියායෙහි නිරොධසච්චං, “යථාභූතං විදිත්වා”නි එතෙන මග්ගසච්චන්ති එවමෙත්ථ වත්තාරි සච්චානි වෙදිතබ්බානි. කාමුපාදානමුලකත්තා සෙසුපාදානානං, පහීනෙ ව කාමුපාදානෙ උපාදානසෙසාභාවතො “විගතඡන්දරාගතාය අනුපාදානො”නි වුත්තං. අනුපාදාවිමුක්තොති අත්තනො මග්ගඵලප්පත්තිං හගවා දස්සෙති. “වෙදනාන”න්තිආදීනා හි යස්සා ධම්මධාතුයා සුප්පට්ඨිද්ධත්තා ඉමං දිට්ඨිගතං සකාරණං සගතිකං පහෙදතො විහජිතුං සමත්ථො අහොසි , තස්ස සබ්බඤ්ඤාඤාණස්ස සද්ධිං පුබ්බභාගපට්පදාය උප්පත්තිභූමිං දස්සෙති ධම්මරාජා.

පට්මභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එකච්චසස්සතවාදවණ්ණනා

38. සත්තෙසු සඬබාරෙසු ව එකච්චං සස්සතං එතස්සානි එකච්චසස්සතො, එකච්චසස්සතවාදො. සො එතෙසං අත්ථිති එකච්චසස්සතිකා . තෙ පන යස්මා එකච්චසස්සතො වාදො දිට්ඨි එතෙසන්ති එකච්චසස්සතවාදා නාම හොත්ති, තස්මා තමත්ථං දස්සෙත්තො ආහ “එකච්චසස්සතවාදා”නි. ඉමිනා නයෙන එකච්චඅසස්සතිකා දිපදස්සපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. නනු ව “එකච්චසස්සතිකා”නි වුත්තෙ තදඤ්ඤස්ස එකච්චස්ස අසස්සතතාසන්තිට්ඨානං සිද්ධමෙව හොතිති? සච්චං සිද්ධමෙව හොති අත්ථතො, න පන සද්දතො. තස්මා සුපාකටං කත්වා දස්සෙතුං “එකච්චඅසස්සතිකා”නි වුත්තං. න හි ඉධ සාවසෙසං කත්වා ධම්මං දෙසෙති ධම්මස්සාමි. ඉධානි “එකච්චසස්සතිකා”නි ඉමස්මිං පදෙ. ගහිතානි වුත්තා, තථා වෙව අත්ථො දස්සිතො. ඉධානි වා ඉමස්සා දෙසනාය. තථා හි පුරිමකා තයො වාදා සත්තවසෙන, චතුත්ථො සඬබාරවසෙන විහත්තො. “සඬබාරෙකච්චසස්සතිකා”නි ඉදං තෙහි සස්සතභාවෙන ගස්මානානං ධම්මානං යථාවසභාවදස්සතවසෙන වුත්තං, න පනෙකච්චසස්සතිකමතදස්සතවසෙන. තස්ස හි සස්සතාහිමතං අසඬබතමෙවානි ලද්ධි. තෙනෙවාහ “විත්තන්ති වා...පෙ.... යස්සති”නි. න හි යස්ස භාවස්ස පච්චයෙහි අභිසඬබතභාවං පටිජානානි, තස්සෙව නිච්චධ්වවාදිභාවො අනුමිමත්තකෙන සක්කා පටිඤ්ඤාතුං. එතෙන “උප්පාදවයධ්වතායුත්තභාවා සියා නිච්චා, සියා අනිච්චා සියා න වත්තබ්බා”නිආදීනා පවත්තස්ස සත්තභධ්වවාදස්ස අයුත්තතා විභාවිතා හොති.

තත්ථායං අයුත්තතාවිභාවනා – යදි “යෙන සභාවෙන යො ධම්මො අත්ථිති වුච්චති, තෙනෙව සභාවෙන සො ධම්මො නත්ථි”නිආදීනා වුච්චෙයා, සියා අනෙකන්තවාදො. අථ අඤ්ඤෙන, සියා න අනෙකන්තවාදො. න වෙත්ථ දෙසන්තරාදිසම්බන්ධභාවො යුත්තො වත්තුං තස්ස සබ්බලොකසිද්ධත්තා, විවාදාභාවතො . යෙ පන වදන්ති “යථා සුවණ්ණසට්ඨෙත මකුටෙ කතෙ සට්ඨාභාවො නස්සති, මකුටභාවො උප්පජ්ජති, සුවණ්ණභාවො තිට්ඨතියෙව, එවං සබ්බභාවානං කොච්ච ධම්මො නස්සති, කොච්ච ධම්මො උප්පජ්ජති, සභාවො පන තිට්ඨති”නි. තෙ වත්තබ්බා “කිං තං සුවණ්ණං, යං සට්ඨෙ මකුටෙ ව අවට්ඨිතං, යදි රූපාදි, සො සද්දො විය අනිච්චො. අථ රූපාදි සමුහො, සමුහො නාම සම්මුතිමත්තං. න තස්ස අත්ථිතා නත්ථිතා නිච්චතා වා ලබ්භති”නි අනෙකන්තවාදො න සියා. ධම්මානඤ්ච ධම්මිනො අඤ්ඤථානඤ්ඤථාසු දොසො වුත්තොයෙව සස්සතවාදවිචාරණායං. තස්මා සො තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. අපිච නිච්චානිච්චනවත්තබ්බරූපො අත්තා ලොකො ව පරමත්ථතො විජ්ජමානතාපටිජානනතො යථා නිච්චාදීනං අඤ්ඤතරං රූපං, යථා වා දීපාදයො. න හි දීපාදීනං උදයබ්බයසභාවානං නිච්චානිච්චනවත්තබ්බසභාවානා සක්කා විඤ්ඤාතුං, ජීවස්ස නිච්චාදීසු අඤ්ඤතරං රූපං වියානි එවං සත්තභධ්වවාදස්ස විය සෙසභධ්වවාදස්ස අසමභාවොයෙවානි සත්තභධ්වවාදස්ස අයුත්තතා වෙදිතබ්බා.

එත්ථ ව “ඉස්සරො නිච්චො, අඤ්ඤෙ සත්තා අනිච්චා”නි එවං පවත්තවාදා සත්තෙකච්චසස්සතිකා සෙයාථාපි ඉස්සරවාදා. “පරමාණුවො නිච්චා ධූවා, අණුකාදයො අනිච්චා”නි එවං පවත්තවාදා සඬබාරෙකච්චසස්සතිකා සෙයාථාපි කාණාදා. නනු “එකච්චෙ ධම්මා සස්සතා, එකච්චෙ අසස්සතා”නි එතස්මිං වාදෙ වක්ඛාදීනං අසස්සතතාසන්තිට්ඨානං යථාසභාවාවබොධො එව, තයිදං කථං මිච්ඡාදස්සනන්ති, කො වා එවමාහ “වක්ඛාදීනං අසස්සතභාවසන්තිට්ඨානං මිච්ඡාදස්සන”න්ති? අසස්සතෙසුයෙව පන කෙසඤ්චි ධම්මානං සස්සතභාවාහිනිවෙසො ඉධ මිච්ඡාදස්සනං. තෙන පන එකච්චෙ පවත්තමානෙන වක්ඛාදීනං අසස්සතභාවාවබොධො විදුසිතො සංසට්ඨභාවතො විසසංසට්ඨො විය සජ්ජිමණ්ඩො සකිච්චකරණාසමත්ථතාය සම්මාදස්සනපක්ඛෙ යපෙතබ්බතං නාරහතීති. අසස්සතභාවෙන නිච්ඡිතාපි වා වක්ඛුආදයො සමාරොපිතජීවසභාවා එව දිට්ඨිගතිකෙහි ගස්හන්ති තදවබොධස්ස මිච්ඡාදස්සනභාවො න සක්කා නිච්චාරෙතුං. තෙනෙවාහ “වක්ඛුං ඉතිපි...පෙ.... කායො ඉතිපි අයං මෙ අත්තා”නිආදි. එවඤ්ච කත්වා අසඬබතාය සඬබතාය ව ධාතුයා වසෙන යථාක්කමං “එකච්චෙ ධම්මා සස්සතා, එකච්චෙ අසස්සතා”නි එවං පවත්තො විහජ්ජවාදොපි එකච්චසස්සතවාදො ආපජ්ජතිති එවංපකාරා වොදනා අනවකාසා හොති අවිපරිතධම්මසභාවසම්පට්පත්තිභාවතො.

කාමඤ්චෙන්ට පුරිමවාදෙපි අසස්සතානං ධම්මානං “සස්සතා”ති ගහණං විසෙසතො මිච්ඡාදස්සනං, සස්සතානං පන “සස්සතා”ති ගාහො න මිච්ඡාදස්සනං යථාසභාවග්ගහණභාවතො. අසස්සතෙසුයෙව පන “කෙවිදෙව ධම්මා සස්සතා, කෙවි අසස්සතා”ති ගහෙනබ්බධම්මෙසු විභාගප්පවත්තියා ඉමස්ස වාදස්ස වාදන්තරතා වුත්තා, න චෙන්ට “සමුදායන්තොගධත්තා එකදෙසස්ස සප්පදෙසසස්සතග්ගාහො නිප්පදෙසසස්සතග්ගාහෙ සමොධානං ගච්ඡති”ති සක්කා වත්තුං වාදී තබ්බිසයවිසෙසවසෙන වාදද්වයස්ස පවත්තත්තා. අඤ්ඤෙ එව හි දිට්ඨිගතිකා “සබ්බෙ ධම්මා සස්සතා”ති අභිනිවිට්ඨා, අඤ්ඤෙ “එකච්චසස්සතා”ති. සඬ්ඛාරානං අනවසෙසපරියාදානං, එකදෙසපරිග්ගහො ව වාදද්වයස්ස පරිබ්බන්තොයෙව. කිඤ්ච භියො අනෙකවිධසමුස්සයෙ එකවිධසමුස්සයෙ ව බන්ධපබ්බන්ධෙ අභිනිවෙසභාවතො. වතුබ්බිධොපි හි සස්සතවාදී ජාතිවිසෙසවසෙන නානාවිධරූපකායසන්තිස්සයෙ එව අරූපධම්මපුඤ්ජෙ සස්සතාභිනිවෙසී ජාතො අභිඤ්ඤාණෙන අනුස්සවාදීහි ව රූපකායහෙදග්ගහණතො. තථා ව චුත්තං “තතො වුතො අමුත්ත උදපාදි”න්ති (දී. නි. 1.32) “වචන්ති උපපජ්ජන්ති”ති ව ආදි. විසෙසලාභී එකච්චසස්සතිකො අනුපධාරිතහෙදසමුස්සයෙව ධම්මපබ්බන්ධෙ සස්සතාකාරග්ගහණෙන අභිනිවිසනං ජනෙසි එකභවපරියාපන්තබ්බන්ධසන්තානවිසයත්තා තදභිනිවෙසස්ස. තථා ව තිසුපි වාදෙසු “තං පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරති, තතො පරං නානුස්සරති”ති එත්තකමෙව චුත්තං, තක්කිතං පන සස්සතෙකච්චසස්සතවාදීනං සස්සතාභිනිවෙසවිසෙසො රූපාරූපධම්මවිසයතාය සුපාකටොයෙවාති.

39. දීඝස්ස කාලස්ස අතික්කමෙනාති විචට්ටවිචට්ටධායිතං අපගමෙන. අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං සං-සද්දෙන යුත්තො වට්ට-සද්දො විනාසවාචීති ආහ “විනස්සති”ති, සඬ්ඛයවසෙන වත්තනීති අත්ථො. විපත්තිකරමහාමෙසසමුප්පත්තිතො පට්ඨාය හි යාව අණුසහගතොපි සඬ්ඛාරො න හොති, තාව ලොකො සංවට්ටනීති චුච්චති. ලොකොති චෙන්ට පට්ඨිආදිභාජනලොකො අධිප්පෙනො. උපරිබ්බුමලොකෙසුති පරිත්තසුභාදිසු රුපිබ්බුමලොකෙසු. අග්ගිනා හි කප්පවුට්ඨානං ඉධාධිප්පෙනං බහුලං පවත්තනතො. තෙනවාහ හගවා “ආහස්සරසංවත්තනිකා හොන්ති”ති. අරුපෙසු වාති වා-සද්දෙන සංවට්ටමානලොකධාතුහි අඤ්ඤලොකධාතුසු වාති විකප්පනං වෙදිතබ්බං. න හි “සබ්බෙ අපායසත්තා තදා රූපාරූපභවෙසු උප්පජ්ජන්ති”ති සක්කා විඤ්ඤාතුං අපායෙසු දීඝතමායුකානං මනුස්සලොකුපත්තියා අසම්භවතො. සතිපි සබ්බසත්තානං අභිසඬ්ඛාරමනසා නිබ්බත්තභාවෙ බාහිරපච්චයෙහි විනා මනසාව නිබ්බත්තත්තා “මනොමයා”ති චුච්චන්ති රූපාවචරසත්තා. යදි එවං කාමභවෙ ඔපපාතිකසත්තානම්පි මනොමයභාවො ආපජ්ජන්ති? නාපජ්ජති අධිවිත්තභූතෙන අතිසයමනසා නිබ්බත්තසත්තෙසු මනොමයවොහාරතොති දස්සන්තො ආහ “ඤ්ඤාමනෙන නිබ්බත්තත්තා මනොමයා”ති. එවං අරූපාවචරසත්තානම්පි මනොමයභාවො ආපජ්ජන්ති වෙ? න, තත්ථ බාහිරපච්චයෙහි නිබ්බත්තෙනබ්බතාසඬ්ඛාය එව අභාවතො, “මනසාව නිබ්බත්තා”ති අවධාරණාසම්භවතො. නිරුජ්ඣො වායං ලොකෙ මනොමයවොහාරො රූපාවචරසත්තෙසු. තථා හි “අන්තමයො පානමයො මනොමයො ආනන්දමයො විඤ්ඤාණමයො”ති පඤ්චධා අත්තානං වෙදවාදිනො වදන්ති. උච්ඡෙදවාදෙපි වක්ඛති “දිබ්බො රුපී මනොමයො”ති (දී. නි. 1.86). සොහනා පභා එතෙසු සන්තිති සුභා. “උක්කංසෙනා”ති ආහස්සරදෙවෙ සන්ධායාහ, පරිත්තාහා අප්පමාණාහා පන ද්වෙ වත්තාරො ව කප්පෙ තිට්ඨන්ති. අවධිකප්පෙති අවධි මහාකප්පෙ.

40. සණ්ඨාතීති සම්පත්තිකරමහාමෙසසමුප්පත්තිතො පට්ඨාය පට්ඨිසන්ධාරකුදකතංසන්ධාරකවායුමහාපට්ඨිආදීනං සමුප්පත්තිවසෙන යාති, “සම්භවති” ඉච්චෙව වා අත්ථො අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං. පකතියාති සභාවෙන, තස්ස “සුඤ්ඤ”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො. තත්ථ කාරණමාහ “නිබ්බත්තසත්තානං නත්ථිකායා”ති, අනුප්පන්නත්තාති අත්ථො, තෙන යථා එකච්චාති විමානාති තත්ථ නිබ්බත්තසත්තානං චුත්තතා සුඤ්ඤාති හොන්ති, න එවමිදන්ති දස්සෙති. බ්බුමපාරිසප්පබ්බුමපුරොභිතමහාබ්බුමානො බ්බුමකායිකා, තෙසං නිවාසො භූමිපි “බ්බුමකායිකා”ති චුත්තා. කම්මං උපනිස්සයවසෙන පච්චයො එතිස්සාති කම්මපච්චයා. අථ වා තත්ථ නිබ්බත්තසත්තානං විපච්චනකම්මස්ස සහකාරිපච්චයභාවතො, කම්මස්ස පච්චයාති කම්මපච්චයා . උතු සමුට්ඨානං එතිස්සාති උතුසමුට්ඨානා. “කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානා”ති වා පායො, කම්මසභායො පච්චයො, කම්මස්ස වා සභායභූතො පච්චයො කම්මපච්චයො , සොව උතු කම්මපච්චයඋතු, සො සමුට්ඨානං එතිස්සාති යොජෙතබ්බං. එත්ථාති “බ්බුමවිමාන”න්ති චුත්තාය බ්බුමකායිකභූමියා. කථං පණිතාය දුතියප්ඤ්ඤානභූමියං ධිතානං භිතාය පඨමප්ඤ්ඤානභූමියා උපපත්ති හොතිති ආහ “අථ සත්තාන”න්තිආදි. ඔකරන්තිති උපපජ්ජනවසෙන හෙට්ඨාභූමිං ගච්ඡන්ති.

අප්පායුකෙති යං උළාරං පුඤ්ඤකම්මං කතං, තස්ස උප්පජ්ජනාරහවිපාකපබ්බන්ධතො අප්පපරිමාණායුකෙ. ආයුප්පමාණෙනෙවාති පරමායුප්පමාණෙනෙව. කිං පනෙනං පරමායු නාම, කථං වා තං පරිච්ඡින්නපමාණන්ති? චුච්චනෙ — යො තෙසං තෙසං සත්තානං තස්මිං තස්මිං භවවිසෙසෙ පුරිමසිද්ධභවපත්ථනුපනිස්සයවසෙන සරිරාවයවචණ්ණසණ්ඨානපමාණාදිවිසෙසා විය තංතංගතිනිකායාදිසු යෙභුයොන නියතපරිච්ඡෙදො ගබ්භසෙයාකකාමාවචරදෙවරූපාවචරසත්තානං සුක්කසොණිතඋතුභොජනාදි උතුආදිපච්චයුප්පන්නපච්චයුපත්ථම්භිතො විපාකපබ්බන්ධස්ස ධිතිකාලනියමො, සො යථාසකං බණ්ණන්තාවට්ඨායිනම්පි අත්තනො සහජාතානං රූපාරූපධම්මානං යපනාකාරචුත්තතාය පවත්තකාති රූපාරූපජීවිත්තිද්වයාති යස්මා න කෙවලං නෙසං බණ්ණිතියා එව කාරණභාවෙන අනුපාලකාති, අථ බො යාව භවඬ්ඟුපච්ඡෙදා අනුපබ්බන්ධස්ස අවිච්ඡෙදහෙතුභාවෙනාපි, තස්මා ආයුහෙතුකත්තා කාරණුපවාරෙන ආයු, උක්කංසපරිච්ඡෙදවසෙන පරමායුති ව චුච්චති. තං පන දෙව්‍යානං නෙරයිකානං උත්තරකුරුකානඤ්ච නියතපරිච්ඡෙදං, උත්තරකුරුකානං පන එකත්තනියතපරිච්ඡෙදමෙව, අවසිට්ඨමනුස්සපෙතතිරව්ජානානං පන විරට්ඨිතියංවත්තනිකකම්මබ්බුලෙ කාලෙ තංකම්මසහිතසත්තානජනිතසුක්කසොණිතප්පච්චයානං තංමූලකානඤ්ච වන්දසුරියසමවිසමපරිවත්තනාදිජනිතඋතුආභාරාදිසමවිසම පච්චයානං වසෙන විරාවිරකාලතො අනියතපරිච්ඡෙදං, තස්ස ව යථා පුරිමසිද්ධභවපත්ථතාවසෙන තංතංගතිනිකායාදිසු වණ්ණසණ්ඨානාදිවිසෙසනියමො සිද්ධො දස්සනානුස්සවාදීහි,

තමා ආදිතො ගහණසිද්ධියා. එවං තාසු තාසු උපපත්තියු නිබ්බන්තසත්තානං යෙහුයොන සමප්පමාණං ධීතිකාලං දස්සනානුස්සවෙහි ලභිත්වා තං පරමතං අප්පේකාසාය පවත්තිතභවපත්ථනාවසෙන ආදිතො පරිච්ඡේදනියමො වෙදිතබ්බො. යස්මා පන කම්මං තාසු තාසු උපපත්තියු යථා තං උපපත්තිනියතවණ්ණාදිනිබ්බන්තෙන සමත්ථං, එවං නියතායුපරිච්ඡේදාසු උපපත්තියු පරිච්ඡේදානික්කමෙන විපාකනිබ්බන්තෙන සමත්ථං න හොති, තස්මා චුත්තං “ආයුප්පමාණෙනෙව වචන්ති”ති. යස්මා පන උපත්ථම්මකසභායෙහි අනුපාලකප්පච්චයෙහි උපාදින්නකක්ඛන්ධානං පවත්තෙතබ්බාකාරො අත්ථතො පරමායු, තස්ස යථාචුත්තපරිච්ඡේදානනික්කමෙනො සතිපි කම්මාවසෙසෙ යානං න සම්භවති, තෙන චුත්තං “අත්තතො පුඤ්ඤබලෙනෙව යාතුං න සක්කොති”ති. කප්පං වාති අසඬ්ඛොයාකප්පං වා තස්ස උපඬ්ඪං වා උපඬ්ඪකප්පතො උනමධිකං වාති විකප්පනත්ථො වා-සද්දො.

41. අනභිරතීති එකවිහාරෙන අනභිරතී. සා පන යස්මා අඤ්ඤෙහි සමාගම්ච්ඡා හොති, තෙන චුත්තං “අපරස්සාපි සත්තස්ස ආගමනපත්ථනා”ති. පියවත්ථුචිරහෙන පියවත්ථුඅලාහෙන වා චිත්තවිසාතො උක්කණ්ඨිකා, සා අත්ථතො දොමනස්සචිත්තුප්පාදො යෙව්නි ආහ “පටිසසම්පයුත්තා”ති. දිසරත්තං කුමාරනියා රමමානස්ස චුත්තප්පකාරං අනභිරතීතිමිත්තං උප්පන්නා “මම”න්ති ව “අහ”න්ති ව ගහණස්ස කාරණභූතා තණ්හාදිට්ඨියො ඉධ පරිතස්සනා. තා පන චිත්තස්ස පුරිමාවත්ථාය වලනං කම්පනන්ති ආහ “උබ්බිජ්ජනා එන්දනා”ති. තෙනෙවාහ “තණ්හාතස්සනාපි දිට්ඨිතස්සනාපි වට්ටති”ති. යං පන අත්ථුද්ධාරෙ “අහො වත අඤ්ඤෙපි සත්තා ඉත්ථත්තං ආගච්ඡෙය්‍යුන්ති අයං තණ්හාතස්සනා නාමා”ති චුත්තං, තං දිට්ඨිතස්සනාය විසුං උදාහරණං දස්සෙන්නෙන තණ්හාතස්සනං යෙව තතො නිද්ධාරෙත්වා චුත්තං, න පන තත්ථ දිට්ඨිතස්සනාය අභාවතොති දට්ඨබ්බං. තාසතස්සනා චිත්තුත්තාසො. භයානකාන්ති හෙරවාරම්මණනිමිත්තං බලවහයං. තෙන සරිරස්ස ථද්ධිභාවො ඡම්භිතත්තං භයං සංවෙගන්ති එත්ථ භයන්ති භඩ්ගානුපස්සනාය විණ්ණන්තෙ සබ්බසඬ්ඛාරතො භයනවසෙන උප්පන්නං භයඤාණං. සංවෙගන්ති සහොත්තප්පඤාණං, ඔත්තප්පමෙව වා. සත්තාසන්ති ආදිනවනිබ්බිදානුපස්සනාහි සඬ්ඛාරෙහි සත්තස්සනඤාණං. සහ බ්‍යායති පවත්තති, දොසං වා ඡාදෙතිති සහබ්‍යො, සභායො, තස්ස භාවං සහබ්‍යතං.

42. අභිභවිත්වා ඨිතො ඉමෙ සත්තෙති අධිප්පායො. යස්මා පන සො පාසංසභාවෙන උත්තමභාවෙන ව “තෙ සත්තෙ අභිභවිත්වා ඨිතො”ති අත්තානං මඤ්ඤති, තස්මා චුත්තං “පෙට්ඨකොභමස්මි”ති. අඤ්ඤදත්ථු දසොති දස්සනෙ අන්තරායාභාවවචනෙන, ඤෙයාවිසෙසපරිග්ගාහිකභාවෙන ව අනාවරණදස්සාවිතං පටිජානාතිති ආහ “සබ්බං පස්සාමිති අත්ථො”ති. භූතභ්‍යානන්ති අහෙසුන්ති භූතා, භවන්ති භවිස්සන්තිති භ්‍යා, අට්ඨකථායං පන චත්තමානකාලවසෙනෙව භ්‍යා-සද්දස්ස අත්ථො දස්සිතො. පට්ඨචිත්තක්ඛණෙහි පටිසන්ධිචිත්තක්ඛණෙ. කිඤ්චාපි සො භුමො අනවට්ඨිතදස්සනත්තා පුට්ඨජනස්ස පුරිමතරජාතිපරිච්ඡම්පි කම්මස්සකතඤ්ඤාණං විස්සප්පේත්වා විකුබ්බනිද්ධිවසෙන චිත්තුප්පත්තිමත්තපටිබ්බද්ධෙන සත්තනිමිමානෙන විපල්ලට්ඨො “අහං ඉස්සරො කත්තා නිමිමානා”තිආදිනා ඉස්සරකුත්තදස්සනං පක්ඛන්දමානො අභිනිවිසනවසෙනෙව පතිට්ඨිතො, න පතිට්ඨාපනවසෙන “තස්ස එවං හොති”ති චුත්තත්තා, පතිට්ඨාපනක්කමෙනෙව පන තස්ස සො අභිනිවෙසො ජාතොති දස්සනත්ථං “කාරණතො සාධෙතුකාමො”ති, “පටිඤ්ඤං කත්වා”ති ව චුත්තං. තෙනාහ භගවා “තං කිස්ස හෙතු”තිආදි. තත්ථ මනොපණ්ඨිති මනසා එව පත්ථනා, තථා චිත්තප්පවත්තිමත්තමෙවති අත්ථො, ඉත්ථභාවන්ති ඉදප්පකාරනං. යස්මා පන ඉත්ථන්ති භුමත්තභාවො ඉධාධිප්පෙනො, තස්මා “භුමත්තභාවන්ති අත්ථො”ති චුත්තං. නනු ව දෙව්‍යානං උපපත්තිසමනන්තරං “ඉමිස්සා නාම ගතියා වට්ඨිතා ඉමිනා නාම කම්මුනා ඉධුපපන්නා”ති පච්චෙක්ඛණා හොතිති? සච්චං හොති, සා පන පුරිමජාතියු කම්මස්සකතඤ්ඤාණෙ සම්මදෙව නිවිට්ඨප්ප්ඤාසයානං. ඉමෙ පන සත්තා පුරිමාසුපි ජාතියු ඉස්සරකුත්තදස්සනවසෙන විනිබන්ධාහිනිවෙසා අහෙසුන්ති දට්ඨබ්බං. තෙන චුත්තං “ඉමිනා මය”න්තිආදි.

43. ඊසති ඊසො, අභිභූති අත්ථො. මහා ඊසො මහෙසො, සුප්පතිට්ඨමහෙසනාය පන පරෙහි “මහෙසො”ති අක්ඛාතබ්බතාය මහෙසක්ඛො, අතිසයෙන මහෙසක්ඛො මහෙසක්ඛතරොති වචනත්ථො දට්ඨබ්බො. යස්මා පන සො මහෙසක්ඛභාවො ආධිපතෙයාපරිවාරසම්පත්තියා විඤ්ඤායති, තස්මා “ඉස්සරියපරිවාරවසෙන මහායසතරො”ති චුත්තං.

44. ඉධෙව ආගච්ඡතිති ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ එව පටිසන්ධිවසෙන ආගච්ඡති. යං අඤ්ඤතරො සත්තොති එත්ථ යන්ති නිපාතමත්තං, කරණෙ වා පච්චත්තනිද්දෙසො, යෙන යානෙනාති අත්ථො, කිරියාපරාමසනං වා. ඉත්ථත්තං ආගච්ඡතිති එත්ථ යදෙන ඉත්ථත්තස්ස ආගමනං, එතං යානං විජ්ජතිති අත්ථො. එස නයො “පබ්බජති, වෙනොසමාධිං චුසති, පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති”ති එතෙසුපි පදෙසු. “යානං බො පනෙතං භික්ඛවෙ විජ්ජති, යං අඤ්ඤතරො සත්තො”ති ඉමඤ්ඤි පදං “පබ්බජති”තිආදීහි පදෙහි පච්චෙකං යොජෙතබ්බන්ති.

45. බිඬ්ඬාය පදුස්සන්තිති බිඬ්ඬාපදොසිතො, බිඬ්ඬාපදොසිතො එව බිඬ්ඬාපදොසිකා, බිඬ්ඬාපදොසො වා එතෙසං අත්ථිති බිඬ්ඬාපදොසිකා. අතික්කන්තවෙලං අතිවෙලං, ආභාරුපභොගකාලං අතික්කමිත්වාති අත්ථො. මෙට්ඨනසම්පයොගෙන උප්පජ්ජනකසුඛං කෙළිභස්සසුඛං රතිධම්මො රතිසභාවො. ආභාරන්ති එත්ථ කො දෙව්‍යානං ආභාරො, කා ආභාරවෙලාති? සබ්බෙසම්පි කාමාවචරදෙව්‍යානං සුඛා ආභාරො, සා හෙට්ඨිමෙහි උපරිමානං පණ්ණිතමා හොති, තං යථාසකං දිවසවසෙන දිවසෙ දිවසෙ භුඤ්ජන්ති. කෙච්චි පන “බ්ලාරපදප්පමාණං සුඛාභාරං භුඤ්ජන්ති, සො ජීවිහාය ධ්විතමත්තො යාව කෙසග්ගනබ්බගා කායං ඵරති, තෙසං යෙව දිවසවසෙන සත්තදිවසෙ යාපනසමත්ථො ව හොති”ති වදන්ති. “නිරන්තරං බාදන්තා පිවන්තා”ති ඉදං පරිකප්පනවසෙන චුත්තං. කම්මපතෙජස්ස බලවභාවො උළාරපුඤ්ඤනිබ්බන්තත්තා, උළාරගරුසිනිද්ධසුධාභාරජීරණතො ව. කරජකායස්ස මන්දභාවො මුදුසුමුමාලභාවතො.

තෙතෙව හි හගවා ඉන්ද්‍රසාලගුහායං පකතිපථවියං සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තං සක්කං දෙවරාජානං “ඔළාරිකං කායං අධිට්ඨෙහි”ති ආහ. තෙසන්ති මනුස්සානං. චත්ථන්ති කරජකායං. කෙවිති අභයගිරිවාසිනො.

47. මනෙතාති ඉස්සාපකතත්තා පද්ධියෙන මනසා. උසුයාවසෙන මනසොව පදොසො මනොපදොසො, සො එතෙසං අත්ථි විනාසහෙතුහුතොති මනොපදොසිකාති එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. අකුද්ධො රක්ඛතීති කුද්ධස්ස සො කොධො ඉතරස්මිං අකුප්ඤ්ඤානෙ අනුපාදානො එකවාරමෙව උප්පත්තියා අනාසෙවනො වාවෙතුං න සක්කොති උදකන්තං පත්වා අග්ගි විය නිබ්බායති, තස්මා අකුද්ධො තං වචනතො රක්ඛති, උභොසු පන කුද්ධෙසු භියො හියො හියො අඤ්ඤමඤ්ඤමිහි පරිවඩ්ඪනවසෙන තිබ්බසමුදාවාරො නිස්සයදහනරසො කොධො උප්පජ්ජමානො හදයවත්ථුං නිදහන්තො අවචන්තසුමාලකරජකායං විනාසෙති, තතො සකලොපි අත්තභාවො අන්තරධායති. තෙනාහ “උභොසු පනා”තිආදි . තථා වාහ හගවා “අඤ්ඤමඤ්ඤං පද්ධිවිත්තා කිලන්තකායා...පෙ.... වචන්ති”ති. ධම්මතාති ධම්මනියාමො. සො ච තෙසං කරජකායස්ස මන්දතාය, තථාඋප්පජ්ජනකකොධස්ස ච බලවතාය ධානසො වචනං, තෙසං රූපාරූපධම්මානං සභාවොති අධිප්පායො.

49. චක්ඛාදීනං හෙදං පස්සතීති විරොධිපච්චයසන්තිපාතෙ විකාරාපත්තිදස්සනතො, අන්තෙ ව අදස්සනුපගමනතො විනාසං පස්සති ඔළාරිකත්තා රූපධම්මහෙදස්ස. පච්චයං දත්ථාති අනන්තරපච්චයාදිවසෙන පච්චයො හුත්වා. “බලවතර”න්ති විත්තස්ස ලහුතරං හෙදං සන්ධාය චුත්තං. තථා හි එකස්මිං රූපෙ ධරන්තෙයෙව සොළස විත්තාති හිජ්ජන්ති. හෙදං න පස්සතීති බණෙ බණෙ හිජ්ජන්තමිපි විත්තං පරස්ස අනන්තරපච්චයභාවෙනෙව හිජ්ජන්ති පුරිමවිත්තස්ස අභාවං පටිච්ඡාදෙන්වා විය පච්චිමවිත්තස්ස උප්පත්තියො භාවපක්ඛො බලවතරො පාකටො ච හොති, න අභාවපක්ඛොති විත්තස්ස විනාසං න පස්සති, අයඤ්ච අත්ථො අලාභවක්කදස්සනෙන සුපාකටො විඤ්ඤායති. යස්මා පන තක්කිවාදි නානත්තනයස්ස දුරතරතාය එකත්තනයස්සපි මිච්ඡාගහිතත්තා “යදෙවිදං විඤ්ඤාණං සබ්බදාපි එකරූපෙන පවත්නති, අයමෙව අත්තා නිව්චො”තිආදිනා අභිනිවෙසං ජනෙති, තස්මා චුත්තං “සො තං අපස්සන්තො”තිආදි.

අන්තානන්තවාදවණ්ණනා

53. අන්තානන්තිකාති එත්ථ අමති ගච්ඡති එත්ථ සභාවො ඔසානන්ති අන්තො, මරියාදා. තප්පට්ඨෙධෙන අනන්තො, අන්තො ච අනන්තො ච අන්තානන්තො ච නෙවන්තානානන්තො ච අන්තානන්තා සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන, එකසෙසෙන වා “නාමරූපපච්චයා සලායතන”න්තිආදිසු (ම. නි. 3.176; සං. නි. 2.1; උදා. 1) විය. කස්ස පන අන්තානන්තොති? ලොකීයති සංසාරනිස්සරණත්ථිකෙහි දිට්ඨිගතිකෙහි, ලොකීයන්ති වා එත්ථ තෙහි පුඤ්ඤාපුඤ්ඤං තබ්බිපාකො වාති ලොකොති සබ්බාං ගතස්ස අත්තතො. තෙනාහ හගවා “අන්තානන්තං ලොකස්ස පඤ්ඤපෙන්නි”ති. කො පන එසො අත්තාති? ඤානවිසයභූතකසිණනිමිත්තං. තත්ථ හි අයං දිට්ඨිගතිකො ලොකසඤ්ඤි. තථා ච චුත්තං “තං ලොකොති ගහෙන්වා”ති. කෙවි පන “ඤානං තංසම්පයුත්තධම්මා ච ඉධ ‘අත්තා , ලොකො’ති ව ගහිතා”ති වදන්ති. අන්තානන්තසහවරිතවාදො අන්තානන්තො, යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති අන්තානන්තසන්තිස්සයො වා යථා “මඤ්චා සොසන්ති”ති. සො එතෙසං අත්ථිති අන්තානන්තිකා. තෙ පන යස්මා යථාචුත්තනයෙන අන්තානන්තො වාදො දිට්ඨි එතෙසන්ති “අන්තානන්තවාදා”ති චුච්චන්ති. තස්මා අට්ඨකථායං “අන්තානන්තවාදා”ති වත්වා “අන්තං වා”තිආදිනා අත්ථො විභන්තො.

එත්ථාහ – යුත්තං තාව පුරිමානං තිණ්ණං වාදීනං අන්තත්තඤ්ච අනන්තත්තඤ්ච අන්තානන්තත්තඤ්ච ආරබ්භ පවත්තවාදත්තා අන්තානන්තිකත්තං, පච්චිමස්ස පන තදුභයපට්ඨෙධෙනවසෙන පවත්තවාදත්තා කථං අන්තානන්තිකත්තන්ති? තදුභයපට්ඨෙධෙනවසෙන පවත්තවාදත්තා එව. යස්මා අන්තානන්තපට්ඨෙධවාදොපි අන්තානන්තවිසයො එව තං ආරබ්භ පවත්තත්තා. එතදත්ථංයෙව හි සන්ධාය අට්ඨකථායං “ආරබ්භ පවත්තවාදා”ති චුත්තං. අථ වා යථා තතියවාදෙ දෙසහෙදවසෙන එකස්සෙව අන්තවන්තතා අනන්තතා ව සම්භවති, එවං තක්කිවාදෙපි කාලහෙදවසෙන උභයසම්භවතො අඤ්ඤමඤ්ඤපට්ඨෙධෙන උභයඤ්ඤෙව චුච්චති. කථං? අන්තවන්තතාපට්ඨෙධෙන හි අනන්තතා චුච්චති, අනන්තතාපට්ඨෙධෙන ච අන්තවන්තතා, අන්තානන්තානඤ්ච න තතියවාදභාවො කාලහෙදස්ස අධිප්පෙතත්තා. ඉදං චුත්තං හොති – යස්මා අයං ලොකසඤ්ඤිතො අත්තා අධිගතවිසෙසෙහි මහෙසීහි අනන්තො කදාව සක්ඛිදිට්ඨොති අනුසුයාති, තස්මා නෙවන්තවා. යස්මා පන තෙහියෙව කදාව අන්තවා සක්ඛිදිට්ඨොති අනුසුයාති, තස්මා න පන අනන්තොති. යථා ච අනුස්සුතිතක්කිවසෙන, එවං ජාතිස්සරතක්කි ආදීනඤ්ච වසෙන යථාසම්භවං යොජෙතබ්බං. අයඤ්ච තක්කිකො අවඩ්ඪිතභාවපුබ්බකත්තා පටිභාගනිමිත්තානං වඩ්ඪිතභාවස්ස වඩ්ඪිතකාලවසෙන අප්පච්චක්ඛකාරිතාය අනුස්සවාදිමත්තෙ යත්වා “නෙවන්තවා”ති පටික්ඛිපති. අවඩ්ඪිතකාලවසෙන පන “න පනානන්තො”ති, න පන අන්තානන්තතානං අවචන්තමභාවෙන යථා තං “නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤි”ති. පුරිමවාදත්තයපට්ඨක්ඛෙපො ච අන්තතා යථාධිප්පෙතප්පකාරවිලක්ඛණතාය තෙසං, අවස්සඤ්චෙනං එවං විඤ්ඤාතබ්බං, අඤ්ඤථා වික්ඛෙපපක්ඛංයෙව භජෙයා වතුත්ථවාදො. න හි අන්තතාඅනන්තතාතදුභයවිනිමුත්තො අත්තතො පකාරො අත්ථි, තක්කිවාදි ච යුත්තිමග්ගකො, කාලහෙදවසෙන ච තදුභයං එකස්මිමිපි න න යුජ්ජන්ති.

කෙවි පන යදි පනායං අත්තා අන්තවා සියා, දුරදෙසෙ උපපජ්ජනානුස්සරණාදි කිච්චනිජ්ජන්ති න සියා. අථ අනන්තො, ඉධ ධීතස්ස දෙවලොකනිරයාදිසු සුබදුක්ඛානුභවනමිපි සියා. සචෙ පන අන්තවා ච අනන්තො ව, තදුභයදොසසමායොගො. තස්මා “අන්තවා, අනන්තො”ති ව අබ්‍යාකරණියො අත්තාති එවං තක්කතවසෙන වතුත්ථවාදප්පවත්ති. වණ්ණෙන්නි. එවමිපි යුත්තං තාව පච්චිමවාදිද්වයස්ස අන්තානන්තිකත්තං අන්තානන්තානං වසෙන උභයවිසයත්තා තෙසං වාදස්ස. පුරිමවාදිද්වයස්ස පන කථං විසුං අන්තානන්තිකත්තන්ති? උපචාරචුත්තියා. සමුදිතෙසු හි

අන්තරානන්තවාදීසු පවත්නාමානෝ අන්තරානන්තික-සද්දෝ තත්ථ නිරුල්භතාය පච්චෙකම්පි අන්තරානන්තිකවාදීසු පවත්නති, යථා අරුපජ්ඣානෙසු පච්චෙකං අට්ඨවිමොක්ඛපරියායො, යථා ච ලොකෙ සත්තාසයොති. අප්ථා අභිනිවෙසනො පුරිමකාලප්පවත්තිවසෙන අයං තත්ථ වොභාරො කතො. තෙසංඤ්භි දිට්ඨිගතිකානං තථාරූපවෙනාසමාධිසමධිගමනො පුබ්බකාලං “අන්තවා නු අයං ලොකො, අනන්තො නු”ති උභයාකාරාවලම්බිනො පරිචිතක්කස්ස වසෙන නිරුල්භො අන්තරානන්තිකභාවො විසෙසලාභෙන තත්ථ උප්පන්නෙපි එකංසග්ගාභෙ පුරිමසිද්ධරුල්භියා වොභරියතිති.

54-60. චුක්තනයෙනාති “තක්කයතිති තක්කි”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.34) සද්දතො, “චතුබ්බිධො තක්කි”තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.34) අත්ථතො ච සස්සතවාදෙ චුක්තවිධිනා. දිට්ඨපුබ්බානුසාරෙනාති දස්සනභූතෙන විඤ්ඤාණෙන උපලද්ධපුබ්බස්ස අන්තවන්තාදිනො අනුස්සරණෙන. එවඤ්ච කත්වා අනුස්සුතිතක්කිසුද්ධතක්කිනම්පි ඉධ සධිගහො සිද්ධො හොති. අප්ථා දිට්ඨග්ගහණෙනෙව “නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනා”තිආදීසු (දී. නි. 10, 194) විය සුතාදීනම්පි ගහිතතා වෙදිතබ්බො. “අන්තවා”තිආදිනා ඉච්ඡිතස්ස අත්තනො සබ්බදා භාවපරාමසනාවසෙනෙව ඉමෙසං වාදානං පවත්තනතො සස්සතදිට්ඨිසඬිගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි වක්ඛති “සෙසා සස්සතදිට්ඨියො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 97-98).

අමරාවික්ඛෙපවාදවණ්ණනා

61. න මරතීති න උච්ඡිජ්ජති. “එවම්පි මෙ නො”තිආදිනා විච්චො නානප්පකාරො ඛෙපො පරෙන පරවාදිනං බ්පනං වික්ඛෙපො. අමරාය දිට්ඨියා වාචාය ච වික්ඛිපන්තිති වා අමරාවික්ඛෙපිනො. අමරාවික්ඛෙපිනො එව අමරාවික්ඛෙපිකා. ඉතො චිතො ච සන්ධාවති එකස්මිං සභාවෙ අනවට්ඨානතො. අමරා විය වික්ඛිපන්තිති වා පුරිමනයෙනෙව සද්දත්ථො දට්ඨබ්බො.

62. වික්ඛෙපවාදිනො උත්තරිමනුස්සධම්මෙ, අකුසලධම්මෙපි සභාවභෙදවසෙනෙව ඤාතුං ඤාණබලං නත්ථිති කුසලාකුසලපදානං කුසලාකුසලකම්මපථවසෙනෙව අත්ථො. පට්ඨමනයවසෙනෙව අපරියන්තවික්ඛෙපතාය අමරාවික්ඛෙපං විභාවෙතුං. “එවන්තිපි මෙ නොති අනියම්තවික්ඛෙපො”ති චුත්තං. තත්ථ අනියම්තවික්ඛෙපොති සස්සතාදීසු එකස්මිම්පි පකාරෙ අට්ඨත්වා වික්ඛෙපකරණං, පරවාදිනා යස්මිං කිස්මිඤ්චි පුච්ඡිතෙ පකාරෙ තස්ස පටික්ඛෙපොති අත්ථො. දුතියනයවසෙන අමරාසදිසාය අමරාය වික්ඛෙපං දස්සෙතුං. “ඉදං කුසලන්ති වා පුට්ඨො”තිආදිභො. අප්ථා “එවන්තිපි මෙ නො”තිආදිනා අනියමනොව සස්සතෙකච්චසස්සතුවිඡේදතක්කිවාදානං පටිසෙධනෙන තං තං වාදං පටික්ඛිපතෙව අපරියන්තවික්ඛෙපවාදන්තා අමරාවික්ඛෙපිනො. අත්තනා පන අනවට්ඨිතවාදන්තා න කිස්මිඤ්චි පක්ඛෙ අවතිට්ඨතිති ආහ “සයං පන...පෙ.... බ්‍යාකරොති”ති. ඉදානි කුසලාදිනං අබ්‍යාකරණෙන තමෙව අනවට්ඨානං විභාවෙති “ඉදං කුසලන්ති වා පුට්ඨො”තිආදිනා. තෙනෙවාහ “එකස්මිම්පි පක්ඛෙ න තිට්ඨති”ති.

63. කුසලාකුසලං යථාභූතං අප්පජානන්තොපි යෙසමහං සමයෙන කුසලමෙව “කුසල”න්ති, අකුසලමෙව ච “අකුසල”න්ති බ්‍යාකරෙය්‍යං, තෙසු තථා බ්‍යාකරණභෙතු “අහො වත රෙ පණ්ඩිතො”ති සක්කාරසම්මානං කරොන්තෙසු මම ඡන්දො වා රාගො වා අස්සාති එවම්පෙත්ථ අත්ථො සම්භවති. දොසො වා පටිසො වාති එත්ථ චුත්තවිපරියායෙන යොජෙතබ්බං. අට්ඨකථායං පන අත්තනො පණ්ඩිතභාවවිසයානං රාගාදීනං වසෙන යොජනා කතා. “ඡන්දරාගද්වයං උපාදාන”න්ති අභිධම්මනයෙන චුත්තං. අභිධම්මෙ හි තණ්හාදිට්ඨියොව “උපාදාන”න්ති ආගතා, සුත්තන්තෙ පන දොසොපි “උපාදාන”න්ති චුත්තො “කොට්ඨපාදානවිනිබන්ධා විසාතං ආපජ්ජන්ති”තිආදීසු. තෙන චුත්තං “උභයම්පි වා දල්භග්ගහණවසෙන උපාදාන”න්ති. දල්භග්ගහණං අමුඤ්චනං. පටිසොපි හි උපනාහාදිවසෙන පවත්තො ආරම්මණං න මුඤ්චති. විහනනං හිංසනං විබාධනං. රාගොපි හි පරිලාභවසෙන සාරද්ධචුත්තිතාය නිස්සයං විබාධතිති. විනාසෙතුකාමතාය ආරම්මණං ගණ්හාතීති සම්බන්ධො.

64. පණ්ඩිව්චෙනාති පඤ්ඤාය. යෙන හි ධම්මෙන යුත්තො “පණ්ඩිතො”ති චූච්චති, සො ධම්මො පණ්ඩිච්චං, තෙන සුතවින්තාමයං පඤ්ඤං දස්සෙති, න පාකතිකම්මනිබ්බත්තං සාභාවිකපඤ්ඤං. කත-සද්දස්ස කිරියාසාමඤ්ඤවාචකත්තා “කතවිජ්ජො”තිආදීසු විය කත-සද්දො ඤාණානුයුත්තතං වදන්ති ආහ “විඤ්ඤාතපරප්පවාදා”ති. සත්තධා හින්තස්ස වාලග්ගස්ස අංසුකොට්ටෙධකො “වාලවෙධි”ති අධිප්පෙනො.

65-6. එත්ථ ච කිඤ්චාපි පුරිමානම්පි තිණ්ණං කුසලාදිධම්මසභාවානවබ්බොධතො අත්ථෙව මන්දභාවො, තෙසං පන අත්තනො කුසලාදිධම්මානවබ්බොධස්ස අවබ්බොධවසෙසො අත්ථි, තදභාවා පච්ඡිමොයෙව මන්දමොමුභභාවෙන චුත්තො. නනු ච පච්ඡිමස්සාපි “අත්ථි පරොලොකො”ති ඉති වෙ මෙ අස්ස, ‘අත්ථි පරොලොකො’ති ඉති තෙ නං බ්‍යාකරෙය්‍යං, එවන්තිපි මෙ නො”තිආදි (දී. නි. 1.65) වචනතො අත්තනො ධම්මානවබ්බොධස්ස අවබ්බොධො අත්ථියෙවාති? කිඤ්චාපි අත්ථි, න තස්ස පුරිමානං විය අපරිඤ්ඤාතධම්මබ්‍යාකරණනිබන්ධනමුසාවාදාදිභයපරිජිගුච්ඡනකාරො අත්ථි, අප්ථා බො මහාමුල්භොයෙව. අප්ථා “එවන්තිපි මෙ නො”තිආදිනා පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණත්ථං “අත්ථි පරොලොකො”ති ඉති වෙ මං පුච්ඡසි”ති පුච්ඡායපනමෙව තෙන දස්සියති, න අත්තනො ධම්මානවබ්බොධොති අයමෙව විසෙසෙන “මන්දො වෙව මොමුභො වා”ති චුත්තො. තෙනෙව හි තථාවාදිනං සඤ්ජයං බෙලට්ඨපුත්තං ආරබ්භ “අයං වා ඉමෙසං සමණ්‍යාග්ගණානං සබ්බමන්දො සබ්බමුල්භො”ති (දී. නි. 1.181) චුත්තං. තත්ථ “අත්ථි පරොලොකො”ති සස්සතදස්සනවසෙන සම්මාදිට්ඨිවසෙන වා පුච්ඡා. “නත්ථි පරොලොකො”ති නත්ථිකදස්සනවසෙන

සම්මාදස්සනවසෙන වා පුච්ඡා. “අත්ථි ව නත්ථි ව පරොලොකො”ති උච්ඡේදදස්සනවසෙන සම්මාදිට්ඨිවසෙන එව වා පුච්ඡා. “නෙව අත්ථි න නත්ථි පරොලොකො”ති චුත්තප්පකාරත්තයපටික්ඛෙපෙ සති පකාරත්තරස්ස අසම්භවතො අත්ථිතානත්ථිතාහි නවත්තබ්බාකාරො පරොලොකොති වික්ඛෙපඤ්ඤෙව පුරෙක්ඛාරෙන සම්මාදිට්ඨිවසෙන වා පුච්ඡා. සෙසවතුක්කත්තයෙපි චුත්තයානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. පුඤ්ඤසංඛාරත්තකො විය හි කායසංඛාරත්තකෙන පුරිමවතුක්කසංඛගහිතො එව අත්ථො. සෙසවතුක්කත්තයෙන අත්තපරාමාසපුඤ්ඤාදි ඵලතාවොදනානයෙන සංඛගහිතොති.

අමරාවික්ඛෙපිකො සස්සතාදීනං අත්තනො අරුච්චනතාය සබ්බත්ථං “එවන්තිපි මෙ නො”තිආදිනා වික්ඛෙපඤ්ඤෙව කරොති. තත්ථං “එවන්තිපි මෙ නො”තිආදි තත්ථං තත්ථං පුච්ඡිතාකාරපටිසෙධනවසෙන වික්ඛිපනාකාරදස්සනං. නනු ව වික්ඛෙපවාදිනො වික්ඛෙපපක්ඛස්ස අනුජානනං වික්ඛෙපපක්ඛෙ අවට්ඨානං යුත්තරුපන්ති? න, තත්ථාපි තස්ස සම්මුල්ලිතතා, පටික්ඛෙපවසෙනෙව ව වික්ඛෙපවාදස්ස පවත්තනතො. තථා හි සඤ්චයො ඛෙලට්ඨපුත්තො රඤ්ඤා අජාතසත්තුනා සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං පුට්ඨො පරලොකත්තිකාදීනං පටිසෙධනමුඛෙන වික්ඛෙපං බ්‍යාකාසී.

එත්ථාහ – නනු වායං සබ්බොපි අමරාවික්ඛෙපිකො කුසලාදයො ධම්මෙ, පරලොකත්තිකාදීනි ව යථාභූතං අනවබුද්ධිකාමානො තත්ථං තත්ථං පඤ්ඤං පුට්ඨො පුච්ඡාය වික්ඛෙපනමත්තං ආපජ්ජති, තස්ස කථං දිට්ඨිගතිකභාවො. න හි අවත්තුකාමස්ස විය පුච්ඡිතමත්ථමජානන්තස්ස වික්ඛෙපකරණමත්තෙන දිට්ඨිගතිකතා යුත්තාති? චුච්චතෙ – න හෙව ඛො පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණමත්තෙන තස්ස දිට්ඨිගතිකතා, අථ ඛො මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙන. සස්සතාහිනිවෙසෙන මිච්ඡාහිනිවිට්ඨොයෙව හි පුග්ගලො මන්දබුද්ධිතාය කුසලාදිධම්මෙ පරලොකත්තිකාදීනි ව යථාවතො අප්පටිපජ්ජමානො අත්තනා අවිඤ්ඤාතස්ස අත්ථස්ස පරං විඤ්ඤාපෙතුං අසක්කුණෙයානාය මුසාවාදාදිභයෙන ව වික්ඛෙපං ආපජ්ජතිති. තථා හි වක්ඛති “යාසං සත්තෙව උච්ඡේදදිට්ඨියො, සෙසා සස්සතදිට්ඨියො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.97-98) අථ වා පුඤ්ඤපාපානං තබ්බිපාකානඤ්ච අනවබොධෙන අසද්දහනෙන ව තබ්බිසයාය පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණංයෙව සුන්දරන්ති ඛන්තිං රුචිං උප්පාදෙන්වා අභිනිවිසන්තස්ස උප්පන්නා විසුංයෙවෙසා එකා දිට්ඨි සත්තභසිගදිට්ඨි වියාති දට්ඨබ්බං. තථා ව චුත්තං “පරියන්තරහිතා දිට්ඨිගතිකස්ස දිට්ඨි වෙව වාචා වා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.61). කථං පනස්සා සස්සතදිට්ඨිසංඛගහො? උච්ඡේදවසෙන අනභිනිවෙසතො. නත්ථි කොචි ධම්මානං යථාභූතවෙදී විවාදබහුලත්තා ලොකස්ස, “එවමෙව”න්ති පන සද්දන්තරෙන “ධම්මනිජ්ඣානනා අනාදිකාලිකා ලොකෙ”ති ගාභවසෙන සස්සතලෙසොපෙන්ථ ලබ්භතියෙව.

අධිච්චසමුප්පන්නවාදවණ්ණනා

67. අධිච්ච යදිච්ඡකං යං කිඤ්චි කාරණං, කස්සචි චුද්ධිපුබ්බං වා විනා සමුප්පන්නොති අත්තලොකසඤ්ඤිතානං ඛන්ධානං අධිච්චුප්පන්තිආකාරාරම්මණං දස්සනං තදාකාරසන්තිස්සයෙන පවත්තිතො, තදාකාරසභවරිතතාය ව “අධිච්චසමුප්පන්න”න්ති චුච්චති යථා “මඤ්චා සොසන්ති, කුන්තා පවරන්ති”ති ව ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො ආහ “අධිච්චසමුප්පන්නො අත්තා ව ලොකො වාති දස්සනං අධිච්චසමුප්පන්න”න්ති.

68-73. දෙසනාසීසන්ති දෙසනාය පෙට්ඨකභාවෙන ගහණං, තෙන සඤ්ඤංයෙව ධුරං කත්වා භගවතා අයං දෙසනා කතා, න පන තත්ථං අඤ්ඤෙසං අරුපධම්මානං අත්ථිභාවතොති දස්සෙති. තෙනෙවාහ “අචිත්තුප්පාදා”තිආදි. භගවා හි යථා ලොකුත්තරධම්මං දෙසෙන්තො සමාධිං පඤ්ඤං වා ධුරං කරොති, එවං ලොකියධම්මං දෙසෙන්තො චිත්තං සඤ්ඤං වා ධුරං කරොති. තත්ථං “යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඝාතං භාවෙති (ධ. ස. 277) පඤ්චඛිගිකො සම්මාසමාධි [දී. නි. 3.355 (බ)] පඤ්චඤාණිකො සම්මාසමාධි, [දී. නි. 3.355 (ජ); විභ. 2.804] පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොන්ති”ති (ම. නි. 1.271) තථා “යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං භොති, (ධ. ස. 1) කිංචිත්තො ත්ථං හික්ඛු (පාරා. 146, 180) මනොපුබ්බඛිගමා ධම්මා, (ධ. ප. 1, 2; තෙත්ති. 90; පෙට්කො. 83) සන්ති හික්ඛෙව සත්තා නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිතො, (දී. නි. 3.332, 342, 357; අ. නි. 9.24; චූළනි. 83) න නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනන”න්තිආදීනි සුත්තානි (දී. නි. 3.358) එතස්ස අත්ථස්ස සාධකානි දට්ඨබ්බානි. තිත්ථායතනෙති අඤ්ඤතිත්ථියසමයෙ. තිත්ථියා හි උපපත්තිවිසෙසෙ විමුත්තිසඤ්ඤිතො, සඤ්ඤාචරාගාචරාගෙසු ආදීනවානිසංසදස්සිතො වා හුත්වා අසඤ්ඤසමාපත්තිං නිබ්බත්තෙන්වා අක්ඛණභූමියං උප්පජ්ජන්ති, න සාසනිකා. වායොකසිණෙ පරිකම්මං කත්වාති වායොකසිණෙ පට්ඨාදීනි තීණි ඝාතානි නිබ්බත්තෙන්වා තතියජ්ඣානෙ විණ්ණවසී හුත්වා තතො චූට්ඨාය චතුත්ථජ්ඣානාධිගමාය පරිකම්මං කත්වා. තෙනෙවාහ “චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා”ති.

කස්මා පනෙන්ථ වායොකසිණෙයෙව පරිකම්මං චුත්තන්ති? චුච්චතෙ – යථෙව හි රූපපටිභාගභූතෙසු කසිණවිසෙසෙසු රූපවිභාවනෙන රූපවිරාගභාවනාසංඛාතො අරූපසමාපත්තිවිසෙසො සවිජ්ජරියති, එවං අපරිබ්‍යන්තවිග්ගහතාය අරූපපටිභාගභූතෙ කසිණවිසෙසෙ අරූපවිභාවනෙන අරූපවිරාගභාවනාසංඛාතො රූපසමාපත්තිවිසෙසො අධිගමියති එත්ථං “සඤ්ඤා රොගො සඤ්ඤා ගණ්ඨො”තිආදිනා (ම. නි. 3.24) “ධි චිත්තං, ධිබ්බතෙ තං චිත්ත”න්තිආදිනා ව නයෙන අරූපජ්ජවත්තියා ආදීනවදස්සනෙන, තදභාවෙ ව සන්තපණිතභාවසන්තිට්ඨානෙන රූපසමාපත්තියා අභිසංඛරණං, රූපවිරාගභාවනා පන සද්ධිං උපවාරෙන අරූපසමාපත්තියො, තත්ථාපි විසෙසෙන පට්ඨාරූපජ්ඣානං. යදි එවං “පරිච්ඡින්නාකාසකසිණෙපි”ති චත්තබ්බං. තස්සාපි හි අරූපපටිභාගතා ලබ්භති? ඉච්ඡිතමෙවෙනං කෙසඤ්චි අවචනං පනෙන්ථ පුබ්බාවරියෙහි අග්ගහිතභාවෙන. යථා හි රූපවිරාගභාවනා විරජ්ජනියධම්මභාවමත්තෙන පරිනිජ්ජන්තා, විරජ්ජනියධම්මපටිභාගභූතෙ ව විසයවිසෙසෙ පාතුභවති, එවං අරූපවිරාගභාවනාපිති චුච්චමානෙ න කොචි විරොධො, තිත්ථියෙහෙව පන තස්සා සමාපත්තියා

පටිපජ්ජිතබ්බතාය, තෙසඤ්ච විසයපටෙසුපනිබන්ධනස්සෙව තස්ස ඥානස්ස පටිපත්තිතො දිට්ඨිවත්තෙහි පුබ්බාවරියෙහි චතුත්ථෙයෙව භූතකසිණෙ අරුපවිරාගභාවනාපරිකම්මං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. කිඤ්ච චණ්ණකසිණෙසු විය පුරිමභූතකසිණත්තයෙපි චණ්ණපටිච්ඡායාව පණ්ණත්ති ආරම්මණං ඥානස්ස ලොකවොභාරානුරොධෙනෙව පවත්තිතො. එවඤ්ච කත්වා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.57) පට්ඨිකසිණස්ස ආදාසවන්දමණ්ඩලූපමාවචනඤ්ච සමත්ථිතං හොති, චතුත්ථං පන භූතකසිණං භූතප්පටිච්ඡායමෙව ඥානස්ස ගොචරභාවං ගච්ඡතිති තස්සෙව අරුපපටිභාගතා යුත්තාති වායොකසිණෙයෙව පරිකම්මං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

ඉධෙව්නි පඤ්චවොකාරහවෙයෙව. තත්ථාති අසඤ්ඤහවෙ. යදි රූපක්ඛන්ධමත්තමෙව අසඤ්ඤහවෙ පාතුහවති, කට්ඨරූපසන්තිස්සයෙන විනා තත්ථ රූපං පවත්ති, කථං පන රූපසන්තිස්සයෙන විනා අරුපධාතුයං අරුපං පවත්ති, ඉදම්පි තෙන සමානජාතියමෙව. කස්මා? ඉධෙව අදස්සනතො. යදි එවං කබ්බිකාරාභාරෙන විනා රූපධාතුයං රූපෙන න පවත්තිතබ්බං, කිං කාරණං? ඉධෙව අදස්සනතො. අපි ව යථා යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නිබ්බන්තිකාරණං රූපෙ අවිගතතණ්හං, තස්ස සහ රූපෙන සම්භවතො රූපං නිස්සාය පවත්ති, යස්ස පන නිබ්බන්තිකාරණං රූපෙ විගතතණ්හං, තස්ස විනා රූපෙන රූපනිරපෙක්ඛනය කාරණස්ස, එවං යස්ස රූපප්පබන්ධස්ස නිබ්බන්තිකාරණං විගතතණ්හං අරුපෙ, තස්ස විනා අරුපෙන පවත්ති හොතිති අසඤ්ඤහවෙ රූපක්ඛන්ධමත්තමෙව නිබ්බන්ති. කථං පන තත්ථ කෙවලො රූපප්පබන්ධො පච්චුප්පන්තපච්චයරහිතො විරකාලං පවත්තිති පච්චෙතබ්බං, කිත්තකං වා කාලං පවත්තිති වොදනං මනසි කත්වා ආහ “යථා නාම ජියාවෙගුක්ඛිත්තො සරො”තිආදි, තෙන න කෙවලමාගමොයෙව අයමෙත්ථ යුත්තිති දස්සෙති. තත්තකමෙව කාලන්ති උක්කංසතො පඤ්ච මහාකප්පසතානිපි තිට්ඨන්ති අසඤ්ඤසත්තා. ඥානාවෙගෙහි අසඤ්ඤසමාපත්තිපරික්ඛතෙ කම්මවෙගෙ. අන්තරධායනීති පච්චයනිරොධෙන නිරුප්ඤ්ඤා නිප්පවත්ති.

ඉධාති කාමහවෙ. කථං පන අනෙකකප්පසතසමතික්කමෙන විරනිරුද්ධතො විඤ්ඤාණතො ඉධ විඤ්ඤාණං සමුප්පජ්ජති. න හි නිරුද්ධෙ වක්ඛුම්හි වක්ඛුවිඤ්ඤාණමුප්පජ්ජමානං දිට්ඨන්ති? නයිදමෙකන්තතො දට්ඨබ්බං. විරනිරුද්ධම්පි හි චිත්තං සමානජාතිකස්ස අන්තරානුප්පජ්ජනතො අනන්තරපච්චයමත්තං හොතියෙව, න ඛිජං, ඛිජං පන කම්මං. තස්මා කම්මතො ඛිජභූතො ආරම්මණාදිහි පච්චයෙහි අසඤ්ඤහවතො චුතානං කාමධාතුයා උපපත්තිවිඤ්ඤාණං හොතියෙව. තෙනාහ “ඉධ පටිසන්ධිසඤ්ඤා උප්පජ්ජති”ති. එත්ථ ව යථා නාම උතුනියාමෙන පුප්ඵග්ගහණෙ නියතකාලානං රුක්ඛානං වෙබ්බෙ දින්නෙ වෙබ්බලෙන න යථා නියාමතා හොති පුප්ඵග්ගහණස්ස, එවමෙව පඤ්චවොකාරහවෙ අවිප්පයොගෙන චත්තමානෙසු රූපාරූපධම්මෙසු රූපාරූපවිරාගභාවනාවෙබ්බෙ දින්නෙ තස්ස සමාපත්තිවෙබ්බලස්ස අනුරූපතො අරුපහවෙ අසඤ්ඤාහවෙ ව යථාක්කමං රූපරහිතා අරුපරහිතා ව බන්ධානං පවත්ති හොතිති වෙදිතබ්බං. නනු එත්ථ ජාතිසතසහස්සදසසංවට්ඨාදිනං මත්ථකෙ, අබ්හන්තරතො වා පවත්තාය අසඤ්ඤපවත්තියා වසෙන ලාභීඅධිව්වසමුප්පන්තිකවාදො ලාභීසස්සතවාදො විය අනෙකභෙදො සම්භවති? සච්චං සම්භවති, අනන්තරත්තා පන ආපන්නාය අසඤ්ඤපවත්තියා වසෙන ලාභීඅධිව්වසමුප්පන්තිකවාදො නයදස්සතවසෙන එකොව දස්සිතොති දට්ඨබ්බං. අථ වා සස්සතදිට්ඨිසඬගහතො අධිව්වසමුප්පන්තිකවාදස්ස සස්සතවාදෙ ආගතො සබ්බො දෙසනානායො යථාසම්භවං අධිව්වසමුප්පන්තිකවාදෙපි ගහෙනබ්බොති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං හගවතා ලාභීඅධිව්වසමුප්පන්තිකවාදො අවිහජිත්වා දෙසිතො. අවස්සඤ්ච සස්සතදිට්ඨිසඬගහො අධිව්වසමුප්පන්තිකවාදස්ස ඉච්ඡිතබ්බො සංකිලෙසපක්ඛෙ සත්තානං අප්පිකාසයස්ස දුට්ඨන්තා. තථා හි චුත්තං අට්ඨකථායං “සස්සතුව්චෙදදිට්ඨි වා”ති. තථා ව වක්ඛති “යාසං සත්තෙව උච්චෙදදිට්ඨියො, සෙසා සස්සතදිට්ඨියො”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.97-98).

නනු ව අධිව්වසමුප්පන්තිකවාදස්ස සස්සතදිට්ඨිසඬගහො න යුත්තො. “අහඤ්ඤි පුබ්බෙ නාහොසි”න්තිආදිවසෙන පවත්තනතො, අපුබ්බසත්තපාතුහවග්ගහත්තා, අත්තතො ලොකස්ස ව සදාභාවගාහිනී ව සස්සතදිට්ඨි “අත්ථිත්ථෙව සස්සතිසම”න්ති පවත්තනතො? නො න යුත්තො අනාගතෙ කොට්ඨිඅදස්සනතො. යදිපි හි අයං වාදො “සොම්හි එතරහි අහුත්වා සත්තතාය පරිණතො”ති (දී. නි. 1.68) අත්තතො ලොකස්ස ව අතිතකොට්ඨිපරාමසනවසෙන පවත්තො, තථාපි චත්තමානකාලතො පට්ඨාය න තෙසං කත්ථවි අනාගතෙ පරියන්තං පස්සති, විසෙසෙන ව පච්චුප්පන්තානාගතකාලෙසු පරියන්තාදස්සනපභාවිතො සස්සතවාදො. යථාහ “සස්සතිසමං තථෙව යස්සති”ති. යදි එවං ඉමස්ස වාදස්ස, සස්සතවාදාදිනඤ්ච පුබ්බන්තකප්පිකෙසු සඬගහො න යුත්තො අනාගතකාලපරාමසනවසෙන පවත්තන්තාති? න, සමුදාගමස්ස අතිතකොට්ඨාසිකත්තා. තථා හි නෙසං සමුප්පත්ති අතිතංසපුබ්බෙතිවාසඤාණෙහි, තප්පට්ඨරූපකානුස්සවාදිප්පභාවිතකක්කතෙහි ව සඬගහිතාති, තථා වෙව සංවණ්ණිතං. අථ වා සබ්බත්ථ අප්පට්ඨහතඤාණෙන වාදිවරෙන ධම්මස්සාමිනා නිරවසෙසතො අගතිඤ්ච ගතිඤ්ච යථාභූතං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදිතා එතා දිට්ඨියො, තස්මා යාවතිකා දිට්ඨියො හගවතා දෙසිතා, යථා ව දෙසිතා, තථා තථා ව සන්තිට්ඨානතො සම්පට්ඨිතබ්බො, න එත්ථ යුත්තිවිචාරණා කාතබ්බො බුද්ධවිසයන්තා. අවින්තෙයො හි බුද්ධවිසයොති.

දුතියභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අපරන්තකප්පිකවාදවණ්ණනා

74. “අපරන්තෙ ඤාණං, අපරන්තානුදිට්ඨිතො”තිආදියු විය අපර-සද්දො ඉධ අනාගතකාලවාචකොති ආහ “අනාගතකොට්ඨාසසඬගත”න්ති. අපරන්තං කප්පෙත්ථාතිආදියු “පුබ්බන්තං කප්පෙත්ථා”තිආදියු චුත්තතයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. විසෙසමත්තමෙව වක්ඛාම.

සඤ්ඤිවාදවණ්ණනා

75. උද්ධමාසාතනානි පවත්තො වාදො උද්ධමාසාතනො, සො එතෙසං අත්ථිනී උද්ධමාසාතනිකා. යස්මා පන තෙ දිට්ඨිගතිකා “උද්ධං මරණා අත්තා නිබ්බිකාරො”ති වදන්ති, තස්මා “උද්ධමාසාතනා අත්තානං වදන්තිති උද්ධමාසාතනිකා”ති චුත්තං. සඤ්ඤීවාදො එතෙසං අත්ථිනී සඤ්ඤීවාදා “බුද්ධං අස්ස අත්ථිනී බුද්ධො”ති යථා. අථ වා සඤ්ඤීති පවත්තො වාදො සඤ්ඤී සහවරණනායෙන, සඤ්ඤී වාදො එතෙසන්ති සඤ්ඤීවාදා.

සුබාදිසහිතධම්මප්පවත්තිදස්සනෙන තෙසං “එකන්තසුඛි”ති ගාභො දට්ඨබ්බො. අප් වා හත්ථිදස්සකඅන්ධා විය දිට්ඨගතිකා යං යදෙව පස්සන්ති, තං තදෙව අභිනිවිස්ස වොහරන්තිති න එත්ථ යුත්ති මග්ගිතබ්බො.

අසඤ්ඤී නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදවණ්ණනා

78-83. අසඤ්ඤීවාදෙ අසඤ්ඤභවෙ නිබ්බන්තසත්තවසෙන පට්ඨවාදො, “සඤ්ඤං අත්තතො සමනුපස්සති”ති එත්ථ චුත්තනයෙන සඤ්ඤංයෙව “අත්තා”ති ගහෙන්වා තස්ස කිඤ්චනභාවෙන ධීනාය අඤ්ඤාය සඤ්ඤාය අභාවතො “අසඤ්ඤී”ති පවත්තො දුතියවාදො, තථා සඤ්ඤාය සහ රූපධම්මෙ, සබ්බෙ එව වා රූපාරූපධම්මෙ “අත්තා”ති ගහෙන්වා පවත්තො තතියවාදො, තක්කගාභවසෙනෙව චතුත්ථවාදො පවත්තො. තස්ස පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. දුතියචතුක්කෙපි කසිණරූපස්ස අසඤ්ඤානසභාවනාය අසඤ්ඤීති කත්වා අත්තානන්තිකවාදෙ චුත්තනයෙනෙව චත්තාරොපි වෙදිතබ්බො. තථා නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදෙපි නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීභවෙ නිබ්බන්තසත්තස්සෙව චුතිපටිසන්ධිසු, සබ්බත්ථ වා පටුසඤ්ඤාකිච්චං කාතුං අසමත්ථාය සුබ්බාය සඤ්ඤාය අත්ථිභාවපටිජානනවසෙන පට්ඨවාදො, අසඤ්ඤීවාදෙ චුත්තනයෙන සුබ්බාය සඤ්ඤාය වසෙන, සඤ්ඤානසභාවනාපටිජානන ව දුතියවාදාදයො පවත්තාති එවං එකෙන පකාරෙන සතිපි කාරණපරියෙසනස්ස සම්භවෙ දිට්ඨගතිකවාදානං අනාදරණීයභාවදස්සනත්ථං “තත්ථ න එකත්තෙන කාරණං පරියෙසිතබ්බ”න්ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. එතෙසඤ්ඤීව සඤ්ඤීඅසඤ්ඤීනෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤීවාදානං “අරොගො පරං මරණා”ති වචනතො සස්සතදිට්ඨිසඬ්ඨගහො පාකට්ඨොයෙව.

උච්ඡේදවාදවණ්ණනා

84. අසතො විනාසාසම්භවතො අත්ථිභාවනිබන්ධනො උච්ඡේදොති චුත්තං “සතො”ති. යථා හෙතුඵලභාවෙන පවත්තමානානං සභාවධම්මානං සතිපි එකසන්තානපරියාපන්නානං භින්නසන්තතිපතිතෙහි විසෙසෙ හෙතුඵලානං පරමත්ථතො භින්නසභාවත්තා භින්නසන්තානපතිතානං විය අවිචන්තහෙදසන්නිට්ඨානෙන නානත්තනයස්ස මිච්ඡාගහණං උච්ඡේදාභිනිවෙසස්ස කාරණං, එවං හෙතුඵලභානං ධම්මානං විජ්ජමානෙපි සභාවහෙදෙ එකසන්තතිපරියාපන්නාය එකත්තනයෙන අවිචන්තමහෙදග්ගහණමිති කාරණං එවාති දස්සෙතුං “සත්තස්සා”ති චුත්තං පාළියං. සත්තානවසෙන හි චත්තමානෙසු බන්ධෙසු සනවිනිබ්භොගාභාවෙන සත්තගාභො, සත්තස්ස ව අත්ථිභාවගාභනිබන්ධනො උච්ඡේදගාභො යාවායං අත්තා න උච්ඡිජ්ජති, තාවායං විජ්ජතියෙවාති ගහණතො, නිරුදයවිනාසො වා ඉධ උච්ඡේදොති අධිප්පෙතොති ආහ “උපච්ඡේද”න්ති. විසෙසෙන නාසො විනාසො, අභාවො. සො පන මංසවක්ඛුපඤ්ඤාවක්ඛුනං දස්සනපථාතික්කමොයෙව හොතිති ආහ “අදස්සන”න්ති. අදස්සනෙ හි නාස-සද්දො ලොකෙ නිරුජ්ජොති. භාවචිතමන්ති සභාවාපගමං. යො හි නිරුදයවිනාසවසෙන උච්ඡිජ්ජති, න සො අත්තතො සභාවෙන තිට්ඨති. ලාභීති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණලාභී. චුතිමත්තමෙවාති සෙක්ඛපුපුජ්ජනානමිති චුතිමත්තමෙව. න උපපානන්ති පුබ්බයොගාභාවෙන, පරිකම්මාකරණෙන වා උපපානං දට්ඨං න සක්කොති. “අලාභී ව කො පරලොකං න ජානාති”ති නත්ථිකවාදවසෙන, මහාමුල්ලභාවෙනෙව වා “ඉතො අඤ්ඤො පරලොකො අත්ථි”ති අනවබ්බොධමාහ. එත්තකොයෙව විසයො, යො යං ඉන්ද්‍රියගොවරොති. අත්තතො ධිතුයා හත්ථගණ්හනකරාජාදි විය කාමසුඛගිද්ධතාය වා. “න පුන විරුහන්ති”ති පතිතපණ්ණානං වණ්ඨෙත අප්පටිසන්ධිකභාවමාහ. එවමෙව සත්තාති යථා පණ්ඩුපලාසො බන්ධනා පචුත්තො න පටිසන්ධියති, එවං සබ්බෙ සත්තා අප්පටිසන්ධිකමරණමෙව නිගච්ජන්ති. ජලපුබ්බුළුකුපමා හි සත්තාති තස්ස ලද්ධි. තථාති චුත්තප්පකාරෙන. ලාභීනොපි චුතිතො උද්ධං අදස්සනෙනෙව ඉමා දිට්ඨියො උප්පජ්ජන්තිති ආහ “විකප්පෙත්වා වා”ති.

එත්ථාහ – යථා අමරාවික්ඛෙපිකවාදා එකත්තඅලාභීවසෙනෙව දස්සිතා, යථා ව උද්ධමාසාතනිකසඤ්ඤීවාදචතුක්කො එකත්තලාභීවසෙනෙව, න එවමයං. අයං පන සස්සතෙකච්චසස්සතවාදාදයො විය ලාභීඅලාභීවසෙන පවත්තො. තථා හි චුත්තං “තත්ථ ද්වෙ ජනා”තිආදි. යදි එවං කස්මා සස්සතවාදාදිදෙසනාහි ඉධ අඤ්ඤා දෙසනා පවත්තාති? චුච්චතෙ – දෙසනාවිලාසප්පත්තිතො. දෙසනාවිලාසප්පත්තා හි බුද්ධා භගවන්තො, තෙ වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයානුරූපං විවිධෙනාකාරෙන ධම්මං දෙසෙන්නි, අඤ්ඤා ඉධාපි ව එවං භගවා දෙසෙයා “ඉධ හික්ඛෙව එකච්චො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ආතප්පමන්වාය...පෙ... යථාසමාහිතෙ චිත්තෙ සත්තානං චුතුපපාතඤ්ඤාණාය චිත්තං අභිනින්නාමෙති, සො දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන අරහතො චුතිචිත්තං පස්සති, පුටුනං වා පරසත්තානං, න භෙව බො තදුද්ධං උපපත්තිං, සො එවමාහ ‘යථා බො හො අයං අත්තා’” තිආදිනා විසෙසලාභීනො, තක්කිනො ව විසුං කත්වා, තස්මා දෙසනාවිලාසෙන වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයානුරූපං සස්සතවාදාදිදෙසනාහි අඤ්ඤායං දෙසනා පවත්තාති දට්ඨබ්බං.

අප් වා එකච්චසස්සතවාදාදීසු විය න ඉධ තක්කිවාදිතො විසෙසලාභීවාදො භින්නාකාරො, අප් බො සමානහෙදතාය සමානාකාරොයෙවාති ඉමස්ස විසෙසස්ස පකාසනත්ථං භගවතා අයමුච්ඡේදවාදො පුරිමවාදෙහි විසිට්ඨාකාරො දෙසිතො. සම්භවති හි තක්කිනොපි අනුස්සවාදිවසෙන අධිගමවතො විය ඉධ අභිනිවෙසො. අප් වා න ඉමා දිට්ඨියො භගවතා අනාගතෙ එවං භාවිවසෙන දෙසිතා, නාපි පරිකප්පවසෙන, අප් බො යථා යථා දිට්ඨිගතිකෙහි “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති පඤ්ඤත්තා, තථා තථා යථාභුච්චං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡින්නත්ථා පකාසිතා. යෙහි ගම්භීරාදිප්පකාරා අපුපුජ්ජනගොවරා බුද්ධධම්මා පකාසන්ති, යෙසඤ්ඤි පරිකිත්තනෙන තථාගතා සම්මදෙව ථොමිතා හොන්ති. උච්ඡේදවාදීහි ව දිට්ඨිගතිකෙහි යථා උත්තරුත්තරභවදස්සිති අපරභවදස්සිතං තෙසං වාදපටිසෙධවසෙන සකසකවාදා පතිට්ඨාපිතා, තථායං දෙසනා පවත්තාති පුරිමදෙසනාහි ඉමස්සා දෙසනාය පවත්තිහෙදො න වොදෙතබ්බො.

එවකදීව කන්වා අරුපහවහෙදවසෙන විය කාමරුපහවහෙදවසෙනාපි උච්ඡේදවාදො විහිඳිත්වා දට්ඨබ්බො. අප් වා පච්චෙකං කාමරුපහවහෙදවසෙන විය අරුපහවවසෙනාපි න විහිඳිත්වා වත්තබ්බො, එවකදීව සති භගවතා චුත්තසත්තකතො බහුතරහෙදො, අප්පතරහෙදො වා උච්ඡේදවාදො ආපජ්ජතිති එවං පකාරාපි වොදනා අනවකාසාවාති.

එත්ථාහ – යුත්තං තාව පුරිමෙසු තිසු වාදෙසු “කායස්ස හෙදා”ති චුත්තං පඤ්චවොකාරහවපරියාපන්නං අත්තභාවං ආරබ්භ පවත්තත්තා තෙසං වාදානං, චතුරවොකාරහවපරියාපන්නං පන අත්තභාවං නිස්සාය පවත්තෙසු චතුත්ථාදිසු චතුසු වාදෙසු කස්මා “කායස්ස හෙදා”ති චුත්තං . න හි අරුපිනං කායො විජ්ජතිති? සච්චමෙතං, රුපත්තභාවෙ පවත්තවොහාරෙනෙව පන දිට්ඨිගතිකො අරුපත්තභාවෙපි කායවොහාරං ආරොපෙත්වා ආහ “කායස්ස හෙදා”ති. යථා ව දිට්ඨිගතිකා දිට්ඨියො පඤ්ඤාපෙන්නි, තථා ව භගවා දස්සෙතිති, අරුපකායභාවතො වා එස්සාදිධම්මසමුභහුතෙ අරුපත්තභාවෙ කායනිද්දෙසො දට්ඨබ්බො. එත්ථ ව කාමදෙවත්තභාවාදිනිරවසෙසවිභවපතිට්ඨාපකානං දුතියවාදාදිනං යුත්තො අපරත්තකප්පිකභාවො අනාගතද්ධවිසයත්තා තෙසං වාදානං, න පන දිට්ඨිගතිකපච්චිකභවමනුස්සත්තභාවසමුච්ඡේදපතිට්ඨාපකස්ස පට්ඨවාදස්ස පච්චුප්පන්නවිසයත්තා. දුතියවාදාදිනඤ්ඨි පුරිමපුරිමවාදසඬගතිතස්සෙව අත්තතො තදුත්තරුත්තරිහවොපපන්නස්ස සමුච්ඡේදතො යුජ්ජති අපරත්තකප්පිකතා, තථා ව “නො ව ඛො හො අයං අත්තා එත්තාවතා සම්මා සමුච්ඡින්නො හොති”තිආදි චුත්තං, යං පන තත්ථ චුත්තං “අත්ථි ඛො හො අඤ්ඤො අත්තා”ති, තං මනුස්සකායවිසෙසාපෙක්ඛාය චුත්තං, න සබ්බථා අඤ්ඤභාවතොති? නො න යුත්තො, ඉධලොකපරියාපන්නත්තෙපි ව පට්ඨවාදවිසයස්ස අනාගතකාලස්සෙව තස්ස අධිප්පෙතත්තා පට්ඨවාදිනොපි අපරත්තකප්පිකතාය න කොචි විරොධොති.

දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදවණ්ණනා

93. දිට්ඨධම්මොති දස්සනභුතෙන ඤාණෙන උපලද්ධධම්මො. තත්ථ යො අනින්ද්‍රියවිසයො, සොපි සුපාකට්ඨාවෙන ඉන්ද්‍රියවිසයො විය හොතිති ආහ “දිට්ඨධම්මොති පච්චක්ඛධම්මො චුච්චති”ති. තෙනෙව ව “තත්ථ තත්ථ පච්චද්ධත්තභාවස්සෙතං අධිවචන”න්ති චුත්තං.

95. අත්තොනිජ්ඣායනලක්ඛණොති ඤාතිභොගරොගසීලදිට්ඨිබ්බාසනෙහි චුට්ඨස්ස චෙතසො අත්තො අබ්භන්තරං නිජ්ඣායනං සොවනං අත්තොනිජ්ඣායනං, තං ලක්ඛණං එතස්සාති අත්තොනිජ්ඣායනලක්ඛණො. තත්තීස්සිතලාලප්පනලක්ඛණොති තං සොකං සමුච්චානහෙතුං නිස්සිතං තත්තීස්සිතං, භුසං විලාපනං ලාලප්පනං, තත්තීස්සිතඤ්ඤා ලාලප්පනඤ්ඤා තත්තීස්සිතලාලප්පනං, තං ලක්ඛණං එතස්සාති තත්තීස්සිතලාලප්පනලක්ඛණො. ඤාතිබ්බාසනාදිනා චුට්ඨස්ස පරිදෙවෙනාපි අසක්කුණත්තස්ස අත්තොගතසොකසමුට්ඨිතො භුසො ආයාසො උපායාසො. සො පන යස්මා චෙතසො අප්පසන්නාකාරො හොති, තස්මා “විසාදලක්ඛණො”ති චුත්තො.

96. විතක්කනං විතක්කිතං, තං පන අභිනිරොපනසභාවො විතක්කොයෙවාති ආහ “අභි...පෙ.... විතක්කො”ති. එස නයො විචාරිතන්ති එත්ථාපි. ඛොහකරසභාවත්තා විතක්කවිචාරානං තංසභිතං ඤානං සඋබ්බිලනං විය හොතිති චුත්තං “සකණ්ඩකං විය බායති”ති.

97. යාය උබ්බිලාපනපිතියා උප්පන්නාය විත්තං “උබ්බිලාවිත”න්ති චුච්චති, සා පිති උබ්බිලාවිතත්තං යස්මා පන විත්තස්ස උබ්බිලභාවො තස්සා පිතියා සති හොති, නාසති, තස්මා සා “උබ්බිලභාවකාරණ”න්ති චුත්තා.

98. ආහොගොති වා විත්තස්ස ආභුග්ගභාවො, ආරම්මණෙ ඔණනභාවොති අත්ථො. සුබ්බෙත හි විත්තං ආරම්මණෙ අභිනතං හොති, න දුක්ඛෙත විය අපනතං, නාපි අදුක්ඛමසුබ්බෙත විය අනභිනතං අනපනතඤ්ඤා. තත්ථ “බුජ්ජිපාසාදිඅභිභූතස්ස විය මනුඤ්ඤාභොජනාදිසු කාමෙහි විවෙචියමානස්සුපාදාරම්මණපත්ථනා විසෙසතො අභිවඩ්ඨති, උළාරස්ස පන කාමරසස්ස යාවදත්ථං තිත්තස්ස මනුඤ්ඤාරසභොජනං භුත්තාවිනො විය සුභිතස්ස හොත්තුකාමතා කාමෙසු පාතබ්බාතා න හොති, විසයස්සාගිද්ධතාය විසයෙහි දුම්මොවියෙහිපි ජලුකා විය සයමෙව මුඤ්ඤති”ති ව අයොනියො උම්මුජ්ජිත්වා කාමගුණසත්තප්පිතතාය සංසාරදුක්ඛවූපසමං බ්‍යාකාසි පට්ඨවාදී. කාමාදිනං ආදිනවදස්සිතාය, පට්ඨවාදිජ්ඣානසුඛස්ස සත්තභාවදස්සිතාය ව පට්ඨවාදිජ්ඣානසුඛතිත්තියා සංසාරදුක්ඛවූපච්ඡේදං බ්‍යාකංසු දුතියාදිවාදිනො, ඉධාපි උච්ඡේදවාදෙ චුත්තප්පකාරො විචාරො යථාසම්භවං ආනෙත්වා වත්තබ්බො. අයං පනෙත්ථ විසෙසො – එකස්මිඤ්ඤ අත්තභාවෙ පඤ්ඤා වාදා ලබ්භන්ති. තෙනෙව හි පාළියං “අඤ්ඤො අත්තා”ති අඤ්ඤාග්ගහණං න කතං. කථං පනෙත්ථ අච්චන්තනිබ්බානපඤ්ඤාපකස්ස අත්තතො දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදස්ස සස්සතදිට්ඨියා සඬගහො, න පන උච්ඡේදදිට්ඨියාති? තංතංසුබ්බවිසෙසසමඬගිතාපච්චද්ධෙන බන්ධවිමොක්ඛෙන සුද්ධස්ස අත්තතො සකරුපෙ අච්චානදිපනතො.

සෙසාති සෙසා පඤ්ඤාපඤ්ඤාස දිට්ඨියො. තාසු අත්තානන්තිකවාදාදිනං සස්සතදිට්ඨිභාවො තත්ථ තත්ථ පකාසිතොයෙව.

101-3. කිං පන කාරණං පුබ්බන්තාපරත්තා එව දිට්ඨාභිනිවෙසස්ස විසයභාවෙන දස්සිතා, න පන තදුභයමෙකජ්ඣන්ති? අසම්භවතො. න හි පුබ්බන්තාපරත්තෙසු විය තදුභයවිනිමුත්තෙ මජ්ඣන්තෙ දිට්ඨිකප්පනා සම්භවති ඉත්තරකාලත්තා, අප් පන පච්චුප්පන්නභවො තදුභයවෙමජ්ඣං, එවං සති දිට්ඨිකප්පනක්ඛමො තස්ස උභයසභාවො පුබ්බන්තාපරත්තෙසුයෙව අත්තොගධොති කථමදස්සිතං. අප් වා පුබ්බන්තාපරත්තවත්තතාය

“පුබ්බන්තාපරන්තො”ති මජ්ඣන්තො චූච්චති, සො ච “පුබ්බන්තාපරන්තකප්පිකා චා පුබ්බන්තාපරන්තානුදිට්ඨිනො”ති වදන්තෙන පුබ්බන්තාපරන්තෙහි විසුං කත්වා චූත්තොයෙවාති දට්ඨබ්බො. අට්ඨකථායමපි “සබ්බෙපි තෙ අපරන්තකප්පිකෙ පුබ්බන්තාපරන්තකප්පිකෙ”ති එතෙන සාමඤ්ඤනිද්දෙසෙන, එකසෙසෙන චා සඬග්ගිතාති දට්ඨබ්බං, අඤ්ඤථා සඬකඬඨීත්වා චූත්තවචනස්ස අනන්තකතා ආපජ්ජෙය්‍යාති. කෙ පන තෙ පුබ්බන්තාපරන්තකප්පිකා? යෙ අන්තානන්තිකා හුත්වා දිට්ඨමමනිබ්බානවාදාති එවං පකාරා වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ච “සබ්බෙ තෙ ඉමෙහෙව ද්වාසට්ඨියා වත්ථුහි, එතෙසං චා අඤ්ඤතරෙන, නත්ථි ඉතො බහිද්ධා”ති වචනතො, පුබ්බන්තකප්පිකාදිත්තයවිනිමුත්තස්ස ච කස්සවි දිට්ඨිගතිකස්ස අභාවතො යාති තාති සාමඤ්ඤථලාදි (දී. නි. 1.166) සුත්තන්තරෙසු චූත්තප්පකාරාති අකිරියාහෙතුකනත්ථිකවාදාදීනි, යාති ච ඉස්සරපජාපතිපුරිසකාලසභාවනියතියදිව්ඡාවාදාදිප්පහෙදාති දිට්ඨිගතාති (විසුද්ධි. ටී. 2.563; වහ. අනුට්. 189 පස්සිතබ්බං) බහිද්ධාපි දිස්සමානාති, තෙසං එත්ථෙව සඬග්ගො, අන්තොගධතා ච වෙදිතබ්බො. කථං? අකිරියවාදො තාව “වඤ්ඤො කුට්ටියො”තිආදිනා කිරියාභාවදීපනතො සස්සතවාදෙ අන්තොගධො, තථා “සත්තිමෙ කායා”තිආදි (දී. නි. 1.174) නයජ්ජවත්තො පකුට්ඨවාදො, “නත්ථි හෙතු නත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසායා”තිආදි (දී. නි. 1.168) වචනතො අහෙතුකවාදො අධිව්චසමුප්පන්නිකවාදෙ අන්තොගධො. “නත්ථි පරො ලොකො”තිආදි (දී. නි. 1.171) වචනතො නත්ථිකවාදො උච්ඡේදවාදෙ අන්තොගධො. තථා හි තත්ථ “කායස්ස හෙදා උච්ඡ්ජ්ජති”තිආදි (දී. නි. 1.86) චූත්තං. පඨමෙන ආදි-සද්දෙන නිගණ්ඨවාදාදයො සඬග්ගිතා.

යදිපි පාළියං නාටපුත්තවාද (දී. නි. 1.178) භාවෙන චාතුයාමසංවරො ආගතො, තථාපි සත්තවතාතික්කමෙන වික්ඛෙපවාදිතාය නාටපුත්තවාදොපි සඤ්චයවාදො විය අමරාවික්ඛෙපවාදෙසු අන්තොගධො. “තං ජීවං තං සරිරං, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරං”න්ති (දී. නි. 1.377; ම. නි. 2.122; සං. නි. 2.35) එවං පකාරා වාදා “රුපී අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා”තිආදිවාදෙසු සඬග්ගං ගච්ඡන්ති, “හොති තථාගතො පරං මරණා, “අත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති එවං පකාරා සස්සතවාදෙ. “න හොති තථාගතො පරං මරණා, නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති එවං පකාරා උච්ඡේදවාදෙන සඬග්ගිතා. “හොති ච න හොති ච තථාගතො පරං මරණා, අත්ථි ච නත්ථි ච සත්තා ඔපපාතිකා”ති එවං පකාරා එකව්චසස්සතවාදෙ අන්තොගධො. “නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණා, නෙවත්ථි න නත්ථි සත්තා ඔපපාතිකා”ති ච එවං පකාරා අමරාවික්ඛෙපවාදෙ අන්තොගධො. ඉස්සරපජාපතිපුරිසකාලවාදා එකව්චසස්සතවාදෙ අන්තොගධො, තථා කණාදවාදො. සභාවනියතියදිව්ඡාවාදා අධිව්චසමුප්පන්නිකවාදෙන සඬග්ගිතා. ඉමිනා නයෙන සුත්තන්තරෙසු, බහිද්ධා ච දිස්සමානානං දිට්ඨිගතානං ඉමාසු ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිසු අන්තොගධතා වෙදිතබ්බො.

අජ්ඣාසයන්ති දිට්ඨිජ්ඣාසයං. සස්සතුච්ඡේදදිට්ඨිවසෙන හි සත්තානං සංකිලෙසපක්ඛෙ දුට්ඨො අජ්ඣාසයො, තඤ්ච භගවා අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං අපරිමාණෙ එව ඤෙය්‍යවිසෙසෙ උප්පජ්ජනවසෙන අනෙකහෙදගින්නානමපි “වත්තාරො ජනා සස්සතවාදා”තිආදිනා ද්වාසට්ඨියා පහෙදෙහි සඬග්ගිතවසෙන සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡිත්තවා දස්සෙන්තො පමාණභූතාය තුලාය ධාරයමානො විය හොතිති ආහ “තුලාය තුලයන්තො වියා”ති. තථා හි වක්ඛති “අන්තො ජාලිකතා”තිආදි (දී. නි. 1.146). “සිනෙරුපාදතො වාලුකං උද්ධරන්තො වියා”ති එතෙන සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණෙන අඤ්ඤස්ස ඉමිස්සා දෙසනාය අසක්කුණෙය්‍යානං දස්සෙති.

අනුසන්ධානං අනුසන්ධි, පුච්ඡාය කතො අනුසන්ධි පුච්ඡානුසන්ධි. අථ චා අනුසන්ධියතිති අනුසන්ධි, පුච්ඡා අනුසන්ධි එතස්සාති පුච්ඡානුසන්ධි. පුච්ඡාය අනුසන්ධියතිති චා පුච්ඡානුසන්ධි. අජ්ඣාසයානුසන්ධිමිහිපි එසෙව නයො. යථානුසන්ධිති එත්ථ පන අනුසන්ධියතිති අනුසන්ධි, යා යා අනුසන්ධි යථානුසන්ධි, අනුසන්ධිඅනුරූපං චා යථානුසන්ධිති සද්දත්ථො වෙදිතබ්බො, සො “යෙන පන ධම්මෙන ආදිමිහි දෙසනා උට්ඨිතා, තස්ස ධම්මස්ස අනුරූපධම්මවසෙන චා පටිපක්ඛවසෙන චා යෙසු සුත්තෙසු උපරි දෙසනා ආගච්ඡති, තෙසං වසෙන යථානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. සෙය්‍යට්ඨං? ආකඬ්ඛෙය්‍යාසුත්තෙ (ම. නි. 1.64-69) හෙට්ඨා සීලෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි ඡ අභිඤ්ඤා ආගතා...පෙ.... කකචුපමෙ (ම. නි. 1.222) හෙට්ඨා අක්ඛන්තියා උට්ඨිතා, උපරි කකචුපමා ආගතා”තිආදිනා අට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.100-104) චූත්තො.

ඉති කිරාති භගවතො යථාදෙසිතාය අත්තසුඤ්ඤතාය අත්තතො අරුච්චනභාවදීපනං. හොති ධම්මාලපනං. අනත්තකතානීති අත්තතා න කතාති, අනත්තකෙහි චා බන්ධෙහි කතාති. කමත්තානං පුසිස්සන්තිති අසති අත්තති බන්ධානඤ්ච බණ්කත්තා කම්මානි කං අත්තානං අත්තතො එලෙන පුසිස්සන්ති, කො කම්මඵලං පටිසංවෙදෙතිති අත්ථො. අවිද්වාති සුනාදිවිරහෙන අරියධම්මස්ස අකොවිදතාය න විද්වා. අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය උපගතො, අරියධම්මෙ අවිනිතතාය අප්පභීනාවිජ්ජොති අත්ථො. තණ්හාධිපතෙය්‍යෙන වෙතසාති “යදි අහං නාම කොචි නත්ථි, මයා කතස්ස කම්මස්ස කො ඵලං පටිසංවෙදෙති, සති පන තස්මිං සියා ඵලූපහොගො”ති තණ්හාධිපතීතො ආගතො තණ්හාධිපතෙය්‍යා, තෙන. අත්තවාදුපාදානසහගත වෙතසා. අතිධාවිතබ්බන්ති බණ්කත්තෙපි සඬබාරානං යස්මිං සත්තානෙ කම්මං කතං, තත්ථෙව ඵලූප්පත්තීතො ධම්මපුඤ්ජමත්තස්සෙව ච සිද්ධෙ කම්මඵලසම්බන්ධෙ එකත්තතායං මිච්ඡා ගහෙත්වා එකෙන කාරකවෙදකභූතෙන භවිතබ්බං, අඤ්ඤථා “කම්මඵලානං සම්බන්ධො න සියා”ති අත්තත්තතියසුඤ්ඤතාපකාසනං සත්ථුසාසනං අතික්කම්මිතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යාති අත්ථො.

“උපරි ඡ අභිඤ්ඤා ආගතා”ති අනුරූපධම්මවසෙන යථානුසන්ධිං දස්සෙති, ඉතරෙහි පටිපක්ඛවසෙන. කිලෙසෙනාති “ලොභො විත්තස්ස උපක්කිලෙසො”තිආදිනා කිලෙසවසෙන. ඉමස්මිමිපිති පි-සද්දෙන යථා

වුත්තසුත්තාදීසු පටිපක්ඛවසෙන යථානුසන්ධි, එවං ඉමස්මිම්පි සුත්තෙනි දස්සෙති. තථා හි නිව්වසාරාදිපඤ්ඤාපකානං දිට්ඨිගතානං වසෙන උට්ඨිතා අයං දෙසනා නිව්වසාරාදිසුඤ්ඤාපකාසනෙන නිට්ඨාපිතාති.

පරිතස්සිතච්ඡන්දිතවාරවණ්ණනා

105-117. මරියාදවිභාගදස්සනත්ථන්ති සස්සතාදිදිට්ඨිදස්සනස්ස සම්මාදස්සනෙන සඬ්ඤාභාවවිභාවනත්ථං. තදපි වෙදයිතන්ති සම්බන්ධො. අජානනං අපස්සනන්ති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති “ඉදං දිට්ඨිට්ඨානං එවංගහිකං එවංපරාමට්ඨං එවංගහිතං හොති එවංඅභිසම්පරාය”න්ති යථාභූතං අජානන්තානං අපස්සන්තානං. තථා යස්මිං වෙදයිතෙ අවිතතණ්හතාය එවං දිට්ඨිගතං උපාදියන්ති, තං වෙදයිතං සමුදයාදිතො යථාභූතං අජානන්තානං අපස්සන්තානං, එතෙන අනාවරණඤ්ඤාණසමන්තවක්ඛුහි යථා තථාගතානං යථාභූතමෙන්ථ ඤාණදස්සනං, න එවං දිට්ඨිගතිකානං, අථ බො තණ්හාදිට්ඨිපරාමාසොයෙවාති දස්සෙති. තෙනෙව වායං දෙසනා මරියාදවිභාගදස්සනත්ථා ජාතා. අට්ඨකථායං පන “යථාභූතං ධම්මානං සභාවං අජානන්තානං අපස්සන්තාන”න්ති අවිසෙසෙන වුත්තං. න හි සඬ්ඤාධම්මසභාවං අජානනමත්තෙන මිච්ඡා අභිනිවිසන්තිති. සාමඤ්ඤජොතනා විසෙසෙ අවතිට්ඨන්ති අයං විසෙසයොජනා කතා. වෙදයිතන්ති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති දිට්ඨිපඤ්ඤාපනවසෙන පවත්තං දිට්ඨියා අනුභූතං අනුභවනං. තණ්හාගතානන්ති තණ්හාය ගතානං උපගතානං, පවත්තානං වා. තඤ්ච බො පනෙතන්ති ව යථාචුත්තං වෙදයිතං පච්චාමසති. තඤ්චි වට්ඨාමිසභූතං දිට්ඨිතණ්හාසල්ලානුවිද්ධතාය සඋබ්බිලත්තා වඤ්චලං, න මග්ගඵලසුඛං විය එකරූපෙන අවතිට්ඨන්ති. තෙනෙවාහ “පරිතස්සිතෙනා”තිආදි.

අථ වා එවං විසෙසකාරණතො ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතානි විහජිත්වා ඉදානි අවිසෙසකාරණතො තානි දස්සෙතුං “තත්ථ භික්ඛවෙ”තිආදිකා දෙසනා ආරද්ධා. සබ්බෙසඤ්චි දිට්ඨිගතිකානං වෙදනා අවිජ්ජා තණ්හා ව අවිසිට්ඨකාරන්ති. තත්ථ තදපිති “සස්සතං අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤාපෙන්නි”ති එත්ථ යදෙන “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති පඤ්ඤාපනං, තදපි. සුඛාදිභෙදං තිවිධවෙදයිතං යථාක්කමං දුක්ඛසල්ලානිව්වතො, අවිසෙසෙන සමුදයත්ථඬ්ගමස්සාදාදිනවනිස්සරණතො වා යථාභූතං අජානන්තානං අපස්සන්තානං, තතො එව ව සුඛාදිපත්ථනාසම්භවතො තණ්හාය උපගතත්තා තණ්හාගතානං තණ්හාපරිතස්සිතෙන දිට්ඨිච්ඡන්දිතමෙව දිට්ඨිවලනමෙව, “අසති අත්තති කො වෙදනං අනුභවති”ති කායවච්ඡ්චාරෙසු දිට්ඨියා වොපනප්පත්තිමත්තමෙව වා, න පන දිට්ඨියා පඤ්ඤාපෙනබ්බො සස්සතො කොචි ධම්මො අත්ථිති අත්ථො. එකච්චසස්සතවාදාදිසුපි එසෙව නයො.

එස්සපච්චයවාරවණ්ණනා

118. යෙන තණ්හාපරිතස්සිතෙන එතානි දිට්ඨිගතානි පවත්තන්ති, තස්ස වෙදයිතං පච්චයො, වෙදයිතස්සාපි එස්සො පච්චයොති දෙසනා දිට්ඨියා පච්චයපරම්පරන්ද්ධාරණන්ති ආහ “පරම්පරපච්චයදස්සනත්ථ”න්ති, තෙන යථා පඤ්ඤාපනධම්මො දිට්ඨි, තස්පච්චයධම්මා ව යථාසකං පච්චයවසෙනෙව උප්පජ්ජන්ති, න පච්චයෙහි විනා, එවං පඤ්ඤාපෙනබ්බො ධම්මාපි රූපවෙදනාදයො, න එත්ථ කොචි අත්තා වා ලොකො වා සස්සතොති අයමත්ථො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං.

තෙනංයානංච්ඡජතිවාරවණ්ණනා

131. තස්ස පච්චයස්සාති එස්සපච්චයස්ස දිට්ඨිවෙදයිතෙති දිට්ඨියා පච්චයභූතෙ වෙදයිතෙ, එස්සපධානෙහි අත්තතො පච්චයෙහි නිජ්ජාදෙනබ්බෙති අත්ථො. විනාපි වක්ඛාදිත්ථුහි, සම්පයුත්තධම්මෙහි ව කෙහිචි වෙදනා උප්පජ්ජති, න පන කදාචි එස්සෙන විනාති එස්සො වෙදනාය බලවකාරණන්ති ආහ “බලවභාවදස්සනත්ථ”න්ති. සන්තිහිතොපි හි විසයො සවෙ චුසනාකාරරහිතො හොති චිත්තූප්පාදො, න තස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො හොතිති එස්සොව සම්පයුත්තධම්මානං විසෙසපච්චයො. තථා හි භගවතා චිත්තූප්පාදං විභජන්තෙන එස්සොයෙව පඨමං උද්ධට්ඨො, වෙදනාය පන අධිට්ඨානමෙව.

දිට්ඨිගතිකාධිට්ඨානවට්ඨකථාවණ්ණනා

144. භෙට්ඨා තිසුපි වාරෙසු අධිකතත්තා, උපරි ව “පටිසංවෙදෙන්ති”ති වක්ඛමානත්තා වෙදයිතමෙන්ථ පධානන්ති ආහ “සබ්බදිට්ඨිවෙදයිතානි සම්පිණ්ඩෙති”ති. සම්පිණ්ඩෙතිති ව “යෙපි තෙ”ති තත්ථ තත්ථ ආගතස්ස පි-සද්දස්ස අත්ථං දස්සෙති. වෙදයිතස්ස එස්සෙ පක්ඛිපනං එස්සපච්චයතාදස්සනමෙව “ජති අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනෙහි ඡළාරම්මණපටිසංවෙදනං එකන්තතො ඡථස්සභෙතුකමෙව”ති. සඤ්ජායන්ති එත්ථාති අධිකරණත්ථො සඤ්ජාති-සද්දොති ආහ “සඤ්ජාතිට්ඨානෙ”ති. එවං සමොසරණසද්දොපි දට්ඨබ්බො. ආයතනි එත්ථ ඵලං තදායත්තවුත්තිතාය, ආයභූතං වා අත්තතො ඵලං තනොති පවත්තෙතිති ආයතනං, කාරණං. රුක්ඛගච්ඡසමුග්ග අරඤ්ඤවොභාරො අරඤ්ඤමෙව අරඤ්ඤායතනන්ති ආහ “පණ්ණත්තිමත්තෙ”ති. අත්ථත්තයෙපිති පි-සද්දෙන අවුත්තත්ථසම්පිණ්ඩනං දට්ඨබ්බං, තෙන ආකාරනිවාසාධිට්ඨානත්ථෙ සඬ්ගණ්හාති. හිරඤ්ඤායතනං සුවණ්ණායතනං, වාසුදෙවායතනං කම්මායතනන්ති ආදීසු ආකාරනිවාසාධිට්ඨානෙසු ආයතනසද්දො. වක්ඛාදීසු ව එස්සාදයො ආකිණ්ණා, තානි ව නෙසං නිවාසො, අධිට්ඨානඤ්ච නිස්සයපච්චයභාවතොති. තිණ්ණමපි විසයිත්ථියවිඤ්ඤාණානං සඬ්ගතිභාවෙන ගහෙතබ්බො එස්සොති “සඬ්ගති”ති වුත්තො. තථා හි සො “සන්තිපාතපච්චුපට්ඨානො”ති වුච්චති. ඉමිනා නයෙනානි විජ්ජමානෙසුපි

අඤ්ඤෙසු සම්පයුත්තධම්මෙසු යථා “වක්ඛුඤ්ච...පෙ.... එස්සො”ති (ම. නි. 1.204; ම. නි. 3.421, 425, 426; සං. නි. 2.43-45; සං. නි. 4.60; කථා. 465) එතස්මිං සුත්තෙ වෙදනාය පධානකාරණභාවදස්සනත්ථං එස්සසීසෙන දෙසනා කතා, එවම්ධාපි බ්‍රහ්මජාලෙ “එස්සපච්චයා වෙදනා”තිආදිනා එස්සං ආදිං කත්වා අපරන්තපට්ඨවසමුප්පාදදීපනෙන පච්චයපරම්පරං දස්සෙතුං “එස්සායතනෙනි චුස්ස චුස්සා”ති එස්සමුඛෙන චුත්තං.

එස්සො අරුපධම්මොපි සමානො එකදෙසෙන ආරම්මණෙ අනල්ලියමානොපි චුසනාකාරෙන පවත්නති චුසන්තො විය හොතිති ආහ “එස්සොව තං තං ආරම්මණං චුසති”ති, යෙන සො “චුසනලක්ඛණො, සඬ්ඝට්ටනරසො”ති ව චුච්චති. “එස්සායතනෙනි චුස්ස චුස්සා”ති අචුසනකිච්චානිපි ආයතනානි “මඤ්චා සොසන්ති”තිආදියු විය නිස්සිතවොහාරෙන චුසනකිච්චානි කත්වා දස්සිතානිති ආහ “එස්සෙ උපනික්ඛිපිත්වා”ති, එස්සගතිකානි කත්වා එස්සුපචාරං ආරොපෙත්වාති අත්ථො. උපචාරො හි නාම වොහාරමත්තං, න තෙන අත්ථසිද්ධිං හොතිති ආහ “තස්මා”තිආදි.

අත්තනො පච්චයභුත්තානං ඡන්තං එස්සානං වසෙන වක්ඛුසම්චස්සජා යාව මනොසම්චස්සජානි සඬ්ඛෙපතො ඡබ්බිධා වෙදනා, චිත්ථාරතො පන අට්ඨසනපරියායෙන අට්ඨසනභෙදා. රූපතණ්හාදිභෙදායානි රූපතණ්හා යාව ධම්මතණ්හානි සඬ්ඛෙපතො ඡජ්ජභෙදාය, චිත්ථාරතො අට්ඨසනභෙදාය. උපනිස්සයකොට්ඨානි උපනිස්සයසීසෙන. කස්මා පනෙත්ථ උපනිස්සයපච්චයොව උද්ධට්ඨො, නනු සුඛා වෙදනා, අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා ව තණ්හාය ආරම්මණමත්තආරම්මණාධිපතිආරම්මණුපනිස්සයපකතූපනිස්සයවසෙන චතුධා පච්චයො, දුක්ඛා ව ආරම්මණමත්තපකතූපනිස්සයවසෙන ද්විධාති? සච්චමෙතං, උපනිස්සයෙ එව පන තං සබ්බං අන්තොගධං. යුත්තං තාව ආරම්මණුපනිස්සයස්ස උපනිස්සයසාමඤ්ඤතො උපනිස්සයෙන සඬ්ගහො, ආරම්මණමත්තආරම්මණාධිපතීනං පන කථන්ති? තෙසම්පි ආරම්මණසාමඤ්ඤතො ආරම්මණුපනිස්සයෙන සඬ්ගහොව කතො, න පකතූපනිස්සයෙනාති දට්ඨබ්බං. එතදත්ථමෙවෙත්ථ “උපනිස්සයකොට්ඨා”ති චුත්තං, න “උපනිස්සයෙනා”ති.

චතුබ්බිධස්සානි කාමුපාදානං යාව අත්තවාදුපාදානන්ති චතුබ්බිධස්ස. නනු ච තණ්හාව කාමුපාදානන්ති? සච්චමෙතං. තත්ථ දුබ්බලා තණ්හා තණ්හාව, බලවති තණ්හා කාමුපාදානං. අථ වා අප්පත්තවිසයපත්ථනා තණ්හා තමසි වොරානං කරපසාරණං විය. සම්පත්තවිසයග්ගහණං උපාදානං, වොරානං කරප්පත්තධනග්ගහණං විය. අප්පිච්ඡතාපටිපක්ඛා තණ්හා, සන්තොසපටිපක්ඛා උපාදානං. පරියෙසනදුක්ඛමූලං තණ්හා, ආරක්ඛදුක්ඛමූලං උපාදානන්ති අයමෙතෙසං විසෙසො. උපාදානස්සානි අසහජාතස්ස උපාදානස්ස උපනිස්සයකොට්ඨා, ඉතරස්ස සහජාතකොට්ඨානි දට්ඨබ්බං. තත්ථ අනන්තරස්ස අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනපච්චයෙහි, අනානන්තරස්ස උපනිස්සයෙන, ආරම්මණභුත්තා පන ආරම්මණාධිපතිආරම්මණුපනිස්සයෙහි, ආරම්මණමත්තෙනෙව වානි තං සබ්බං උපනිස්සයෙනෙව ගහෙත්වා “උපනිස්සයකොට්ඨා”ති චුත්තං. යස්මා ච තණ්හාය රූපාදීනි අස්සාදෙත්වා කාමෙසු පාතබ්බාතං ආපජ්ජති, තස්මා තණ්හා කාමුපාදානස්ස උපනිස්සයො. තථා රූපාදිභෙදෙව සම්මුල්ලො “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.171; ම. නි. 1.445; ම. නි. 2.94, 95, 225; ම. නි. 3.91, 116, 136; සං. නි. 3.210; ධ. ස. 1221; විහ. 938) මිච්ඡාදස්සනං, සංසාරතො මුච්චිතුකාමො අසුද්ධිමග්ගෙ සුද්ධිමග්ගපරාමසනං, ඛන්ධෙසු අත්තත්තනියගාහභුතං සක්කායදස්සනං ගණ්හානි, තස්මා ඉතරෙසම්පි තණ්හා උපනිස්සයොති දට්ඨබ්බං. සහජාතස්ස පන සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතභෙතුවසෙන තණ්හා පච්චයො හොති. තං සබ්බං සන්ධාය “සහජාතකොට්ඨා”ති චුත්තං.

තථානි උපනිස්සයකොට්ඨා වෙච සහජාතකොට්ඨා වානි අත්ථො. භවස්සානි කම්මභවස්ස වෙච උපපත්තිභවස්ස ව. තත්ථ වෙනනාදිසඬ්ඛා තං සබ්බං භවගාමිකම්මං කම්මභවො, කාමභවාදිකො නව්ච්චො උපපත්තිභවො, තෙසං උපපත්තිභවස්ස චතුබ්බිධම්පි උපාදානං උපපත්තිභවකාරණකම්මභවකාරණභාවතො, තස්ස ව සභායභාටුපගමනතො පකතූපනිස්සයවසෙන පච්චයො හොති. කම්මාරම්මණකරණකාලෙ පන කම්මසහජාතකාමුපාදානං උපපත්තිභවස්ස ආරම්මණපච්චයෙන පච්චයො හොති. කම්මභවස්ස පන සහජාතස්ස සහජාතං උපාදානං සහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතවසෙන වෙච භෙතූමග්ගවසෙන ව අනෙකධා පච්චයො හොති, අසහජාතස්ස අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරූපනිස්සයනත්ථිවිගතාසෙවනවසෙන, ඉතරස්ස පකතූපනිස්සයවසෙන, සම්මසනාදිකාලෙසු ආරම්මණවසෙන ව පච්චයො හොති. තත්ථ අනන්තරාදිකෙ උපනිස්සයපච්චයෙ, සහජාතාදිකෙ සහජාතපච්චයෙ පක්ඛිපිත්වා චුත්තං “උපනිස්සයකොට්ඨා වෙච සහජාතකොට්ඨා වා”ති.

භවො ජාතියානි එත්ථ භවොති කම්මභවො අධිප්පෙතො. සො හි ජාතියා පච්චයො, න උපපත්තිභවො. උපපත්තිභවො හි පඨමාභිනිබ්බත්තා ඛන්ධා ජාතියෙව. තෙන චුත්තං “ජාතීනි පනෙත්ථ සච්චාරා පඤ්චක්ඛන්ධා දට්ඨබ්බා”ති. සච්චාරානි ව නිබ්බන්තිවිකාරෙන සච්චාරා, තෙ ව අත්ථතො උපපත්තිභවොයෙව. න හි තදෙව තස්ස කාරණං භවිතුං යුත්තන්ති. කම්මභවො ව උපපත්තිභවස්ස කම්මපච්චයෙන වෙච උපනිස්සයපච්චයෙන ව පච්චයො හොතිති ආහ “භවො ජාතියා උපනිස්සයකොට්ඨා පච්චයො”ති.

යස්මා ව සති ජාතියා ජරාමරණං, ජරාමරණාදිනා චුට්ඨස්ස බාලස්ස සොකාදයො ව සම්භවන්ති, නාසති, තස්මා “ජාති...පෙ.... පච්චයො හොති”ති චුත්තං. සහජාතූපනිස්සයසීසෙන පච්චයවිචාරණාය දස්සිතත්තා, අඬ්ගවිචාරණාය ව අනාමට්ඨත්තා ආහ “අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො”ති. මහාවිසයත්තා පට්ඨවසමුප්පාදවිචාරණාය සා නිරවසෙසා කුතො ලද්ධබ්බානි ආහ “චිත්ථාරතො”තිආදි. එකදෙසෙන වෙත්ථ කථිතස්ස පට්ඨවසමුප්පාදස්ස තථා කථනෙ සද්ධිං උදාහරණෙන කාරණං දස්සෙත්තො “භගවා හී”තිආදිමාහ. තත්ථ කොටි න පඤ්ඤායතීති අසුකස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස, චක්ඛවත්තිනො වා කාලෙ අවිජ්ජා උප්පන්නා, න තතො පුබ්බෙනි අවිජ්ජාය ආදිමරියාදා

අප්පට්භතස්ස මම සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්සාපි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජමානත්තායෙවාති අත්ථො. අයං පච්චයො ඉදප්පච්චයො, තස්මා ඉදප්පච්චයා, ඉමස්මා කාරණා ආසවපච්චයාති අත්ථො. භවතණ්හායාති භවසංයොජනභූතාය තණ්හාය. භවදිට්ඨියාති සස්සතදිට්ඨියා. “ඉතො එත්ථ එත්තො ඉධා”ති අපරියන්තං අපරාපරුප්පත්තිං දස්සෙති.

විවට්ඨකථාදිවණ්ණනා

145. “වෙදනානං සමුදය”න්තිආදිපාළි වෙදනාකම්මට්ඨානන්ති දට්ඨබ්බො. තන්ති “එස්සසමුදයා එස්සතිරොධා”ති චුත්තඵස්සට්ඨානං. ආභාරොති කබ්බිකාරො ආභාරො වෙදිතබ්බො. සො හි “කබ්බිකාරො ආභාරො ඉමස්ස කායස්ස ආභාරපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.පච්චයනිද්දෙස 429) වචනතො කම්මසමුට්ඨානානම්පි උපත්ථම්භකපච්චයො හොතියෙව. යදිපි සොතාපන්තාදයො යථාභූතං පජානන්ති, උක්කංසගතිවිජානනවසෙන පන දෙසනා අරහත්තනිකූටෙන නිට්ඨාපිතා. එත්ථ ව “යතො ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු...පෙ.... යථාභූතං පජානාති”ති එතෙන ධම්මස්ස නියානිකභාවෙන සද්ධිං සඬ්ඝස්ස සුප්පට්පත්තිං දස්සෙති. තෙනෙව හි අට්ඨකථායමෙත්ථ “කො එවං ජානාතීති? බිණ්ණසවො ජානාති, යාව ආරද්ධවිපස්සකො ජානාති”ති පරිපුණ්ණං කත්වා භික්ඛුසඬ්ඝො දස්සිතො, තෙන යං චුත්තං “භික්ඛුසඬ්ඝවසෙනපි දීපෙනුං වට්ටති”ති, (දී. නි. අට්ඨ. 1.8) තං යථාරුතවසෙනෙව දීපිතං හොතීති දට්ඨබ්බං.

146. අත්තො ජාලස්සාති අත්තොජාලං, අත්තොජාලෙ කතාති අත්තොජාලිකතා. අපායුපපත්තිවසෙන අධො ඔසිදනං, සම්පත්තිභවවසෙන උද්ධං උග්ගමනං. තථා පරිත්තභූමිමහග්ගභූමිවසෙන, ඔලීනතා’තිධාවනවසෙන, පුබ්බන්තානුදිට්ඨිඅපරන්තානුදිට්ඨිවසෙන ව යථාක්කමං අධො ඔසිදනං උද්ධං උග්ගමනං යොජෙතබ්බං. “දසසහස්සිලොකධාතු”ති ජාතිබෙත්තං සන්ධායාහ.

147. අපණ්ණත්තිකභාවන්ති ධරමානකපණ්ණත්තියා අපණ්ණත්තිකභාවං. අතීතභාවෙන පන තථා පණ්ණත්ති යාව සාසනන්තරධානා, තතො උද්ධම්පි අඤ්ඤබුද්ධුප්පාදෙසු වත්තති එව. තථා හි වක්ඛති “වොහාරමත්තමෙව භවිස්සති”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.147). කායොති අත්තභාවො, යො රුපාරුපධම්මසමුහො. එවං භිස්ස අම්බරුක්ඛසදිසනා, තදවයවානඤ්ච රුපක්ඛන්ධවක්ඛාදීනං අම්බපක්කසදිසනා යුජ්ජන්ති. එත්ථ ව වණ්ටව්වෙසෙදෙ වණ්ටුපනිබන්ධානං අම්බපක්කානං අම්බරුක්ඛතො විච්චෙදො විය භවතෙත්තිජෙදෙ තදුපනිබන්ධානං රුපක්ඛන්ධාදීනං සන්තානතො විච්චෙදොති එත්තාවතා ඔපම්මං දට්ඨබ්බං.

148. ධම්මපරියායෙති පාළියං. ඉධත්ථොති දිට්ඨධම්මභිතං. පරත්ථොති සම්පරායභිතං. සඬ්ඛාමං විජිනාති එතෙනාති සඬ්ඛාමවිජයො. අත්ථසම්පත්තියා අත්ථජාලං. බාඤ්ජනසම්පත්තියා, සීලාදිඅනවජ්ජධම්මනිද්දෙසතො ව ධම්මජාලං. සෙට්ඨට්ඨෙතා බ්‍රහ්මභූතානං මග්ගඵලතිබ්බානානං විහත්තත්තා බ්‍රහ්මජාලං. දිට්ඨිවිවෙචනමුඛෙන සුඤ්ඤතාපකාසනෙන සම්මාදිට්ඨියා විභාවිතත්තා දිට්ඨිජාලං. තිත්ථියවාදනිමමද්දනුපායත්තා අනුත්තරො සඬ්ඛාමවිජයොති එවම්පෙත්ථ යොජනා වෙදිතබ්බා.

149. අත්තමනාති පීතියා ගහිතවිත්තා. තෙනෙවාහ “බුද්ධගතායා”තිආදි. යථා පන අනත්තමනා අත්තතො අනත්ථවරතාය පරමනා වෙරිමනා නාම හොන්ති. යථාහ “දිසො දිස”න්ති (ධ. ප. 42; උදා. 33) ගාථා, න එවං අත්තමනා. ඉමෙ පන අත්තතො අත්ථවරතාය සකමනා හොන්තිති ආහ “අත්තමනාති සකමනා”ති. අථ වා අත්තමනාති සමත්තමනා, ඉමාය දෙසනාය පරිපුණ්ණමනසඬ්ඝප්පාති අත්ථො. අභිනන්දන්ති තණ්හායන්ති අත්ථොති ආහ “තණ්හායම්පි ආගතො”ති. අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං අභිනන්දන්තිති උපගවිජන්ති සෙවන්තිති අත්ථොති ආහ “උපගමනෙපි ආගතො”ති. තථා අභිනන්දන්තිති සම්පට්ච්ජන්තිති අත්ථොති ආහ “සම්පට්ච්ජනෙපි ආගතො”ති. “අභිනන්දිත්වා”ති ඉමිනා පදෙන චුත්තොයෙව අත්ථො “අනුමොදිත්වා”ති ඉමිනා පකාසියන්ති අභිනන්දනසද්දො ඉධ අනුමොදනසද්දත්ථොති ආහ “අනුමොදනෙපි ආගතො”ති. “කතමඤ්ච තං භික්ඛවෙ”තිආදිනා (දී. නි. 1.7) තත්ථ තත්ථ පවත්තාය කටෙතුකමායනාපුච්ඡාය විස්සජ්ජනවසෙන පවත්තත්තා ඉදං සුත්තං වෙය්‍යාකරණං හොති. යස්මා පන පුච්ඡාවිස්සජ්ජනවසෙන පවත්තම්පි සගාථකං සුත්තං ගෙය්‍යං නාම හොති, නිග්ගාථකත්තමෙව පන අඬ්ගන්ති ගාථාරභිතං වෙය්‍යාකරණං, තස්මා චුත්තං “නිග්ගාථකත්තා හි ඉදං වෙය්‍යාකරණන්ති චුත්ත”න්ති.

අපරෙසුපිති එත්ථ පිසද්දෙන පාරම්පරිවයම්පි සඬ්ඛණ්හාති. චුත්තඤ්චි බුද්ධවංසෙ –

“ඉමෙ ධම්මෙ සම්මසතො, සභාවසරසලක්ඛණෙ;
ධම්මතෙජෙන වසුධා, දසසහස්සි පකම්පථා”ති. (බු. වං. 2.166);

වීරියබලෙනාති මහාභිනික්ඛමනෙ වක්කවත්තිසිරිපරිව්වාගහෙනුභූතවීරියප්පභාවෙන, බොධිමණ්ඩුපසඬ්ඝකමනෙ “කාමං තවො ව න්හාරු ව, අට්ඨි ව අවසිස්සතු”තිආදිනා (ම. නි. 2.184; සං. නි. 2.22; මහානි. 196) චුත්තචතුරධගසමන්තාගතවීරියානුභාවෙන. අවිජ්ජරියවෙගාභිතතාති විමහයාවහකිරියානුභාවසට්ටිතා . පංසුකුලඬොවනෙ කෙවි “පුඤ්ඤතෙජෙනා”ති වදන්ති , අවිජ්ජරියවෙගාභිතතාති යුත්තං විය දිස්සති, වෙස්සන්තරජාතකෙ පාරම්පරිපුරුණපුඤ්ඤතෙජෙන අනෙකක්ඛන්තුං කම්පිතත්තා “අකාලකම්පනෙනා”ති චුත්තං. සාධුකාරදානවසෙන අකම්පිත්ථ යථා තං ධම්මවක්කප්පවත්තෙන (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30). සඬ්ඛිතිකාලාදීසුපි සාධුකාරදානවසෙන අකම්පිත්ථාති වෙදිතබ්බං. අයං තාවෙන්ථ අට්ඨකථාය ලීනත්ථවණ්ණනා.

පකරණයවණ්ණනා

අයං පන පකරණයෙන පාළියා අත්ථවණ්ණනා – සා පනායං අත්ථවණ්ණනා යස්මා දෙසනාය සමුට්ඨානප්පයොජනභාජනෙසු පිණ්ඩත්ථෙසු ව නිද්ධාරිතෙසු සුකරා හොති සුවිඤ්ඤායා ව, තස්මා සුත්තදෙසනාය සමුට්ඨානාදීනි පයමං නිද්ධාරයිස්සාම. තත්ථ සමුට්ඨානං තාව චුත්තං “වණ්ණාවණ්ණහණන”න්ති. අපිව නින්දාපසංසාසු විනෙයාසාතානන්දාදිභාවානාපත්ති, තත්ථ ව ආදිනවදස්සනං සමුට්ඨානං. තථා නින්දාපසංසාසු පටිපජ්ජනක්කමස්ස, පසංසාවිසයස්ස බුද්දකාදිවසෙන අනෙකවිධස්ස සීලස්ස, සබ්බඤ්ඤාඤාණස්ස සස්සනාදිදිට්ඨිවිධානෙසු තතුත්තරි ව අප්පට්ඨනවාරතාය, තථාගතස්ස ව කත්ථවි අපරියාපන්නතාය අනවබොධො සමුට්ඨානං.

චුත්තවිපරියායෙන පයොජනං වෙදිතබ්බං. විනෙයාසාතානන්දාදිභාවාපත්ති ආදිකඤ්ඨි ඉමං දෙසනං පයොජෙති. තථා කුහනලපනාදිනානාවිධමිච්ඡාජීවිද්ධංසනං, ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිජාලවිනිවෙයනං, දිට්ඨිසීසෙන පච්චයාකාරවිභාවනං, ඡඨස්සායතනවසෙන චතුසච්චකම්මට්ඨානානිද්දෙසො, සබ්බදිට්ඨිගතානං අනවසෙසපරියාදානං, අත්තනො අනුපාදාපරිනිබ්බානදිපනඤ්ච පයොජනානි.

වණ්ණාවණ්ණනිමිත්තං අනුරොධවිරොධවන්තවිත්තා කුහනාදිවිධමිච්ඡාජීවනිරතා සස්සනාදිදිට්ඨිපඤ්ඤා නිමුග්ගා, සීලක්ඛන්ධාදිසු අපරිපූරකාරිතාය අනවබුද්ධගුණවිසෙසඤාණා විනෙයා ඉමිස්සා ධම්මදෙසනාය භාජනං.

පිණ්ඩත්ථා පන ආසාතාදීනං අකරණියතාවවනෙන පටිඤ්ඤානුරූපං සමණසඤ්ඤාය නියොජනං, ඛන්තිසොරච්චානුට්ඨානං, බ්‍රහ්මචිහාරභාවනානුයොගො, සද්ධාපඤ්ඤාසමායොගො, සතිසම්පජ්ඤාධිට්ඨානං, පටිසම්බානභාවනාබලසිද්ධි, පරිසුට්ඨානානුසයප්පහානං, උභයභිතපටිපත්ති, ලොකධම්මෙහි අනුපලෙපො ව දස්සිතා හොත්ති. තථා පාණානිපාතාදීනි පටිවිරතිවවනෙන සීලවිසුද්ධි දස්සිතා, තාය ව භිරොත්තප්පසම්පත්ති, මෙත්තාකරුණාසම්භිග්ගා, චිත්තිකමප්පහානං, තදභිගපහානං, දුච්චරිතසංකිලෙසප්පහානං, විරතිත්තයසිද්ධි, පියමනාපගරුභාවනියතානිප්ථත්ති, ලාභසක්කාරසීලොකසමුදාගමො, සමථවිපස්සනානං අධිට්ඨානභාවො, අකුසලමූලනක්කරණං, කුසලමූලරොපනං, උභයානන්තර්දුර්කරණං, පරිසාසු විසාරදතා, අප්පමාදවිභාරො, පරෙහි දුප්පටංසියතා, අවිජ්ජාසාරාදිසමභිග්ගා ව දස්සිතා හොත්ති.

“ගම්භීරා”නිආදිවවනෙහි ගම්භීරධම්මවිභාවනං, අලබ්භනෙයාපතිට්ඨතා, කප්පානං අසඬ්ඛොයොනාපි දුල්ලභපාකුභාවතා, සුබ්‍රමෙතපි ඤාණෙන පච්චක්ඛතො පටිවිජ්ඣිතුං අසක්කුණෙයානා, ධම්මන්වයසඬ්ඛානෙන අනුමානඤාණෙනාපි දුරධිගමනියතා, පස්සද්ධසබ්බදර්ථතා, සන්තධම්මවිභාවනං, සොභනපරියොසානතා, අතිත්තිකරභාවො, පධානභාවප්පත්ති, යථාභූතඤාණගොචරතා, සුබ්‍රමසභාවතා, මහාපඤ්ඤාවිභාවතා ව දස්සිතා හොත්ති. දිට්ඨිදිපකපදෙහි සමාසතො සස්සතුවිෂෙදදිට්ඨියො පකාසිතාති ඔලිනතාතිධාවනවිභාවනං, උපායවිනිබ්බන්ධනිද්දෙසො, මිච්ඡාහිනිවෙසක්කිත්තනං, කුම්මග්ගපටිපත්තියා පකාසනා, විපරියෙසග්ගාහපඤ්ඤාපනං, පරාමාසපරිග්ගහො, පුබ්බන්තාපරන්තානුදිට්ඨිපතිට්ඨාපනං, හවච්ඡවදිට්ඨිවිභාවො, තණ්හාවිජ්ජාපවත්ති, අත්තවානන්තවාදිට්ඨිනිද්දෙසො, අත්තද්වයාවතාරණං, ආසවොසයොගකිලෙසගන්ථසංයොජනාපාදානවිසෙසවිහජ්ජනඤ්ච දස්සිතානි හොත්ති. තථා “වෙදනානං සමුදය”න්තිආදිවවනෙහි චතුත්තං අරියසච්චානං අනුබොධපටිවෙධසිද්ධි, වික්ඛම්භනසමුවිෂෙදප්පහානං, තණ්හාවිජ්ජාගමො, සද්ධම්මට්ඨිනිමිත්තපරිග්ගහො, ආගමාධිගමසම්පත්ති, උභයභිතපටිපත්ති, නිව්ධපඤ්ඤාපරිග්ගහො, සතිසම්පජ්ඤානුට්ඨානං, සද්ධාපඤ්ඤාසමායොගො, සම්මාවිරියසමානුයොජනං, සමථවිපස්සනානිප්ථත්ති ව දස්සිතා හොත්ති.

“අජානනං අපස්සත”න්ති අවිජ්ජාසිද්ධි, “තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිකන්ති තණ්හාසිද්ධි, තදුභයෙන ව නිවරණසංයොජනද්වයසිද්ධි, අනමතග්ගසංසාරවට්ටානුවිෂෙදො, පුබ්බන්තාහරණඅපරන්තපටිසන්ධානානි, අතිතපච්චුප්පන්නකාලවසෙන හෙතුවිභාවො, අවිජ්ජාතණ්හානං අඤ්ඤමඤ්ඤානතිවත්තනට්ඨෙයන අඤ්ඤමඤ්ඤාපකාරිතා, පඤ්ඤාවිමුත්තිවෙතොවිමුත්තිනං පටිපක්ඛනිද්දෙසො ව දස්සිතා හොත්ති. “තදපි ඵස්සපච්චයා”නි සස්සනාදිපඤ්ඤාපනස්ස පච්චයාධිනචුත්තිතාකථනෙන ධම්මානං නිව්චතාපටිසෙධො, අනිව්චතාපතිට්ඨාපනං, පරමත්ථතො කාරකාදිපටික්ඛෙපො, ඵංධම්මතාදිනිද්දෙසො, සුඤ්ඤාපකාසනං, සමත්තනියාමපච්චයලක්ඛණවිභාවනඤ්ච දස්සිතානි හොත්ති.

“උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො”නිආදිනා භගවතො පහානසම්පත්ති, විජ්ජාධිමුත්ති, වසිභාවො, සික්ඛන්තයනිප්ථත්ති, නිබ්බානධාතූද්වයවිභාවො, චතුරධිට්ඨානපරිපූරණං, හවයොනිආදිසු අපරියාපන්නතා ව දස්සිතා හොත්ති. සකලෙන පන සුත්තපදෙන ඉට්ඨානිට්ඨෙසු භගවතො තාදිභාවො, තත්ථ ව පරෙසං පතිට්ඨාපනං, කුසලධම්මානං ආදිභූතධම්මද්වයස්ස නිද්දෙසො, සික්ඛන්තසුපදෙසො, අත්තන්තපාදිපුග්ගලචතුක්කසිද්ධි, කණ්හාකණ්හවිපාකාදිකම්මචතුක්කවිභාවො, චතුරප්පමඤ්ඤාවිසයනිද්දෙසො, සමුදයාදිපඤ්ඤාකස්ස යථාභූතාවබොධො, ඡසාරණියධම්මවිභාවතා, දසනාථකරධම්මපතිට්ඨාපත්ති ඵමාදයො නිද්ධාරෙතබ්බා.

සොළසභාරවණ්ණනා

දෙසනාභාරවණ්ණනා

තත්ව “අත්තා, ලොකො” නි ව දිවයින අධිවිධානභාවෙන, වෙදනාඵස්සායතනාදිමුඛෙන ව ගතිතෙසු පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු තණ්හාවජ්ජා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චං. තණ්හා සමුදයසච්චං. සා පන පරිතස්සනාග්ගහණෙන “තණ්හාගතන” නි, “වෙදනාපච්චයා තණ්හා” නි ව සරුපෙනෙව සමුදයග්ගහණෙන, හවනෙත්තිග්ගහණෙන ව පාළියං ගතිතාව. අයං තාව සුත්තන්තනායො. අභිධම්මනායෙන පන ආසාතානන්දාදිවෙනෙහි, ආතප්පාදිපදෙහි, චිත්තප්පදොසවෙනෙන, සබ්බදිට්ඨිදිපකපදෙහි, කුසලාකුසලග්ගහණෙන, හවග්ගහණෙන, සොකාදිග්ගහණෙන, තත්ව තත්ව සමුදයග්ගහණෙන වානි සබ්බපතො සබ්බලොකියකුසලාකුසලධම්මවිභාවනපදෙහි ගතිතා කම්මකිලෙසා සමුදයසච්චං. උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං. තස්ස තත්ව තත්ව වෙදනානං අත්ථභිගමනිස්සරණපරියායෙහි, පච්චත්තං නිබ්බුතිවෙනෙන, අනුපාදාවිමුත්තිවෙනෙන ව පාළියං ගහණං වෙදිතබ්බං. නිරොධපජානනා පටිපදා මග්ගසච්චං. තස්සාපි තත්ව තත්ව වෙදනානං සමුදයාදියථාභූතවෙදනාපදෙසෙන, ඡන්තං ඵස්සායතනානං සමුදයාදියථාභූතපජානනපරියායෙන, හවනෙත්තියා උච්ඡේදපරියායෙන ව ගහණං වෙදිතබ්බං. තත්ව සමුදයෙන අස්සාදො, දුක්ඛෙන ආදීනවො, මග්ගනිරොධෙහි නිස්සරණන්ති ඵචං චතුසච්චවසෙන, යානි පාළියං (නෙත්ති. 9) සරුපෙනෙව ආගතානි අස්සාදාදීනවනිස්සරණානි, තෙසඤ්ච වසෙන ඉධ අස්සාදාදයො වෙදිතබ්බං. විනෙයානන්තාදිභාවාපත්තිආදිකං යථාචුත්තවිභාගං පයොජනමෙව ඵලං. ආසාතාදීනං අකරණියතා, ආසාතාදිඵලස්ස ව අනඤ්ඤසන්නාතභාවිතා, නින්දාපසංසාසු යථාසභාවපටිජානනනිබ්බේදනානි ඵචං තංතංපයොජනාධිගමහෙතු උපායො. ආසාතාදීනං කරණපටිසෙධනාදිඅපදෙසෙන ධම්මරාජස්ස ආණන්ති වෙදිතබ්බානි අයං දෙසනාභාරො.

විවයභාරවණ්ණනා

කප්පනාභාවෙපි වොභාරවසෙන, අනුචාදවසෙන ව “මම” නි වුත්තං, නියමාභාවතො විකප්පනත්ථං වාග්ගහණං කතං, ගුණසමිඨිගිතාය, අභිමුඛිකරණාය ව “භික්ඛවෙ” නි ආමන්තනං. අඤ්ඤභාවතො, පටිච්චරුද්ධභාවතො ව “පරෙ” නි වුත්තං, වණ්ණපටිපක්ඛතො, අවණ්ණනීයතො ව “අවණ්ණ” නි වුත්තං. බ්‍යත්තිවසෙන, චිත්ථාරවසෙන ව “භාසෙය්‍ය” නි වුත්තං, ධාරණභාවතො, අධම්මපටිපක්ඛතො ව “ධම්මස්සා” නි වුත්තං, දිට්ඨිසීලෙහි සංහතභාවතො, කිලෙසානං සඨසාතකරණතො ව “සඨසස්සා” නි වුත්තං. වුත්තපටිනිද්දෙසතො, වචනුපනායසනතො ව “තත්‍රා” නි වුත්තං, සම්මුඛභාවතො, පුට්ඨභාවතො ව “තුම්හෙහි” නි වුත්තං. චිත්තස්ස හනනතො, ආරම්මණාභිසාතතො ව “ආසාතො” නි වුත්තං, ආරම්මණෙ සඨකොවුත්තියා, අතුට්ඨාකාරතාය ව “අප්පච්චයො” නි වුත්තං, ආරම්මණචිත්තනතො, නිස්සයතො ව “වෙනසො” නි වුත්තං, අත්ථාසාධනතො, අනු අනු “අනත්ථසාධනතො” ව “අනභිරුද්ධි” නි වුත්තං, කාරණානරහත්තා, සත්ථුසාසනෙ ධීතෙහි කාතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා ව “න කරණියා” නි වුත්තන්ති. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු විනිච්ඡයො කාතබ්බො. ඉති අනුපදවිවයතො විවයො භාරො අතිචිත්ථාරහයෙන, සක්කා ව අට්ඨකථං තස්සා ලීනත්ථවණ්ණනඤ්ච අනුගන්ත්වා අයමත්ථො විඤ්ඤානා විභාවෙතුන්ති න චිත්ථාරසීමහ.

යුත්තිභාරවණ්ණනා

සබ්බෙන සබ්බං ආසාතාදීනං අකරණං තාදිභාවාය සංවත්තන්ති යුජ්ජති ඉට්ඨානිට්ඨෙසු සමප්පවත්තිසබ්භාවතො. යස්මිං සන්නානෙ ආසාතාදයො උප්පන්නා, තත්තිමිත්තකො අන්තරායො තස්සෙව සම්පත්තිවිබන්ධාය සංවත්තන්ති යුජ්ජති. කස්මා? සන්නානන්තරෙසු අසඬකමනතො. චිත්තං අභිභවත්වා උප්පන්නා ආසාතාදයො සුභාසිතාදිසල්ලක්ඛණෙපි අසමත්ථතාය සංවත්තන්ති යුජ්ජති සකොධලොභානං අන්ධතමසබ්භාවතො. පාණාතිපාතාදිදුස්සීලානො වෙරමණි සබ්බසත්තානං පාමොජ්ජපාසංසභාවාය සංවත්තන්ති යුජ්ජති. සීලසම්පත්තියා හි මහතො කිත්තිසද්දස්ස අබ්භුග්ගමො භොතිති. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තෙන ගුණෙන තථාගතස්ස වණ්ණනා ඵකදෙසභූතාපි සකලසබ්බඤ්ඤාගුණග්ගහණාය සංවත්තන්ති යුජ්ජති අනඤ්ඤසාධාරණත්තා. තප්පාඅයොනියොමනසිකාරපරික්ඛතානි අධිගමනක්කතානි සස්සතවාදාදිඅභිනිවෙසාය සංවත්තන්ති යුජ්ජති කප්පනාජාලස්ස අසමුග්ගාටිතත්තා. වෙදනාදීනවානවබොධෙන වෙදනාය තණ්හා පච්චස්සති යුජ්ජති අස්සාදානුපස්සනාසබ්භාවතො. සති ව වෙදයිතරාගෙ තත්ව අත්තත්තනියගාහො, සස්සතාදිගාහො ව විපරිච්ඡන්දන්ති යුජ්ජති කාරණස්ස සන්නිභිතත්තා. තණ්හාපච්චයා හි උපාදානං සස්සතාදිවාදෙ පඤ්ඤාපෙන්නානං, තදනුව්ඡිකං වා වෙදනං වෙදයන්නානං ඵස්සො හෙතුනි යුජ්ජති විසයිනිද්විඤ්ඤාණසඬගිතියා විතා තදභාවතො. ඡපස්සායතනනිමිත්තවට්ඨස්ස අනුපච්ඡේදොති යුජ්ජති තත්ව අවිජ්ජාතණ්හානං අප්පභීනත්තා. ඡන්තං ඵස්සායතනානං සමුදයාදිපජානනා සබ්බදිට්ඨිගතිකසඤ්ඤං අතිවිච නිට්ඨන්ති යුජ්ජති චතුසච්චපටිවෙධභාවතො. ඉමාහෙව ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිති සබ්බදිට්ඨිගතානං අන්තොජාලිකතභාවොති යුජ්ජති අකිරියවාදාදීනං ඉස්සරවාදාදීනඤ්ච තදන්තොගධත්තා. තථා වෙච සංවණ්ණිතං. උච්ඡින්නහවනෙත්තිකො තථාගතස්ස කායොති යුජ්ජති, යස්මා හගවා අභිනිහාරසම්පත්තියා චතුසු සතිපට්ඨානෙසු පතිට්ඨිතචිත්තො සත්තබොජ්ඣුඬගෙයෙව යථාභූතං භාවෙසි. කායස්ස හෙදා පරිනිබ්බුතං න දක්ඛන්ති යුජ්ජති අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තියං රූපාදියු කස්සවිපි අනවසෙසතොති අයං යුත්තිභාරො.

පදට්ඨානභාරවණ්ණනා

අවණ්ණාරහඅවණ්ණානුරූපසම්පත්තානාදෙය්‍යාවචනතාදිවපත්තිනං පදට්ඨානං. වණ්ණාරහවණ්ණානුරූපසම්පත්තසද්ධෙය්‍යාවචනතාදිසම්පත්තිනං පදට්ඨානං. තථා ආසාතාදයො නිරයාදිදුක්ඛස්ස පදට්ඨානං. ආසාතාදීනං අකරණං සග්ගසම්පත්තිආදිසබ්බසම්පත්තිනං පදට්ඨානං. පාණාතිපාතාදිහි පටිච්චරති අරියස්ස සීලක්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං. අරියො සීලක්ඛන්ධො අරියස්ස සමාධික්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං. අරියො සමාධික්ඛන්ධො අරියස්ස පඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස පදට්ඨානං. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තං හගවතො පටිවෙධප්පකාරඤ්ඤාණං දෙසනාඤ්ඤාණස්ස

පද්ධතිය. දෙසනාඤාණං විනයානං සකලවට්ඨුක්ඛනිස්සරණස්ස පද්ධතිය. සබ්බාපි දිට්ඨි දිට්ඨුපාදාන්ති සා
යථාරහං නව්විධස්සාපි භවස්ස පද්ධතිය. භවො ජාතියා, ජාති ජරාමරණස්ස, සොකාදීනඤ්ච පද්ධතිය. වෙදනානං
සමුදයාදියථාභුතවෙදනං චතුත්තං අරියසච්චානං අනුබොධපට්ඨෙධො. තත්ථ අනුබොධො පට්ඨෙධස්ස පද්ධතිය,
පට්ඨෙධො චතුබ්බිධස්ස සාමඤ්ඤඵලස්ස පද්ධතිය. “අජානනං අපස්සන”න්ති අවිජ්ජාගහණං, තත්ථ අවිජ්ජා
සඬ්ඛාරානං පද්ධතාන්ති යාච වෙදනා තණ්හාය පද්ධතාන්ති නෙතබ්බං. “තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිත”න්ති එත්ථ
තණ්හා උපාදානස්ස පද්ධතිය. “තදපි එස්සපච්චයා”ති එත්ථ සස්සතාදිපඤ්ඤාපනං පරෙසං මිච්ඡාහිනිවෙසස්ස
පද්ධතිය, මිච්ඡාහිනිවෙසො සද්ධම්මස්සවනසප්පුරිසුපස්සයොනිසොමනසිකාරධම්මානුධම්මපටිපත්තිහි විමුක්තාය,
අසද්ධම්මස්සවනාදීනඤ්ච පද්ධතිය, “අඤ්ඤත්ථ එස්සා”තිආදිසු එස්සො වෙදනාය පද්ධතිය, ඡ එස්සායතනානි
එස්සස්ස, සකලවට්ඨුක්ඛස්ස ච පද්ධතිය, ඡන්තං එස්සායතනානං සමුදයාදියථාභුතප්පජානනං නිබ්බිදාය පද්ධතිය,
නිබ්බිදා විරාගස්සාති යාච අනුපාදාපරිනිබ්බානං නෙතබ්බං. භගවතො භවනෙත්තිසමුච්ඡෙදො සබ්බඤ්ඤාය පද්ධතිය.
තථා අනුපාදාපරිනිබ්බානස්සාති අයං පද්ධතානභාරො.

ලක්ඛණභාරවණ්ණනා

ආසාතාදිග්ගහණෙන කොටුපනාහමක්ඛපලාසඉස්සාමච්ඡරියසාරම්භපරවම්භනාදීනං සඬ්ගහො
පටිසච්ඡිත්තුප්පාදපරියාපන්නතාය එකලක්ඛණත්තා. ආනන්දාදිග්ගහණෙන
අභිජ්ඣාචිසමලොභමානාතිමානමදප්පමාදාදීනං සඬ්ගහො ලොභච්ඡිත්තුප්පාදපරියාපන්නතාය සමානලක්ඛණත්තා. තථා
ආසාතග්ගහණෙන අවසිට්ඨගන්ථනීවරණානං සඬ්ගහො කායගන්ථනීවරණලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා.
ආනන්දග්ගහණෙන එස්සාදීනං සඬ්ගහො සඬ්ඛාරක්ඛන්ධලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. සීලග්ගහණෙන
අධිච්ඡිත්තඅධිපඤ්ඤාසික්ඛානම්පි සඬ්ගහො සික්ඛාලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. ඉධ පන සීලස්සෙව
ඉන්ද්‍රියසංවරාදිකස්ස දට්ඨබ්බං. දිට්ඨිග්ගහණෙන අවසිට්ඨඋපාදානානම්පි සඬ්ගහො උපාදානලක්ඛණෙන
එකලක්ඛණත්තා. “වෙදනාන”න්ති එත්ථ වෙදනාග්ගහණෙන අවසිට්ඨඋපාදානක්ඛන්ධානම්පි සඬ්ගහො
බන්ධලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා. තථා වෙදනාය ධම්මායතනධම්මධාතුපරියාපන්නත්තා සම්මසනුපගානං සබ්බෙසං
ආයතනානං ධාතුඤ්ඤා සඬ්ගහො ආයතනලක්ඛණෙන, ධාතුලක්ඛණෙන ච එකලක්ඛණත්තා. “අජානනං අපස්සන”න්ති
එත්ථ අවිජ්ජාග්ගහණෙන හෙතුආසවොසයොගනීවරණාදිසඬ්ගහො හෙතාදිලක්ඛණෙන එකලක්ඛණත්තා අවිජ්ජාය, තථා
“තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිත”න්ති එත්ථ තණ්හාග්ගහණෙනාපි. “තදපි එස්සපච්චයා”ති එත්ථ එස්සග්ගහණෙන
සඤ්ඤාසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණානං සඬ්ගහො විපල්ලාසහෙතුභාවෙන, බන්ධලක්ඛණෙන ච එකලක්ඛණත්තා.
ඡඑස්සායතනග්ගහණෙන බන්ධන්ද්‍රියධාතාදීනං සඬ්ගහො එස්සුප්පත්තිනිමිත්තතාය, සම්මසනසභාවෙන ච
එකලක්ඛණත්තා. භවනෙත්තිග්ගහණෙන අවිජ්ජාදීනම්පි සංකිලෙසධම්මානං සඬ්ගහො වට්ටහෙතුභාවෙන
එකලක්ඛණත්තාති අයං ලක්ඛණභාරො.

චතුක්ඛණභාරවණ්ණනා

නින්දාපසංසාහි සම්මාකම්පිතවෙනසා මිච්ඡාජීවතො අනොරතා සස්සතාදිමිච්ඡාහිනිවෙසිනො සීලාදිධම්මක්ඛන්ධෙසු
අප්පතිට්ඨිතතාය සම්මාසම්බුද්ධගුණරසස්සාදිවිමුක්තා වෙනෙය්‍යා ඉමිස්සා දෙසනාය නිදානං. තෙ යථාචුත්තදොසවිනිමුත්තා
කථං නු බො සම්මාපටිපත්තියා උභයහිතපරා භවෙය්‍යුත්ති අයමෙත්ථ භගවතො අධිප්පායො. පදනිබ්බවනං නිරුත්ති. තං
“එව”න්තිආදිනිදානපදානං, “මම”න්තිආදිපාළිපදානඤ්ච අට්ඨකථාවසෙන සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්තා අතිච්ඡිත්තාරහයෙන න
විත්ථාරයිමිහ. පදපදන්ථනීද්දෙසනික්ඛෙපසුත්තදෙසනාසන්ධිවසෙන ඡබ්බිධා සන්ධි. තත්ථ පදස්ස පදන්තරෙන
සම්බන්ධො පදසන්ධි. තථා පදන්ථස්ස පදන්ථන්තරෙන සම්බන්ධො පදන්ථසන්ධි . නානානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස
තංතංඅනුසන්ධිහි සම්බන්ධො, එකානුසන්ධිකස්ස ච පුබ්බාපරසම්බන්ධො නිද්දෙසසන්ධි , යා අට්ඨකථායං
පුච්ඡානුසන්ධිඅප්පිකාසයානුසන්ධියථානුසන්ධිවසෙන තිවිධා විභත්තා, තා පනෙතා තිස්සොපි සන්ධියො අට්ඨකථායං
විචාරිතා එව. සුත්තසන්ධි ච පයමං නික්ඛෙපවසෙන අමිහෙහි පුබ්බෙ දස්සිතායෙව. එකිස්සා දෙසනාය දෙසනාන්තරෙන
සද්ධිං සංසන්දනං දෙසනාසන්ධි, සා එවං වෙදිතබ්බා – “මමං වා භික්ඛවෙ...පෙ.... න වෙනසො අනභිරද්ධි කරණියා”ති
අයං දෙසනා “උභතොදණ්ඩකෙන වෙපි භික්ඛවෙ කකවෙන වොරා ඔවරකා අඬගමඬගාති ඔක්කන්තෙය්‍යුං, තත්‍රපි යො
මනො පදුසෙය්‍යා, න මෙ සො තෙන සාසනකරො”ති (ම. නි. 1.232) ඉමාය දෙසනාය සද්ධිං සංසන්දනි. “තුම්භං යෙවස්ස
තෙන අන්තරායො”ති “කම්මස්සකා මාණව සත්තා...පෙ.... දායාදා භවිස්සන්ති”ති (අ. නි. 10.216) ඉමාය දෙසනාය
සංසන්දනි. “අපි තුම්භෙ...පෙ.... ආජානෙය්‍යාථා”ති “කුද්ධො අත්ථං...පෙ.... සහතෙ නර”න්ති (අ. නි. 7.64; මහානි. 5,
156, 195) ඉමාය දෙසනාය සංසන්දනි.

“මමං වා භික්ඛවෙ පරෙ වණ්ණං...පෙ.... න වෙනසො උබ්බිල්ලාවිතත්තං කරණියා”න්ති “ධම්මාපි වො භික්ඛවෙ
පහාතබ්බා, පගෙව අධම්මා (ම. නි. 1.240). කුල්ලුපමං වො භික්ඛවෙ ධම්මං දෙසෙස්සාමි, නින්ථරණත්ථාය, නො
ගහණත්ථායා”ති (ම. නි. 1.240) ඉමාය දෙසනාය සංසන්දනි. “තත්‍ර වෙ තුම්භෙහි...පෙ.... උබ්බිල්ලාවිතා, තුම්භං යෙවස්ස
තෙන අන්තරායො”ති “ලුද්ධොඅත්ථං...පෙ.... සහතෙ නර”න්ති (ඉතිවු. 88; මහානි. 5.156, 195; වුළුනි. 128)
“කාමන්ධා ජාලසඤ්ජන්තා, තණ්හාජදනජාදිතා”ති (උදා. 64; නෙත්ති. 27, 90; පෙට්කො. 14) ඉමාහි දෙසනාහි
සංසන්දනි.

“අප්පමත්තකං...පෙ.... සීලමත්තක”න්ති “පයමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. අයං බො බ්‍රාහ්මණ යඤ්ඤො
පුරිමෙහි යඤ්ඤෙහි අප්පට්ඨතරො ච අප්පසමාරම්භතරො ච මහප්ඵලතරො ච මහානිසංසතරො වා”තිආදිකාය (දී. නි.

1.353) දෙසනාය සංසන්දනී, පටිමප්ඤ්ඤානස්ස සීලතො මහප්ඵලමහානිසංසතරභාවවනෙන ඤානතො සීලස්ස අප්පභාවදීපනතො.

“පාණානිපාතං පභායා”නිදාදි “සමණො ඛලු හො ගොතමො සීලවා...පෙ.... කුසලසීලෙන සමන්තාගතො”නිදාදිකාහි (දී. නි. 1.304) දෙසනාහි සංසන්දනී.

“අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භීරා”නිදාදි “අධිගතො බො මයායං ධම්මො ගම්භීරො”නිදාදි (දී. නි. 2.67; ම. නි. 1.281; 2.337; සං. නි. 1.172; මහාව. 7, 8) පාළියා සංසන්දනී. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තධම්මපටිවෙධෙන හි ඤාණස්ස ගම්භීරාදිභාවො විඤ්ඤායනීති.

“සන්ති හික්ඛවෙ එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා”නිදාදි “සන්ති හික්ඛවෙ එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා පුබ්බන්තකප්පිකා...පෙ.... අභිවදන්ති, සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව, ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති, අසස්සතො, සස්සතො ව අසස්සතො ව, නෙව සස්සතො ව නාසස්සතො ව, අත්තවා, අනත්තවා, අත්තවා ව අනත්තවා ව, නෙවත්තවා නානත්තවා ව අත්තා ව ලොකො ව ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”නිදාදිකාහි (ම. නි. 3.27) දෙසනාහි සංසන්දනී.

“සන්ති හික්ඛවෙ එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා අපරන්තකප්පිකා”නිදාදි “සන්ති හික්ඛවෙ එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා අපරන්තකප්පිකා...පෙ.... අභිවදන්ති, සඤ්ඤී අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා. ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති අසඤ්ඤී, නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී ව අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා. ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති සතො වා පන සත්තස්ස උච්ඡේදං විනාසං විභවං පඤ්ඤපෙන්නි, දිට්ඨධම්මනිබ්බානං වා පනෙකෙ අභිවදන්ති”නිදාදිකාහි (ම. නි. 3.21) දෙසනාහි සංසන්දනී. “වෙදනානං...පෙ.... තථාගතො”නි “තයිදං සඬ්ඛනං ඔළාරිකං, අත්ථි බො පන සඬ්ඛාරානං නිරොධො, අත්ථෙතන්ති ඉති විදිත්වා තස්ස නිස්සරණදස්සාවී තථාගතො තදුපාතිවත්තො”නිදාදිකාහි (ම. නි. 3.28) දෙසනාහි සංසන්දනී.

“තදපි තෙසං...පෙ.... විජ්ජන්දිතමෙවා”නි ඉදං “තෙසං භවතං අඤ්ඤත්‍රෙව ඡන්දාය අඤ්ඤත්‍ර රුචියා අඤ්ඤත්‍ර අනුස්සවා අඤ්ඤත්‍ර ආකාරපරිචිතක්කා අඤ්ඤත්‍ර දිට්ඨිනිප්ඤ්ඤානක්ඛන්තියා පච්චත්තංයෙව ඤාණං හවිස්සති පරිසුද්ධං පරියොදාතන්ති නෙතං යානං විජ්ජති. පච්චත්තං බො පන හික්ඛවෙ ඤාණෙ අසති පරිසුද්ධං පරියොදාතෙ යදපි තෙ හොත්තො සමණබ්‍රාහ්මණා තත්ථ ඤාණභාගමත්තමෙව පරියොදාපෙන්නි, තදපි තෙසං භවතං සමණබ්‍රාහ්මණානං උපාදානමක්ඛායති”නිදාදිකාහි (ම. නි. 3.29) දෙසනාහි සංසන්දනී.

“තදපි එස්සපච්චයා”නි ඉදඤ්ඤෙව “වක්ඛුඤ්ඤෙව පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, නිණ්ණං සඬ්ඛනි එස්සො, එස්සපච්චයා වෙදනා, වෙදනාපච්චයා තණ්හා, තණ්හාපච්චයා උපාදාන”න්ති, (සං. නි. 2.44) “ඡන්දමූලකා ඉමෙ ආවුසො ධම්මා මනසිකාරසමුට්ඨානා එස්සසමොධානා වෙදනාසමොසරණා”නි (අ. නි. 8.83) ව දාදිකාහි දෙසනාහි සංසන්දනී.

“යතො බො හික්ඛවෙ හික්ඛු ඡන්තං එස්සායතනාන”න්තිදාදි “යතො බො ආනන්ද හික්ඛු නෙව වෙදනං අත්තානං සමනුපස්සති, න සඤ්ඤං, න සඬ්ඛාරෙ, න විඤ්ඤාණං අත්තානං සමනුපස්සති, සො එවං අසමනුපස්සන්තො න කිඤ්ථි ලොකෙ උපාදියති, අනුපාදියං න පරිතස්සති, අපරිතස්සං පච්චත්තංයෙව පරිනිබ්බායති”නිදාදිකාහි දෙසනාහි සංසන්දනී.

“සබ්බෙ තෙ ඉමෙහෙව ද්වාසට්ඨියා වත්ථුහි අත්තොජාලිකාන”නිදාදි “යෙ හි කෙච්ඡි හික්ඛවෙ...පෙ.... අභිවදන්ති, සබ්බෙ තෙ ඉමානෙව පඤ්ඤෙ කායානි අභිවදන්ති එතෙසං වා අඤ්ඤතර”න්තිදාදිකාහි (ම. නි. 3.26) දෙසනාහි සංසන්දනී. “කායස්ස හෙදා...පෙ.... දෙවමනුස්සා”නි –

“අච්චි යථා වාතවෙගෙන ඛිත්තා, (උපසිචාති භගවා)
අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං;
එවං මුනී නාමකායා විමුත්තො,
අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං”න්ති. (සු. නි. 1080; වුළුති. 43);

දාදිකාහි දෙසනාහි සංසන්දනීති අයං වාතුබ්‍රහ්මණො භාරො.

ආවත්තභාරවණ්ණනා

ආසාතාදිනං අකරණියතාවචනෙන ඛන්තිසොරච්චානුට්ඨානං. තත්ථ ඛන්තියා සද්ධාපඤ්ඤාපරාපකාරදුක්ඛසහගතානං සඬ්ඛනො, සොරච්චෙන සීලස්ස. සද්ධාදිග්ගහණෙන ව සද්ධිත්තියාදිසකලබොධිපක්ඛියධම්මා ආවත්තන්ති. සීලග්ගහණෙන අවිජ්ජපට්ඨාරාදයො සබ්බෙපි සීලානිසංසධම්මා ආවත්තන්ති. පාණානිපාතාදිහි පටිච්චරතීවචනෙන අප්පමාදවිභාරො, තෙන සකලං සාසනබ්‍රහ්මවරියං ආවත්තති. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තධම්මග්ගහණෙන මහාබොධිපකිත්තනං. අනාවරණඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි ආසවක්ඛයඤාණං, ආසවක්ඛයඤාණපදට්ඨානඤ්ඤි අනාවරණඤාණං මහාබොධි, තෙන දසබලාදයො සබ්බෙ බුද්ධගුණා ආවත්තන්ති. සස්සතාදිදිට්ඨිග්ගහණෙන තණ්හාවිජ්ජාය සඬ්ඛනො, තාහි අනමතග්ගසංසාරවට්ටං ආවත්තති. වෙදනානං

සමුදයාදියාභූතවෙදනෙත හගවතො පරිඤ්ඤාත්තයවිසුද්ධි, තාය පඤ්ඤාපාරමිමුඛෙන සබ්බපාරමියො ආවත්තන්ති. “අජානනං අපස්සන”න්ති අවිජ්ජාග්ගහණෙන අයොනියොමනසිකාරපරිග්ගහො, තෙන ව අයොනියොමනසිකාරමූලකා ධම්මා ආවත්තන්ති. “තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිත”න්ති තණ්හාග්ගහණෙන නව තණ්හාමූලකා ධම්මා ආවත්තන්ති, “තදපි එස්සපච්චයා”ති ආදි සස්සතාදිපඤ්ඤාපනස්ස පච්චයාධිනවුත්තිදස්සනං, තෙන අනිච්චතාදිලක්ඛණත්තයං ආවත්තති. ඡන්තං එස්සායතනානං යථාභූතං පජානතො වුත්තිසම්පදානිද්දෙසො, තෙන සත්තපි විසුද්ධියො ආවත්තන්ති. “උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො තථාගතස්ස කායො”ති තණ්හාපහානං, තෙන හගවතො සකලසංකිලෙසප්පහානං ආවත්තන්ති අයං ආවත්තො භාරො.

විහත්තිභාරවණ්ණනා

ආසාතානන්දාදයො අකුසලා ධම්මා, තෙසං අයොනියොමනසිකාරාදි පදට්ඨානං. යෙහි පන ධම්මෙහි ආසාතානන්දාදිනං අකරණං අප්පවත්ති, තෙ අබ්‍යාපාදාදයො කුසලා ධම්මා, තෙසං යොනියොමනසිකාරාදි පදට්ඨානං. තෙසු ආසාතාදයො කාමාවචරාව, අබ්‍යාපාදාදයො චතුර්මකා. තථා පාණාතිපාතාදීහි පටිච්චරති කුසලා වා අබ්‍යාකතා වා, තස්සා හිරොත්තප්පාදයො ධම්මා පදට්ඨානං. තත්ථ කුසලා සියා කාමාවචරා, සියා ලොකුත්තරා, අබ්‍යාකතා ලොකුත්තරාව. “අත්ථි හික්ඛවෙ අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්හීරා”ති වුත්තධම්මා සියා කුසලා, සියා අබ්‍යාකතා, තත්ථ කුසලානං වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා පදට්ඨානං. අබ්‍යාකතානං මග්ගධම්මා, විපස්සනා, ආවජ්ජනා වා පදට්ඨානං. තෙසු කුසලා ලොකුත්තරා, අබ්‍යාකතා සියා කාමාවචරා, සියා ලොකුත්තරා, සබ්බාපි දිට්ඨියො අකුසලාව කාමාවචරාව, තාසං අවිසෙසෙන මිච්ඡාහිනිවෙසෙ අයොනියොමනසිකාරො පදට්ඨානං. විසෙසතො පන සන්තතිසනවිනිබ්භොගාභාවතො එකත්තනයස්ස මිච්ඡාගාහො අතීතජාතිඅනුස්සරණතක්කසහිතො සස්සතදිට්ඨියා පදට්ඨානං. හෙතුවලභාවෙන සම්බන්ධභාවස්ස අග්ගහණෙනො නානත්තනයස්ස මිච්ඡාගාහො තප්පාසමන්නාභාරසහිතො උච්ඡෙදදිට්ඨියා පදට්ඨානං. එවං සෙසදිට්ඨිනම්පි යථාසම්භවං වත්තබ්බං. “වෙදනාන”න්ති එත්ථ වෙදනා සියා කුසලා, සියා අබ්‍යාකතා, සියා කාමාවචරා, සියා රූපාවචරා, සියා අරූපාවචරා, එස්සො තාසං පදට්ඨානං. වෙදනානං සමුදයාදියාභූතවෙදනං මග්ගඤ්ඤාණං, අනුපාදාවුත්ති එලං, තෙසං “අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්හීරා”ති එත්ථ වුත්තනයෙන ධම්මාදිවිභාගො නෙතබ්බො. “අජානනං අපස්සන”න්තිආදියු අවිජ්ජා තණ්හා අකුසලා කාමාවචරා, තාසු අවිජ්ජාය ආසවා, අයොනියොමනසිකාරො එව වා පදට්ඨානං. තණ්හාය සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදදස්සනං පදට්ඨානං. “තදපි එස්සපච්චයා”ති එත්ථ එස්සස්ස වෙදනාය විය ධම්මාදිවිභාගො වෙදිතබ්බො. ඉමිනා නයෙන එස්සායතනාදීනම්පි යථාරහං ධම්මාදිවිභාගො නෙතබ්බොති අයං විහත්තිභාරො.

පරිවත්තභාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනං අකරණං ඛන්තිසොරච්චානි අනුබුභෙත්වා පටිසංඛානභාවනාබලසිද්ධියා උභයහිතපටිපත්තිං ආවහති. ආසාතාදයො පන පවත්තියමානා දුබ්බණ්ණනං දුක්ඛසෙය්‍යං භොගහානිං අකිත්තිං පරෙහි දුරුපසංකිමනතඤ්ච නිජ්ජාදෙන්තා නිරයාදියු මහාදුක්ඛං ආවහන්ති. පාණාතිපාතාදීහි පටිච්චරති අවිජ්ජාපාරාදිකල්‍යාණං පරම්පරං ආවහති. පාණාතිපාතාදි පන විජ්ජාපාරාදිකල්‍යාණං පරම්පරං, ගම්හීරතාදිවිසෙසයුත්තං ඤාණං විනෙය්‍යානං යථාරහං විජ්ජාහිඤ්ඤාදිගුණවිසෙසං ආවහති සබ්බඤ්ඤායං යථාසභාවාවබොධතො. තථා ගම්හීරතාදිවිසෙසරහිතං පන ඤාණං ඤෙය්‍යෙසු සාවරණතො යථාවුත්තගුණවිසෙසං නාවහති. සබ්බාපි වෙතා දිට්ඨියො යථාරහං සස්සතුවිච්ඡෙදභාවතො අන්තද්වයභූතා සක්කායතීරං නාතිවත්තන්ති අනියානිකසභාවත්තා. නියානිකසභාවත්තා පන සම්මාදිට්ඨි සපරික්ඛාරා මජ්ඣිමපටිපදාභූතා අතික්කම්ම සක්කායතීරං පාරං ආගච්ඡති. වෙදනානං සමුදයාදියාභූතවෙදනං අනුපාදාවුත්තිං ආවහති මග්ගභාවතො. වෙදනානං සමුදයාදිඅසම්පටිවෙධො සංසාරචාරකාවරොධං ආවහති සංඛාරානං පච්චයභාවතො. වෙදයිතසභාවපටිච්ඡාදකො සම්මොහො තදහිනන්දනං ආවහති. යථාභූතාවබොධො පන තත්ථ නිබ්බේදං චිරගඤ්ච ආවහති. මිච්ඡාහිනිවෙසෙ අයොනියොමනසිකාරසහිතා තණ්හා අනෙකච්ඡිතං දිට්ඨිජාලං පසාරෙති. යථාවුත්තතණ්හාසමුච්ඡෙදො පඨමමග්ගො තං දිට්ඨිජාලං සංකොචෙති. සස්සතවාදාදිපඤ්ඤාපනස්ස එස්සො පච්චයො හොති අසති එස්සෙ තදභාවතො. දිට්ඨිබන්ධනබන්ධානං එස්සායතනාදීනං අනිරොධෙන එස්සාදිඅනිරොධො සංසාරදුක්ඛස්ස අනිවත්තියෙව, යථාවතො එස්සායතනාදිපරිඤ්ඤා සබ්බදිට්ඨිදස්සනානි අනිවත්තති, එස්සායතනාදිඅපරිඤ්ඤා තංදිට්ඨිගහනං නාතිවත්තති, භවනෙත්තිසමුච්ඡෙදො ආයතිං අත්තභාවස්ස අනිබ්බත්තියා සංවත්තති, අසමුච්ඡින්නාය භවනෙත්තියා අනාගතෙ භවජ්ජනන්ධො පරිවත්තතියෙවාති අයං පරිවත්තො භාරො.

වෙච්චනභාරවණ්ණනා

“මම මග්ගං මෙ”ති පරියායවචනං. “හික්ඛවෙ සමණා තපස්සිනො”ති පරියායවචනං. “පරෙ අඤ්ඤෙ පටිච්චරද්ධා”ති පරියායවචනං. “අවණ්ණං අකිත්තිං නින්ද”න්ති පරියායවචනං. “භාසෙය්‍යං භණෙය්‍යං කරෙය්‍යං”න්ති පරියායවචනං. “ධම්මස්ස විනයස්ස සන්ථුසාසනස්සා”ති පරියායවචනං. “සංඝස්ස සමුහස්ස ගණස්සා”ති පරියායවචනං. “තත්‍ර තත්ථ තෙසු”ති පරියායවචනං. “කුමිහෙහි වො භවත්තෙහි”ති පරියායවචනං. “ආසාතො දොසො බ්‍යාපාදො”ති පරියායවචනං. “අප්පච්චයො දොමනස්සං වෙතසිකදුක්ඛ”න්ති පරියායවචනං. “වෙතසො අනභිරද්ධි චිත්තස්ස බ්‍යාපත්ති මනොපදොසො”ති පරියායවචනං. “න කරණියා න උප්පාදෙතබ්බා න පවත්තෙතබ්බා”ති පරියායවචනං. ඉති ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු වෙච්චනං වත්තබ්බන්ති අයං වෙච්චනො භාරො.

පඤ්ඤාත්තිභාරවණ්ණනා

ආසාතො වත්ථුවසෙන දසවිධෙන එකුනවිසතිවිධෙන වා පඤ්ඤත්තො. අප්පච්චයො උපච්චාරවසෙන ඡධා පඤ්ඤත්තො. ආනන්දොපිතිආදිවසෙන නවධා පඤ්ඤත්තො. පිති සාමඤ්ඤතො බුද්දිකාදිවසෙන පඤ්චධා පඤ්ඤත්තා. සොමනස්සං උපච්චාරවසෙන ඡධා පඤ්ඤත්තං. සීලං වාරිත්තවාරිත්තාදිවසෙන අනෙකධා පඤ්ඤත්තං. ගම්භීරතාදිවිසෙසයුත්තං ඤාණං චිත්තුප්පාදවසෙන චතුධා, ද්වාදසවිධෙන වා, විසයභෙදතො අනෙකධා ව පඤ්ඤත්තං. දිට්ඨිසස්සතාදිවසෙන ද්වාසට්ඨියා භෙදෙහි, තදන්තොගධවිභාගෙන අනෙකධා ව පඤ්ඤත්තා. වෙදනා ඡධා අවයසතධා අනෙකධා ව පඤ්ඤත්තා. තස්සා සමුදයො පඤ්චධා පඤ්ඤත්තො, තථා අත්ථඨගමො. අස්සාදො දුච්චෙන පඤ්ඤත්තො. ආදීනවො තිවිධෙන පඤ්ඤත්තො. නිස්සරණං එකධා චතුධා ව පඤ්ඤත්තං...පෙ.... අනුපාදාවිමුත්ති දුච්චෙන පඤ්ඤත්තා.

“අජානනං අපස්සන”න්ති චූත්තා අවිජ්ජා විසයභෙදෙන චතුධා අවයධා ව පඤ්ඤත්තා. “තණ්හාගතාන”න්තිආදීනා චූත්තා තණ්හා ඡධා අවයසතධා අනෙකධා ව පඤ්ඤත්තා. එස්සො නිස්සයවසෙන ඡධා පඤ්ඤත්තො. උපාදානං චතුධා පඤ්ඤත්තං. භවො ද්විධා අනෙකධා ව පඤ්ඤත්තො. ජාති වෙච්චනවසෙන ඡධා පඤ්ඤත්තා. තථා ජරා සත්තධා පඤ්ඤත්තා. මරණං අවයධා නවධා ව පඤ්ඤත්තං. සොකො පඤ්චධා පඤ්ඤත්තො. පරිදෙවො ඡධා පඤ්ඤත්තො. දුක්ඛං චතුධා පඤ්ඤත්තං, තථා දොමනස්සං. උපායාසො චතුධා පඤ්ඤත්තො. “සමුදයො භොති”ති පභවපඤ්ඤත්ති, “යථාභූතං පජානාති”ති දුක්ඛස්ස පරිඤ්ඤාපඤ්ඤත්ති, සමුදයස්ස පහානපඤ්ඤත්ති, නිරොධස්ස සච්ඡිකිරියාපඤ්ඤත්ති, මග්ගස්ස භාවනාපඤ්ඤත්ති.

“අන්තොජාලිකතා”තිආදි සබ්බදිට්ඨිතං සඨගහපඤ්ඤත්ති. “උච්ඡින්නභවනෙන්තිකො”තිආදි දුච්චෙන පරිනිබ්බානපඤ්ඤත්ති. එවං ආසාතාදීනං අකුසලකුසලාදිධම්මානං යථාපභවපඤ්ඤත්තිආදිවසෙන, තථා “ආසාතො”ති බ්‍යාපාදස්ස වෙච්චනපඤ්ඤත්ති, “අප්පච්චයො”ති දොමනස්සස්ස වෙච්චනපඤ්ඤත්තිතිආදීනා නයෙන පඤ්ඤත්තිභෙදො විභජිතබ්බොති අයං පඤ්ඤත්තිභාරො.

ඔතරණභාරවණ්ණනා

ආසාතග්ගහණෙන සඨිබාරක්ඛන්ධසඨගහො, තථා අනභිරද්ධිගහණෙන. අප්පච්චයග්ගහණෙන වෙදනාක්ඛන්ධසඨගහොති ඉදං බන්ධමුඛෙන ඔතරණං. තථා ආසාතාදිග්ගහණෙන ධම්මායතනං ධම්මධාතු දුක්ඛසච්චං සමුදයසච්චං වා ගතිතන්ති ඉදං ආයතනමුඛෙන ධාතුමුඛෙන සච්චමුඛෙන ව ඔතරණං. තථා ආසාතාදීනං සහජාතා අවිජ්ජා හෙතුසහජාතඅඤ්ඤමඤ්ඤනිස්සයසම්පයුත්තඅත්ථිඅවිගතපච්චයෙහි පච්චයො භොති, අසහජාතා පන අනන්තරසමනන්තරඅනන්තරූපනිස්සයනන්ථිවිගතාසෙවනපච්චයෙහි පච්චයො භොති, අනන්තරා උපනිස්සයවසෙනෙව පච්චයො භොති . තණ්හාඋපාදානාදීනං, එස්සාදීනම්පි තෙසං සහජාතානං අසහජාතානඤ්ච යථාරහං පච්චයභාවො චත්තබ්බො. කොච් පනෙන්ථ අධිපතිවසෙන, කොච් කම්මවසෙන, කොච් ආභාරවසෙන, කොච් ඉන්ද්‍රියවසෙන, කොච් ඤානවසෙන, කොච් මග්ගවසෙනපි පච්චයො භොතීති. අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බොති ඉදං පට්ඨවසමුප්පාදමුඛෙන ඔතරණං. ආනන්දාදීනම්පි ඉමිනාව නයෙන බන්ධාදිමුඛෙන ඔතරණං විභාවෙතබ්බං.

තථා සීලං පාණාතිපාතාදිහි විරතිවෙතනා, අබ්‍යාපාදාදිවෙතසිකධම්මා ව, පාණාතිපාතාදයො වෙතනාව, තෙසං තදුපකාරකධම්මානඤ්ච ලජ්ජාදයාදීනං සඨිබාරක්ඛන්ධධම්මායතනාදිසඨගහො, පුරිමනයෙනෙව බන්ධාදිමුඛෙන ව ඔතරණං විභාවෙතබ්බං. එස නයො ඤාණදිට්ඨිවෙදනාඅවිජ්ජාතණ්හාදිග්ගහණෙසු. නිස්සරණඅනුපාදාවිමුත්තිගහණෙසු අසඨිබතධාතුවසෙනපි ධාතුමුඛෙන ඔතරණං විභාවෙතබ්බං. තථා “වෙදනානං...පෙ.... අනුපාදාවිමුත්තො”ති එතෙන හගවතො සීලාදයො පඤ්ච ධම්මක්ඛන්ධා, සතිපට්ඨානාදයො ව බොධිපක්ඛියධම්මා පකාසිතා භොත්තීති තං මුඛෙනපි ඔතරණං වෙදිතබ්බං. “තදපි එස්සපච්චයා”ති දිට්ඨිපඤ්ඤාපනස්ස පච්චයාධිනචූත්තිතාදිපනෙන අනිච්චතාමුඛෙන ඔතරණං, තථා එවංධම්මතාය පට්ඨවසමුප්පාදමුඛෙන ඔතරණං, අනිච්චස්ස දුක්ඛානත්තභාවතො අප්පණ්ණිතමුඛෙන සුඤ්ඤතාමුඛෙන ව ඔතරණං. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයොති අයං ඔතරණො භාරො.

සොධනභාරවණ්ණනා

“මමං වා...පෙ.... භාසෙය්‍යු”න්ති ආරම්භො. “ධම්මස්ස...පෙ.... සඨිසස්ස...පෙ.... භාසෙය්‍යු”න්ති පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි. “තත්‍ර තුම්භෙහි...පෙ.... කරණියා”ති පදසුද්ධි වෙච්ච ආරම්භසුද්ධි ව. දුතියතයාදිසුපි එසෙව නයො . තථා “අප්පමත්තකං බො පනෙත”න්තිආදි ආරම්භො. “කතම”න්තිආදි පුච්ඡා. “පාණාතිපාතං පහායා”තිආදි පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි, නො ව පුච්ඡාසුද්ධි. “ඉදං බො”තිආදි පුච්ඡාසුද්ධි වෙච්ච පදසුද්ධි ව ආරම්භසුද්ධි ව.

තථා “අත්ථි භික්ඛවෙ”තිආදි ආරම්භො. “කතමෙ ව තෙ”තිආදි පුච්ඡා. “සන්ති භික්ඛවෙ”තිආදි ආරම්භො. “කි”න්තිආදි ආරම්භ පුච්ඡා. “යථාසමාහිතෙ”තිආදි පදසුද්ධි, නො ආරම්භසුද්ධි නො ව පුච්ඡාසුද්ධි. “ඉමෙ බො තෙ”තිආදි පදසුද්ධි වෙච්ච පුච්ඡාසුද්ධි ව ආරම්භසුද්ධි ව. ඉමිනා නයෙන සබ්බන්ථ ආරම්භාදයො වෙදිතබ්බාති. අයං සොධනො භාරො.

අධිට්ඨානභාරවණ්ණනා

“අවණ්ණ”න්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, නං අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “මමං වා ධම්මස්ස වා සඬ්ඝස්ස වා”ති. සුක්කපක්ඛෙපි එසෙව නයො.

තථා “සීල”න්ති සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, නං අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “පාණාතිපාතා පටිවිරතො”තිආදි.

“අඤ්ඤෙව ධම්මා”තිආදි සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, නං අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “තයිදං හික්ඛවෙ තථාගතො පජානාති”තිආදි.

තථා “පුබ්බන්තකප්පිකා”තිආදි සාමඤ්ඤතො අධිට්ඨානං, නං අවිකප්පෙත්වා විසෙසවචනං “සස්සතවාදා”තිආදි. ඉමිනා නයෙන සබ්බත්ථ සාමඤ්ඤවිසෙසො නිද්ධාරෙතබ්බොති අයං අධිට්ඨානො භාරො.

පරික්ඛාරභාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනං “අනත්ථං මෙ අවරි”තිආදීනි (ධ. ස. 1237; විහ. 909) ව එකුනවිසති ආසාතවත්ථුනි හෙතු. ආනන්දාදීනං ආරම්මණෙ අභිසිනෙහො හෙතු. සීලස්ස හිරිඔත්තප්පං අප්පිච්ඡතාදයො ව හෙතු. “ගම්හිරා”තිආදීනා චුත්තධම්මස්ස සබ්බාපි පාරමියො හෙතු, විසෙසෙන පඤ්ඤාපාරමී. දිට්ඨිනං අසප්පුරිසුපස්සයො, අසද්ධම්මස්සවනං, මිච්ඡාහිනිවෙසෙන අයොනිසොමනසිකාරො ව අවිසෙසෙන හෙතු, විසෙසෙන පන සස්සතවාදාදීනං අතීතජාතිඅනුස්සරණාදි හෙතු. වෙදනානං අවිජ්ජාතණ්හාකම්මානි එස්සො ව හෙතු. අනුපාදාවිමුත්තියා අරියමග්ගො හෙතු. පඤ්ඤාපනස්ස අයොනිසොමනසිකාරො හෙතු. තණ්හාසංයොජනියෙසු අස්සාදානුපස්සනා හෙතු. එස්සස්ස ඡළායතනානි, ඡළායතනස්ස නාමරූපං හෙතු. භවනෙත්තිසමුච්ඡෙදස්ස විසුද්ධිභාවනා හෙතුති අයං පරික්ඛාරො භාරො.

සමාරොපනභාරවණ්ණනා

ආසාතාදීනං අකරණියතාවචනෙන ඛන්තිසම්පදා දස්සිතා හොති. “අප්පමත්තකං බො පනෙත”න්තිආදීනා සොරච්චසම්පදා, “අත්ථි හික්ඛවෙ”තිආදීනා ඤාණසම්පදා, “අපරාමසතො වස්ස පච්චත්තඤ්ඤෙව නිබ්බුති විදිතා”ති, “වෙදනානං...පෙ.... යථාභූතං විදිත්වා අනුපාදාවිමුත්තො”ති එතෙහි සමාධිසම්පදාය සද්ධිං විජ්ජාවිමුත්තිවසිභාවසම්පදා දස්සිතා හොති. තත්ථ ඛන්තිසම්පදා පටිසම්බානබලසිද්ධිතො සොරච්චසම්පදාය පදට්ඨානං. සොරච්චසම්පදා පන අත්ථතො සීලමෙව, තථා පාණාතිපාතාදීනි පටිවිරතිවචනං සීලස්ස පරියායවිභාගදස්සනත්ථං. තත්ථ සීලං සමාධිස්ස පදට්ඨානං, සමාධි පඤ්ඤාය පදට්ඨානං. තෙසු සීලෙන විනික්කමප්පභානං දුච්චරිතසංකිලෙසප්පභානඤ්ච සිජ්ඣති, සමාධිනා පරිසුට්ඨානප්පභානං, වික්ඛම්භනප්පභානං, තණ්හාසංකිලෙසප්පභානඤ්ච සිජ්ඣති. පඤ්ඤාය දිට්ඨිසංකිලෙසප්පභානං, සමුච්ඡෙදප්පභානං, අනුසයප්පභානඤ්ච සිජ්ඣතිති සීලාදීනි තීනි ධම්මක්ඛන්ධෙහි සමථවිපස්සනාභාවනාපාරිසුරි, පභානත්තයසිද්ධි වාති අයං සමාරොපනො භාරො.

සොළසභාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චවිධනයවණ්ණනා

නන්දියාවට්ටනයවණ්ණනා

ආසාතාදීනං අකරණවචනෙන තණ්හාවිජ්ජාසඬ්ඤාතො දස්සිතො හොති. සති හි අත්තත්තනියවත්ථුසු සිනෙහෙ සම්මොසෙ ව “අනත්ථං මෙ අවරි”තිආදීනා (ධ. ස. 1237, විහ. 909) ආසාතො ජායතීති, තථා “පාණාතිපාතා පටිවිරතො”තිආදිවචනෙහි, “පච්චත්තඤ්ඤෙව නිබ්බුති විදිතා, අනුපාදාවිමුත්තො, ඡන්තං එස්සායතනානං...පෙ.... යථාභූතං පජානාති”තිආදීනි වචනෙහි ව තණ්හාවිජ්ජානං අවිචන්තප්පභානං දස්සිතං හොති. තාසං පන පුබ්බන්තකප්පිකාදිපදෙහි “අජානනං අපස්සන”න්තිආදිපදෙහි ව සරූපතො දස්සිතානං තණ්හාවිජ්ජානං රූපධම්මා අරූපධම්මා ව අධිට්ඨානං. යථාක්කමං සමථො ව විපස්සනා ව පටිපක්ඛො. තෙසං වෙතොවිමුත්ති පඤ්ඤාවිමුත්ති ව ඵලං. තත්ථ තණ්හා, තණ්හාවිජ්ජා වා සමුදයසච්චං, තද්ධිට්ඨානභූතා රූපාරූපධම්මා දුක්ඛසච්චං, තෙසං අප්පචත්ති නිරොධසච්චං, නිරොධපජානනා සමථවිපස්සනා මග්ගසච්චන්ති ඵලං චතුසච්චියොජනා වෙදිතබ්බා. තණ්හාග්ගහණෙන වෙන්ථ මායාසායොයාමානාතිමානමද්දප්පමාදපාපිච්ඡතාපාමිත්තතාඅභිරිකානොත්තප්පාදිවසෙන සබ්බො අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. තථා අවිජ්ජාග්ගහණෙන විපරිතමනසිකාරකොධුපනාහමක්ඛප්පලාසඉස්සාමච්ඡරියසාරම්භදොවචස්සනා-භවදිට්ඨිභවදිට්ඨාදිවසෙන අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. චුත්තවිපරියායෙන අමායාඅසායොයාදිඅවිපරිතමනසිකාරාදිවසෙන, තථා සමථපක්ඛියානං සද්ධිනිදියාදීනං, විපස්සනාපක්ඛියානඤ්ච අනිච්චසඤ්ඤාදීනං වසෙන කුසලපක්ඛො නෙතබ්බොති. අයං නන්දියාවට්ටස්ස නයස්ස භූමි.

තිපුක්ඛලනයවණ්ණනා

ආසාතාදීනං අකරණවචනෙන අදොසසිද්ධි, තථා පාණාතිපාතචරුසවාහි පටිවිරතිවචනෙන. ආනන්දාදීනං අකරණවචනෙන අලොභසිද්ධි, තථා අබ්බමචරියතො පටිවිරතිවචනෙන. අදින්නාදානාදීනි පන පටිවිරතිවචනෙන

උභයසිද්ධි. “තයිදං භික්ඛවෙ තථාගතො පජානාති” තිආදිනා අමොහසිද්ධි. ඉති තිභි අකුසලමූලෙහි ගහිතෙහි තප්පට්ඨකත්තො, ආසාතාදිඅකරණවචනෙන ව තිණි කුසලමූලානි සිද්ධානියෙව හොන්ති. තත්ථ තිභි අකුසලමූලෙහි නිවිදුච්චරිතසංකිලෙසමලවිසමාකුසලසඤ්ඤාවිතක්කාසද්ධම්මාදිවසෙන සබ්බො අකුසලපක්ඛො චිත්ථා රෙනබ්බො. තථා තිභි කුසලමූලෙහි නිවිදුච්චරිතවොදානසමකුසලසඤ්ඤාවිතක්කපඤ්ඤාසද්ධම්මසමාධි- විමොක්ඛමුඛවිමොක්ඛාදිවසෙන සබ්බො කුසලපක්ඛො විභාවෙනබ්බො. එත්ථාපි ව සච්චයොජනා වෙදිතබ්බො. කථං? ලොභො සබ්බානි වා කුසලාකුසලමූලානි සමුදයසච්චං, තෙහි පන නිබ්බත්තා තෙසං අධිට්ඨානගොචරභූතා උපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චන්තිආදිනා නයෙන සච්චයොජනා වෙදිතබ්බාති අයං තිපුක්ඛලස්ස නයස්ස භූමි.

සිහවික්කිළිතනයවචණ්ණනා

ආසාතානන්දනාදීනං අකරණවචනෙන සතිසිද්ධි. සතියා හි සාවජ්ජානවජ්ජෙ, තත්ථ ව ආදිනවානිසංසෙ සල්ලක්ඛෙන්වා සාවජ්ජං පභාය අනවජ්ජං සමාදාය වත්තති. තථා මිච්ඡාජීවා පටිච්චරිතවචනෙන චිරියසිද්ධි. චිරියෙන හි කාමබ්‍යාපාදවිභිංසාවිතක්කෙ විනොදෙති, චිරියසාධනඤ්ඤා ආජීවපාරිසුද්ධිසිලන්ති. පාණාතිපාතාදිහි පටිච්චරිතවචනෙන සතිසිද්ධි. සතියා හි සාවජ්ජානවජ්ජෙ, තත්ථ ව ආදිනවානිසංසෙ සල්ලක්ඛෙන්වා සාවජ්ජං පභාය අනවජ්ජං සමාදාය වත්තති. තථා හි සා “විසයාහිමුඛභාවපච්චුපට්ඨානා”ති ව චුච්චති. “තයිදං භික්ඛවෙ තථාගතො පජානාති” තිආදිනා සමාධිපඤ්ඤාසිද්ධි. පඤ්ඤාය හි යථාභූතාවබොධො, සමාහිතො ව යථාභූතං පජානාති. තථා “නිච්චො ධූවො” තිආදිනා අනිච්චෙ “නිච්ච” න්ති විපල්ලාසො, “අරොගො පරං මරණා, එකන්තසුඛි අත්තා දිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තො” ති ව එවමාදිහි අසුඛෙ “සුඛ” න්ති විපල්ලාසො, “පඤ්චහි කාමගුණෙහි සමප්පිතො” තිආදිනා අසුභෙ “සුභ” න්ති විපල්ලාසො, සබ්බෙහෙව ව දිට්ඨිදීපකපදෙහි අනත්තනි “අත්තා” ති විපල්ලාසොති එවමෙන්ථ වත්තාරො විපල්ලාසා සිද්ධා හොන්ති, තෙසං පටිපක්ඛතො වත්තාරි සතිපට්ඨානානි සිද්ධානෙව හොන්ති. තත්ථ චතුභි ඉන්ද්‍රියෙහි වත්තාරො පුත්ඟලා නිද්දිසිතබ්බො.

කථං? දුට්ඨො හි තණ්හාවරිතො මුදින්ද්‍රියො ව තික්ඛින්ද්‍රියො වාති, තථා දිට්ඨිවරිතො. තෙසු පඨමො අසුභෙ “සුභ” න්ති විපල්ලන්තදිට්ඨි සතිබලෙන යථාභූතං කායසභාවං සල්ලක්ඛෙන්වා සම්මත්තනියාමං ඔක්කමති. දුතියො අසුඛෙ “සුඛ” න්ති විපල්ලන්තදිට්ඨි “උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති” තිආදිනා (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.14; 6.58) චුත්තෙන චිරියසංවරසඬ්ඛාතෙන චිරියබලෙන තං විපල්ලාසං විධමති. තතියො අනිච්චෙ “නිච්ච” න්ති අයාථාවගාහි සමථබලෙන සමාහිතභාවතො සඬ්ඛාරානං බණ්කභාවං යථාභූතං පටිච්චිකුති. චතුත්ථො සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණසනවිචිත්තත්තා එස්සාදිධම්මපුඤ්ජමත්තෙ අනත්තනි “අත්තා” ති මිච්ඡාහිනිවෙසී චතුකොට්ඨකසුඤ්ඤාතමනසිකාරෙන තං මිච්ඡාහිනිවෙසං විද්ධංසෙති. චතුභි වෙන්ථ විපල්ලාසෙහි චතුරාසවොසයොගකායගන්ථඅගතිතණ්හුප්පාදුපාදානසත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිතිඅපරිඤ්ඤාදිවසෙන සබ්බො අකුසලපක්ඛො නෙතබ්බො. තථා චතුභි සතිපට්ඨානෙහි චතුබ්බිධක්ඛානවිභාරාධිට්ඨානසුඛභාගියධම්මඅප්පමඤ්ඤාසම්මප්පධානඉද්ධිපාදාදිවසෙන සබ්බො වොදානපක්ඛො නෙතබ්බොති අයං සිහවික්කිළිතස්ස නයස්ස භූමි. ඉධාපි සුභසඤ්ඤාසුඛසඤ්ඤාහි, චතුභිපි වා විපල්ලාසෙහි සමුදයසච්චං, තෙසං අධිට්ඨානාරම්මණභූතා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛසච්චන්තිආදිනා සච්චයොජනා වෙදිතබ්බො.

දිසාලොචනඅඬ්ඛකුසනයද්වයවචණ්ණනා

ඉති තිණ්ණං අත්ථනායානං සිද්ධියා වොභාරනයද්වයමිපි සිද්ධමෙව හොති. තථා හි අත්ථනයදිසාභූතධම්මානං සමාලොචනං දිසාලොචනං, තෙසං සමානායනං අඬ්ඛකුසොති නියුත්තා පඤ්ච නායා.

පඤ්චවිධනයවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සාසනපට්ඨානවචණ්ණනා

ඉදං සුත්තං සොළසවිධෙ සුත්තන්තපට්ඨානෙ සංකිලෙසවාසනාසෙක්ඛභාගියං, සංකිලෙසනිබ්බේධාසෙක්ඛභාගියමෙව වා. අට්ඨවිසතිවිධෙ පන සුත්තන්තපට්ඨානෙ ලොකියලොකුත්තරං සත්තධම්මාධිට්ඨානං ඤාණඤ්ඤායදස්සනභාවනං සකච්චනපරවචනං විස්සජ්ජනියාවිස්සජ්ජනියං කුසලාකුසලං අනුඤ්ඤාතපටික්ඛිත්තඤ්ඤාති වෙදිතබ්බං.

පකරණනයවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බ්‍රහ්මජාලසුත්තවචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා

රාජාමච්චකථාවණ්ණනා

150. රාජගහෙති එත්ථ දුග්ගතපදට්ඨානවිසෙසසම්පදාදියොගතො පධානභාවෙන රාජුහි ගහිතන්ති රාජගහන්ති ආහ “මන්ධාතු...පෙ.... වුවවති”ති. තත්ථ මහාගොවින්දෙන මහාසත්තෙන පරිග්ගහිතං රෙණුආදීහි රාජුහි පරිග්ගහිතමෙව හොතිති මහාගොවින්දග්ගණං. මහාගොවින්දොති මහානුභාවො එකො පුරාතනො රාජාති කෙවි. පරිග්ගහිතත්තාති රාජධානිභාවෙන පරිග්ගහිතත්තා. පකාරෙති නගරමාපනෙන රඤ්ඤා කාරිතසබ්බගෙහත්තා රාජගහං, ගිජ්ඣකුටාදීහි පරික්ඛිත්තත්තා පබ්බතරාජෙහි පරික්ඛිත්තගෙහසදිසන්තිපි රාජගහං, සම්පන්නභවනත්තා රාජමානං ගෙහන්ති පි රාජගහං, සංවිහිතාරක්ඛත්තා අනත්ථාවහභාවෙන උපගතානං පටිරාජුතං ගහං ගෙහභූතන්තිපි රාජගහං, රාජුහි දිස්වා සම්මා පතිට්ඨාපිතත්තා තෙසං ගහං ගෙහභූතන්තිපි රාජගහං, ආරාමරාමණෙයාකාදීහි රාජතෙ, නිවාසසුඛතාදිනා සත්තෙහි මමත්තවසෙන ගස්හති, පරිග්ගස්හතිති වා රාජගහන්ති එදිසෙ පකාරෙ සො පදෙසො ඨානවිසෙසභාවෙන උළාරසත්තපරිභොගොති ආහ “තං පනෙත”න්තිආදි. තෙසන්ති යක්ඛානං. වසනවනන්ති ආපානභූමිභූතං උපවනං.

අවිසෙසෙනාති “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරති” (ම. නි. 1.69; 3.75; විහ. 508), “පය්මං ඝානං උපසම්පජ්ජ විහරති, (දී. නි. 1.226; සං. නි. 2.152; අ. නි. 4.123; පාරා. 11) “මෙත්තාසහගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති”, (දී. නි. 1.556; 3.308; ම. නි. 1.77, 459, 509; 2.309, 315, 451, 471; 3.230; විහ. 642) “සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරා අනිමිත්තං චෙතොසමාධිං සමාපජ්ජිත්වා විහරති”තිආදියු (ම. නි. 1.459) විය සද්දන්තරසන්තිධානසිද්ධොති විසෙසපරාමසනෙන විනා. ඉරියාය කායිකකිරියාය පචත්තනුපායභාවතො පථොති ඉරියාපථො. ඨානාදිනඤ්ඤි ගතිනිවත්ති ආදිඅවත්ථාහි විනා න කඤ්චි කායිකකිරියං පචත්තෙතුං සක්කා. විහරති පචත්තති එතෙන, විහරණඤ්චාති විහාරො, දිබ්බභාවාවහො විහාරො දිබ්බවිහාරො, මහග්ගතජ්ඣානානි. තෙත්තියං පන “චතස්සො ආරුජ්ජසමාපත්තියො ආනෙඤ්ජා විහාරා”ති වුත්තං. තං තාසං මෙත්තාඝානාදිනං බ්‍රහ්මවිහාරතා විය භාවනාවිසෙසභාවං සන්ධාය වුත්තං. අට්ඨකථාසු පන දිබ්බභාවාවහසාමඤ්ඤතො තාපි “දිබ්බවිහාරා” ත්වෙව වුත්තා. හිතුපසංභාරාදිවසෙන පචත්තියා බ්‍රහ්මභූතා සෙට්ඨභූතා විහාරාති බ්‍රහ්මවිහාරා, මෙත්තාඝානාදිකා. අනඤ්ඤසාධාරණත්තා අරියානං විහාරාති අරියවිහාරා, චතස්සොපි ඵලසමාපත්තියො. සමඬගිපරිදීපනන්ති සමඬගිභාවපරිදීපනං. ඉරියාපට්ඨසමායොගපරිදීපනං ඉතරවිහාරසමායොගපරිදීපනස්ස විසෙසවචනස්ස අභාවතො, ඉරියාපට්ඨසමායොගපරිදීපනස්ස ව අත්ථසිද්ධත්තා. විහරතිති එත්ථ වි-සද්දො විච්ඡෙදත්ථජොතතො, හරතිති තෙති, පචත්තෙතිති අත්ථො. තත්ථ කස්ස කෙන විච්ඡින්නං, කථං කස්ස පචත්තනන්ති අන්තොලීනං චොදනං සන්ධායාහ “සො හී”තිආදි.

ගොවරගාමදස්සනත්ථං “රාජගහෙ”ති චත්ථා බුද්ධානං අනුරූපනිවාසනට්ඨානදස්සනත්ථං “අම්බවනෙ”ති වුත්තන්ති ආහ “ඉදමස්සා”තිආදි. එතන්ති එතං “රාජගහෙ”ති භූමිමච්චනං සම්පත්ථෙ “ගඬගාය ගාවො වරන්ති, කුපෙ ගග්ගකුල”න්ති ව යථා. කුමාරෙන හතොති කුමාරහතො, සො එව කොමාරහවිවො යථා හිසග්ගමෙව හෙසජ්ජං. දොසාහිසන්තන්ති වාතපිත්තාදිවසෙන උස්සන්තදොසං. විරෙචෙත්ථාති දොසපකොපතො විචෙචෙත්ථා.

අඩ්ඨතෙළසහිති අඩ්ඨෙන තෙරසහි අඩ්ඨතෙරසහි හික්ඛුසතෙහි. තානි පන පඤ්ඤාසාය ඌනානි තෙරසහික්ඛුසතානි හොන්තිති ආහ “අඩ්ඨසතො”තිආදි.

රාජතිති දිබ්බති, සොහතිති අත්ථො. රඤ්ජෙතිති රමෙති. රඤ්ඤොති පිතු බිම්බිසාරරඤ්ඤො. සාසනට්ඨෙන හිංසනට්ඨෙන සත්තු.

භාරියෙති ගරුකෙ අඤ්ඤෙසං අසක්කුණෙයො වා. සුවණ්ණසත්ථකෙනාති සුවණ්ණමයෙන සත්ථකෙන. අයොමයඤ්ඤි රඤ්ඤො සරිරං උපනෙතුං අයුත්තන්ති වදති. සුවණ්ණසත්ථකෙනාති වා සුවණ්ණපරික්ඛතෙන සත්ථකෙන බාහුං ඵාලාපෙත්ථාති සිරාවෙධවසෙන බාහුං ඵාලාපෙත්ථා උදකෙන සමිහින්දිත්ථා පායෙසි කෙවලස්ස ලොහිතස්ස ගබ්හිනිත්ථියා දුජ්ජීර්භාවතො. ධුරාති ධුරභූතා, ගණස්ස , ධොරස්භාති අත්ථො. ධුරං නිහරාමීති ගණධුරං ගණබන්ධියං නිබ්බත්තෙමි. “පුබ්බෙ බො”තිආදි බන්ධකපාළි එව.

පොත්ථනියන්ති ජුරිකං, යං “නබර”න්තිපි [පොථනිකන්ති ජුරිකං, යං බරන්තිපි (සාරත්ථ. ටී. 3.339) පොථනිකන්ති ජුරිකං, බරන්තිපි (වි. වි. ටී. 2.වුළුවග්ගවණ්ණනා 339)] වුවවති. දිවා දිවස්සාති දිවස්සපි දිවා, මජ්ඣන්තිකවෙලායන්ති අත්ථො.

තස්සා සරිරං ලෙහිත්ථා යාපෙති අත්තුපක්කමෙන මරණං න යුත්තන්ති. න හි අරියසාවකා අත්තානං විනිපාතෙත්තිති. මග්ගඵලසුඛතොති මග්ගඵලසුඛාවහෙන සොනාපත්තිමග්ගඵලසුඛපසඤ්ඤිතෙන වඩ්ඤ්ඤා යාපෙති.

වෙනියඩගණෙහි ගන්ධපුප්ඵාදීහි පුප්නට්ඨානභූතෙ වෙනියඩගණෙ . නිසජ්ජනත්ථායාති හික්ඛුසඩ්ඝනිසිදනත්ථාය. වාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ...පෙ.... යක්ඛො හුත්වා නිබ්බත්ති තත්ථ ඛහුලං නිබ්බත්තපුබ්බතාය චිරපරිචිතනිකන්තිවසෙන.

බොහෙත්වාති පුත්තසිනෙහස්ස බලවභාවතො, සහජාතපිතිවෙගස්ස ව සච්ඡ්ඨාරතාය තංසමුට්ඨානරූපධම්මෙහි ඵරණවසෙන සකලසරිරං ආලොළෙත්වා. තෙනාහ “අට්ඨිමිඤ්ජං ආහව්ව අට්ඨාසි”ති. පිතුගුණන්ති පිතු අත්තති සිනෙහගුණං. මුඤ්චාපෙත්වාති එත්ථ ඉති-සද්දො පකාරත්ථො, තෙන “අභිමාරකපුරිසපෙසනාදිප්පකාරොනා”ති වුත්තෙ එව පකාරෙ පච්චාමසති. චිත්ථාරකථානායොති අජාතසත්තපසාදනාදිවසෙන චිත්ථාරතො වත්තබ්බාය කථාය නයමත්තං. කස්මා පනෙත්ථ චිත්ථාරනායා කථා න වුත්තාති ආහ “ආගතත්තා පන සබ්බං න වුත්ත”ති.

කොසලරඤ්ඤොති මහාකොසලරඤ්ඤො. පණ්ඩිතාධිවචනන්ති පණ්ඩිතවෙවචනං. විදන්තීති ජානන්ති. වෙදෙන ඤාණෙන කරණභූතෙන ඊහති පවත්තතීති වෙදෙහි.

එත්ථාති එතස්මිං දිවසෙ. අනසනෙන වාති වා-සද්දො අනියමත්ථො, තෙන එකච්චමනොදුච්චරිතදුස්සීලාදීනි සඩ්ගණ්භාති. තථා හි ගොපාලකුපොසථො අභිජ්ඣාසහගතචිත්තස්ස වසෙන වුත්තො, නිගණ්ඨුපොසථො මොසවජ්ජාදිවසෙන. යථාහ “සො තෙන අභිජ්ඣාසහගතෙන වෙනසා දිවසං අනිනාමෙති”ති (අ. නි. 1.71), “ඉති යස්මිං සමයෙ සච්චෙ සමාදපෙනබ්බා, මුසාවාදෙ තස්මිං සමයෙ සමාදපෙන්නී”ති (අ. නි. 1.71) ව ආදි. එත්ථාති උපොසථසද්දෙ. අත්ථුද්ධාරොති වත්තබ්බඅත්ථානං උද්ධාරණං.

නනු ව අත්ථමත්තං පති සද්දා අභිනිවිසන්තිති න එකෙන සද්දෙන අනෙකෙ අත්ථා අභිධියන්තිති? සච්චමෙතං සද්දච්චසෙසෙ අපෙක්ඛිතෙ, තෙසං පන අත්ථානං උපොසථසද්දච්චනියතා සාමඤ්ඤං උපාදාය වුච්චමානො අයං විචාරො උපොසථසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරොති වුත්තො. හෙට්ඨා “එවං මෙ සුත”න්තිආදීසු ආගතෙ අත්ථුද්ධාරෙපි එසෙව නයො. කාමඤ්ඤි පාතිමොක්ඛුද්දෙසාදිවිසයොපි උපොසථසද්දො සාමඤ්ඤරූපො එව විසෙසසද්දස්ස අවාචකභාවතො, තාදිසං පන සාමඤ්ඤං අනාදියිත්වා අයමත්ථො වුත්තොති වෙදිතබ්බං. සීලසුද්ධිවසෙන උපෙනෙහි සමග්ගෙහි වසියති අනුට්ඨියතිති උපොසථො, පාතිමොක්ඛුද්දෙසො. සමාදානවසෙන අධිට්ඨානවසෙන වා උපෙච්ච අරියවාසාදිඅත්ථං වසිතබ්බතො උපොසථො, සීලං. අනසනාදිවසෙන උපෙච්ච වසිතබ්බතො අනුවසිතබ්බතො උපොසථො. උපවාසොති සමාදානං. උපොසථකුලභූතතාය නවමහත්ථිනිකායපරියාපන්නෙ හත්ථිනාගෙ කිඤ්චි කිරියං අනපෙක්ඛිත්වා රුළුච්චසෙන සමඤ්ඤාමත්තං උපොසථොති ආහ “උපොසථො නාගරාජාතිආදීසු පඤ්ඤත්ති”ති. දිවසෙ පන උපොසථසද්දප්පවත්ති අට්ඨකථායං වුත්තා එව. සුද්ධස්ස වෙ සදා එග්ගුති එත්ථ පන සුද්ධස්සාති සබ්බසො කිලෙසමලාභාවෙන සුද්ධස්ස. වෙති නිපාතමත්තං. වෙති වා බ්‍යත්තන්ති අත්ථො. සදා එග්ගුති නිව්චකාලම්පි එග්ගුණකක්ඛන්තමෙව. යස්ස හි එග්ගුණමාසෙ උත්තරඑග්ගුණදිවසෙ තිත්ථන්හානං කරොත්තස්ස සංවච්ඡරිකපාපපවාහනං හොතිති ලද්ධි, තං තතො විවෙචෙතුං ඉදං භගවතා වුත්තං. සුද්ධස්සපොසථො සදාති යථාවුත්තසුද්ධියා සුද්ධස්ස උපොසථධිගාති වතසමාදානාති ව අසමාදියතොපි නිව්චං උපොසථො, උපොසථවාසො එවාති අත්ථො. පඤ්චදසන්තං තිථිතං පුරණවසෙන පන්තරසො.

ඛහුසො , අතිසයතො වා කුමුදාති එත්ථ සන්තිති කුමුදවති, තිස්සං කුමුදවතියා. චතුන්නං මාසානං පාරිපුරිභූතාති වාතුමාසී. සා එව පාළියං වාතුමාසීනිති වුත්තාති ආහ “ඉධ පන වාතුමාසීනිති වුච්චති”ති. තදා කත්තිකමාසස්ස පුණ්ණතාය මාසපුණ්ණතා. වස්සානස්ස උතුනො පුණ්ණතාය උතුපුණ්ණතා. කත්තිකමාසලක්ඛිතස්ස සංවච්ඡරස්ස පුණ්ණතාය සංවච්ඡරපුණ්ණතා. “මා” ඉති වන්දො වුච්චති තස්ස ගතියා දිවසස්ස මිනිතබ්බතො. එත්ථ පුණ්ණොති එතිස්සා රත්තියා සබ්බකලාපාරිපුරියා පුණ්ණො. තදා හි වන්දො සබ්බසො පරිපුණ්ණො හුත්වා දිස්සති. එත්ථ ව “තදහුපොසථෙ පන්තරසෙ”ති පදානි දිවසවසෙන වුත්තාති, “කොමුදියා”තිආදීනි රත්තිවසෙන.

රාජාමච්චපරිවුතොති රාජකුලසමුදාගතෙහි අමච්චෙහි පරිවුතො. අථ වා අනුයුත්තකරාජුති වෙච අමච්චෙහි ව පරිවුතො. චතුරූපක්කිලෙසාති අබ්භා මහිකා ධුමරපො රාහුති ඉමෙහි චතුහි උපක්කිලෙසෙහි. සන්තිට්ඨානං කතං අට්ඨකථායං.

පිතිවචනන්ති පිතිසමුට්ඨානං වචනං. යඤ්භි වචනං පටිග්ගාහකනිරපෙක්ඛං කෙවලං උළාරාය පිතියා වසෙන සරසතො සහසාව මුඛතො නිච්ඡරති, තං ඉධ “උදාන”න්ති අධිප්පෙනං. තෙනාහ “යං පිතිවචනං භදයං ගහෙතුං න සක්කොති”තිආදි.

දොසෙහි ඉතා ගතා අපගතාති දොසිනා ත-කාරස්ස න-කාරං කත්වා යථා “කිලෙසෙ පිතො විජිතාවිති පිතො”ති. අනිය-සද්දො කත්තුඅත්ථෙ වෙදිතබ්බොති ආහ “මනං රමයතී”ති “රමණියා”ති යථා “නියානිකා ධම්මා”ති. පුණ්ණවසෙන රත්තියා සුරූපතාති ආහ “වුත්තදොසවිමුත්තායා”තිආදි. තත්ථ අබ්භාදයො වුත්තදොසා, තබ්බිගමෙනෙව වස්සා දස්සනියතා, තෙන, උතුසම්පත්තියා ව පාසාදිකතා වෙදිතබ්බා. ලක්ඛණං භවිතුං යුත්තාති එතිස්සා රත්තියා

යුත්තො දිවසො මාසො උතු සංවච්ඡරොති එවං දිවසමාසඋතුසංවච්ඡරානං සල්ලක්ඛණං හවිතුං යුත්තා ලක්ඛණ්ණා,
ලක්ඛණියාති අත්ථො.

“යං නො පයිරුපාසතො චිත්තං පසිදෙය්‍යා”ති චූත්තත්තා “සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා”ති එත්ථ පරමත්ථසමණො
ව පරමත්ථබ්‍රාහ්මණො ව අධිප්පෙනො, න පබ්බජ්ජාමත්තසමණො, න ජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණො වාති ආහ “සමිතපාපතාය
සමණං. බාහිතපාපතාය බ්‍රාහ්මණං”න්ති. බහුවචනෙ චත්තබ්බෙ එකච්චනං, එකච්චනෙ වා චත්තබ්බෙ බහුවචනං
වචනබ්‍යතයො. අට්ඨකථායං පන එකච්චනවසෙනෙව බ්‍යතයො දස්සිතො. අත්තනි, ගරුට්ඨානියෙ ව එකස්මිම්පි
බහුවචනප්පයොගො නිරුළුහොති. සබ්බෙනපිති “රමණියා වතා”තිආදිනා සබ්බෙන වචනෙන.
ඔභාසනිමිත්තකම්මන්ති ඔභාසභූතනිමිත්තකම්මං පරිබ්‍යත්තං නිමිත්තකරණන්ති අත්ථො. දෙවදත්තො වාති. ව-සද්දො
අත්තුපනයෙන, තෙන යථා රාජා අජාතසත්තු අත්තනො පිතු අරියසාවකස්ස සත්ථුඋපට්ඨාකස්ස ඝාතනෙන
මහාපරාධො, එවං හගවතො මහාඅනත්ථකරස්ස දෙවදත්තස්ස අවස්සයභාවෙන පිති ඉමමත්ථං උපනෙති. තස්ස
පිට්ඨිජායායාති තස්ස ජීවකස්ස පිට්ඨිඅපස්සයෙන, තං පමුඛං කත්වා තං අපස්සායාති අත්ථො.
චික්ඛෙපපච්ඡෙදනත්ථන්ති භාවිතියා අත්තනො කථාය උප්පජ්ජනකචික්ඛෙපනස්ස පච්ඡින්නත්ථං,
අනුප්පත්තිඅත්ථන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ “තස්සං හී”තිආදි.

151. “සො කීරා”තිආදි පොරාණට්ඨකථාය ආගතනයො. එසෙව නයො පරතො මක්ඛලිපදනිබ්බවනෙපි .
උපසඩ්ධමත්තිති උපගතා. තදෙව පබ්බජ්ජං අග්ගහෙසිති තදෙව නග්ගරුපං පබ්බජ්ජං කත්වා ගණ්හි.

පබ්බජිතසමුහසඩ්ධානො සඩ්ධිසොති පබ්බජිතසමුහතාමත්තෙන සඩ්ධිසො, න
නියානිකදිට්ඨිසුවිසුද්ධසීලසාමඤ්ඤවසෙන සංහතත්තාති අධිප්පායො. අස්ස අත්ථිති අස්ස සත්ථුපටිඤ්ඤස්ස
පරිවාරභූතො අත්ථි. ස්වෙච්චාති පබ්බජිතසමුහසඩ්ධානොව. කෙච්චි පන “පබ්බජිතසමුහවසෙන සඩ්ධි,
ගහට්ඨසමුහවසෙන ගණ්හී”ති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං ගණෙ එව ලොකෙ සඩ්ධි-සද්දස්ස නිරුළුහත්තා.
ආචාරසික්ඛාපනවසෙනාති අවෙලක වතචරියාදිආචාරසික්ඛාපනවසෙන. පාකටොති සඩ්ධිආදිභාවෙන පකාසිතො.
“අප්පිච්ඡො”ති වත්ථා තත්ථ ලබ්භමානං අප්පිච්ඡත්තං දස්සෙතුං “අප්පිච්ඡතාය වත්ථමපි න නිවාසෙති”ති චූත්තං. න
හි තස්මිං සාසනිකෙ විය සත්තගුණනිගුණලක්ඛණා අප්පිච්ඡතා ලබ්භන්ති. යසොති කිත්තිසද්දො. “තරන්ති එතෙන
සංසාරොස”න්ති එවං සම්මතත්තා තිත්ථං චූච්චති ලද්ධිති ආහ “තිත්ථකරොති ලද්ධිකරො”ති. සාධුසම්මතොති
“සාධු”ති සම්මතො, න සාධුහි සම්මතොති ආහ “අයං සාධු”තිආදි. “ඉමානි මෙ වතසමාදානානි එත්තකං කාලං
සුවිණානි”ති පබ්බජිතතො පට්ඨාය අතික්කත්තා බහු රත්තියො ජානාතීති රත්තඤ්ඤා. තා පනස්ස රත්තියො
චිරකාලභූතාති කත්වා චිරං පබ්බජිතස්ස අස්සාති චිරපබ්බජිතො. තත්ථ චිරපබ්බජිතතාගහණෙන බුද්ධිසීලතං දස්සෙති,
රත්තඤ්ඤතාගහණෙන තත්ථ සම්පජානනං. අද්ධානන්ති දීඝකාලං. කිත්තකො පන සොති ආහ “ද්වෙ තයො
රාජපරිවට්ටෙ”ති, ද්විත්තං තිණ්ණං රාජුතං රජ්ජං අනුසාසනපටිපාටියොති අත්ථො. “අද්ධගතො”ති වත්ථා කතං
වයොගහණං ඔසානවයාපෙක්ඛන්ති ආහ “පච්ඡිමවයං අනුප්පත්තො”ති. උභයන්ති “අද්ධගතො,
වයොඅනුප්පත්තො”ති පදද්වයං.

පුබ්බෙ පිතරා සද්ධිං සත්ථු සත්තිකං ගන්ත්වා දෙසනාය සුතපුබ්බතං සන්ධායාහ “ක්ඛානාහිඤ්ඤාදි...පෙ....
සොතුකාමො”ති. දස්සනෙනාති න දස්සනමත්තං, දිස්වා පන තෙන සද්ධිං ආලාපසල්ලාපං කත්වා තතො අකිරියවාදං
සුත්වා තෙසං අනත්තමනො අහොසි. ගුණකථායාති අභූතගුණකථාය. තෙනාහ “සුචුත්තරං අනත්තමනො හුත්වා”ති.
යදි අනත්තමනො, කස්මා තුණ්හි අහොසිති ආහ “අනත්තමනො සමානොපි”තිආදි.

152. ගොසාලායාති එවං නාමකෙ ගාමෙ. වස්සානකාලෙ ගුත්තං තිට්ඨනසාලාති එකෙ.

153. පටිකිට්ඨකරන්ති නිහීනතරං. තත්තාචූතානීති තත්තෙ පසාරෙත්ථා වීතානි. “සීතෙ සීතො”තිආදිනා
ජ්භාකාරෙහි තස්ස නිහීනස්ස නිහීනතරතං දස්සෙති.

154. වච්චං කත්වාපිති පි-සද්දෙන භොජනං භුඤ්ජිත්වාපි කෙනචි අසුවිතා මක්ඛිතො පිති ඉමමත්ථං
සම්පිණ්ඩෙති. වාලිකථුපං කත්වාති චත්තවසෙන වාලිකාය ථුපං කත්වා.

156. පලිබුද්ධනකිලෙසොති සංසාරෙ පලිබුද්ධනකිච්චො රාගාදිකිලෙසො ඛෙත්තචත්ථුපුත්තදාරාදිවිසයො.

කොමාරභව්වජීවකකථාවණ්ණනා

157. න යථාධිප්පායං චත්තනීති කත්වා චූත්තං “අනත්ථො වත මෙ”ති. ජීවකස්ස තුණ්හිභාවො මම අධිප්පායස්ස
මද්දනසදිසො, තස්මා තං පුච්ඡිත්ථා කථාපනෙන මම අධිප්පායො පුරෙතබ්බොති අයමෙත්ථ රඤ්ඤො අප්ඤ්ඤාසයොති
දස්සෙත්තො “හත්ථිමිති නු බො පනා”තිආදිමාහ. කිං තුණ්හිති කිං කාරණා තුණ්හි, කිං තං කාරණං, යෙන තුවං
තුණ්හිති චූත්තං හොති. තෙනාහ “කෙන කාරණෙන තුණ්හි”ති.

කාමං සබ්බාපි තථාගතස්ස පටිපත්ති අනඤ්ඤසාධාරණා අච්ඡරියඅබ්භතරූපා ව, තථාපි ගබ්භොක්කන්ති-අභිජාතිඅභිනික්ඛමනඅභිසම්බොධිධම්මවක්කප්පවත්තන- යමකපාටිභාරියදෙවොරොහණානි සදෙවකෙ ලොකෙ අතිවිය සුපාකටානි, න සක්කා කෙනවි පටිබාහිතුන්ති තානියෙවෙත්ථ උද්ධටානි. ඉත්ථම්භුතාබ්‍යානත්ථෙති ඉත්ථං එවං පකාරො භුතො ජාතොති එවං කථන්ත්ථෙ. උපයොගවචනන්ති. “අබ්භුත්ගතො”ති එත්ථ අහිති උපසග්ගො ඉත්ථම්භුතාබ්‍යානත්ථපොතකො, තෙන යොගතො “තං බො පන භගවත්ත”න්ති ඉදං සාමීඤ්ඤං උපයොගවචනං, තෙනාහ “තස්ස බො පන භගවතොති අත්ථො”ති. කල්‍යාණගුණසමන්තාගතොති කල්‍යාණෙහි ගුණෙහි යුත්තො, තං නිස්සිතො තබ්බිසයනායාති අධිප්පායො. සෙට්ඨොති එත්ථාපි එසෙව නයො. කිත්තෙතබ්බතො කිත්ති, සා එව සද්දනියතො සද්දොති ආහ “කිත්තිසද්දොති කිත්තියෙවා”ති. අභිත්ථවනවසෙන පවත්තො සද්දො ථුතිසොසො. අනඤ්ඤසාධාරණගුණ ආරබ්භ පවත්තත්තා සදෙවකං ලොකං අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා අභිභවිත්වා උග්ගතො.

සො භගවාති යො සො සමතිං සපාරමියො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ භඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො දෙවානං අතිදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා ලොකනාටො භාග්‍යවත්තතාදිහි කාරණෙහි සදෙවකෙ ලොකෙ “භගවා”ති සබ්බත්ථ පත්ථට්ඨකිත්තිසද්දො, සො භගවා. “භගවා”ති ව ඉදං සත්ථු නාමකිත්තනං. තෙනාහ ආයස්මා ධම්මසෙනාපති “භගවාති තෙනං නාමං මාතරා කත”න්තිආදි (මහානි. 84). පරතො පන භගවාති ගුණකිත්තනං.

යථා කම්මට්ඨානිකෙන “අරහ”න්තිආදීසු නවට්ඨානෙසු පච්චෙකං ඉති-සද්දං යොජෙත්වා බුද්ධගුණා අනුස්සරියන්ති, එවං බුද්ධගුණසංකිත්තකෙනාපිති දස්සෙත්තො “ඉතිපි අරහං, ඉතිපි සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... ඉතිපි භගවා”ති ආහ. “ඉතිපෙනං අභුතං, ඉතිපෙනං අතච්ඡ”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.5) විය ඉධ ඉති-සද්දො ආසන්නපච්චක්ඛකරණත්ථො, පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන ව තෙසං ගුණානං බහුභාවො දීපිතො. තානි ව සංකිත්තෙත්තෙන විඤ්ඤානා විත්තස්ස සම්මුඛිභුතානෙව කත්වා සංකිත්තෙතබ්බානිති දස්සෙත්තො “ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනාති චුත්තං හොති”ති ආහ. එවඤ්ඤි නිරුපෙත්වා කිත්තෙත්තෙ යස්ස සංකිත්තෙති, තස්ස භගවති අතිවිය අභිප්පසාදො හොති. ආරකත්තාති සුචිදුරත්තා. අරිනන්ති කිලෙසාරිනං. අරානන්ති සංසාරවක්කස්ස අරානං. හතත්තාති විභතත්තා. පච්චයාදීනන්ති විචරාදිපච්චයානඤ්ඤෙව පුජාවිසෙසානඤ්ඤෙව. තතොති විසුද්ධිමග්ගතො. යථා ව විසුද්ධිමග්ගතො, එවං තංසංවණ්ණනතොපි තෙසං විත්ථාරො ගහෙතබ්බො.

යස්මා ජීවකො බහුසො සත්ථුසන්නිකෙ බුද්ධගුණෙ සුත්වා යීතො, දිට්ඨසච්චතාය ව සත්ථුසාසනෙ විගතකථංකටො වෙසාරජ්ජප්පත්තො, තස්මා ආහ “ජීවකො පනා”තිආදි. පඤ්චවණ්ණායාති බුද්ධිකාදිවසෙන පඤ්චප්පකාරාය. නිරන්තරං ථුටං අහොසි කතාධිකාරභාවතො. කම්මන්තරායවසෙන හිස්ස රඤ්ඤො ගුණසරීරං බතුපහනං අහොසි.

158. “උත්තම”න්ති වත්ථා න කෙවලං සෙට්ඨභාවො එවෙත්ථ කාරණං, අථ බො අප්පසද්දතාපි කාරණන්ති දස්සෙතුං “අස්සයානරථයානානි”තිආදි චුත්තං. හත්ථියානෙසු නිබ්බිසෙවනමෙව ගණ්හන්තො හත්ථීනියොව කප්පාපෙසි. රඤ්ඤො ආසංකානිවත්තනත්ථං ආසන්නවාරිභාවෙන තත්ථ ඉත්ථියොව නිසජ්ජාපිතා. රඤ්ඤො පරෙසං දුරුපසංකමනභාවදස්සනත්ථං තා පුරිසවෙසං ගාභාපෙත්වා ආවුධගත්ථා කාරිතා. පටිවෙදෙසීති ඤාපෙසි. තදෙවාති ගමනං, අගමනමෙව වා.

159. මහඤ්චාති කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනන්ති ආහ “මහතාවා”ති. මහච්චාති මහතියා , ලිඛිගවිපල්ලාසවසෙන චුත්තං, මහත්තෙනාති චුත්තං හොති. තෙනාහ “රාජානුභාවෙනා”ති “ද්විත්තං මහාරට්ඨානං ඉස්සරියසිරි”ති අභිගමගධරට්ඨානං ආධිපච්චමාහ. ආසන්නබග්ගානිති අංසෙ ඔලම්බනවසෙන සන්නද්ධඅසීති. කුලභොගඉස්සරියාදිවසෙන මහති මත්තා එතෙසන්ති මහාමත්තා, මහානුභවා රාජපුරිසා. විජ්ජාධරතරුණා වියාති විජ්ජාධරකුමාරා විය. රට්ඨියපුත්තාති හොජපුත්තා. හත්ථිසටාති හත්ථිසමුහා. අඤ්ඤමඤ්ඤසංඝසට්ඨානාති අච්චිජෙදවසෙන ගමනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤසම්බන්ධා.

විත්තුත්‍රාසො සයං භායනට්ඨෙත භයං යථා තථා භායතීති කත්වා. ඤාණං භායිතබ්බෙ එව වත්ථුස්මිං භයතො උපට්ඨිතෙ “භායිතබ්බමිද්”න්ති භයතො තීරණතො භයං. තෙනෙවාහ “භයතුපට්ඨානඤාණං පන භායති නභායතීති? න භායති. තඤ්ඤි අතීතා සංඛාරා නිරුද්ධා, පච්චුප්පන්නා නිරුජ්ඣන්ති, අනාගතා නිරුජ්ඣස්සන්ති තීරණමත්තමෙව හොති”ති (විසුද්ධි. 2.751). ආරම්මණං භායති එතස්මාති භයං. ඔතප්පං පාපතො භායති එතෙනාති භයං. භයානකන්ති භායනාකාරො. භයන්ති ඤාණභයං. සංවෙගන්ති සහොත්තප්පඤාණං සන්නාසන්ති සබ්බසො උබ්බිජ්ජනං. භායිතබ්බට්ඨෙත භයං භීමභාවෙන හෙරවන්ති භයහෙරවං, භීතබ්බවත්ථු. තෙනාහ “ආගච්ඡති”ති.

භීරුං පසංසන්තීති පාපතො භායනතො උත්තසනතො භීරුං පසංසන්ති පණ්ඩිතා. න හි තත්ථ සුරන්ති තස්මිං පාපකරණෙ සුරං පගබ්බධංසිතං න හි පසංසන්ති. තෙනාහ “භයා හි සන්නො න කරොන්ති පාප”න්ති. තත්ථ භයාති පාපුත්‍රාසතො, ඔත්තප්පහෙතුති අත්ථො. සරීරවලනන්ති භයවසෙනසරීරසංකම්පො. එකෙති උත්තරවිහාරවාසිනො. “රාජගහෙ”තිආදි තෙසං අධිප්පායවිවරණං. කාමං වයතුලොයා “වයස්සො”ති වූච්චති, රුජ්ඣිරෙසො, යො කොච්චි පන

සහායෝ වයස්සෝ, තස්මා වයස්සාහිලාපොති සහායාහිලාපො. න විජ්ජලම්භෙසීති න විසංවාදෙසි. විනස්සෙය්‍යානි විත්තවිසානෙන විහඤ්ඤෙය්‍යා.

සාමඤ්ඤඵලප්‍රවිභාවණිකා

160. භගවතො තෙජොති බුද්ධානුභාවො. රඤ්ඤො සරිරං ඵරි යථා තං සොණදණ්ඩස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස භගවතො සන්තිකං ගච්ඡන්තස්ස අන්තොවනසණ්ඩගතස්ස. එකෙති උත්තරවිහාරවාසිනො.

161. යෙන, තෙනාති ච භුමිමත්ථෙ කරණවචනන්ති ආහ “යත්ථ භගවා, තත්ථ ගතො”ති. තදා තස්මි භික්ඛුසඬ්ඨෙ තුණ්හිභාවස්ස අනවසෙසතො බ්‍යාපිභාවං දස්සෙතුං “තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුතං”න්ති චුත්තන්ති ආහ “යතො යතො...පෙ.... මෙවාති අත්ථො”ති. හත්ථස්ස කුකතත්තා අසංයමො අසම්පජ්ඤාකිරියා හත්ථකුක්කුච්චන්ති වෙදිතබ්බො. වා-සද්දො අචුත්තවිකප්පත්ථො, තෙන තදඤ්ඤො අසංයමභාවො විභාවිතොති දට්ඨබ්බො. තත්ථ පන චක්ඛුඅසංයමො සබ්බපඨමො, දුන්නිවාරො වාති තදභාවං දස්සෙතුං “සබ්බාලඬ්ඨකාරපටිමණ්ඩිත”න්ති ආදි චුත්තං. කායිකවාචසිකෙන උපසමෙන ලද්ධෙන ඉතරොපි අනුමානතො ලද්ධො ඵච හොතිති ආහ “මානසිකෙන වා”ති. උපසමන්ති සංයමං, ආචාරසම්පත්තින්ති අත්ථො. පඤ්චපරිවට්ටෙති පඤ්චපුරිසපරිවට්ටෙ. පඤ්චභාකාරෙහීති “ඉට්ඨානිට්ඨෙ තාදි”ති (මහානි. 38, 192) ඵචං ආදිනා ආගතෙහි, පඤ්චවිධඅරියද්ධිසිද්ධිමෙහි ච පඤ්චහි පකාරෙහි. තාදිලක්ඛණෙහි තාදිභාවෙ.

162. න මෙ පඤ්චවිස්සජ්ජනෙ භාරො අත්ථීති සත්ථු සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනඤ්ඤාණචාරතාදස්සනං. යදාකඬ්ඨසීති න වදන්ති, කථං පන වදන්තිති ආහ “සුත්වා වෙදිස්සාමා”ති පදෙසඤ්ඤාණෙ ධීතත්තා. බුද්ධා පන සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙන්නීති සම්බන්ධො. “යක්ඛනරින්දදෙවසමණබ්‍රාහ්මණපරිබ්බාජකාන”න්ති ඉදං “පුච්ඡාචුසො යදාකඬ්ඨසී”ති ආදීති (සං. නි. 1.237, 246; සු. නි. ආලවකසුත්තෙ) සුත්තපදානි පුච්ඡන්තානං යෙසං පුග්ගලානං වසෙන ආගතානි, තං දස්සන්තං. “පුච්ඡාචුසො යදාකඬ්ඨසී”ති ඉදං ආලවකස්ස යක්ඛස්ස ඔකාසකරණං, සෙසානි නරින්දාදීනං. මනසිව්ජසීති මනසා ඉව්ජසී. පුච්ඡවිහො, යං කිඤ්චි මනසිව්ජථාති බාවරිස්ස සංසයං මනසා පුච්ඡවිහො. තුම්භාකං පන සබ්බෙසං යං කිඤ්චි සබ්බසංසයං මනසා, අඤ්ඤථා ව, යථා ඉව්ජථ, තථා පුච්ඡවිහොති අධිප්පායො.

සාධුරුපාති සාධුසභාවා. ධම්මොති පවෙණ්ඩම්මො. චුද්ධන්ති සීලාදීහි බුද්ධිප්පත්තං, ගරුන්ති අත්ථො. එස භාරොති එස සංසුප්ච්ඡෙදනසඬ්ඨානො භාරො, ආගතො භාරො අවස්සං ආවහිතබ්බොති අධිප්පායො. ඤත්වා සයන්ති පරුපදෙසෙන විනා සයමෙව ඤත්වා.

සුචිරතෙනාති ඵචං නාමකෙන බ්‍රාහ්මණෙන. තග්ඝාති එකංසෙන. යථාපි කුසලො තථාති යථා සබ්බධම්මකුසලො සබ්බවිදු ජානාති කට්ඨති, තථා අහමක්ඛිස්සං. රාජා ච බො තං යදි කාහති වා න වාති යො තං ඉධ පුච්ඡිතුං පෙසෙසි, සො රාජානං තයා පුච්ඡිතං කරොතු වා මා වා, අහං පන තෙ අක්ඛිස්සං අක්ඛිස්සාමි, ආචික්ඛිස්සාමිති අත්ථො.

163. සිප්පනට්ඨෙන සික්ඛිතබ්බතාය ච සිප්පමෙව සිප්පායතනං ජීවිකාය කාරණභාවතො . සෙය්‍යථීදන්ති නිපාතො, තස්ස තෙ කතමෙහි අත්ථො. පුථු සිප්පායතනානීති හි සාධාරණතො සිප්පානි උද්දිසිත්වා උපරි තංතංසිප්පජීවිතො නිද්දිට්ඨා පුග්ගලාධිට්ඨානකථාය පපඤ්චං පරිහරිතුං. අඤ්ඤථා යථාධිප්පතානි තාව සිප්පායතනානි දස්සෙත්වා පුන තංතංසිප්පජීවිසු දස්සියමානෙසු පපඤ්චො සීයාති. තෙනාහ “හත්ථාරොහා”ති ආදි.

හත්ථී ආරොහන්ති, ආරොහාපයන්ති වාති හත්ථාරොහා. යෙහි පයොගෙහි පුරිසො හත්ථීනො ආරොහනායොග්ගො හොති, හත්ථීස්ස තං පයොගං විධායතං සබ්බෙසං පෙනෙසං ගහණං. තෙනාහ “සබ්බෙහි”ති ආදි. තත්ථ හත්ථාවරියා නාම යෙ හත්ථීනො හත්ථාරොහකානඤ්ච සික්ඛපකා. හත්ථීවෙජ්ජා නාම හත්ථීහිසක්කා. හත්ථීමෙණ්ඩා නාම හත්ථීනං පාදරක්ඛකා. ආදි-සද්දෙන හත්ථීනං යවසදායකාදිකෙ සඬ්ඨගණ්හාති. අස්සාරොහා රථිකාති එත්ථාපි එසෙව නයො. රථෙ නියුත්තා රථිකා. රථරක්ඛා නාම රථස්ස ආණ්ඩරක්ඛකා. ධනුං ගණ්හන්ති, ගණ්හාපෙන්ති වාති ධනුග්ගහා, ඉස්සාසා ධනුසිප්පස්ස සික්ඛාපකා ව. තෙනාහ “ධනුආවරියා ඉස්සාසා”ති. වෙලෙන වෙලපටාකාය යුද්ධෙ අකන්ති ගච්ඡන්තිති වෙලකාති ආහ “යෙ යුද්ධෙ ජයධජං ගහෙත්වා පුරතො ගච්ඡන්ති”ති. යථා තථා ධීතෙ සෙනිකෙ බ්‍යුහකරණවසෙන තතො වලයන්ති උච්චාලෙන්තිති වලකා. සකුණග්ගිආදයො විය මංසපිණ්ඩං පරසෙනාසමුහං සාහසිකමහායොධතාය ඡෙත්වා ඡෙත්වා දයන්ති උප්පතිත්වා උප්පතිත්වා ගච්ඡන්තිති පිණ්ඩදායකා. දුතියවිකප්පෙ පිණ්ඩෙ දයන්ති ජනසම්මද්දෙ උප්පතත්තා විය ගච්ඡන්තිති පිණ්ඩදායකාති අත්ථො වෙදිතබ්බො. උග්ගතුග්ගතාති ථාමජවපරක්කමාදිවසෙන අතිවිය උග්ගතා උග්ගාති අත්ථො. පක්ඛන්දන්තිති අත්තතො විරසුරහාවෙන අසජ්ජමානා පරසෙනං අනුපවිසන්තිති අත්ථො. ථාමජවබලපරක්කමාදිසම්පත්තියා මහානාගා විය මහානාගා. එකන්තසුරාති එකාකිසුරා අත්තතො සුරහාවෙනෙව එකාකිනො හුත්වා යුජ්ඣනකා. සජාලිකාති සවම්මිකා. සරපරිත්තාණවම්මන්ති වම්මපරිසිබ්බිතං බෙට්ඨං, වම්මමයං වා ඵලකං. සරදාසයොධාති අන්තොජාතයොධා.

ආලාරං වුවුවත් මහානසං, තත්ප් නියුත්තාති ආලාරිකා, හත්තකාරා. පූවිකාති පූවසම්පාදකා, යෙ පූවමෙව නානප්පකාරතො සම්පාදෙත්වා වික්කිණන්තා ජීවන්ති. කෙසනඛලිඛනාදිවසෙන මනුස්සානං අලඬකාරවිධිං කප්පෙත්ති සංවිදහන්තිති කප්පකා. න්භාපකාති චුණ්ණවිලෙපනාදිහි මලහරණවණ්ණසම්පාදනවිධිනා න්භාපෙත්තිති න්භාපකා. නවන්තාදිවිධිනා පවත්තො ගණනගත්තො අත්තරා ඡිද්දාභාවෙන අවිඡිද්දකොති වුවුවති, තං ගණනං උපනිස්සාය ජීවන්තා අවිඡිද්දකපායකා. හත්තො අධිප්පායවිඤ්ඤාපනං හත්ප්පුද්දා හත්ප්-සද්දො වෙන්ප් තදෙකදෙසෙසු අඬගුලිසු දට්ඨබ්බො. “න භුඤ්ජමානො සබ්බං හත්ප්පං මුඛෙ පක්ඛිපිස්සාමි”ති ආදිසු විය, තස්මා අඬගුලිසඬකොවනාදිනා ගණනා හත්ප්පුද්දාය ගණනා. චිත්තකාරාදීනීති. ආදි-සද්දෙන හමකාරකොට්ටකලෙඛක විලිචකාරාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සන්දිට්ඨිකමෙවාති අසම්පරායිකතාය සාමං දට්ඨබ්බං, සයං අනුභවිතබ්බං අත්තපච්චක්ඛං දිට්ඨධම්මිකත්ති අත්තො. සුඛිතන්ති සුඛප්පත්තං. උපරීති දෙවලොකෙ. සො හි මනුස්සලොකතො උපරිමො. කම්මස්ස කතත්තා නිබ්බත්තනතො තස්ස ඵලං තස්ස අග්ගිසිඛා විය හොති, තඤ්ච උද්ධං දෙවලොකෙති ආහ “උද්ධං අග්ගං අස්සා අත්ථිති උද්ධග්ගිකා”ති. සග්ගං අරහතීති අත්තතො ඵලභුතං සග්ගං අරහති, තත්ප් සා නිබ්බත්තනාරහොති අත්තො. සුඛවිපාකාති ඉට්ඨවිපාකවිපච්චනිකා. සුවුට්ඨ අග්ගෙති අතිවිය උත්තමෙ උළාරෙ. දක්ඛන්ති වඩ්ඪන්ති ඵතායාති දක්ඛිණා, පරිච්චාගමයං පුඤ්ඤන්ති ආහ “දක්ඛිණං දාන”න්ති.

මග්ගො සාමඤ්ඤං සම්මතපාපසමණභාවොති කත්වා. යස්මා අයං රාජා පබ්බජිතානං දාසකස්සකාදීනං ලොකතො අභිවාදනාදිලාභො සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලන්ති චිත්තෙන්වා “අත්ථි නු ඛො කොචි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඊදිසමත්පං ජානන්තො”ති විමංසන්තො පුරණාදිකෙ පුව්ඡිත්වා තෙසං කථාය අනාරාධිතචිත්තො භගවන්තම්පි තමත්පං පුව්ඡි, තස්මා වුත්තං “උපරි ආගතං පන දාසකස්සකොපමං සන්ධාය පුව්ඡති”ති.

කණ්ණපක්ඛන්ති යථාපුව්ඡිතෙ අත්තෙ උඛිතමානං දිට්ඨිගතූපසඤ්ඡිතං සංකිලෙසපක්ඛං. සුක්කපක්ඛන්ති තබ්බිධුරං උපරිසුත්තාගතං වොදානපක්ඛං. සමණකොලාහලන්ති සමණකොතුහලං තංතංසමණවාදානං අඤ්ඤමඤ්ඤවිරොධං. සමණභණ්ඩනන්ති තෙනෙව විරොධෙන “ඵවංවාදීනං තෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං අයං දොසො, ඵවංවාදීනං අයං දොසො”ති ඵවං තංතංවාදස්ස පරිභාසනං. රඤ්ඤො භාරං කරොන්තො අත්තතො දෙසනාකොසල්ලෙනාති අධිප්පායො.

164. පණ්ඩිතපතිරූපකානන්ති ආමං විය පක්කානං පණ්ඩිතාභාසානං.

පුරණකස්සපවාදවණ්ණනා

165. ඵකං ඉදාහන්ති ඵකාහං. ඉධ-සද්දො වෙන්ප් නිපාතමත්තං, ඵකාහං සමයං නිව්චෙව අත්තො. සරිතබ්බසුත්තන්ති අනුස්සරණානුව්ඡවිකං.

166. සහන්ථා කරොන්තස්සාති සහන්තෙව කරොන්තස්ස. නිස්සග්ගියථාවරාදයොපි ඉධ සහන්ථකරණෙනෙව සඬගහිතා. හත්ථාදීනීති හත්ප්පාදකණ්ණනාසාදීනී. පචනං දහනං විබාධනන්ති ආහ “දණ්ඨෙන උප්පිලෙන්තස්සා”ති. පපඤ්චසුද්දනියං “තප්පෙන්තස්ස වා”ති අත්තො වුත්තො, ඉධ පන තප්පනං පරිභාසනං දණ්ඨෙනෙව සඬගහෙන්වා “දණ්ඨෙන උප්පිලෙන්තස්ස” ඉච්චෙව වුත්තං. සොකං සයං කරොන්තස්සාති පරස්ස සොකකාරණං සයං කරොන්තස්ස, සොකං වා උප්පාදෙන්තස්ස. පරෙහීති අත්තතො වචනකරෙහි. සයම්පි ඵන්දතොති පරස්ස විබාධනපයොගෙන සයම්පි ඵන්දතො. “අනිපාතාපයතො”ති පදං සුද්ධකත්තුඅත්තෙව හෙතුකත්තුඅත්තෙව ව චත්තතිති ආහ “හනන්තස්සාපි හනාපෙන්තස්සාපි”ති. කාරණවසෙනාති කාරාපනවසෙන.

සරස්ස හිත්ති අත්තො ඛහි ව සන්ධිතා හුත්වා ඨිතා සරසන්ධි. කිඤ්චිපි අසෙසෙන්වා නිරවසෙසො ලොපො නිල්ලොපො. ඵකාගාරෙ නියුත්තො විලොපො ඵකාගාරිකො. පරිතො සබ්බසො පන්තෙව හනනං පරිපන්තො. පාපං න කරියති පුබ්බෙ අසඤ්ඤතො උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා, තස්මා තත්ථි පාපං. යදි ඵවං කථං සත්තා පාපෙ පටිපජ්ජන්තිති ආහ “සත්තා පන පාපං කරොමාති ඵවං සඤ්ඤිතො හොන්ති”ති. ඵවං කිරස්ස හොති — ඉමෙසඤ්ඡි සත්තානං හිංසාදිකිරියා න අත්තානං පුසති තස්ස නිව්චතාය නිබ්බිකාරත්තා සරිරං පන අවෙනනං කට්ඨකලිඬගරූපමං, තස්මිං විකොපිතෙපි න කිඤ්චි පාපන්ති. චුරතෙමිනාති නිසිතචුරමයනෙමිනා.

ගඬගාය දක්ඛිණා දිසා අප්පතිරූපදෙසො, උත්තරා දිසා පතිරූපදෙසොති අධිප්පායෙන “දක්ඛිණඤ්ච”ති ආදි වුත්තන්ති ආහ “දක්ඛිණාතිරෙ මනුස්සා කක්ඛලා”ති ආදි. මහායාගන්ති මහාවිජිතයඤ්ඤසදිසං මහායාගං. උපොසථකම්මෙන වාති උපොසථකම්මෙන ව. දම-සද්දො හි ඉන්ද්‍රියසංවරස්ස උපොසථසීලස්ස ව වාවකො ඉධාධිප්පෙනො. කෙච් පන “උපොසථකම්මෙනාති ඉදං ඉන්ද්‍රියදමනස්ස විසෙසනං, තස්මා ‘උපොසථකම්මභුතෙන ඉන්ද්‍රියදමනෙනා’ති අත්තං වදන්ති. සීලසංයමෙනාති කායිකවාචසිකසංවරෙන. සච්චවජ්ජෙනාති සච්චවාචාය, තස්සා විසුං වචනං ලොකෙ ගරුතරපුඤ්ඤසම්මතභාවතො. යථා හි පාපධම්මෙසු මුසාවාදො ගරු, ඵවං පුඤ්ඤධම්මෙසු සච්චවාචා. තෙනාහ භගවා “ඵකං ධම්මං අනිතස්සා”ති ආදි. පචත්තීති යො “කරොති”ති වුවුවති, තස්ස සත්තානො

එලුප්පත්තිපව්වයභාවෙන උප්පත්ති. සබ්බථානි “කරොතො” තිආදිනා චුත්තෙන සබ්බප්පකාරෙන. කිරියමෙව පටික්ඛිපති, න රඤ්ඤා පුට්ඨං සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං බ්‍යාකරොතිති අධිප්පායො. ඉදං අවධාරණං විපාකපටික්ඛෙපතිවත්තනත්ථං. යො හි කම්මං පටික්ඛිපති, තෙන අත්ථතො විපාකොපි පටික්ඛිත්තො එව නාම භොති. තථා හි වක්ඛති “කම්මං පටිබාහන්තෙනාපි” තිආදි (දී. නි. අට්ඨ. 1.170-172).

පටිරාජුහි අනභිභවනියභාවෙන විසෙසතො ජිත්තති විජිතං, ආණාපවත්තිදෙසො. “මා මය්හං විජිතෙ වසථා” ති අපසාදනා පබ්බජිතස්ස විභෙදනා පබ්බාජනාති කත්වා චුත්තං “අපසාදෙනබ්බන්ති විභෙදෙනබ්බ” ති. උග්ගණ්හනං තෙන චුත්තස්ස අත්ථස්ස “එවමෙත” ති උපධාරණං සල්ලක්ඛණං, නිකුජ්ජනං තස්ස අද්ධනියභාවාපාදනවසෙන විත්තෙන සන්ධාරණං. තදුභයං පටික්ඛිපත්තො ආහ “අනුග්ගණ්හන්තො අනිකුජ්ජන්තො” ති. තෙනාහ “සාරවසෙන අග්ගණ්හන්තො” තිආදි.

මක්ඛලිගොසාලවාදවණ්ණනා

168. උභයෙනාති භෙතුපව්වයපටිසෙධනවචනෙන. සංකිලෙසපව්වයන්ති සංකිලිස්සනස්ස මලීනභාවස්ස කාරණං. විසුද්ධිපව්වයන්ති සඬ්ඛිකිලෙසතො විසුද්ධියා වොදානස්ස කාරණං. අත්තකාරොති තෙන තෙන සත්තෙන අත්තනා කාතබ්බකම්මං අත්තනා නිජ්ජාදෙනබ්බපයොගො. පරකාරන්ති පරස්ස වාහසා ඉජ්ඣනකපයොජනං. තෙනාහ “යෙනා” තිආදි. මහාසත්තන්ති අන්තිමභවිකං මහාබොධිසත්තං, පච්චෙකබොධිසත්තස්සපි එත්ථෙව සඬ්ගහො වෙදිතබ්බො. මනුස්සසොහග්ගත්තන්ති මනුස්සෙසු සුභගභාවං. එවන්ති චුත්තජ්ජකාරෙන. කම්මවාදස්ස කිරියවාදස්ස පටික්ඛිපතෙන “අත්ථි භික්ඛවෙ කම්මං කණ්හං කණ්හවිපාක” තිආදි (අ. නි. 4.232) නයජ්ජවත්තෙ ජීනවක්කෙ පහාරං දෙති නාම. නත්ථි පුරිසකාරෙති යථාචුත්තඅත්තකාරපරකාරාභාවතො එව සත්තානං පච්චත්තපුරිසකාරො නාම කොචි නත්ථිති අත්ථො. තෙනාහ “යෙනා” තිආදි. නත්ථි බලන්ති සත්තානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකනිබ්බානසම්පත්තිආවහං බලං නාම කිඤ්චි නත්ථි. තෙනාහ “යම්භී” තිආදි. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං, සංකිලෙසිකම්පි වායං බලං පටික්ඛිපතෙව. යදි විරියාදිති පුරිසකාරවෙච්චනාති, කස්මා විසුං ගහණන්ති ආහ “ඉදං නො විරියෙනා” තිආදි. සද්දත්ථතො පන තස්සා තස්සා කිරියාය උස්සන්තට්ඨෙන බලං. සුරවීරභාවාවභට්ඨෙන විරියං. තදෙව දල්භභාවතො, පොරිසධුරං වහන්තෙන පවත්තෙනබ්බතො ව පුරිසථාමො. පරං පරං යානං අක්කමනජ්ජවත්තියා පුරිසපරක්කමොති චුත්තොති වෙදිතබ්බං.

සත්තයොගතො රුපාදිසු සත්තවිසත්තතාය සත්තා. පාණනතො අස්සසනපස්සසනවසෙන පවත්තියා පාණා. තෙ පන සො එකින්දියාදිවසෙන විභජිත්වා වදන්ති ආහ “එකින්දියො” තිආදි. අණ්ඩකොසාදිසු භවනතො “භුතා” ති චුච්චන්තිති ආහ “අණ්ඩකොස...පෙ.... වදන්ති” ති. ජීවනතො පාණං ධාරෙන්තා විය වඩ්ඪනතො ජීවා. තෙනාහ “සාලියවා” තිආදි. නත්ථි එතෙසං සංකිලෙසවිසුද්ධියු වසොති අවසා. නත්ථි තෙසං බලං විරියං වාති අබ්බා අවිරියා. නියතාති අවිජේජ්ජසුත්තාචුතාභෙජ්ජමණ්ණිකො විය නියතජ්ජවත්තියාය ගතිජාතිබන්ධාපවග්ගවසෙන නියාමො. තත්ථ තත්ථ ගමනන්ති ඡන්තං අභිජාතිනං තාසු තාසු ගතියු උපගමනං සමවායෙන සමාගමො. සභාවොයෙවාති යථා කණ්ටකස්ස තිබ්ණතා, කපිත්ථඵලානං පරිමණ්ඩලතා, මීගපක්ඛිනං විචිත්තාකාරතා, එවං සබ්බස්සාපි ලොකස්ස භෙතුපව්වයෙන විනා තථා තථා පරිණාමො අයං සභාවො එව අකිත්තිමොයෙව. තෙනාහ “යෙන භී” තිආදි. ඡළාභිජාතියො පරතො විත්ථාරියන්ති. “සුබඤ්ච දුක්ඛඤ්ච පටිසංවෙදෙන්ති” ති වදන්තො අදුක්ඛමසුබභූමී සබ්බෙන සබ්බං න ජානාතිති උල්ලිඬිගන්තො “අඤ්ඤා අදුක්ඛමසුබභූමි නත්ථිති දස්සෙති” ති ආහ.

පමුඛයොනීනන්ති මනුස්සනිරවඡනාදිසු බත්තියබ්‍රාහ්මණාදිසිභ්‍යාග්ඝාදිවසෙන පධානයොනීනං. සට්ඨිසතානීති ඡසභස්සාති. “පඤ්ච ව කම්මුතො සතානී” ති පදස්ස අත්ථදස්සනං “පඤ්චකම්මසතානී වා” ති. “එසෙව නයො” ති ඉමිනා “කෙවලං තක්කමත්තකෙන නිරත්ථකං දිට්ඨිං දිපෙති” ති ඉමමෙවත්ථං අතිදිසති. එත්ථ ව “තක්කමත්තකෙනා” ති ඉමිනා යස්මා තක්කිකා නිරඬ්ඛසතාය පරිකප්පනස්ස යං කිඤ්චි අත්තතො පරිකප්පිතං සාරතො මඤ්ඤමානා තථෙව අභිනිවිස්ස තක්කදිට්ඨිගාහං ගණ්හන්ති, තස්මා න තෙසං දිට්ඨිවත්ථස්මිං විඤ්ඤහි විචාරණා කාතබ්බාති දස්සෙති. කෙච්ඡි උත්තරවිභාරවාසිනො. තෙ හි “පඤ්ච කම්මානීති වක්ඛුසොතඝානජීවිභාකායා ඉමානි පඤ්චන්ද්‍රියානි ‘පඤ්ච කම්මානී’ ති පඤ්ඤාපෙත්ති” ති වදන්ති. කම්මන්ති ලද්ධිති ඔළාරිකභාවතො පරිපුණ්ණකම්මන්ති ලද්ධි. මනොකම්මං අනොළාරිකත්තා උපඩ්ඪකම්මන්ති ලද්ධිති යොජනා. ද්වට්ඨිපටිපදාති “ද්වාසට්ඨි පටිපදා” ති වත්තබ්බෙ සභාවනිරුත්තිං අජානන්තො “ද්වට්ඨිපටිපදා” ති වදති. එකස්මිං කප්පෙති එකස්මිං මහාකප්පෙ, තත්ථාපි ව විචට්ටිට්ඨාසිසඤ්ඤිතෙ එකස්මිං අසඬ්බොයොකප්පෙ.

උරබ්භෙ හනන්තිති ඔරබ්භිකා. එවං සුකරිකාදයො වෙදිතබ්බා. ලුද්දාති අඤ්ඤෙපි යෙ කෙචි මාගචිකනෙසාදා. තෙ පාපකම්මපසුතතාය “කණ්හාභිජාතීති වදති. භික්ඛු” ති බුද්ධසාසනෙ භික්ඛු. තෙ කිර “සජන්දරාගා පරිභුඤ්ජන්ති” ති අධිප්පායෙන “වතුසු පව්වයෙසු කණ්ටකෙ පක්ඛිපිත්වා බාදන්ති” ති වදති. කස්මාති වෙ? යස්මා “තෙ පණ්නපණ්නෙ පව්වයෙ පටිසෙවන්ති” ති තස්ස මිච්ඡාගාහො, තස්මා ඤායලද්ධෙපි පව්වයෙ භුඤ්ජමානා ආජීවකසමයස්ස විලොමගාහිතාය පව්වයෙසු කණ්ටකෙ පක්ඛිපිත්වා බාදන්ති නාමාති වදන්ති අපරෙ. එකෙ පබ්බජිතා, යෙ සවිසෙසං අත්තකිලම්ථානුයොගං අනුයුත්තා. තථා හි තෙ කණ්ටකෙ වත්තන්තා විය භොන්තිති

“කණ්ඩකවුත්තිකා” ති වුත්තා. යත්වා භුඤ්ජනනභානපටික්ඛෙපාදිවතසමායොගෙන පණ්ඩරතරා .
“අවෙලකසාවකා” ති ආජීවකසාවකෙ වදති. තෙ කිර ආජීවකලද්ධියා විසුද්ධචිත්තතාය නිගණ්ඨෙහිපි පණ්ඩරතරා.
නන්දාදයො හි තථාරූපං ආජීවකපටිපත්තිං උක්කංසං පාපෙත්වා යීතා. තස්මා නිගණ්ඨෙහි ආජීවකසාවකෙහි ව
පණ්ඩරතරා පරමසුක්කාභිජාතිති අයං තස්ස ලද්ධි.

පුරිසභූමියොති පධානපුග්ගලෙන නිද්දෙසො. ඉත්ථීනම්පි තා භූමියො ඉච්ඡන්තෙව. “හික්ඛු ව පන්තකො” තිආදි
තෙසං පාළියෙව. තත්ථ පන්තකොති හික්ඛාය විවරණකො, තෙසං වා පටිපත්තියා පටිපන්තකො. ජිනොති ජිණ්ණො
පරාවසෙන හීනධාතුකො, අත්තනො වා පටිපත්තියා පටිපක්ඛං ජිනිත්වා යීතො. සො කිර තථාභූතො ධම්මම්පි කස්සචි
න කට්ඨෙ. තෙනාහ “න කිඤ්චි ආහා” ති. ඔට්ඨවදනාදිවිජ්ජකාරෙ කතෙපි ඛමනවසෙන න කිඤ්චි වදතිතිපි වදන්ති.
අලාභිත්ති “සො න කුම්භිමුඛා පටිග්ගණ්භාති” තිආදිනා (දී. නි. 1.394) නයෙන වුත්තඅලාභහෙතුසමායොගෙන
අලාභිං, තතොයෙව ජිසවිජාදුඛිඛලපරෙතතාය සයනපරායනං “සමණං පන්තභූමී” ති වදති.

ආජීවවුත්තිසත්තානීති සත්තානං ආජීවභූතානි ජීවිකාවුත්තිසත්තානි. පසුග්ගහණෙන ඵලකජාති ගහිතා,
මිගග්ගහණෙන රුරුගවයාදිසබ්බමිගජාති. බහු දෙවානි වාතුමහාරාජිකාදිබ්බමකායිකාදිවසෙන, තෙසං
අත්තරහෙදවසෙන බහු දෙවා. තත්ථ වාතුමහාරාජිකානං ඵකච්චහෙදො මහාසමයසුත්තවසෙන (දී. නි. 2.331)
දිපෙතබ්බො. මනුස්සාපි අනත්තාති දීපදෙසකුලවංසාජීවාදිවිභාගවසෙන මනුස්සාපි අනත්තහෙදා. පිසාවා ඵව පෙසාවා.
තෙ අපරපෙතාදයො මහත්තමහත්තා. ඡද්දන්තදහමන්දාකිනියො කුචාළියමුචලින්දනාමෙන වදති.

පවුටාති පබ්බගණ්ඨිකා. පණ්ඩිතොපි ...පෙ.... උද්ධං න ගච්ඡති, කස්මා? සත්තානං සංසරණකාලස්ස
නියතභාවතො. අපරිපක්කං සංසරණනිමිත්තං සිලාදිනා පරිපාවෙති නාම සිසංයෙව විසුද්ධිජ්ජන්තියා. පරිපක්කං කම්මං
චුස්ස චුස්ස පත්වා පත්වා කාලෙන පරිපක්කභාවානාපාදනෙන බ්‍යන්තිං කරොති නාම.

සුත්තගුලෙති සුත්තවට්ටියං. “නිබ්බේයියමානමෙව පලෙති” ති උපමාය සත්තානං සංසාරො අනුක්කමෙන
බියතෙව, න තස්ස වඩ්ඪතිති දස්සෙති පරිච්ඡින්නරූපත්තා.

අජිතකෙසකම්බලවාදවණ්ණනා

171. දිත්තන්ති දෙයාධම්මසීසෙන දානං වුත්තන්ති ආහ “දිත්තස්ස ඵලාභාවං වදති” ති, දිත්තං පන
අන්තාදිවත්ථුං කථං පටික්ඛිපති. ඵසෙව නයො යිවයං හුතන්ති ඵත්ථාපි. මහායාගොති සබ්බසාධාරණං මහාදානං.
පාහුනකසක්කාරොති පාහුනභාවෙන කාතබ්බසක්කාරො. ඵලන්ති ආනිසංසඵලං, නිස්සන්දඵලඤ්ච. විපාකොති
සදිසඵලං. පරලොකෙ යීතස්ස අයං ලොකො නත්ථීති පරලොකෙ යීතස්ස කම්මුතා ලද්ධබ්බො අයං ලොකො න
හොති. ඉධලොකෙ යීතස්සාපි පරලොකො නත්ථීති ඉධලොකෙ යීතස්ස කම්මුතා ලද්ධබ්බො පරලොකො න හොති.
තත්ථ කාරණමාහ “සබ්බෙ තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්ති” ති. ඉමෙ සත්තා යත්ථ යත්ථ භවෙ, යොනිආදීසු ව යීතා
තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජන්ති නිරුදයවිනාසවසෙන විනස්සන්ති. ඵලාභාවවසෙනාති මාතාපිතුසු
සම්මාපටිපත්තිමිච්ඡාපටිපත්තිනං ඵලස්ස අභාවවසෙන “නත්ථි මාතා, නත්ථි පිතා” ති වදති, න මාතාපිතුනං, නාපි තෙසු
ඉදානි කයිරමානසක්කාරාසක්කාරානං අභාවවසෙන තෙසං ලොකපච්චික්ඛන්තා. පුබ්බුළකස්ස විය ඉමෙසං සත්තානං
උප්පාදො නාම කෙවලො, න චචිත්වා ආගමනපුබ්බකොති දස්සන්තං “නත්ථි සත්තා ඔප්පාතිකා” ති වුත්තන්ති ආහ
“චචිත්වා උපපජ්ජනකසත්තා නාම නත්ථීති වදති” ති. සමණෙන නාම යාථාවතො ජානන්තෙන කස්සචි කිඤ්චි
අකට්ඨන්වා සඤ්ඤතෙන භවිතබ්බං, අඤ්ඤථා ආහොපුරිසිකා නාම සියා. කිඤ්චි පරො පරස්ස කරිස්සති? තථා ව
අත්තනො සම්පාදනස්ස කස්සචි අවස්සයො ඵව න සියා තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිජ්ජනතොති ආහ “යෙ ඉමඤ්ච...පෙ....
පවෙදෙන්ති” ති.

වතුසු මහාභූතෙසු නියුත්තොති වාතුමහාභූතිකො. යථා පන මත්තිකාය නිබ්බන්තං භාජනං මත්තිකාමයං, ඵවං
අයං වතුහි මහාභූතෙහි නිබ්බන්තොති ආහ “වතුමහාභූතමයො” ති. අජිකුක්කිකපට්ඨිකාතුති සත්තසත්තානගතා
පට්ඨිකාතු. බාහිරපට්ඨිකාතුන්ති බහිද්ධා මහාපට්ඨිං. උපගච්ඡන්ති බාහිරපට්ඨිකායතො තදෙකදෙසභූතා පට්ඨි ආගන්ත්වා
අජිකුක්කිකභාවජ්ජන්තියා සත්තභාවෙන සණ්ඨිතා ඉදානි සටාදිගතපට්ඨි විය තමෙව බාහිරපට්ඨිකායං උපෙනි
උපගච්ඡති සබ්බසො තෙන නිබ්බිසෙසනං ඵකිභාවමෙව ගච්ඡති. ආපාදීසුපි ඵසෙව නයොති ඵත්ථ පජ්ජුන්තෙන
මහාසමුද්දතො ගහිතආපො විය වස්සොදකභාවෙන පුනපි මහාසමුද්දමෙව, සුරියරස්මිතො ගහිතං
ඉන්ද්‍රග්ගිසඬ්ඛිතතෙජො විය පුන සුරියරස්මිං, මහාවායුබන්ධතො නිග්ගතමහාවාතො විය තමෙව වායුබන්ධං උපෙනි
උපගච්ඡති දිට්ඨිගතිකස්ස අධිජ්ජායො. මනව්ජ්ජිකාති ඉන්ද්‍රියාති ආකාසං පක්ඛන්දන්ති තෙසං විසයාභාවාති වදන්ති.
විසයිගහණෙන හි විසයාපි ගහිතා ඵව හොන්තිති. ගුණාගුණපදානීති ගුණදොසකොට්ඨාසා. සරීරමෙව පදානීති
අධිජ්ජෙතං සරීරෙන තංතංකිරියාය පජ්ජිතබ්බතො. දබ්බන්ති මුය්හන්තිති දත්තු, මුළුහපුග්ගලා. තෙහි දත්තුහි
බාලමනුස්සෙහි. “පරලොකො අත්ථී” ති මති යෙසං, තෙ අත්ථිකා, තෙසං වාදොති අත්ථිකවාදො, තං අත්ථිකවාදං.

කම්මං පට්ඨානති අකිරියවාදිභාවතො. විපාකං පට්ඨානති සබ්බෙන සබ්බං ආයතිං උපපත්තිං පටික්ඛිපනතො. උභයං පට්ඨානති සබ්බසො හෙතුපට්ඨානතෙනෙව එලස්සපි පටික්ඛිත්තත්තා. උභයන්ති හි කම්මං විපාකඤ්චාති උභයං. සො හි “අහෙතු අප්පච්චයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති, විසුඡ්ඤාන්ති චා”ති (දී. නි. 1.168; ම. නි. 2.100, 227; සං. නි. 3.212) වදන්තො කම්මස්ස විය විපාකස්සාපි සංකිලිසවිසුද්ධිනං පච්චයත්තාභාවවචනතො තදුභයං පට්ඨානති නාම. විපාකො පට්ඨානිතො හොති අසති කම්මෙ විපාකාභාවතො. කම්මං පට්ඨානිතං හොති අසති විපාකෙ කම්මස්ස නිරත්ථකභාවාපත්තිතො. අත්ථතොති සරූපෙන. උභයප්පට්ඨානකාති විසුං විසුං තංතංදිට්ඨිදීපකභාවෙන පාළියං ආගතාපි පච්චෙකං තිව්ධදිට්ඨිකා එව උභයපට්ඨානකත්තා. උභයප්පට්ඨානකාති හි හෙතුවචනං. “අහෙතුකවාදා වෙවා”තිආදි පටිඤ්ඤාවචනං. සො හි විපාකපට්ඨානතෙන තත්ථිකදිට්ඨිකො උච්ඡෙදවාදි, සො අත්ථතො කම්මපට්ඨානතෙන අකිරියදිට්ඨිකො, උභයපට්ඨානතෙන අහෙතුකදිට්ඨිකො ච හොති. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො.

සප්ඤ්ඤායන්තිති තං දිට්ඨිදීපකං ගන්ථං උග්ගහෙත්වා පඨන්ති. විමංසන්තිති තස්ස අත්ථං විචාරෙන්නි. “තෙස”න්තිආදි විමංසනාකාරදස්සනං. තස්මිං ආරම්මණෙන යථාපරිකප්පිතකම්මඵලාභාවාදිකෙ “කරොතො න කරියති පාප”න්ති ආදිනායප්පචත්තාය ලද්ධියා ආරම්මණෙ. මිච්ඡාසති සන්තිට්ඨන්ති “කරොතො න කරියති පාප”න්තිආදිවසෙන අනුස්සවුපලද්ධෙ අත්ථෙ තදාකාරපරිචිතක්කතෙහි සවිග්ගහෙ විය සරූපතො චිත්තස්ස පච්චුපට්ඨිතෙ චිරකාලපරිවයෙන එවමෙතන්ති නිජ්ඣානක්ඛිණාදිපගමනෙන නිජ්ඣානක්ඛන්තිතා තථාගහිතෙ පුනස්පුනං තථෙව ආසෙවත්තස්ස බහුලිකරොත්තස්ස මිච්ඡාවිතක්කෙන සමාදියමානා මිච්ඡාවායාමුපත්ථම්හිතා අතංසභාවං “තංසභාව”න්ති ගණ්හන්ති මිච්ඡාසතිති ලද්ධනාමා තංලද්ධිසහගතා තණ්හා සන්තිට්ඨති. චිත්තං එකග්ගං හොතිති යථාසකං විතක්කාදිපච්චයලාභෙන තස්මිං ආරම්මණෙ අවට්ඨිතතාය අනෙකග්ගතං පභාය එකග්ගං අප්පිතං විය හොති. චිත්තසිසෙන මිච්ඡාසමාධි එව චුත්තො. සොපි හි පච්චයවිසෙසෙහි ලද්ධභාවනාබලො ඊදිසෙ යානෙ සමාධානපතිරූපකිච්චකරොයෙව, වාළුච්ඡිකාදිසු වියාති දට්ඨබ්බං. ජවනානි ජවන්තිති අනෙකක්ඛන්තුං තෙනාකාරෙන පුබ්බභාගියෙසු ජවනවාරෙසු පවත්තෙසු සබ්බපච්ඡිමෙ ජවනවාරෙ සත්ත ජවනානි ජවන්ති. පඨමෙ ජවනෙ සතෙකිච්ඡා හොන්ති. තථා දුතියාදිසුති ධම්මසභාවදස්සනමත්තමෙතං, න පන තස්මිං බණෙ තෙසං තිකිච්ඡා කෙනවි සක්කා කාතුං.

තත්ථාති තෙසු තිසු මිච්ඡාදස්සනෙසු. කොච්ඡි එකං දස්සනං ඔක්කමතිති යස්ස එකස්මිංයෙව අභිනිවෙසො ආසෙවනා ච පචත්තා, සො එකමෙව දස්සනං ඔක්කමති. යස්ස පන ද්විසු තිසුපි වා අභිනිවෙසො ආසෙවනා ච පචත්තා, සො ද්වෙ තිණ්පි ඔක්කමති, එතෙන යා පුබ්බෙ උභයපට්ඨානකතාමුඛෙන දීපිතා අත්ථසිද්ධා සබ්බදිට්ඨිකතා, සා පුබ්බභාගියා. යා පන මිච්ඡත්තනියාමොක්කන්තිභූතා, සා යථාසකං පච්චයසමුදාගමසිද්ධිතො භින්තාරම්මණානං විය විසෙසාධගමානං එකප්ඤ්ඤා අනුප්පත්තියා අසඬකිණ්ණා එවාති දස්සෙති. “එකස්මිං ඔක්කන්තෙපි”තිආදිනා තිස්සන්තමිපි දිට්ඨිනං සමානබලතං සමානඵලතඤ්ච දස්සෙති. තස්මා තිස්සොපි වෙනා එකස්ස උප්පන්නා අබ්බොකිණ්ණා එව, එකාය විපාකෙ දිත්තෙ ඉතරා අනුබලප්පදායිකායො හොන්ති. “වට්ටබ්බාණු නාමෙසා”ති ඉදං වචනං නෙයාත්ථං, න නිතත්ථං. තථා හි පපඤ්චසුද්ධියං “කිං පනෙස එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නියතො හොති, උදාහු අඤ්ඤස්මිං පිති? එකස්මිංයෙව නියතො, ආසෙවනවසෙන පන භවත්තරෙපි තං තං දිට්ඨිං රොවෙති යෙවා”ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.129) චුත්තං. අකුසලඤ්ඤි නාමෙතං අබලං දුබ්බලං, න කුසලං විය සබලං මහාබලං. තස්මා “එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නියතො”ති චුත්තං. අඤ්ඤථා සම්මත්තනියාමො විය මිච්ඡත්තනියාමොපි අච්චන්තිකො සියා, න ච අච්චන්තිකො. යදි එවං වට්ටබ්බාණුභොතනා කථන්ති ආහ “ආසෙවනවසෙන පනා”තිආදි. තස්මා යථා “සකිං නිමුග්ගොපි නිමුග්ගො එව බාලො”ති චුත්තං, එවං වට්ටබ්බාණුභොතනා. යාදිසෙ හි පච්චයෙ පට්චිව අයං තං තං දස්සනං ඔක්කන්තො පුන කදාචි තප්පට්ඨකං පච්චයෙ පට්චිව තතො සිසුක්ඛිපනමස්ස න හොතිති න වත්තබ්බං, තස්මා “යෙභුයොන හි එවරූපස්ස භවතො වුට්ඨානං නාම නත්ථි”ති චුත්තං.

තස්මාති යස්මා එවං සංසාරබාණුභාවස්සපි පච්චයො අපණ්ණකඡාතො, තස්මා. භූතිකාමොති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථානං වසෙන අත්තතො ගුණෙහි වඩ්ඪිකාමො.

පකුධකච්චායනවාදවණ්ණනා

174. අකතාති සමෙන විසමෙන වා කෙනවි හෙතුනා න කතා න විහිතා. කතවිධො කරුණවිධි නත්ථි එතෙසන්ති අකතවිධානා . පදද්වයෙනාපි ලොකෙ කෙනවි හෙතුපච්චයෙන නෙසං අනිබ්බත්තනභාවං දස්සෙති. ඉද්ධියාපි න නිම්මිතාති කස්සවි ඉද්ධිමතො වෙනොවසිප්පත්තස්ස දෙවස්ස , ඉස්සරාදිනො වා ඉද්ධියාපි න නිම්මිතා. අනිම්මාපිතා කස්සවි අනිම්මාපිතා. චුත්තත්ථමෙවාති බ්‍රහ්මජාලවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.30) චුත්තත්ථමෙව. වඤ්ඤාති වඤ්ඤාපසුචඤ්ඤාතාලාදයො විය අඵලා, කස්සවි අප්පනකාති අත්ථො, එතෙන පථවිකායාදිනං රූපාදිප්පනකභාවං පටික්ඛිපති. රූපසද්දාදයො හි පථවිකායාදිහි අප්පට්ඨද්ධචුත්තතිකාති තස්ස ලද්ධි. පබ්බතකුටං විය යිතාති කුට්ඨයා, යථා පබ්බතකුටං කෙනවි අනිබ්බත්තනං, කස්සවි ච අනිබ්බත්තකං, එවමෙනෙ පිති අධිප්පායො. යමිදං “බීජතො අඬකුරාදි ඡායති”ති චුච්චති, තං විජ්ජමානමෙව තතො නික්ඛමති, න අවිජ්ජමානං, අඤ්ඤථා අඤ්ඤතොපි අඤ්ඤස්ස උපලද්ධි සියාති අධිප්පායො. යිතත්තාති නිබ්බිකාරාභාවෙන යිතත්තා. න වලන්තිති විකාරං නාපජ්ජන්ති. විකාරාභාවතො හි තෙසං සත්තන්තං කායානං එසිකට්ඨායිට්ඨිතතා. අනිඤ්ජනඤ්ච අත්තතො පකතියා අවට්ඨානමෙව. තෙනාහ “න විපරිණමන්ති”ති. අවිපරිණාමධම්මත්තා එව හි තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං න බ්‍යාබාධෙන්නි. සති හි විකාරං ආපාදෙනබ්බතාය

බ්‍යාබාධකතාපි සියා, තථා අනුග්ගහෙනබ්බතාය අනුග්ගාහකතාති තදභාවං දස්සෙතුං පාළියං නාලන්තිආදි වුත්තං. පථවි එව කායෙකදෙසත්තා පථවිකායො. ජීවසත්තමානං කායානං නිව්චතාය නිබ්බිකාරභාවතො න භන්තබ්බතා, න සාතෙතබ්බතා වාති නෙව කොචි භන්තා වා සාතෙතා වා, තෙනෙවාහ “සත්තන්තං ත්වෙව කායාන”න්තිආදි. යදි කොචි භන්තා නත්ථි, කථං සත්ථප්පභාරොති ආහ “යථා මුග්ගරාසි ආදීසු”තිආදි. කෙවලං සඤ්ඤාමත්තමෙව හොති. භනනසාතනාදි පන පරමත්ථතො නත්ථෙව කායානං අවිකොපනීයභාවතොති අධිප්පායො.

නිගණ්ඨනාටපුත්තවාදවණ්ණනා

177. චත්තාරො යාමා භාගා චතුයාමා, චතුයාමා එව චාතුයාමා, භාගත්ථො හි ඉධ යාම-සද්දො යථා “රත්තියා පයමො යාමො”ති . සො පනෙත්ථ භාගො සංවරලක්ඛණොති ආහ “චාතුයාමසංවුතොති චතුකොට්ඨාසෙන සංවරෙන සංවුතො”ති. පටික්ඛිත්තසබ්බසීතොදකොති පටික්ඛිත්තසබ්බසීතොදකපරිභොගො. සබ්බෙන පාපචාරණෙන යුත්තොති සබ්බප්පකාරෙන සංවරලක්ඛණෙන සමන්තාගතො. ධුතපාපොති සබ්බෙන නිප්පරලක්ඛණෙන පාපචාරණෙන විධුතපාපො. පුට්ඨොති අට්ඨන්තමිති කම්මානං ඛෙපනෙන මොක්ඛප්පත්තියා කම්මක්ඛයලක්ඛණෙන සබ්බෙන පාපචාරණෙන පුට්ඨො තං පත්වා යීතො. කොට්ඨපත්තචිත්තොති මොක්ඛාධිගමෙනෙව උත්තමමරියාදප්පත්තචිත්තො. යත්තොති කායාදීසු ඉන්ද්‍රියෙසු සංයමෙතබ්බස්ස අභාවතො සංයතචිත්තො. සුප්පතිට්ඨිතචිත්තොති නිස්සෙසතො සුට්ඨු පතිට්ඨිතචිත්තො. සාසනානුලොමං නාම පාපචාරණෙන යුත්තතා. තෙනාහ “ධුතපාපො”තිආදි. අසුද්ධලද්ධිතායාති “අත්ථි ජීවො, සො ච සියා නිව්චො, සියා අනිව්චො”ති එවමාදිඅසුද්ධලද්ධිතාය . සබ්බාති කම්මපකතිචිතාගාදිවිසයා සබ්බා නිප්ඤ්ඤානක්ඛන්තියො. දිට්ඨියෙ වාති මිථිසාදිට්ඨියො එව ජාතා.

සඤ්චයබ්බෙලට්ඨපුත්තවාදවණ්ණනා

179-181. අමරාවික්ඛෙපෙ වුත්තනයො එවාති බ්‍රහ්මජාලෙ අමරාවික්ඛෙපවාදසංවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.61-63) වුත්තනයො එව වික්ඛෙපබ්‍යාකරණභාවතො, තථෙව චෙත්ථ වික්ඛෙපවාදස්ස ආගතත්තා.

පයමසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

183. යථා තෙ රුච්චෙය්‍යාති ඉදාති මයා පුච්ඡියමාතො අත්ථො යථා තව චිත්තෙ රොචෙය්‍ය. සරදාසියා කුච්ඡිස්මි. ජාතො අන්තොජාතො. ධනෙන කීතො ධනක්කීතො. බන්ධග්ගාහගහිතො කරමරාතීතො. සාමන්ති සයමෙව. දාසබ්‍යන්ති දාසභාවං. කොචි දාසොපි සමාතො අලසො කම්මං අකරොන්තො “කම්මකාරො”ති න වුව්චතිති ආහ “අනලසො කම්මකරණසීලොයෙවා”ති. පයමමෙවාති ආසන්තතරට්ඨානුපසඬිකමනතො පගෙව පුරෙතරමෙව. පච්ඡාති සාමිකස්ස නිපජ්ජාය පච්ඡා. සයනතො අවුට්ඨිතෙති රත්තියා විභායනවෙලාය සෙය්‍යතො අවුට්ඨිතෙ. පච්චුසකාලතො පට්ඨායාති අතීතාය රත්තියා පච්චුසකාලතො පට්ඨාය. යාව සාමිතො රත්තිං නිද්දොක්කමනන්ති අපරාය පදොසවෙලායං යාව නිද්දොක්කමනං. කිං කාරන්ති කිං කරණියං, කිංකාරභාවතො පුච්ඡිත්වා කාතබ්බවෙය්‍යාවච්චන්ති අත්ථො.

දෙවො වියාති ආධිපච්චපරිවාරාදිසම්පත්තිසමන්තාගතො පධානදෙවො විය. සො චතස්සාහන්ති සො චත අස්සං අහං. සො රාජා විය අහමිති භවෙය්‍යං, කථං පුඤ්ඤාති කරෙය්‍යං, යදි පුඤ්ඤාති උළාරාති කරෙය්‍යන්ති යොජනා. “සො චතස්ස”ස්ස”න්ති පායෙ සො රාජා අස්ස අහං අස්සං චත, යදි පුඤ්ඤාති කරෙය්‍යන්ති යොජනා. තෙනාහ “අයමෙවත්ථො”ති. අස්සන්ති උත්තමපුරිසප්පයොගෙ අහං-සද්දො අප්පයුත්තොපි පයුත්තො එව හොති. යාවජීවං න සක්ඛිස්සාමි දාතුන්ති යාවජීවං දානත්ථාය උස්සාහං කරොන්තොපි යං රාජා එකං දිවසං දෙති , තතො සතභාගමිති දාතුං න සක්ඛිස්සාමි. තස්මා පබ්බජිස්සාමිති පබ්බජ්ජායං උස්සාහං කත්වාති යොජනා.

කායෙන සංවුතොති කායෙන සංවරිතබ්බං කායද්වාරෙන පවත්තනකං පාපධම්මං සංවරිත්වා විහරෙය්‍යාති අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “කායෙන පිහිතො හුන්වා”තිආදි. සාසච්ඡාදනෙන පරමතායාති සාසච්ඡාදනපරියෙසෙන සල්ලෙඛවසෙන පරමතාය, උක්කට්ඨභාවෙ සණ්ඨිතො සාසච්ඡාදනමෙව වා පරමං පරා කොටි එතස්ස, න තතො පරං කිඤ්චි ආමිසජාතං පරියෙසති පච්චාසිසති වාති සාසච්ඡාදනපරමො, තබ්බාවො සාසච්ඡාදනපරමතා, තස්සා සාසච්ඡාදනපරමතාය. විවෙකට්ඨකායානන්ති ගණසඬිගණිකතො පච්චිත්තෙ යීතකායානං. නෙක්ඛම්මාභිරතානන්ති ඤානාභිරතානං. තාය එව ඤානාභිරතියා පරමං උත්තමං වොදානං විසුද්ධිං පත්තතාය පරමවොදානප්පත්තානං. කිලෙසුපධිඅභිසඬ්ඛාරුපධිනං අච්චන්තවිගමෙන නිරුපධිනං. විසඬ්ඛාරගතානන්ති අධිගතනිබ්බානානං. එත්ථ ච පයමො විවෙකො ඉතරෙහි ද්විති විවෙකෙහි සභාපි පත්තබ්බො විනාපි, තථා දුතියො. තතියො පන ඉතරෙහි ද්විති සහෙව පත්තබ්බො, න විනාති දට්ඨබ්බං. ගණෙ ජනසමාගමෙ සන්තිපතනං ගණසඬිගණිකා, තං පභාය එකො විහරති වරති පුග්ගලවසෙන අසභායත්තා. චිත්තෙ කිලෙසානං සන්තිපතනං චිත්තකිලෙසසඬිගණිකා, තං පභාය එකො විහරති කිලෙසවසෙන අසභායත්තා. මග්ගස්ස එකචිත්තක්ඛණිකත්තා, ගොත්‍රභූආදීනඤ්ච ආරම්මණමත්තත්තා න තෙසං

වසෙන සාතිසයා නිබ්බුතිසුඛසම්ප්පන්නා, ඵලසමාපත්තිනිරොධසමාපත්තිවසෙන සාතිසයාති ආහ “ඵලසමාපත්තිං වා නිරොධසමාපත්තිං වා පච්ඡිත්වා”ති. ඵලපරියොසානො හි නිරොධොති.

184. අභිභරිත්වාති අභිමුඛිභාවෙන නෙත්වා. “අභං චිවරාදීහි පයොජනං සාධෙස්සාමි”ති වචනසෙසො. සප්පායන්ති සබ්බගෙලඤ්ඤපහරණවසෙන උපකාරාවහං. භාවිතා අනත්ථතො පරිපාලනවසෙන ගොපනා රක්ඛාගුත්ති. පච්චුප්පන්තස්ස නිසෙධවසෙන ආවරණගුත්ති.

දුතියසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

186. කසතීති කසිං කරොති. ගහපතිකොති එත්ථ ක-සද්දො අප්පත්ථොති ආහ “එකගෙහමත්තෙ පෙට්ඨකො”ති, තෙන අනෙකකුලපෙට්ඨකභාවං පටික්ඛිපති. කරං කරොතීති කරං සම්පාදෙති. වඩ්ඪෙතීති උපරුපරි සම්පාදනෙන වඩ්ඪෙතී. එවං අප්පමපි පභාය පබ්බජිතුං දුක්කරන්ති අයමත්ථො ලට්ඨකිකොපමසුත්තෙන (ම. නි. 2.151, 152) දීපෙනබ්බො. තෙනාහ “සෙය්‍යාථාපි, උදාසි, පුරිසො දලිද්දො අස්සකො අනාල්භියො, තස්සස්ස එකං අගාරකං ඔලුග්ගච්ඡුග්ගං කාකාතිදාසිං නපරමරුප”න්ති විත්ථාරො. යදි අප්පමපි භොගං පභාය පබ්බජිතුං දුක්කරං, කස්මා දාසවාරෙ භොගග්ගහණං න කතන්ති ආහ “දාසවාරෙ පනා”තිආදි. යථා ව දාසස්ස භොගාපි අභොගා පරායත්තභාවතො, එවං ඤාතයො පීති දාසවාරෙ ඤාතිපරිවට්ටග්ගහණමපි න කතන්ති දට්ඨබ්බො.

පඤ්ඤාතරසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

189. එවරුපාහීති යථාචුත්තදාසකස්සකුපමාසදිසාහි උපමාහි සාමඤ්ඤඵලං දීපෙතුං පභොති භගවා සකලමපි රත්තින්දිවං තතො හියොයාපි අනන්තපටිභානතාය විචිත්තනයදෙසනභාවතො. තථාපීති සතිපි දෙසනාය උත්තරුත්තරාධිකානානායවිචිත්තභාවෙ.

එකත්ථමෙතං පදං සාධුසද්දස්සෙව ක-කාරෙන වඩ්ඪීත්වා චුත්තත්තා, තෙනෙව සාධුක-සද්දස්ස අත්ථං වදන්තෙන අත්ථුද්ධාරවසෙන සාධු-සද්දො උදාහරො. ආයාවනෙති අභිමුඛියාවනෙ, අභිපත්ථායන්ති අත්ථො . සම්පට්ඨිජනෙති පටිග්ගණනෙ . සම්පභංසනෙති සංවිජ්ජමානගුණවසෙන භංසනෙ තොසනෙ, උදග්ගතාකරණෙති අත්ථො. ධම්මරුචීති පුඤ්ඤකාමො. පඤ්ඤාණවාති පඤ්ඤවා. අද්දුබ්බොති අදුසකො, අනුපසාතකොති අත්ථො. ඉධාපීති ඉමස්මිං සාමඤ්ඤඵලෙපි. අයං සාධු-සද්දො. දල්භීකම්මෙති සක්කච්ච කිරියායං. ආණක්තියන්ති ආණාපනෙ. “සුඤ්ඤාහි සාධුකං මනසි කරොහී”ති හි චුත්තෙ සාධුක-සද්දෙන සවනමනසිකාරානං සක්කච්චකිරියා විය තදාණාපනම්පි ජොතිතං භොති, ආයාවනත්ථතා විය වස්ස ආණාපනත්ථතා වෙදිතබ්බො. සුන්දරෙපිති සුන්දරත්ථෙපි. ඉදාති යථාචුත්තෙ සාධුක-සද්දස්ස අත්ථත්තයෙන පකාසිතං විසෙසං දස්සෙතුං “දල්භීකම්මත්ථොන හී”තිආදි චුත්තං.

මනසි කරොහීති එත්ථ මනසිකාරො න ආරම්මණපටිපාදනලක්ඛණො, අථ බො විචිප්පිපාදනජවනපටිපාදනමනසිකාරපුබ්බකං විත්තෙ ය්‍පනලක්ඛණොති දස්සෙන්නො “ආවජ්ජා”තිආදිමාහ. සොතින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණං සවනෙ නියොජනවසෙන කිරියන්තරපටිසෙධනභාවතො, සොතං ඔදහාති අත්ථො. මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපවාරණං අඤ්ඤවිත්තාපටිසෙධනතො. බ්‍යඤ්ජනවිපල්ලාසග්ගාභවාරණං “සාධුක”න්ති විසෙසෙත්වා චුත්තත්තා. පච්ඡිමස්ස අත්ථවිපල්ලාසග්ගාභවාරණෙපි එසෙව නයො. ධාරණුපපරික්ඛාදීසුති ආදි-සද්දෙන තුලනතීරණාදිකෙ, දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිධෙ ව සඬගණ්හාති. සබ්‍යඤ්ජනොති එත්ථ යථාධිප්පෙනමත්ථං බ්‍යඤ්ජයතීති බ්‍යඤ්ජනං, සභාවතිරුත්ති. සහ බ්‍යඤ්ජනෙනාති සබ්‍යඤ්ජනො, බ්‍යඤ්ජනසම්පන්නොති අත්ථො. සාත්ථොති අරණියතො උපගන්තබ්බතො අනුධාතබ්බතො අත්ථො, වතුපාරිසුද්ධිසිලාදිකො . තෙන සහ අත්ථොනාති සාත්ථො, අත්ථසම්පන්නොති අත්ථො. ධම්මගම්භීරොතිආදීසු ධම්මො නාම තන්ති. දෙසනා නාම තස්සා මනසා වචන්ථාපිතාය තන්තියා දෙසනා. අත්ථො නාම තන්තියා අත්ථො. පටිවෙධො නාම තන්තියා, තන්තිඅත්ථස්ස ව යථාභූතාවබොධො. යස්මා වෙනෙ ධම්මදෙසනා අත්ථප්පට්ඨොධා සසාදිති විය මහාසමුද්දො මන්දබුද්ධිහි දුක්ඛොගාහා, අලබ්භනෙය්‍යාපතිට්ඨා ව, තස්මා ගම්භීරා. තෙන චුත්තං “යස්මා අයං ධම්මො...පෙ.... සාධුකං මනසි කරොහී”ති. එත්ථ ව පටිවෙධස්ස දුක්කරභාවතො ධම්මත්ථානං, දෙසනාඤාණස්ස දුක්කරභාවතො දෙසනාය දුක්ඛොගාහනා, පටිවෙධස්ස පන උප්පාදෙතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය, ඤාණුප්පත්තියා ව දුක්කරභාවතො දුක්ඛොගාහනා වෙදිතබ්බො. දෙසනං නාම උද්දිසනං, තස්ස නිද්දිසනං භාසනන්ති ඉධාධිප්පෙනන්ති ආහ “විත්ථාරතො භාසිස්සාමි”ති. පරිබ්‍යත්තං කථනඤ්ඤි භාසනං, තෙනාහ “දෙසෙස්සාමිති...පෙ.... විත්ථාරදීපන”න්ති.

යථාචුත්තමත්ථං සුත්තපදෙන සමත්ථෙතුං “තෙනාහා”තිආදි චුත්තං. සාළිකායිව නිග්ගොසොති සාළිකාය ආලාපො විය මධුරො කණ්ණසුබ්බො පෙමතියො. පටිභානන්ති සද්දො. උදිරයිති උච්චාරියති, චුච්චති වා.

එවං චුත්තෙ උස්සාහජාතොති එවං “සුඤ්ඤාහි සාධුකං මනසි කරොහි භාසිස්සාමි”ති චුත්තෙ “න කිර භගවා සඬ්ඛෙපෙනෙව දෙසෙස්සති, විත්ථාරෙනපි භාසිස්සති”ති සඤ්ජාතුස්සාහො භට්ඨතුට්ඨො හුත්වා.

190. “ඉධා”නි ඉමිනා වුවීමානං අධිකරණං තථාගතස්ස උප්පත්තිට්ඨානභූතං අධිප්පෙනන්ති ආහ “දෙසාපදෙසෙ නිජානො”ති. “ස්වාය”න්ති සාමඤ්ඤතො ඉධසද්දමන්තං ගණ්හානි, න යථා විසෙසිතබ්බං ඉධ-සද්දං. තථා හි චක්ඛති “කත්ථවි පදපුරණමත්තමෙවා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.190). ලොකං උපාදාය වුවිච්ඡි ලොක-සද්දෙන සමානාධිකරණභාවෙන චුත්තත්තා . සෙසපද්දවයෙ පන පදන්තරසන්තිධානමත්තෙන තං තං උපාදාය චුත්තතා දට්ඨබ්බා. ඉධ තථාගතො ලොකෙති හි ජාතිබෙත්තං, තත්ථාපි අයං චක්ඛවාළො “ලොකො”ති අධිප්පෙනො. සමණොති සොනාපන්නො. දුතියො සමණොති සකදාගාමී. චුත්තඤ්ඤෙන “කතමො ච භික්ඛවෙ සමණො? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොනාපන්නො හොති”තිආදි (අ. නි. 4.241). “කතමො ච භික්ඛවෙ දුතියො සමණො? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුත්තා”තිආදි (අ. නි. 4.241). ඔකාසන්ති කඤ්චි පදෙසං. ඉධෙව තිට්ඨමානස්සාති ඉමිස්සා එව ඉන්ද්‍රියාලගුහායං තිට්ඨමානස්ස.

පදපුරණමත්තමෙව ඔකාසාපදිසනස්සාපි අසම්භවතො අත්ථන්තරස්ස අබොධනතො. අරහන්ති ආදයො සද්දා විත්ථාරිතාති යොජනා. අත්ථතො විත්ථාරණං සද්දමුඛෙනෙව හොතිති සද්දග්ගහණං. යස්මා. “අපරෙහිපි අට්ඨති කාරණෙහි භගවා තථාගතො”තිආදිනා උදානට්ඨකථාදිසු, (උදා. අට්ඨ. 18; ඉතිවු. අට්ඨ. 38) අරහන්ති ආදයො විසුද්ධිග්ගට්ඨිකායං අපරෙහි පකාරෙහි විත්ථාරිතා , තස්මාතෙසු චුත්තානෙයෙනපි සො (විසුද්ධි. ටී. 1.129, 130) අත්ථො වෙදිතබ්බො. තථාගතස්ස සත්තනිකායන්තොගධනය “ඉධ පන සත්තලොකො අධිප්පෙනො”ති විත්ථා තත්ථායං යස්මිං සත්තනිකායෙ යස්මිඤ්ච ඔකාසෙ උප්පජ්ජති, තං දස්සෙතුං “සත්තලොකෙ උප්පජ්ජමානොපි වා”තිආදි චුත්තං. “තථාගතො න දෙවලොකෙ උප්පජ්ජති”තිආදිසු යං චත්තබ්බං, තං පරතො ආගමිස්සති. සාරස්පත්තාති කුලභොගිස්සරියාදිවසෙන සාරභූතා. බ්‍රාහ්මණගහපතිකාති බ්‍රාහ්මායුපොක්ඛරසාතිආදිබ්‍රාහ්මණා වෙව අනාථපිණ්ඩිකාදිගහපතිකා ව.

“සුජාතායා”තිආදිනා චුත්තෙසු චතුසු විකප්පෙසු පට්ඨමො විකප්පො බුද්ධභාවාය ආසන්නතරපට්පත්තිදස්සනවසෙන චුත්තො. ආසන්නතරාය හි පට්පත්තියා ධීතො “උප්පජ්ජති” වුවිච්ඡි උප්පාදස්ස එකන්තිකත්තා, පගෙව පට්පත්තියා මත්ථකෙ ධීතො. දුතියො බුද්ධභාවාවහපබ්බජ්ජතො පට්ඨාය ආසන්නපට්පත්තිදස්සනවසෙන, තතියො බුද්ධකරධම්ම පාරිසුරිතො පට්ඨාය බුද්ධභාවාය පට්පත්තිදස්සනවසෙන. න හි මහාසත්තානං උප්පතිහවුපපත්තිතො පට්ඨාය බොධිසම්භාරසම්භරණං නාම අත්ථි. චතුත්ථො බුද්ධකරධම්මසමාරම්භතො පට්ඨාය. බොධියා නියතභාවප්පත්තිතො පභූති හි විඤ්ඤාහි “බුද්ධො උප්පජ්ජති”ති චත්තුං සක්කා උප්පාදස්ස එකන්තිකත්තා. යථා පන සන්දන්ති නදියොති සන්දනකිරියාය අවිච්ඡේදමුපාදාය චත්තමානප්පයොගො, එවං උප්පාදත්ථාය පට්පජ්ජනකිරියාය අවිච්ඡේදමුපාදාය චතුසු විකප්පෙසු “උප්පජ්ජති නාමා”ති චුත්තං. සබ්බපට්ඨං උප්පන්නභාවන්ති චතුසු විකප්පෙසු සබ්බපට්ඨං චුත්තං තථාගතස්ස උප්පන්නතාසඬ්ඛානං අත්ථිභාවං. තෙනාහ “උප්පන්නො හොතිති අයඤ්ඤත්ථ අත්ථො”ති.

සො භගවාති යො “තථාගතො අරහ”න්තිආදිනා කිත්තිතගුණො, සො භගවා. “ඉමං ලොක”න්ති නයිදං මහාජනස්ස සම්මුඛමත්තං සන්ධාය චුත්තං, අථ බො අනවසෙසං පරියාදායාති දස්සෙතුං “සදෙවක”න්තිආදි චුත්තං, තෙනාහ “ඉදානි චත්තබ්බං නිදස්සෙති”ති. පජාතත්තාති යථාසකං කම්මකිලෙසෙහි නිබ්බත්තත්තා. පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගහණං පාරිසෙසඤ්ඤායෙන ඉතරෙසං පදන්තරෙහි සඬ්ගහිතත්තා. සදෙවකන්ති ව අවයවෙන විග්ගහො සමුදායො සමාසත්ථො. ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගහණං පච්චාසත්තිඤ්ඤායෙන. තත්ථ හි සො ජාතො, තංනිවාසී ව. බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගහණන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. පච්චත්ථික ...පෙ.... සමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණන්ති නිදස්සනමත්තමෙතං අපච්චත්ථිකානං, අසම්මාධාහිතපාපානඤ්ච සමණබ්‍රාහ්මණානං සස්සමණබ්‍රාහ්මණිවචනෙන ගහිතත්තා. කාමං “සදෙවක”න්තිආදි විසෙසනානං වසෙන සත්තවිසයො ලොකසද්දොති විඤ්ඤායති තුල්‍යයොගවිසයත්තා තෙසං, “සලොමකො සපක්ඛකො”තිආදිසු පන අතුල්‍යයොගෙහි අයං සමාසො ලබ්හතිති බ්‍රාහ්මාරදස්සනතො පජාගහණන්ති ආහ “පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගහණ”න්ති.

අරුපිනො සත්තා අත්තතො ආනෙඤ්ජවිහාරෙන විහරන්තා දිබ්බන්තිති දෙවාති ඉමං නිබ්බවනං ලහන්තිති ආහ “සදෙවකග්ගහණෙන අරුපාවචරලොකො ගහිතො”ති. තෙනාහ “ආකාසානඤ්චායතනුපගානං දෙවානං සහබ්‍රාහ්ම”න්ති (අ. නි. 3.117). සමාරකග්ගහණෙන ඡකාමාවචරදෙවලොකො ගහිතො තස්ස සවිසෙසං මාරස්ස වසෙ චත්තනතො. රුපී බ්‍රහ්මලොකො ගහිතො අරුපීබ්‍රහ්මලොකස්ස විසුං ගහිතත්තා. චතුපරිසවසෙනාති බත්තියාදිචතුපරිසවසෙන, ඉතරා පන චතස්සො පරිසා සමාරකාදිග්ගහණෙන ගහිතා එවාති. අවසෙසසබ්බසත්තලොකො නාගගරුළාදිභෙදො.

එත්තාවතා ව භාගසො ලොකං ගහෙත්ථා යොජනං දස්සෙත්ථා ඉදානි තෙන තෙන විසෙසෙන අභාගසො ලොකං ගහෙත්ථා යොජනං දස්සෙතුං “අපි චෙත්ථා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ උක්කට්ඨපරිච්ඡේදතොති උක්කංසගතිවිජානනෙන. පඤ්චසු හි ගතිසු දෙවගතිපරියාපන්නාව සෙට්ඨා, තත්ථාපි අරුපිනො දුරසමුස්සාරිතකිලෙසදුක්ඛතාය, සත්තපණ්ණාසකඤ්ජවිහාරසමඬ්ඛිතාය, අතිදිසායුක්කතායාති එවමාදිති විසෙසෙහි අතිවිය උක්කට්ඨා. “බ්‍රහ්මා මහානුභාවො”තිආදි දසසහස්සියං මහාබ්‍රහ්මනො වසෙන වදති. “උක්කට්ඨපරිච්ඡේදතො”ති හි චුත්තං. අනුත්තරන්ති

සෙටියං නව ලොකුත්තරං. භාවානුක්කමොති භාවවසෙන පරෙසං අප්ඤ්ඤාසයවසෙන “සදෙවක”න්තිආදීනං පදානං අනුක්කමො.

තිහාකාරෙහිති දෙවමාරවුන්මසහිතතාසධ්ධාතෙහි තිහි පකාරෙහි. තිසු පදෙසුති “සදෙවක”න්තිආදීසු තිසු පදෙසු. තෙන තෙනාකාරෙනාති සදෙවකත්තාදිනා තෙන තෙන පකාරෙන. තෙධාතුකමෙව පරියාදින්නන්ති පොරාණා පනාහුති යොජනා.

අභිඤ්ඤාති ය-කාරලොපෙනායං නිද්දෙසො, අභිජානිත්වාති අයමෙන්ථ අත්ථොති ආහ “අභිඤ්ඤාය අධිකෙන ඤාණෙන ඤත්වා”ති. අනුමානාදිපටික්ඛෙපොති අනුමානාඋපමානඅත්ථාපත්තිආදිපටික්ඛෙපො එකප්පමාණත්තා. සබ්බත්ථ අප්පටිහතඤ්ඤාණවාරතාය හි සබ්බපච්චක්ඛා බුද්ධා භගවත්තො.

අනුත්තරං විවෙකසුඛන්ති ඵලසමාපත්තිසුඛං, තෙන ධීතිමිස්සාපි [විටිමිස්සාපි (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනායං) ධිතිමිස්සාපි (ක)] කදාපි භගවතො ධම්මදෙසනා හොතිති හින්වාපිති පි-සද්දග්ගහණං. භගවා හි ධම්මං දෙසෙන්නො යස්මිං බණ පරිසා සාධුකාරං වා දෙති, යථාසුතං වා ධම්මං පච්චවෙක්ඛති, තං බණං පුබ්බභාගෙන පරිච්ඡින්නත්වා ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, යථාපරිච්ඡෙදඤ්ච සමාපත්තිතො වුට්ඨාය ධීතට්ඨානතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙති. උග්ගට්ඨකඤ්ඤාස්ස වසෙන අප්පං වා විපඤ්චිතඤ්ඤාස්ස, නෙය්‍යස්ස වා වසෙන බහුං වා දෙසෙන්නො. ධම්මස්ස කල්‍යාණතා නිය්‍යානිකතාය, නිය්‍යානිකතා ව සබ්බසො අනවජ්ජභාවෙනෙවාති ආහ “අනවජ්ජමෙව කත්වා”ති. දෙසකායත්තෙන ආණාදිවිධිනා අභිසජ්ජනං පබ්බාධනං දෙසනාති සා පරියත්තිධම්මවසෙන වෙදිතබ්බාති ආහ “දෙසනාය තාව චතුප්පදිකායපි ගාථායා”තිආදි. නිදානනිගමනානිපි සත්ථුතො දෙසනාය අනුච්චිතතො තදත්තොගධාති ඵවාති ආහ “නිදානමාදි, ඉදං ඵචොවාති පරියොසාන”න්ති.

සාසිතබ්බපුග්ගලගතෙන යථාපරාධාදිසාසිතබ්බභාවෙන අනුසාසනං තදධීගචිතයාදිවසෙන චිත්තයනං සාසනන්ති තං පටිපත්තිධම්මවසෙන වෙදිතබ්බන්ති ආහ “සීලසමාධිවිපස්සනා”තිආදි. කුසලානං ධම්මානන්ති අනවජ්ජධම්මානං සීලස්ස, සමථවිපස්සනානඤ්ච සීලදිට්ඨිනං ආදිභාවො තං මූලකත්තා උත්තරිමනුස්සධම්මානං. අරියමග්ගස්ස අන්තද්වයවිගමෙන මජ්ඣිමපටිපදාභාවො විය, සමමාපටිපත්තියා ආරබ්භනිජ්ඵත්තිනං චෙමජ්ඣත්තාපි මජ්ඣිමාභාවොති චුත්තං. “අත්ථි හික්ඛවෙ...පෙ.... මජ්ඣං නාමා”ති. ඵලං පරියොසානං නාම සඋපාදිසෙසතාවසෙන, නිබ්බානං පරියොසානං නාම අනුපාදිසෙසතාවසෙන. ඉදානි තෙසං ද්විත්තමිපි සාසනස්ස පරියොසානතං ආගමෙන දස්සෙතුං “ඵතදත්ථමිද”න්තිආදි ආහ. ඉධ දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං අධිප්පෙන “සබ්බඤ්ජන”න්තිආදි වචනතො. තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ කතාවධිසද්දප්පබත්ථො ගාථාවසෙන, සුත්තවසෙන ව වචත්ථිතො පරියත්තිධම්මො, යො ඉධ “දෙසනා”ති චුත්තො, තස්ස පන අත්ථො විසෙසතො සීලාදි ඵවාති ආහ “භගවා හි ධම්මං දෙසෙන්නො...පෙ. ... දස්සෙති”ති. තත්ථ සීලං දස්සෙත්වාති සීලග්ගහණෙන සසම්භාරං සීලං ගහිතං, තථා මග්ගග්ගහණෙන සසම්භාරො මග්ගොති තදුභයවසෙන අනවසෙසතො පරියත්ති අත්ථං පරියාදියති. තෙනාති සීලාදිදස්සෙන. අත්ථවසෙන හි ඉධ දෙසනාය ආදිකල්‍යාණාදිභාවො අධිප්පෙනො. කථිකසණ්ඨිති කථිකස්ස සණ්ඨානං කථනවසෙන සමච්චිතං.

න සො සාත්ථං දෙසෙති නිය්‍යානත්ථවිරහතො තස්සා දෙසනාය. එකබ්බඤ්ජනාදියුත්තා වාති සිටීලාදිභෙදෙසු බ්බඤ්ජනෙසු එකප්පකාරෙමෙව, ද්විපකාරෙමෙව වා බ්බඤ්ජනෙන යුත්තා වා දමිළභාසා විය. විච්චකරණතාය ඔට්ඨෙ අච්ඡාසෙත්වා උච්චාරෙතබ්බතො සබ්බතිරොට්ඨබ්බඤ්ජනා වා කිරාතභාසා විය. සබ්බස්සෙව [සබ්බත්ථෙව (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනායං 1)] විසස්ජජනියයුත්තතාය සබ්බවිසස්ජජනියයුත්තතාය සචරභාසා [යචනභාසා (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනායං)] විය. සබ්බස්සෙව [සබ්බත්ථෙව (සාරත්ථ. ටී. 1.වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනායං)] සානුසාරතාය සබ්බතිග්ගහිතබ්බඤ්ජනා වා පාරසිකාදිමිලක්ඛුභාසා විය. සබ්බාපෙසා බ්බඤ්ජනෙකදෙසවසෙන පවත්තියා අපරිපුණ්ණබ්බඤ්ජනාති කත්වා “අබ්බඤ්ජනා”ති චුත්තා.

යානකරණානි සිටීලානි කත්වා උච්චාරෙතබ්බං අක්ඛරං පඤ්චසු වග්ගෙසු පඨමතනියන්ති ඵවමාදි සිටීලං. තානි අසිටීලානි කත්වා උච්චාරෙතබ්බං අක්ඛරං වග්ගෙසු දුතියවතුත්ථන්ති ඵවමාදි ධනිකං. ද්විමත්තකාලං දීසං. එකමත්තකාලං රස්සං තදෙව ලහුකං. ලහුකමෙව සංයොගපරං, දීසඤ්ච ගරුකං. යානකරණානි නිග්ගහෙත්වා උච්චාරෙතබ්බං නිග්ගහිතං. පරෙන සම්බන්ධං කත්වා උච්චාරෙතබ්බං සම්බන්ධං. තථා නසම්බන්ධං වචත්ථිතං. යානකරණානි නිස්සට්ඨානි කත්වා උච්චාරෙතබ්බං විමුත්තං. දසධානි ඵවං සිටීලාදිවසෙන බ්බඤ්ජනබුද්ධියා අක්ඛරුප්පාදකචිත්තස්ස සබ්බකාරෙන පහෙදො. සබ්බානි හි අක්ඛරානි චිත්තසමුට්ඨානානි යථාධිප්පෙතත්ථං බ්බඤ්ජනතො බ්බඤ්ජනානි වාති.

අමක්ඛෙත්වාති අමිලෙවිජෙත්වා, අවිනාසෙත්වා, අභාපෙත්වාති වා අත්ථො. භගවා යමත්ථං ඤාපෙතුං එකං ගාථං, එකං වාක්‍යං වා දෙසෙති, තමත්ථං තාය දෙසනාය පරිමණ්ඩලපදබ්බඤ්ජනාය ඵව දෙසෙතිති ආහ “පරිපුණ්ණබ්බඤ්ජනමෙව කත්වා ධම්මං දෙසෙති”ති. ඉධ කෙවලසද්දො අනවසෙසචාවකො, න අවොම්ස්සකාදිචාවකොති ආහ “සකලාධිවචන”න්ති. පරිපුණ්ණන්ති සබ්බසො පුණ්ණං, තං පන කෙනවි උදනං, අධිකං වා න හොතිති “අනුනාධිකවචන”න්ති චුත්තං. තත්ථ යදත්ථං දෙසිතො, තස්ස සාධකත්තා අනුනානා වෙදිතබ්බා,

තබ්බිදුරස්ස පන අසාධකත්තා අනධිකතා. සකලන්ති සබ්බභාගවන්තං. පරිපුණ්ණන්ති සබ්බසො පරිපුණ්ණමෙව, තෙනාහ “එකදෙසනාපි අපරිපුණ්ණා නත්ථි”ති. අපරිපුද්ධා දෙසනා භොති තණ්හාය සංකිලිට්ඨත්තා. ලොකාමිසං විවරාදයො පච්චයා තත්ථ අගධිතවිත්තතාය ලොකාමිසතිරපෙක්ඛො. හිතඵරණෙනාති හිතුපසංභාරෙන. මෙත්තාභාවනාය කරණභුතාය මුදුහදයො. උල්ලුම්පනසභාවසණ්ඨිතෙනාති සකලසංකිලෙසතො, වට්ටදුක්ඛතො ව උද්ධරණාකාරාවට්ඨිතෙන විත්තෙන, කාරුණාධිප්පායෙනාති අත්ථො.

“ඉතො පටියාය දස්සාමෙව, එවඤ්ච දස්සාමි”ති සමාදානබ්බට්ඨෙන වතං. පණ්ඩිතපඤ්ඤත්තතාය සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මං බ්‍රහ්මානං වා වරියන්ති බ්‍රහ්මවරියං දානං. මච්ඡරියලොභාදිනිග්ගණ්හනෙන සුවිණ්ණස්ස. ඉද්ධිති දෙවිද්ධි. පුත්ති පභා, ආනුභාවො වා. බලවීරියුපපත්තීති එවං මහතා බලෙන ව වීරියෙන ව සමන්තාගමො. පුඤ්ඤන්ති පුඤ්ඤඵලං. වෙය්‍යාවච්චං බ්‍රහ්මවරියං සෙට්ඨා වරියාති කත්වා. එස නයො සෙසෙපි.

තස්මාති යස්මා සික්ඛත්තසසඬගහං සකලං සාසනං ඉධ “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති අධිප්පෙතං තස්මා. “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති ඉමිනා සමානාධිකරණාති සබ්බපදාති යොජෙත්වා අත්ථං දස්සෙත්තො “සො ධම්මං දෙසෙති...පෙ.... පකාසෙතිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති ආහ.

191. චුත්තප්පකාරසම්පදන්ති යථාචුත්තං ආදිකල්‍යාණතාදිගුණසම්පදං, දුරසමුස්සාරිතමානස්සෙව සාසනෙ සම්මාපටිපත්ති සම්භවති, න මානජාතිකස්සාති ආහ “නිහතමානත්තා”ති. උස්සන්තත්තාති බහුලභාවතො. භොගාරොග්‍යාදිවත්ථුකා මදා සුප්පභෙය්‍යා භොන්ති නිමිත්තස්ස අනවත්ථානතො, න තථා කුලවිජ්ජාමදා, තස්මා ඛත්තියබ්‍රාහ්මණකුලානං පබ්බජිතානම්පි ජාතිවිජ්ජා නිස්සාය මානජප්පනං දුප්පජහන්ති ආහ “යෙභුයොන හි...පෙ.... මානං කරොන්ති”ති. විජාතිකායාති නිහිතජාතිතාය. පතිට්ඨාතුං න සක්කොන්තිති සුවිසුද්ධං කත්වා සීලං රක්ඛිතුං න සක්කොන්ති. සීලවසෙන හි සාසනෙ පතිට්ඨා, පතිට්ඨාතුන්ති වා සච්චපටිවෙධෙන ලොකුත්තරාය පතිට්ඨාය පතිට්ඨාතුං. සා හි නිප්පරියායතො සාසනෙ පතිට්ඨා නාම, යෙභුයොන ව උපනිස්සයසම්පන්නා සුජාතා එව භොන්ති, න දුජ්ජාතා.

පරිසුද්ධන්ති රාගාදීනං අච්චන්තමෙව පහානදීපනතො නිරුපක්කිලෙසතාය සබ්බසො පරිසුද්ධං. සද්ධං පටිලහතිති පොථුජ්ජතිකසද්ධාවසෙන සද්දහති. විඤ්ඤජාතිකානඤ්ඤි ධම්මසම්පත්තිග්ගණ්හපුබ්බිකා සද්ධා සිද්ධි ධම්මප්පමාණධම්මප්පසන්නභාවතො. “සම්මාසම්බුද්ධො වත සො භගවා, යො එවං ස්වාක්ඛාතධම්මො”ති සද්ධං පටිලහති. ජායම්පතිකාති සරණිපතිකා. කාමං “ජායම්පතිකා”ති චුත්තෙ සරසාමිකසරසාමිනිවසෙන ද්විත්තංයෙව ගහණං විඤ්ඤායති. යස්ස පන පුරිසස්ස අනෙකා පජාපතියො, තත්ථ කිං වත්තබ්බං, එකායාපි සංවාසො සම්බාධොති දස්සන්තං “ද්වෙ”ති චුත්තං. රාගාදීනා සකිඤ්චනට්ඨෙන, ඛෙත්තවත්ථු ආදීනා සපලිබොධට්ඨෙන රාගරජාදීනං ආගමනපථතාපි උට්ඨානට්ඨානතා එවාති ද්වෙපි වණ්ණනා එකත්ථා, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. අලග්ගනට්ඨෙනාති අස්සජ්ජනට්ඨෙන අප්පට්ඨිද්ධිභාවෙන. එවං අකුසලකුසලප්පවත්තීනං යානභාවෙන සරාවාසපබ්බජ්ජානං සම්බාධබ්බොකාසනං දස්සෙත්වා ඉදාති කුසලප්පවත්තියා එව අට්ඨානට්ඨානභාවෙන තෙසං තං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි චුත්තං.

සඬබ්බෙකථාති විසුං විසුං පදුද්ධාරං අකත්වා සමාසතො අත්ථවණ්ණනා. එකම්පි දිවසන්ති එකදිවසමත්තම්පි. අඛණ්ඩං කත්වාති දුක්ඛමත්තස්සපි අනාපජ්ජනෙන අඛණ්ඩිතං කත්වා. කිලෙසමලෙන අමලීනන්ති තණ්හාසංකිලෙසාදිනා අසංකිලිට්ඨං කත්වා. පරියොදානට්ඨෙන නිම්මලභාවෙන සඬබ්බං විය ලිඛිතං ධොතන්ති සඬබ්බලිඛිතන්ති ආහ “ධොතසඬබ්බප්පටිභාග”න්ති. “අජ්ඣාවසනා”ති පදප්පයොගෙන “අගාර”න්ති භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “අගාරමජ්ඣෙ”ති. කසායෙන රත්තාති වත්ථාති කාසායානීති ආහ “කසායරසපිතතායා”ති. පරිදහිත්වාති නිවාසෙත්වා වෙව පාරුපිත්වා ව. අගාරවාසො අගාරං උත්තරපදලොපෙන, තස්ස වඩ්ඪිආවහං අගාරස්ස හිතං.

192. භොගක්ඛන්ධොති භොගසමුදායො. ආබන්ධනට්ඨෙනාති “පුත්තො නත්තා”තිආදීනා පෙමවසෙන සපරිච්ඡේදං බන්ධනට්ඨෙන. “අම්භාකමෙන”ති ඤායන්තීති ඤාතී. පිනාමහපිතුපුත්තාදිවසෙන පරිවත්තනට්ඨෙන පරිවට්ටො.

193. පාතිමොක්ඛසංවරසංචුතොති පාතිමොක්ඛසංවරෙන පිහිතකායවච්චිද්ධාරො, තථාභූතො ව යස්මා තෙන සංවරෙන උපෙතො නාම භොති, තස්මා චුත්තං “පාතිමොක්ඛසංවරෙන සමන්තාගතො”ති. “ආචාරගොචරසම්පන්නො”තිආදි තස්සෙව පාතිමොක්ඛසංවරසමන්තාගමස්ස පච්චයදස්සනං. අප්පමත්තකෙසුති අසඤ්චිච්ච ආපන්නඅනුබුද්දකෙසු වෙව සහසා උප්පන්නඅකුසලචිත්තූප්පාදෙසු ව. භයදස්සාවිති භයදස්සනසීලො. සම්මා ආදිශිත්වාති සක්කවචං යාවජීවං අවිතික්කමවසෙන ආදිශිත්වා. තං තං සික්ඛාපදන්ති තං තං සික්ඛාකොට්ඨාසං. එත්ථාති එතස්මිං “පාතිමොක්ඛසංවරසංචුතො”ති පාඨෙ. සඬබ්බෙපොති සඬබ්බෙපවණ්ණනා. විත්ථාරො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.14) චුත්තො, තස්මා සො තත්ථ, තංසංවණ්ණනාය (විසුද්ධි. ටී. 1.14) ව චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො.

ආචාරගොවරග්ගහණෙනෙවානි “ආචාරගොවරසම්පන්නො”නි වචනෙනෙව. තෙනාහ “කුසලෙ කායකම්මචචිකම්මෙ ගතිතෙපි”නි. අධිකවචනං අඤ්ඤමත්ථං බොධෙතීති කත්වා තස්ස ආජීවපාරිසුද්ධිසිලස්ස උප්පත්තිද්වාරදස්සනත්ථං...පෙ.... කුසලෙනාති වුත්තං, සබ්බසො අනෙසනප්පභානෙන අනවජ්ජෙනාති අත්ථො. යස්මා “කතමෙ ව ථපති කුසලා සිලා කුසලං කායකම්මං කුසලං චචිකම්ම”නිති (ම. නි. 2.265) සිලස්ස කුසලකායචචිභාවං දස්සෙත්වා “ආජීවපාරිසුද්ධමිපි බො අහං ථපති සිලස්මිං වදාමි”නි (ම. නි. 2.265) එවං පවත්තාය මුණ්ඩිකසුත්තදෙසනාය “කායකම්මචචිකම්මෙන සමන්තාගතො කුසලෙන, පරිසුද්ධාජීවො”නි අයං දෙසනා එකසඬිගහා අඤ්ඤදත්ථු සංසන්දනී සමෙතීති දස්සෙත්තො ආහ “මුණ්ඩිකසුත්තවසෙන වා එවං වුත්ත”නිති. සිලස්මිං වදාමිති “සිල”නිති වදාමි, “සිලස්මිං අන්තොගධං පරියාපන්න”නිති වදාමිති වා අත්ථො. පරියාදානත්ථන්ති පරිග්ගහත්ථං.

තිව්ධෙන සිලෙනාති වුළුසිලං මජ්ඣිමසිලං මහාසිලන්ති එවං තිව්ධෙන සිලෙන. මනව්ජට්ඨෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු, න කායපඤ්චමෙසු. යථාලාභයථාබලයථාසාරුප්පප්පකාරවසෙන තිව්ධෙන සන්තොසෙන.

වුළුමජ්ඣිමමහාසිලවණ්ණනා

194-211. “සිලස්මි”නිති ඉදං නිද්ධාරණෙ භුමිමන්ති ආහ “එකං සිලං භොතීති අත්ථො”නි. අයමෙව අත්ථොති පච්චත්තවචනත්ථො එව. බ්‍රහ්මජාලෙති බ්‍රහ්මජාලවණ්ණනායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.7).

212. අත්තානුවාදපරානුවාදදණ්ඩහයාදීනි අසංවරමූලකානි. සිලස්සාසංවරතොති සිලස්ස අසංවරණතො, සිලසංවරාභාවතොති අත්ථො. භවෙය්‍යානි උප්පජ්ජෙය්‍ය. යථාචිධානවිනිතෙනාති යථාචිධානසම්පාදිතෙන. අවිජ්ජපටිසාරාදිනිමිත්තං උප්පන්නවෙතසිකසුඛසමුට්ඨානෙහි පණ්ණරූපෙහි පුට්ඨසරීරස්ස උළාරං කායිකං සුඛං භවතීති ආහ “අවිජ්ජපටිසාර...පෙ.... පටිසංවෙදෙති”නි.

ඉන්ද්‍රියසංවරකථාවණ්ණනා

213. විසෙසො කම්මත්ථාපෙක්ඛතාය සාමඤ්ඤස්ස න තෙහි පරිවත්තොති ආහ “චක්ඛු-සද්දො කත්ථවි බුද්ධචක්ඛුමිති වත්තති”නි. විජ්ජමානමෙව හි අභිධෙය්‍යො විසෙසත්ථං විසෙසන්තරනිවත්තනවසෙන විසෙසසද්දො විභාවෙති, න අවිජ්ජමානං. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං බුද්ධානංයෙව චක්ඛුදස්සනන්ති බුද්ධචක්ඛු, ආසයානුසයඤාණං, ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණඤ්ච. සමන්තතො සබ්බසො දස්සනට්ඨෙන සමන්තචක්ඛු, සබ්බඤ්ඤාඤාණං. අරියග්ගත්තයපඤ්ඤාති භෙට්ඨිමෙ අරියග්ගත්තයෙ පඤ්ඤා. ඉධාති “චක්ඛුනා රූප”නිති ඉමස්මිං පාඨෙ. අයං චක්ඛු-සද්දො පසාද...පෙ.... වත්තති නිස්සයවොහාරෙ නිස්සිතස්ස වත්තබ්බතො යථා. “මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති”නි. අසම්මිෂ්සන්ති කිලෙසදුක්ඛෙන අවොම්ඝ්සං. තෙනාහ “පරිසුද්ධ”නිති. සති හි සුවිසුද්ධෙ ඉන්ද්‍රියසංවරෙ, පධානභූතපාපධම්මවිගමෙන අධිචිත්තානුයොගො හත්ථගතො එවං භොතීති ආහ “අධිචිත්තසුඛං පටිසංවෙදෙති”නි.

සතිසම්පජ්ඤකථාවණ්ණනා

214. සමන්තතො, පකට්ඨං වා සවිසෙසං ජානාතීති සම්පජානො, සම්පජානස්ස භාවො සම්පජ්ඤ්ඤං, තථාපවත්තඤාණං. තස්ස විභජනං සම්පජ්ඤ්ඤභාජනීයං, තස්මිං සම්පජ්ඤ්ඤභාජනීයමිති. අභික්කමනං අභික්කන්තන්ති ආහ “අභික්කන්තං වුවචති ගමන”නිති. තථා පටික්කමනං පටික්කන්තන්ති ආහ “පටික්කන්තං නිවත්තන”නිති. නිවත්තනන්ති ව නිවත්තිමත්තං. නිවත්තිත්වා පන ගමනං ගමනමෙව. අභිහරන්තොති ගමනවසෙන කායං උපනෙන්නො. ධානනිසප්පාසයනෙසු යො ගමනවිධුරො කායස්ස පුරතො අභිභාරො, සො අභික්කමො, පච්ඡතො අපහරණං පටික්කමොති දස්සෙත්තො “යානෙපි”නිආදිමාහ. ආසනස්සාති පීඨකාදිආසනස්ස. පුරිමඅඬිගාහිමුඛොති අටනිකාදිපුරිමාවයවාහිමුඛො. සංසරන්තොති සංසප්පන්තො. පච්චාසංසරන්තොති පටිආසප්පන්තො. “එසෙව නයො”නි ඉමිනා නිපන්තස්සෙව අභිමුඛසංසප්පනපටිආසප්පනානි නිදස්සෙති.

සම්මා පජානනං සම්පජානං, තෙන අත්තනා කාතබ්බකිව්චස්ස කරණසිලො සම්පජානකාරීති ආහ “සම්පජ්ඤ්ඤෙන සබ්බකිව්චකාරී”නි. සම්පජානසද්දස්ස සම්පජ්ඤ්ඤපරියායනා පුබ්බෙ වුත්තා එව. සම්පජ්ඤ්ඤං කරොතෙවාති අභික්කන්තාදිසු අසම්මොහං උප්පාදෙති එව. සම්පජ්ඤ්ඤස්ස වා කරො එතස්ස අත්ථිති සම්පජානකාරී. ධම්මතො වඩ්ඪිසඬ්ඛාතෙන සහ අත්ථොන වත්තනීති සාත්ථකං, අභික්කන්තාදි. සාත්ථකස්ස සම්පජානනං සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං. සප්පායස්ස අත්තතො භිතස්ස සම්පජානනං සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං. අභික්කමාදිසු භික්ඛාචාරගොවරෙ, අඤ්ඤත්ථාපි ව පවත්තෙසු අවිජ්ජිතෙ කම්මට්ඨානසඬ්ඛාතෙ ගොවරෙ සම්පජ්ඤ්ඤං ගොවරසම්පජ්ඤ්ඤං. අභික්කමාදිසු අසම්මුස්භනමෙව සම්පජ්ඤ්ඤං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං. පරිග්ගහෙත්වාති තුලෙත්වා තීරෙත්වා පටිසඬ්ඛායාති, අත්ථො. සඬ්ඛදස්සනෙනෙව උපොසථපචාරණාදිඅත්ථං ගමනං සඬ්ඛගිතං. අසුභදස්සනාදීනි ආදි-සද්දෙන කසිණපරිකම්මාදීනං සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො. සඬ්ඛෙපතො වුත්තමත්ථං විවරිතුං.

“වෙනියං වා බොධිං වා දිස්වාපි හි” තිආදි වුත්තං. අරහත්තං පාපුණානිති උක්කට්ඨනිද්දෙසො එසො. සමථවිපස්සනුප්පාදනම්පි හි භික්ඛුනො වඩ්ඪියෙව. කෙවිති අභයගිරිවාසිනො.

තස්මිං පනාති සාත්ථකසම්පජ්ඣඤාචසෙන පරිගහිතඅත්ථෙ. “අත්ථොති ධම්මතො වඩ්ඪි” ති යං සාත්ථකන්ති අධිප්පෙනං, තං සප්පායං එවාති සියා කස්සචි ආසඬ්ඤාති තන්තිවත්තනත්ථං “වෙනියදස්සනං තාවා” තිආදි ආරද්ධං. විත්තකම්මරූපකානි වියාති විත්තකම්මකතා පටිමායො විය, යත්තපයොගෙන වා විවිත්තකම්මා පටිමායො විය. අසමපෙක්ඛනං ගෙහස්සිත අඤ්ඤාණුපෙක්ඛාවසෙන ආරම්මණස්ස අයොනියො ගහණං. යං සන්ධාය වුත්තං. “චක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජති උපෙක්ඛා බාලස්ස මුල්ලස්ස පුපුප්පනස්සා” තිආදි (ම. නි. 3.308). හත්ථිආදිසම්මද්දෙන ජීවිතන්තරායො. විසභාගරූපදස්සනාදිනා බුභ්මවරියන්තරායො.

පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය භික්ඛුනං අනුවත්තනකථා ආචිණ්ණා, අනනුවත්තනකථා පන තස්සා දුතියා නාම හොතිති ආහ “ද්වෙ කථා නාම න කථිතපුබ්බා” ති. එවන්ති “සවෙ පනා” තිආදිකං සබ්බම්පි වුත්තාකාරං පච්චාමසති, න “පුරිස්සස්ස මාතුගාමාසුහ” න්තිආදිකං වුවිචමානං.

යොගකම්මස්ස පවත්තිට්ඨානතාය භාවනාය ආරම්මණං “කම්මට්ඨාන” න්ති වුවිචතිති ආහ “කම්මට්ඨානසඬ්ඛාතං ගොවර” න්ති. උග්ගහෙත්වාති යථා උග්ගහනිමිත්තං උප්පජ්ජති, එවං උග්ගහකොසල්ලස්ස සම්පාදනවසෙන උග්ගහෙත්වා .

හරතීති කම්මට්ඨානං පවත්තෙති, යාව පිණ්ඩපාතපටික්කමා අනුයුඤ්ජනීති අත්ථො. න පච්චාහරතීති ආහාරූපයොගතො යාව දිවායානුපසඬ්ඤාමනා කම්මට්ඨානං න පටිනෙති. සරිරපරිකම්මන්ති මුඛධොවනාදිසරිරපටිජග්ගනං. ද්වෙ තයො පල්ලඬ්ඤති ද්වෙ තයො නිසජ්ජාවාරෙ ද්වෙ තිණි උණ්භාසනානි. තෙනාහ “උසුමං ගාභාපෙන්තො” ති. කම්මට්ඨානසීසෙනෙවාති කම්මට්ඨානමුඛෙනෙව කම්මට්ඨානං අවිජහන්තො එව, තෙන “පත්තොපි අවෙනතො” තිආදිනා (දී. නි. අට්ඨ. 1.214) චක්ඛමානං කම්මට්ඨානං, යථාපරිහරියමානං වා අවිජහිත්වාති දස්සෙති. තථෙවාති තික්ඛන්තුමෙව. පරිභොගවෙනියතො සාරිරිකවෙනියං ගරුතරන්ති කත්වා “වෙනියං චන්දිත්වා” ති පුබ්බකාලකිරියාය වසෙන වුත්තං. තථා හි අට්ඨකථායං “වෙනියං බාධයමානා බොධිසාධා හරිතබ්බා” ති වුත්තා. බුද්ධගුණානුස්සරණවසෙනෙව බොධියං පණිපාතකරණන්ති ආහ “බුද්ධස්ස හගවතො සම්මුඛා විය නිපච්චකාරං දස්සෙත්වා” ති. ගාමසම්පෙති ගාමස්ස උපවාරට්ඨානෙන. ජනසඬ්ගහන්ථන්ති “මයි අකථෙන්නෙ එතෙසං කො කථෙස්සති” ති ධම්මානුග්ගහෙන ජනසඬ්ගහන්ථං. තස්මාති යස්මා “ධම්මකථා නාම කථෙතබ්බා එවා” ති අට්ඨකථාවරියා වදන්ති, යස්මා ව ධම්මකථා කම්මට්ඨානවිනිමුත්තා නාම නත්ථි, තස්මා. කම්මට්ඨානසීසෙනෙවාති අත්තනා පරිහරියමානං කම්මට්ඨානං අවිජහන්තො තදනුගුණංයෙව ධම්මකථං කථෙත්වා. අනුමොදනං චත්වාති එත්ථාපි “කම්මට්ඨානසීසෙනෙවා” ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං.

සම්පත්තපරිච්ඡෙදෙනෙවාති “පරිච්ඡො අපරිච්ඡො” තිආදි විභාගං අකත්වා සම්පත්තකොට්ඨායා එව, සමාගමමත්තෙනෙවාති අත්ථො. භයෙනි පරචක්කාදිභයෙ.

“කම්මජතෙජො” ති ගහණිං සන්ධායාහ. කම්මට්ඨානං වීථිං නාරොහති බුදාපරිස්සමෙන කිලන්තකායන්තා සමාධානාභාවතො. අවසෙසට්ඨානෙති යාගුයා අග්ගහිතට්ඨානෙන. පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛන්ති කම්මට්ඨානුපට්ඨානස්ස අවිච්ඡෙදදස්සනමෙතං, යථා පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛං පවත්තාය සරපටිපාතියා අනවිච්ඡෙදො, එවමෙතස්සපිති.

නික්ඛිත්තධුරො භාවනානුයොගෙ. වත්තපටිපත්තියා අපුරුණෙන සබ්බවත්තානි භින්දිත්වා. “කාමෙසු අවිතරාගො හොති, කායෙ අවිතරාගො, රූපෙ අවිතරාගො, යාවදන්ථං උදරාවදෙහකං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යසුඛං පස්සසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විහරති, අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පණ්ඩාය බුභ්මවරියං වරති” ති (දී. නි. 3.320; ම. නි. 1.186) එවං වුත්තපඤ්චවිධවෙතොබ්ලවිතිබන්ධවිත්තො. වරිත්වාති පවත්තිත්වා.

ගතපච්චාගතිකවත්තවසෙනාති භාවනාසහිතංයෙව භික්ඛාය ගතපච්චාගතං ගමනපච්චාගමනං එතස්ස අත්ථිති ගතපච්චාගතිකං, තදෙව වත්තං, තස්ස වසෙන. අත්තකාමාති අත්තතො හිතසුඛං ඉච්ඡන්තා, ධම්මච්ඡන්දවන්තොති අත්ථො. ධම්මො හි හිතං තන්තිමිත්තකඤ්ච සුඛන්ති. අථ වා විඤ්ඤුනං නිබ්බිසෙසත්තා, අත්තභාවපරියාපන්නත්තා ව අත්තා නාම ධම්මො, තං කාමෙත්ති ඉච්ඡන්තීති අත්තකාමා.

උසභං නාම විසති යට්ඨියො. තාය සඤ්ඤායාති තාය පාසාණසඤ්ඤාය, එත්තකං යානං ආගතාති ජානන්තාති අධිප්පායො. සොයෙව නයොති “අයං භික්ඛු” තිආදිකො යො යානෙ වුත්තො, සො එව නිසජ්ජායපි නයො. පච්ඡතො ආගච්ඡන්තානං ඡින්නහත්තභාවභයෙනපි යොනියොමනසිකාරං පරිබුහෙති. මද්දන්තාති ධඤ්ඤකරණට්ඨානෙ සාලිසියානි මද්දන්තා.

විථිං ඔතරිත්වා ඉතො විතො ව අනොලොකෙන්වා පටිමමෙව විථියො සල්ලක්ඛෙන්බ්බාති ආහ “විථියො සල්ලක්ඛෙන්වා”ති. යං සන්ධාය චූච්චති “පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙනා”ති, තං දස්සෙතුං “තත්ථ වා”තිආදි චූත්තං. “ආහාරෙ පටික්කුලසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා”තිආදීසු යං චත්තබ්බං, තං පරතො ආගමීස්සති. අට්ඨඛිගසමන්තාගතන්ති “යාවදෙව ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58; මහානි. 206) චූත්තෙහි අට්ඨහි අඛිගෙහි සමන්තාගතං කත්වා. “තෙව දවායා”තිආදි පටික්ඛෙපදස්සනං.

පව්වෙකබොධිං සවිජ්ඣරොති, යදි උපනිස්සයසම්පත්තො භොතිති සම්බන්ධො. එවං සබ්බත්ථ ඉතො පරෙසුපි. තත්ථ පව්වෙකබොධියා උපනිස්සයසම්පදා කප්පානං ද්වෙ අසඬ්ඛොයානි, සතසහස්සඤ්ච තප්පාපුඤ්ඤාණසම්භරණං. සාවකබොධියා අග්ගසාවකානං අසඬ්ඛොයාං, කප්පසතසහස්සඤ්ච, මහාසාවකානං (පෙරගා. අට්ඨ. 2.1288) සතසහස්සමෙව තප්පාපුඤ්ඤාණසම්භරණං. ඉතරෙසං අතීතාසු ජාතීසු විචට්ඨසන්තිස්සයවසෙන නිබ්බන්තිතං නිබ්බෙධභාගියං කුසලං. බාහියො දාරුචීරියොති බාහියවිසයෙ සඤ්ජාතසංවඬ්ඪතාය බාහියො, දාරුචීරපරිහරණෙන දාරුචීරියොති ච සමඤ්ඤාතො. සො හි ආයස්මා “තස්මාතිහ තෙ, බාහිය, එවං සික්ඛිතබ්බං ‘දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති, සුතෙ, මුතෙ, විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තං භවිස්සති’ ති, එවඤ්ඤි තෙ බාහිය සික්ඛිතබ්බං. යතො බො තෙ බාහිය දිට්ඨෙ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති, සුතෙ, මුතෙ, විඤ්ඤාතෙ විඤ්ඤාතමත්තං භවිස්සති, තතො ත්වං, බාහිය, න තෙන. යතො ත්වං, බාහිය, න තෙන, තතො ත්වං, බාහිය, න තත්ථ. යතො ත්වං, බාහිය, න තත්ථ, තතො ත්වං, බාහිය, නෙවිධ න හුරං න උභයමන්තරෙන. එසෙවන්තො දුක්ඛස්සා” ති (උදා. 10) එත්තකාය දෙසනාය අරහත්තං සච්ඡාකාසි. එවං සාරිපුත්තත්ථෙරාදීනං මහාපඤ්ඤාතාදිදීපනානි සුත්තපදානි විත්ථාරතො වෙදිතබ්බානි.

තන්ති අසම්මුඤ්ජනං එවන්ති ඉදාති වුවිට්මානමාකාරෙනෙව වෙදිතබ්බං. “අත්තා අභික්කමති”ති ඉමීනා අත්ඨපුප්ප්ජනස්ස දිට්ඨිගාහවසෙන අභික්කමෙ සම්මුඤ්ජනං දස්සෙති, “අභං අභික්කමාමී”ති පන ඉමීනා මානගාහවසෙන. තදුභයං පන තණ්හාය විනා න හොතිති තණ්හගාහවසෙනපි සම්මුඤ්ජනං දස්සිතමෙව හොති. “තථා අසම්මුඤ්ජන්තො”ති වත්වා තං අසම්මුඤ්ජනං යෙන සනවිතිබ්භොගෙන හොති, තං දස්සෙන්තො “අභික්කමාමී”තිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා වායොධාතුයා අනුගතා තෙජොධාතු උද්ධරණස්ස පච්චයො. උද්ධරණගතිකා හි තෙජොධාතුති. උද්ධරණෙ වායොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තස්මා ඉමාසං ද්වින්තමේත්ථ සාමන්ථියතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච ඔමත්තතාති දස්සෙන්තො “එකෙකපාදුද්ධරණෙ...පෙ.... බලවතියොති ආහ. යස්මා පන තෙජොධාතුයා අනුගතා වායොධාතු අතිහරණවීතිහරණානං පච්චයො. තිරියගතිකාය හි වායොධාතුයා අතිහරණවීතිහරණෙසු සාතිසයො ඛ්‍යාපාරොති. තෙජොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තස්මා ඉමාසං ද්වින්තමේත්ථ සාමන්ථියතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච ඔමත්තතාති දස්සෙන්තො “තථා අතිහරණවීතිහරණෙසු”ති ආහ. සතිපි අනුගමකඅනුගන්තබ්බතාවිසෙසෙ තෙජොධාතුවායොධාතුභාවමත්තං සන්ධාය තථා-සද්දග්ගහණං,. තත්ථ අක්කන්නට්ඨානතො පාදස්ස උක්ඛිපනං උද්ධරණං. ධීතට්ඨානං අතික්කමීත්වා පුරතො හරණං අතිහරණං, බාණ්ණආදිපරිහරණත්ථං, පතිට්ඨිතපාදසට්ටනපරිහරණත්ථං වා පස්සෙන හරණං වීතිහරණං. යාව පතිට්ඨිතපාදො, තාව ආහරණං අතිහරණං, තතො පරං හරණං වීතිහරණන්ති අයං වා එතෙසං විසෙසො.

යස්මා පථවිධාතුයා අනුගතා ආපොධාතු වොස්සජ්ජනස්ස පථවයො. ගරුතරසභාවා හි ආපොධාතුති. වොස්සජ්ජනෙ පථවිධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තස්මා තාසං ද්විත්තමෙන්ථ සාමන්ථියතො අධිමත්තතා, ඉතරාසඤ්ච ඔමත්තතාති දස්සෙන්තො ආහ “වොස්සජ්ජනෙ...පෙ.... බලවතියො”ති. යස්මා පන ආපොධාතුයා අනුගතා පථවිධාතු සන්තික්ඛෙපනස්ස පථවයො, පතිට්ඨාභාවෙ විය පතිට්ඨාපනෙපි තස්සා සාතිසයකිච්චත්තා ආපොධාතුයා තස්සා අනුගතභාවො, තථා සථිට්ඨකිරියාය පථවිධාතුයා වසෙන සන්තිරුජ්ඣකාස්ස සිජ්ඣකාතො තත්ථාපි පථවිධාතුයා ආපොධාතුඅනුගතභාවො, තස්මා වුත්තං “තථා සන්තික්ඛෙපනසන්තිරුජ්ඣනෙසු”ති.

තත්පාති තස්මිං අභික්කමනෙ, තෙසු වා චුත්තෙසු උද්දරණාදීසු කොට්ඨාසෙසු. උද්ධරණෙනි උද්ධරණක්ඛණෙ. රූපාරූපධම්මානි උද්ධරණාකාරෙන පචත්තා රූපධම්මා, තංසමුට්ඨාපකා අරූපධම්මා ව. අභිහරණං න පාසුණන්ති ඛණමත්තාවට්ඨානතො. තත්ථ තත්ථෙවාති යත්ථ යත්ථ උප්පන්නා, තත්ථ තත්ථෙව. න හි ධම්මානං දෙසන්තරසඤ්ඤාමනං අත්ථි. “පඛඛං පඛඛ”තිආදි උද්ධරණාදිකොට්ඨාසෙ සන්ධාය සභාගසන්තතිවසෙන චුත්තන්ති වෙදිතඛ්ඛං. අභිඉත්තරො හි රූපධම්මානම්පි පචත්තික්ඛණො, ගමනස්සාදිනං, දෙවපුත්තානං භෙට්ඨපරියෙන පටිමුඛං ධාවන්තානං සිරසි පාදෙ ව ඛන්ධචුරධාරා සමාගමනොපි සීඝතරො. යථා තිලානං හජ්ජියමානානං පට්ඨපායනෙන භෙදො ලක්ඛියති, එවං සඬ්ඛතධම්මානං උප්පාදෙනාති දස්සන්තත්ථං “පට්ඨපායන්තා”ති චුත්තං. උප්පන්නා හි එකත්තතො හිජ්ජන්තිති. “සද්ධිං රූපෙනා”ති ඉදං තස්ස තස්ස චිත්තස්ස නිරොධෙන සද්ධිං නිරුජ්ඣනකරූපධම්මානං වසෙන චුත්තං, යං තතො සන්තරසමචිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ උප්පන්නං. අඤ්ඤා යදි රූපාරූපධම්මා සමානක්ඛණා සියුං, “රූපං ගරුපරිණාමං දන්ධනිරොධ”න්තිආදිවචනෙහි විරොධො සියා, තථා “නාහං භික්ඛවෙ අඤ්ඤං එකධම්මම්පි සමනුපස්සාමි, යං එවං ලභ්‍යපරිවත්තං, යට්ඨිදං චිත්ත”න්ති (අ. නි. 1.48) එවං

ආදිපාළියා. විත්තවෙනසිකා හි සාරම්මණසභාවා යථාබලං අත්තනො ආරම්මණපච්චයභුතමත්ථං විභාවෙන්තො ඵච උප්පජ්ජන්තිති තෙසං තංසභාවනිජ්ජන්තිඅනන්තරං නිරොධො. රූපධම්මා පන අනාරම්මණා පකාසෙනබ්බා, ඵච තෙසං පකාසෙනබ්බභාවනිජ්ජන්ති සොළසහි විත්තෙහි භොතිති තඬ්ඨණායුක්තා තෙසං ඉච්ඡිතා, ලභ්ඵිඤ්ඤාණවිසයසඬ්ඨගතිමත්තප්පච්චයතාය තිණ්ණං බන්ධානං, විසයසඬ්ඨගතිමත්තතාය ච විඤ්ඤාණස්ස ලභ්ඵරවත්තිතා, දන්ධමභාභුතප්පච්චයතාය රූපධම්මානං දන්ධපරිවත්තිතා. නානාධාතුයා යථාභුතඤ්ඤාණං බො පන තථාගතස්සෙව, තෙන ච පුරෙජාතපච්චයො රූපධම්මොච චූත්තො, පච්ජාජාතපච්චයො ච තථෙවාති රූපාරූපධම්මානං සමානක්ඛණතා න යුජ්ජතෙව. තස්මා චූත්තනායෙනෙවෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අඤ්ඤං උප්පජ්ජතෙ විත්තං, අඤ්ඤං විත්තං නිරුජ්ඣතිති යං පුරිමුප්පන්නං විත්තං, තං අඤ්ඤං, තං පන නිරුජ්ඣන්තං අපරස්ස අනන්තරාදිපච්චයභාවෙනෙව නිරුජ්ඣතිති තථාලද්ධපච්චයං අඤ්ඤං උප්පජ්ජතෙ විත්තං. යදි ඵචං තෙසං අන්තරො ලබ්භෙය්‍යාති? නොති ආහ “අවිච්ඡිනුජ්ජබන්ධො”ති, යථා විච්ඡි අන්තරො න ලබ්භති, “තදෙවෙත”න්ති අවිසෙසවිදු මඤ්ඤන්ති, ඵචං අනු අනු පබන්ධො විත්තසන්නානො රූපසන්නානො ච නදීසොතොච නදියං උදකප්පවාහො විය වත්තති.

අභිමුඛං ලොකිතං ආලොකිතන්ති ආහ “පුරතො පෙක්ඛන්ති. යස්මා යංදිසාහිමුඛො ගච්ඡති, තිට්ඨති, නිසීදති චා තදභිමුඛං පෙක්ඛන්තං ආලොකිතං, තස්මා තදනුගතවිදිසාලොකනං විලොකිතන්ති ආහ “විලොකිතං නාම අනුදිසාපෙක්ඛන්ති”න්ති. සම්මජ්ජනපරිභණ්ඩාදිකරණෙ ඔලොකිතස්ස, උල්ලොකහරණාදිසු උල්ලොකිතස්ස, පච්ඡතො ආගච්ඡන්තපරිස්සයස්ස පරිවජ්ජනාදිසු අපලොකිතස්ස සියා සම්භවොති ආහ “ඉමිනා චා මුඛෙන සබ්බානිපි තානි ගභිතානෙවා”ති.

කායසක්ඛන්ති කායෙන සච්ඡිකතවන්තං, පච්චක්ඛකාරිනන්ති අත්ථො. සො හි ආයස්මා විපස්සනාකාලෙ “යමෙවාහං ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරතං නිස්සාය සාසනෙ අනභිරතිආදිවිජ්ජකාරං පත්තො, තමෙව සුට්ඨු නිග්ගහෙස්සාමි”ති උස්සාහජාතො බලවහිරොත්තප්පො, තත්ථ ච කතාධිකාරන්තා ඉන්ද්‍රියසංවරෙ උක්කංසපාරම්ප්පත්තො, තෙනෙව නං සත්ථා “ඵතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරානං, යදිදං නන්දො”ති (අ. නි. 1.235) ඵතදග්ගෙ ය්‍පෙසි.

සාත්ථකතා ච සප්පායතා ච වෙදිතබ්බා ආලොකිතවිලොකිතස්සාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. තස්මාති කම්මට්ඨානාවිජ්ඣනස්සෙව ගොචරසම්පජ්ඤ්ඤභාවතොති චූත්තමෙවත්ථං හෙතුභාවෙන පච්චාමසති. අත්තනො කම්මට්ඨානවසෙනෙව ආලොකනවිලොකනං කාතබ්බං, බන්ධාදිකම්මට්ඨානා අඤ්ඤො උපායො න ගවෙසිතබ්බොති අධිප්පායො. ආලොකිතාදිසමඤ්ඤාපි යස්මා ධම්මමත්තස්සෙව පවත්තිවිසෙසො, තස්මා තස්ස යාථාවතො පජානනං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤන්ති දස්සෙතුං “අබ්භන්තරෙ”තිආදි චූත්තං. විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡාච්ඡාච්ඡානාති කිරියමයවිත්තසමුට්ඨානාය වායොධාතුයා චලනාකාරප්පවත්තිවසෙන. අධො සීදතිති අධො ගච්ඡති. උද්ධං ලඬ්ඨෙතිති ලඬ්ඨං විය උපරි ගච්ඡති.

අඬ්ඨගකිච්චං සාධයමානන්ති පධානභුතඅඬ්ඨගකිච්චං නිජ්ජාදෙන්තං හුත්වාති අත්ථො. “පයමප්පනෙපි...පෙ.... න භොති”ති ඉදං පඤ්චද්වාරවිටීයං “ඉත්ථි පුරිසො”ති රජ්ජනාදීනං අභාවං සන්ධාය චූත්තං. තත්ථ හි ආවජ්ජන වොට්ඨබ්බපනානං අයොනිසො ආවජ්ජනවොට්ඨබ්බතවසෙන ඉට්ඨෙ ඉත්ථි රූපාදිමිහි ලොභමත්තං, අනිට්ඨෙ ච පටිසම්මත්තං උප්පජ්ජති, මනොද්වාරෙ පන “ඉත්ථි පුරිසො”ති රජ්ජනාදි භොති. තස්ස පඤ්චද්වාරප්පනං මූලං, යථාචූත්තං චා සබ්බං භවතිගාදි. ඵචං මනොද්වාරප්පනස්ස මූලවසෙන මූලපරිඤ්ඤා චූත්තා. ආගන්තුකතාවකාලිකතා පන පඤ්චද්වාරප්පනස්සෙව අපුබ්බභාවවසෙන, ඉත්තරභාවවසෙන ච චූත්තා. “හෙට්ඨපරියවසෙන භිජ්ජන්වා පතිතෙසු”ති හෙට්ඨිමස්ස උපරිමස්ස ච අපරාපරං හඬ්ගප්පත්තිමාහ.

තන්ති ජවනං, තස්ස අයුත්තන්ති සම්බන්ධො. ආගන්තුකො අබ්භාගතො.

උදයබ්බයපරිච්ඡින්නො තාවතකො කාලො ඵතෙසන්ති තාවකාලිකාති.

ඵතං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං. සමවායෙති සාමග්ගියං . තත්ථාති පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන ආලොකනවිලොකනෙ පඤ්ඤායමානෙ තබ්බිනිමුත්තො කො ඵකො ආලොකෙති, කො විලොකෙති.

“උපනිස්සයපච්චයො”ති ඉදං සුත්තන්තනායෙන පරියායතො චූත්තං. සහජාතපච්චයොති නිදස්සනමත්තමෙතං අඤ්ඤමඤ්ඤසම්පයුත්තඅත්ථිඅච්ඡිනාදිපච්චයානම්පි ලබ්භනතො.

කාලෙ සමඤ්ඡිතුං යුත්තකාලෙ සමඤ්ඡන්තස්ස. තථා පසාරෙන්තස්සාති ඵත්ථාපි. මණ්ඩප්පො නාම ඵකා සප්පජාතිති වදන්ති. ලළුනන්ති කම්පනං, ලිළාකරණං චා.

උණ්භපකතිකො පරිළාභබහුලකායො. සිලවිදුසනෙන අභිතාවහන්තා මිච්ඡාපීචවසෙන උප්පන්නං අසප්පායං. “චිවරමපි අවෙනන”න්තිආදිනා චිවරස්ස විය කායොපි අවෙනනොති කායස්ස අත්තසුඤ්ඤතාවිභාවනෙන “අබ්භන්තරෙ”තිආදිනා චුත්තමෙවත්ථං පරිදිපෙන්නො ඉතරිතරසන්තොසස්ස කාරණං දස්සෙති, තෙනාහ “තස්මා”තිආදි.

චතුපඤ්චගණ්ඨිකාහතොති ආහතචතුපඤ්චගණ්ඨිකො, චතුපඤ්චගණ්ඨිකාහි වා ආහතො තථා.

අට්ඨවිධොපි අත්ථොති අට්ඨවිධොපි පයොජනවිසෙසො මහාසිවත්ථෙරවාදවසෙන “ඉමස්ස කායස්ස ධීතියා”තිආදිනා (ම. නි. 1.23, 422; ම. නි. 2.387; අ. නි. 2.341; 8.9; ධ. ස. 1355; විහ. 518; මහානි. 206) නයෙන චුත්තො දට්ඨබ්බො. ඉමස්මිං පක්ඛෙ “නෙව දවායාතිආදිනා (ම. නි. 1.23, 422; ම. නි. 2.387; අ. නි. 8.9; ධ. ස. 1355; විහ. 518; මහානි. 206) නයෙනා”ති පන පටික්ඛෙපඨගදස්සනමුඛෙන දෙසනාය ආගතත්තා චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

පට්ඨසන්ධාරකජලස්ස තංසන්ධාරකවායුනා විය පරිභුක්තස්ස ආහාරස්ස වායොධාතුයාව ආසයෙ අවට්ඨානන්ති ආහ “වායොධාතුචසෙනෙව තිට්ඨති”ති. අතිහරතීති යාව මුඛා අතිහරති. චිතිහරතීති තතො කුච්ඡයං විමිස්සං කරොන්තො හරති. අතිහරතීති වා මුඛද්වාරං අතික්කාමෙන්තො හරති. චිතිහරතීති කුච්ඡගතං පස්සතො හරති, පරිචන්තෙතීති අපරාපරං වාරෙති. එත්ථ ව ආහාරස්ස ධාරණපරිවත්තනසඤ්චුණ්ණනවිසොසනාති පට්ඨිධාතුසහිතා එව වායොධාතු කරොති, න කෙවලාති තාති පට්ඨිධාතුයාපි කිච්චභාවෙන චුත්තාති. අල්ලත්තඤ්ච අනුපාලෙතීති යථා වායොධාතු ආදිහි අඤ්ඤෙහි විසොසනං න භොති, තථා අල්ලත්තඤ්ච අනුපාලෙති. තෙජොධාතුති ගහණීසඨ්ඨාතා තෙජොධාතු. සා හි අන්තොපට්ඨං ආහාරං පරිපාවෙති. අඤ්ජසො භොතීති ආහාරස්ස පචෙසනාදිනං මග්ගො භොති. ආභුජතීති පරියෙසනවසෙන, අජිකොහරණජිණ්ණාජිණ්ණාදිපට්ඨංවෙදනවසෙන ව ආවජ්ජෙති, විජානාතීති අත්ථො. තංතංවිජානනස්ස පච්චයභුතොයෙව හි පයොගො “සම්මාපයොගො”ති චුත්තො. යෙන හි පයොගෙන පරියෙසනාදි නිජ්ජප්ප්පති, සො තබ්බිසයවිජානනමිති නිජ්ජාදෙති නාම තදවිනාභාවතො. අථ වා සම්මාපයොගං සම්මාපට්ඨපත්ති මන්වාය ආගම්ම ආභුජති සමන්තාහරති. ආහොගපුබ්බකො හි සබ්බොපි විඤ්ඤාණඛ්‍යාපාරොති තථා චුත්තං.

ගමනතොති භික්ඛාචාරවසෙන ගොවරගාමං උද්දිස්ස ගමනතො. පරියෙසනතොති ගොවරගාමෙ භික්ඛත්ථං ආභිණ්ඩනතො. පරිභොගතොති ආහාරස්ස පරිභුඤ්ජනතො. ආසයතොති පිත්තාදිආසයතො. ආසයති එත්ථ එකජිකං පවත්තමානොපි කම්මඵලවචන්තීතො හුත්වා මරියාදවසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬකරතො සයති තිට්ඨති පවත්තතීති ආසයො, ආමාසයස්ස උපරි තිට්ඨනකො පිත්තාදිකො. මරියාදත්ථො හි අයමාකාරො. නිධානන්ති යථාභුත්තො ආහාරො නිවිතො හුත්වා තිට්ඨති එත්ථාති නිධානං, ආමාසයො. තතො නිධානතො. අපරිපක්කතොති ගහණීසඨ්ඨාතෙන කම්මජතෙජෙන අවිපක්කතො. පරිපක්කතොති යථාභුත්තස්ස ආහාරස විපක්කභාවතො. ඵලතොති නිජ්ජත්තීතො. නිස්සන්දතොති ඉතො විතො ව නිස්සන්දනතො. සම්මක්ඛනතොති සබ්බසො මක්ඛනතො. අයමෙන්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනාය (විසුද්ධි. ටී. 1.294) ගහෙනබ්බො.

සරිරතො සෙදා මුච්චන්තීති වෙගසංධාරණෙන උප්පන්නපරිළාභතො සරිරතො සෙදා මුච්චන්ති. අඤ්ඤෙ ව රොගා කණ්ණසුලභගන්දරාදයො. අට්ඨානෙති මනුස්සාමනුස්සපරිග්ගහිතෙ අයුත්තට්ඨානෙ ඛෙන්තදෙවායතනාදිකෙ. කුද්ධා හි අමනුස්සා, මනුස්සාපි වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්ති. නිස්සට්ඨත්තා නෙව අත්තතො, කස්සච අනිස්සජ්ජිතත්තා, ජිගුච්ඡතීයත්තා ව න පරස්ස. උදකතුම්බතොති වෙච්ඡාලිආදිඋදකභාජනතො. තන්ති ඡඩ්ඞිතඋදකං.

අද්ධානඉරියාපථා විරතරප්පවත්තිකා දීඝකාලිකා ඉරියාපථා. මජ්ඣිමා භික්ඛාචරණාදිවසෙන පවත්තා. චුණ්ණියඉරියාපථා විහාරෙ, අඤ්ඤත්ථාපි ඉතො විතො ව පරිවත්තනාදිවසෙන පවත්තාති වදන්ති. “ගතෙති ගමනෙ”ති පුබ්බෙ අභික්කමපටික්කමග්ගහණෙන ගමනෙනපි පුරතො පච්ඡතො ව කායස්ස අභිහරණං චුත්තන්ති ඉධ ගමනමෙව ගහිතන්ති කෙච්චි.

යස්මා මහාසිවත්ථෙරවාදෙ අනන්තරෙ අනන්තරෙ ඉරියාපථෙ පවත්තරුපාරුපධම්මානං තත්ථ තත්ථෙව නිරොධදස්සනවසෙන සම්පජානකාරිතා ගහිතාති තං සම්පජඤ්ඤවිපස්සනාචාරවසෙන වෙදිතබ්බං. තෙන චුත්තං “තයිදං මහාසිවත්ථෙරෙන චුත්තං අසම්මොහධුරං මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙ අධිජ්ජෙත”න්ති. ඉමස්මිං පන සාමඤ්ඤඵලෙ සබ්බමිපි වතුබ්බිධං සම්පජඤ්ඤං ලබ්භති යාවදෙව සාමඤ්ඤඵලවිසෙසදස්සනපරත්තා ඉමිස්සා දෙසනාය. “සතිසම්පයුත්තස්සෙවා”ති ඉදං යථා සම්පජඤ්ඤස්ස කිච්චතො පධානතා ගහිතා, එවං සතියා පිති දස්සනත්ථං චුත්තං, න සතියා සබ්භාවමත්තදස්සනත්ථං. න හි කදාච සතිරහිතා ඤාණජ්ජවත්ති අත්ථි. “එතස්ස හි පදස්ස අයං විත්ථාරො”ති ඉමිනා සතියා ඤාණෙන සමධුරතංයෙව විභාවෙති. එතාති පදානීති “අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරි භොති”තිආදිනි පදානි. විහත්තානෙවාති විසුං කත්වා විහත්තානියෙව, ඉමිනාපි සම්පජඤ්ඤස්ස විය සතියාපෙන්ථ පධානතමෙව විභාවෙති.

මජ්ඣිමභාණකා පන භණන්ති – එකො භික්ඛු ගච්ඡන්තො අඤ්ඤං චිත්තෙන්තො අඤ්ඤං චිත්තකෙන්තො ගච්ඡති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙන්තො ගච්ඡති. තථා එකො තිට්ඨන්තො...පෙ.... නිසීදන්තො...පෙ....

සයන්තො අඤ්ඤං චිත්තෙන්තො අඤ්ඤං චිත්තකෙන්තො සයති, එකො කම්මට්ඨානං අවිස්සජ්ජෙන්වාච සයති, එත්තකෙන පන න පාකටං භොතිති වඩ්ඤානෙන දිපෙන්ති. යො හි භික්ඛු වඩ්ඤාමං ඔතරිත්වා ව වඩ්ඤානකොටියං යිතො පරිග්ගණ්හාති “පාචිනවඩ්ඤානකොටියං පවත්තා රුපාරුපධම්මා පච්ඡිමවඩ්ඤානකොටියං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, පච්ඡිමවඩ්ඤානකොටියං පවත්තාපි පාචිනවඩ්ඤානකොටියං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, වඩ්ඤානමජ්ඣෙ පවත්තා උභො කොටියො අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, වඩ්ඤානෙන පවත්තා රුපාරුපධම්මා යානං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, යානෙ පවත්තා නිසජ්ජං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා, නිසජ්ජාය පවත්තා සයනං අප්පත්වා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති එවං පරිග්ගණ්හන්තො පරිග්ගණ්හන්තොයෙව භවංගං ඔතරති. උට්ඨහන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙන්වාච උට්ඨහති, අයං භික්ඛු ගතාදිසු සම්පජානකාරී නාම භොතිති. එවම්පි න සොත්තෙ කම්මට්ඨානං අවිභූතං භොති, තස්මා භික්ඛු යාව සක්කොති, තාව වඩ්ඤාමිත්වා යත්වා නිසිද්ධිත්වා සයමානො එවං පරිග්ගහෙන්වා සයති “කායො අවෙනතො, මඤ්ඤො අවෙනතො, කායො න ජානාති ‘අභං මඤ්ඤෙ සයිතො’ති, මඤ්ඤො න ජානාති ‘මයි කායො සයිතො’ති, අවෙනතො කායො අවෙනතෙ මඤ්ඤෙ සයිතො”ති එවං පරිග්ගණ්හන්තො එව චිත්තං භවංගං ඔතාරති. පඤ්ඤානන්තො කම්මට්ඨානං ගහෙන්වාච පඤ්ඤානති, අයං සොත්තෙ සම්පජානකාරී නාම භොති. කායාදිකිරියානිබ්බත්තෙන තම්මයත්තා, ආවජ්ජනකිරියා සමුට්ඨිත්තා ව ජවනං සබ්බම්පි වා ඡද්දාරජ්ජවත්තං කිරියමයපවත්තං නාම. තස්මිං සති ජාගරිතං නාම භොතිති පරිග්ගණ්හන්තො ජාගරිතෙ සම්පජානකාරී නාම. අපි ව රත්තින්දිවං ඡ කොටියාසෙ කත්වා පඤ්ඤා කොටියාසෙ ජග්ගන්තොපි ජාගරිතෙ සම්පජානකාරී නාම භොති. විමුක්තායතනසිසෙන ධම්මං දෙසෙන්තොපි බත්තිංසතිරච්ඡානකථං පභාය දසකථාවත්ථුනිස්සිතසජ්ජායකථං කථෙන්තොපි භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම. අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු චිත්තරූපියං මනසිකාරං පවත්තෙන්තොපි දුතියං ඤානං සමාපන්නොපි තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාම. දුතියඤ්ඤි ඤානං වට්ඨසංඛාරවිරහතො විසෙසතො තුණ්හිභාවො නාමාති. එවන්ති චුත්තජ්ජකාරෙන, සත්තසුපි යානෙසු චතුර්ධාති අත්ථො.

සන්තොසකථාවණ්ණකා

215. යස්ස සන්තොසස්ස අත්තනි අත්ථිතාය භික්ඛු “සන්තුට්ඨො”ති වුච්චති, තං දස්සෙන්තො “ඉතරිතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතො”ති ආහ. විචරාදි යත්ථ කත්ථවි පච්චයෙ සන්තුස්සනෙන සමඬගිභූතොති අත්ථො. අථ වා ඉතරං වුච්චති භීතං පණිතතො අඤ්ඤත්තා, තථා පණිතං ඉතරං භීතතො අඤ්ඤත්තා. අපෙක්ඛාසිද්ධා හි ඉතරතාති. ඉති යෙන ධම්මෙන භීතෙන වා පණිතෙන වා විචරාදිපච්චයෙන සන්තුස්සති, සො තථා පවත්තො අලොභො ඉතරිතරපච්චයසන්තොසො, තෙන සමන්තාගතො. යථාලාභං අත්තතො ලාභානුරූපං සන්තොසො යථාලාභසන්තොසො. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. ලබ්භතිති වා ලාභො, යො යො ලාභො යථාලාභං, තෙන සන්තොසො යථාලාභසන්තොසො. බලන්ති කායබලං. සාරුජ්ජන්ති පකතිදුබ්බලාදීනං අනුච්ඡවිකතා.

යථාලද්ධතො අඤ්ඤස්ස අපත්ථනා නාම සියා අප්පිච්ඡතායපි පවත්තිආකාරොති තතො චිතිවත්තිතමෙව සන්තොසස්ස සරූපං දස්සෙන්තො “ලහන්තොපි න ගණ්හාති”ති ආහ. තං පරිචත්තෙන්වාති පකතිදුබ්බලාදීනං ගරුච්චරං න ඵාසුභාවාවහං, සරීරබෙදාවහඤ්ඤා භොතිති පයොජනවසෙන, න අත්තිච්ඡතාදිවසෙන තං පරිචත්තෙන්වා. ලභුකච්චරපරිභොගො න සන්තොසවිරොධිති ආහ “ලභුකෙන යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව භොති”ති. මහග්ගං විචරං බහුනි වා විචරාති ලභිත්වාපි තාති විස්සජ්ජෙන්වා තදඤ්ඤස්ස ගහණං යථාසාරුජ්ජනෙයෙ ධීතත්තා න සන්තොසවිරොධිති ආහ “තෙසං...පෙ.... ධාරෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව භොති”ති. එවං සෙසපච්චයෙපි යථාබලයථාසාරුජ්ජනිද්දෙසෙසු අපි-සද්දග්ගහණෙ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො.

මුත්තහරිතකන්ති ගොමුත්තපරිභාවිතං, පුත්තිභාවෙන වා ඡඩ්ඞිතං හරිතකං. බුද්ධාදිහි වණ්ණිකන්ති “පුත්තිමුත්තහෙසජ්ජං නිස්සාය පබ්බජ්ජා”තිආදිනා (මහාව. 73, 128) සම්මාසම්බුද්ධාදිහි පසත්ථං. අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිසු භික්ඛු නියොජෙන්තො පරමසන්තුට්ඨොව භොති පරමෙන උක්කංසගතෙන සන්තොසෙන සමන්තාගතත්තා.

කායං පරිහරන්ති පොසෙන්තිති කායපරිහාරිකා. තථා කුච්ඡිපරිහාරිකා වෙදිතබ්බො. කුච්ඡිපරිහාරිකතා ව අජ්ඣොහරණෙන සරීරස්ස ධීතියා උපකාරකතාවසෙන ඉච්ඡිතාති බහිද්ධාව කායස්ස උපකාරකතාවසෙන කායපරිහාරිකතා දට්ඨබ්බො.

පරික්ඛාරමත්තාති පරික්ඛාරග්ගහණං. තත්ත්වකපච්චත්ථරණන්ති අත්තනා අනධිට්ඨතිත්වා තත්ථෙව තිට්ඨනකපච්චත්ථරණං. පච්චත්ථරණාදිනඤ්ඤෙන්ථ නවමාදිභාවො යථාචුත්තපට්ඨායා දට්ඨබ්බො, න තෙසං තථා පතිනියතභාවතො. කස්මා? තථා නධාරණතො. දුජ්ජොසභාවෙන මහාගජා වියාති මහාගජා. යදි ඉතරෙපි අප්පිච්ඡතාදිසභාවා, කිං තෙසම්පි වසෙන අයං දෙසනා ඉච්ඡිතාති? නොති ආහ “භගවා පනා”තිආදි. කායපරිහාරො පයොජනං එතෙනාති කායපරිහාරිකං. තෙනාහ “කායං පරිහරණමත්තකෙනා”ති.

චතුසු දිසාසු සුබවිහාරතාය සුබවිහාරට්ඨානභූතා චතස්සො දිසා එතස්සාති චතුද්දිසො චතුද්දිසො එව වාතුද්දිසො. තාසු එව කත්ථවි සත්තෙ වා සඬ්ඛාරෙ වා භයෙන න පටිහනති, සයං වා තෙන න පටිහඤ්ඤතිති අප්පට්ඨො. සන්තුස්සමානො ඉතරිතරෙනාති උච්චාවචෙන පච්චයෙන සකෙන, සන්තෙන, සමමෙව ව තුස්සනකො. පරිච්ච

සයන්ති, කායවිත්තානි පරිසයන්ති අභිභවන්තිති පරිස්සයා, සිහබ්‍යාග්ඝාදයො, කාමච්ඡන්දාදයො ව, තෙ පරිස්සයෙ අධිවාසනාබන්ති යා චිතයාදීනි ව සහිතා බන්තා, අභිභවිතා ව. ඵද්ධභාවකරහයාභාවෙන අජම්භී. එකො වරෙති එකාකී භුත්වා වරිතුං සක්කුණෙයා. බග්ගවිසාණකප්පොති තාය එව එකච්භාරිතාය බග්ගමිගසිඨගසමො.

අසඤ්ජාතවාතාභිසාතෙහි සියා සකුණො අපක්ඛකොති “පක්ඛි සකුණො”ති විසෙසෙත්වා වුත්තො.

නිවරණප්පභානකථාවණ්ණනා

216. වත්තබ්බතං ආපජ්ජති “අසුකස්ස භික්ඛුනො අරඤ්ඤෙ තිරච්ඡානගතානං විය, වනවරකානං විය ව නිවාසමත්තමෙව, න පන අරඤ්ඤවාසානුච්ඡවිකා කාවි සම්මාපටිපත්ති”ති අපවාදවසෙන වත්තබ්බතං, ආරඤ්ඤකෙහි වා තිරච්ඡානගතෙහි, වනවරච්ඡභාගජනෙහි වා සද්ධිං විජ්ජටිපත්තිවසෙන වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. කාලකසදිසත්තා කාලකං, ථුල්ලවජ්ජං. තිලකසදිසත්තා තිලකං, අණුමත්තවජ්ජං.

විවිත්තන්ති ජනවිවිත්තං. තෙනාහ “සුඤ්ඤ”න්ති. තං පන ජනසද්දසොසාභාවෙනෙව වෙදිතබ්බං සද්දකණ්ටකත්තා ක්කානස්සාති ආහ “අජ්ජසද්දං අජ්ජනිග්ගොසන්ති අත්ථො”ති. එතදෙවාති නිස්සද්දතංයෙව. විහාරො පාකාරපරිච්ඡින්නො සකලො ආවාසො. අඩ්ඨයොගොති දීඝපාසාදො, “ගරුලසණ්ඨානපාසාදො”තිපි වදන්ති. පාසාදොති චතුරස්සපාසාදො. හම්මියං මුණ්ඩච්ඡදනපාසාදො . අට්ටො පටිරාජුනං පටිබාහනයොග්ගො චතුපඤ්චභූමකො පතිස්සයවිසෙසො. මාළො එකකුටසඨගහිතො අනෙකකොණුවන්තො පතිස්සයවිසෙසො. අපරො නයො විහාරො නාම දීඝමුඛපාසාදො. අඩ්ඨයොගො එකපස්සච්ඡදනකසෙනාසනං. තස්ස කිර එකපස්සෙ භිත්ති උච්චතරා හොති, ඉතරපස්සෙ නිවා, තෙන තං එකපස්සච්ඡදනකං හොති. පාසාදො නාම ආයතචතුරස්සපාසාදො. හම්මියං මුණ්ඩච්ඡදනකං වන්දිකඨගණයුත්තං. ගුහා නාම කෙවලා පබ්බතගුහා. ලෙණං ද්වාරබද්ධං පබ්බාරං. සෙසං වුත්තනයමෙව. මණ්ඩපොති සාබාමණ්ඩපො.

විහාරසෙනාසනන්ති පතිස්සයභූතං සෙනාසනං. මඤ්චපීඨසෙනාසනන්ති මඤ්චපීඨඤ්චෙව මඤ්චපීඨසම්බන්ධසෙනාසනඤ්ච. විමිලිකාදි සන්ථරිතබ්බතො සන්ථතසෙනාසනං. අභිසඨබරණාභාවතො සයනස්ස නිසජ්ජාය ව කෙවලං ඔකාසභූතං සෙනාසනං. “විවිත්තං සෙනාසන”න්ති ඉමිනා සෙනාසනග්ගහණෙන සඨගහිතමෙව සාමඤ්ඤජොතනාභාවතො.

යදි එවං කස්මා “අරඤ්ඤ”න්තිආදි වුත්තන්ති ආහ “ඉම පනා”තිආදි. “භික්ඛුනිනං වසෙන ආගත”න්ති ඉදං චිතයෙ තථා ආගතතං සන්ධාය වුත්තං, අභිධම්මෙපි පන “අරඤ්ඤන්ති නික්ඛමිත්වා බහි ඉන්දබ්බිලා, සබ්බමෙතං අරඤ්ඤ”න්ති (විහ. 529) ආගතමෙව. තත්ථ හි යං න ගාමපදෙසන්තොගධං, තං “අරඤ්ඤ”න්ති නිජ්ජරියායවසෙන තථා වුත්තං. ධුතඨගතිද්දෙසෙ (විසුද්ධි. 1.31) යං වුත්තං, තං යුත්තං, තස්මා තත්ථ වුත්තනයෙන ගහෙතබ්බන්ති අධිජ්ජායො. රුක්ඛමුලන්ති රුක්ඛසමීපං. වුත්තඤ්ඤෙතං “යාවතා මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ සමන්තා ඡායා ඵරති, නිවාතෙ පණ්ණානි නිපතන්ති, එත්තාවතා රුක්ඛමුල”න්ති. සෙල-සද්දො අවිසෙසතො පබ්බතපරියායොති කත්වා වුත්තං “පබ්බතන්ති සෙල”න්ති, න සිලාමයමෙව, පංසුමයාදිකො තිව්ධොපි පබ්බතො එවාති. විවරන්ති ද්වින්නං පබ්බතානං මිථො ආසන්නතරෙ ඨිතානං ඔවරකාදිසදිසං විවරං, එකස්මිංයෙව වා පබ්බතෙ. උමඨගසදිසන්ති සුදුඨගාසදිසං. මනුස්සානං අනුපචාරට්ඨානන්ති පකතිසඤ්චාරවසෙන මනුස්සෙහි න සඤ්චරිතබ්බට්ඨානං. ආදි-සද්දෙන “වනපත්ථන්ති වනසණ්ඨානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචනං, වනපත්ථන්ති භිසනකානමෙතං, වනපත්ථන්ති සලොමහංසානමෙතං, වනපත්ථන්ති පරියන්තානමෙතං, වනපත්ථන්ති න මනුස්සුපචාරානමෙතං, වනපත්ථන්ති දුරභිසම්භවානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”න්ති (විහ. 531) ඉමං පාළිසෙසං සඨගණ්ණාති. අච්ඡන්තන්ති කෙනවි ඡදනෙන අන්තමසො රුක්ඛසාබායපි න ඡාදිතං. නික්කඨ්ඨිත්වාති නිහරිත්වා. පබ්බාරලෙණසදිසෙහි පබ්බාරසදිසෙ ලෙණසදිසෙ ව.

පිණ්ඩපාතපරියෙසනං පිණ්ඩපාතො උත්තරපදලොපෙනාති ආහ “පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො පටික්කන්තො”ති . පල්ලඨකන්ති එත්ථ පරිසද්දො “සමන්තතො”ති එතස්ස අත්ථො, තස්මා වාමොරුඤ්ච දක්ඛිණොරුඤ්ච සමං යපෙත්වා උභො පාදෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්බන්ධිත්වා නිසජ්ජා පල්ලඨකන්ති ආහ “සමන්තතො ඌරුබද්ධාසන”න්ති. ඌරුනං බන්ධනවසෙන නිසජ්ජා පල්ලඨකං. ආභූජිත්වාති ව යථා පල්ලඨකවසෙන නිසජ්ජා හොති, එවං උභො පාදෙ ආභූග්ගෙ හඤ්ජිතෙ කත්වා, තං පන උභින්නං පාදානං තථා සම්බන්ධතාකරණන්ති ආහ “බන්ධිත්වා”ති.

ගෙට්ඨිමකායස්ස ව අනුජුකං යපනං නිසජ්ජාවචනෙනෙව බොධිතන්ති “උජුං කාය”න්ති එත්ථ කාය-සද්දො උපරිමකායවිසයොති ආහ “උපරිමං සරීරං උජුං යපෙත්වා”ති. තං පන උජුකයපනං සරූපතො, පයොජනතො ව දස්සෙතුං “අට්ඨාරසා”තිආදි වුත්තං. න පණමන්තිති න ඔනමන්ති. න පරිපතතිති න විගච්ඡති වීථිං න ලඨසෙති. තතො එව පුබ්බෙනාපරං විසෙසජ්ජන්ති යා කම්මට්ඨානං වුඩ්ඪිං ඵාතිං වෙපුල්ලං උපගච්ඡති. පරිමුඛන්ති එත්ථ පරිසද්දො අභි-සද්දෙන සමානත්ථොති ආහ “කම්මට්ඨානාභිමුඛ”න්ති, බහිද්ධා පුපුත්තාරම්මණතො නිවාරෙත්වා කම්මට්ඨානංයෙව පුරක්ඛන්ති අත්ථො. සමීපත්ථො වා පරිසද්දොති දස්සෙත්තො “මුඛසමීපෙ වා කත්වා”ති ආහ. එත්ථ ව යථා

“විවික්තං සෙනාසනං හජති” නිආදිනා භාවනානුරූපං සෙනාසනං දස්සිතං, එවං “නිසිදති” නි ඉමිනා අලිනානුද්ධවිපක්ඛියො සන්තො ඉරියාපථො දස්සිතො. “පල්ලඛිකං ආභුජිත්වා” නි ඉමිනා නිසජ්ජාය දළ්භභාවො, “පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා” නි ඉමිනා ආරම්භපරිග්ගහුපායො. පරිති පරිග්ගහට්ඨො “පරිණායිකා” නි ආදිසු විය. මුඛන්ති නියානට්ඨො “සුඤ්ඤතවිමොක්ඛමුඛ” නි ආදිසු විය. පටිපක්ඛතො නිග්ගමනට්ඨො හි නියානට්ඨො, තස්මා පරිග්ගහිතනියානන්ති සබ්බථා ගහිතාසම්මොසං පරිවත්තසම්මොසං සතිං කත්වා, පරමං සතිනෙපක්කං උපට්ඨපෙත්වාති අත්ථො.

217. අභිජ්ඣායාති ගිජ්ඣාති අභිකඛ්ඛති එතායාති අභිජ්ඣා, ලොභො. ලුප්පනට්ඨෙතාති හිජ්ජනට්ඨෙත, බණෙ බණෙ හිජ්ජනට්ඨෙතාති අත්ථො. වික්ඛම්භනවසෙනාති එත්ථ වික්ඛම්භනං අනුප්පාදනං අප්පචත්තනං, න පටිපක්ඛානං සුප්පහිනනා. “පහීනත්තා” නි ව පහීනසදිසනං සන්ධාය වුත්තං ඥානස්ස අනධිගතත්තා. තථාපි නයිදං වක්ඛුට්ඨිඤ්ඤාණං විය සභාවතො විගතාහිජ්ඣා, අප්ඨ ඛො භාවනාවසෙන, තෙනාහ “න වක්ඛුට්ඨිඤ්ඤාණසදිසෙනා” නි. එසෙව නයොති යථා ඉමස්ස විත්තස්ස භාවනාය පරිභාවිතත්තා විගතාහිජ්ඣා, එවං අබ්බාපන්තං විගතථිනමිද්ධං අනුද්ධනං නිබ්බිවිකිවිජ්ඣාති අත්ථො. පුරිමපකතින්ති පරිසුද්ධපණ්ඩරසභාවං. “යා විත්තස්ස අකල්පතාති” ආදිනා (ධ. ස. 1162; විහ. 546) ථිනස්ස, “යා කායස්ස අකල්පතා” නි ආදිනා (ධ. ස. 1163; විහ. 546) ව මිද්ධස්ස අභිධම්මෙ නිද්දිට්ඨත්තා වුත්තං “ථිනං විත්තගෙලඤ්ඤං, මිද්ධං චෙතසිකගෙලඤ්ඤ” නි. සතිපි අඤ්ඤමඤ්ඤං අවිජ්ජයොගෙ විත්තකායලභ්‍යාදිනං විය විත්තචෙතසිකානං යථාකම්මං තං තං විසෙසස්ස යා තෙසං අකල්පතාදිනං විසෙසප්පච්චයනා, අයමෙතෙසං සභාවොති දට්ඨබ්බං. ආලොකසඤ්ඤීති එත්ථ අතිසයත්ථවිසිට්ඨඅත්ථි අත්ථාවබොධකො අයමිකාරොති දස්සෙන්තො ආහ “රත්තිමිපි...පෙ.... සමන්තාගතො” නි. ඉදං උභයන්ති සතිසම්පජ්ඣාසාහ. අතික්කමිත්වා වික්ඛම්භනවසෙන පජ්ඣිත්වා. “කප්මිද්” නි පචත්තියා කප්ඛිකථා, විචිකිච්ඡා. සා එතස්ස අත්ථිති කප්ඛිකථි, න කප්ඛිකථිති අකථංකථි, නිබ්බිවිකිවිජ්ඣො. ලක්ඛණාදිභෙදතොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන පච්චයපභානපභායකාදිනමිපි සඬිගහො දට්ඨබ්බො. තෙපි හි භෙදතො චත්තබ්බාති.

218. තෙසන්ති ඉණවසෙන ගහිතධනානං. පරියන්තොති දාතබ්බසෙසො. සො බලවපාමොජ්ජං ලහති “ඉණපලිබොධතො මුත්තොමිහි” නි. සොමනස්සං අධිගච්ඡති “ජීවිකානිමිත්තං අත්ථි” නි.

219. විසභාගවෙදනුප්පත්තියාති දුක්ඛවෙදනුප්පත්තියා. දුක්ඛවෙදනා හි සුඛවෙදනාය කුසලවිපාකසන්තානස්ස විරොධිතාය විසභාගා. චතුර්ඉරියාපථං ඡිත්තන්තොති චතුර්බ්බමිපි ඉරියාපථප්පචත්තිං පච්ඡිත්තන්තො. බ්‍යාධිකො හි යථා යානගමනෙසු අසමත්ථො, එවං නිසජ්ජාදිසුපි අසමත්ථො හොති. ආබාධෙතීති පිළෙති. වාතාදිනං විකාරො විසමාවත්ථා බ්‍යාධිති ආහ “තංසමුට්ඨානෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතො” නි. දුක්ඛවෙදනාය පන බ්‍යාධිභාවෙ මූලබ්‍යාධිතා ආබාධිකො ආදිතො බාධිති කත්වා. අනුබන්ධබ්‍යාධිතා දුක්ඛිතො අපරාපරං සඤ්ජානදුක්ඛොති කත්වා. ගිලානොති ධාතුසඬ්ඛයෙන පරික්ඛිණසරීරො. අප්පමන්තකං වා බලං බලමත්තා. තදුභයන්ති පාමොජ්ජං, සොමනස්සඤ්ච. තත්ථ ලභෙථ පාමොජ්ජං “රොගතො මුත්තොමිහි” නි. අධිගච්ඡෙය්‍ය සොමනස්සං “අත්ථි මෙ කායෙ බල” නි.

220. සෙසන්ති “තස්ස හි ‘බන්ධනා මුත්තොමිහි’ නි ආවජ්ජයතො තදුභයං හොති. තෙන වුත්ත” නි එවමාදි. වුත්තනෙයෙනෙවාති පඨමදුතියපදෙසු වුත්තනෙයෙනෙව. සබ්බපදෙසුති අවසිට්ඨපදෙසු තතියාදිසු කොට්ඨාසෙසු.

221-222. න අත්තති අධිතොති න අත්තායත්තො. පරාධිතොති පරායත්තො. අපරාධිතතාය භුජො විය අත්තතො කිව්වෙ ඵසිතබ්බොති භුජිස්සො. සවසොති ආහ “අත්තතො සන්තකො” නි. අනුදකතාය කං පාතියං තාරෙන්ති එත්ථාති කත්තාරොති ආහ “නිරුද්ධං දීසමග්ග” නි.

223. තත්‍රාති තස්මිං දස්සනෙ. අයන්ති ඉදාති වුවිචමානා සදිසතා. යෙන ඉණාදිනං උපමාභාවො, කාමච්ඡන්දාදිනඤ්ච උපමෙය්‍යභාවො හොති, සො නෙසං උපමොපමෙය්‍යසම්බන්ධො සදිසතාති දට්ඨබ්බං. යො යමිහි කාමච්ඡන්දෙන රජ්ජති යො පුග්ගලො යමිහි කාමරාගස්ස වත්ථුභුතෙ පුග්ගලෙ කාමච්ඡන්දවසෙන රත්තො හොති. තං වත්ථුං ගණ්භාතීති තං තණ්භාවත්ථුං “මමෙත” නි ගණ්භාති.

උපද්දවෙථාති උපද්දවං කරොථ.

නක්ඛත්තස්සාති මහස්ස. මුත්තොති බන්ධනතො මුත්තො.

විනයෙ අපකතඤ්ඤානාති විනයක්කමෙ අකුසලෙන. සො හි කප්පියාකප්පියං යාථාවතො න ජානාති. තෙනාහ “කිස්මිඤ්චිදෙවා” නි ආදි.

ගච්ඡතිපිති ථොකං ථොකං ගච්ඡතිපි. ගච්ඡන්තො පන තාය එව උස්සඬ්ඛිතපරිසඬ්ඛිතතාය තත්ථ තත්ථ තිට්ඨතිපි. ඊදිසෙ කන්තාරෙ ගතො “කො ජානාති කිං භවිස්සති” නි නිවත්තතිපි, තස්මා ගතට්ඨානතො අගතට්ඨානමෙව බහුතරං හොති. සද්ධාය ගණ්භිතුං සද්ධෙය්‍යං වත්ථුං “ඉදමෙව” නි සද්දහිතුං න සක්කොති. අත්ථි තත්ථිති “අත්ථි නු ඛො,

නත්ථි නු බො”ති. අරඤ්ඤං පටිට්ඨස්ස ආදිමිති එව සප්පනං ආසප්පනං. පරි පරිතො, උපරුපරි වා සප්පනං පරිසප්පනං. උභයෙනපි තත්ථෙව පරිබ්භමනං වදති. තෙනාහ “අපරියොගාහන”න්ති. ඡම්භිතත්තන්ති අරඤ්ඤසඤ්ඤාය උප්පන්නං ඡම්භිතභාවං, උත්‍රාසන්නි අත්ථො.

224. තත්‍රායං සදිසකාති එත්ථාපි චුත්තනායානුසාරෙන සදිසකා වෙදිතබ්බා. යදග්ගෙන හි කාමච්ඡන්දාදයො ඉණාදිසදිසා, තදග්ගෙන තෙසං පභානං ආණණාදිසදිසං අභාවොති කත්වා. ඡ ධම්මෙති අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො, අසුභභාවනානුයොගො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ. භාවෙත්ථාති බුහෙත්ථා. මහාසතිපට්ඨානෙන (දී. නි. 2.372-374) වණ්ණයිස්සාම තත්ථස්ස අනුප්පන්නානුප්පාදනඋප්පන්නපභානාදිච්චාවනවසෙන සවිසෙසං පාළියා ආගතත්තා. එස නයො බ්‍යාපාදාදිප්පභානකභාවෙපි. පරවත්ථුමිහිති ආරම්මණභූතෙ පරස්මිං වත්ථුස්මිං.

අනත්ථකරොති අත්තතො පරස්ස ව අනත්ථාවහො. ඡ ධම්මෙති මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො, මෙත්තභාවනානුයොගො , කම්මස්සකතා, පටිසංඛ්ඛානබ්‍රහ්මතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ. තත්ථෙවති මහාසතිපට්ඨානෙයෙව (දී. නි. 2.372-374). වාරිත්තසීලං උද්දිස්ස පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදං ආචාරපණ්ණත්ති.

බන්ධනාගාරං පවෙසිතත්තා අලද්ධනක්ඛන්තානුභවො පුරිසො “නක්ඛන්තදිවසෙ බන්ධනාගාරං පවෙසිතො පුරිසො”ති චුත්තො, නක්ඛන්තදිවසෙ එව වා තදනනුභවනත්ථං තථා කතො. මහාඅනත්ථකරන්ති දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථභාපනමුඛෙන මහතො අනත්ථස්ස කාරකං. ඡ ධම්මෙති අතිභොජනෙ නනිමිත්තග්ගහො, ඉරියාපට්ඨපරිවත්තතතා, ආලොකසඤ්ඤාමනසිකාරො, අබ්භොකාසවාසො, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ.

උද්ධච්චකුක්කුච්චෙ මහාඅනත්ථකරන්ති පරායත්තතාපාදනතො චුත්තනායෙන මහතො අනත්ථස්ස කාරකන්ති. අත්ථො ඡ ධම්මෙති බහුස්සුතතා, පරිපුච්ඡකතා, විනයෙ පකතඤ්ඤතා, වුඩ්ඨසෙවිතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ.

බලවාති පච්චත්ථිකවිධමනසමත්ථෙන බලෙන බලවා. සප්පාද්‍රිධොති සන්තද්ධධනුආදිආද්‍රිධො. සුරවීරසෙවකජනවසෙන සපරිවාරො. තන්ති යථාචුත්තං පුරිසං. බලවත්තතාය, සප්පාද්‍රිධතාය, සපරිවාරතාය ව වොරා දුරතොව දිස්වා පලායෙය්‍යං. අනත්ථකාරිකාති සම්මාපටිපත්තියා විබන්ධකරණතො චුත්තනායෙන අනත්ථකාරිකා. ඡ ධම්මෙති බහුස්සුතතා, පරිපුච්ඡකතා, විනයෙ පකතඤ්ඤතා, අධිමොක්ඛබ්‍රහ්මතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති ඉමෙ ඡ ධම්මෙ. යථා බාහුසච්චාදිති උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පභානාය සංවත්තන්ති, එවං විචිකිච්ඡාය පිති ඉධාපි බහුස්සුතතාදයො ගහිතා. කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථා විය පඤ්චන්තං, තස්මා තස්ස තස්ස අනුච්ඡවිකසෙවනතා වෙදිතබ්බා. සම්මාපටිපත්තියා අප්පටිපත්තිනිමිත්තතාමුඛෙන විචිකිච්ඡා මිච්ඡාපටිපත්තිමෙව පරිබුහෙතිති තස්සා පභානං දුච්චරිතවිධුනනුපායොති ආහ “දුච්චරිතකන්තාරං නිත්ථරිත්වා”තිආදි.

225. පාමොජ්ජං නාම තරුණපීති, සා කථඤ්චිපි තුට්ඨාවත්ථාති ආහ “පාමොජ්ජං ජායතීති තුට්ඨාකාරො ජායතී”ති. තුට්ඨස්සාති ඔක්කන්තිකභාවජ්ජත්තාය පීතියා වසෙන තුට්ඨස්ස. අත්තතො සච්ඡ්ථාරිකතාය, අත්තසමුට්ඨානපණ්ණරුපුප්පත්තියා ව සකලසරීරං බොහයමානා ඵරණලක්ඛණා පිති ජායති. පීතිසහිතං පීති උත්තරපදලොපෙන, කිං පන තං ? මනො. පීති මනො එතස්සාති පීතිමනො, තස්ස පීතිමනස්ස. තයිදං අත්ථමත්තමෙව දස්සෙන්තො “පීතිසම්පයුත්තචිත්තස්සා”ති ආහ. කායොති ඉධ අරුපකලාපො අධිප්පෙනො, න වෙදනාදික්ඛන්ධත්තයමෙවාති ආහ “නාමකායො පස්සම්භනී”ති, පස්සද්ධිද්වයස්ස පීතිවසෙනෙන්ථ පස්සම්භනං අධිප්පෙනං. විගතදරථොති පහිතඋද්ධච්චාදිකිලෙසදරථො. චුත්තප්පකාරාය පුබ්බභාගභාවනාය වසෙන වෙතසිකසුඛං පටිසංවෙදෙන්තොයෙව තංසමුට්ඨානපණ්ණරුපුප්ථිට්ඨසරීරතාය කායිකම්පි සුඛං වෙදෙතිති ආහ “කායිකම්පි වෙතසිකම්පි සුඛං වෙදයතී”ති. ඉමිනාති “සුඛං පටිසංවෙදෙති”ති එවං චුත්තෙන. සංකිලෙසපක්ඛතො නික්ඛන්තත්තා, පඨමජ්ඣානපක්ඛිකත්තා ව නෙක්ඛම්මසුඛෙන. සුඛිතස්සාති සුඛිනො.

පඨමජ්ඣානකථාවණ්ණනා

226. “චිත්තං සමාධියතී”ති එතෙන උපචාරවසෙනපි අප්පනාවසෙනපි චිත්තස්ස සමාධානං කථිතං. එවං සන්නෙ “සො විචිච්චෙව කාමෙහි”තිආදිකා දෙසනා කිමත්ථියාති ආහ “සො විචිච්චෙව කාමෙහි...පෙ.... චුත්ත”න්ති. තත්ථ උපරිවිසෙසදස්සනත්ථන්ති පඨමජ්ඣානාදිඋපරිවත්තබ්බවිසෙසදස්සනත්ථං. න හි උපචාරසමාධිසමධිගමෙන විනා පඨමජ්ඣානාදිවිසෙසො සමධිගන්තුං සක්කා. පාමොජ්ජප්ප්පාදාදිහි කාරණපරම්පරා දුතියජ්ඣානාදිසමධිගමෙපි ඉච්ඡිතබ්බාව පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධි විය දුතියමග්ගාදිසමධිගමෙති දට්ඨබ්බං. තස්ස සමාධිනොති “සුඛිනො චිත්තං සමාධියතී”ති එවං සාධාරණවසෙන චුත්තො යො අප්පනාලක්ඛණො, තස්ස සමාධිනො. පහෙදදස්සනත්ථන්ති දුතියජ්ඣානාදිච්චාගස්ස වෙව අභිඤ්ඤාදිච්චාගස්ස ව පහෙදදස්සනත්ථං. කරො චුච්චති පුප්ථසම්භවං ගබ්භාසයෙ කරියතීති කත්වා, කරතො ජාතො කායො කරජකායො, තදුපසනිස්සයො චතුසන්තතිරුපසමුදායො. කාමං

නාමකායෝපි විවෙකජෙන පිතිසුබෙන තථාලද්ධපකාරො, “අභිසන්දෙතී”තිආදිවචනතො පන රූපකායො ඉධාධිප්පෙතොති ආහ “ඉමං කරජකාය”න්ති. අභිසන්දෙතීති අභිසන්දනං කරොති. තං පන ඥානමයෙන පිතිසුබෙන කරජකායස්ස තිත්තභාවාපාදනං, සබ්බත්ථකමමෙව ලුබ්භාවාපනයනන්ති ආහ “තෙමෙති”තිආදි, තයිදං අභිසන්දනං අත්ථතො යථාචුත්තපිතිසුබසමුට්ඨානෙනි පණ්ණරූපෙනි කායස්ස පරිප්ඵරණං දට්ඨබ්බං. “පරිසන්දෙතී”තිආදිසුපි එසෙව නයො. සබ්බං එතස්ස අත්ථීති සබ්බවා, තස්ස සබ්බාවතො. අවයවාවයවිසම්බන්ධෙ අවයවිති සාමීවචනන්ති අවයවිවිසයො සබ්බ-සද්දො, තස්මා චුත්තං “සබ්බකොට්ඨාසවතො”ති. අචුටං නාම න භොති යත්ථ යත්ථ කම්මජරූපං, තත්ථ තත්ථ චිත්තජරූපස්ස අභිබ්බාපනතො. තෙනාහ “උපාදින්නකසන්තති”තිආදි.

227. ඡෙකොති කුසලො. තං පනස්ස කොසල්ලං න්හානියවුණ්ණානං සන්තනෙ පිණ්ඩිකරණෙ ව සමත්ථතාවසෙන වෙදිතබ්බන්ති ආහ “පට්ඨලො”තිආදි. කංස-සද්දො “මහනියා කංසපාතියා”තිආදිසු සුවණ්ණෙ ආගතො.

“කංසො උපහතො යථා”තිආදිසු (ධ. ප. 134) කිත්තිමලොහෙ, කත්ථවි පණ්ණත්තිමත්තෙ “උපකංසො නාම රාජාපි මහාකංසස්ස අත්‍රපො”තිආදි, [ජා. අට්ඨ. 4.10 සටපණ්ඩිතජාතකවණ්ණනායං (අත්ථතො සමානං)] ඉධ පන යත්ථ කත්ථවි ලොහෙනි ආහ “යෙන කෙනවි ලොහෙන කතභාජනෙ”ති. ස්නෙහානුගතාති උදකසිනෙහෙන අනුපවිසනවසෙන ගතා උපගතා. ස්නෙහපරෙතාති උදකසිනෙහෙන පරිතො ගතා සමන්තතො ඵුට්ඨා, තතො එව සන්තරබාහිරා ඵුට්ඨා සිනෙහෙන, එතෙන සබ්බසො උදකෙන තෙමිතභාවමාහ. “න ව පග්ගරණි”ති එතෙන තිත්තස්සපි තස්ස සනට්ඨධභාවං වදති. තෙනාහ “න ව බිත්ථුං බිත්ථු”න්තිආදි.

දුතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා

229. තාහි තාහි උදකසිරාහි උබ්භිජ්ජන්ති උබ්භිදං, උබ්භිදං උදකං එතස්සාති උබ්භිදොදකො. උබ්භින්නඋදකොති නදීතීරෙ බතකුපකො විය උබ්භිජ්ජනකඋදකො. උග්ගච්ඡනකඋදකොති ධාරාවසෙන උට්ඨහනඋදකො. කස්මා පනෙත්ථ උබ්භිදොදකොව රහදො ගතීතො, න ඉතරොති ආහ “භෙට්ඨා උග්ගච්ඡනඋදකඤ්ඡී”තිආදි. ධාරානිපාතපුබ්බුළකෙහීති ධාරානිපාතෙහි උදකපුබ්බුළකෙහි ව, “ඓණපටලෙහි වා”ති වත්තබ්බං. සන්තිසින්නමෙවාති අපරික්ඛොභතාය නිව්වලමෙව, සුප්පසන්නමෙවාති අධිප්පායො. සෙසන්ති “අභිසන්දෙතී”තිආදිකං.

තතියජ්ඣානකථාවණ්ණනා

231. උප්පලානීති උප්පලගච්ඡාති. සෙතරත්තනීලෙසුති උප්පලෙසු, සෙතූප්පලරත්තූප්පලනීලුප්පලෙසුති අත්ථො. යං කිඤ්චි උප්පලං උප්පලමෙව සාමඤ්ඤගහණතො . සතපත්තන්ති එත්ථ සත-සද්දො බහුපරියායො “සතග්ගි”තිආදිසු විය, තෙන අනෙකසතපත්තස්සපි සඬගහො සිද්ධො භොති. ලොකෙ පන “රත්තං පදුමං, සෙනං පුණ්ඩරික”න්තිපි වුවචති. යාව අග්ගා, යාව ව මූලා උදකෙන අභිසන්දනාදිසම්භවදස්සනත්ථං උදකානුග්ගතග්ගණං. ඉධ උප්පලාදීති විය කරජකායො, උදකං විය තතියජ්ඣානසුඛං.

චතුත්ථජ්ඣානකථාවණ්ණනා

233. යස්මා “පරිසුද්ධෙන වෙතසා”ති චතුත්ථජ්ඣානචිත්තමාහ, තඤ්ච රාගාදිඋපක්කිලෙසාපගමනතො නිරූපක්කිලෙසං නිමිමලං, තස්මා ආහ “නිරූපක්කිලෙසට්ඨෙන පරිසුද්ධ”න්ති. යස්මා පන පාරිසුද්ධියා එව පච්චයවිසෙසෙන පචත්තිවිසෙසො පරියොදාතතා සුවණ්ණස්ස නිසංසනෙන පහස්සරතා විය, තස්මා ආහ “පහස්සරට්ඨෙන පරියොදාතන්ති වෙදිතබ්බ”න්ති. ඉදන්ති ඔදාතවචනං. උතුළරණත්ථන්ති උණ්හඋතුතො ඵරණදස්සනත්ථං. උතුළරණං න භොති සවිසෙසන්ති අධිප්පායො, තෙනාහ “තඬ්ඨණං...පෙ.... බලවං භොති”ති. වත්ථං විය කරජකායොති යොගීතො කරජකායො වත්ථං විය දට්ඨබ්බො උතුළරණසදිසෙන චතුත්ථජ්ඣානසුබෙන ඵරිතබ්බත්තා. පුරිසස්ස සරිරං විය චතුත්ථජ්ඣානං දට්ඨබ්බං උතුළරණට්ඨානියස්ස සුබස්ස නිස්සයභාවතො, තෙනාහ “තස්මා”තිආදි. එත්ථ ව “පරිසුද්ධෙන වෙතසා”ති වෙතො ගහණෙන ඥානසුඛං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං, තෙනාහ “උතුළරණං විය චතුත්ථජ්ඣානසුඛ”න්ති. නනු ව චතුත්ථජ්ඣානෙ සුඛමෙව නත්ථීති? සච්චං නත්ථී සාතලක්ඛණසන්තසභාවත්තා පනෙත්ථ උපෙක්ඛා “සුඛ”න්ති අධිප්පෙනා. තෙන චුත්තං සම්මොභවිතොදනියං “උපෙක්ඛා පන සන්තත්තා, සුඛමීවිවෙව භාසිතා”ති. (විභ. අට්ඨ. 232; විසුද්ධි. 2.644; පටි. ම. 105, මහානි. අට්ඨ. 27)

න අරූපජ්ඣානලාභීති න වෙදිතබ්බො අවිනාභාවතො, තෙනාහ “න හී”තිආදි. තත්ථ චූද්දසභාකාරෙහීති කසිණානුලොමතො, කසිණපටිලොමතො, කසිණානුලොමපටිලොමතො, ඥානානුලොමතො, ඥානපටිලොමතො, ඥානානුලොමපටිලොමතො, ඥානානුක්කන්තිකතො, කසිණක්කන්තිකතො, ඥානකසිණක්කන්තිකතො, අඬගසඬකන්තිකතො, ආරම්මණසඬකන්තිකතො, අඬගාරම්මණසඬකන්තිකතො, අඬගවචත්ථානතො , ආරම්මණවචත්ථානතොති ඉමෙහි චූද්දසභාකාරෙහි. සතිපි ඥානෙසු ආවජ්ජනාදිවසිභාවෙ අයං වසිභාවො

අභිඤ්ඤානිබ්බත්තනෙ එකත්තෙන ඉච්ඡිතබ්බොති දස්සෙන්නො ආහ “න හි...පෙ.... හොති”ති. ස්වායං නයො අරුපසමාපත්තීති විනා න ඉප්ඤ්ඤානි නායපෙත්ථ අවිනාහාවො වෙදිතබ්බො. යදි එවං කස්මා පාළියං න ආරුප්ප්ඤ්ඤානානි ආගතානිති? විසෙසතො ව රුපාවචරවතුත්ථප්ඤ්ඤානපාදකත්තා සබ්බාභිඤ්ඤානං තදන්තොගධා කත්වා නාය දෙසිතා, න අරුපාවචරප්ඤ්ඤානානං ඉධ අනුපයොගතො, තෙනාහ “අරුප්ප්ඤ්ඤානානි ආහරිත්වා කථෙතබ්බාති”ති.

විපස්සනාඤ්ඤානකථාවණ්ණනා

234. සෙසන්ති “එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ”ති ආදිසු චත්තබ්බං. ඤෙය්‍යං ජානාතීති ඤාණං, තං පන ඤෙය්‍යං පච්චක්ඛං කත්වා පස්සතිති දස්සනං, ඤාණමෙව දස්සනන්ති ඤාණදස්සනං. තයිදං ඤාණදස්සනපදං සාසනෙ අඤ්ඤත්ථ ඤාණවිසෙසෙ නිරුළුහං, තං සබ්බං අත්ථුද්ධාරවසෙන දස්සෙන්නො “ඤාණදස්සනන්ති මග්ගඤාණමිපි චුච්චති”ති ආදිමාහ. යස්මා විපස්සනාඤ්ඤාණං තෙභුමකසඬ්ඛාරෙ අනිච්චාදිතො ජානාති, භඩ්ගානුපස්සනතො පට්ඨාය පච්චක්ඛන්තො ව තෙ පස්සති තස්මා ආහ “ඉධ පන...පෙ.... ඤාණදස්සනන්ති චුත්ත”න්ති.

අභිනිහරතීති චුත්තනයෙන අට්ඨඬ්ඛගමන්තාගතෙ තස්මිං චිත්තෙ විපස්සනාක්කමෙන ජාතෙ විපස්සනාහිමුඛං පෙසෙති, තෙනාහ “විපස්සනා...පෙ.... කරොති”ති. තදහිමුඛභාවො එව හිස්ස තත්තීන්තනාදිකරතා. චුත්තොයෙව බ්‍රහ්මජාලෙ. ඔදනකුම්මාසෙහි උපවියතිති ඔදනකුම්මාසුපවයො. අනිච්චධම්මොති පහඩ්ගුතාය අද්ධුච්චසභාවො. දුග්ගන්ධවිසාතත්ථායාති සරිරෙ දුග්ගන්ධස්ස විගමාය. උච්ඡාදනධම්මොති උච්ඡාදෙනබ්බතාසභාවො. උච්ඡාදනෙන හි සරිරෙ සෙදගුප්පිත්තසෙම්භාදිධාතුක්ඛොභගරුභාවදුග්ගන්ධානං අපගමො හොති. මහාසම්ඛාහනං මල්ලාදීනං බාහුවඩ්ඪනාදිඅත්ථං හොතිති “චුද්දකසම්මාහනෙනා”ති චුත්තං. පරිමද්දනධම්මොති පරිමද්දිතබ්බතාසභාවො. හිප්පති වෙච චිකිරති වාති අනිච්චතාවසෙන හිප්පති ව හින්තඤ්ච කිඤ්චි පයොජනං අසාධෙන්නං විප්පකිණ්ණඤ්ච හොති. රුපීති අත්තනො පච්චයභුතෙන උතුආහාරලක්ඛණෙන රුපවාති අයමෙත්ථ අත්ථො ඉච්ඡිතොති ආහ “ජහි පදෙහි සමුදයො කටීතො”ති. සංසග්ගෙ හි අයමිකාරො. සණ්ඨානසම්පාදනමිපි තථාරුපරුපුප්පාදනෙනෙව හොතිති උච්ඡාදනපරිමද්දනපදෙහිපි සමුදයො කටීතොති චුත්තං. එවං නවහි යථාරහං කායෙ සමුදයවයධම්මානුපස්සිතා දස්සිතා. නිස්සිතඤ්ච ජට්ඨවත්ථුතිස්සිතත්තා විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස. පටිබද්ධඤ්ච තෙන විනා අප්පචත්තනතො, කායසඤ්ඤිතානං රුපධම්මානං ආරම්මණකරණතො ව.

235. සුට්ඨ භාති ඔභාසතීති සුභො, පභාසම්පත්තියාපි මණිනො හද්දතාති ආහ “සුභොති සුත්තරො”ති. කුරුවින්දජාති ආදිජාතිවිසෙසොපි මණිනො ආකරපරිසුද්ධිමූලකො එවාති ආහ “පරිසුද්ධාකරසමුට්ඨිතො”ති දොසනිහරණවසෙන පරිකම්මනිප්ථත්තීති ආහ “සුට්ඨ කතපරිකම්මො අපනිතපාසාණසක්ඛරො”ති. ඡවියා සණ්ඨහාවෙනස්ස අවිජ්ජා, න සඬ්ඛාතස්සාති ආහ “අවිජ්ජාති තනුවිජ්ජි”ති, තෙනාහ “විප්පසන්නො”ති. ධොවනවෙධනාදීහීති චතුසු පාසාණසු ධොවනෙන වෙච කාළකාදිඅපහරණත්ථාය සුත්තෙන ආචුතනත්ථාය ව විප්ඤ්ඤානෙන. තාපසණ්ඨකරණාදීනං සඬ්ගහො ආදි-සද්දෙන. වණ්ණසම්පත්තීන්ති සුත්තස්ස වණ්ණසම්පත්තිං. මණි විය කරජකායො පච්චවෙක්ඛිතබ්බතො. ආචුතසුත්තං විය විපස්සනාඤ්ඤාණං අනුපවිසිත්වා ධීතත්තා. චක්ඛුමා පුරිසො විය විපස්සනාලාභී හික්ඛු සම්මදෙව දස්සනතො. තදාරම්මණානන්ති රුපධම්මාරම්මණානං. එස්සපඤ්චමකචිත්තවෙතසිකග්ගහණෙන ගහිතධම්මාපි විපස්සනාචිත්තප්පාදපරියාපන්නා එවාති වෙදිතබ්බං. එවඤ්ඤි තෙසං විපස්සනාඤ්ඤාණගතිකත්තා “ආචුතසුත්තං විය විපස්සනාඤ්ඤාණ”න්ති වචනං අවිරොධිතං හොති. කිං පනෙතෙ ඤාණස්ස ආචි භවන්ති, උදාහු පුග්ගලස්සාති? ඤාණස්ස. තස්ස පන ආචිභාවත්තා පුග්ගලස්ස ආචිභුතා නාම හොන්ති. ඤාණස්සාති ව පච්චවෙක්ඛිතාඤ්ඤාණස්ස.

මග්ගඤ්ඤාණස්ස අනන්තරං, තස්මා ලොකියාභිඤ්ඤානං පරතො ඡට්ඨාභිඤ්ඤාය පුරතො චත්තබ්බං විපස්සනාඤ්ඤාණං. එවං සන්තෙපීති යදිපායං ඤාණානුපුබ්බි, එවං සන්තෙපි. එතස්ස අන්තරාවාරො නත්ථීති පඤ්චසු ලොකියාභිඤ්ඤාසු කථිතාසු ආකඬ්ඛෙය්‍යසුත්තාදිසු (ම. නි. 1.65) විය ඡට්ඨාභිඤ්ඤා කථෙතබ්බාති එතස්ස අනභිඤ්ඤාලක්ඛණස්ස විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස තාසං අන්තරාවාරො න හොති. තස්මා තත්ථ අවසරාභාවතො ඉධෙව රුපාවචරවතුත්ථප්ඤ්ඤානානන්තරමෙව දස්සිතං විපස්සනාඤ්ඤාණං. යස්මා වාති ව-සද්දො සමුච්චයත්ථො, තෙන න කෙවලං තදෙව, අථ බො ඉදම්පි කාරණං විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස ඉධෙව දස්සනෙති ඉමමත්ථං දිපෙති. දිබ්බෙන චක්ඛුනා හෙරවම්පි රූපං පස්සතොති එත්ථ “ඉද්ධිට්ඨඤාණෙන හෙරවං රූපං නිමිතීන්වා චක්ඛුනා පස්සතො”තිපි චත්තබ්බං, එවම්පි අභිඤ්ඤාලාභිනො අපරිඤ්ඤාතචත්ථුකස්ස භයං සන්තාසො උප්පජ්ජති. උච්චාවාලිකවාසී මහානාගත්ථෙරස්ස විය. පාටියෙක්කං සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං. තෙනාහ භගවා —

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහතී පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති ආදි. (ධ. ප. 374);

මනොමයිද්ධිඤ්ඤානකථාවණ්ණනා

236-7. මනෙත නිබ්බන්ධිතන්ති අභිඤ්ඤාමනෙත නිබ්බන්ධිතං. හත්ථපාදාදි අඩ්ඨගෙහි ව කප්පරජණ්ණආදි පච්චඩ්ගෙහි ව. සණ්ඨානවසෙනාති කමලදලාදිසදිසසණ්ඨානමත්තවසෙන, න රූපාභිසාකාරහභුතප්පසාදිගුන්ද්‍රියවසෙන. සබ්බාකාරෙහිති වණ්ණසණ්ඨානඅවයවවිසෙසාදිසබ්බාකාරෙහි. තෙන ඉද්ධිමතා. සදිසභාවදස්සනත්ථමෙවාති සණ්ඨානතොපි වණ්ණතොපි අවයවවිසෙසතොපි සදිසභාවදස්සනත්ථමෙව. සජාතියං ඨිතො, න නාගිද්ධියා අඤ්ඤජාතිරූපො.

ඉද්ධිවිධඤාණාදිකකථාවණ්ණනා

239. සුපරිකම්මකතමත්තිකාදයො විය ඉද්ධිවිධඤාණං විකුබ්බනකිරියාය නිස්සයභාවතො.

241. සුඛන්ති අකිච්ඡෙන, අකසිරොනාති අත්ථො.

243. මන්දො උත්තානසෙය්‍යාකදාරකොපි “දහරො”ති වුච්චති තතො විසෙසනත්ථං “යුචා”ති වුත්තං. යුචාපි කොචි අනිච්ඡනකො අමණ්ඩනජාතිකො භොතිති තතො විසෙසනත්ථං “මණ්ඩනකජාතිකො”තිආදි වුත්තං, තෙනාහ “යුචාපිති”ආදි. කාළතිලප්පමාණා බිත්දවො කාළතිලකාති කාළා වා කම්මාසා, තිලප්පමාණා බිත්දවො තිලකාති. වඩ්ඨං නාම වියඩ්ඨං. යොබ්බනපිළකාදයො මුඛසිපිළකා. මුඛගතො දොසො මුඛදොසො, ලක්ඛණවචනඤ්චෙන මුඛෙ අදොසස්සාපි පාකට්ඨාවස්ස අධිප්පෙනත්තා. යථා වා මුඛෙ දොසො, එවං මුඛෙ අදොසොපි මුඛදොසො සරලොපෙන. මුඛදොසො ව මුඛදොසො ව මුඛදොසොති එකසෙසනායෙනපෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි “පරෙසං සොළසවිධං චිත්තං පාකට්ඨං භොති”ති වචනං සමන්ථිතං භොති.

245. පුබ්බෙතිවාසඤාණුපමායන්ති පුබ්බෙතිවාසඤාණස්ස දස්සිතඋපමායං. තං දිවසං කතකිරියා නාම පාකතිකසත්තස්සපි යෙභුයොන පාකට්ඨා භොතිති දස්සනත්ථං තංදිවසංග්ගහණං කතං. තංදිවසගතගාමත්තයංග්ගහණෙනෙව මහාභිනිහාරෙහි අඤ්ඤෙසම්පි පුබ්බෙතිවාසඤාණලාභිතං තිස්ස භවෙස්ස කතකිරියා යෙභුයොන පාකට්ඨා භොතිති දිපිතන්ති දට්ඨබ්බං.

247. අපරාපරං සඤ්චරන්තෙති තංතංකිච්චවසෙන ඉතො චිතො ව සඤ්චරන්තෙ. යථාචුත්තපාසාදොවිය භික්ඛුනො කරජකායො දට්ඨබ්බො තත්ථ පතිට්ඨිතස්ස දට්ඨබ්බදස්සනසිද්ධිතො. චක්ඛුමතො හි දිබ්බචක්ඛුසමධිගමො. යථාහ “මංසචක්ඛුස්ස උප්පාදො, මග්ගො දිබ්බස්ස චක්ඛුනො”ති (ඉතිවු. 61). චක්ඛුමා පුරිසො විය අයමෙව දිබ්බචක්ඛුං පත්ථා ඨිතො භික්ඛු දට්ඨබ්බස්ස දස්සනතො. ගෙහං පච්ඡන්තා විය එතං අත්තභාවගෙහං ඔක්කමන්තා, උපපජ්ජන්තාති අත්ථො. ගෙහා නික්ඛමන්තා විය එතස්මා අත්තභාවගෙහතො පක්කන්තා, වචන්තාති අත්ථො. එවං වා එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. අපරාපරං සඤ්චරණකසත්තාති පන පුනප්පුනං සංසාරෙ පරිබ්භමන්තා සත්තා. “තත්ථ තත්ථ නිබ්බන්තසත්තා”ති පන ඉමිනා තස්මිං භවෙ ජාතසංවද්ධෙ සත්තෙ වදති. නනු වායං දිබ්බචක්ඛුඤාණකථා, එත්ථ කස්මා “තිස්ස භවෙස්ස”ති වතුචොකාරහවස්සාපි සඬිගභො කතොති ආහ “ඉද්ඤ්චා”තිආදි. තත්ථ ඉදන්ති “තිස්ස භවෙස්ස නිබ්බන්තසත්තාන”න්ති ඉදං වචනං. දෙසනාසුඛත්ථමෙවාති කෙවලං දෙසනාසුඛත්ථං, න වතුචොකාරහවෙ නිබ්බන්තසත්තානං දිබ්බචක්ඛුනො ආවිභාවසබ්භාවතො. න හි “යපෙත්ථා අරූපභව”න්ති වා “ද්විස්ස භවෙස්ස”ති වා වුච්චමානෙ දෙසනා සුඛාවබොධා ව භොතිති.

ආසවක්ඛයඤාණකථාවණ්ණනා

248. විපස්සනාපාදකන්ති විපස්සනාය පදට්ඨානභුතං. විපස්සනා ව තිවිධා විපස්සකපුග්ගලභෙදෙන. මහාබොධිසත්තානඤ්ඤි පච්චෙකබොධිසත්තානඤ්ච විපස්සනා චිත්තාමයඤාණසංවද්ධිතා සයම්භුඤාණභුතා, ඉතරෙසං සුතමයඤාණසංවද්ධිතා පරොපදෙසසම්භුතා නාම. සා “යපෙත්ථා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනං අවසෙසරූපාරූපජ්ඣානානං අඤ්ඤතරතො වුට්ඨායා”තිආදිනා අනෙකධා, අරූපමුඛවසෙන වතුධාතුවචත්ථානෙ වුත්තානං තෙසං තෙසං ධාතුපරිග්ගහමුඛානඤ්ච අඤ්ඤතරමුඛවසෙන අනෙකධා ව විසුද්ධිමග්ගෙ නානානායතො විභාවිතා. මහාබොධිසත්තානං පන වතුචිසතිකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන පභෙදගමනතො නානානායං සබ්බඤ්ඤාඤාණසන්තිස්සයස්ස අරියමග්ගඤාණස්ස අධිට්ඨානභුතං පුබ්බභාගඤාණගබ්භං ගණ්භාපෙන්තං පරිණතං ගච්ඡන්තං පරමගම්භීරං සණ්ඨසුඛමාරං අනඤ්ඤසාධාරණං විපස්සනාඤාණං භොති, යං අට්ඨකථාසු “මහාවජිරඤාණ”න්ති වුච්චති. යස්ස ව පචත්තිවිභාගෙන වතුචිසතිකොට්ඨසතසහස්සප්පභෙදස්ස පාදකභාවෙන සමාපජ්ජියමානා වතුචිසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා දෙවසිකං සන්ථු වළඤ්ජනකසමාපත්තියො වුච්චන්ති, ස්වායං බුද්ධානං විපස්සනාවාරො පරමත්ථමඤ්ජුසායං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං (විසුද්ධි. පි. 1.216) උද්දෙසතො දස්සිතො. අත්ථිකෙහි තතො ගහෙනබ්බො, ඉධ පන සාවකානං විපස්සනා අධිප්පෙනා.

ආසවානං බයඤාණායාති ආසවානං බෙපනතො සමුච්ඡින්නතො ආසවක්ඛයො, අරියමග්ගො, තත්ථ ඤාණං ආසවානං බයඤාණං, තදන්ථං තෙනාහ “ආසවානං බයඤාණනිබ්බන්තනත්ථායා”ති. ආසවා එත්ථ ධියන්තිති ආසවානං බයො නිබ්බානං. බෙපෙති පාපධම්මෙති බයො, මග්ගො. සො පන පාපක්ඛයො ආසවක්ඛයෙන විනා

නත්තී “බයෙ ඤාණ” න්ති එත්ථ බයග්ගහණෙන ආසවක්ඛයො චුත්තොති ආහ “බයෙ ඤාණ” න්ති ආදි. සමිතපාපො සමණොති කත්වා ආසවානං බිණත්තා සමණො නාම හොතිති ආහ “ආසවානං බයා සමණො හොතිති එත්ථ එල” න්ති. ආසවච්ඡේදයා සඬ්ඛාරෙ ච්ඡේදනො විසඬ්ඛාරනො සුච්ඡුරච්ඡුරොති “ආරා සො ආසවක්ඛයා” න්ති එත්ථ ආසවක්ඛයපදං විසඬ්ඛාරාධිවචනන්ති ආහ “ආසවක්ඛයාති එත්ථ නිබ්බානං චුත්ත” න්ති. භඩ්ගොති ආසවානං බණනිරොධො “ආසවානං බයො” න්ති චුත්තොති යොජනා.

“ඉදං දුක්ඛ” න්ති දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස තදා භික්ඛුනො පච්චක්ඛනො ගතිතභාවදස්සනං. “එත්තකං දුක්ඛ” න්ති තස්ස පරිච්ඡේදගතිතභාවදස්සනං. “න ඉතො භියො” න්ති තස්ස අනවසෙසත්වා ගතිතභාවදස්සනං. තෙනාහ “සබ්බමපි දුක්ඛසච්ච” න්ති ආදි. සරසලක්ඛණපට්ටෙධොති සභාවසඬ්ඛාතස්ස ලක්ඛණස්ස අසම්මොහනො පටිච්ඡේදනෙන, අසම්මොහපට්ටෙධොති ව. යථා තස්මිං ඤාණෙන පවත්තෙ පච්ඡා දුක්ඛසච්චස්ස සරුපාදිපරිච්ඡේදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්ති, තෙනාහ “යථාභූතං පජානාති” න්ති. දුක්ඛං සමුදෙති එත්තමාති දුක්ඛසමුදයො, තණ්හාති ආහ “තස්ස වා” න්ති ආදි. යං යානං පත්වාති යං නිබ්බානං මග්ගස්ස ආරම්භණපට්ටයට්ටෙන කාරණභූතං ආගම්ම, “පත්වා” න්ති ව තදුභයවතො පුග්ගලස්ස පත්ති තදුභයස්ස පත්ති වියාති කත්වා චුත්තං. පත්වාති වා පාපුණනහෙතු. අප්පවත්තිති අප්පවත්තිතිමිත්තං, තෙ වා නප්පවත්තන්ති එත්ථාති අප්පවත්ති, නිබ්බානං. තස්සාති දුක්ඛනිරොධස්ස. සම්පාපකන්ති සච්ඡිකරණවසෙන සම්මදෙව පාපකං.

කිලෙසවසෙනාති ආසවසඬ්ඛාතකිලෙසවසෙන. යස්මා ආසවානං දුක්ඛසච්චපරියායො තප්පරියාපන්නත්තා, සෙසසච්චානඤ්ච තංසමුදයාදිපරියායො අත්ථි, තස්මා චුත්තං “පරියායනො” න්ති. දස්සෙන්නො සච්චානිති යොජනා. ආසවානංයෙව චෙත්ථ ගහණං “ආසවානං බයඤාණායා” න්ති ආරද්ධත්තා. තථා හි “කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චති” න්ති ආදිනා (දී. නි. 1.248; ම. නි. 1.433; ම. නි. 3.19) ආසවවිමුත්තිසිසෙනෙව සබ්බකිලෙසවිමුත්ති චුත්තා. “ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං පජානාති” න්ති ආදිනා මිස්සකමග්ගො ඉධ කථිතොති “සහ විපස්සනාය කොට්ඨපත්තං මග්ගං කට්ඨපි” න්ති චුත්තං. “ජානතො පස්සතො” න්ති ඉමිනා පරිඤ්ඤාසච්ඡිකිරියාභාවනාභිසමයා චුත්තා. “විමුච්චති” න්ති ඉමිනා පභානාභිසමයො චුත්තොති ආහ “ඉමිනා මග්ගක්ඛණං දස්සෙති” න්ති. “ජානතො පස්සතො” න්ති වා හෙතුනිද්දෙසොයං. ජානනහෙතු දස්සනහෙතු කාමාසවාපි චිත්තං විමුච්චතිති යොජනා. ධම්මානඤ්ඤි සමානකාලිකානම්පි පච්චයප්පච්චයුප්පන්නා සහජාතකොටියා ලබ්භතිති. භවාසවග්ගහණෙන චෙත්ථ භවරාගස්ස විය භවදිට්ඨියාපි සමවරොධොති දිට්ඨාසවස්සාපි සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. බිණා ජාතීති ආදිහි පදෙහි. තස්සාති පච්චචෙක්ඛණාඤාණස්ස. භූමිත්ති පවත්තිට්ඨානං.

යෙනාධිප්පායෙන “කතමා පනස්සා” න්ති ආදිනා චොදනා කතා, තං විවරන්නො “න තාවස්සා” න්ති ආදිමාහ . තත්ථ න තාවස්ස අතීතා ජාති බිණා මග්ගභාවනායාති අධිප්පායො. තත්ථ කාරණමාහ “පුබ්බෙව බිණත්තා” න්ති. න අනාගතා අස්ස ජාති බිණාති යොජනා. න අනාගතාති ව අනාගතභාවසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා ලෙසෙන චොදෙති, තෙනාහ “අනාගතෙ වායාමාභාවතො” න්ති. අනාගතවිසෙසො පනෙත්ථ අධිප්පෙනො, තස්ස ව ඛෙපනෙ වායාමොපි ලබ්භතෙව, තෙනාහ “යා පන මග්ගස්සා” න්ති ආදි. එකචතුපඤ්චවොකාරභවෙසුති භවත්තයග්ගහණං චුත්තතයෙන අනවසෙසතො ජාතියා බිණභාවදස්සනත්ථං. තන්ති යථාචුත්තං ජාතිං. සොති බිණාසවො භික්ඛු.

බ්‍රහ්මවරියවාසො නාම උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස නිබ්බත්තනං එවාති ආහ “පරිචුත්ථ” න්ති. සම්මාදිට්ඨියා චතුසු සච්චෙසු පරිඤ්ඤාදිකිච්චසාධනවසෙන පවත්තමානාය සම්මාසඬ්ඛපාදිනම්පි දුක්ඛසච්චෙව පරිඤ්ඤාභිසමයානුගුණා පවත්ති, ඉතරසච්චෙසු ව නෙසං පභානාභිසමයාදිපවත්ති පාකටා එව, තෙන චුත්තං “චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපභානසච්ඡිකිරියාභාවනාවසෙනා” න්ති. දුක්ඛනිරොධමග්ගෙසු පරිඤ්ඤාසච්ඡිකිරියාභාවනා යාවදෙව සමුදයප්පභානත්ථායාති ආහ “තෙන තෙන මග්ගෙන පභාතබ්බකිලෙසා පහීනා” න්ති. ඉත්ථත්තායාති ඉමෙ පකාරා ඉත්ථං, තබ්භාවො ඉත්ථත්තං, තදත්ථන්ති චුත්තං හොති. තෙ පන පකාරා අරියමග්ගබ්‍යාපාරභූතා පරිඤ්ඤාදයො ඉධාධිප්පෙනාති ආහ “එවං සොළසකිච්චභාවායා” න්ති. තෙ හි මග්ගං පච්චචෙක්ඛනො මග්ගානුභාවෙන පාකටා හුත්වා උපට්ඨහන්ති, පරිඤ්ඤාදියු ව පභානමෙව පධානං තදත්ථත්තා ඉතරෙසන්ති ආහ “කිලෙසක්ඛයභාවාය වා” න්ති. පහීනකිලෙසපච්චචෙක්ඛණවසෙන වා එවං චුත්තං. දුතියවිකප්පෙ ඉත්ථත්තායාති නිස්සක්කෙ සම්පදානවචනන්ති ආහ “ඉත්ථභාවතො” න්ති. අපරන්ති අනාගතං. ඉමෙ පන වරිමකත්තභාවසඬ්ඛාතා පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා තිට්ඨන්ති, එතෙන තෙසං අප්පතිට්ඨතං දස්සෙති. අපරිඤ්ඤාමුලිකා හි පතිට්ඨා. යථාහ “කබ්බිකාරෙ වෙ භික්ඛවෙ ආහාරෙ අත්ථි රාගො අත්ථි නන්දි අත්ථි තණ්හා, පතිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං විරුළ්භ” න්ති ආදි. (සං. නි. 2.64; කථා. 296; මහානි. 7) තෙනෙවාහ “ඡින්නමුලකා රුක්ඛා වියා” න්ති ආදි.

249. පබ්බතමත්ථකෙති පබ්බතසිඛරෙ. තඤ්ඤි යෙහුයොන සඬ්ඛිත්තං සඬ්ඛුචිතං හොතිති පාළියං “පබ්බතසඬ්ඛෙපෙ” න්ති චුත්තං. පබ්බතපරියාපන්නො වා පදෙසො පබ්බතසඬ්ඛෙපො . අනාවිලොති අකාලසියො, සා වස්ස අනාවිලතා කද්දමාභාවෙන හොතිති ආහ “නික්කද්දමො” න්ති. සිප්පියොති සුත්තියො. සම්බුකාති සඬ්ඛලිකා. ධීනාසුපි නිසින්නාසුපි ගාවිසු. විජ්ජමානාසුති ලබ්භමානාසු, ඉතරා ධීනාපි නිසින්නාපි “වරන්ති” න්ති චුච්චන්ති සහවරණනෙයෙන. තිට්ඨන්තමෙව, න පන කදාවිපි වරන්තං. ද්වයන්ති සිප්පිසම්බුකං, මච්ඡගුම්ඛන්ති ඉදං උභයං.

නිව්‍යන්තන්ති වුත්තං වරන්තං පිති අධිප්පායො. “ඉතරඤ්ච ද්වය”න්ති ව යථාචුත්තමෙව සිප්පිසම්බුකාදිද්වයං වදති. තඤ්චි වරතීති. කිං චා ඉමාය සභවරියාය, යථාලාභග්ගහණං පනෙත්ථ දට්ඨබ්බං. සක්ඛරකථලස්ස හි වසෙන නිව්‍යන්තන්ති. සිප්පිසම්බුකස්ස මච්ඡගුම්බස්ස ච වසෙන නිව්‍යන්තම්පි වරන්තං පිති යොජනා කාතබ්බා.

තෙසං දසන්තං ඤාණානං. තත්ථාති තස්මිං ආරම්මණවිභාගෙ, තෙසු චා ඤාණෙසු. භූමිභෙදතො, කාලභෙදතො, සන්තානභෙදතො චාති සත්තවිධාරම්මණං විපස්සනාඤාණං. “රූපායතනමත්තමෙවා”ති ඉදං තස්ස ඤාණස්ස අභිනිමිඨයමානෙ මනොමයෙ කායෙ රූපායතනමෙවාරබ්භ පවත්තනතො වුත්තං, න තත්ථ ගන්ධායතං ආදීනං අභාවතො. න හි රූපකලාපො ගන්ධායතං ආදිරිහිතො අත්ථි. පරිනිප්ඵන්තමෙව නිමිතිරූපං, තෙනාහ “පරිත්තපච්චුප්පන්තබ්බිද්ධාරම්මණ”න්ති. ආසවක්ඛයඤාණං නිබ්බානාරම්මණමෙව සමානං පරිත්තත්තිකවසෙන අප්පමාණාරම්මණං, අප්ඤාත්තත්තිකවසෙන බ්බිද්ධාරම්මණං, අතීතත්තිකවසෙන නවත්තබ්බාරම්මණඤ්ච භොතිති ආහ “අප්පමාණබ්බිද්ධානවත්තබ්බාරම්මණ”න්ති. කුටො විය කුටාගාරස්ස භගවතො දෙසනාය අරභත්තං උත්තමධගභුතන්ති ආහ “අරභත්තනිකුටෙනා”ති. දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති තිත්ථකරමතභරවිභාවිති. නානාවිධකුභනලපනාදිමිඡාපීවිද්ධංසිතිං නිව්ධසීලාලඤ්ඤානං පරමසල්ලෙඛපටිපත්තිදීපනිං. ඤානාභිඤ්ඤාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මවිභුසිතං වුද්දසවිධමහාසාමඤ්ඤඵලපටිමණ්ඩිතං අනඤ්ඤසාධාරණං දෙසනං නිට්ඨාපෙසී.

අජාතසත්තුඋපාසකත්තපටිවෙදනාකථාවණ්ණනා

250. ආදිමජ්ඣපරියොසානන්ති ආදිඤ්ච මජ්ඣඤ්ච පරියොසානඤ්ච. සක්කච්චං සගාරවං. ආරද්ධං ධම්මසඬගාහකෙහි.

අභික්කන්තා විගතාති අත්ථොති ආහ “බයෙ දිස්සති”ති. තථා හි “නික්ඛන්තො පඨමො යාමො”ති උපරි වුත්තං. අභික්කන්තතරොති අතිවිය කන්තතරො මනොරමො, තාදිසො ච සුන්දරො හද්දකො නාම භොතිති ආහ “සුන්දරෙ දිස්සති”ති. කොති දෙවනාගයක්ඛගන්ධබ්බාදීසු කො කතමො. මෙති මම. පාදානීති පාදෙ. ඉද්ධියාති ඉමාය ඵ්වරූපාය දෙවිද්ධියා. යසසාති ඉමිනා ඵදිසෙන පරිවාරෙන, පරිජනෙන ච. ජලන්ති විජ්ජොතමානො. අභික්කන්තෙනාති අතිවිය කන්තෙන කමතියෙන අභිරූපෙන. වණ්ණෙනාති ඡවිවණ්ණෙන සරිරවණ්ණනිභාය . සබ්බා ඔභාසයං දිසාති දසපි දිසා පභාසෙන්තො චන්දො විය, සුරියො විය ච එකොභාසං එකාලොකං කරොන්තොති ගාථාය අත්ථො. අභිරූපෙති උළාරරූපෙ සම්පන්නරූපෙ.

“වොරො වොරො, සප්පො සප්පො”තිආදීසු භයෙ ආමෙඬ්ඤං, “විජ්ඣා විජ්ඣා, පහර පහරා”තිආදීසු කොධෙ, “සාධු සාධුතිආදීසු (ම. නි. 1.327; සං. නි. 2.127; 3.35; 5.1005) පසංසායං, “ගච්ඡ ගච්ඡ, ලුනාහි ලුනාහි”තිආදීසු තුරිතෙ, “ආගච්ඡ ආගච්ඡ”තිආදීසු කොතුහලෙ, “බුද්ධො බුද්ධොති වින්තෙන්තො”තිආදීසු (බු. වං. 44) අච්ඡරෙ , “අභික්කමථායස්මන්තො අභික්කමථායස්මන්තො”තිආදීසු (දී. නි. 3.20; අ. නි. 9.11) භාසෙ, “කභං එකපුත්තක කභං එකපුත්තක”තිආදීසු (සං. නි. 2.63) සොකෙ, “අහො සුඛං අහො සුඛං”න්තිආදීසු (උදා. 20; දී. නි. 3.305; වුළුව. 332) පසාදෙ. ව-සද්දො අචුත්තසමුව්චයත්ථො, තෙන ගරභාඅසම්මානාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. තත්ථ “පාපො පාපො”තිආදීසු ගරභායං, “අභිරූපක අභිරූපකා”තිආදීසු අසම්මානෙ දට්ඨබ්බං.

නයිදං ආමෙඬ්ඤවසෙන ද්වික්ඛන්තුං වුත්තං, අථ බො අත්ථද්වයවසෙනාති දස්සෙන්තො “අථ චා”තිආදිමාහ “අභික්කන්ත”න්ති වචනං අපෙක්ඛන්තො නපුංසකලිඬගවසෙන වුත්තං. තං පන භගවතො වචනං ධම්මස්ස දෙසනාති කත්වා තථා වුත්තං. අත්ථමත්තදස්සනං චා එතං, තස්මා අත්ථවසෙනෙන්ථ ලිඬගවිභත්තිපරිණාමො වෙදිතබ්බො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. දොසනාසනතොති රාගාදිකිලෙසවිධමනතො. ගුණාධිගමනතොති සීලාදිගුණානං සම්පාදනතො. යෙ ගුණෙ දෙසනා අධිගමෙති, තෙසු පධානභූතා දස්සෙතබ්බාති තෙ පධානභූතෙ තාව දස්සෙතුං “සද්ධාජනනතො පඤ්ඤාජනනතො”ති වුත්තං. සද්ධාපමුඛා හි ලොකියා ගුණා පඤ්ඤාපමුඛා ලොකුත්තරා. සීලාදිඅත්ථසම්පත්තියා සාත්ථතො. සභාවනිරුත්තිසම්පත්තියා සබ්බාසද්ධාපනතො. සුවිඤ්ඤායසද්දපයොගතාය උත්තානපදතො. සණ්ඨසුබ්බාචෙන දුබ්බිඤ්ඤායත්ථතාය ගම්භීරත්ථතො. සිනිද්ධමුදුරසද්දපයොගතාය කණ්ණසුබ්බතො. විපුලවිසුද්ධපෙමනියත්ථතාය හදයඬගමතො. මානානිමානවිධමනෙන අනත්තුක්කංසනතො. ථම්මසාරම්භනිමිද්දෙනෙන අපරවම්භනතො. හිතාධිප්පායප්පවත්තියා, පරෙසං රාගපරිලාභාදිවූපගමනෙන ච කරුණාසීතලතො. කිලෙසන්ධකාරවිධමනෙන පඤ්ඤාවදානතො. කරවිකරුතමඤ්ජුතාය ආපාථරමණියතො. පුබ්බාපරාවිරුද්ධසුවිසුද්ධතාය විමද්දක්ඛමතො. ආපාථරමණියතාය එව සුයාමානසුබ්බතො. විමද්දක්ඛමතාය, හිතජ්ඣාසයප්පවත්තියා ච විමංසියමානහිතතො. එවමාදිහීති ආදි-සද්දෙන සංසාරවක්කනිවත්තනතො සද්ධම්මවක්කප්පවත්තනතො, මිච්ඡාචාදිද්ධංසනතො සම්මාචාදපතිට්ඨාපනතො, අකුසලමූලසමුද්ධරණතො කුසලමූලසංරොපනතො, අපායද්වාරපිට්ඨානතො සග්ගමග්ගද්වාරවිවරණතො, පරිසුට්ඨානවූපසමනතො අනුසයසමුග්ගසාධනතොති එවමාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

සරණගමනස්ථ විසයජ්‍යෙහිදී සංකීර්ණතාවය විස කන්තු ව විභාවනා තත්ව කොසල්ලාය හොඳින් “සරණගමනෙහි කොසල්ලත්වං සරණං...පෙ.... වෙදිතබ්බො”ති වුත්තං තෙන විනා සරණගමනස්ථෙව අසම්භවතො. කස්මා පනෙත්ව වොදානං න ගතිනං, නනු වොදානවිභාවනාපි තත්ව කොසල්ලාවනාති? සච්චමෙතං, තං පන සංකීර්ණගතභූතෙනෙව අත්වතො දිපිතං හොතිති න ගතිනං. යාති හි නෙසං සංකීර්ණකාරණාති අඤ්ඤාණාදීති, තෙසං සබ්බෙන සබ්බං අනුප්පන්නානං අනුප්පාදනෙන, උප්පන්නානඤ්ඤා පහානෙන වොදානං හොතිති. හිංසත්වස්ස සර-සද්දස්ස වසෙනෙතං පදං දට්ඨබ්බන්ති “හිංසනීති සරණ”න්ති වත්වා තං පන හිංසනං කෙසං කථං කස්ස වාති වොදනං සොධෙත්තො “සරණගතන”න්තිආදිමාහ. තත්ව භයන්ති වට්ටභයං. සත්තාසන්ති චිත්තුත්තාසං තෙනෙව වෙතසිකදුක්ඛස්ස ගතිතත්තා. දුක්ඛන්ති කායිකදුක්ඛං. දුග්ගතිපරිකීර්ණසන්ති දුග්ගතිපරියාපන්නං සබ්බමිපි දුක්ඛං, තයිදං සබ්බං පරතො ඵලකථායං ආවිභවිස්සති. එතන්ති “සරණ”න්ති පදං.

එවං අවිසෙසතො සරණ-සද්දස්ස අත්වං දස්සෙත්වා ඉදාති විසෙසතො දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි වුත්තං. හිතෙ පවත්තනෙනාති “සම්පන්නසීලා හික්ඛවෙ විහරං”තිආදිනා (ම. නි. 1.64, 69) අත්වෙ නියොජනෙන. අහිතා ව නිවත්තනෙනාති. “පාණාතිපාතස්ස බො පාපකො විපාකො, පාපකං අභිසම්පරාය”න්තිආදිනා ආදිනවදස්සනාදිමුඛෙන අනත්වතො නිවත්තනෙන. භයං හිංසනීති හිතාහිතෙහි අප්පවත්තිපවත්තිභෙතුකං බාසනං අප්පවත්තිකරණෙන විනාසෙති. භවකන්තාරා උත්තාරණෙන මග්ගසංඛාරො ධම්මො, ඉතරො අස්සාසදානෙන සත්තානං භයං හිංසනීති යොජනා. කාරානන්ති දානවසෙන පූජාවසෙන ව උපනීතානං සක්කාරානං. විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සත්තානං භයං හිංසනීති යොජනා, අනුත්තරදක්ඛිණෙයාභාවතොති අධිප්පායො. ඉමිනාපි පරියායෙනාති ඉමිනාපි විභජිත්වා වුත්තෙන කාරණෙන.

“සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුප්පටිපන්නො සඬ්ඝො”ති එවං පවත්තො තත්ව රතනත්තයෙ පසාදො තප්පසාදො, තදෙව රතනත්තයං ගරු එතස්සාති තග්ගරු තබ්බාවො තග්ගරුතා, තප්පසාදො ව තග්ගරුතා ව තප්පසාදග්ගරුතා, තාහි තප්පසාදග්ගරුතාහි. විධුනදිට්ඨිවිච්චිකීර්ණසම්මොහඅස්සද්ධියාදිතාය විභතකීර්ණෙයො. තදෙව රතනත්තයං පරායණං පරාගති තාණං ලෙණන්ති එවං පවත්තියා තප්පරායණතාකාරප්පවත්තො චිත්තුප්පාදො සරණගමනං සරණං ගවිජති එතෙනාති. තංසම්බිගීති තෙන යථාවුත්තචිත්තුප්පාදෙන සමන්තාගතො. එවං උපෙතීති භජති සෙවති පයිරුපාසති, එවං වා ජානාති බුද්ධකීති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. එත්ව ව පසාද-ග්ගගණෙන ලොකීයසරණගමනමාහ. තඤ්ඤි පසාදප්පධානං. ගරුතාගහණෙන ලොකුත්තරං. අරියා හි රතනත්තයං ගුණාහිඤ්ඤාය පාසාණච්ඡත්තං විය ගරුං කත්වා පස්සන්ති. තස්මා තප්පසාදෙන වික්ඛම්භනවසෙන විගතකීර්ණෙයො, තග්ගරුතාය සමුච්ඡේදවසෙනාති යොජෙතබ්බං අගාරවකරණභෙතුනං සමුච්ඡින්නෙනො. තප්පරායණතා පනෙත්ව තග්ගතිකතාති තාය වතුබ්බිධම්පි වක්ඛනං සරණගමනං ගතිතන්ති දට්ඨබ්බං. අවිසෙසෙන වා පසාදගරුතා ජොතිතාති පසාදග්ගගණෙන අවෙච්චිප්පසාදස්ස ඉතරස්ස ව ගහණං, තථා ගරුතාගහණෙනාති උභයෙනාපි උභයං සරණගමනං යොජෙතබ්බං.

මග්ගක්ඛණෙ ඉප්පකීති යොජනා. “නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා”ති එතෙන අත්වතො වතුසච්චාධිගමො එව ලොකුත්තරසරණගමනන්ති දස්සෙති. තත්ව හි නිබ්බානධම්මො සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන, මග්ගධම්මො භාවනාහිසමයවසෙන පටිච්ඡේදයමානොයෙව සරණගමනත්වං සාධෙති. බුද්ධගුණා පන සාවකගොචරභූතා පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන, තථා අරියසංඝගුණා, තෙනාහ “කිච්චතො සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉප්පකීති”ති. ඉප්පකීත්තඤ්ඤා සහෙව ඉප්පකීති, න ලොකීයං විය පතිපාටියා අසම්මොහපටිච්චෙධෙන පටිච්චිද්ධත්තාති අධිප්පායො. යෙ පන වදන්ති “න සරණගමනං නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා පවත්තති. මග්ගස්ස අධිගතත්තා පන අධිගතමෙව හොති එකච්චානං තෙවිජ්ජාදිනං ලොකීයවිජ්ජාදියො වියා”ති, තෙසං ලොකීයමෙව සරණගමනං සියා, න ලොකුත්තරං, තඤ්ඤා අයුත්තං දුට්ඨස්සාපි ඉච්ඡිතබ්බත්තා.

තන්ති ලොකීයං සරණගමනං. සද්ධාපටිලාභො “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”තිආදිනා. සද්ධාමූලිකාති යථාවුත්තසද්ධාපුබ්බිධගමා සම්මාදිට්ඨිති බුද්ධසුබුද්ධතං, ධම්මසුධම්මතං, සඬ්ඝසුප්පටිපත්තිඤ්ඤා ලොකීයාවබොධවසෙනෙව සම්මා ඤායෙන දස්සනතො. “සද්ධාමූලිකා සම්මාදිට්ඨි”ති එතෙන සද්ධුපනිස්සයා යථාවුත්තලක්ඛණා පඤ්ඤා ලොකීයසරණගමනන්ති දස්සෙති, තෙනාහ “දිට්ඨිපුකම්මන්ති වුවචති”ති. දිට්ඨි එව අත්තතො පච්චයෙහි උපු කරියතීති කත්වා දිට්ඨි වා උපු කරියති එතෙනාති දිට්ඨිපුකම්මං, තථා පවත්තො චිත්තුප්පාදො. එවඤ්ඤා කත්වා “තප්පරායණතාකාරප්පවත්තො චිත්තුප්පාදො”ති ඉදං වචනං සමත්ථිතං හොති. සද්ධාපුබ්බිධගමසම්මාදිට්ඨිග්ගහණං පන චිත්තුප්පාදස්ස තප්පධානතායාති දට්ඨබ්බං. “සද්ධාපටිලාභො”ති ඉමිනා මාතාදීහි උස්සාහිතදාරකාදිනං විය ඤාණච්ඡිපයුත්තං සරණගමනං දස්සෙති, “සම්මාදිට්ඨි”ති ඉමිනා ඤාණසම්පයුත්තං සරණගමනං. තයිදං ලොකීයං සරණගමනං. අත්තා සන්තියායාතියති අප්පියති පරිච්චජියති එතෙනාති අත්තසන්තියායාතනං, යථාවුත්තං දිට්ඨිපුකම්මං. තං රතනත්තයං පරායණං පටිසරණං එතස්සාති තප්පරායණො, පුග්ගලො, චිත්තුප්පාදො වා. තස්ස භාවො තප්පරායණතා, යථාවුත්තං දිට්ඨිපුකම්මමෙව. “සරණ”න්ති අධිප්පායෙන සිස්සභාවං අත්තෙවාසිකභාවං උපගවිජති එතෙනාති සිස්සභාවුපගමනං. සරණගමනාධිප්පායෙනෙව පණ්ණාසති එතෙනාති පණ්ණාසානො. සබ්බත්ව යථාවුත්තදිට්ඨිපුකම්මවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අත්තපරිච්ඡන්ති සංසාරදුක්ඛනිත්ථරණත්ථං අත්තනො අත්තභාවස්ස පරිච්ඡන්තං. එසෙව නයො සෙසෙසුපි. බුද්ධාදීනං යෙවති අවධාරණං අත්තසන්තියානනාදීසුපි තත්ථ තත්ථ චත්තබ්බං. එවඤ්ඤි තදඤ්ඤනිවත්තනං කතං හොති.

එවං අත්තසන්තියානනාදීනි එකෙන පකාරෙන දස්සෙත්වා ඉදානි අපරෙහිපි පකාරෙහි දස්සෙතුං “අපිවා”නිආදි ආරද්ධං, තෙන පරියායන්තරෙහිපි අත්තසන්තියානනාදි කතමෙව හොති අත්ථස්ස අභින්නත්තාති දස්සෙති. ආලවකාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සාතාගිරහෙමචතාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. නනු වෙනෙ ආලවකාදයො මග්ගෙනෙව ආගතසරණගමනා, කථං තෙසං තප්පරායණතාසරණගමනං චුත්තන්ති? මග්ගෙනාගතසරණගමනෙහිපි. “සො අහං විචරිස්සාමි...පෙ.... සුඬම්මතං” (සං. නි. 1.246; සු. නි. 194) “තෙ මයං විචරිස්සාම , ගාමා ගාමං නගා නගං...පෙ.... සුඬම්මතං”න්ති, (සු. නි. 182) තෙහි තප්පරායණතාකාරස්ස පවෙදිතත්තා තථා චුත්තං.

සො පනෙස ඤාති...පෙ.... වසෙනාති එත්ථ ඤාතිවසෙන, භයවසෙන, ආවරියවසෙන, දක්ඛිණෙයාවසෙනාති පච්චෙකං යොජෙතබ්බං. තත්ථ ඤාතිවසෙනාති ඤාතිභාවවසෙන. එවං සෙසෙසුපි. දක්ඛිණෙයාපණිපානෙනාති දක්ඛිණෙයාතාහෙතුකෙන පණිපානෙන. ඉතරෙහීති ඤාතිභාවාදිවසප්පත්තෙහි තිහි පණිපානෙහි. “ඉතරෙහි”නිආදිනා සඬබෙපතො චුත්තමත්ථං චිත්ථාරතො දස්සෙතුං “තස්මා”නිආදි චුත්තං. වන්දනීති පණිපාතස්ස ලක්ඛණවචනං. එවරුපන්ති දිට්ඨධම්මිකං සන්ධාය වදන්ති. සම්පරායිකඤ්ඤි නියානිකං වා අනුසාසනං පච්චාසිසන්තො දක්ඛිණෙයාපණිපාතමෙව කරොතිති අධිප්පායො.

සරණගමනප්පහෙදොති සරණගමනවිභාගො.

අරියමග්ගො එව ලොකුත්තරං සරණගමනන්ති “චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි විපාකඵල”න්ති චුත්තං. සබ්බදුක්ඛක්ඛයොති සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස අනුප්පාදනිරොධො. එතන්ති “චත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති”ති එවං චුත්තං අරියසච්චස්ස දස්සනං.

නිච්චාදිතො අනුපගමනාදිවසෙනාති “නිච්ච”න්ති අග්ගහණාදිවසෙන. අට්ඨානන්ති හෙතුපට්ඨකම්මෙපො. අනවකාසොති පච්චයපට්ඨකම්මෙපො. උභයෙනාපි කාරණමෙව පටික්ඛිපති. යන්ති යෙන කාරණෙන. දිට්ඨිසම්පන්නොති මග්ගදිට්ඨියා සමන්තාගතො සොතාපන්නො. කඤ්චි සඬබාරන්ති චතුභුමකෙසු සඬබතසඬබාරෙසු එකසඬබාරම්භි. නිච්චතො උපගච්ඡෙයාති “නිච්චො”ති ගණ්හෙයා. “සුඛතො උපගච්ඡෙයා”ති. “එකන්තසුඛි අත්තා හොති අරොගො පරං මරණං”ති (දී. නි. 1.76) එවං අත්තදිට්ඨිවසෙන සුඛතො ගාහං සන්ධායෙනං චුත්තං. දිට්ඨිවිප්පයුත්තචිත්තෙන පන අරියසාවකො පරිලාභවූපසමනත්ථං මත්තභත්ථිපරිත්තාසිතො විය වොක්ඛබ්බාග්මණො උක්කාරභුමිං කඤ්චි සඬබාරං සුඛතො උපගච්ඡති. අත්තවාරෙ කසිණාදිපඤ්ඤත්තිසඬගහත්ථං “සඬබාර”න්ති අචත්වා “කඤ්චි ධම්ම”න්ති චුත්තං. ඉමෙසුපි වාරෙසු චතුභුමකවසෙනෙව පරිච්ඡෙදො වෙදිතබ්බො, තෙභුමකවසෙනෙව වා. යං යඤ්ඤි පුට්ඨප්පතො ගාහවසෙන ගණ්හාති, තතො තතො අරියසාවකො ගාහං විනිවෙදෙති.

“මාර”න්තිආදීසු ජනිකා මාතා, ජනකො පිතා, මනුස්සභූතො ඛිණාසවො අරහාති අධිප්පෙතො. කිං පන අරියසාවකො අඤ්ඤං ජීවිතා වොරොපෙයාති? එතම්පි අට්ඨානං, පුට්ඨප්පනභාවස්ස පන මහාසාවප්පනාවදස්සනත්ථං, අරියසාවකස්ස ව ඵලදස්සනත්ථං එවං චුත්තං. දුට්ඨචිත්තොති වධකචිත්තෙන පදුට්ඨචිත්තො. ලොභිකං උප්පාදෙයාති ජීවමානකසරීරෙ බුද්දකමක්ඛිකාය පිවනමත්තම්පි ලොභිකං උප්පාදෙයා. සඬසං භිත්තෙයාති සමානසංවාසකං සමානසිමායං යීතං සඬසං. “කම්මෙන, උද්දෙසෙන, වොහරන්තො, අනුස්සාවනෙන, සලාකග්ගාහෙනා”ති (පරි. 458) එවං චුත්තෙහි පඤ්චහි කාරණෙහි භිත්තෙයා. අඤ්ඤං සත්ථාරන්ති අඤ්ඤං තිත්ථකරං “අයං මෙ සත්ථා”ති එවං ගණ්හෙයා, තෙනං ධානං විප්පතීති අත්ථො. න තෙ ගම්භස්සන්ති අපායභූමීන්ති තෙ බුද්ධං සරණං ගතා තංනිමිත්තං අපායං න ගම්භස්සන්ති, දෙවකායං පන පරිපුරෙස්සන්තිති අත්ථො.

දසහි ධානෙහීති දසහි කාරණෙහි. අධිගණ්හන්තිති අභිභවන්ති. වෙලාමසුත්තාදිවසෙනාපීති එත්ථ කරිසස්ස චතුත්ථභාගප්පමාණානං චතුරාසීතිසහස්සසඬබානං සුවණ්ණපාතිරුපියපාතිකංසපාතීනං යථාක්කමං රුපියසුවණ්ණහිරඤ්ඤපුරානං, සබ්බාලඬකාරපට්මණ්ඩිතානං චතුරාසීතියා භත්ථිසහස්සානං, චතුරාසීතියා අස්සසහස්සානං, චතුරාසීතියා රථසහස්සානං, චතුරාසීතියා ධෙනුසහස්සානං, චතුරාසීතියා කඤ්ඤාසහස්සානං, චතුරාසීතියා පල්ලඬකසහස්සානං, චතුරාසීතියා වත්ථකොට්ඨසහස්සානං, අපරිමාණස්ස ව ඛප්පහොප්පාදිභෙදස්ස ආහාරස්ස පරිච්චපනවසෙන සත්තමාසාධිකාති සත්තසංවච්ඡරාති නිරන්තරං පවත්තවෙලාමමහාදානතො එකස්ස සොතාපන්නස්ස දින්නදානං මහප්ඵලතරං, තතො සතං සොතාපන්නානං දින්නදානතො එකස්ස සකදාගාමිනො, තතො එකස්ස අනාගාමිනො, තතො එකස්ස අරහතො, තතො එකස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස, තතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස, තතො බුද්ධප්පමුඛස්ස සඬසස්ස දින්නදානං මහප්ඵලතරං, තතො වාතුද්දිසසඬසං උද්දිස්ස විහාරකරණං, තතො සරණගමනං මහප්ඵලතරන්ති ඉමමත්ථං පකාසෙත්තස්ස වෙලාමසුත්තස්ස (අ. නි. 9.20) වසෙන. චුත්තඤ්ඤෙතං “යං ගහපති වෙලාමො බ්‍රාහ්මණො දානං අදාසි මහාදානං, යො වෙකං දිට්ඨිසම්පන්නං හොජෙයා, ඉදං තතො මහප්ඵලතර”න්තිආදි (අ. නි. 9.20). වෙලාමසුත්තාදීනි ආදිසද්දෙන අග්ගප්පසාදසුත්තාදීනං (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) සඬගහො දට්ඨබ්බො.

අඤ්ඤාණං වත්ථුත්තයස්ස ගුණානං අජානනං, තත්ථ සම්මොහො. “බුද්ධො නු බො, න නු බො”ති ආදිනා විචිකිච්ඡා සංසයො. මිච්ඡාඤාණං තස්ස ගුණානං අගුණභාවපරිකප්පනෙන විපරිතග්ගාහො. ආදි-සද්දෙන අනාදරාගාරවාදිනං සඬගහො. න මහාපුත්තිකත්ති න උප්පලං, අපරිසුද්ධං අපරියොදානත්ති අත්ථො. න මහාවිජ්ජාරත්ති අනුළාරං. සාවජ්ජොති තණ්හාදිට්ඨාදිවසෙන සදොසො, ලොකියසරණගමනං සික්ඛාසමාදානං විය අග්ගභික්කාලපරිච්ඡේදං ජීවිතපරියන්තමෙව හොති, තස්මා තස්ස ඛන්ධභෙදෙන භෙදොති ආහ “අනවජ්ජො කාලකිරියායා”ති. සොති අනවජ්ජො සරණගමනභෙදො. සතිපි අනවජ්ජත්තෙ ඉට්ඨඵලොපි න හොතිති ආහ “අඵලො”ති. කස්මා? අවිජාකත්තා. න හි තං අකුසලත්ති.

කො උපාසකොති සරුපපුච්ඡා, කිංලක්ඛණො උපාසකොති චුත්තං හොති. කස්මාති හෙතුපුච්ඡා, තෙන කෙන පවත්නිතිමිත්තෙන උපාසක-සද්දො තස්මිං පුග්ගලෙ නිරුල්භොති දස්සෙති, තෙනාහ “කස්මා උපාසකොති චුච්චති”ති. සද්දස්ස අභිධෙයො පවත්නිතිමිත්තං තදත්ථස්ස තබ්භාවකාරණං. කිමස්ස සීලන්ති කිදිසං අස්ස උපාසකස්ස සීලං, කිත්තකෙන සීලෙනායං සීලසම්පන්නො නාම හොතිති අත්ථො. කො ආජීවොති කො අස්ස සම්මාආජීවො, සො පන මිච්ඡාජීවස්ස පරිවජ්ජනෙන හොතිති සොපි විහජියති. කා විපත්තිති කා අස්ස සීලස්ස, ආජීවස්ස වා විපත්ති. අනන්තරස්ස හි විධි වා පටිසෙධො වා. සම්පත්තිති එත්ථාපි එසෙව නයො.

යො කොච්ඡිති ඛත්තියාදිසු යො කොච්ඡි, තෙන සරණගමනං ඵලං කාරණං, න ජාති ආදිවිසෙසොති දස්සෙති.

උපාසනතොති තෙනෙව සරණගමනෙන, තත්ථ ව සක්කච්චකිරියාය ආදර ගාරවබ්බුමානාදියොගෙන පසිරුපාසනතො.

වෙරමණියොති වෙරං චුච්චති පාණාතිපාතාදිදුස්සීලායං, තස්ස මණනතො භනනතො විනාසනතො වෙරමණියො, පඤ්ච වර්තියො වර්තීපට්ඨානත්තා තස්ස සීලස්ස, තෙනෙවාහ “පටිවරතො හොති”ති.

මිච්ඡාවණිජ්ජාති න සම්මාවණිජ්ජා අයුත්තවණිජ්ජා අසාරුප්පවණිජ්ජා. පභායාති අකරණෙනෙව පජහිත්වා. ධම්මෙනාති ධම්මතො අනපෙතෙන, තෙන අඤ්ඤාමිපි අධම්මිකං ජීවිකං පටික්ඛිපති. සමෙනාති අවිසමෙන, තෙන කායවිසං ආදිදුච්චරිතං වජ්ජෙත්වා කායසමාදිනා සුචරිතෙන ජීවිකං දස්සෙති. සත්ථවණිජ්ජාති ආචුඨභණ්ඩං කත්වා වා කාරෙත්වා වා යථාකතං වා පටිලභිත්වා තස්ස වික්කයො. සත්තවණිජ්ජාති මනුස්සවික්කයො. මංසවණිජ්ජාති සුනකාරාදියො විය මිගසුකරාදිකෙ පොසෙත්වා මංසං සම්පාදෙත්වා වික්කයො. මජ්ජවණිජ්ජාති යං කිඤ්චි මජ්ජං යොජෙත්වා තස්ස වික්කයො. විසවණිජ්ජාති විසං යොජෙත්වා වා විසං ගහෙත්වා වා තස්ස වික්කයො. තත්ථ සත්ථවණිජ්ජා පරොපරොධනිමිත්තතාය අකරණියා චුත්තා සත්තවණිජ්ජා අභුජිස්සභාවකරණතො, මංසවණිජ්ජා වධහෙතුතො, මජ්ජවණිජ්ජා පමාදට්ඨානතො.

තස්සෙවාති පඤ්චවෙරමණිලක්ඛණස්ස සීලස්ස වෙව පඤ්චමිච්ඡාවණිජ්ජාලක්ඛණස්ස ආජීවස්ස ව. විපත්තිති භෙදො, පකොපො ව. යායාති යාය පටිපත්තියා. චණ්ඩාලොති උපාසකචණ්ඩාලො. මලන්ති උපාසකමලං. පටිකිට්ඨොති උපාසකනිහිනො. බුද්ධාදිසු කම්මකම්මඵලෙසු ව සද්ධාවිපරියායො අස්සද්ධියං මිච්ඡාධිමොක්ඛො, යථාචුත්තෙන අස්සද්ධියෙන සමන්තාගතො අස්සද්ධො. යථාචුත්තසීලවිපත්තිආජීවවිපත්තිවසෙන දුස්සීලො. “ඉමිනා දිට්ඨාදිනා ඉදං නාම මඬගලං හොති”ති ඵලං බාලජනපරිකප්පිතකොතුහලසඬබාතෙන දිට්ඨසුතමුතමඬගලෙන සමන්තාගතො කොතුහලමඬගලිකො. මඬගලං පච්චෙතීති දිට්ඨමඬගලාදිභෙදං මඬගලමෙව පත්තියායති. නො කම්මන්ති කම්මස්සකතං නො පත්තියායති. ඉතො ව ඛනිද්ධාති ඉතො සබ්බඤ්ඤාබුද්ධසාසනතො ඛනිද්ධා බාහිරකසමයෙ. දක්ඛිණෙයායං පරියෙසනීති දුප්පට්ඨන්තං දක්ඛිණාරහසඤ්ඤී ගවෙසති. පුබ්බකාරං කරොතිති දානමානං ආදිකං කුසලකිරියං පයමතරං කරොති. එත්ථ ව දක්ඛිණෙයාපරියෙසනපුබ්බකාරෙ එකං කත්වා පඤ්ච ධම්මා වෙදිතබ්බා.

විපත්තියං චුත්තවිපරියායෙන සම්පත්ති වෙදිතබ්බා. අයං පන විසෙසො – චතුත්තම්පි පරිසානං රතිජනනට්ඨෙන උපාසකොව රතනං උපාසකරතනං. ගුණසොභාකිත්තිසද්දසුගන්ධතාය උපාසකොව පදුමං උපාසකපදුමං. තථා උපාසකපුණ්ඩරිකං.

ආදිමිහිති ආදිඅත්ථෙ. කොටියන්ති පරියන්තකොටියං. විහාරග්ගෙනාති ඔවරකකොටියාසෙන, “ඉමස්මිං ගබ්භෙ වසන්තානම්දං නාම පනසඵලං පාපුණාති”ති ආදිනා තං තංවසනට්ඨානකොටියාසෙනාති අත්ථො. අජ්ජතග්ගන්ති වා අජ්ජදග්ගන්ති වා අජ්ජ ඉච්චෙව අත්ථො.

“පාණෙහි උපෙත”න්ති ඉමිනා තස්ස සරණගමනස්ස ආපාණකොටිකතං දස්සෙන්නො “යාව මෙ ජීවිතං පවත්නති”ති ආදිති වත්වා පුන ජීවිතෙනාපි තං වත්ථුත්තයං පටිපුජෙන්නො “සරණගමනං රක්ඛාමි”ති උප්පන්නං තස්ස රඤ්ඤො අධිප්පායං විභාවෙන්තො “අහඤ්චි”ති ආදිමාහ. පාණෙහි උපෙතන්ති හි යාව මෙ පාණා ධරන්ති, තාව සරණං

උපෙන, උපෙන්තො ව න වාචාමත්තෙන, න එකචාරං චිත්තූප්පාදමත්තෙන, අපං බො පාණානං පරිච්ඡන්දනවසෙන යාවජීවං උපෙනත්ති එවමෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අවිචයනං සාධුමරියාදං මද්දිත්වා චිතික්කමනං අවිචයොති ආහ “අපරාධො”ති. අවිචෙති අතික්කමති එතෙනාති වා අවිචයො, චිතික්කමස්ස පවත්තනකො අකුසලධම්මො. සො එව අපරජ්ඣාති එතෙනාති අපරාධො. සො හි අපරජ්ඣාත්තං පුරිසං අභිභවිත්වා පවත්තති, තෙනාහ “අතික්කමම අභිභවිත්වා පවත්තො”ති. වරතීති ආචරති කරොති. ධම්මෙනෙවාති ධම්මතො අනපෙතෙන පයොගෙන. පටිග්ගණ්හාතුති අධිවාසනවසෙන සම්පට්ච්ඡතුති අත්ථොති ආහ “බමතු”ති.

251. සදෙවකෙන ලොකෙන “සරණ”න්ති අරණියතො අරියො, තථාගතොති ආහ “අරියස්ස චිතයෙ බුද්ධස්ස භගවතො සාසනෙ”ති. පුග්ගලාධිට්ඨානං කරොන්තොති කාමං “චුද්ධි භෙසා”ති ධම්මාධිට්ඨානවසෙන වාක්‍යං ආරද්ධං, තථාපි දෙසනං පන පුග්ගලාධිට්ඨානං කරොන්තො සංවරං ආපජ්ජතීති ආහාති යොජනා.

253. ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ නිප්පජ්ජනකානං අත්තතො කුසලමූලානං බණනෙන බතො, තෙසංයෙව උපහනනෙන උපහතො. උභයෙනාපි තස්ස කම්මාපරාධමෙව වදති. පතිට්ඨාති සම්මත්තනියාමොක්කමනං එතායාති පතිට්ඨා, තස්ස උපනිස්සයසම්පදා. සා කිරියාපරාධෙන භින්නා විනාසිතා එතෙනාති භින්නපතිට්ඨො, තෙනාහ “තථා”තිආදි. ධම්මෙසු වක්ඛන්ති චතුසච්චධම්මෙසු තෙසං දස්සනට්ඨෙන වක්ඛු. අඤ්ඤෙසු යානෙසුති අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු. මුච්චිස්සතීති සට්ඨි වස්සභගස්සාති පච්චිත්වා ලොහකුම්භී නරකතො මුච්චිස්සති.

යදි අනන්තරෙ අත්තභාවෙ නරකෙ පච්චති, ඉමං පන සුත්තං සුත්වා රඤ්ඤො කො ආනිසංසො ලද්ධොති ආහ “මහානිසංසො”තිආදි. සො පන ආනිසංසො නිද්දාලාභසිසෙන චුත්තො තදා කායිකචෙතසිකදුක්ඛාපගමො, තිණ්ණං රතනානං මහාසක්කාරකිරියා, සාතිසයො පොථුප්පනිකසද්ධාපට්ලාභොති එවංපකාරො දිට්ඨධම්මිකො, සම්පරායිකො පන අපරාපරෙසුපි භවෙසු අපරිමාණො යෙවාති වෙදිතබ්බො.

එත්ථාහ – යදි රඤ්ඤො කම්මත්තරායාභාවෙ තස්මිංයෙව ආසනෙ ධම්මවක්ඛු උප්පජ්ජිස්සති, කථං අනාගතෙ පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා පරිනිබ්බායිස්සති. අපං පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා පරිනිබ්බායිස්සති, කථං තදා ධම්මවක්ඛුං උප්පජ්ජිස්සති, නනු ඉමෙ සාවකබොධිපච්චෙකබොධිඋපනිස්සයා භින්නනිස්සයාති? නායං විරොධො ඉතො පරතො එවස්ස පච්චෙකබොධිසම්භාරානං සම්භරණියතො. සාවකබොධියා බුද්ධානුසාරස්සත්තාපි හි අසති තස්සා සමවායෙ කාලන්තරෙ පච්චෙකබොධියා බුද්ධානුසාරස්සත්තාති කතාභිනිභාරසම්භවතො. අපරෙ පන භණන්ති “පච්චෙකබොධියා යෙවායං කතාභිනිභාරො. කතාභිනිභාරාපි හි තත්ථ නියතිං අප්පත්තා තස්ස ඤාණස්ස පරිපාකං අනුපගතත්තා සත්ථු සම්මුඛිභාවෙ සාවකබොධිං පාපුණ්ණස්සත්තීති භගවා ‘සවායං භික්ඛවෙ රාජා’තිආදිමාහ. මහාබොධිසත්තානමෙව ව ආනන්තරියපරිමුත්ති, න ඉතරබොධිසත්තානං. තථා හි පච්චෙකබොධියං නියතො සමානො දෙවදත්තො විරකාලසම්භුතෙන ලොකනාටෙ ආසාතෙන ගරුතරාති ආනන්තරියාති පසවි, තස්මා කම්මත්තරායෙනායං ඉදාති අසමචෙතදස්සනාභිසමයො රාජා පච්චෙකබොධිනියාමෙන අනාගතෙ පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා පරිනිබ්බායිස්සති”ති දට්ඨබ්බං.

සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

3. අම්බට්ටියුත්තවණ්ණනා

අද්ධානගමනවණ්ණනා

254. අපුබ්බපදවණ්ණනානි අත්ථසංවණ්ණනාවසෙන හෙට්ඨා අග්ගභික්ඛාය අපුබ්බස්ස පදස්ස වණ්ණනා අත්ථවිභජනා. “භික්ඛා පුනස්සුනාගතමත්ථ”න්ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා) හි වුත්තං. ජනපදිනොති ජනපදවන්තො, ජනපදස්ස වා ඉස්සරා රාජකුමාරා ගොත්තවසෙන කොසලා නාම. යදි එකො ජනපදො, කථං බහුවචනන්ති ආහ “රුළුභිසද්දෙනා”ති. අක්ඛරවින්තකා හි ර්දිසෙසු යානෙසු යුත්තෙ විය ර්දිසලිඬ්ඨවචනානි ඉච්ඡන්ති, අයමෙත්ථ රුළුභි යථා අඤ්ඤත්ථපි “කුරුසු විහරති, අඬගෙසු විහරති”ති ව. තඬ්ඨිසෙසනෙපි ජනපද-සද්දෙ ජාති-සද්දෙ එකවචනමෙව. පොරාණා පනාති පන-සද්දො විසෙසත්ථජොතනො, තෙන පුටුඅත්ථවිසයතාය එවඤ්ඤෙතං පුටුවචනන්ති වක්ඛමානවිසෙසං ජොතෙති. බහුප්පහෙදො හි සො පදෙසො තියොජනසතපරිමාණතාය. නඬ්ඨගලානිපි ජඬ්ඨිකෙත්ථාති කම්මජ්ජහානවසෙන නඬ්ඨගලානිපි පහාය, නිදස්සනමත්තඤ්ඤෙතං. න කෙවලං කස්සකා එව, අථ ඛො අඤ්ඤෙපි මනුස්සා අත්තනො අත්තනො කිච්චං පහාය තත්ථ සන්තිපතිංසු. “සො පදෙසො”ති පදෙසසාමඤ්ඤතො වුත්තං, වචනවිපල්ලාසෙන වා, තෙ පදෙසාති අත්ථො. කොසලාති වුවචති කුසලා එව කොසලාති කත්ථා.

වාරිකන්ති වරණං, වරණං වා වාරො, සො එව වාරිකා. තයිදං මග්ගගමනං ඉධාධිප්පෙනං, න වුණ්ණිකගමනමත්තන්ති ආහ “අද්ධානගමනං ගච්ඡන්තො”ති. තං විභාගෙන දස්සෙතුං “වාරිකා ව නාමෙසා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ දුරෙපීති නාතිදුරෙපි. සහසා ගමනන්ති සිසගමනං. මහාකස්සපපව්වුග්ගමනාදිං එකදෙසෙන වත්ථා වනවාසීතිස්සසාමණෙරස්ස වත්ථුං විත්ථාරොත්ථා ජනපදවාරිකං කථෙතුං “හගවා හී”තිආදි ආරද්ධං. ආකාසගාමිති එව සද්ධිං ගන්තුකාමො “ඡළභිඤ්ඤානං ආරොවෙහී”ති ආහ.

සඬ්ඨසකම්මවසෙන සිජ්ඣාමානාපි උපසම්පදා සත්ථු ආණාවසෙනෙව සිජ්ඣානතො “බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමී”ති වුත්තන්ති වදන්ති. අපරෙ පන අපරිපුණ්ණවිසතිවස්සස්සෙව තස්ස උපසම්පදං අනුජානන්තො “දස්සාමී”ති අවොවාති වදන්ති. උපසම්පාදෙත්ථාති ධම්මසෙනාපතිනා උපජ්ඣායෙන උපසම්පාදෙත්ථා.

නවයොජනසතිකම්පි යානං මජ්ඣිමදෙසපරියාපන්නමෙව, තතො පරං නාධිප්පෙනං තුරිතවාරිකාවසෙන අගමනතො. සමන්තාති ගතගතට්ඨානස්ස චතුසු පස්සෙසු සමන්තතො. අඤ්ඤෙතපි කාරණෙනාති හික්ඛුනං සමථවිපස්සනාතරුණභාවතො අඤ්ඤෙතපි මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ වෙනෙය්‍යානං ඤාණපරිපාකාදිකාරණෙන මජ්ඣිමමණ්ඩලං ඔසරති. “සත්තහි වා”තිආදි “එකමාසං වා”තිආදිනා වුත්තානුක්කමෙන යොජෙතඬ්ඨං.

සරීරචාසුකත්ථායාති එකස්මිංයෙව යානෙ නිබද්ධවාසවසෙන උස්සන්තධාතුකස්ස සරීරස්ස විවරණෙන චාසුකත්ථාය. අට්ඨුප්පත්තිකාලාභිකඬ්ඨනත්ථායාති අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්ත (අ. නි. 7.72) මසදෙවජාතකාදි (ජා. 1.1.9) දෙසනානං විය ධම්මදෙසනාය අට්ඨුප්පත්තිකාලං ආකඬ්ඨමානෙන. සුරාපානසික්ඛාපදපඤ්ඤාපනෙ (පාච්. 328) විය සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනත්ථාය. ඛොධනෙය්‍යසත්තෙ අඬ්ඨලිමාලාදිකෙ (ම. නි. 2.347) ඛොධනත්ථාය. කඤ්චි, කතිපයෙ වා පුග්ගලෙ උද්දිස්ස වාරිකා නිබද්ධවාරිකා. තදඤ්ඤා අනිබද්ධවාරිකා.

දසසහස්සි ලොකධාතුයාති ජාතිබෙත්තභූතෙ දසසහස්සවක්කවාලෙ. තත්ථ හි සත්තෙ පරිපක්කින්න්දියෙ පස්සිතුං බුද්ධඤ්ඤාණං අභිනිභරිත්ථා ධීතො හගවා ඤාණජාලං පත්ථරතීති වුවචති. සබ්බඤ්ඤාකඤ්ඤාණජාලස්ස අන්තො පට්ටියොති තස්ස ඤාණස්ස ගොචරභාවං උපගතො. හගවා කිර මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්ථා තතො වුට්ඨාය “යෙ සත්තා හඬ්ඨා පරිපාකඤ්ඤාණා අජ්ජ මයා විනෙතඬ්ඨා, තෙ මය්හං ඤාණස්ස උපට්ඨහන්තු”ති විත්තං අධිට්ඨාය සමන්තාහරති. තස්ස සහ සමන්තාහාරා එකො වා ද්වෙ වා බහු වා තදා විනයුපගා වෙනෙය්‍යා ඤාණස්ස ආපාථමාගච්ඡන්ති අයමෙත්ථ බුද්ධානුභාවො. එවම්පි ආපාථමාගතානං පන නෙසං උපනිස්සයං පුබ්බවරියං පුබ්බහෙතුං සම්පති වත්තමානඤ්ච පටිපත්තිං ඔලොකෙති, තෙනාහ “අථ හගවා”තිආදි. වාදපට්ඨාදං කත්ථාති “එවං නු තෙ අම්බට්ටියා”තිආදිනා මයා වුත්තවචනස්ස “යෙ ව ඛො තෙ හො ගොතම මුණ්ඩකා සමණකා”තිආදිනා පටිවචනං කත්ථා තික්ඛන්තුං ඉබ්බවාදනිපාතනවසෙන නානාජ්ජකාරං අසම්භිවාකාං සාධුසභාවාය වාචාය වත්තුං අයුත්තවචනං වක්ඛති. නිබ්බිසෙවනන්ති විගතතුදනං, මානදඬ්ඨවසෙන අපගතපරිප්පන්දනන්ති අත්ථො.

අවසරිතඬ්ඨන්ති උපගන්තඬ්ඨං. ඉච්ඡානඬ්ඨගලෙති ඉදං තදා හගවතො ගොචරගාමනිදස්සනං සම්පත්ථෙ භූමිමන්ති කත්ථා. “ඉච්ඡානඬ්ඨගලවනසණ්ඨෙ”ති නිවාසනට්ඨානදස්සනං අධිකරණෙ භූමිමන්ති. තදුභයං විවරන්තො “ඉච්ඡානඬ්ඨගලං උපනිස්සායා”තිආදිමාහ. ධම්මරාජස්ස හගවතො සබ්බසො අධම්මනිග්ගණ්හනපරා පටිපත්ති, සා ව සීලසමාධිපඤ්ඤාවසෙනාති තං දස්සෙතුං “සීලබන්ධාවාර”න්තිආදි වුත්තං. යථාහිරුචිතෙනාති දිබ්බවිහාරාදීසු යෙන යෙන අත්තනො අහිරුචිතෙන විභාරෙන.

255. මන්නෙති ඉරුබ්බෙදාදිමන්තසත්ථෙ. පොක්බරෙ කමලෙ සයමානො නිසිදිති පොක්බරසානී. සාති වුවවති සමසණ්ඨානං, පොක්බරෙ සණ්ඨානාවයවෙ ජානොති “පොක්බරසානී”තිපි වුවවති. සෙනපොක්බරසදිසොති සෙනපද්මවණ්ණො. සුවච්චිතාති වච්චභාවස්ස යුත්තවයානෙ සුවස්ස වච්චුලා. කාළවච්චගතිලකාදිනං අභාවෙන සුපරිසුද්ධා.

ඉමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කිදිසො පුබ්බයොගො, යෙන නං භගවා අනුග්ගණ්හිතුං තං යානං උපගතොති ආහ “අයං පනා”තිආදි. පද්මගබ්හෙ නිබ්බන්ති තෙනායං සංසෙදපො ජානො. න පුප්ඵතීති න විකසති. රජතබ්බිකන්ති රුපියමයං රූපකං.

අප්ඤ්ඤාචසනීති එත්ථ අධි-සද්දො ඉස්සරියත්ථදීපනො, ආසද්දො මරියාදත්ථොති දස්සෙන්නො “අභිභවිත්වා”තිආදිමාහ. තෙහි යුත්තත්තා හි උක්කවයන්ති උපයොගවචනං, තෙනාහ “උපසග්ගවසෙනා”තිආදි. යාය මරියාදායාති යාය අවත්ථාය. නගරස්ස වත්ථුන්ති “අයං බණ්ණො, සුමුහුත්තං මා අතික්කමී”ති රත්තිවිභායනං අනුරක්ඛන්තා රත්තියං උක්කා යපෙත්වා උක්කාසු ජලමානාසු නගරස්ස වත්ථුං අග්ගහෙසුං, තස්මා උක්කාසු ධීතාති උක්කවයා, උක්කාසු විජ්ජොතයන්තිසු ධීතා පතිට්ඨතාති මූලවිභුජාදිපක්ඛෙපෙන සද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා, නිරුත්තිනසෙන වා උක්කාසු ධීතාසු ධීතා ආසීති උක්කවයා. අපරෙ පන භණන්ති “භූමිභාගසම්පත්තියා, උපකරණසම්පත්තියා, මනුස්සසම්පත්තියා ව තං නගරං උක්කවයගුණයොගතො උක්කවයාති නාමං ලභී”ති . තස්සාති “උක්කවය”න්ති උපයොගවසෙන වුත්තපදස්ස. අනුපයොගත්තාති විසෙසනභාවෙන අනුපයුත්තත්තා. සෙසපදෙසුති “සත්තුස්සද”න්තිආදිපදෙසු. යථාච්චි හි අනුපයොගො පුරිමස්මි. තත්ථාති “උපසග්ගවසෙනා”තිආදිනා වුත්තවිධානෙ. “සද්දසත්ථතො පරියෙසිතබ්බ”න්ති එතෙන සද්දලක්ඛණානුගතො වායං සද්දප්පයොගොති දස්සෙති. උපඅනුඅධිආඉතිඑවංපුබ්බකෙ වසනකිරියායානෙ උපයොගවචනමෙව පාපුණාතීති සද්දවිදු ඉච්ඡන්ති.

උස්සදතා නාමෙත්ථ බහුලතාති, තං බහුලතං දස්සෙතුං “බහුජන”න්තිආදි වුත්තං. ගහෙත්වා පොසෙතබ්බං පොසාවතියං. ආවිජ්ඣන්තිවාති පරික්ඛිපිත්වා.

රඤ්ඤා විය භුඤ්ජිතබ්බන්ති වා රාජභොග්ගං. රඤ්ඤො දායභුතන්ති කුලපරම්පරාය යොග්‍යභාවෙන රාජතො ලද්ධදායභුතං. තෙනාහ “දායජ්ජන්ති අත්ථො”ති. රාජනිභාරෙන පරිභුඤ්ජිතබ්බතො උද්ධං පරිභොගලාභස්ස සෙට්ඨදෙය්‍යතා නාම නත්ථීති ආහ “ජත්තං උස්සාපෙත්වා රාජසඬ්ඛෙපෙන භුඤ්ජිතබ්බ”න්ති. “සබ්බං ඡෙජ්ජහෙජ්ජ”න්ති සරිරදණ්ඩධනදණ්ඩාදි හෙදං සබ්බං දණ්ඩමාහ. නදීතිත්ථපබ්බතාදිසුති නදීතිත්ථපබ්බතපාදගාමද්වාරඅට්ඨිමුඛාදිසු. “රාජදාය”න්ති ඉමිනාව රඤ්ඤො දින්නභාවෙ සිද්ධෙ “රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්න”න්ති වචනං කිමත්ථීයන්ති ආහ “දායකරාජදීපනත්ථ”න්තිආදි . නිස්සව්‍යපරිච්චත්තන්ති මුත්තවාගවසෙන පරිච්චත්තං කත්වා. එවඤ්ඤි තං සෙට්ඨදෙය්‍යං උත්තමදෙය්‍යං ජානං.

උපලභීති සවනවසෙන උපලභීති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “සොතද්වාර...පෙ.... අඤ්ඤාසී”ති ආහ. අවධාරණඵලත්තා සබ්බමිපි වාක්‍යං අන්තොගධාවධාරණන්ති ආහ “පදපුරණමත්තෙ නිපාතො”ති. “අවධාරණත්ථෙ”ති පන ඉමිනා ඉට්ඨතොවධාරණත්ථං බො-සද්දග්ගහණන්ති දස්සෙති . “අස්සොසී”ති පදං බො-සද්දෙ ගහිතෙ තෙන පුල්ලිතමණ්ඩිතං විය භොන්තං පුරිතං නාම භොති, තෙන ව පුරිමපච්ඡිමපදාති සිලිට්ඨාති භොන්ති, න තස්මිං අග්ගහිතෙති ආහ “පදපුරණෙන ඛ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාමත්තමෙවා”ති. මත්ත-සද්දො විසෙසනිවත්තිඅත්ථො, තෙනස්ස අනත්ථන්තරදීපනතා දස්සිතා භොති, එව-සද්දෙන පන ඛ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාය එකන්තිකතා.

සමිතපාපත්තාති අව්චන්තං අනවසෙසතො සවාසනං සමිතපාපත්තා. එවඤ්ඤි බාහිරකවිරාගසෙක්ඛාසෙක්ඛපාපසමනතො භගවතො පාපසමනං විසෙසිතං භොති, තෙනාහ වුත්තඤ්ඤෙතන්තිආදි. අනෙකත්ථත්තා නිපාතානං ඉධ අනුස්සවත්ථො අධිප්පෙතොති ආහ “බුද්ධි අනුස්සවත්ථෙ නිපාතො”ති. ආලපනමත්තන්ති පියාලාපවචනමත්තං. පියසමුදාහාරො හෙතෙ “භො”ති වා “ආවුසො”ති වා “දෙවානං පියා”ති වා. ගොත්තවසෙනාති එත්ථ ගං තායතීති ගොත්තං. ගොතමොති හි පවත්තමානං වචනං, බුද්ධිඤ්ඤි තායති එකංසිකවිසයතාය රක්ඛතීති ගොත්තං. යථා හි බුද්ධි ආරම්මණභුතෙන අත්ථෙන විනා න වත්තති, එවං අභිධානං අභිධෙය්‍යභුතෙන, තස්මා සො ගොත්තසඬ්ඛාතො අත්ථො තාති තායති රක්ඛතීති වුවවති. කො පන සොති? අඤ්ඤකුලපරම්පරාසාධාරණං තස්ස කුලස්ස ආදිපුරිසසමුදාගතං තංකුලපරියාපන්තසාධාරණං සාමඤ්ඤරූපන්ති දට්ඨබ්බං. එත්ථ ව “සමණො”ති ඉමිනා සරික්ඛකජනෙහි භගවතො බහුමතභාවො දස්සිතො සමිතපාපතාකිත්තතො. “ගොතමො”ති ඉමිනා ලොකියජනෙහි උළාරකුලසම්භුතතාදීපනතො.

උච්චාකුලපරිදීපනං උදිතොදිතවිපුලබත්තියකුලවිභාවනතො. සබ්බබත්තියානඤ්ඤි ආදිභුතමහාසම්මතමහාරාජතො පට්ඨාය අසම්භින්නං උළාරතමං සකාරාජකුලං. කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙනාති ඤාතිපාරිජුඤ්ඤභොගපාරිජුඤ්ඤාදිනා කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙන පාරිභානියා. අනභිභුතො අනප්ඤ්ඤාත්ථතො. තථා හි තස්ස කුලස්ස න කිඤ්චි පාරිජුඤ්ඤං ලොකනාථස්ස අභිජාතියං, අථ බො වඩ්ඪියෙව. අභිනික්ඛමනෙ ව තතොපි

සම්දේශනමහාවෝ ලෝකෙ පාකටො පඤ්ඤානෝ. ඉති “සකාසකුලා පබ්බජිතෝ”ති ඉදං වචනං හගවතො සද්ධාපබ්බජිතභාවදීපනං චූත්තං මහන්තං ඤාතිපරිච්චං, මහන්තඤ්ච භොගක්ඛන්ධං පහාය පබ්බජිතභාවසිද්ධිතො. සුන්දරන්ති හද්දකං. හද්දකතා ව පස්සන්තස්ස භික්ෂුඛාවහභාවෙන වෙදිතබ්බොති ආහ අත්ථාවහං සුඛාවහන්ති. තත්ථ අත්ථාවහන්ති දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකපරමත්ථසංභිතභිතාවහං. සුඛාවහන්ති යථාචූත්තතිවිධසුඛාවහං. තථාරූපානන්ති තාදිසානං. යාදිසෙහි පන ගුණෙහි හගවා සමන්තාගතො, තෙහි චතුප්පමාණිකස්ස ලෝකස්ස සබ්බංආපි අවිචන්තාය සද්ධාය පසාදනියො තෙසං යථාභුතසභාවත්තාති දස්සෙන්තො යථාරූපොතිආදිමාහ. තත්ථ යථාභුතං...පෙ.... අරහතන්ති ඉමිනා ධම්මප්පමාණානං, ලුඛප්පමාණානඤ්ච සත්තානං හගවතො පසාදාවහනං දස්සෙති. තං දස්සනෙනෙව ව ඉතරෙසම්පි අත්ථතො පසාදාවහනා දස්සිතා භොතිති දිට්ඨබ්බං තදවිනාභාවතො. දස්සනමත්තම්පි සාධු භොතිති එත්ථ කොසියසකුණවත්ථුං (ම. නි. අට්ඨ. 1.144; බු. පා. අට්ඨ. 10) කට්ඨෙතබ්බං.

අම්බට්ඨමාණවකථාවණ්ණනා

256. මත්තෙ පරිවත්තෙතිති වෙදෙ සජ්ඣායති, පරියාපුණාතිති අත්ථො. මත්තෙ ධාරෙතිති යථාඅධිතෙ මත්තෙ අසම්මුට්ඨෙයෙ කත්වා හදයෙ යටෙති ඔට්ඨපහතකරණවසෙන, න අත්ථවිභාවනවසෙන.

සනිසණ්ඩුකෙටුභානන්ති එත්ථ වචනියවාචකභාවෙන අත්ථං සද්දඤ්ච නිබ්බති භින්දති විහජ්ජ දස්සෙතිති නිබණ්ඩු, සා එව ඉධ බ-කාරස්ස ස-කාරං කත්වා “නිසණ්ඩු”ති චූත්තො. කිටයති ගමෙති ඤාපෙති කිරියාදිවිභාගං, තං වා අනවසෙසපරියාදානතො ගමෙන්තො පුරෙතිති කෙටුහං. වෙච්චනප්පකාසකන්ති පරියායසද්දදීපකං, එකෙකස්ස අත්ථස්ස අනෙකපරියායවචනවිභාවකන්ති අත්ථො. නිදස්සනමත්තඤ්චෙතං අනෙකෙසම්පි අත්ථානං එකසද්දවචනියතාවිභාවනවසෙනපි තස්ස ගන්ථස්ස පවත්තත්තා. වච්චෙදාදිලක්ඛණා කිරියා කප්පියති එතෙනාති කිරියාකප්පො, සො පන වණ්ණපදසම්බන්ධපදත්ථාදිවිභාගතො බහුවිකප්පොති ආහ “කිරියාකප්පවිකප්පො”ති. ඉදඤ්ච මූලකිරියාකප්පගන්ථං සන්ධාය චූත්තං. සො හි සතසහස්සපරිමාණො නයවරියාදිපකරණං. යානකරණාදිවිභාගතො , නිබ්බවනවිභාගතො ව අක්ඛරා පහෙදියන්ති එතෙහිති අක්ඛරප්පහෙදා, සික්ඛානිරුත්තියො. එතෙසන්ති වෙදානං.

තෙ එව වෙදෙ පදසො කායතිති පදකො. තං තං සද්දං තදත්ථඤ්ච බ්‍යාකරොති බ්‍යාවික්ඛති එතෙනාති බ්‍යාකරණං, සද්දසත්ථං. ආයතිං භිතං තෙන ලෝකො න යතති න ඊහතිති ලෝකායතං. තඤ්චි ගන්ථං නිස්සාය සත්තා පුඤ්ඤකිරියාය විත්තම්පි න උප්පාදෙන්ති.

වයන්ති වයො, ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු කත්ථවි අපරිකිලමන්තො අවිත්ථායන්තො තෙ ගන්ථෙ සන්ධාරෙති පුරෙතිති අත්ථො. ද්වෙ පටිසෙධා පකතිං ගමෙන්තිති දස්සෙන්තො “අවයො න භොති”ති වත්වා තත්ථ අවයං දස්සෙතුං “අවයො නාම...පෙ.... න සක්කොති”ති චූත්තං. “අනුඤ්ඤාතො”ති පදස්ස කම්මසාධනවසෙන, “පටිඤ්ඤාතො”ති පන පදස්ස කත්තුසාධනවසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බොති දස්සෙන්තො “ආවරියොනා”තිආදිමාහ. ආවරියපරම්පරාහනං ආවරියකං. ගරුති භාරියං අත්තානං තතො මොචෙන්වා ගමනං දුක්කරං භොති. අනත්ථොපි උප්පජ්ජති නින්දාබ්‍යාරොසඋපාරම්භාදි.

257. “අබ්භුග්ගතො”ති එත්ථ අභිසද්දයොගෙන ඉත්ථම්භුතාබ්‍යානත්ථවසෙනෙව උපයොගවචනං.

258. ලක්ඛණානිති ලක්ඛණදීපනානි මන්තපදානි. අන්තරධායන්තිති න කෙවලං ලක්ඛණමන්තානියෙව, අථ බො අඤ්ඤානිපි බ්‍රාහ්මණානං ඤාණබලභාවෙන අනුක්කමෙන අන්තරධායන්ති. තථා හි වදන්ති “එකසතං අද්ධරියං සාබා සහස්සවත්තකො සාමා”තිආදි. පණ්ඩි ...පෙ.... මහතොති එත්ථ පණ්ඩිමහතො සමාදානමහතොති ආදිනා පටිච්චෙකං මහන්ත-සද්දො යොජෙතබ්බො. පණ්ඩිමහන්තනාදි වස්ස බුද්ධවංසවරියාපිටකවණ්ණනාදිවසෙන වෙදිතබ්බො. නිට්ඨාති නිප්ථන්තියො. හවහෙදෙති හව්විසෙසෙ. ඉතො ව එත්තො ව බ්‍යාපෙන්වා ධීතතා විසට්ඨාවො.

ජාතිසාමඤ්ඤාතොති ලක්ඛණජාතියා ලක්ඛණභාවමත්තෙන සමානභාවතො. යථා හි බුද්ධානං ලක්ඛණානි සුවිසදානි, සුපරිබ්‍යන්තානි, පරිපුණ්ණානි ව භොන්ති, න එවං වක්කවත්තීනං, තෙනාහ “න තෙහෙව බුද්ධො භොති”ති. අභිරූපතා, දීඝායුකතා, අප්පාතඬිකතා, බ්‍රාහ්මණාදීනං පියමනාපතාති ඉමෙහි චතුභි අවිජරියසභාවෙහි. දානං, පියවචනං, අත්ථවරියා, සමානත්තතාති ඉමෙහි චතුභි සඬග්ගවත්ථුහි. රඤ්ජනතොති පිතිජනනතො. වක්කං වක්කරතනං වත්තෙති පවත්තෙතිති වක්කවත්තී. සම්පත්තිවක්කෙහි සයං වත්තති, තෙහි ව පරං සත්තනිකායං වත්තෙති පවත්තෙතිති වක්කවත්තී. පරහිතාවහො ඉරියාපථවක්කානං වත්තො වත්තනං එතස්ස, එත්ථාති වා වක්කවත්තී. අප්පටිහනං වා ආණාසඬබානං වක්කං වත්තෙතිති වක්කවත්තී. බත්තියමණ්ඩලාදිසඤ්ඤිතං වක්කං සමූහං අත්තතො වසෙ වත්තෙතිති වක්කවත්තී වක්කවත්තිවත්තසඬබානං ධම්මං වරති, වක්කවත්තිවත්තසඬබානො ධම්මො එතස්මිං අත්ථීති වා ධම්මිකො. ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මො රඤ්ජනට්ඨෙයන රාජාති ධම්මරාජා. “රාජා භොති වක්කවත්තී”ති චූත්තත්තා “වාතුරන්තො”ති පදං වතුදීපිස්සරනං විභාවෙතිති ආහ “වතුසමුද්දඅන්තායා”තිආදි. තත්ථ “වතුදීප්පවිභුසිතායා”ති අවත්වා “වතුබ්බිධා”ති විධග්ගහණං තංතංපරිත්තදීපානම්පි සඬග්ගත්ථන්ති දිට්ඨබ්බං.

කොපාදීන් ආදි-සද්දෙන කාමමොහමානමදාදිකෙ සඩගණ්භාති. විජිතාවිති විජිතවා. කෙනවි අකමපියටයෙන ජනපදෙ ටාවරියප්පත්තො, දළ්භහත්තිභාවතො වා, ජනපදො ටාවරියං පත්තො එත්ථාති ජනපදත්ථාවරියප්පත්තො.

විත්තිකතභාවාදිනාපි (බු. පා. අට්ඨ. 3; දී. නි. අට්ඨ. 2.33; සු. නි. අට්ඨ. 1.226; මහානි. අට්ඨ. 50) වක්කස්ස රතනට්ඨො වෙදිතබ්බො. එස නයො සෙසෙසුපි. රතනිමිත්තතාය වා විත්තිකතාදිභාවස්ස රතිජනනට්ඨෙන එකසඩගහතාය විසුං අග්ගහණං. ඉමෙහි පන රතනෙහි රාජා වක්කවත්ති යං යමත්ථං පච්චනුහොති, තං තං දස්සෙතුං “ඉමෙසු පනා”තිආදි වුත්තං. අජිතං ජිනාති මහෙසක්කතාසංවත්තනියකමිමනිස්සන්දභාවතො. විජිතෙ යථාසුඛං අනුච්චරති හත්ථිරතනං අස්සරතනඤ්ච අභිරුහිත්වා තෙසං ආනුභාවෙන අන්තොපාතරාසෙයෙව සමුද්දපරියන්තං පථවිං අනුසංයායිත්වා රාජධානිමෙව පච්චාගමනතො. පරිණායකරතනෙන විජිතමනුරක්කති තෙන තත්ථ තත්ථ කාතබ්බකිච්චස්ස සංවිධානතො. අවසෙසෙහීති මණ්ණරතනඉත්ථිරතනගහපතිරතනෙහි. තත්ථ මණ්ණරතනෙන යොජනප්පමාණෙ පදෙසෙ අන්ධකාරං විධමිත්වා ආලොකදස්සනාදිනා සුඛමනුභවති, ඉත්ථිරතනෙන අතික්කන්තමානුසකරුපසම්පත්තිදස්සනාදිවසෙන, ගහපතිරතනෙන ඉවජිතිවිජිතමණ්ණකතකරජනාදිධනපටිලාභවසෙන.

උස්සාහසත්තියොගො තෙන කෙනවි අප්පටිහතාණාවක්කභාවසිද්ධිතො පච්ඡිමෙනාති පරිණායකරතනෙන. තඤ්ඤි සබ්බරාජකිච්චෙසු කුසලං අවිරජ්ඣනායොගං, තෙනාහ “මත්තසත්තියොගො”ති . හත්ථිඅස්සරතනානං මහානුභාවතාය කොසසම්පත්තියාපි පභාවසම්පත්තිසිද්ධිතො “හත්ථි...පෙ.... යොගො”ති වුත්තං. (කොසො හි නාම සති උස්සාහසම්පත්තියං දුග්ගං තෙජං කුසුමොරං පරක්කමං පබ්බතොමුඛං අමොසපහරණං) තිවිධසත්තියොගඵලං පරිපුණ්ණං හොතිති සම්බන්ධො. සෙසෙහීති සෙසෙහි පඤ්චහි රතනෙහි.

අදොසකුසලමුලජනිතකම්මානුභාවෙනාති අදොසසඩ්ඛාතෙන කුසලමුලෙන සහජාතාදිපච්චයවසෙන උප්පාදිතකම්මස්ස ආනුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති සොම්මතරරතනජාතිකත්තා. මජ්ඣිමානි මණ්ණඉත්ථිගහපතිරතනානි. අලොහ...පෙ.... කම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති උළාරස්ස ධනස්ස, උළාරධනපටිලාභකාරණස්ස ව පරිච්චාගසම්පදාහෙතුකත්තා. පච්ඡිමන්ති පරිණායකරතනං. තඤ්ඤි අමොහ...පෙ.... කම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති මහාපඤ්ඤෙනෙව වක්කවත්තිරාජකිච්චස්ස පරිණෙතබ්බත්තා. උපදෙසො නාම සවිසෙසං සත්තන්තං රතනානං විචාරණවසෙන පවත්තො කථාබන්ධො.

සරණතො පටිපක්ඛවිධමනතො සුරා, තෙනාහ “අභිරුකජාතිකා”ති. අසුරෙ විජිතිත්වා ධීතත්තා වීරො, සක්කො දෙවානං ඉන්ද්‍රො. තස්ස අඩ්ගං දෙවපුත්තො සෙනඩ්ගභාවතොති වුත්තං “වීරඩ්ගරුජාති දෙවපුත්තසදිසකායා”ති. “එකෙ”ති සාරසමාසාවරියමාහ. සභාවොති සභාවහුතො අත්ථො. වීරකාරණන්ති වීරභාවකාරණං. වීරියමයසරීරා වියාති සවිග්ගහවීරියසදිසා, සවිග්ගහං වෙ වීරියං සියා තංසදිසාති අත්ථො. නනු රඤ්ඤො වක්කවත්තිස්ස පටිසෙනා නාම නත්ථි, ය’මස්ස පුත්තා පමද්දෙයුං, අථ කස්මා පරසෙනප්පමද්දනාති වුත්තන්ති වොදනං සන්ධායාහ සචෙතිආදි, තෙන පරසෙනා හොතු වා මා වා තෙ පන එවං මහානුභාවාති දස්සෙති. ධම්මෙනාති කතුපච්චෙන අත්තතො පුඤ්ඤධම්මෙන. තෙන හි සඤ්චොදිනා පථවියං සබ්බරාජානො පච්චුග්ගන්ත්වා “ස්වාගතං තෙ මහාරාජා”ති ආදි වත්වා අත්තතො රජ්ජං රඤ්ඤො වක්කවත්තිස්ස නියානෙත්ති, තෙන වුත්තං “සො ඉමං...පෙ.... අජ්ඣාචසති”ති. අට්ඨකථායං පන තස්ස යථාචුත්තස්ස ධම්මස්ස වීරතරං විපච්චිතුං පච්චයහුතං වක්කවත්තිවත්තසමුදාගතං පයොගසම්පත්තිසඩ්ධාතං ධම්මං දස්සෙතුං “පාණො න හන්තබ්බොතිආදිනා පඤ්චසීලධම්මෙනා”ති වුත්තං. එවඤ්ඤි “අදණ්ඩෙන අසත්ථෙතා”ති ඉදං වචනං සුට්ඨන්තරං සමත්ථිතං හොතිති. යස්මා රාගාදයො පාපධම්මා උප්පජ්ජමානා සත්තසන්තානං ඡාදෙත්වා පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨන්ති කුසලජ්ජවත්තිං නිවාරෙත්ති, තස්මා තෙ “ජදා, ඡදා”ති ව වුත්තා. විචටෙත්වාති විගමෙත්වා. පුජාරහතා වුත්තා “අරහතීති අරහ”න්ති. තස්මා පුජාරහතාය. යස්මා සම්මාසම්බුද්ධො, තස්මා අරහන්ති. බුද්ධත්තහෙතුහුතා විචට්ච්ඡදනා වුත්තා සවාසනසබ්බකිලෙසප්පහානපුබ්බකත්තා බුද්ධභාවස්ස.

අරහං වට්ඨාභාවෙනාති ඵලෙන හෙතුඅනුමානදස්සනං. සම්මාසම්බුද්ධො ඡදනාභාවෙනාති හෙතුනා ඵලානුමානදස්සනං. හෙතුද්වයං වුත්තං “විචට්ඨො විච්ඡදො වා”ති. දුතියෙන වෙසාරජ්ජෙනාති “බිණාසවස්ස තෙ පටිජානතො”තිආදිනා වුත්තෙන වෙසාරජ්ජෙන. පුරිමසිද්ධිති පුරිමස්ස පදස්ස අත්ථසිද්ධිති අත්ථො. පඨමෙනාති “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානතො”තිආදිනා (ම. නි. 1.150; අ. නි. 4.8) වුත්තෙන වෙසාරජ්ජෙන. දුතියසිද්ධිති දුතියස්ස පදස්ස අත්ථසිද්ධි, බුද්ධත්ථසිද්ධිති අත්ථො. තතියවතුත්ථෙහිති “යෙ බො පන තෙ අන්තරායිකා ධම්මා”තිආදිනා, (ම. නි. 1.150; අ. නි. 4.8) “යස්ස බො පන තෙ අත්ථායා”තිආදිනා (ම. නි. 1.150; අ. නි. 4.8) ව වුත්තෙහි තතියවතුත්ථෙහි වෙසාරජ්ජෙහි. තතියසිද්ධිති විචට්ච්ඡදනාසිද්ධි යාථාවතො අන්තරායිකනියානිකධම්මාපදෙසෙන හි සත්ථු විචට්ච්ඡදනභාවො ලොකෙ පාකටො අහොසි. පුරිමං ධම්මවක්ඛුන්ති පුරිමපදං හගවතො ධම්මවක්ඛුං සාධෙති කිලෙසාරීනං, සංසාරවක්කස්ස ව අරානං හතභාවදීපනතො. දුතියං පදං බුද්ධවක්ඛුං සාධෙති සම්මාසම්බුද්ධස්සෙව තංසබ්භාවතො. තතියං පදං සමන්තවක්ඛුං සාධෙති සවාසනසබ්බකිලෙසප්පහානදීපනතො. “සම්මාසම්බුද්ධො”ති හි වත්වා “විචට්ච්ඡදො”ති වචනං බුද්ධභාවාවහමෙව සබ්බකිලෙසප්පහානං විභාවෙති. “සුරභාව”න්ති ලක්ඛණවිභාවතෙ විසදඤාණතං.

259. එවං හොති එත්ථ එවන්ති වචනසම්පට්ඨිජනෙන නිපාතො. වචනසම්පට්ඨිජනස්ථෙත්ථ “තථා මයං තං භවන්තං ගොතමං වෙදිස්සාම, ත්වං මන්තානං පටිග්ගහෙතා”ති ව එවං පවත්තස්ස පොක්ඛරසානිනො වචනස්ස සම්පට්ඨිගහොති ආහ. “සොපි තායා”තිආදි. තත්ථ තායාති තාය යථාචුත්තාය සමුත්තෙජනාය. අයානභූමීන්ති යානස්ස අභූමිං. දිවාපධානිකාති දිවාපධානානුයුක්ඛනකා.

260. යදිපි පුබ්බෙ අම්බට්ඨකුලං අප්පඤ්ඤාතං, තදා පන පඤ්ඤායතිති ආහ “තදා කිරා”තිආදි. අතුරිතොති අවෙගායන්තො.

261. යථා ඛමනියාදීති පුච්ඡන්තොති යථා භගවා “කච්චි වො මාණවා ඛමනියං, කච්චි යාපනිය”න්තිආදිනා ඛමනියාදීති පුච්ඡන්තො තෙහි මාණවෙහි සද්ධිං පඨමං පවත්තමොදො අහොසි පුබ්බභාසිතාය තදනුකරණෙන එවං තෙපි මාණවා භගවතා සද්ධිං සමප්පවත්තමොදා අහෙසුන්ති යොජනා. තං පන සමප්පවත්තමොදනං උපමාය දස්සෙතුං “සිකොදකං වියා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සම්මොදිතන්ති සංසන්දිතං. එකිභාවන්ති සම්මොදනකිරියාය සමානතං. ඛමනියන්ති “ඉදං චතුරත්තං නවද්වාරං සරිරයන්තං දුක්ඛබ්බුලතාය සභාවතො දුස්සභං කච්චි ඛමතුං සක්කුණෙය්‍ය”න්ති පුච්ඡන්ති, යාපනියන්ති ආභාරාදිපච්චියපටිබද්ධචුත්තකං චිරප්පබන්ධසඛිඛාතාය යාපනාය කච්චි යාපෙතුං සක්කුණෙය්‍යං. සීසරොගාදිආබාධාභාවෙන කච්චි අප්පාබාධං, දුක්ඛජීවිකාභාවෙන කච්චි අප්පාතඬකං, තංතංකිච්චකරණෙ උට්ඨානසුඛතාය කච්චි ලහුට්ඨානං, තදනුරූපබලයොගතො කච්චි බලං, සුබවිහාරසඛිඛාවෙන කච්චි එසුචිභාරො අත්ථිති සබ්බත්ථ කච්චි-සද්දං යොජෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො. බලප්පත්තා පිති පිතියෙව. තරුණපිති පාමොජ්ජං. සම්මොදනං ජනෙති කරොතිති සම්මොදනිකං තදෙව සම්මොදනියං. සම්මොදිතබ්බතො සම්මොදනියන්ති ඉදං පන අත්ථං දස්සෙතුං චුත්තං “සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො”ති. සරිතබ්බභාවතො අනුස්සරිතබ්බභාවතො “සරණිය”න්ති වත්තබ්බෙ “සාරණිය”න්ති දීසං කත්වා චුත්තං. “සුයාමානසුඛතො”ති ආපාඨමධුරතමාහ, “අනුස්සරියමානසුඛතො”ති විමද්දරමණියතං. “බ්‍යඤ්ජනපරිසුද්ධතායා”ති සභාවනිරුත්තිභාවෙන තස්සා කථාය වචනවාතුරියමාහ, “අත්ථපරිසුද්ධතායා”ති අත්ථස්ස නිරුපක්කිලෙසතං. අනෙකෙහි පරියායෙහිති අනෙකෙහි කාරණෙහි.

අපසාදෙස්සාමිති මඬකුං කරිස්සාමි. කණ්ඨෙ මලම්බෙත්වාති උභොසු බන්ධෙසු සාටකං ආසජ්ජෙත්වා කණ්ඨෙ මලම්බිත්වා. දුස්සකණ්ණං ගහෙත්වාති නිවත්ථසාටකස්ස දසාකොට්ඨං එකෙන භන්තො ගහෙත්වා. වඬිකමං අභිරුහිත්වාති වඬිකමිතුං ආරහිත්වා. ධාතුසමතාති රසාදිධාතුනං සමාවත්ථතා, අරොගතාති අත්ථො. අනාවාරභාවසාරණියන්ති අනාවාරභාවෙන සරණියං. “අනාවාරො වතාය”න්ති සරිතබ්බකං.

262. “භවග්ගං ගහෙතුකාමො වියා”තිආදි අසක්කුණෙය්‍යත්තා දුක්කරං කිච්චං ආරහතිති දස්සෙතුං චුත්තං. අසක්කුණෙය්‍යාඤ්ඤෙනං සදෙවකෙනාපි ලොකෙන, යදිදං භගවතො අපසාදනං, තෙනාහ “අට්ඨානෙ වායමිති”ති. අයං බාලො “මයි කිඤ්චි අකට්ඨන්තෙ මයා සද්ධිං කට්ඨමිති න විසභති”ති මානමෙව පග්ගණ්ඨිස්සති, කට්ඨන්තෙ පන කථාපසඬගෙනස්ස ජාතිගොත්තෙ විභාවිතෙ මානනිග්ගහො භවිස්සතිති භගවා “එවං නු තෙ”තිආදිමාහ. තෙන චුත්තං “අථ බො භගවා”තිආදි. ආචාරසමාවාරසික්ඛාපනෙන ආචරියා, තෙසං පන ආචරියානං පකට්ඨා ආචරියාති පාචරියා යථා පපිතාමහොති, තෙනාහ “ආචරියෙහි ව තෙසං පාචරියෙහි වා”ති.

පට්ඨමඉඬිභවාදවණ්ණනා

263. තිසු ඉරියාපටෙසුති ධානගමනනිසජ්ජාසු. කථාපළාසන්ති කථාවසෙන යුගග්ගාහං. සයානෙන ආචරියෙන සද්ධිං සයානස්ස කථා නාම ආචාරො න හොති, තං ඉතරෙහි සදිසං කත්වා කථනං ඉධ කථාපළාසො.

තස්ස පන යං අනාවාරභාවිභාවනං සත්ථාරා අම්බට්ඨෙත සද්ධිං කට්ඨන්තෙන කතං, තං සඬ්භිතිඅනාරුළ්භං පරම්පරාභතන්ති උපරි පාළියා සම්බන්ධභාවෙන දස්සෙන්නො “තතො කිරා”තිආදිමාහ. මුණ්ඩකා සමණකාති ව ගරභායං ක-සද්දො, තෙනාහ “භිලෙන්නො”ති. ඉහස්ස පයොගො ඉහො උත්තරපදලොපෙන, තං ඉහං අරහන්තිති ඉඬිභා. කිං චුත්තං හොති? යථා ඉහො භත්ථිවාහනභූතො පරස්ස වසෙන වත්තති, න අත්තතො, එවං එතෙපි බ්‍රාහ්මණානං සුස්සුසකා සුද්දා පරස්ස වසෙන වත්තන්ති, න අත්තතො, තස්මා ඉහසදිසපයොගතාය ඉඬිභාති. තෙ පන කුටුම්භිකතාය සරවාසිනො සරස්සාමිකා හොන්තිති ආහ “ගහපතිකා”ති. කණ්ඨාති කණ්ඨජාතිකා. දිජා එව හි සුද්ධජාතිකා, න ඉතරෙහි තස්ස අධිප්පායො, තෙනාහ “කාළකා”ති. මුඛතො නික්ඛන්තාති බ්‍රාහ්මණානං පුබ්බපුරිසා බ්‍රහ්මිනො මුඛතො නික්ඛන්තා, අයං තෙසං පට්ඨප්පත්තිති අධිප්පායො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. “සමණා පිට්ඨිපාදතො”ති ඉදං පනස්ස “මුඛතො නික්ඛන්තා”තිආදිවචනතොපි අතිවිය අසමචෙක්ඛිතවචනං වතුචණ්ණපරියාපන්තස්සෙව සමණභාවසම්භවතො. අනියමෙත්වාති අවිසෙසෙත්වා, අනුද්දෙසිකභාවෙනාති අත්ථො.

මානුස්සයවසෙන කට්ඨිති මානුස්සයං අවස්සාය අත්තානං උක්කංසෙන්නො, පරෙ ව වම්භෙන්නො “මුණ්ඩකා”ති ආදිං කට්ඨිති. ජානාපෙමිති ජාතිගොත්තස්ස පමාණං යාථාවතො විභාවනෙන පමාණං ජානාපෙමිති. අත්ථො එතස්ස අත්ථිති අත්ථිකං දණ්ඩකඤ්ඤායෙන.

“යායෙව බො පනත්ථායා” ති ඉත්ථිලිඛිගවසෙන වුත්තන්ති වදන්ති, තං පරතො “පුරිසලිඛිගවසෙනොවා” ති වක්ඛමානන්තා යුත්තං. යාය අත්ථායාති වා පුල්ලිඛිගවසෙනොව තදත්ථෙ සම්පදානවචනං, යස්ස අත්ථස්ස අත්ථායාති අත්ථො. අස්සාති අම්බට්ඨස්ස දස්සෙත්වාති සම්බන්ධො. අඤ්ඤෙසන්ති අඤ්ඤෙසං සාධුරුපානං. සන්තිකං ආගතානන්ති ගුරුට්ඨානියානං සන්තිකං උපගතානං. වත්තන්ති තෙහි වරිතබ්බආචාරං. අසික්ඛිතොති ආචාරං අසික්ඛිතො. තතො එව අප්පස්සුතො. බාහුසච්චඤ්ඤි නාම යාවදෙව උපසමත්ථං ඉච්ඡිතබ්බං, තදභාවතො අම්බට්ඨො අප්පස්සුතො අසික්ඛිතො “අවුසිතො” ති විඤ්ඤායති, තෙනාහ “එතස්ස හී” තිආදි.

264. කොධවසවිත්තතාය අසකමතො. මානනිම්මදනත්ථන්ති මානස්ස නිම්මදනත්ථං. උග්ගිලෙත්වාති සිනෙහපානෙන කිලින්තං උබ්බමනං කත්වා. ගොත්තෙන ගොත්තන්ති තෙන වුත්තෙන පුරාතනගොත්තෙන ඉදානි තං තං අනවජ්ජසඤ්ඤිතං ගොත්තං සාවජ්ජතො උට්ඨාපෙත්වා උද්ධරිත්වා. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. තත්ථ ගොත්තං ආදිපුරිසවසෙන, කුලාපදොසො, තදන්වයෙ උප්පන්නඅභිඤ්ඤාතපුරිසවසෙන වෙදිතබ්බො යථා “ආදිච්චො, මසදෙවො” ති. ගොත්තමූලස්ස ගාරය්හතාය අමානවත්ථුභාවපවෙදනතො “මානද්ධජං මූලෙ ඡෙත්වා” ති වුත්තං. සට්ටෙන්තොති ඔමසන්තො.

යස්මිං මානුස්සයකොධුස්සයා අඤ්ඤමඤ්ඤපත්ථද්ධා, සො “වණ්ඩො” ති වුව්චතිති ආහ “වණ්ඩාති මානනිස්සිකකොධයුත්තා” ති. බරාති චිත්තෙන, වාචාය ව කක්ඛළා. ලහුකාති තරුණා. හස්සාති “සාහසිකා” ති කෙච්චි වදන්ති, “සාරම්භකා” ති අපරෙ. සමානාති භොන්තා, හවමානාති අත්ථොති ආහ “සන්තාති පුරිමපදස්සෙව වෙච්චන” ති. න සක්කරොන්ති සක්කාරං න කරොන්ති. අපචිතිකම්මන්ති පණිපාතකම්ම නානුලොමන්ති අත්තතො ජාතියා න අනුච්ඡිකන්ති අත්ථො.

දුතියඉබ්භවාදවණ්ණනා

265. කාමං සකාරාජකුලෙ යො සබ්බෙසං බුද්ධතරො සමත්ථො ව, සො එව අභිසෙකං ලහති, එකච්චො පන අභිසිත්තො සමානො “ඉදං රජ්ජං නාම බහුකිච්චං බහුබ්බාපාර” ති තතො නිබ්බිජ්ජ රජ්ජං වයසා අනන්තරස්ස නියායාතෙති, කදාචි සොපි අඤ්ඤස්සාති තාදිසෙ සන්ධායාහ “සකාරාති අභිසිත්තරාජානො” ති. කුලවංසං ජානන්තිති කණ්භායනතො පට්ඨාය පරම්පරාගතං අනුස්සවවසෙන ජානන්ති. කුලාභිමානිතො හි යෙභුයොන පරෙසං උච්චාවචං කුලං තථා තථා උදාහරන්ති, අත්තතො ව කුලවංසං ජානන්ති, එවං අම්බට්ඨොපි. තථා හි සො පරතො භගවතා පුච්ඡිතො වජිරපාණිභයෙන යාථාවතො කට්ඨෙ.

තතියඉබ්භවාදවණ්ණනා

266. ඛේත්තලෙඬ්ඛිනන්ති ඛේත්තෙ කසනවසෙන නඬිගලෙන උට්ඨාපිතලෙඬ්ඛිනං. “ලට්ඨකිකා” ඉච්චෙව පඤ්ඤාතා බුද්දකසකුණිකා ලට්ඨකිකොපමවණ්ණනායං “වාතකසකුණිකා” ති (ම. නි. අට්ඨ. 3.150) වුත්තා. කොධවසෙන ලග්ගිතුන්ති උපනාය්හිතුං, ආසාතං බන්ධිතුන්ති අත්ථො. “අම්භෙ හංසකොඤ්චමොරසමෙ කරොති” ති ඉම්නා “න තං කොච්චි හංසො වා” තිආදිච්චනං සඬ්භිතිං අනාරුල්භං තදා භගවතා වුත්තමෙවාති දස්සෙති. “එවං නු තෙ” තිආදිච්චනං, “අවුසිතවායෙවා” තිආදිච්චනඤ්ච මානවසෙන සමණෙන ගොතමෙන වුත්තන්ති මඤ්ඤතිති අධිප්පායෙනාහ “නිම්මානො දානි ජාතොති මඤ්ඤමානො” ති.

දාසිපුත්තවාදවණ්ණනා

267. නිම්මාදෙතිති අ-කාරස්ස ආ-කාරං කත්වා නිද්දෙසොති ආහ “නිම්මදෙති” ති. කාමං ගොත්තං නාමෙතං පිතිතො ලද්ධබ්බං, න මානිතො න හි බ්‍රාහ්මණානං සගොත්තාය ආවාහව්වාහො ඉච්ඡිතො, ගොත්තනාමං පන යස්මා ජාතිසිද්ධං, න කිත්තිමං, ජාති ව උභයසම්බන්ධිති, තස්මා “මාතාපෙත්තිකන්ති මාතාපිතුනං සන්තක” ති වුත්තං. නාමගොත්තන්ති ගොත්තනාමං, න කිත්තිමනාමං, න ගුණනාමං වා. තත්ථ “කණ්භායනො” ති නිරුල්භා යා නාමපණ්ණත්ති, තං සන්ධායාහ “පණ්ණත්තිවසෙන නාමන්ති. තං පන කණ්භඉසිතො පට්ඨාය තස්මිං කුලපරම්පරාවසෙන ආගතං, න එතස්මිංයෙව නිරුල්භං, තෙන වුත්තං “පවෙණ්චසෙන ගොත්ත” ති. ගොත්ත-පදස්ස පන අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. අනුස්සරතොති එත්ථ න කෙවලං අනුස්සරණං අධිප්පෙනං, අථ බො කුලසුද්ධිචිමංසනවසෙනාති ආහ “කුලකොට්ඨං සොධෙත්තස්සා” ති. අයාපුත්තාති අයපිකපුත්තාති ආහ “සාම්මිතො පුත්තා” ති. දිසා ඔක්කාකරඤ්ඤො අත්තොජාතා දාසිති ආහ “සරදාසියා පුත්තො” ති. එත්ථ ව යස්මා අම්බට්ඨො ජාතිං නිස්සාය මානත්ථද්ධො, න වස්ස යාථාවතො ජාතියා අවිභාවිතාය මානනිග්ගහො හොති, මානනිග්ගහෙ ව කතෙ අපරභාගෙ රතනත්තයෙ පසිද්ධස්සති, න “දාසි” ති වාචා ඵරුසවාචා නාම හොති චිත්තස්ස සණ්භතාවතො. අභයසුත්තඤ්චෙත්ථ (ම. නි. 2.83; අ. නි. 4.184) නිදස්සනං. කෙච්ච ව සත්තා අග්ගිනා විය ලොභාදයො කක්ඛළාය වාචාය මුදුභාවං ගච්ඡන්ති, තස්මා භගවා අම්බට්ඨං නිබ්බිසෙවනං කාතුකාමො “අයාපුත්තා සකාරා භවන්ති, දාසිපුත්තො ත්වමසි සකාරාන” ති අවොච.

යපෙන්ති පඤ්ඤපෙන්ති, තෙනාහ “ඔක්කාකො”තිආදි. පහා නිව්ඡරති දන්තානං අතිවිය පහස්සරභාවතො.

පයමකප්පිකානන්ති පයමකප්පස්ස ආදිකාලෙ නිබ්බන්තානං. කිර-සද්දො අනුස්සවත්ථෙ, තෙන යො චූච්චමානාය රාජපරම්පරාය කෙසඤ්චි මනිහෙදො, තං උල්ලිඬිගෙති. මහාසම්මතස්සාති “අයං නො රාජා”ති මහාජනෙන සම්මන්තිත්වා යපිතත්තා “මහාසම්මතො”ති එවං සම්මතස්ස. යං සන්ධාය වදන්ති –

“ආදිච්චකුලසම්භූතො, සුවිසුද්ධගුණාකරො;
මහානුභාවො රාජාසි, මහාසම්මතනාමකො.

යො චක්ඛුභූතො ලොකස්ස, ගුණරංසිසමුජ්ජලො;
තමොනුදො විරොචිත්ථ, දුතියො විය භාණුමා.

යපිතා යෙන මරියාදා, ලොකෙ ලොකහිතෙසිනා;
වචන්ථිතා සක්කුණන්ති, න විලඬිසයිතුං ඡනා.

යසස්සිනං තෙජස්සිනං, ලොකසීමානුරක්ඛකං;
ආදිභූතං මහාවිරං, කථයන්ති ‘මනු’ති ය”න්ති.

තස්ස ච පුත්තපපුත්තපරම්පරං සන්ධාය –

“තස්ස පුත්තො මහාතෙජො, රොජො නාම මහීපති;
තස්ස පුත්තො වරරොජො, පවරො රාජමණ්ඩලෙ.

තස්සාසි කල්‍යාණගුණො, කල්‍යාණො නාම අනුජො;
රාජා තස්සාසි තනයො, වරකල්‍යාණනාමකො.

තස්ස පුත්තො මහාවිරො, මන්ධාතා කාමභොගීනං;
අග්ගභූතො මහින්දෙන, අඬිසරජ්ජෙන සුජිතො.

තස්ස සුනු මහාතෙජො, වරමන්ධාතුනාමකො;
‘උපොසථො’ති නාමෙන, තස්ස පුත්තො මහායසො.

වරො නාම මහාතෙජො, තස්ස පුත්තො මහාවරො;
තස්සාසි උපවරොති, පුත්තො රාජා මහාබලො.

තස්ස පුත්තො මසදෙවො, දෙවතුලොයා මහීපති;
චතුරාසිතිසහස්සාති, තස්ස පුත්තපරම්පරා.

තෙසං පච්ඡිමකො රාජා, ‘ඔක්කාකො’ ඉති විස්සුතො;
මහායසො මහාතෙජො, අබුද්දො රාජමණ්ඩලෙ”ති.

ආදි තෙසං පච්ඡිමොති තෙසං මසදෙව පරම්පරභූතානං කළාරජනකපරියොසානානං අනෙකසතසහස්සානං රාජුනං අපරභාගෙ ඔක්කාකො නාම රාජා අහොසි, තස්ස පරම්පරභූතානං අනෙකසතසහස්සානං රාජුනං අපරභාගෙ අපරො ඔක්කාකො නාම රාජා අහොසි, තස්ස පරම්පරභූතානං අනෙකසතසහස්සානං රාජුනං අපරභාගෙ පුනාපරො ඔක්කාකො නාම රාජා අහොසි, තං සන්ධායාහ “තයො ඔක්කාකවංසා අහෙසුං. තෙසු තතියඔක්කාකස්සා”තිආදි.

සහසා වරං අදාසින්ති පුත්තදස්සනෙන සොමනස්සප්පත්තො සහසා අච්චිමංසිත්වා තුට්ඨියා වසෙන වරං අදාසිං, “යං ඉච්ඡසි, තං ගණ්භා”ති. රජ්ජං පරිණාමෙතුං ඉච්ඡතිති සා ඡන්තුකුමාරස්ස මාතා මම තං වරදානං අන්තරං කත්වා ඉමං රජ්ජං පරිණාමෙතුං ඉච්ඡතිති.

නප්පසහෙය්‍යාති න පරියත්තො භවෙය්‍ය.

නික්ඛම්මාති සරාවාසතො, කාමෙහි ව නික්ඛම්ත්වා. හෙට්ඨා වාති ව-සද්දෙන “අසීතිහත්ථෙ”ති ඉදං අනුකඩ්ඪති. තෙහීති මගසුකරෙහි, මණ්ඩුකමුසිකෙහි ව. තෙති සිහබ්‍යග්ඝාදයො, සප්පබ්බලාරා ව.

අවසෙසාහි අත්තනො අත්තනො කතිට්ඨාහි.

වඩිසමානානන්ති අනාදරෙ සාමීවචනං. කුට්ඨරොගො නාම සාසමසුරිරොගා විය යෙහුයොන සඬකමනසභාවොති චුත්තං “අයං රොගො සඬකමතිති චිත්තෙත්වා”ති.

මිගසුකරාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන වනවරසොණාදිකෙ සඬගණ්හාති.

තස්මිං නිසින්නෙති සම්බන්ධො. ඛත්තියමායාරොචනෙන අත්තනො ඛත්තියභාවං ජානාපෙත්වා.

නගරං මාපෙහීති සාභාරං නගරං මාපෙහීති අධිප්පායො.

කෙසග්ගහණන්ති කෙසවෙණිබන්ධනං. දුස්සග්ගහණන්ති වත්ථස්ස නිවාසනාකාරො.

268. අත්තනො උපාරම්භමොචනත්ථායාති ආවරියෙන අම්බට්ඨෙන ව අත්තනො අත්තනො උපරි පාපෙනබ්බඋපවාදස්ස අපනයනත්ථං. අස්මිං වචනෙති “වත්තාරොමෙ හො ගොතම වණ්ණා”තිආදිනා අත්තනා චුත්තෙ, හොතා ව ගොතමෙන චුත්තෙ “ජාතිවාදෙ”ති ඉමස්මිං යථාධිකතෙ වචනෙ. තත්ථ පන යස්මා වෙදෙ චුත්තවිධිනාව තෙන පටිමන්තෙතබ්බං හොති, තස්මා චුත්තං “වෙදත්තයවචනෙ”ති, “එතස්මිං වා දාසිපුත්තවචනෙ”ති ව.

270. ධම්මො නාම කාරණං “ධම්මපටිසම්භිදා”තිආදිසු (විභ. 718) විය, සහ ධම්මෙනාති සහධම්මො, සහධම්මො එව සහධම්මිකොති ආහ “සහෙතුකො”ති.

271. තස්මා තදා පටිඤ්ඤාතත්තා. තාසෙත්වා පඤ්ඤං විස්සජ්ජාපෙස්සාමීති ආගතො යථා තං සවිචකසමාගමෙ. “භගවා වෙච පස්සති අම්බට්ඨො වා”ති එත්ථ ඉතරෙසං අදස්සනෙ කාරණං දස්සෙතුං “යදි හී”තිආදි චුත්තං. ආවාහෙත්වාති මන්තබලෙන ආනෙත්වා. තස්සාති අම්බට්ඨස්ස. වාදසඬසට්ටෙති වාචාසඬසට්ටෙ.

272. තාණන්ති ගවෙසමානොති, “අයමෙව සමණො ගොතමො ඉතො භයතො මම තායකො”ති භගවත්තංයෙව “තාණ”න්ති පරියෙසන්තො උපගච්ඡන්තො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. තායතීති යථාඋපට්ඨිතභයතො පාලෙති, තෙනාහ “රක්ඛතී”ති, එතෙන තාණ-සද්දස්ස කත්තුසාධනතමාහ. යුප්පට්ඨිතෙන භයෙන උපද්දතො නිලියති එත්ථාති ලෙණං, උපලයනං, එතෙන ලෙණ-සද්දස්ස අධිකරණසාධනතමාහ. “සරතී”ති එතෙන සරණ-සද්දස්ස කත්තුසාධනතමාහ.

අම්බට්ඨවංසකථාවණ්ණනා

274. ගඬිගාය දක්ඛිණතොති ගඬිගාය නදියා දක්ඛිණදිසාය. ආවුධං න පරිචත්තතීති සරං වාසත්තිආදිං වා පරස්ස උපරි බිපිතුකාමස්ස හත්ථං න පරිචත්තතී, හත්ථෙ පන අපරිචත්තෙන්තෙ කුතො ආවුධපරිචත්තනන්ති ආහ “ආවුධං න පරිචත්තතී”ති. සො කිර “කථං නාමාහං දිසාය දාසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බන්තො”ති තං හීනං ජාතිං ජිගුච්ඡන්තො “හන්දාහං යථා තථා ඉමං ජාතිං සොධෙස්සාමී”ති නිග්ගතො, තෙනාහ “ඉදානි මෙ මනොරථං පුරෙස්සාමී”තිආදි. විජ්ජාබලෙන රාජානං තාසෙත්වා තස්ස ධිතුයා ලද්ධකාලතො පට්ඨාය මායායං ජාතිසොධිතා භවිස්සතීති තස්ස අධිප්පායො. අම්බට්ඨං නාම විජ්ජන්ති සත්තානං සරිරෙ අබ්භඩ්ගං යපෙතීති අම්බට්ඨාති එවං ලද්ධනාමං විජ්ජං, මන්තන්ති අත්ථො. යතො අම්බට්ඨා එතස්මිං අත්ථීති අම්බට්ඨොති කණ්හො ඉසි පඤ්ඤායිත්ථ, තංබංසජාතතාය අයං මාණවො “අම්බට්ඨො”ති වොහරියති.

සෙට්ඨමන්තෙ වෙදමන්තෙති අධිප්පායො. මන්තානුභාවෙන රඤ්ඤො බාහුක්ඛම්භමන්තං ජාතං තෙන පනස්ස බාහුක්ඛම්භෙන රාජා, “කො ජානාති, කිං භවිස්සති”ති හීතො උස්සඬ්ඬි උත්තාසො අහොසි, තෙනාහ “භයෙන වෙධමානො අට්ඨාසී”ති. සොත්ථි හද්දන්තෙති ආදිවචනං අවොචුං. “අයං මහානුභාවො ඉසී”ති මඤ්ඤමානා.

උන්ද්‍රියස්සතීති විජ්ජකිරියස්සති, තෙනාහ “භිජ්ජිස්සතී”ති. මන්තෙ පරිචත්තතීති බාහුක්ඛම්භකමන්තස්ස පටිප්පස්සම්භකවිජ්ජාසඬ්ඛාතෙ මන්තෙ “සරො ඔතරතු”ති පරිචත්තතීතෙ. එවරුපානඤ්ඤි මන්තානං එකංසෙනෙව පටිප්පස්සම්භකවිජ්ජා හොන්තියෙව යථා තං කුසුමාරකවිජ්ජානං. අත්තනො ධිතු අපවාදමොචනත්ථං තස්ස භුජිස්සකරණං. තස්සානුරූපෙ ඉස්සරියෙ යපනත්ථං උළාරෙ ව නං යානෙ යපෙසී.

ඛත්තියසෙට්ඨභාවවණ්ණනා

275. සමස්සාසනත්ථමාහ කරුණායන්තො, න කුලීනභාවදස්සනත්ථං, තෙනාහ “අථ බො භගවා”තිආදි. බ්‍රාහ්මණෙසුති බ්‍රාහ්මණානං සමීපෙ, තතො බ්‍රාහ්මණෙහි ලද්ධබ්බං ආසනාදිං සන්ධාය “බ්‍රාහ්මණානං අත්තරො”ති චුත්තං. කෙවලං සද්ධාය කාතබ්බං සද්ධං, පරලොකගතෙ සන්ධාය න තතො කිඤ්චි අපත්ථෙත්තෙන කාතබ්බන්ති

අත්පො, තෙනාහ “මතකෙ උද්දිස්ස කතහත්තෙ”ති. මඩගලාදිහත්තෙති ආදි-සද්දෙන උස්සවදෙවනාරාධනාදිං සඩගණ්හාති. යඤ්ඤහත්තෙති පාපසඤ්ඤමාදිවසෙන කතහත්තෙ. පාහුනකානන්ති අතිථිනං. ඛත්තියභාවං අප්පත්තො උභතො සුජාතනාභාවතො, තෙනාහ “අපරිසුද්ධොති අත්පො”ති.

276. ඉත්ථිං කරිත්වාති එත්ථ කරණං කිරියාසාමඤ්ඤවිසයන්ති ආහ “ඉත්ථිං පරියෙසිත්වා”ති. බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤං ඉත්ථිං ඛත්තියකුමාරස්ස භරියාභූතං ගහෙන්වාපි ඛත්තියාව සෙට්ඨා, භීනා බ්‍රාහ්මණාති යොජනා. පුරිසෙන වා පුරිසං කරිත්වාති එත්ථාපි එසෙව නයො. පකරණෙති රාගාදිවසෙන පදුට්ඨෙ පක්ඛලිතෙ කාරණෙ, තෙනාහ “දොසෙ”ති. හස්සති නිරත්ථකභාවෙන බිපියතිති හස්සං, ඡාරිකා.

277. ජනිතස්මිත්ති කම්මකිලෙසෙහි නිබ්බත්තෙ. ජනෙ එතස්මිත්ති වා ජනෙතස්මිං, මනුස්සෙසුති අත්පො, තෙනාහ “ගොත්තපටිසාරිනො”ති. සංසන්දිත්වාති සටෙන්වා, අවිරුද්ධං කත්වාති අත්පො.

පට්මභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විජ්ජාවරණකථාවණ්ණනා

278. ඉදං වට්ටතිති ඉදං අප්ඤ්ඤාදි කත්තුං ලබ්භති. ජාතිවාදවිනිබ්බද්ධාති ජාතිසන්තිස්සිතවාදෙ විනිබ්බද්ධා. බ්‍රාහ්මණස්සෙව අප්ඤ්ඤානප්ඤ්ඤාපනායජනාදයොති එවං යෙ අත්තුක්කංසනපරවම්භනවසෙන පවත්තා, තතො එව තෙ මානවාදපටිබ්බද්ධා ව භොන්ති. යෙ පන ආවාහවිවාහවිනිබ්බද්ධා, තෙ එව සම්බන්ධත්තයවසෙන “අරහසි වා මං ත්වං, න වා මං ත්වං අරහසි”ති එවං පවත්තනකා.

යත්ථාති යස්සං විජ්ජාවරණසම්පත්තියං. ලග්ගිස්සාමාති ඔලග්ගා අන්තොගධා හවිස්සාමාති විත්තයිම්භ. පරමත්ථතො අවිජ්ජාවරණානියෙව “විජ්ජාවරණාති”ති ගහෙන්වා යිතො පරමත්ථතො විජ්ජාවරණෙසු විහජියමානෙසු සො තතො දුරතො අපනිතො නාම භොතිති ආහ “දුරමෙව අවක්ඛිපි”ති. සමුදාගමතො පභූතීතිආදියමුට්ඨානතො පට්ඨාය.

279. තිව්ධං සිලන්ති බුද්දකාදිභෙදං තිව්ධං සිලං. සිලවසෙනෙවාති සිලපරියායෙනෙව. කිඤ්චි කිඤ්චිති අභිංසනාදියමනියමලක්ඛණං කිඤ්චි කිඤ්චි සිලං අත්ථි. තත්ථ තත්ථෙව ලග්ගෙය්‍යාති තස්මිං තස්මිංයෙව බ්‍රාහ්මණසමයසිද්ධෙ සිලමත්තෙ “වරණ”න්ති ලග්ගෙය්‍යා. අට්ඨපි සමාපත්තියො වරණන්ති නිය්‍යාතිතා භොන්ති රූපාවචරවතුත්ථස්සානනිද්දෙසෙනෙව අරූපස්සානානම්පි නිද්දිට්ඨභාවාපත්තීතො නිය්‍යාතිතා නිදස්සිතා.

චතුඅපායමුඛකථාවණ්ණනා

280. අසම්පාපුණන්තොති ආරහිත්වා සම්පත්තුං අසක්කොන්තො. අවිසභමානොති ආරහිතුමෙව අසක්කොන්තො. ඛාරිත්ති පරික්ඛාරං. තං පන විහජිත්වා දස්සෙතුං “අරණි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අරණිති අග්ගිධමනකං අරණිද්වයං. සුජාති දබ්බි. ආදි-සද්දෙන තිදණ්ඩතිසට්ඨකාදිං සඩගණ්හාති ඛාරිහරිතන්ති ඛාරිති පුණ්ණං. නනු උපසම්පන්නස්ස භික්ඛුනො සාසනිකොපි යො කොච අනුපසම්පන්නො අත්ථතො පරිවාරකොව, කිං අඩගං පන ඛාරිකපබ්බජිතෙති තත්ථ විසෙසං දස්සෙතුං “කාමඤ්චා”තිආදි චුත්තං. චුත්තනායෙනාති “කප්පියකරණං...පෙ.... වත්තකරණවසෙනා”ති එවං චුත්තෙන නයෙන. පරිවාරකො භොති උපසම්පන්නභාවස්ස විසිට්ඨභාවතො. “නවකොට්ඨසභස්සානි”තිආදිනා (විසුද්ධි. 1.20; පටි. ම. අට්ඨ. 37) චුත්තප්පභෙදානං අනෙකසභස්සානං සංවරවිනයානං සමාදිශිත්වා වත්තනෙන උපරිභූතා අග්ගභූතා සම්පදාති හි “උපසම්පදා”ති චුට්චිති. ගුණාධිකොපිති ගුණෙහි උක්කට්ඨොපි. අයං පනාති චුත්තලක්ඛණො තාපසො.

තාපසා නාම කම්මවාදිකිරියාවාදිනො, න සාසනස්ස පටාණිභූතා, යතො නෙසං පබ්බජිතුං ආගතානං තිත්ථියපරිවාසෙන විනාව පබ්බජ්ජා අනුඤ්ඤාතාති කත්වා “කස්මා පනා”ති වොදනං සමුට්ඨපෙති වොදකො. ආවරියො “යස්මා”තිආදිනා වොදනං පරිහරති. “ඔසක්කිස්සති”ති සඩ්ධෙපතො චුත්තමත්ථං විවරිතුං “ඉමස්මිඤ්චි”තිආදි චුත්තං. බුරුධාරූපමන්ති බුරුධාරානං මත්ථකෙනෙව අක්කමිත්වා ගමනුපමං. අඤ්ඤෙති අඤ්ඤෙ භික්ඛු. අග්ගිසාලන්ති අග්ගිහුත්තසාලං. නානාදාරුහීති පලාසදණ්ඩාදිනානාවිධසම්මාදාරුහී.

ඉදන්ති “චතුද්වාරං ආගාරං කත්වා”තිආදිනා චුත්තං. අස්සාති අස්ස චතුත්ථස්ස පුග්ගලස්ස. පටිපත්තිමුඛන්ති කොහඤ්ඤපටිපත්තියා මුඛමත්තං. සො හි නානාවිධෙන කොහඤ්ඤෙන ලොකං විම්භාපෙන්නො තත්ථ අවිජ්ජති, තෙනාහ “ඉම්භා හි මුඛෙන සො එවං පටිපජ්ජති”ති.

බලාදිසු මනුස්සානං සන්තිකෙ උපතිට්ඨිත්වා විහිමුග්ගතිලමාසාදිති භික්ඛාවරියානියාමෙන සඩ්ධකඩ්ඪිත්වා උඤ්ජනං උඤ්ජා, සා එව වරියා චුත්ති එතෙසන්ති උඤ්ජාවරියා. අග්ගිපක්කෙන ජීවන්තිති අග්ගිපක්කිකා, න

අග්ගිපක්කිකා අනග්ගිපක්කිකා . උඤ්ජාවරියා හි බලෙසු ගන්ත්වා බලග්ගං නාම මනුස්සෙහි දියාමානං ධඤ්ඤං ගණ්හන්ති, තං ඉමෙ න ගණ්හන්තිති අනග්ගිපක්කිකා නාම ජාතා. අසාමපාකාති අසයංපාවකා. අස්මමුට්ඨිනා මුට්ඨිපාසාණෙන වත්තන්තිති අස්මමුට්ඨිකා. දන්තෙන උප්පාටිතං වක්කලං රුක්ඛත්තවො දන්තවක්කලං, තෙන වත්තන්තිති දන්තවක්කලිකා. පවත්තං රුක්ඛාදිතො පාතිතං එලං භුඤ්ජන්තිති පවත්තඵලභොජිනො. ජිණ්ණපක්කතාය පණ්ඩුභූතං පලාසං, තංසදිසඤ්ච පණ්ඩුපලාසං, තෙන වත්තන්තිති පණ්ඩුපලාසිකා, සයංපතිතපුප්ඵලපත්තභොජිනො.

ඉදානි තෙ අට්ඨවිධෙපි සරූපතො දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. සඛිකඛඪීත්ථාති හික්ඛාවරියාවසෙන ලද්ධධඤ්ඤං එකජ්ඣං කත්ථා.

පරියෙට්ඨි නාම දුක්ඛාති පරෙසං ගෙහතො ගෙහං ගන්ත්වා පරියෙට්ඨි නාම දීනවුත්තිභාවෙන දුක්ඛා. පාසාණස්ස පරිග්ගහො දුක්ඛො පබ්බජිතස්සාති වා දන්තෙහෙව උප්පාටෙත්ථා බාදන්ති.

ඉමාහි චතුර්ථියෙවාති “බාරිවිධං ආදායා”තිආදිනා වුත්තාහි චතුර්ථි එව තාපසපබ්බජ්ජාහිති.

282. අපායෙ විනාසෙ නියුත්තො ආපායිකො. තබ්භාවං පරිපුරෙතුං අසක්කොන්තො තෙන අපරිපුරණ්ණො අපරිපුරමානො , කරණෙ චෙතං පච්චත්තවචනං, තෙනාහ “ආපායිකෙනාපි අපරිපුරමානෙනා”ති.

පුබ්බකඉසිභාවානුයොගවණ්ණනා

283. දියතිති දත්ති, දත්තියෙව දත්තිකන්ති ආහ “දින්නක”න්ති. යදි බ්‍රාහ්මණස්ස සම්මුඛිභාවො රඤ්ඤො න දාතබ්බො, කස්මාස්ස උපසඛිකමනං න පටික්ඛිත්තන්ති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. ඛෙත්තවිජ්ජායාති නීතිසත්ථෙ. පයාතන්ති සද්ධං, සස්සතිකං වා, තෙනාහ “අභිහරිත්වා දින්න”න්ති. කස්මා භගවා “රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස දත්තිකං භුඤ්ජති”තිආදිනා බ්‍රාහ්මණස්ස මම්මවචනං අවොවාති තත්ථ කාරණං දස්සෙතුං “ඉදං පන කාරණ”න්තිආදි වුත්තං.

284. රජුපත්ථරෙති රථස්ස උපරි අත්ථරිතපදෙසෙ. පාකටමන්තනන්ති පකාසභූතං මන්තනං. තඤ්ඤි සුද්දාදිහි ඤායතිති න රහස්සමන්තනං. භණ්ණිති අපි නු භණ්ණති.

285. පවත්තාරොති පාවචනභාවෙන වත්තාරො, යස්මා තෙ තෙසං මන්තානං පවත්තකා, තස්මා ආහ “පවත්තයිතාරො”ති. සුද්දෙ බහි කත්ථා රහො භාසිතබ්බට්ඨියෙන මන්තා එව, තංතංඅත්ථපටිපත්තිහෙතුතාය පදන්ති මන්තපදං, අනුපනිතාසාධාරණතාය වා රහස්සභාවෙන වත්තබ්බං හිතකිරියාය අධිගමුපායං. සජ්ඣායිකන්ති ගායනවසෙන සජ්ඣායිකං, තං පන උදත්තානුදත්තාදීනං සරානං සම්පාදනවසෙනෙව ඉච්ඡිතන්ති ආහ “සරසම්පත්තිවසෙනා”ති. අඤ්ඤෙසං වුත්තන්ති පාවචනභාවෙන අඤ්ඤෙසං වුත්තං. සමුපබ්බුළුන්ති සඛිගහෙත්ථා උපරූපරි සඤ්ඤුළුහං. රාසිකතන්ති ඉරුවෙදයපුට්ඨෙදාමවෙදාදිවසෙන , තත්ථාපි පච්චෙකං මන්තබ්‍රහ්මාදිවසෙන, අජ්ඣායානුවාකාදිවසෙන ව රාසිකතං.

තෙසන්ති මන්තානං කත්තුනං. දිබ්බෙන චක්ඛුනා ඔලොකෙත්ථාති දිබ්බචක්ඛුපරිහණ්ධෙන යථාකම්මුපගඤ්ඤාණෙන සන්තානං කම්මස්සකතාදිං පච්චක්ඛන්තො දස්සනට්ඨියෙන දිබ්බචක්ඛුසදිසෙන පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙන අතීතකප්පෙ බ්‍රාහ්මණානං මන්තජ්ඣෙකනවිධිඤ්ච ඔලොකෙත්ථා. පාවචනෙන සහ සංසන්දිත්ථාති කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස යං වචනං වට්ඨසන්තිස්සිතං, තෙන සහ අචිරුද්ධං කත්ථා. න හි තෙසං විචට්ඨසන්තිස්සිතො අත්ථො පච්චක්ඛො හොති. අපරාපරෙ පනාති අට්ඨකාදිහි අපරා පරෙ පච්ඡිමා ඔක්කාකරාජකාලාදීසු උප්පන්නා. පක්ඛිපිත්ථාති අට්ඨකාදිහි ගන්ථිතමන්තපදෙසු කිලෙසසන්තිස්සිතපදානං තත්ථ තත්ථ පදෙ පක්ඛිපනං කත්ථා. චිරුද්ධෙ අකංසුති බ්‍රාහ්මණධම්මිකසුත්තාදීසු ආගතනයෙන සංකිලෙසිකත්ථදිපනතො පච්චනිකභූතෙ අකංසු. ඉධාති “ත්‍යාහං මන්තෙ අධියාමි”ති එතස්මිං යානෙ. පටිඤ්ඤං අග්ගහෙත්ථාති “තං කිං මඤ්ඤසි”ති එවං පටිඤ්ඤං අග්ගහෙත්ථාව.

286. නිරාමගන්ධාති කිලෙසාසුචිවසෙන විස්සගන්ධරහිතා. අනිත්ථිගන්ධාති ඉත්ථිනං ගන්ධමත්තස්සපි අවිසහනෙන ඉත්ථිගන්ධරහිතා. එත්ථ ව “නිරාමගන්ධා”ති එතෙන තෙසං පොරාණානං බ්‍රාහ්මණානං වික්ඛම්භිතකිලෙසනං දස්සෙති, “අනිත්ථිගන්ධා බ්‍රහ්මවාරිනො”ති එතෙන එකච්ඡාරිතං, “රජොජල්ලධරා”ති එතෙන මණ්ඩනවිභූසනානුයොගාභාවං, “අරඤ්ඤායතනෙ පබ්බතපාදෙසු වසිංසු”ති එතෙන මනුස්සුපවාරං පහාය විචිත්තවාසං, “වනමූලඵලාභාරා වසිංසු”ති එතෙන සාලිමංසොදනාදිපණ්ණාභාරපටික්ඛෙපං, “යදා”තිආදිනා යානවාහනපටික්ඛෙපං, “සබ්බදිසාසු”තිආදිනා රක්ඛාවරණපටික්ඛෙපං, එවඤ්ච වදන්තො මිච්ඡාපටිපදාපක්ඛිකං සාවරියස්ස අම්බට්ඨියස්ස වුත්තිං උපාදාය සම්මාපටිපදාපක්ඛිකාපි තෙසං බ්‍රාහ්මණානං වුත්ති අරියචිතයෙ

සම්මාපටිපත්තිං උපාදාය මිච්ඡාපටිපදායෙව. කුතස්ස සල්ලෙඛපටිපත්තිසුත්තතාති. “එවං සුතෙ”තිආදිනා භගවා අමිබ්ඨං සන්තප්පෙන්නො නිග්ගණ්හාතිති දස්සෙති.

වෙදකෙහිති වෙදකපට්ටකාහි. සමන්තානගරන්ති නගරස්ස සමන්තතො. කතසුධාකම්මං පාකාරස්ස අධොභාගෙ යානං වුව්වතීති අධිප්පායො.

ද්වෙලක්ඛණදස්සනවණ්ණනා

287. න සක්කොතිසඬ්ඛුටිතෙ ඉරියාපටේ අනවසෙසතො තෙසං දුබ්බිභාවනතො. ගවෙසීති ඤාණෙන පරියෙසනමකාසි. සමානයිති ඤාණෙන සඬ්ඛලෙන්තො සමමා ආනයි සමාහරි. “කඬ්ඛතී”ති පදස්ස ආකඬ්ඛතීති අයමත්ථොති ආහ “අහො වත පස්සෙය්‍යන්ති පත්ථනං උප්පාදෙති”ති. කිච්ඡතීති කිලමති. “කඬ්ඛතී”ති පදස්ස පුබ්බෙ ආසිසනත්ථනං වත්වා ඉදානිස්ස සංසයත්ථනමෙව විකප්පන්තරවසෙන දස්සෙන්නො “කඬ්ඛාය වා දුබ්බලා විමති වුත්තා”ති ආහ. තිහි ධම්මෙහිති තිප්පකාරෙහි සංසයධම්මෙහි. කාලුසියභාවොති අප්පසන්නතාය හෙතුභූතො ආවිලභාවො.

යස්මා භගවතො කොසොහිතං සබ්බබුද්ධානං ආවෙණිකං අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං වත්ථගුය්‍හං සුවිසුද්ධකඤ්චනමණ්ඩලසන්නිකාසං, අත්තතො සණ්ඨානසන්නිවෙසසුන්දරතාය ආජානෙය්‍යගන්ධහත්ථිතො වරඬ්ගපරමචාරුභාවං, විකසමානතපනියාරවින්දසමුප්ප්ලකෙසරාවත්තවිලාසං, සඤ්ඤාපභානුරඤ්ජිතප්ලවනන්තරාහිලක්ඛිතසම්පුණ්ණවන්දමණ්ඩලසොහඤ්ච අත්තතො සිරියා අභිභූයා විරාජති, යං බාහිරබ්හන්තරමලෙහි අනුපක්කිලිට්ඨතාය, විරකාලං සුපරිචිතබ්‍රහ්මවරියාධිකාරතාය, සුසණ්ඨිතසණ්ඨානසම්පත්තියා ව , කොපිනම්පි සන්තං අකොපිනමෙව, තස්මා වුත්තං “භගවතො හී”තිආදි. පහුතභාවන්ති පුපුලභාවං. එත්ථෙව හි තස්ස සංසයො, තනුමුදුසුකුමාරතාදිසු පනස්ස ගුණෙසු විචාරණා එව නාහොසි.

288. හිරිකරණොකාසන්ති හිරියිතබ්බට්ඨානං. ඡායන්ති පටිබ්බිමං. කථං කිදිසන්ති ආහ “ඉද්ධියා”තිආදි. ඡායාරූපකමත්තන්ති භගවතො පටිබ්බිමරූපං. තඤ්ච බො බුද්ධසන්නානතො චිත්තිත්තත්තා රූපකමත්තං භගවතො සරීරවණ්ණසණ්ඨානාවයවං ඉද්ධියං බිම්බකමත්තං. තං පන රූපකමත්තං දස්සෙන්නො භගවා යථා අත්තතො බුද්ධරූපං න දිස්සති, තථා කත්වා දස්සෙති. නින්නෙන්වාති නිහරිත්වා. කල්ලොසීති පුච්ඡාවිස්සප්පනෙ කුසලො ඡෙකො අසි. තථාකරණොති කථිතසුචිං විය කරණෙන. එත්ථාති පහුතථිභාය. මුදුභාවො පකාසිතො අමුදුතො සනසුබ්බමභාවාපාදනත්ථං අසක්කුණෙය්‍යත්තා දිසභාවො, තනුභාවො වාති දට්ඨබ්බං.

291. “අත්ථවරකෙනා”ති ඉමිනා බ්‍යතිරෙකමුඛෙන අනත්ථවරකතංයෙව විභාවෙති. න අඤ්ඤත්‍රාති න අඤ්ඤස්මිං සුගතියන්ති අත්ථො. උපනෙත්වා උපනෙත්වාති තං තං දොසං උපනෙත්වා උපනෙත්වා, තෙනාහ “සුට්ඨදාසාදිභාවං ආරොපෙත්වා”ති. පාතෙසීති පවට්ටනවසෙන පාතෙසි.

පොක්ඛරසාතිබුද්ධුපසඬ්ඛනවණ්ණනා

293-6. ආගමා නුති ආගතො නු. බොති නිපාතමත්තං. ඉධාති එත්ථ, තුම්භාකං සන්නිකන්ති අත්ථො. අධිවාසෙතුති සාදියතු, තං පන සාදියනං මනසා සම්පටිග්ගහො හොතිති ආහ “සම්පට්ච්ඡතු”ති.

297. යාවදත්ථන්ති යාව අත්ථො, තාව භොජනෙන තදා කතන්ති අත්ථො. ඔණිත්තන්ති ආමිසාපනයෙන සුචිකතං, තෙනාහ “හත්ථෙ ව පත්තඤ්ච ධොවිත්වා”ති.

298. අනුපුබ්බිං කථන්ති අනුපුබ්බං කථෙතබ්බකථං, තෙනාහ “අනුපට්ඨාපට්ඨකථ”න්ති. කා පන සා? දානාදිකථාති ආහ “දානානන්තරං සීල”න්තිආදි. තෙන දානකථා තාව පවුරප්පනෙසුපි පවත්තියා සබ්බසාධාරණත්තා, සුකරත්තා, සීලෙ පතිට්ඨානස්ස උපායභාවතො ව ආදිතො කථෙතබ්බො. පරිච්චාගසීලො හි පුග්ගලො පරිග්ගහිතවත්ථුසු නිස්සඬ්ගභාවතො සුබ්බෙනෙව සීලානි සමාදියති, තත්ථ ව සුප්පතිට්ඨිතො හොති. සීලෙන දායකපටිග්ගාහකසුද්ධිතො පරානුග්ගහං වත්වා පරපීළානිවත්තිවචනතො, කිරියධම්මං වත්වා අකිරියධම්මෙවචනතො, භොගසම්පත්තිහෙතුං වත්වා භවසම්පත්තිහෙතුචචනතො ව දානකථානන්තරං සීලකථා කථෙතබ්බො, තඤ්චෙ දානසීලං වට්ටනිස්සිතං, අයං භවසම්පත්ති තස්ස ඵලන්ති දස්සනත්ථං ඉමෙහි ව දානසීලමයෙහි පණිතපණිතතරාදිහෙදහින්තෙහි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුහි එතා වාතුමහාරාජිකාදිසු පණිතපණිතතරාදිහෙදහින්තා අපරිමෙය්‍යා දිබ්බභොගසම්පත්තියො ලද්ධබ්බාති දස්සනත්ථං තදනන්තරං සග්ගකථා. ස්වායං සග්ගො රාගාදීහි උපක්කිලිට්ඨො, සබ්බථානුපක්කිලිට්ඨො අරියමග්ගොති දස්සනත්ථං සග්ගානන්තරං මග්ගො කථෙතබ්බො. මග්ගඤ්ච කථෙත්තෙන තදගිග්ගපායසන්දස්සනත්ථං සග්ගපරියාපන්නාපි, පගෙව ඉතරෙ සබ්බෙපි කාමා නාම බ්‍රහ්මදිනවා අතිවිවා අද්ධවා විපරිණාමධම්මාති කාමානං ආදිනවො, හීනා ගම්මා පොථුප්පනිකා අනරියා අනත්ථසඤ්ඤිතාති තෙසං ඔකාරො ලාමකභාවො, සබ්බෙපි භවා කිලෙසානං වත්ථුභූතාති තත්ථ සංකිලෙසො, සබ්බසංකිලෙසවිප්පමුත්තං නිබ්බානන්ති නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසො ව කථෙතබ්බොති අයමත්ථො

බොධිතොති වෙදිතබ්බො. මග්ගොති වෙන්ථ ඉති-සද්දෙන ආදිඅත්ථදීපනතො “කාමානං ආදීනවො”ති එවමාදීනං සඬිගහොති එවමයං අත්ථවණ්ණනා කතාති වෙදිතබ්බො. “තස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සනත්ථ”න්ති කස්මා චුත්තං, නනු මග්ගඤ්ඤාණං අසඬිතධම්මාරම්මණං, න සඬිතධම්මාරම්මණන්ති වොදනං සන්ධායාහ “තඤ්ඨි”තිආදි. තත්ථ පටිච්ඡක්කන්ති අසම්මොහපටිවෙධවසෙන පටිච්ඡක්කන්තං, තෙනාහ “කිච්චවසෙනා”ති.

පොක්ඛරසාතිඋපාසකත්තපටිවෙදනාකථාවණ්ණනා

299. එත්ථ ව “දිට්ඨධම්මො”තිආදි පාළියං දස්සනං නාම ඤාණදස්සනතො අඤ්ඤම්පි අත්ථී, තන්තිවත්තනත්ථං “පත්තධම්මො”ති චුත්තං. පත්ති ව ඤාණසම්පත්තිතො අඤ්ඤම්පි විජ්ජතිති තතො විසෙසදස්සනත්ථං “විදිතධම්මො”ති චුත්තං. සා පනෙසා විදිතධම්මතා එකදෙසතොපි හොතිති නිප්පදෙසතො විදිතභාවං දස්සෙතුං “පරියොගාල්හධම්මො”ති චුත්තං. තෙනස්ස සච්චාභිසම්බොධංයෙව දීපෙති. මග්ගඤ්ඤාණඤ්ඨි එකාභිසමයවසෙන පරිඤ්ඤාදිකිච්චං සාධෙත්තං නිප්පදෙසෙන චතුසච්චධම්මං සමන්තතො ඔගාල්හං නාම හොති, තෙනාහ “දිට්ඨො අරියසච්චධම්මො එතෙනාති දිට්ඨධම්මො”ති. තිණ්ණා විචිකිච්ඡාති සප්පට්ඨයකන්තාරසදිසා සොළසවත්ථුකා, අට්ඨවත්ථුකා ව තිණ්ණා විතිණ්ණා විචිකිච්ඡා. විගතා කථංකිකථාති පවත්තිආදීසු. “එවං නු බො, න නු බො”ති එවං පවත්තිකා විගතා සමුච්ඡින්නා කථංකිකථා. වෙසාරජ්ජප්පත්තොති සාරජ්ජකරානං පාපධම්මානං පහිනත්තා, තප්පට්ඨකේසු ව සීලාදිගුණෙසු සුප්පතිට්ඨිතත්තා වෙසාරජ්ජං විසාරදභාවං වෙය්‍යත්තියං පත්තො අධිගතො. සායං වෙසාරජ්ජප්පත්ති සුප්පතිට්ඨිතභාවොති කත්වා ආහ “සත්ථුසාසනෙ”ති. අත්තනා පච්චක්ඛතො දිට්ඨත්තා අධිගතත්තා න පරං පච්චෙති, න තස්ස පරො පච්චෙතබ්බො අත්ථීති අපරජ්ජච්චයො. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං අචුත්තං, තං පරතො ආගම්ස්සති. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

4. සෞභූදර්ශනවේදය

300. සුන්දරභාවෙන සාතිසයානි අඬගානි එතෙසං අත්ථිති අඬගා, රාජකුමාරානි ආහ “අඬගා නාම අඬගපාසාදිකතායා”තිආදි. ඉධාපි අධිප්පෙතා, න අමිඛට්ඨසුත්තෙ එව. ආගන්තුං න දස්සන්තීති ආගමනෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා පටික්ඛිපනවසෙන ආගන්තුං න දස්සන්ති, නානුජානිස්සන්තිති අධිප්පායො.

නිලාසොකකණ්ණකාරකොවිලාරකුන්දරාජරුක්ඛෙහි සම්මිස්සතාය තං වම්පකවනං

“නිලාදිපඤ්චවණ්ණකුසුමපටිමණ්ඩිත”න්ති දට්ඨබ්බං. න වම්පකරුක්ඛානංයෙව නිලාදිපඤ්චකුසුමතායානි වදන්ති.

“හගවා කුසුමගන්ධසුගන්ධෙ වම්පකවනෙ විහරති”ති ඉමිනා න මාපනකාලෙ එව තස්මිං නගරෙ වම්පකරුක්ඛා උස්සන්තා, අප්ඨං බො අපරභාගෙ පිති දස්සෙති. මාපනකාලෙ හි වම්පකානං උස්සන්තතාය සා නගරි “වම්පා”ති නාමං ලභි. ඉස්සරත්තානි අධිපතිභාවතො. සෙනා එතස්ස අත්ථිති සෙනිකො, සෙනිකො එව සෙනියො, අත්ථිතා චෙත්ථ බහුභාවවිසිට්ඨානි වුත්තං “මහනියා සෙනාය සමන්තාගතත්තා”ති.

301-2. සංහතානි සන්තිපතිතා, “සඬ්ඝිනො”ති වත්තබ්බෙ “සඬ්ඝි”ති පුටුත්ථෙ එකවචනං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං අධිප්පෙතත්තා, තෙනාහ “එතෙස”න්ති. රාජරාජඤ්ඤාදීනං හණ්ඩධරා පුරිසා බතා, නෙසං තායනතො ඛත්තා. සො හි යෙහි යත්ථ පෙසිතො, තත්ථ තෙසං දොසං පරිහරන්තො යුත්තපත්තවසෙන පුච්ඡිතමත්ථං කට්ඨෙති, තෙනාහ “පුච්ඡිතපඤ්ඤෙ බ්‍යාකරණසමත්ථො”ති. කුලාපදෙසාදිනා මහති මත්තා එතස්සානි මහාමත්තො.

සෞභූදර්ශනවේදය

303. විසිට්ඨං රජ්ජං විරජ්ජං, විරජ්ජමෙව චෙරජ්ජං යථා “චෙකතං චෙසය”න්ති, නානාවිධං චෙරජ්ජං නානාවෙරජ්ජං, තත්ථ ජාතානිආදිනා සබ්බං වුත්තනෙයෙනෙව චෙදිතබ්බං. උත්තමබ්‍රාහ්මණොති අභිජනසම්පත්තියා විත්තසම්පත්තියා විජ්ජාසම්පත්තියා උග්ගතතරො, උළාරො වා බ්‍රාහ්මණො. අසන්නිපාතොති ලාභමච්ඡරෙන නිජ්ජිලිතතාය අසන්නිපාතො විය හවිස්සති.

“අඬගෙහි ගමෙති ඤාපෙතිති අඬගං, හෙතූනි ආහ “ඉමිනාපි කාරණො”ති. “උභතො සුජාතො”ති එත්තකෙ වුත්තෙ යෙහි කෙහිවි ද්විති භාගෙහි සුජාතතා විඤ්ඤායෙයා. සුජාත-සද්දො ව “සුජාතො වාරුදස්සනො”තිආදිසු (ටෙරගා. 818) ආරොහසම්පත්තිපරියායොති ජාතිවසෙනෙව සුජාතතං විභාවෙතුං “මානිතො ව පිතිතො වා”ති වුත්තං. අනොරසපුත්තවසෙනාපි ලොකෙ මාතුපිතුසමඤ්ඤා දිස්සති, ඉධ පනස්ස ඔරසපුත්තවසෙනෙව ඉච්ඡිතානි දස්සෙතුං “සංසුද්ධගහණිකො”ති වුත්තං. ගබ්භං ගණ්භානි ධාරෙතිති ගහණි, ගබ්භාසයසඤ්ඤිතො මාතුකුච්ඡිප්පදෙසො. යථාභුත්තස්ස ආභාරස්ස විපාවනවසෙන ගණ්භනතො අජඩ්ඛිනතො ගහණි, කම්මජතෙජොධාතු.

පිතා ව මාතා ව පිතරො, පිතුනං පිතරො පිතාමහා, තෙසං යුගො ද්වන්දො පිතාමහයුගො, තස්මා, යාව සත්තමා පිතාමහයුගා පිතාමහද්වන්දානි එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එවඤ්ඤි පිතාමහග්ගහණෙනෙව මාතාමහොපි ගහිතොති. සො අට්ඨකථායං විසුං න උද්ධටො. යුග-සද්දො චෙත්ථ එකසෙසනෙයෙන දට්ඨබ්බො “යුගො ව යුගො ව යුගා”ති. එවඤ්ඤි තත්ථ තත්ථ ද්වන්දං ගහිතමෙව හොති, තෙනාහ “තතො උද්ධං සබ්බෙපි පුබ්බපුරිසා පිතාමහග්ගහණෙනෙව ගහිතා”ති. පුරිසග්ගහණඤ්චෙත්ථ උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන කතන්ති දට්ඨබ්බං. එවඤ්ඤි “මානිතො”ති පාළිවචනං සමත්ථිතං හොති. අක්ඛිත්තොති අප්පත්තබ්බෙසො. අනවක්ඛිත්තොති සද්ධට්ඨාලිපාකාදිසු න අවක්ඛිත්තො න ඡඩ්ඛිතො. ජාතිවාදෙනානි හෙතූමිති කරණවචනන්ති දස්සෙතුං “කෙත කාරණො”තිආදි වුත්තං. එත්ථ ව “උභතො...පෙ.... පිතාමහයුගා”ති එතෙන බ්‍රාහ්මණස්ස යොනිදොසාභාවො දස්සිතො සංසුද්ධගහණිකභාවකිත්තනතො, “අක්ඛිත්තො”ති ඉමිනා කිරියාපරාධාභාවො. කිරියාපරාධෙන හි සත්තා බෙපං පාපුණන්ති. “අනුපක්කුට්ඨො”ති ඉමිනා අයුත්තසංසග්ගාභාවො. අයුත්තසංසග්ගමිපි හි පටිච්ච සත්තා අක්කොසං ලභන්ති.

ඉස්සරොති ආධිපතෙයාසංවත්තනියකම්මබලෙන ඊසනසිලො, සා පනස්ස ඉස්සරතා විභවසම්පත්තිපච්චයා පාකටා ජාතානි අධිස්තාපරියායභාවෙනෙව වදන්තො “අධිඝොති ඉස්සරො”ති ආහ. මහන්තං ධනං අස්ස භූමිගතඤ්චෙව චෙතාසට්ඨඤ්චානි මහද්ධනො. තස්සානි තස්ස තස්ස . වදන්ති “අන්වයතො, බ්‍යතිරෙකතො ව අනුපසඬ්ඛිතකාරණං කිත්තෙමා”ති.

අධිකරුපොති විසිට්ඨරූපො උත්තමසරිරො. දස්සනං අරහතීති දස්සනියො, තෙනාහ “දස්සනෙයොග්ගො”ති. පසාදං ආවහතීති පාසාදිකො, තෙනාහ “විත්තප්පසාදජනනතො”ති. වණ්ණස්සානි වණ්ණධාතුයා. සරිරන්ති සන්නිවෙසවිසිට්ඨං කරවරණගිවාසිසාදිඅවයවසමුදායං, සො ව සණ්ඨානමුඛෙන ගස්හතීති “පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතායානි...පෙ.... සම්පත්තියා වා”ති වුත්තං. සබ්බවණ්ණෙසු සුවණ්ණවණ්ණොව උත්තමොති වුත්තං “සෙට්ඨෙන සුවණ්ණවණ්ණෙන සමන්තාගතො”ති. තථා හි බුද්ධා, වක්කවත්තිතො ව සුවණ්ණවණ්ණොව හොන්ති. බ්‍රහ්මච්ච්ඡිති උත්තමසරිරාහො, සුවණ්ණාහො ඉච්චෙව අත්ථො. ඉමමෙව හි අත්ථං සන්ධාය “මහාබ්‍රහ්මනො

සර්වසදිසෙනෙව සරිරෙන සමන්තාගතො”ති වුත්තං, න බ්‍රහ්මජුගත්තතං. අබුද්දාවකාසො දස්සනායාති ආරොහපරිණාහසම්පත්තියා, අවයවපාරිපුරියා ව දස්සනාය ඔකාසො න බුද්දකො, තෙනාහ “සබ්බානෙවා”තිආදි.

යමනියමලක්ඛණං සීලමස්ස අත්ථිති සීලවා. තං පනස්ස රත්තඤ්ඤාතාය වුද්ධං වඩ්ඪිතං අත්ථිති වුද්ධසීලී. තෙන ව සබ්බදා සම්මායොගතො වුද්ධසීලෙන සමන්තාගතො. සබ්බමෙතං පඤ්චසීලමත්තමෙව සන්ධාය වදන්ති තතො පරං සීලස්ස තත්ථ අභාවතො, තෙසඤ්ඤි අජානනතො.

යානකරණසම්පත්තියා, සික්ඛාසම්පත්තියා ව කත්ථවිපි අනුනතාය පරිමණ්ඩලපදානි බ්‍යඤ්ජනානි අක්ඛරානි එතිස්සාති පරිමණ්ඩලපදබ්‍යඤ්ජනා. අථ වා පථිජති අත්ථො එතෙනාති පදං, නාමාදි. යථාධිජ්ජෙතමත්ථං බ්‍යඤ්ජෙතිති බ්‍යඤ්ජනං, වාකාං. තෙසං පරිපුණ්ණතාය පරිමණ්ඩලපදබ්‍යඤ්ජනා. අත්ථඤ්ඤාපනෙ සාධනතාය වාචාව කරණන්ති වාක්කරණං, උදාහාරසොසො. ගුණපරිපුණ්ණභාවෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස, තෙන වා භාසිතබ්බඅත්ථස්ස. පුරෙ පුණ්ණභාවෙ. පුරෙති ව පුරිමස්මිං අත්ථෙ ආධාරෙ භුමිමං, දුතියස්මිං විසයෙ. “සුබ්බාලත්තනෙනා”ති ඉමිනා තස්සා වාචාය මුදුසණ්භවාමාහ. අපලිබුද්ධාය පිත්තසෙම්භාදිති. සන්දිට්ඨං සබ්බං දස්සෙත්වා විස එකදෙසං කථනං. විලම්බිතං සණිකං විරායිත්වා කථනං. “සන්දිද්ධවිලම්බිතාදි”ති වා පාඨො. තත්ථ සන්දිද්ධං සන්දෙහජනකං. ආදි-සද්දෙන දුක්ඛලිතානුකඩ්ඪිතාදිං සඛගණ්හාති. “ආදිමජ්ඣපරියොසානං පාකටං කත්වා”ති ඉමිනා තස්සා වාචාය අත්ථපාරිපුරිං වදන්ති.

“ජිණ්ණො”තිආදිනි පදානි සුවිඤ්ඤෙය්‍යානි, හෙට්ඨා වුත්තත්ථානි ව. දුතියනායෙ පන ජිණ්ණොති නායං ජිණ්ණතා වයොමත්තෙන, අථ ඛො කුලපරිවට්ටෙන පුරාණතාති ආහ “ජිණ්ණොති පොරාණො”තිආදි, තෙන තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කුලවසෙන උදිතොදිතභාවමාහ. ජාතිවුද්ධියා “වයොඅනුජ්ජත්තො”ති වක්ඛමානත්තා, ගුණවුද්ධියා තතො සාතිසයත්තා ව “වුද්ධොති සීලාචාරාදිගුණවුද්ධියා යුත්තො”ති ආහ. තථා ජාතිමහල්ලකතාය වක්ඛමානත්තා “මහල්ලකො”ති පදෙන විභවමහත්තතා යොජිතා. මග්ගපටිපත්තොති බ්‍රාහ්මණානං පටිපත්තිවිටී උපගතො තං අවොක්කම්ම වරණතො. අත්තිමවයන්ති පච්ඡිමවයං.

බුද්ධගුණකථාවණ්ණනා

304. තාදිසෙහි මහානුභාවෙහි සද්ධිං යුගග්ගාහවසෙනපි දහනං න මාදිසානං අනුවිජ්චිකං, කුතො පන උක්කංසනන්ති ඉදං බ්‍රාහ්මණස්ස න යුත්තරූපන්ති දස්සෙත්තො ආහ “න ඛො පන මෙකං යුත්ත”න්තිආදි. සදිසාති එකදෙසෙන සදිසා. න හි බුද්ධානං ගුණෙහි සබ්බථා සදිසා කෙවිපි ගුණා අඤ්ඤෙසු ලබ්භන්ති. ඉතරෙති අත්තතො ගුණෙහි අසදිසගුණෙ. ඉදන්ති ඉදං අත්ථජානං. ගොපදකන්ති ගාවියා පදෙ ධීතඋදකං.

සට්ඨිකුලසතසහස්සන්ති සට්ඨිසහස්සාධිකං කුලසතසහස්සං කුලපරියායෙනාති සුද්ධොදනමහාරාජස්ස කුලානුක්කමෙන ආගතං. තෙසුපිති තෙසුපි වතුසු නිධිසු. ගහිතගහිතන්ති ගහිතං ගහිතං යානං පුරතියෙව ධනෙන පටිපාකතිකමෙව හොති. අපරිමාණොයෙවාති “එත්තකො එසො”ති කෙනවි පරිච්ඡින්නදිතුං අසක්කුණෙය්‍යනාය අපරිච්ඡින්නො එව.

තත්ථානි මඤ්චකෙ. සීහසෙය්‍යං කප්පෙසීති යථා රාහු අසුරින්දො ආයාමතො, විත්ථාරතො උබ්බෙධතො ව හගවතො රූපකායස්ස පරිච්ඡේදං ගහෙතුං න සක්කොති, තථා රූපං ඉද්ධාභිසඬ්ඛාරං අභිසඬ්ඛරොන්තො සීහසෙය්‍යං කප්පෙසී.

කිලෙසෙහි ආරකත්තා පරිසුද්ධට්ඨෙත අරියන්ති ආහ “අරියං උත්තමං පරිසුද්ධ”න්ති. අනවජ්ජට්ඨෙත කුසලං, න සුඛවිපාකට්ඨෙත. කත්ථවි වතුරාසීතිපාණසහස්සානි, කත්ථවි අපරිමාණාපි දෙවමනුස්සා යස්මා වතුච්ඡිනියා යානෙසු අසඬ්ඛොය්‍යා අපරිමෙය්‍යා දෙවමනුස්සා මග්ගඵලාමතං පිටිංසු, කොට්ඨසතසහස්සාදිපරිමාණෙනපි බහු එව, තස්මා අනුත්තරාචාරසික්ඛාපනවසෙන හගවා බහුනං ආවරියො. තෙති කාමරාගතො අඤ්ඤෙ හගවතො පහිනකිලෙසෙ. කෙළනාති කෙළායනා ධනායනා.

අපාපපුරෙක්ඛාරොති අපාපෙ පුරෙ කරොති, න වා පාපං පුරතො කරොතිතිපි අපාපපුරෙක්ඛාරොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං. “අපාපෙ නවලොකුත්තරධම්මෙ”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අපාපෙති පාපපටිපක්ඛෙ, පාපරහිතෙ ව. බ්‍රහ්මනි සෙට්ඨෙ බුද්ධෙ හගවති හවා තස්ස ධම්මදෙසනාවසෙන අරියාය ජාතියා ජාතත්තා, බ්‍රහ්මනො වා හගවතො හිතා ගරුකරණාදිනා, යථානුසිට්ඨපටිපත්තියා ව, බ්‍රහ්මං වා සෙට්ඨං අරියමග්ගං ජානාතිති බ්‍රහ්මඤ්ඤා, අරියසාවකසඬ්ඛානා පජා, තෙනාහ “සාරිපුත්තා”තිආදි. පකතිබ්‍රාහ්මණජාතිවසෙනාපි “බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජායා”ති පදස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බොති දස්සෙතුං. “අපිවා”තිආදි වුත්තං.

තිරොරට්ඨා තිරොජනපදානි එත්ථ රජ්ජං රට්ඨං, රාජන්ති රාජානො එතෙනාති, තදෙකදෙසභුතා පදෙසා පන ජනපදො,ජනා පථිජන්ති එත්ථ සුබජීවිකං පාපුණන්තිති. පුච්ඡාය වා දොසං සල්ලක්ඛෙත්වාති සම්බන්ධො.

අසමත්වන්නන් අත්තනො අසමත්වන. හගවා විස්සජ්ජෙති තෙසං උපනිස්සයසම්පත්තිං, ඤාණපරිපාකං, විත්තාචාරඤ්ච ඤත්වාති අධිප්පායො.

“එහි ස්වාගතවාදී”නි ඉමිනා සුඛසම්භාසපුබ්බකං පියවාදිතං දස්සෙති, “සබ්බලො”නි ඉමිනා සංඝභවාචනං, “සම්මොදකො”නි ඉමිනා පටිසන්ධාරකුසලනං, “අභාකුටිකො”නි ඉමිනා සබ්බත්තේව විප්පසන්තමුඛනං, “උත්තානමුඛො”නි ඉමිනා සුඛාලාපනං, “පුබ්බභාසී”නි ඉමිනා ධම්මානුග්ගහස්ස ඔකාසකරණතො භික්ඛුසංඝයනං හගවතො විභාවෙති.

යත්ථ කිරාති කිර-සද්දො අරුචිසුවනත්ථො, තෙන හගවතා අධිවුත්ථපදෙසෙ න දෙවතානුභාවෙන මනුස්සානං අනුපද්දවතා, අථ ඛො බුද්ධානුභාවෙනාති දස්සෙති. තෙනාහ “අපිවා”නිආදි.

අනුසාසිතබ්බොති විනෙයාජනසමුහො ගස්හතීති නිබ්බන්තිතං අරියසංඝසමෙව දස්සෙතුං “සයං වා”නිආදි වුත්තං, අනන්තරස්ස විධි පටිසෙධො වාති කත්වා. “තාදිසොවා”නි ඉමිනා “සයං වා”නිආදිනා වුත්තවිකප්පො එව පච්චාමට්ඨොති. “පුරිමපදස්සෙව වා”නි විකප්පන්තරග්ගහණං. බහුනං තිත්ථකරානන්ති පුරණාදිතං අනෙකෙසං තිත්ථකරානං, නිද්ධාරණෙ වෙතං සාම්චවනං. කාරණෙනාති අප්පිච්ඡසන්තුට්ඨතාදිසමාරොපනලක්ඛණෙන කාරණෙන. ආගන්තුකා නවකාති අභිනවා ආගන්තුකා අබ්භාගතා. පරියාපුණාමීති පරිච්ඡන්දිතුං ජානාමි සක්කොමි, තෙනාහ “ජානාමි”නි. “කප්පමිපි වෙ අඤ්ඤමභාසමානො”නි අභුතපරිකප්පනවචනමෙතං තථා භාසමානස්ස අභාවතො.

305. අලං-සද්දො අරහත්තොපි හොති “අලමෙව නිබ්බන්දිතු”න්තිආදිසු (සං. නි. 1.124) වියාති ආහ “අලමෙවාති යුත්තමෙවා”නි. පුට්ඨො නෙත්වා අසිතබ්බතො පරිභුඤ්ජිතබ්බතො පුට්ඨොසං වුව්චති පාථෙයාං. පුට්ඨොසෙන පුරිසෙන.

සොණදණ්ඩපරිචිතක්කවණ්ණනා

307. උභතොපක්ඛිකාති මිච්ඡාදිට්ඨිසම්මාදිට්ඨිතං වසෙන උභයපක්ඛිකා. කෙරාටිකාති සඨා.

බ්‍රාහ්මණපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා

309. විසාතන්ති චිත්තදුක්ඛං.

311-3. සුජන්ති හොමදබ්බිං පග්ගණ්හන්තෙසුති ජුහනත්ථං ගණ්හනකෙසු, ඉරුබ්බිජ්ජෙසුති අත්ථො. පඨමො වාති තත්ථ සන්තිපතිතෙසු යජනකිරියායං සබ්බපධානො වා. දුතියො වාති තදනන්තරො වා. “සුජ”න්ති කරණෙ එතං උපයොගවචනන්ති ආහ “සුජායා”නි. අග්ගිහුත්තපමුඛතාය යඤ්ඤස්ස යඤ්ඤෙ දියාමානං සුජාමුඛෙන දියතීති ආහ “සුජාය දියාමාන”න්ති. පොරාණාති අට්ඨකථාවරියා. විසෙසතොති විජ්ජාවරණවිසෙසතො, න බ්‍රාහ්මණෙහි ඉච්ඡිතවිජ්ජාවරණමත්තතො. උත්තමබ්‍රාහ්මණස්සාති අනුත්තරදක්ඛිණෙයානාය උක්කට්ඨබ්‍රාහ්මණස්ස. බ්‍රාහ්මණසමයන්ති බ්‍රාහ්මණසිද්ධන්තං. මා හින්දි මා චිනාසෙසි.

316. සමසමොති සමොයෙව හුත්වා සමො. භිනොපමවසෙනපි සමතා වුව්චතීති තං නිවත්තෙන්තො “යපෙත්වා එකදෙසසමත්ත”න්තිආදිභාහ. කුලකොට්ඨපරිදිපනන්ති කුලආදිපරිදිපනං අථාපි සියාති අථාපි කුම්භාකං එවං පරිචිතක්කො සියා. බ්‍රාහ්මණභාවං සාධෙති වණ්ණො. මත්තජාතීසුපි එසෙව නයො. සීලමෙව සාධෙස්සති බ්‍රාහ්මණභාවං. කස්මාති වෙ? ආහ “තස්මිඤ්භිස්සා”නිආදි. සම්මොහමත්තං වණ්ණොදයොති වණ්ණමත්තජාතියො හි බ්‍රාහ්මණභාවස්ස අභිගන්ති සම්මොහමත්තමෙතං අසමචෙක්ඛිතාභිමානභාවතො.

සීලපඤ්ඤාකථාවණ්ණනා

317. කථිතො බ්‍රාහ්මණෙන පඤ්ඤොති “සීලවා ව හොති”නිආදිනා ද්විත්තමෙව අභිගානං වසෙන යථාපුච්ඡිතො පඤ්ඤො යථාවතො විස්සජ්ජිතො එත්ථාති එතස්මිං යථාවිස්සජ්ජිතෙ අත්ථො. තස්සාති සොණදණ්ඩස්ස. සීලපරිසුද්ධාති සීලසම්පත්තියා සබ්බසො සුද්ධා අනුපක්තිලිට්ඨා. කුතො දුස්සීලෙ පඤ්ඤා අසමාහිතත්තා තස්ස. ජලෙ එළමුගෙ කුතො සීලන්ති ජලෙ එළමුගෙ දුස්පඤ්ඤෙ කුතො සීලං සීලවිභාගස්ස, සීලපරිසොධකුපායස්ස ව අජානනතො. පකට්ඨං උක්කට්ඨං ඤාණං පඤ්ඤාණන්ති, පාකතිකං ඤාණං නිවත්තෙතුං “පඤ්ඤාණ”න්ති වුත්තන්ති තයිදං පකාරෙහි ජානනතො පඤ්ඤාචාති ආහ “පඤ්ඤාණන්ති පඤ්ඤා යෙවා”නි.

සීලෙනධොතාති සමාධිපදට්ඨානෙන සීලෙන සකලසංකිලෙසමලවිසුද්ධියා ධොතා විසුද්ධා, තෙනාහ “කථං පනා”නිආදි. තත්ථ ධොවතීති සුජ්ඣති. මහාසට්ඨිවස්සත්ථෙරො වියාති සට්ඨිවස්සමහාථෙරො විය.

වෙදනාපරිග්ගහමත්තමිති එත්ථ වෙදනාපරිග්ගහො නාම යථාඋප්පන්නං වෙදනං සභාවරසනො උපධාරෙත්වා “අයං වෙදනා එස්සං පටිච්ච, සො එස්සො අනිච්චො දුක්ඛො විපරිණාමධම්මො”ති ලක්ඛණත්තයං ආරොපෙත්වා පවත්තිතවිපස්සනා. එවං විපස්සන්තෙන “සුඛෙන සක්කා සා වෙදනා අධිවාසෙතුං “වෙදනා එව වෙදියති”ති. වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වාති යථාඋප්පන්නං දුක්ඛං වෙදනං අනනුවත්තිත්වා විපස්සනං ආරහිත්වා වීථිං පටිපන්නාය විපස්සනාය තං විනොදෙත්වා. සංසුමාරපතිතෙනාති කුම්භිලෙන විය භූමියං උරෙන නිපජ්ජනෙන. පඤ්ඤාය සීලං ධොවිත්වාති අඛණ්ඩාදිභාවාපාදනෙන සීලං ආදිමජ්ඣපරියොසානෙසු පඤ්ඤාය සුවිසොධිතං කත්වා.

318. “කස්මා ආහා”ති උපරිදෙසනාය කාරණං පුච්ඡති. ලජ්ජා නාම “සීලස්ස ජාතියා ව ගුණදොසපකාසනෙන සමණෙන ගෞතමෙන පුච්ඡිතපඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසී”ති පරිසාය පඤ්ඤාතතා. එත්තකපරමාති එත්තකඋක්කංසකොට්ඨා පඤ්ච සීලාති, වෙදත්තයවිභාවනං පඤ්ඤඤ්ච ලක්ඛණාදිතො නිද්ධාරෙත්වා ජානනං නත්ථි, කෙවලං තත්ථ වච්ඡරමා මයන්ති දස්සෙතිති ආහ “සීලපඤ්ඤාණන්ති වචනමෙව පරමං අම්භාක”න්ති. “අයං පන විසෙසො”ති ඉදං නියානනාපෙක්ඛං සීලනිද්දෙසෙ, තෙනාහ “සීලම්චිචෙව නියානිත”න්ති. සාමඤ්ඤඵලෙ පන “සාමඤ්ඤඵල” මච්චෙව නියානිතං, පඤ්ඤානිද්දෙසෙ පන ක්කානපඤ්ඤං අධිට්ඨානං කත්වා විපස්සනාපඤ්ඤාවසෙනෙව පඤ්ඤානියානනං කතං, තෙනාහ “පයමජ්ඣානාදීති”ති.

සොණදණ්ඩඋපාසකත්තපටිවෙදනාකථාවණ්ණනා

321-2. නත්තාති පුත්තපුත්තො. අගාරවං නාම නත්ථි, න වායං භගවති අගාරවෙන “අහඤ්චෙව ඛො පනා”තිආදිමාහ, අථ ඛො අත්තලාහපරිභානිභයෙන. අයඤ්ඨි යථා තථා අත්තනො මහාජනස්ස සම්භාවනං උප්පාදෙත්වා කොහඤ්ඤෙන පරෙ විම්භාපෙත්වා ලාභුප්පාදං නිජ්ඣිසන්තො විචරති, තස්මා තථා අවොච, තෙනාහ “ඉම්භා කිරා”තිආදි.

තඬ්ඛණානුරූපායාති යාදිසී තදා තස්ස අජ්ඣාසයප්පවත්ති, තදනුරූපායාති අත්ථො. තස්ස තදා තාදිසස්ස විචට්ටසන්තිස්සිතස්ස ඤාණස්ස පරිපාකස්ස අභාවතො කෙවලං අබ්භුදයනිස්සිතො එව අත්ථො දස්සිතොති ආහ “දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකමත්ථං සන්දස්සෙත්වා”ති, පච්චක්ඛතො විභාවෙත්වාති අත්ථො. කුසලෙ ධම්මෙති තෙභූමකෙ කුසලෙ ධම්මෙ, “චතුභූමකෙ”තිපි වත්තුං වට්ටනියෙව, තෙනෙවාහ “ආයතිං නිබ්බානත්ථාය වාසනාභාගියා වා”ති. තත්ථාති කුසලධම්මෙ යථා සමාදයිතෙ. නන්ති බ්‍රාහ්මණං සමුත්තෙජෙත්වාති සම්මදෙව උපරුපරි නිසානෙත්වා පුඤ්ඤකිරියාය තික්ඛවිසදභාවං ආපාදෙත්වා. තං පන අත්ථතො තත්ථ උස්සාහජනනං හොතීති ආහ “සඋස්සාහං කත්වා”ති. එවං පුඤ්ඤකිරියාය සඋස්සාහතා, එවරූපං ගුණසමඬ්ඨිතා ව නියමතො දිට්ඨධම්මිකා අත්ථසම්පාදනීති එවං සඋස්සාහතාය, අඤ්ඤෙහි ව තස්මිං විජ්ජමානගුණෙහි සම්පහංසෙත්වා සම්මදෙව භට්ඨතුට්ඨභාවං ආපාදෙත්වා.

යදි භගවා ධම්මරත්තනවස්සං වස්සි, අථ කස්මා සො විසෙසං නාධිගච්ඡතිති ආහ “බ්‍රාහ්මණො පනා”තිආදි. යදි එවං කස්මා භගවා තස්ස තථා ධම්මරත්තනවස්සං වස්සිති ආහ “කෙවලමස්සා”තිආදි. න හි භගවතො නිරත්ථකා දෙසනා හොතීති.

සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

5. කුටදන්තසුත්තවණ්ණනා

323. පුරිමසුත්තද්වයෙති අම්බට්ඨසොණදණ්ඩසුත්තද්වයෙ. චුත්තනයමෙවානි යං තත්ථ ආගතසදිසං ඉධාගතං තං අත්ථවණ්ණනානො චුත්තනයමෙව, තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බන්ති අත්ථො. “තරුණො අම්බරුක්බො අම්බලට්ඨිකා”ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.2) බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනායං චුත්තන්ති ආහ “අම්බලට්ඨිකා බ්‍රහ්මජාලෙ චුත්තසදිසාවා”ති.

යඤ්ඤාචාටං සම්පාදෙන්වා මහායඤ්ඤං උද්දිස්ස සවිඤ්ඤාණකානි, අවිඤ්ඤාණකානි ච යඤ්ඤපකරණානි උපට්ඨපිතානිති චුත්තං පාළියං “මහායඤ්ඤො උපක්බටො”ති, තං උපක්බරණං තෙසං තථාසජ්ජනන්ති ආහ “උපක්බටොති සජ්ජිතො”ති. වච්ඡතරසකානිති යුවහාවජ්ජන්තානි බලවච්ඡසකානි, තෙ පන වච්ඡා එව හොන්ති, න දම්මා බලිබද්දා වානි ආහ “වච්ඡසකානි”ති. එතෙති උසභාදයො උරබ්භපරියොසානා. අනෙකෙසන්ති අනෙකජාතිකානං. සඬ්ඛ්‍යාවසෙන අනෙකතා සත්තසතග්ගහණෙනෙව පරිච්ඡින්නා. මිගපක්ඛින්නන්ති මහිංසරුරුපසදකුරුඬිගගොකණ්ණමිගානඤ්ඤෙව මොරකපිඤ්ජරතිත්තිරකපොතාදිපක්ඛිනඤ්ඤෙව.

328. යඤ්ඤසඬ්ඛ්‍යාතස්ස පුඤ්ඤස්ස යො සංකිලෙසො, තස්ස නිවාරණතො නිසෙධනතො විධා වුව්චන්ති චිජ්ජට්ඨාරවිනොදනා. තතො එව තා තං පුඤ්ඤාභිසන්දං අවිච්ඡින්නදිත්වා යපෙන්නිති “යපනා”ති චුත්තා. තාසං පන යඤ්ඤස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානාවසෙන තිසු කාලෙසු පවත්තියා යඤ්ඤො තිට්ඨපනොති ආහ “තිට්ඨපනන්ති අත්ථො”ති. පරික්බරොන්ති අභිසඬ්ඛරොන්තිති පරික්බාරා, පරිවාරානි චුත්තං. “සොළසපරික්බාරන්ති සොළසපරිවාර”න්ති.

මහාවිජිතරාජයඤ්ඤකථාවණ්ණනා

336. පුබ්බවරිතන්ති අත්තනො පුරිමජාතිසම්භූතං බොධිසම්භාරභූතං පුඤ්ඤවරියං. තථා හිස්ස අනුගාමිනොව නිධිස්ස ථාවරො නිධි නිදස්සිතො. අඬ්ඪතා නාම විභවසම්පන්නතා, සා තං තං උපාදායුපාදාය වුව්චන්ති ආහ “යො කොචි අත්තනො සන්තකෙන විභවෙන අඬ්ඪො හොති”ති. තථා මහද්ධනතාපිති තං උක්කංසගතං දස්සෙතුං. “මහතා අපරිමාණසඬ්ඛෙයන ධනෙන සමන්නාගතො”ති චුත්තං. භුඤ්ජිතබ්බතො පරිභුඤ්ජිතබ්බතො විසෙසතො කාමා හොගො නාමාති ආහ “පඤ්චකාමගුණවසෙනා”ති. පිණ්ඩපිණ්ඩවසෙනාති භාජනාලඬ්ඪකාරාදිවිභාගං අනුත්වා කෙවලං බණ්ඩබණ්ඩවසෙන.

මාසකාදීනි ආදි-සද්දෙන ථාලකාදිං සඬ්ඛණ්ණාති. භාජනාදීනි ආදි-සද්දෙන වත්ථසෙය්‍යාවසථාදිං සඬ්ඛණ්ණාති. සුවණ්ණරජතමණ්ණමුත්තාවෙච්චරියවජීරපවාළානි “සත්තරතනානි”ති වදන්ති. සාලිව්හිආදි පුබ්බණ්ණං පුරක්බතංසස්සඵලන්ති කත්වා. තබ්බිපරියායතො මුග්ගමාසාදි අපරණ්ණං. දෙවස්සිකං...පෙ.... වසෙනාති දිවසෙ දිවසෙ පරිභුඤ්ජිතබ්බදාතබ්බවඬ්ඪෙතබ්බාදිවිධිනා පරිවත්තනකධනධඤ්ඤවසෙන.

කොට්ඨං වුව්චති ධඤ්ඤස්ස ආයපනට්ඨානං, කොට්ඨභූතං අගාරං කොට්ඨාගාරං තෙනාහ “ධඤ්ඤෙන...පෙ.... ගාරො වා”ති. එවං සාරගබ්භං “කොසො”ති, ධඤ්ඤස්ස ආයපනට්ඨානඤ්ඤෙව “කොට්ඨාගාර”න්ති දස්සෙත්වා ඉදානි තතො අඤ්ඤාථා තං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ යථා අසිනො තික්ඛ්‍යාවපරිහාරතො පරිච්ඡදො “කොසො”ති වුව්චති, එවං රඤ්ඤො තික්ඛ්‍යාවපරිහරණත්තා චතුරඬ්ඛිති සෙනා “කොසො”ති ආහ “චතුබ්බිධො කොසො හත්ථි අස්සා රථා පත්ති”ති. “වත්ථකොට්ඨාගාරග්ගහණෙනෙව සබ්බස්සාපි භණ්ඩට්ඨපනට්ඨානස්ස ගහිතත්තා තිවිධං කොට්ඨාගාරන්ති චුත්තං. “ඉදං එවං බහු”න්තිආදි රාජා තමත්ථං ජානන්තොව භණ්ඩාගාරිකෙන කථාපෙත්වා පරිසාය නිස්සද්දභාවාපාදනත්ථඤ්ඤෙව ආහ එවං මෙ පකතික්බොහො න භවිස්සතිති.

337-8. බ්‍රාහ්මණො වින්තෙසි ජනපදස්ස අනුපද්දවත්ථඤ්ඤෙව යඤ්ඤස්ස ව විරානුපවත්තනත්ථඤ්ඤෙව, තෙනාහ “අයං රාජා”තිආදි.

සත්තානං භික්ඛස්ස සුබස්ස ව විදුසනතො අභික්ඛස්ස දුක්ඛස්ස ව ආවහනතො වොරා එව කණ්ටකා, තෙහි වොරකණ්ටකෙහි. යථා ගාමවාසිනං සාතා ගාමසාතා, එවං පන්ථිකානං දුහතා විබාධනා පන්ථදුහතා. අධම්මකාරීති ධම්මතො අපෙතස්ස අයුත්තස්ස කරණසිලො, අත්තනො විජිතෙ ජනපදාදීනං තතො අනත්ථතො තායනෙන බත්තියො යො බත්තධම්මො, තස්ස වා අකරණසිලොති අත්ථො. දස්සවො එව බීලසදිසත්තා දස්සුබ්බිලං. යථා හි බෙත්තෙ බීලං කසනාදීනං සුබජ්ජවත්තිං, මූලසත්තානෙන සස්සස්ස බුද්ධිඤ්ඤෙව විබන්ධති, එවං දස්සවො රජ්ජෙ රාජාණාය සුබජ්ජවත්තිං, මූලවිරුල්භියා ජනපදානං පරිබුද්ධිඤ්ඤෙව විබන්ධන්ති. තෙන චුත්තං “දස්සවො එව බීලසදිසත්තා දස්සුබ්බිල”න්ති. වධ-සද්දො හිංසනත්ථොපි හොතිති චුත්තං. “මාරණෙන වා කොට්ටනෙන වා”ති. අද්දුබන්ධනාදිනාති ආදි-සද්දෙන රජ්ජුබන්ධනසඬ්ඛිකබන්ධනාදිං සඬ්ඛණ්ණාති. ජාතියාති ධනජාතියා, තෙනාහ “සතං ගණ්භවා”තිආදි. පඤ්චසිබ්බුණ්ඩකරණන්ති කාකපක්බකරණං. ගොමයසිඤ්ඤවනන්ති සීසෙ ජකණොදකාවසෙවනං.

කුදුණ්ඩකබන්ධනන්ති ගද්දුලබන්ධනං. එවමාදීනීති ආදි-සද්දෙන බුරමුණ්ඩං කරිත්වා හස්මපුටපොථනාදිං සඬගණ්හාති. උභනිස්සාමීති උද්ධරිස්සාමී, අපනෙස්සාමීති අත්ථො. උස්සහන්තීති පුබ්බෙ තත්ථ කතපරිවයනාය උස්සාහං කාතුං සක්කොන්ති. අනුප්පදෙතුති අනු අනු පදෙතු, තෙනාහ “දින්නෙ අප්පභොන්තෙ”තිආදි. සක්ඛිකරණපණ්ණාරොපනානි වඩ්ඪියා සහ වා විනා වා පුන ගහෙතුකාමස්ස, ඉධ පන තං නත්ථීති ආහ “සක්ඛිං අකත්වා”තිආදි, තෙනාහ “මුලවිජෙජ්ජවසෙනා”ති. පකාරතො හණ්ඩානි ආහරති සම්හරති පරිවයති එතෙනානි පාහතං, හණ්ඩමුලං.

දිවසෙ දිවසෙ දාතබ්බහත්තං දෙවසිකහත්තං. “අනුමාසං, අනුපොසථ”න්තිආදිනා දාතබ්බං වෙතනං මාසිකාදිපරිබ්බයං. තස්ස තස්ස කුලානුරූපෙන කම්මානුරූපෙන සුරහාවානුරූපෙනානි පව්චෙකං අනුරූප-සද්දො යොජෙතබ්බො. සෙනාපච්චාදි යානන්තරං. සකකම්මපසුතත්තා, අනුපද්දවත්තා ව ධනධස්සානං රාසිකො රාසිකාරහුතො. ඛෙමෙන ඨිතානි අනුපද්දවෙන පවත්තා, තෙනාහ “අභයා”ති, කුතොච්චි භයරහිතානි අත්ථො.

චතුපරික්ඛාරවණ්ණනා

339. තස්මිං තස්මිං කිච්චෙ අනුයන්ති අනුවත්තන්තීති අනුයන්තා, අනුයන්තා එව ආනුයන්තා යථා “අනුභාවො එව ආනුභාවො”ති. අස්සාති රඤ්ඤො. තෙති ආනුයන්තබන්තියාදයො. අත්තමනා න භවිස්සන්ති “අම්හෙ එත්ථ බහි කරොති”ති. නිබන්ධවිපුලාගමො ගාමො නිගමො, විවඩ්ඪිතමහාආයො මහාගාමොති අත්ථො. ඡනපද-සද්දො හෙට්ඨා චුත්තත්ථො එව. ඡන්තං පකතීනං වසෙන රඤ්ඤො හිතසුබාහිබුද්ධි, තදෙකදෙසා ව ආනුයන්තාදයොති චුත්තං “යං තුම්භාකං අනුජානනං මම භවෙය්‍ය දීසරත්තං හිතාය සුබායා”ති.

අමා සහ භවන්ති කිච්චෙසුති අමච්චා, රජ්ජකිච්චවොසාසනකා. තෙ පන රඤ්ඤො පියා, සහපවත්තනකා ව භොන්තීති ආහ “පියසභායකා”ති. රඤ්ඤො පරිසති භවාති පාරිසජ්ජා, තෙ පන කෙති ආහ “සෙසා ආණන්තිකරා”ති, යථාචුත්තආනුයන්තබන්තියාදී හි අවසෙසා රඤ්ඤො ආණාකරාති අත්ථො. සතිපි දෙය්‍යධම්මෙ ආනුභාවසම්පත්තියා, පරිවාරසම්පත්තියා ව අභාවෙ තාදිසං දාතුං න සක්කා, වුඩ්ඪිකාලෙ ව තාදිසානම්පි රාජුනං තදුභයං භායතෙවාති ආහ “මහල්ලකාලෙ...පෙ.... න සක්කා”ති. අනුමතියාති අනුජානනෙන, පක්ඛාති සපක්ඛා යඤ්ඤස්ස අඬගහුතා. පරික්ඛරොන්තීති පරික්ඛාරා, සම්භාරා. ඉමෙ තස්ස යඤ්ඤස්ස අඬගහුතා පරිවාරා විය භොන්තීති ආහ “පරිවාරා භවන්ති”ති.

අට්ඨපරික්ඛාරවණ්ණනා

340. යසසාති ආනුභාවෙන, තෙනාහ “ආණායපනසමත්ථතායා”ති. සද්දහතීති “දාතා දාතස්ස ඵලං පච්චනුභොති”ති පත්තියායති. දානෙ සුරොති දානසුරො දෙය්‍යධම්මෙ ඊසකම්පි සඬගං අකත්වා මුත්තවාගො. ස්වායමත්ථො කම්මස්සකතඤ්ඤාණස්ස තික්ඛවිසදහාවෙන වෙදිතබ්බො, තෙනාහ “න සද්ධාමත්තකෙනෙවා”තිආදි. යස්ස හි කම්මස්සකතා පච්චක්ඛතො විය උපට්ඨානි, සො එවං චුත්තො. යං දානං දෙතීති යං දෙය්‍යධම්මං පරස්ස දෙති. තස්ස පති හුත්වාති තබ්බිසයං ලොභං සුචුද්ධ අභිභවන්තො තස්ස අධිපති හුත්වා දෙති අනධිභවතීයත්තා. “න දාසො, න සභායො”ති වත්වා තදුභයං අන්වයතො, බ්‍යතිරෙකතො ව දස්සෙතුං “යො හී”තිආදි චුත්තං. දාසො හුත්වා දෙති තණ්හාය දාතස්ස දාසබ්‍යතං උපගතත්තා. සභායො හුත්වා දෙති තස්ස පියභාවානිස්සජ්ජනතො. සාමී හුත්වා දෙති තත්ථ තණ්හාදාසබ්‍යතො අත්තනං මොවෙත්වා අභිභුය්‍ය පවත්තනතො. සාමීපරිභොගසදිසා හෙතස්සායං පවත්තතීති.

සම්මපාපා සමණා, බාහිකපාපා බ්‍රාහ්මණා උක්කට්ඨනීද්දෙසෙන, පබ්බජ්ජාමත්තසමණා ජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණා පන කපණාදිග්ගහණෙනෙවෙත්ථ ගහිතානි අධිප්පායො. දුග්ගතානි දුක්කරජීවිකං උපගතා කසිරචුත්තකා, තෙනාහ “දලිද්දමනුස්සා”ති. අද්ධිකානි අද්ධානමග්ගගාමිතො. වණ්ඛිකානි දායකානං ගුණකිත්තවසෙන, කම්මඵලකිත්තනමුඛෙන ව යාවනකා සෙය්‍යාථාපි නග්ගවරියාදයො, තෙනාහ “ඉට්ඨං දින්න”න්තිආදි. “පසතමත්ත”න්ති විහිතණ්ඩුලාදිවසෙන චුත්තං, “සරාවමත්ත”න්ති යාගුහත්තාදිවසෙන. ඔපානං චුච්චති ඔගාහෙත්වා පාතබ්බතො නදිතළාකාදීනං සබ්බසාධාරණත්ථං ඔපානං විය භුතොති ඔපානභුතො, තෙනාහ “උද්දානභුතො”තිආදි. සුතමෙව සුතජානන්ති ජාත-සද්දස්ස අනන්තත්තරවාචකතමාහ යථා “කොසජාත”න්ති.

අතීතාදිඅත්ථවිත්තනසමත්ථතා නාමස්ස රඤ්ඤො අනුමානවසෙන, ඉතිකත්තබ්බතාවසෙන ව වෙදිතබ්බා, න බුද්ධානං විය තත්ථ පච්චක්ඛදස්සිතායාති දස්සෙතුං “අතීතෙ”තිආදි චුත්තං. අඬ්ඪතාදයො තාව යඤ්ඤස්ස පරික්ඛාරා භොන්තු තෙහි විනා තස්ස අසිජ්ඣනතො, සුජාතතා සුරූපතා පන කථන්ති ආහ “එතෙහි කිරා”තිආදි. එත්ථ ව කෙච්චි “යථා අඬ්ඪතාදයො යඤ්ඤස්ස එකංසතො අඬ්ඪගානි, න එවමභිජාතතා, අභිරූපතා වාති දස්සෙතුං කිරසද්දග්ගහණ”න්ති වදන්ති “අයං දුජ්ජාතො”තිආදි වචනස්ස අනෙකන්තිකතං මඤ්ඤමානා, තයිදං අසාරං, සබ්බසාධාරණවසෙන හෙස යඤ්ඤාරම්භො තත්ථ සියා කෙසඤ්චි තථාපරිචිතක්කොති තස්සාපි අවකාසාභාවාදස්සනත්ථං තථා චුත්තත්තා. කිර-සද්දො පන තදා බ්‍රාහ්මණෙන වින්තිතාකාරසුචනත්ථො දට්ඨබ්බො.

එවමාදීනිති ආදි-සද්දෙන “අයං විරූපො දලිද්දො අප්පෙසක්කො අස්සද්ධො අප්පස්සුතො අනත්ථස්සු න මෙධාවී”ති එතෙසං සඬගහො දට්ඨබ්බො.

වතුපරික්ඛාරාදිවණ්ණනා

341. “සුඡං පග්ගණ්හන්තාන”න්ති පුරොහිතස්ස සයමෙව කට්ඨජුග්ගණණොතනෙන එවං සහත්ථා, සක්කච්චස්සද්ධා දානෙ යුත්තතා ඉච්ඡිතබ්බාති දස්සෙති . එවං දුප්ඡාතස්සාති එත්ථාපි හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

342. තිණ්ණං යානානන්ති දානස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානභූතාසු තිසු භූමිසු, අවත්ථාසුති අත්ථො. වලන්තීති කම්පන්ති පුරිමාකාරෙන න තිට්ඨන්ති. කරණත්ථෙති තතියාවිහන්තිඅත්ථෙ. කත්තරි හෙතං සාමිවචනං කරණියසද්දාපෙක්ඛාය. “පච්චානුතාපො න කත්තබ්බො”ති වත්ථා තස්ස අකරණුපායං දස්සෙතුං “පුබ්බවෙනනා පන අවලා පතිට්ඨපෙතබ්බා”ති චුත්තං. තත්ථ අවලාති දළ්භා කෙනචි අසංගීරා. පතිට්ඨපෙතබ්බාති සුපතිට්ඨිතා කාතබ්බා. එවං කරණෙන හි යථා තං දානං සම්පති යථාධිප්පායං නිප්පජ්ජති, එවං ආයතිමිපි විපුලඵලතායාති ආහ “එවස්සද්ධි දානං මහජ්ඣං භොතිති දස්සෙති”ති, විප්පට්ඨාරෙන අනුපක්කිලිට්ඨභාවතො. මුස්සවෙනනාති පරිච්චාගවෙනනා. තස්සා නිව්චලභාවො නාම මුත්තවගතා පුබ්බාභිසඬ්ඛාරවසෙන උළාරභාවො, සමනුස්සරණවෙනනාය පන නිව්චලභාවො “අහො මයා දානං දින්නං සාධු සුට්ඨු”ති තස්ස සක්කච්චං පච්චවෙක්ඛණාවසෙන වෙදිතබ්බො. තථා අකරොන්තස්සාති මුස්සවෙනනං, තත්ථ පච්චාසමනුස්සරණවෙනනස්සද්ධි චුත්තනයෙන නිව්චලං අකරොන්තස්ස විප්පට්ඨාරං උප්පාදෙන්තස්ස. ඛේතවිසෙසෙ පරිච්චාගස්ස කතන්තා ලද්ධෙසුපි උළාරෙසු භොගෙසු චිත්තං නාපි නමති. යථා කථන්ති ආහ “මහාරොරුචං උපපන්තස්ස සෙට්ඨිගහපතිනො වියා”ති.

සො කිර තගරසිබ්බං පච්චෙකබුද්ධං අත්තනො ගෙහද්වාරෙ පිණ්ඩාය ධීතං දිස්වා “ඉමස්ස සමණස්ස පිණ්ඩපාතං දෙහි”ති හරියං ආණාපෙත්වා රාජ්ජපට්ඨානත්ථං පක්කාමි. සෙට්ඨිහරියා සප්පස්සද්දානිකා, සා චිත්තෙසි “මයා එත්තකෙන කාලෙන ‘ඉමස්ස දෙථා’ති වචනමත්තං පිස්ස න සුතපුබ්බං, අයස්සද්ධි මස්සද්ධි අහොසි පච්චෙකසම්බුද්ධො, යථා තථා අදන්වා පණිතං පිණ්ඩපාතං දස්සාමි”ති උපගන්ත්වා පච්චෙකසම්බුද්ධං පස්සවපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පත්තං ආදාය අත්තොනිවෙසනෙ පස්සද්ධිතාසනෙ නිසිදාපෙත්වා පරිසුද්ධෙහි සාලිතණ්ඩුලෙහි හත්තං සම්පාදෙන්වා තදනුරූපං බාදතියං, බාස්සද්ධි, සුපෙයාස්සද්ධි අභිසඬ්ඛරිත්වා බහි ගන්ධෙහි අලඬ්ඛරිත්වා පච්චෙකසම්බුද්ධස්ස හත්ථෙසු පතිට්ඨපෙත්වා වන්දි. පච්චෙකබුද්ධො “අස්සද්ධිසම්පි පච්චෙකබුද්ධානං සඬගහං කරිස්සාමි”ති අපරිභුස්සද්ධිත්ථා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සොපි බො සෙට්ඨි රාජ්ජපට්ඨානං කත්වා ආගච්ඡන්තො පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා අහං “තුමහාකං පිණ්ඩපාතං දෙථා”ති වත්ථා පක්කන්තො, අපි වො ලද්ධො පිණ්ඩපාතොති. ආම සෙට්ඨි ලද්ධොති. “පස්සාමා”ති ගීවං උක්ඛිපිත්වා ඔලොකෙසි. අථස්ස පිණ්ඩපාතගන්ධො උට්ඨහිත්වා නාසපුටං පුරෙසි. සො “මහා වත මෙ ධනබ්බායො ජාතො”ති චිත්තං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො පච්ඡා විප්පට්ඨාරි අහොසි. විප්පට්ඨාරස්ස පන උප්පන්තාකාරො “වරමෙත”න්තිආදිනා (සං. නි. 1.131) පාළියං ආගතොයෙව. භාතු පනායං එකං පුත්තකං සාපතෙයාකාරණා ජීවිතා වොරොපෙසි, තෙන මහාරොරුචං උපපන්නො. පිණ්ඩපාතදානෙන පනෙස සත්තක්ඛන්තුං සුග්ගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නො, සත්තක්ඛන්තුමෙව ච සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්තො, න වාස්ස උළාරෙසු භොගෙසු චිත්තං නම්, තෙන චුත්තං “නාපි උළාරෙසු භොගෙසු චිත්තං නමති”ති.

343. ආකරොති අත්තනො අනුරූපතාය සමරියාදං සපරිච්ඡෙදං ඵලං නිබ්බන්තෙතිති ආකාරො, කාරණන්ති ආහ “දසහි ආකාරෙහිති දසහි කාරණෙහි”ති. පටිග්ගාහකතො වාති බලවතරො හුත්වා උප්පජ්ජමානො පටිග්ගාහකතොව උප්පජ්ජති, ඉතරො පන දෙයාධම්මතො, පරිවාරජනතොපි උප්පජ්ජෙයොව. උප්පජ්ජතුං යුත්තන්ති උප්පජ්ජනාරහං. තෙසංයෙව පාණාතිපාතිනං. යජනං නාමෙත්ථ දානං අධිප්පෙතං, න අග්ගිජුහනන්ති ආහ “යජනං භවන්ති දෙතු භව”න්ති. විස්සජ්ජතුති මුත්තවගවසෙන විස්සජ්ජතු. අභිහන්තරන්ති අජ්ඣන්තං, සකසන්තානෙති අත්ථො.

344. හෙට්ඨා සොළස පරික්ඛාරා චුත්තා යස්සද්ධස්ස තෙ වත්ථුං කත්වා, ඉධ පන සන්දස්සනාදිවසෙන අනුමොදනාය ආරද්ධන්තා චුත්තං “සොළසහි ආකාරෙහි”ති. දස්සෙත්වා අත්තනො දෙසනානුභාවෙන පච්චක්ඛතො විය ඵලං දස්සෙත්වා, අනෙකවාරං පන කථනතො ව ආමෙඬිතවචනං. තමත්ථන්ති යථාචුත්තං දානඵලවසෙන කම්මඵලසම්බන්ධං. සමාදපෙත්වාති සුතමත්තමෙව අකත්වා යථා රාජා තමත්ථං සම්මදෙව ආදියති චිත්තෙ කරොන්තො සුග්ගතිනං කත්වා ගණ්හාති, තථා සක්කච්චං ආදාපෙත්වා. ආමෙඬිතකාරණං හෙට්ඨා චුත්තමෙව.

“විප්පට්ඨාරවිනොදනෙනා”ති ඉදං නිදස්සනමත්තං ලොහදොසමොහඉස්සාමච්ඡරියමානාදයොපි හි දානචිත්තස්ස උපක්කිලෙසා, තෙසං විනොදනෙනපි තං සමුත්තෙජ්ජනං නාම භොති තික්ඛවිසද්භාවජ්ජන්තිතො. ආසන්නතරභාවතො වා විප්පට්ඨාරස්ස තබ්බිනොදනමෙව ගතිනං, පවත්තිතෙපි හි දානෙ තස්ස සම්භවතො. යථාවතො විප්පජ්ජමානෙහි ගුණෙහි තුට්ඨපභට්ඨභාවාපාදනං සම්පහංසනන්ති ආහ “සුන්දරං තෙ...පෙ.... ථුතිං කත්වා කපෙසි”ති. ධම්මතොති සච්චතො. සච්චස්සද්ධි ධම්මතො අනපෙතන්තා ධම්මං, උපසමවරියභාවතො සමං, යුත්තභාවෙන කාරණන්ති ව චුච්චතිති.

345. තස්මිං යඤ්ඤෙ රුක්ඛනිණුවිෂේදොපි නාම නාහොසි, කුතො පාණවධොති පාණවධාභාවස්සෙව දළ්භිකරණත්ථං සබ්බසො විපරිතභාවවිදුසිතඤ්ඤවස්ස දස්සෙතුං පාළියං “නෙව ගාවො හඤ්ඤිංසු”ති ආදිං වත්ථාපි “න රුක්ඛා ඡිජ්ජිංසු”තිආදි චූත්තං, තෙනාහ “කිං පන ගාවො”තිආදි. බරිහිසත්ථායාති පරිච්ඡේදනත්ථාය. වනමාලාසඬ්ඛෙපෙනාති වනපුජ්ජෙහි ගන්ථිතමාලානියාමෙන. භූමියං වා පත්ථරන්තිති වෙදිභූමිං පරික්ඛිපන්තා තත්ථ පත්ථරන්ති. අන්තොගෙහදාසාදයොති අන්තොජාතධනක්කිතකරමරානිතසයංදාසා. පුබ්බමෙවාති හතිකරණතො පගෙව. ගහෙන්වා කරොන්තිති දිවසෙ දිවසෙ ගහෙන්වා කරොන්ති. තජ්ජිතාති ගජ්ජිතා. පියසමුදාවාරෙනෙවාති ඉට්ඨවවනෙනෙව. එණිතෙන වෙවාති එත්ථ ව-සද්දො අවුත්තසමුවිවයත්ථො, තෙන පණිතපණිතානං නානප්පකාරානං බාදනියහොජනියාදිනඤ්ඤෙව වත්ථමාලාගන්ධවිලෙපනානසෙයාදිනඤ්ඤෙව සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො, තෙනාහ “පණිතෙහි සප්පිතෙලාදිසම්මිස්සෙහෙවා”තිආදි.

346. සං නාම ධනං, තස්ස පතීති සපති, ධනවා. දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකහිතාවහන්තා තස්ස හිතන්ති සාපතෙයාං, තදෙව ධනං. තෙනාහ “පහුතං සාපතෙයාං ආදායාති බහුං ධනං ගහෙන්වා”ති. ගාමභාගෙනාති සඬ්කිත්තතවසෙන ගාමෙ වා ගහෙන්බ්බහාගෙන.

347. “යාගුං පිවිත්වා”ති යාගුසිසෙන පාතරාසහොජනමාහ. පුරන්ථිමෙන යඤ්ඤවාටස්සාති රඤ්ඤො දානසාලාය නාතිදුරෙ පුරන්ථිමදිසාභාගෙහි අත්ථො, යතො තත්ථ පාතරාසං භුඤ්ජිත්වා අකිලන්තරුපායෙව සායන්තෙ සාලං පාපුණන්ති “දක්ඛිණෙන යඤ්ඤවාටස්සා”ති ආදිසුපි එසෙව නයො.

348. පරිභාරෙනාති භගවන්තං ගරුං කත්වා අගාරවපරිභාරෙන.

නිව්වදානඅනුකූලයඤ්ඤවණ්ණනා

349. උට්ඨාය සමුට්ඨායාති දානෙ උට්ඨානවිරියං සක්කව්වං කත්වා. අප්පසම්භාරතරොති අතිවිය පරිත්තසම්භාරො. සමාරභියති යඤ්ඤො එතෙහිති සමාරම්භා, සම්භාරසම්භරණවසෙන පවත්තසත්තපිළා. අප්පට්ඨතරොති පන අතිවිය අප්පකිව්වොති අත්ථො. විපාකසඤ්ඤිතං අතිසයෙන මහන්තං සදිසඵලං එතස්සාති මහජ්ඵලතරො. උදයසඤ්ඤිතං අතිසයෙන මහන්තං නිස්සන්දාදිඵලං එතස්සාති මහානිසංසතරො. ධූවදානානීති ධූවානි ටීරානි අවිජ්ජිතානි කත්වා දාතබ්බදානානි. අනුකූලයඤ්ඤානීති අනුකූලං කූලානුක්කමං උපාදාය දාතබ්බදානානි, තෙනාහ “අම්භාක”න්තිආදි. නිබද්ධදානානීති නිබන්ධෙන්වා නියමෙන්වා පවෙණිවසෙන පවත්තිතදානානි.

හත්ථිදන්තෙන පවත්තිතා දන්තමයසලාකා, යත්ථ දායකානං නාමං අඬ්කන්ති. රඤ්ඤොති සෙනවාහනරඤ්ඤො.

ආදීනීති ආදි-සද්දෙන “සෙනො විය මංසපෙසිං කස්මා ඔක්ඛන්දිත්වා ගණ්භාසි”ති එවමාදිනං සඬ්ගහො. පුබ්බවෙතනාමුඤ්ඤව්වෙතනාඅපරවෙතනාසම්පත්තියා දායකස්ස වසෙන තිණි අඬ්ගානි, විතරාගතාවිතදොසතාවිතමොහතාපට්පත්තියා දක්ඛිණෙයාස්ස වසෙන තිණිනි එවං ඡළඬ්ගසමන්තාගතාය දක්ඛිණාය. අපරාපරං උප්පජ්ජනකවෙතනාවසෙන මහානදි විය, මහොසො විය ව ඉතො විතො ව අභිසන්දිත්වා ඔක්ඛන්දිත්වා පවත්තියා පුඤ්ඤමෙව පුඤ්ඤාභිසන්දො.

350. කිව්වපරියොසානං නත්ථි දිවසෙ දිවසෙ දායකස්ස බ්‍යාපාරාපජ්ජනතො, තෙනාහ “එකෙනා”තිආදි. කිව්වපරියොසානං අත්ථි යථාරද්ධස්ස ආවාසස්ස කතිපයෙනාපි කාලෙන පරිසමාපෙනබ්බතො, තෙනාහ “පණ්ණසාල”න්තිආදි. සුත්තන්තපරියායෙනාති සුත්තන්තපාළිනයෙන. (ම. නි. 1.12, 13; අ. නි. 2.58) නව ආනිසංසාති සීතපටිඝාතාදයො පටිසල්ලානාරාමපරියොසානා නව උදයා. අප්පමත්තතාය වෙනෙ චූත්තා.

යස්මා ආවාසං දෙන්තෙන නාම සබ්බමිපි පච්චයජාතං දින්තමෙව හොති. ද්වෙ තයො ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කිඤ්චි අලද්ධා ආගතස්සපි ඡායුදකසම්පන්නං ආරාමං පටිසිත්වා න්භායිත්වා පතිස්සයෙ මුහුත්තං නිපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය නිසින්තස්ස කායෙ බලං ආහරින්වා පක්ඛිත්තං විය හොති. බහි විවරන්තස්ස ව කායෙ වණ්ණධාතු වාතාතපෙහි කිලමති, පතිස්සයං පටිසිත්වා ද්වාරං පිටාය මුහුත්තං නිපන්තස්ස විසභාගසන්තති වූපසම්මති, සභාගසන්තති පතිට්ඨාති, වණ්ණධාතු ආහරින්වා පක්ඛිත්තා විය හොති. බහි විවරන්තස්ස ව පාදෙ කණ්ටකො විජ්ඣති, බාණු පහරති, සරිසපාදිපරිස්සයා වෙව වොරභයඤ්ඤෙව උප්පජ්ජති, පතිස්සයං පටිසිත්වා ද්වාරං පිටාය නිපන්තස්ස සබ්බෙ තෙ පරිස්සයා න හොන්ති, සජ්ඣායන්තස්ස ධම්මපිනිසුබ්බං, කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්තස්ස උපසමසුඤ්ඤෙව උප්පජ්ජති බහිද්ධා වික්ඛෙසභාවතො. බහි විවරන්තස්ස ව කායෙ සෙදා මුච්චන්ති, අක්ඛිති එන්දන්ති, සෙනාසනං පටිසනක්ඛණෙ මඤ්ඤපිට්ඨාදිනි න පඤ්ඤායන්ති, මුහුත්තං නිසින්තස්ස පන අක්ඛිතං පසාදො ආහරින්වා පක්ඛිත්තො විය හොති, ද්වාරවාතපානමඤ්ඤපිට්ඨාදිනි පඤ්ඤායන්ති. එතස්මිඤ්ඤ ආවාසෙ වසන්තං දිස්වා මනුස්සා චතුරි පච්චයෙහි සක්කව්වං උපට්ඨහන්ති. තෙන චූත්තං “ආවාසං දෙන්තෙන නාම සබ්බමිපි පච්චයජාතං දින්තමෙව හොති”ති, තස්මා එතෙ යථාචූත්තා සබ්බෙපි ආනිසංසා වෙදිතබ්බා. තෙන චූත්තං “අප්පමත්තතාය වෙනෙ චූත්තා”ති.

සිතන්නී අප්කුත්තං ධාතුක්ඛොභවසෙන වා බහිද්ධා උතුච්ඡරිණාමවසෙන වා උප්පජ්ජනකසිතං. උණ්හන්ති අග්ගිසන්තාපං, තස්ස වනඛානදීඝු (වනදාහදීඝු වා සාරත්ථං. ටී. වුළුවග්ග 3.295) සම්භවො වෙදිතබ්බො. පටිභන්තීති පටිබාහනි, යථා තදුභයවසෙන කායචිත්තානං බාධනං න භොති, එවං කරොති. සිතුණ්භබ්භාහතෙ හි සරිරෙ චික්ඛිත්තචිත්තො භික්ඛු යොනිසො පදහිතුං න සක්කොති. වාළුමිගානීති සිහබ්‍යග්ඝාදිවණ්ඩමිගෙ. ගුත්තසෙනාසනාඤ්ඤි ආරඤ්ඤකම්පි පටිසිත්වා ද්වාරං පිට්ඨාය නිසින්නස්ස තෙ පරිස්සයා න භොන්තීති. සරීසපෙනි යෙ කෙච්ඡි සරත්තෙ ගච්ඡන්තෙ දිසජාතිකෙ සප්පාදිකෙ. මකසෙති නිදස්සනමත්තමෙතං, ඩංසාදිනම්පි එතෙස්වෙව (එතනෙව සාරත්ථං. ටී. වුළුවග්ග 3.295) සඬගභො දට්ඨබ්බො. සිසිරෙති සිසිරකාලවසෙන, සත්තාභවද්දලිකාදිවසෙන ව උප්පන්නෙ සිසිරසම්පස්සෙ. වුට්ඨියොති යදා තදා උප්පන්නා වස්සවුට්ඨියො පටිභන්තීති යොජනා.

වාතාතපො සොරොති රුක්ඛගච්ඡාදිනං උම්මුලභඤ්ජනාදිවසෙන පවත්තියා සොරො සරජආරජාදිභෙදො වාතො වෙව ගිම්භපරිලාභසමයෙසු උප්පත්තියා සොරො සුරියාතපො ව. පටිභඤ්ඤතීති පටිබාහියති. ලෙණත්ථන්ති නානාරම්මණතො චිත්තං නිවත්තෙන්වා පටිසල්ලානාරාමත්ථං. සුබත්ථන්ති වුත්තපරිස්සයාභාවෙන එසුචිභාරත්ථං. කුඩාසිතූන්ති අට්ඨකිංසාය ආරම්මණෙසු යත්ථ කත්ථවි චිත්තං උපනිබන්ධිත්වා උපනිජ්ඣායිතුං. විපස්සිතූන්ති අනිච්චාදිතො සඬබාලෙ සම්මසිතුං.

විභාරෙති පතිස්සයෙ. කාරයෙති කාරාපෙය්‍ය. රම්මෙති මනොරමෙ නිවාසසුබ්බෙ. වාසයෙන්ථ බහුස්සුතෙති කාරෙන්වා පන එත්ථ විභාරෙසු බහුස්සුතෙ සීලවත්තෙ කල්‍යාණධම්මෙ නිවාසෙය්‍ය, තෙ නිවාසෙන්තො පන තෙසං බහුස්සුතානං යථා පච්චයෙහි කිලමථො න භොති, එවං අත්තඤ්ච පානඤ්ච වත්ථසෙනාසනානි ව දදෙය්‍ය උජුභුතෙසු අප්කුසයසම්පන්නෙසු කම්මකම්මඵලානං, රතන්තයගුණානඤ්ච සද්දහනෙන විප්පසන්නෙන වෙනසා.

ඉදානි ගහට්ඨපබ්බජිතානං අඤ්ඤමඤ්ඤුපකාරිතං දස්සෙතුං “තෙ තස්සා”ති ගාථමාහ. තත්ථ තෙති බහුස්සුතා. තස්සාති උපාසකස්ස. ධම්මං දෙසෙන්තීති සකලච්චට්ඨක්ඛපනුදනං සද්ධම්මං දෙසෙන්ති. යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤායානි සො උපාසකො යං සද්ධම්මං ඉමස්මිං සාසනෙ සම්මාපටිපජ්ජනෙන ජානිත්වා අග්ගමග්ගාධිගමෙන අනාසවො හුත්වා පරිනිබ්බාති එකාදසග්ගිවුපසමෙන සීති භවති.

සිතපටිසාතාදයො විපස්සනාවසානා තෙරස, අන්තාදිලාභො, ධම්මස්සවනං, ධම්මාවබ්බොධො, පරිනිබ්බානන්ති එවං සත්තරස.

351. අත්තනො සත්තකාති අත්තනියා. දුප්පරිච්චජනං ලොභං නිග්ගණ්හිතුං අසක්කොන්තස්ස. සඬසස්ස වා ගණස්ස වා සන්තිකෙති යොජනා. තත්ථාති යථාගහිතෙ සරණෙ. නත්ථී පුනජ්ජුනං කත්තබ්බතා විඤ්ඤජාතිකස්සාති අධිප්පායො. “ජීවිතපරිච්චාගමයං පුඤ්ඤ”න්ති “සවෙ ත්වං න යථාගහිතං සරණං භින්දිස්සති, එවාහං තං මාරෙමී”ති යදිපි කොචි තිණ්භෙන සත්ථෙත ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, තථාපි “නෙවාහං බුද්ධං න බුද්ධොති, ධම්මං න ධම්මොති, සඬසං න සඬසොති වදාමී”ති දල්භතරං කත්වා ගහිතසරණස්ස වසෙන වුත්තං.

352. සරණං උපගතෙන කායවාචාචිත්තෙහි සක්කච්චං වත්ථුත්තයපුජා කාතබ්බා, තත්ථ ව සංකිලෙසො පරිහනිතබ්බො, සික්ඛාපදානි පන සමාදානමත්තං, සම්පත්තවත්ථුතො විරමණමත්තඤ්චාති සරණගමනතො සීලස්ස අප්පට්ඨතරතා, අප්පසමාරම්භතරතා ව වෙදිතබ්බා. සබ්බෙසං සත්තානං ජීවිතදානාදිනා දණ්ඩනිධානතො, සකලලොකියලොකුත්තරගුණාධිට්ඨානතො වස්ස මහජ්ඵලමහානිසංසතරතා දට්ඨබ්බා.

වක්ඛමානනයෙන ව වෙරහෙතුතාය වෙරං වුවච්චි පාණානිපාතාදිපාපධම්මො, තං මණති “මයි ඉධ ධීතාය කථං ආගච්ඡසී”ති තප්පෙන්ති විය නිහරතීති වෙරමණී, තතො වා පාපධම්මතො විරමති එතායාති “විරමණී”ති වත්තබ්බෙ නිරුත්තිනයෙන ඉකාරස්ස එකාරං කත්වා “වෙරමණී”ති වුත්තා. අසමාදින්නසීලස්ස සම්පත්තතො යථාඋපට්ඨිතචිත්තකම්මතබ්බවත්ථුතො විරති සම්පත්තවිරති. සමාදානවසෙන උප්පන්නා විරති සමාදානවිරති. සෙතු වුවච්චි අරියමග්ගො, තප්පරියාපන්නා හුත්වා පාපධම්මානං සමුච්ඡෙදවසෙන සාතනවිරති සෙතුසාතවිරති. ඉදානි තිස්සො විරතියො සරුපතො දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. පරිහරතීති අචිතික්කමවසෙන පරිවජ්ජෙති. න භනාමීති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, තෙන “අදින්නං නාදියාමී”ති එවං ආදිනං සඬගභො, වා-සද්දෙන වා, තෙනාහ “සික්ඛාපදානි ගණන්තස්සා”ති.

මග්ගසම්පයුත්තාති සම්මාදිට්ඨියාදිමග්ගසම්පයුත්තා. ඉදානි තාසං විරතීනං ආරම්මණතො විභාගං දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. පුරිමා ද්වෙති සම්පත්තසමාදානවිරතියො. පච්ඡිමාති සෙතුසාතවිරති. සබ්බානිපි භින්නාති භොන්ති එකජ්ඣං සමාදින්නත්තා. තදෙව භිජ්ජති විසුං විසුං සමාදින්නත්තා . ගහට්ඨවසෙන වෙතං වුත්තං. භෙදො නාම නත්ථී පටිපක්ඛසමුච්ඡින්නෙන අකුප්පසභාවත්තා, තෙනාහ “භවත්තරෙපී”ති. යොනිසිද්ධන්ති මනුස්සතිරච්ඡානානං උද්ධං තිරියමෙව දිසනා විය ජාතිසිද්ධන්ති අත්ථො. බොධිසත්තෙ කුච්ඡිගතෙ බොධිසත්තමානුසීලං විය ධම්මතාය සභාවෙනෙව සිද්ධං ධම්මතාසිද්ධං, මග්ගධම්මතාය වා අරියමග්ගානුභාවෙන සිද්ධං ධම්මතාසිද්ධං. දිට්ඨිඋජුකරණං නාම භාරියං දුක්ඛං, තස්මා සරණගමනං සික්ඛාපදසමාදානතො මහට්ඨතරමෙව,

න අප්පට්ඨකරන්ති අධිප්පායො. යථා තථා වා ගණ්හන්තස්සාපිති ආදරගාරවං අකත්වා සමාදියන්තස්සාපි. සාධුකං ගණ්හන්තස්සාපිති සක්කවචං සීලානි සමාදියන්තස්සාපි, න දිගුණං, තිගුණං වා උස්සාහො කරණියො.

අභයදානතාය සීලස්ස දානභාවො, අනවසෙසං වා සත්තනිකායං දයති තෙන රක්ඛති දානං, සීලං. “අග්ගානි”ති ඤාතත්තා අග්ගඤ්ඤානි. චිරරත්තතාය ඤාතත්තා රත්තඤ්ඤානි. “අරියානං සාධුනං වංසානි”ති ඤාතත්තා වංසඤ්ඤානි. “පොරාණානි”ති ආදීසු පුරිමානං එතානි පොරාණානි. සබ්බසො කෙනවිපි පකාරෙන සාධුහි න කිණ්ණානි න බිත්තානි න ඡඩ්ඞිතානිති අසඩ්ඞිකිණ්ණානි. අයඤ්ච නයො නෙසං යථා අනිතෙ, එවං එතරහි, අනාගතෙ වාති ආහ “අසඩ්ඞිකිණ්ණපුබ්බානි න සඩ්ඞිකියන්ති න සඩ්ඞිකියස්සන්ති”ති. තතො එව අප්පජිකුට්ඨානි න පටික්ඛිත්තානි. න හි කදාවිපි විඤ්ඤා සමණ්ට්ඨාග්ගමණා හිංසාදිපාපධම්මං අනුජානන්ති. අපරිමාණානං සත්තානං අභයං දෙතීති සබ්බෙසු භූතෙසු නිහිතදණ්ඩත්තා සකලස්සපි සත්තනිකායස්ස භයාභාවං දෙති. න හි අරියසාවකතො කස්සපි භයං හොති. අවෙරන්ති වෙරාභාවං. අඛ්‍යාපජ්ඣන්ති නිද්දුක්ඛතං.

නනු ව පඤ්චසීලං සබ්බකාලිකං, න ව එකන්තතො විමුත්තායතනං, සරණගමනං පන බුද්ධුප්පාදහෙතුකං, එකන්තවිමුත්තායතනඤ්ච, තත්ථ කථං සරණගමනතො පඤ්චසීලස්ස මහප්ඵලතානි ආහ “කිඤ්චාපි”ති ආදි. ජෙට්ඨකන්ති උත්තමං. “සරණගමනෙයෙව පතිට්ඨායා”ති ඉමිනා තස්ස සීලස්ස සරණගමනෙන අභිසම්බතමාහ.

353. ඊදිසමෙවානි එවං සංකිලෙසං පටිපක්ඛමෙව හුත්වා. හෙට්ඨා චුත්තෙහි ගුණෙහිති එත්ථ හෙට්ඨා චුත්තගුණා නාම සරණගමනං, සීලසම්පදා, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතානි එවං ආදයො. පට්ඨමස්සානං නිබ්බත්තෙන්තො න කිලමතීති යොජනා. තානීති පට්ඨමස්සානාදීති. “පට්ඨමස්සාන”න්ති උක්කට්ඨනිද්දෙසො අයන්ති ආහ “එකං කප්ප”න්ති, එකං මහාකප්පන්ති අත්ථො. භීතං පන පට්ඨමස්සානං, මජ්ඣිමඤ්ච අසඩ්ඞිකියායාකප්පස්ස තතියං භාගං, උපඩ්ඞිකප්පඤ්ච ආයුං දෙති. “දුතියං අට්ඨකප්පෙ”ති ආදීසුපි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො, මහාකප්පවසෙනෙව ව ගහෙතබ්බං. යස්මා වා පණිතානියෙවෙන්ථ ඤානානි අධිප්පෙතානි මහප්ඵලතරභාවදස්සනපරත්තා දෙසනාය, තස්මා “පට්ඨමස්සානං එකං කප්ප”න්ති ආදි චුත්තං. තදෙවානි වතුත්ථජ්ඣානමෙව. යදි එවං කථං ආරුප්පතානි ආහ “ආකාසානඤ්චායතනාදි”ති ආදි.

සම්මදෙව නිව්චසඤ්ඤාදිපටිපක්ඛවිධමනවසෙන පවත්තමානා පුබ්බභාගියෙ එව බොධිපක්ඛියධම්මෙ සම්මානෙන්ති විපස්සනා විපස්සකස්ස අනප්පකං පිතිසොමනස්සං සමාවහතීති ආහ “විපස්සනා...පෙ.... අභාවා”ති. තෙනාහ භගවා –

“යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහති පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානත”න්ති. (ධ. ප. 374);

යස්මා අයං දෙසනා ඉමිනා අනුක්කමෙන ඉමානි ඤාණානි නිබ්බත්තෙන්තස්ස වසෙන පවත්තිතා, තස්මා “විපස්සනාඤාණෙ පතිට්ඨාය නිබ්බත්තෙන්තො”ති හෙට්ඨිමං හෙට්ඨිමං උපරිමස්ස උපරිමස්ස පතිට්ඨාභූතං කත්වා චුත්තං. සමානරූපනිමිමානං නාම මනොමයිද්ධියා අඤ්ඤෙහි අසාධාරණකිව්චන්ති ආහ “අත්තතො...පෙ.... මහප්ඵලා”ති. විකුබ්බනදස්සනසමත්ථතායානි හත්ථිඅස්සාදිවිවිධරූපකරණං විකුබ්බනං, තස්ස දස්සනසමත්ථභාවෙන. ඉවජිතිවජිතට්ඨානං නාම පුරිමජාතීසු ඉවජිතිවජිතො ඛන්ධප්පදෙසො. සමාපෙන්නොති පරියොසාපෙන්තො.

කුට්ඨන්තඋපාසකත්තපටිවෙදනාකථාවණ්ණනා

354-8. සබ්බෙ තෙ පාණයොති “සත්ත ව උසභසතානි”ති ආදිනා චුත්තෙ සබ්බෙ පාණිතො. ආකුලභාවොති භගවතො සන්තිකෙ ධම්මස්ස සුතත්තා පාණිසු අනුද්දයං උපට්ඨපෙන්වා ධීතස්ස “කථඤ්ඤි නාම මයා තාව බහු පාණිතො මාරණත්ථාය ඛන්ධාපිතා”ති විත්තෙ පරිඛ්‍යාකුලභාවො උදපාදි. සුත්වානි “ඛන්ධනතො මොචිතා”ති සුත්වා. කාමච්ඡන්දවිගමෙන කල්ලචිත්තතා අරොගචිත්තතා, ඛ්‍යාපාදවිගමෙන මෙත්තාවසෙන මුද්‍රචිත්තතා අකථිතචිත්තතා, උද්ධව්වකුක්කුච්චප්පහානෙන වික්ඛෙපවිගමනතො විනිවරණචිත්තතා තෙහි න පිහිතචිත්තතා, ටීනමිද්ධවිගමෙන උදග්ගචිත්තතා සංපග්ගණ්හනවසෙන අලිතචිත්තතා, විචිකිච්ඡාවිගමෙන සම්මාපටිපත්තියා අධිමුත්තතාය පසන්නචිත්තතා ව හොතීති ආහ “කල්ලචිත්තන්ති ආදි අනුපුබ්බිකථානුභාවෙන වික්ඛම්භිතනීවරණතං සන්ධාය චුත්ත”න්ති. යං පනෙන්ථ අත්ථතො අවිහන්තං, තං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

කුට්ඨන්තසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

6. මහාලිසුත්තවණ්ණනා

බ්‍රාහ්මණදූතවත්ථුවණ්ණනා

359. පුනප්පුනං විසාලිභාචූපගමනතොති පුබ්බෙ කිර පුත්තධිතුට්ඨෙසෙන ද්වෙ ද්වෙ හුත්වා සොළසක්ඛත්තුං ජාතානං ලිච්ඡවීරාජකුමාරානං සපරිවාරානං අනුක්කමෙනෙව වඩ්ඪන්තානං නිවාසනට්ඨානාරාමුය්‍යානපොක්ඛරණීආදීනං පතිට්ඨානස්ස අප්පභොනකකාය නගරං තික්ඛත්තුං ගාචුතන්තරෙන ගාචුතන්තරෙන පරික්ඛිපිංසු, තෙනස්ස පුනප්පුනං විසාලිභාවං ගතත්තා “වෙසාලී” ත්වෙව නාමං ජාතං, තෙන චුත්තං “පුනප්පුනං විසාලිභාචූපගමනතො වෙසාලීති ලද්ධනාමකෙ නගරෙ”ති. සයංජාතන්ති සයමෙව ජාතං අරොපිමං. මහත්තභාවෙනෙවාති රුක්ඛගච්ඡානං, ධීතොකාසස්ස ව මහත්තභාවෙන, තෙනාහ “භීමවත්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධං හුත්වා”ති. කුටාගාරසාලාසඬ්ඛෙපෙනාති හංසවට්ටකච්ඡන්තෙන කුටාගාරසාලානියාමෙන. කොසලෙසු ජාතා, හවා වා, තං වා රට්ඨං නිවාසො එතෙසන්ති කොසලකා. එවං මාගධකා වෙදිතබ්බා. යස්ස අකරණෙ පුග්ගලො මහාජානියො හොති, තං කරණං අරහතීති කරණියං තෙන කරණියෙන, තෙනාහ “අවස්සං කත්තබ්බකම්මෙනා”ති. තං කිව්චන්ති චූච්චති සති සමවායෙ කාතබ්බතො.

360. යා බුද්ධානං උප්පජ්ජනාරහා නානත්තසඤ්ඤා, තාසං වසෙන නානාරම්මණාවාරතො. සම්භවන්තස්සෙව පටිසෙධො. පටික්කම්මාති නිවත්තිත්වා තථා චිත්තං අනුප්පාදෙත්වා. සල්ලිතොති කුමානසමාපත්තියා එකත්තාරම්මණං අල්ලිතො.

ඔට්ඨද්ධලිච්ඡව්චත්ථුවණ්ණනා

361. අද්ධොට්ඨතායාති තස්ස කිර උත්තරොට්ඨං අප්පකකාය තිරියං එාලෙත්වා අපනීතද්ධං විය බායති චත්තාරො දන්තෙ, ද්වෙ ව දායා න ඡාදෙති, තෙන නං “ඔට්ඨද්ධො”ති වොහරන්ති. අයං කිර උපාසකො සද්ධො පසන්තො දායකො දානපති බුද්ධමාමකො ධම්මමාමකො සඬ්ඝමාමකො, තෙනාහ පුරෙහත්තන්තිආදි.

362. සාසනෙ යුත්තපයුත්තොති භාවනං අනුයුත්තො. සබ්බත්ථ සිහසමානචුත්තිනොපි භගවතො පරිසාය මහත්තෙ සති තදප්ඤ්ඤාසානුරූපං පවත්තියමානාය ධම්මදෙසනාය විසෙසො හොතීති ආහ “මහත්තෙන උස්සාහෙන ධම්මං දෙසෙස්සති”ති.

“විස්සාසිකො”ති වත්වා තමස්ස විස්සාසිකභාවං විභාවෙතුං “අයඤ්ඨි”තිආදි චුත්තං. ථෙරස්ස ඛිණ්ණ සවස්සසතො ආලසියභාවො “අප්පභිනො”ති න චත්තබ්බො, වාසනාලෙසං පන උපාදායාහ “රිසකං අප්පභිනො විය හොති”ති. න භි සාවකානං සවාසනා කිලෙසා පභියන්ති.

363. විනෙය්‍යජනානුරොධෙන බුද්ධානං පාටිභාරියච්ඡම්භනං හොතීති චුත්තං “අථ බො භගවා”තිආදි, තෙනෙවාහ “සංසුචිතතික්ඛමනො”ති. ගන්ධකුටිතො නික්ඛමනවෙලායඤ්ඨි ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරස්මියො ආවෙළාවෙළායමලායමලා හුත්වා සවිසෙසා පහස්සරා විනිච්ඡරිංසු.

364. තතො පරන්ති “භියො”ති චුත්තදිවසතො අනන්තරං පරං පුරිමතරං අතිසයෙන පුරිමත්තා. ඉති ඉමෙසු ද්විසු වචන්තීතො යථාක්කමං පුරිමපුරිමතරභාවො. එවං සත්තෙපි යදෙත්ථ “පුරිමතර”න්ති චුත්තං, තතො පභුති යං යං ඔරං, තං තං පුරිමං, යං යං පරං, තං තං පුරිමතරං, ඔරපාරභාවස්ස විය පුරිමපුරිමතරභාවස්ස ව අපෙක්ඛාසිද්ධිතො, තෙනාහ “තතො පට්ඨායා”තිආදි. මූලදිවසතො පට්ඨායාතිආදිදිවසතො පට්ඨාය. අග්ගන්ති පට්ඨමං. තං පනෙත්ථ පරා අතීතා කොටි හොතීති ආහ “පරකොටිං කත්වා”ති. යං-සද්දයොගෙන වායං “විහරාමී”ති වත්තමානප්පයොගො, අත්ථො පන අතීතකාලවසෙනෙව වෙදිතබ්බො, තෙනාහ “විභාසිත්ති චුත්තං හොති”ති. පට්ඨමිකප්පෙ “විහරාමී”ති පදස්ස “යදග්ගෙ”ති ඉමිනා උජුකං සම්බන්ධො දස්සිතො, දුතියවිකප්පෙ පන “තිණ්ණ වස්සානී”ති ඉමිනාපි.

පියජාතිකානීති ඉට්ඨසභාවානි. සාතජාතිකානීති මධුරසභාවානි. මධුරං වියාති භි “මධුර”න්ති චූච්චති මනොරමං යං කිඤ්චි. කාමුපසඤ්ඤිතානීති ආරම්මණං කරොන්තෙන කාමෙන උපසංභිතානි, කාමනියානීති අත්ථො, තෙනාහ “කාමස්සාදයුත්තානී”ති, කාමස්සාදස්ස යුත්තානි යොග්‍යානීති අත්ථො. සරීරසණ්ඨානෙති සරීරබ්බිකො, ආධාරෙ වෙනං භූමිමං. තස්මා සද්දෙනාති තං නිස්සාය තතො උප්පන්තෙන සද්දෙනාති අත්ථො. මධුරෙනාති ඉට්ඨෙන. එත්තාවතානි දිබ්බසොතඤ්ඤාණස්ස පරිකම්මාකථනමත්තෙන. “අත්තනා ඤාතමිපි න කපෙති, කිමස්ස සාසනෙ අධිට්ඨානෙනා”ති කුප්ඤ්ඤන්තො ආසාතං බන්ධිත්වා සහ කුප්ඤ්ඤනෙව කුමානාභිඤ්ඤාති පරිභාසි. චිත්තෙසීති “කස්මා නු බො මය්හං තං පරිකම්මං න කපෙසී”ති පරිචිතක්කෙන්තො අයොනියො උම්මුප්පනවසෙන චිත්තෙසි. අනුක්කමෙනාති පාටිකසුත්තෙ ආගතනයෙන තං තං අයුත්තමෙව චිත්තෙන්තො, භාසන්තො, කරොන්තො ව අනුක්කමෙන. භගවති බද්ධාසාතකාය සාසනෙ පතිට්ඨං අලහන්තො ගිහිභාවං පත්වා.

366-371. එකංසායාති තදත්ථෙයෙව චතුත්ථී, තස්මා එකංසත්ථන්ති අත්ථො. අංස-සද්දො චෙත්ථ කොට්ඨාසපරියායො, සො ච අධිකාරතො දිබ්බරූපදස්සනදිබ්බසද්දස්සවනවසෙන වෙදිතබ්බොති ආහ “එකකොට්ඨාසායා”තිආදි. අනුදිසායාති පුරත්ථිමදක්ඛිණාදිභෙදාය චතුබ්බිධාය අනුදිසාය. උභයකොට්ඨාසායාති දිබ්බරූපදස්සනත්ථාය, දිබ්බසද්දස්සවනත්ථාය ච. භාවිතොති යථා දිබ්බවක්ඛුඤාණං, දිබ්බසොතඤාණඤ්ච සමධිගතං හොති, එවං භාවිතො. තයිදං විසුං විසුං පරිකම්මකරණෙන ඉජ්ඣන්තිසු චත්තබ්බං නත්ථී, එකජ්ඣං ඉජ්ඣන්තිසුපි කමෙනෙව කිච්චසිද්ධි එකජ්ඣං කිච්චසිද්ධියා අසම්භවතො. පාළියම්පි එකස්ස උභයසමත්ථාසන්දස්සනත්ථමෙව “දිබ්බානඤ්ච රූපානං දස්සනාය, දිබ්බානඤ්ච සද්දානං සවනායා”ති චුත්තං, න එකජ්ඣං කිච්චසිද්ධිසම්භවතො. “එකංසභාවිතො සමාධිභෙතු”ති ඉමිනා සුනක්ඛත්තො දිබ්බවක්ඛුඤාණාය එව පරිකම්මස්ස කතත්තා විජ්ජමානම්පි දිබ්බසද්දං නාස්සොස්සිති දස්සෙති. අපණ්ණකන්ති අවිරජ්ඣකානං, අනවජ්ජන්ති වා අත්ථො.

372. “සමාධි එව” භාවෙනබ්බට්ඨෙත සමාධිභාවනා. “දිබ්බසොතඤාණං සෙට්ඨ”න්ති මඤ්ඤමානෙනාපි මහාලිනා දිබ්බවක්ඛුඤාණම්පි තෙන සහ ගහෙන්වා “එතාසං නුන හන්තෙ”තිආදිනා පුච්ඡිතන්ති “උභයංසභාවිතානං සමාධිනන්ති අත්ථො”ති චුත්තං. බාහිරා එතා සමාධිභාවනා අනියායාතිකත්තා. තා හි ඉතො බාහිරකානම්පි ඉජ්ඣන්ති. න අජ්ඣන්තිකා හගවතො සාමුක්කංසිකභාවෙන අප්පවෙදිතත්තා. යදත්ථන්ති යෙසං අත්ථාය. තෙති තෙ අරියඵලධම්මෙ. තෙ හි සච්ඡිකාතබ්බාති.

චතුඅරියඵලවණ්ණනා

373. තස්මාති වට්ටදුක්ඛෙ සංයොජනතො. “මග්ගසොතං ආපන්නො”ති ඵලට්ඨස්ස වසෙන චුත්තං. මග්ගට්ඨො හි මග්ගසොතං ආපජ්ජති. තෙනෙවාහ “සොතාපන්නෙ”ති, “සොතාපන්නිඵලසච්ඡිකිරියාය පටිපන්නෙ”ති (ම. නි. 3.379) ව. අපනනධම්මොති අනුප්පජ්ජන- (ම. නි. 3.379) සභාවො. ධම්මනියාමෙනාති මග්ගධම්මනියාමෙන. හෙට්ඨිමන්තො සත්තමභවතො උපරි අනුප්පජ්ජනධම්මතාය වා නියතො. පරං අයනං පරාගති.

තනුත්තං නාම පචත්තියා මන්දතා, විරළතා වාති ආහ “තනුත්තා”තිආදි. හෙට්ඨාභාගියානන්ති හෙට්ඨාභාගස්ස කාමභවස්සපච්චයභාවෙන හිතානං. ඔපපාතිකොති උපපාතිකො උපපතනෙ සාධුකාරීති කත්වා. විමුච්චතිති විමුත්ති, චිත්තමෙව විමුත්ති වෙතොවිමුත්තිති ආහ “සබ්බකිලෙස...පෙ.... අධිවචන”න්ති. චිත්තසිසෙන චෙත්ථ සමාධි ගහිතො “චිත්තං පඤ්ඤඤ්ච භාවය”න්ති. ආදිසු (සං. නි. 1.23; පෙටකො. 22; මි. ප. 2.9) විය. පඤ්ඤාවිමුත්තිති එත්ථාපි එසෙව නයො, තෙනාහ “පඤ්ඤාව පඤ්ඤාවිමුත්ති”ති. සාමන්ති අත්තනාව, අපරප්පච්චයෙනාති අත්ථො. අභිඤ්ඤාති ය-කාරලොපෙන නිද්දෙසොති ආහ “අභිජානිත්වා”ති.

අරියඅට්ඨඨිකමග්ගවණ්ණනා

374-5. අරියසාවකො නිබ්බානං, අරියඵලඤ්ච පටිපජ්ජති එතායාති පටිපදා, සා ච තස්ස පුබ්බභාගො එවාති ඉධ “පුබ්බභාගපටිපදායා”ති අරියමග්ගමාහ. “අට්ඨ අඬගානි අස්සා”ති අඤ්ඤපදත්ථසමාසං අකත්වා අට්ඨඬගානි අස්ස සන්තිති අට්ඨඬගිකොති පදසිද්ධි දට්ඨබ්බා.

සම්මා අවිපරිතං යාථාවතො චතුත්තං අරියසච්චානං පච්චක්ඛතො දස්සනසභවා සම්මා දස්සනලක්ඛණා. සම්මදෙව නිබ්බානාරම්මණෙ චිත්තස්ස අභිනිරොපනසභාවො සම්මා අභිනිරොපනලක්ඛණො. චතුරඬගසමන්තාගතා වාචා ජනං සඬගණ්ණාතිති තබ්බිපක්ඛවිරතිසභවා සම්මාචාචා හෙදකරම්චිජාචාචාපහානෙන ජනෙ සම්පයුත්තෙ ව පරිග්ගණ්ණනකිච්චවති හොතිති සම්මා පරිග්ගණ්ණලක්ඛණා. යථා විවරකම්මාදිකො කම්මන්තො එකං කාතබ්බං සමුට්ඨාපෙති, තං තං කිරියානිප්ථාදකො වා වෙනනාසඬබාතො කම්මන්තො හත්ථපාදවලනාදිකං කිරියං සමුට්ඨාපෙති, එවං සාවජ්ජකත්තබ්බකිරියාසමුට්ඨාපකම්චිජාකම්මන්තප්පහානෙන සම්මාකම්මන්තො නිරවජ්ජසමුට්ඨාපනකිච්චවා හොති, සම්පයුත්තෙ ව සමුට්ඨාපෙත්තො එව පචත්තතිති සම්මා සමුට්ඨාපනලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො. කායවාචානං, ඛන්ධසන්තානස්ස ව සංකිලෙසභූතම්චිජාචිවජ්ජපහානෙන සම්මා වොදාපනලක්ඛණො සම්මාආච්චො. කොසජ්ජපක්ඛතො පතිතුං අදත්වා සම්පයුත්තධම්මානං පග්ගණ්ණනසභාවොති සම්මා පග්ගණ්ණලක්ඛණො සම්මාචායාමො. සම්මදෙව උපට්ඨානසභාවාති සම්මා උපට්ඨානලක්ඛණො සම්මාසති. වික්ඛෙපවිද්ධංසනෙන සම්මදෙව චිත්තස්ස සමාදහනසභාවොති සම්මා සමාධානලක්ඛණො සම්මාසමාධි.

අත්තනො පච්චනීකකිලෙසා දිට්ඨෙකට්ඨා අවිජ්ජාදයො. පස්සතිති පකාසෙති කිච්චපට්ඨෙධෙන පටිවිජ්ඣති, තෙනාහ “තප්පට්චිජාදක...පෙ.... අසම්මොහතො”ති. තෙනෙව හි සම්මාදිට්ඨිසඬබාතෙන අඬගෙන තත්ථ පච්චවෙක්ඛණා පචත්තතිති තථෙවාති අත්තනො පච්චනීකකිලෙසෙහි සද්ධිත්ති අත්ථො.

කිව්වතොති පුබ්බභාගෙහි දුක්ඛාදිඤ්ඤාණෙනි කාතබ්බස්ස කිව්වස්ස ඉධ සාතිසයං නිප්පත්තිතො ඉමස්සෙව වා ඤාණස්ස දුක්ඛාදිප්පකාසනකිව්වතො. වත්තාරි නාමානි ලභති චතුසු සච්චෙසු කාතබ්බකිව්වනිප්පත්තිතො. තිණි නාමානි ලභති කාමසංකප්පාදිප්පහනකිව්වනිප්පත්තිතො. සික්ඛාපදවිභවගෙ (විභ. 703) “විරතිවෙනනා, සබ්බෙ සම්පයුත්තධම්මා ව සික්ඛාපදානි”ති වුව්වත්තීති තත්ථ පධානානං විරතිවෙනනානං වසෙන “විරතියොපි භොන්ති වෙනනායොපි”ති ආහ. මුසාවාදාදිහි විරමණකාලෙ වා විරතියො, සුභාසිතාදිවාචාභාසනාදිකාලෙ ව වෙනනායො යොජෙතබ්බො. මග්ගක්ඛණෙ විරතියොව වෙනනානං අමග්ගඛගත්තා එකස්ස ඤාණස්ස දුක්ඛාදිඤ්ඤාණතා විය, එකාය විරතියා මුසාවාදාදිවිරතිභාවො විය ව එකාය වෙනනාය සම්මාචාචාදිකිව්වත්තසාධනසභාවාභාවා සම්මාචාචාදිභාවාසිද්ධිතො, තංසිද්ධියඤ්ච අඛගත්තයත්තාසිද්ධිතො ව. සම්මප්පධානසතිපට්ඨානවසෙනාති චතුසම්මප්පධානචතුසතිපට්ඨානභාවවසෙන.

පුබ්බභාගෙහි මග්ගක්ඛණෙහි සම්මාසමාධියෙවාති. යදිපි සමාධිඋපකාරකානං
අභිනිරෝපනානුමප්පනසම්පියායනබුහනසන්තසුඛානං විතක්කාදිනං වසෙන චතුහි ක්කානෙහි සම්මාසමාධි විභන්තො, තථාපි වායාමො විය අනුප්පන්නාකුසලානුප්පාදනාදිචතුර්වායාමකිව්වං, සති විය ව අසුභාසුඛානිව්වානන්තෙසු කායාදිසු සුභාදිසඤ්ඤාපහනචතුසතිකිව්වං එකො සමාධි චතුක්කප්ප්ඛානසමාධිකිව්වං න සාධෙතීති පුබ්බභාගෙහි පට්මප්ප්ඛානසමාධි පට්මප්ප්ඛානසමාධි එව මග්ගක්ඛණෙහි, තථා පුබ්බභාගෙහි චතුත්ථප්ප්ඛානසමාධි චතුත්ථප්ප්ඛානසමාධි එව මග්ගක්ඛණෙහිති අත්ථො.

තස්මාති පඤ්ඤාපප්පොතත්තා අවිප්පන්ධකාරං විධමිත්වා පඤ්ඤාසත්ථත්තා කිලෙසවොරෙ සාතෙන්නො.
බහුකාරත්තාති ය්වායං අනාදිමති සංසාරෙ ඉමිනා කදාවිපි අසමුත්ඝාටිතපුබ්බො කිලෙසගණො තස්ස සමුත්ඝාටකො අරියමග්ගො . තත්ථ වායං සම්මාදිට්ඨි පරිඤ්ඤාභිසමයාදිවසෙන පවත්තියා පුබ්බඛගමා භොතීති බහුකාරා, තස්මා බහුකාරත්තා.

තස්සාති සම්මාදිට්ඨියා. “බහුකාරො”ති වත්වා තං බහුකාරනං උපමාය විභාවෙතුං “යථා හී”තිආදි වුත්තං. “අයං”
තම්බකංසාදිමයත්තා කුට්ඨො. අයං සමසාරතාය මහාසාරතාය ඡෙකො. එවන්ති යථා හෙරඤ්ඤිකස්ස වක්ඛනා දිස්වා කභාපණවිභාගජානනෙ කරණන්තරං බහුකාරං යදිදං භත්ථො, එවං යොගාවචරස්ස පඤ්ඤාය ඔලොකෙත්වා ධම්මවිභාගජානනෙ ධම්මන්තරං බහුකාරං යදිදං විතක්කො විතක්කෙත්වා තදවබොධතො, තස්මා සම්මාසංකප්පො සම්මාදිට්ඨියා බහුකාරොති අධිප්පායො. දුතියඋපමායං එවන්ති යථා තච්ඡෙකො පරෙන පරිවත්තෙත්වා පරිවත්තෙත්වා දින්නං දබ්බසම්භාරං වාසියා තච්ඡෙත්වා ගෙහකරණකම්මෙ උපනෙති, එවං යොගාවචරො විතක්කෙන ලක්ඛණාදිතො විතක්කෙත්වා දින්නධම්මෙ යථාවතො පරිච්ඡින්නිත්වා පරිඤ්ඤාභිසමයාදිකම්මෙ උපනෙතීති යොජනා. වච්ඡෙදස්ස උපකාරකො විතක්කො සාවජ්ජානවජ්ජවච්ඡෙදනිවත්තනපවත්තනකරාය සම්මාචාචායපි උපකාරකො එවාති “ස්වාය”න්තිආදි වුත්තං.

වච්ඡෙදස්ස නියාමිකා වාචා කායිකකිරියානියාමකස්ස කම්මන්තස්ස උපකාරිකා. තදුභයානන්තරන්ති දුච්චරිතද්වයපහායකස්ස සුචරිතද්වයපාරිසුරිතෙතුභුතස්ස සම්මාචාචාසම්මාකම්මන්තද්වයස්ස අනන්තරං. ඉදං විරියන්ති චතුබ්බිධං සම්මප්පධානවිරියං. ඉන්ද්‍රියසමතාදයො සමාධිස්ස උපකාරධම්මා. තබ්බිපරියායතො අපකාරධම්මා වෙදිතබ්බො. ගතියොති නිප්පත්තියො, කිව්වාදිසභාවෙ වා. සමන්තෙසිත්වාති උපධාරෙත්වා.

ද්වෙපබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා

376-7. “කස්මා ආරද්ධ”න්ති අනුසන්ධිකාරණං පුච්ඡිත්වා තං විභාවෙතුං “අයං කිරා”තිආදි වුත්තං, තෙන අප්ප්ඤ්ඤාසන්ධිවසෙන උපරි දෙසනා පවත්තාති දස්සෙති. තෙනාති තථාලද්ධිකත්තා. අස්සාති ලිච්ඡවිරඤ්ඤො. දෙසනායාති සණ්ඨසුඛමායං සුඤ්ඤතපටිසංයුත්තායං යථාදෙසිතදෙසනායං. නාධිමුච්චතීති න සද්දහති න පසිදති. තන්තිධම්මං නාම කථෙන්නොති යෙසං අත්ථාය ධම්මො කට්ඨියති, තස්මිං තෙසං අසතිපි මග්ගපට්ඨෙධෙ කෙවලං සාසනෙ තන්තිධම්මං කත්වා කථෙන්නො. එවරුපස්සාති සම්මාසම්බුද්ධත්තා අවිපරිතධම්මදෙසනතාය එවංපාකට්ඨමකායස්ස සත්ථු. යුත්තං නු බො එතං අස්සාති අස්ස පට්මප්ප්ඛානාදිසමධිගමෙන සමාහිතවිත්තස්ස කුලපුත්තස්ස එතං “තං ජීව”න්තිආදිනා උච්ඡෙදාදිගාහගණං අපි නු යුත්තන්ති පුච්ඡති. ලද්ධියා පන ක්කානාධිගමමත්තෙන න තාව විවෙචිතත්තා “තෙහි යුත්ත”න්ති වුත්තං තං වාදං පටික්ඛිපිත්වාති ක්කානලාභිනොපි තං ගහණං “අයුත්තමෙවා”ති තං උච්ඡෙදවාදං සස්සතවාදං වා පටික්ඛිපිත්වා. අත්තමනා අහෙසුන්ති යස්මා බිණාසවො විගතසම්මොහො තිණ්ණවිචිකිච්ඡො, “තස්මා තස්ස තථා වත්තුං න යුත්ත”න්ති උප්පන්නනිව්ඡයතාය තං මම වචනං යුත්වා අත්තමනා අහෙසුන්ති අත්ථො. සොපි ලිච්ඡවි රාජා තෙ විය සඤ්ජාතනිව්ඡයත්තා අත්තමනො අහොසි. යං පනෙත්ථ අත්ථතො අවිභන්තං, තං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

මහාලිසුත්තවණ්ණනාය ලිනත්ථප්පකාසනා.

7. ජාලියසුත්තවණ්ණනා

ද්වෙපබ්බජිතවත්ථුචණ්ණනා

378. “සොසිතෙන සෙට්ඨිනා කතෙ ආරාමෙ”ති වත්ථා තත්ථ කොයං සොසිතසෙට්ඨි නාම, කථංඤ්චානෙන ආරාමො කාරිතො, කථං වා තත්ථ භගවා විභාසීති තං සබ්බං සමුදාගමතො පටියාය සඬ්ඛෙපතොව දස්සෙතුං “පුබ්බෙ කිරා”තිආදි චුත්තං. තතොති අල්ලකප්පරට්ඨතො. තදාති තෙසං තං ගාමං පවිට්ඨදිවසෙ. බලවපායාසන්නි ගරුතරං බහුපායාසං. අසන්නිභිතෙති ගෙහතො බහි ගතෙ. භුස්සතීති රවති. සොසකදෙවසුත්තොත්ථෙව නාමං අහොසි සරසොසසම්පන්නියා. වෙය්‍යත්තියෙනාති පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියෙන. සොසිතසෙට්ඨි නාම ජාතො තාය එව වස්ස සරසම්පන්නියා සොසිතනාමනා.

සරීරසන්තප්පනත්ථන්ති භිමවත්තෙ එලමුලාභාරතාය කිලන්තසරීරා ලොණමිබ්බසෙවනෙන තස්ස සන්තප්පනත්ථං පිනනත්ථං. තසිතාති පිපාසිතා. කිලන්තාති පරිස්සන්තකායා. තෙ කිර තං වටරුක්ඛං පත්ථා තස්ස සොභාසම්පන්නිං දිස්වා මහානුභවා මඤ්ඤෙ එත්ථ අධිවත්ථා දෙවතා, “සාධු වතායං දෙවතා අම්භාකං අද්ධානපරිස්සමං විනොදෙය්‍යා”ති චිත්තෙසුං, තෙන චුත්තං “තත්ථ අධිවත්ථා...පෙ.... නිසීදිංසු”ති. සොති අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති. භතකානන්ති භතියා වෙය්‍යාවච්චං කරොන්නානං දාසපෙසකම්මකරානං. පකතිභත්තවෙතනන්ති පකතියා දාතබ්බභත්තවෙතනං, තදා උපොසථිකත්තා කම්මං අකරොන්නානම්පි කම්මකරණදිවසෙන දාතබ්බභත්තවෙතනමෙවාති අත්ථො. කඤ්චිති කඤ්චිපි භතකං.

උපෙච්ච පරස්ස වාචාය ආරම්භනං බාධනං උපාරම්භො, දොසදස්සනවසෙන සට්ඨන්ති අත්ථො, තෙනාහ “උපාරම්භාධිප්පායෙන වාදං ආරොපෙතුකාමා හුත්වා”ති. වදන්ති නින්දනවසෙන කටෙන්ති එතෙනාති හි වාදො, දොසො. තං ආරොපෙතුකාමා, පතිට්ඨාපෙතුකාමා හුත්වාති අත්ථො. “තං ජීවං තං සරීරං”න්ති, ඉධ යං වත්ථුං ජීවසඤ්ඤිතං, තදෙව සරීරසඤ්ඤිතන්ති “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”ති වාදං ගහෙත්වා වදන්ති. රූපඤ්ච අත්තනාඤ්ච අද්වයං කත්ථා සමනුපස්සනවසෙන “සත්තො”ති වා බාහිරකපරිකප්පිතං අත්තනං සන්ධාය වදන්ති. හිප්පතීති නිරුද්ධවිනාසවසෙන විනස්සති. තෙන ජීවසරීරානං අනඤ්ඤත්තානුජානනතො, සරීරස්ස ව හෙදදස්සනතො. න හෙත්ථ යථා හෙදවතා සරීරතො අනඤ්ඤත්තා අදිට්ඨොපි ජීවස්ස හෙදො චුත්තො, එවං අදිට්ඨහෙදතො අනඤ්ඤත්තා සරීරස්සාපි අහෙදොති සක්කා විඤ්ඤාතුං තස්ස හෙදස්ස පච්චක්ඛසිද්ධත්තා, භූතූපාදායරූපවිනිමුත්තස්ස ව සරීරස්ස අභාවතොති ආහ “උච්ඡෙදවාදො භොති”ති.

“අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං”න්ති අඤ්ඤදෙව වත්ථුං ජීවසඤ්ඤිතං, අඤ්ඤං වත්ථුං සරීරසඤ්ඤිතන්ති “රූපවත්තං අත්තනං සමනුපස්සති”තිආදිනායප්පවත්තං වාදං ගහෙත්වා වදන්ති. රූපෙ හෙදස්ස දිට්ඨත්තා, අත්තනි ව තදභාවතො අත්තා නිව්චොති ආපන්නමෙවාති ආහ “තුම්භාකං...පෙ.... ආපජ්ජති”ති.

379-380. තයිදං නෙසං වඤ්ඤාසුත්තස්ස දීඝරස්සනාපරිකප්පනසදිසන්ති කත්ථා ධ්වනියොයං පඤ්ඤොති තත්ථ රාජනිමිලනං කත්ථා සත්ථා උපරි නෙසං “තෙන භාවුසො සුභාථා”තිආදිනා ධම්මදෙසනං ආරභීති ආහ “අථ භගවා”තිආදි. තස්සා යෙවාති මජ්ඣිමාය පටිපදාය.

සද්ධාපබ්බජිතස්සාති සද්ධාය පබ්බජිතස්ස “එවමහං ඉතො වට්ඨකුක්ඛතො නිස්සරිස්සාමි”ති එවං පබ්බජ්ජං උපගතස්ස තදනුරූපඤ්ච සිලං පුරෙත්වා පඨමජ්ඣානෙන සමාහිතචිත්තස්ස. එතං වත්තුන්ති එතං කිලෙසවට්ඨපරිබුද්ධිදීපනං “තං ජීවං තං සරීරං”න්තිආදිකං දිට්ඨිසංකිලෙසනිස්සිතං වචනං වත්තුන්ති අත්ථො. නිබ්බිච්චිච්ඡො න භොතීති ධම්මෙසු තිණ්ණවිච්චිච්ඡො න භොති, තත්ථ තත්ථ ආසප්පනපරිසප්පනවසෙන පවත්තතීති අත්ථො.

එතමෙවං ජානාමිති යෙන සො භික්ඛු පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, එතං සසම්පයුත්තධම්මං චිත්තන්ති එවං ජානාමි. නො ව එවං වදාමිති යථා දිට්ඨගතිකා තං ධම්මජානං සනිස්සයං අහෙදතො ගණ්හන්තා “තං ජීවං තං සරීරං”න්ති වා තද්වභං හෙදතො ගණ්හන්තා “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං”න්ති වා අත්තතො මිච්ඡාගාහං පච්චෙදන්ති, අහං පන න එවං වදාමි තස්ස ධම්මස්ස සුපරිඤ්ඤාතත්තා, තෙනාහ “අථ ඛො”තිආදි. බාහිරකා යෙභුයොන කසිණජ්ඣානාති එව නිබ්බත්තෙන්තිති ආහ “කසිණපරිකම්මං භාවන්තෙස්සා”ති. යස්මා භාවනානුභාවෙන ඤානාධිගමො, භාවනා ව පථවිකසිණාදිසඤ්ජානනමුඛෙන භොතීති සඤ්ඤාසිසෙන නිද්දිසියති, තස්මා ආහ “සඤ්ඤාබලෙන උප්පන්න”න්ති. තෙනාහ – “පථවිකසිණමෙකො සඤ්ජානාති”තිආදි. “න කල්ලං තස්සෙන”න්ති ඉදං යස්මා භගවතා තත්ථ තත්ථ “අථ ව පනාහං න වදාමි”ති චුත්තං, තස්මා න වත්තබ්බං කිරෙතං කෙවලිනා උත්තමපුරිසෙනාති අධිප්පායෙනාහ, තෙන චුත්තං “මඤ්ඤමානා වදන්ති”ති. සෙසං සබ්බත්ථ සුච්ඤ්ඤෙය්‍යාමෙව.

ජාලියසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

8. මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා

අවෙලකස්සපවත්ථුවණ්ණනා

381. යස්මිං රට්ඨෙය් නං නගරං, තස්ස රට්ඨස්සපි යස්මිං නගරෙ තදා භගවා විහාසී, තස්ස නගරස්සපි එතදෙව නාමං, තස්මා උරුඤ්ඤායන්ති උරුඤ්ඤාජනපදෙ උරුඤ්ඤාසඬ්ඛානෙ නගරෙති අත්ථො. රමණීයොති මනොහරභූමිභාගතාය ඡායුදකසම්පත්තියා, ජනවිචිත්තතාය ව මනොරමො. නාමන්ති ගොත්තනාමං. තපනං සන්තපනං කායස්ස ඛෙදනං තපො, සො එතස්ස අත්ථිති තපස්සී, නං තපස්සීං. යස්මා තථාභූතො තපං නිස්සිතො, තපො වා නං නිස්සිතො, තස්මා ආහ “තපනිස්සිතක”න්ති. ලුඛං වා ඵරුසං සාධුසම්මතාචාරවිරහතො නපසාදනීයං ආජීවති වත්තනීති ලුඛාජීවී, නං ලුඛාජීවීං. මුත්තාචාරාදීති ආදි-සද්දෙන පරතො පාළියං (දී. නි. 1.397) ආගතා භත්ථාපලෙඛනාදයො සඬ්භගිතා. උප්පණ්ඩෙතීති උභසනවසෙන පරිභාසති. උපවදනීති අවඤ්ඤාපුබ්බකං අපවදනී, තෙනාහ “භිළෙති වම්භෙති”ති. ධම්මස්ස ව අනුධම්මංති එත්ථ ධම්මො නාම හෙතු “හෙතුම්භි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”තිආදියු (විහ. 720) වියාති ආහ “කාරණස්ස අනුකාරණ”න්ති. කාරණන්ති චෙත්ථ තථාපවත්තස්ස සද්දස්ස අත්ථො අධිප්පෙතො තස්ස පවත්තිහෙතුභාවතො. අත්ථප්පයුත්තො හි සද්දප්පයොගො. අනුකාරණන්ති ව සො එව පරෙහි තථා වුවවමානො. පරෙහීති “යෙ තෙ”ති වුත්තසත්තෙහි පරෙහි. වුත්තකාරණෙනාති යථා තෙහි වුත්තං, තථා වෙ තුම්භෙහි න වුත්තං, එවං සති තෙහි වුත්තකාරණෙන සකාරණො හුත්වා තුම්භාකං වාදො වා තතො පරං තස්ස අනුචාදො කොචි අප්පමත්තකොපි විඤ්ඤාහි ගරහිතබ්බං යානං කාරණං නාගච්ඡෙය්, කිමෙවං නාගච්ඡතිති යොජනා. “ඉදං වුත්තං හොතී”තිආදිනා තමෙවත්ථං සඬ්ඛෙපතො දස්සෙති.

382. ඉදානි යං විහජ්ජවාදං සන්ධාය භගවතා “න මෙ තෙ වුත්තවාදිනො”ති සඬ්ඛෙපතො වත්ථා නං විහජ්ජවාදස්සෙතුං “ඉධාහං කස්සපා”තිආදි වුත්තං, නං විහාගෙන දස්සෙත්තො “ඉධෙකච්චො”තිආදිමාහ . භගවා හි නිරත්ථකං අනුපසම්මංවත්තනිකං කායකිලමථං “අත්තකිලමථානුයොගො දුක්ඛො අනරියො අනත්ථසංහිතො”තිආදිනා (සං. නි. 3.1081; මහාව. 13; පටි. ම. 2.30) ගරහති. සාත්ථකං පන උපසම්මංවත්තනිකං “ආරඤ්ඤිකො හොති, පංසුකුලිකො හොති”තිආදිනා වණ්ණෙති. අප්පපුඤ්ඤායාති අපුඤ්ඤාය. තිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වාති මිච්ඡාදිට්ඨිභාවතො කම්මඵලං පටික්ඛිපත්තො “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා (දී. නි. 1.171; ම. නි. 1.445; 2.94, 95, 225; 3.91, 115; සං. නි. 3.210; ධ. ස. 1221; විහ. 938) මිච්ඡාදිට්ඨිං පුරක්ඛත්වා තථා තථා තිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා. අනෙසනවසෙනාති කොහඤ්ඤෙ යත්ථා අසන්තගුණසම්භාවනිච්ඡාය මිච්ඡාජීවවසෙන. ඉමෙ ද්වෙති “අප්පපුඤ්ඤො පුඤ්ඤවා”ති ව වුත්තෙ දුච්චරිතකාරිනො ද්වෙ පුග්ගලෙ සන්ධාය.

“ඉමෙ ද්වෙ සන්ධායා”ති එත්ථ පන දුතියනයෙ “අප්පපුඤ්ඤො, පුඤ්ඤවා”ති ව වුත්තෙ සුචරිතකාරිනොති ආදිනා යොජෙතබ්බං. කම්මකිරියවාදිනො හි ඉමෙ ද්වෙ පුග්ගලා. ඉති පයමදුතියනයෙසු වුත්තනයෙනෙව තතියවතුත්ථනයෙසු යොජනා වෙදිතබ්බා.

බාහිරකාචාරයුත්තො තිත්ථියාචාරයුත්තො, න විමුත්තවාදො. අත්තානං සුඛෙත්වාති අධම්මිකෙන සුඛෙන අත්තානං සුඛෙත්වා, තෙනාහ “දුච්චරිතාති පුරෙත්වා”ති. “න දානි මයා සදිසො අත්ථි”තිආදිනා තිස්සන්තං මඤ්ඤානානං වසෙන දුච්චරිතපුරණමාහ. මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙනාති “නත්ථි කාමෙසු දොසො”ති එවං පවත්තමිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන. පරිබ්බාජිකායාති පබ්බජ්ජං උපගතාය තාපසදාරිකාය. දහරායාති තරුණාය. මුදුකායාති සුබ්බාලාය. ලොමසායාති තනුතම්බලොමතාය අප්පලොමාය. කාමෙසුති වත්ථුකාමෙසු. පාතබ්බතන්ති පරිභුඤ්ජිතබ්බං, පාතබ්බතන්ති වා පරිභුඤ්ජනකතං. ආපජ්ජන්තොති උපගච්ඡන්තො. පරිභොගත්ථො හි අයං පා-සද්දො, කත්තුසාධනො ව තබ්බ-සද්දො, යථාරුචි පරිභුඤ්ජන්තොති අත්ථො. කිලෙසකාමොපි හි අස්සාදියමානො වත්ථුකාමන්තොගධොයෙව.

ඉදන්ති යථාවුත්තං අත්ථප්පහෙදං විහජ්ජනං. තිත්ථියවසෙන ආගතං අට්ඨකථායං තථා විහත්තත්තා. සාසනෙපීති ඉමස්මිං සාසනෙපි.

අරහත්තං වා අත්තනි අසන්තං “අත්ථි”ති විප්පට්ඨානිත්වා. සාමන්තප්පන්නං, පච්චයපට්ඨෙවනං, ඉරියාපට්ඨස්සිතන්ති ඉමානි තිණි වා කුහනවත්ථුනි. තාදිසො වානි ධුතඬ්ග- (මි. ප. 4.2; විසුද්ධි. 1.22) සමාදානවසෙන ලුඛාජීවී එව. දුල්ලහසුඛො භවිස්සාමි දුග්ගතිසු උපපත්තියාති අධිප්පායො.

383. අසුකට්ඨානතොති අසුකභවතො. ආගතාති නිබ්බත්තනවසෙන ඉධාගතා. ඉදානි ගන්තබ්බට්ඨානන්ති ආයති. නිබ්බත්තනට්ඨානං. පුන උපපත්තින්ති ආයති. අනන්තරභවතො තතියං උපපත්තිං, පුන උපපත්තිති පුනප්පුනං නිබ්බත්ති. කෙන කාරණෙනාති යථාභූතං අජානන්තො හි ඉච්ඡාදොසවසෙන යං කිඤ්චි ගරහෙය්, අහං පන යථාභූතං ජානන්තො සබ්බං තං කෙන කාරණෙන ගරහිස්සාමි, තං කාරණං නත්ථිති අධිප්පායො, තෙනාහ “ගරහිතබ්බමෙවා”තිආදි. තමත්ථන්ති ගරහිතබ්බස්සෙව ගරහණං, පසංසිතබ්බස්ස ව පසංසනං.

න කොට්ඨාස “න සාධු” නි වදනි දිට්ඨධම්මිකස්ස, සම්පරාධිකස්ස ච අත්ථස්ස සාධනවසෙනෙව පවත්නියා හද්දකත්තා. පඤ්චවිධං චෙරන්ති පාණාතිපාතාදිපඤ්චවිධං චෙරං. තඤ්ඤි පඤ්චවිධස්ස සීලස්ස පටිසත්තුභාවතො, සත්තානං චෙරහෙතුතාය ච “චෙර”න්ති වුච්චති. තතො එව තං න කොට්ඨාස “සාධු” නි වදනි, තථා දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථානං අසාධනතො, සත්තානං සාධුභාවස්ස ච දුසනතො. න නිරුන්ධිතබ්බන්ති රූපග්ගහණෙ න නිවාරෙතබ්බං. දස්සනීයදස්සනත්ථො හි වක්ඛුපටිලාභොති තෙසං අධිප්පායො. යදග්ගෙන තෙසං පඤ්චද්වාරෙ අසංචරො සාධු, තදග්ගෙන තත්ථ සංචරො න සාධුති ආහ “පුන යං තෙ එකච්චන්ති පඤ්චද්වාරෙ සංචර”න්ති.

අථ වා යං තෙ එකච්චං වදන්ති “සාධු” නි තෙ “එකෙ සමණොත්මණා” නි වුත්තා තිත්ථියා යං අත්තකිලමානුයොගාදිං “සාධු” නි වදන්ති, මයං තං න “සාධු” නි වදාම. යං තෙ එකච්චං වදන්ති “න සාධු” නි යං පන තෙ අනවජ්ජපච්චයපරිභොගං, සුනිවත්ථසුපාරුපනාදිසම්මාපටිපත්තිඤ්ච “න සාධු” නි වදන්ති, තං මයං “සාධු” නි වදාමාති එවං පෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං යං පරවාදමුලකං වතුක්කං දස්සිතං, තදෙව පුන සකවාදමුලකං කත්වා දස්සිතන්ති පකාසෙත්තො “එව”න්තිආදිමහ. යඤ්ඤි කිඤ්චි කෙනචි සමානං, තෙනපි තං සමානමෙව, තථා අසමානං පීති. සමානාසමානතන්ති සමානාසමානතාමත්තං. අනවසෙසතො හි පහාතබ්බානං ධම්මානං පහානං සකවාදෙ දිස්සති, න පරවාදෙ. තථා පරිපුණ්ණමෙව ච උපසම්පාදෙතබ්බධම්මානං උපසම්පාදනං සකවාදෙ, න පරවාදෙ. තෙන වුත්තං “තාහ”න්තිආදි.

සමනුසුඤ්ජාපනකථාවණ්ණනා

385. ලද්ධිං පුච්ඡන්තොති “කිං සමණො ගොතමො සංකිලෙසධම්මෙ අනවසෙසං පභාය වත්තති, උදාහු පරෙ ගණාවරියා. එත්ථ තාව අත්තනො ලද්ධිං වදා” නි ලද්ධිං පුච්ඡන්තො. කාරණං පුච්ඡන්තොති “සමණො ගොතමො සංකිලෙසධම්මෙ අනවසෙසං පභාය වත්තති” නි වුත්තෙ “කෙන කාරණෙන එවමත්ථං ගාහයා” නි කාරණං පුච්ඡන්තො. උභයං පුච්ඡන්තොති “ඉදං නාමෙත්ථ කාරණං” නි කාරණං වත්වා පටිඤ්ඤාතෙ අත්ථෙ සාධියමානෙ අත්ථයතො, බ්‍යතිරෙකතො ච කාරණං සමත්ථෙත්තුං සද්ධිසාසද්ධිසහෙදං උපමොදාහරණද්වයං පුච්ඡන්තො, උභයං පුච්ඡන්තො කාරණස්ස ච තිලක්ඛණසම්පත්තියා යථාපටිඤ්ඤාතෙ අත්ථෙ සාධිතෙ සම්මදෙව අනුපච්ඡා භාසන්තො නිගමෙත්තො සමනුභාසති නාම. උපසංහරිත්වාති උපනෙත්වා. “කිං තෙ” නිආදි උපසංහරණාකාරදස්සනං. දුතියපදෙති “සඤ්ඤාන වා සඤ්ඤා” නි ඉමස්මිං පදෙ.

තමත්ථන්ති තං පහාතබ්බධම්මානං අනවසෙසං පභාය වත්තනසඤ්ඤාතෙ සමාදාතබ්බධම්මානං අනවසෙසං සමාදාය වත්තනසඤ්ඤාතෙ අත්ථං. යොජෙත්වාති අකුසලාදිපදෙහි යොජෙත්වා. අකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙන අකුසලා වෙව තතොයෙව අකුසලාති ච සඤ්ඤා ගතාති සඤ්ඤාතා තත්ථ පුරිමපදෙන එකන්තාකුසලෙ වදනි, දුතියපදෙන තංසහගතෙ, තංසත්ථියෙ ව, තෙනාහ “කොට්ඨාසං වා කත්වා යපිතා” නි, අකුසලපක්ඛියභාවෙන වචන්ථාපිතාති අත්ථො. අවජ්ජට්ඨො දොසට්ඨො ගාරය්ගපරියායත්තාති ආහ “සාවජ්ජාති සදොසා” නි. අරියා නාම නිද්දොසා, ඉමෙ පන කත්ථවිපි නිද්දොසා න භොත්තිති නිද්දොසට්ඨෙන අරියා හවිතුං නාලං අසමත්ථා.

386-392. යන්ති කාරණෙ එතං පච්චත්තවචනන්ති ආහ “යෙන විඤ්ඤ” නි. යං වා පනාති “යං පන කිඤ්චි” නි අසම්භාවනවචනමෙතන්ති ආහ “යං වා තං වා අප්පමත්තක” නි. ගණාවරියා පුරණාදයො. සත්ථුප්පහවත්තා සඤ්ඤාස්ස සඤ්ඤාසම්පත්තියාපි සත්ථුසම්පත්ති විභාවියතිති ආහ “සඤ්ඤාපසංසායපි සත්ථුයෙව පසංසාසිද්ධිතො” නි. සා පන පසංසා පසාදහෙතුකාති පසාදමුඛෙන තං දස්සෙත්තුං “පසිද්ධානාපි හි” නිආදි වුත්තං. තත්ථ පි-සද්දෙන යථා අත්ථයතො පසංසා සමුච්චියති, එවං සත්ථුප්පටිපත්තියා සාවකෙසු, සාවකච්ඡපටිපත්තියා ච සත්ථරි අප්පසාදො සමුච්චියතිති දට්ඨබ්බං. සරිරසම්පත්තින්ති රූපසම්පත්තිං, රූපකායපාරිසුරිත්ති අත්ථො. හවත්ති වත්තාරො රූපප්පමාණා, සොසධම්මප්පමාණා ව. පුන හවත්ති වත්තාරොති ධම්මප්පමාණවසෙනෙව යොජෙතබ්බං. යා සඤ්ඤාස්ස පසංසාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො.

තත්ථ යා බුද්ධානං, බුද්ධසාවකානංයෙව ච පාසංසනා, අඤ්ඤෙසඤ්ච තදභාවො ජොතිතො, තං විරතිප්පහානසංවරුද්දෙසවසෙන නිහරිත්වා දස්සෙත්තුං “අයමධිප්පායො” නිආදි වුත්තං. තත්ථ සෙතුසාතවිරති නාම අරියමග්ගවිරති. විපස්සනාමත්තවසෙනාති “අනිච්ච” නිති වා “දුක්ඛ” නිති වා විවිධං දස්සනමත්තවසෙන, න පන නාමරූපවචන්ථානපච්චයපරිගණ්ණනපුබ්බකං ලක්ඛණත්තයං ආරොපෙත්වා සඤ්ඤාතො සම්මසනවසෙන. ඉතරානීති සමුච්චේදපටිප්පස්සද්ධිනිස්සරණප්පහානාති. “සෙස” නිති පඤ්චසීලතො අඤ්ඤො සබ්බො සීලසංචරො, “බමො භොති” නිආදිනා (ම. නි. 1.24; 3.159; අ. නි. 4.114) වුත්තො සුපරිසුද්ධො ඛන්තිසංචරො, “පඤ්ඤායෙන පිටියාරො” නි (සු. නි. 1041; වුළුති. 60) එවං වුත්තො කිලෙසානං සමුච්චේදකො මග්ගඤ්ඤාණසඤ්ඤාතො ඤාණසංචරො, මනවිජ්ජියානං ඉන්ද්‍රියානං පිදහනවසෙන පවත්තො පරිසුද්ධො ඉන්ද්‍රියසංචරො, “අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදායා” නිආදිනා (දී. නි. 2.402; ම. නි. 1.135; සං. නි. 5.8; විහ. 205) වුත්තො සම්මප්පධානසඤ්ඤාතො විරියසංචරොති ඉමං සංචරපඤ්චකං සන්ධායාහ. පඤ්ච බො පනිමෙ පාතිමොක්ඛද්දෙසාතිආදි සාසනෙ සීලස්ස බහුභාවං දස්සෙත්වා තදෙකදෙසෙ එව පරෙසං අවට්ඨානදස්සනත්ථං යථාවුත්තසීලසංචරස්සෙව පුන ගහණං.

393. සීහනාදන්ති සෙට්ඨනාදං, අභීතනාදං කෙනවි අප්පට්ඨන්තියනාදන්ති අත්ථො. “අයං යථාචුත්තො මම වාදො අවිපරිතො, තස්ස අවිපරිතභාවො ඉමං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා අපරප්පච්චයනො ජානිතබ්බො”ති එවං අවිපරිතභාවබොධනත්ථං. “අත්ථි කස්සපා”තිආදීසු යං මග්ගං පටිපන්නො සමණො ගොතමො වදන්තො යුත්තපත්තකාලෙ, තථභාවතො භූතං, එකංසතො භිතාවිභභාවෙන අත්ථං, ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මං, විනයයොගතො පරෙසං විනයනතො ව විනයං වදන්ති සාමංයෙව අත්තපච්චක්ඛතොව ජානිස්සති, සො මයා සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදිතො සකලවට්ඨසුක්ඛනිස්සරණභූතො අත්ථි කස්සප මග්ගො, තස්ස ව අධිගමුපායභූතා පුබ්බභාගපටිපදාති අයමෙත්ථ යොජනා. තෙන “සමණො ගොතමො ඉමෙ ධම්මෙ”තිආදිනායප්පවත්තො වාදො කෙනවි අසංකම්පියො යථාභූතසීහනාදොති දස්සෙති.

“එවමෙනං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති”තිආදීසු (අ. නි. 3.134) විය මග්ගඤ්ච පටිපදඤ්ච එකතො කත්වා දස්සෙන්නො. “අයමෙවා”ති වචනං මග්ගස්ස පුපුභාවපටික්ඛෙපනත්ථං, සබ්බඅරියසාධාරණභාවදස්සනත්ථං, සාසනෙ පාකට්ඨාවදස්සනත්ථංඤ්ච. තෙනාහ “එකායනො අයං භික්ඛවෙ මග්ගො”ති, (දී. නි. 2.373; ම. නි. 1.106; සං. නි. 5.367, 384, 409) “එසෙව මග්ගො නත්ථංඤ්ඤො දස්සනස්ස විසුද්ධියා”ති (ධ. ප. 274),

“එකායනං ජාතිධයන්තදස්සි,
මග්ගං පජානාති භිතානුකම්පී;
එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ව තරන්ති ඔස”න්ති. (සං. නි. 5.384, 409; මහානි. 191; චූළනි. 107, 121; නෙත්ති. 170);

සබ්බෙසු යුත්තපදෙසෙසු අභිධම්මපදෙසෙසු ව එකොවායං මග්ගො පාකට්ඨො පඤ්ඤාතො ආගතො වාති.

තපොපක්කමකථාවණ්ණනා

394. තපොයෙව උපක්කම්මිතබ්බතො ආරභිතබ්බතො තපොපක්කමොති ආහ “තපාරම්භා”ති. ආරම්භනඤ්චෙත්ථ කරණමෙවාති ආහ “තපොකම්මානීති අත්ථො”ති. සමණකම්මසඬ්ඛාතාති සමණෙහි කත්තබ්බකම්මසඤ්ඤිතා. නිව්චොලොති නිස්සට්ඨවෙලො සබ්බෙන සබ්බං පටික්ඛිත්තවෙලො. නග්ගියවතසමාදානෙන නග්ගො. “ධීතකොව උච්චාරං කරොති”තිආදි නිදස්සනමත්තං, වම්මිත්වා මුඛවික්ඛාලනාදිආචාරස්සපි තෙන විස්සට්ඨත්තා. ජීවිභාය හත්ථං අපලිබ්බති අපලිහති උදකෙන අධොවනතො. දුතියවිකප්පෙපි එසෙව නයො. “එහි හද්දන්තෙ”ති චුත්තෙ උපගමනසඬ්ඛාතො විධි එහිහද්දන්තො, තං වරතීති එහිහද්දන්තිකො, තප්පටික්ඛෙපෙන න එහිහද්දන්තිකො. න කරොති සමණෙන නාම පරස්ස වචනකරෙන න භවිතබ්බන්ති අධිප්පායෙන. පුරෙතරන්ති තං ධානං අත්තතො උපගමනතො පුරෙතරං. තං කිර සො “භික්ඛුනා නාම යාදිවජ්ඣි එව භික්ඛා ගහෙතබ්බො”ති අධිප්පායෙන න ගණ්හාති. උද්දිස්සකතං “මම නිමිත්තභාවෙන බහු බුද්දකා පාණා සඬ්ඝාතං ආපාදිතා”ති න ගණ්හාති. නිමන්තනං න සාදියති “එවං තෙසං වචනං කතං භවිස්සති”ති. කුම්භිආදීසුපි සො සත්තසඤ්ඤීති ආහ “කුම්භිකලොපියො”තිආදි.

කබ්බන්තරායොති කබ්බස්ස අන්තරායො භොතීති. ගාමසභාගාදිවසෙන සඬ්ගම්ම කිත්තෙන්ති එතිස්සාති සඬ්ඛිත්ති, තථා සංභට්ඨණ්ඩුලාදිසඤ්චයො. මනුස්සාති වෙය්‍යාවච්චකරමනුස්සා.

සුරාපානමෙවාති මජ්ජලක්ඛණප්පත්තාය සුරාය පානමෙව සුරාග්ගහණෙන වෙන්ථ මෙරයම්පි සඬ්ගහිතං. එකාගාරමෙව උඤ්ජතීති එකාගාරිකො. එකාලොපෙනෙව වත්තතීති එකාලොපිකො. දියති එතායාති දත්ති, ද්වත්තිආලොපමත්තගාහි බුද්දකං භික්ඛාදානභාජනං, තෙනාහ “බුද්දකපාති”ති. අභුඤ්ජනවසෙන එකො අහො එතස්ස අත්ථිති එකාහිකො, ආභාරො. තං එකාහිකං, සො පන අත්ථතො එකදිවසලඬ්ඝකොති ආහ “එකදිවසන්තරික”න්ති. “ද්විහික”න්තිආදීසුපි එසෙව නයො. එකාහං අභුඤ්ජිත්වා එකාහං භුඤ්ජනං එකාභවාරො, තං එකාහිකමෙව අත්ථතො. ද්විහං අභුඤ්ජිත්වා ද්විහං භුඤ්ජනං ද්විහවාරො. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො. උක්කට්ඨො පන පරියායහත්තභොජනිකො ද්විහං අභුඤ්ජිත්වා එකාහමෙව භුඤ්ජති. සෙසද්වයෙපි එසෙව නයො.

395. කුණ්ඩකන්ති තනුතරං තණ්ඩුලසකලං.

396. සණෙහි සණවාකෙහි නිබ්බන්තවත්ථාති සාණානි. මිස්සසාණානි මසාණානි, න හඬගානි. එරකතිණාදීනීති ආදි-සද්දෙන අක්කමකච්ඡදලිවාකාදිනං සඬ්ගහො. එරකාදීහි කතානි හි ඡවානි ලාමකානි දුස්සානීති වත්තබ්බතං ලහන්ති.

මිච්ඡාචාර්යාමවසෙනෙව උක්කුටිකවනානුයොගොති ආහ “උක්කුටිකවිරියං අනුයුත්තො”ති. එණ්ඨිලන්ති වා සමා පකතිභූමි වුවවති “පත්ථණ්ඨිලෙ පාතුරහොසි”තිආදීසු (ම. නි. 4.10) විය, තස්මා ථණ්ඨිලසෙය්‍යන්ති අනන්තරහිතාය පකතිභූමියං සෙය්‍යන්ති චුත්තං හොති. ලද්ධං ආසනන්ති නිසිදිතුං යථාලද්ධං ආසනං. අකොපෙන්වාති අඤ්ඤත්ථ අනුපගන්ත්වා, තෙනාහ “තත්ථෙව නිසිදනසිලො”ති. සො හි තං අප්ඨබ්බෙන්තො අපරිච්චජන්තො අකොපෙන්තො නාම හොති. විකටන්ති ඉථං වුවවති ආසයවසෙන විරූපං ජාතන්ති කත්වා.

එත්ථ ව “අවෙලකො හොති”තිආදීනි වතපදානි යාව “න ථුසොදකං පිවති”ති එතානි එකවාරානි. “එකාගාරිකො වා”තිආදීනි නානාවාරානි, නානාකාලිකානි වා. තථා “සාකහක්ඛො වා”තිආදීනි, “සාණානිපි ධාරෙති”තිආදීනි ව. තථා හෙත්ථ වා-සද්දග්ගහණං, පි-සද්දග්ගහණඤ්ච කතං. පි-සද්දොපි විකප්පත්ථො එව දට්ඨබ්බො. පුරිමෙසු පන න කතං. එවඤ්ච කත්වා “අවෙලකො හොති”ති වත්වා “සාණානිපි ධාරෙති”තිආදි වචනස්ස, “රජොජල්ලධරො හොති”ති වත්වා “උදකොරොහනානුයොගං අනුයුත්තො”ති වචනස්ස ව අවිරොධො සිද්ධො හොති. අථ වා කීමෙන්ථ අවිරොධවිත්තාය. උම්මත්තකපච්ඡිසදිසො හි තිත්ථියවාදො. අථ වා “අවෙලකො හොති”ති ආරහිත්වා තප්පසඬිගෙන සබ්බමිපි අත්තකිලමථානුයොගං දස්සෙන්තෙන “සාණානිපි ධාරෙති”තිආදි චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

තපොපක්කමතිරත්ථකථාවණ්ණනා

397. සිලසම්පදාදීහි විනාති සිලසම්පදා, සමාධිසම්පදා, පඤ්ඤාසම්පදානි ඉමාහි ලොකුත්තරාහි සම්පදාහි විනා න කදාපි සාමඤ්ඤං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤං වා සම්භවති, යස්මා ව තදෙවං, තස්මා තෙසං තපොපක්කමානං නිරත්ථකතං දස්සෙන්තොති යොජනා. “දොසවෙරවිරහිත”න්ති ඉදං දොසස්ස මෙන්තාය උජුපටිපක්ඛතාය චුත්තං. දොස-ග්ගහණෙන වා සබ්බෙපි ක්කානපටිපක්ඛා සංකිලෙසධම්මා ගහිතා, වෙර-ග්ගහණෙන පච්චත්ථිකභූතා සත්තා. යදග්ගෙන හි දොසරහිතං, තදග්ගෙන වෙරරහිතන්ති.

398. පාකටභාවෙන කායති ගමෙතීති පකති, ලොකසිද්ධවාදො, තෙනාහ “පකති ඛො එසාති පකතිකථා එසා”ති. මත්තායාති මත්තා-සද්දො “මත්තා සුඛපරිච්චාගා”තිආදීසු (ධ. ප. 290) විය අප්පත්ථං අත්තොතිතං කත්වා පමාණවාචකොති ආහ “ඉමීනා පමාණෙන එවං පරිත්තකෙනා”ති. තෙන පන පමාණෙන පහාතබ්බො පකරණප්පත්තො පටිපත්තික්කමොති ආහ “පටිපත්තික්කමෙනා”ති. සබ්බත්ථාති සබ්බවාරෙසු.

399. අඤ්ඤථා වදථාති යදි අවෙලකභාවාදිනා සාමඤ්ඤං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤං වා අභවිස්ස, සුවිජානොව සමණො සුවිජානො බ්‍රාහ්මණො. යස්මා පන තුම්භෙ ඉතො අඤ්ඤථාව සාමඤ්ඤං බ්‍රහ්මඤ්ඤඤ්ච වදථ, තස්මා දුජ්ජානොව සමණො දුජ්ජානො බ්‍රාහ්මණො, තෙනාහ “ඉදං සන්ධායාහා”ති. තං පකතිවාදං පටික්ඛිපිත්වාති පුබ්බෙ යං පාකතිකං සාමඤ්ඤං බ්‍රහ්මඤ්ඤඤ්ච හදයෙ යථෙත්වා තෙන “දුක්කර”න්තිආදි චුත්තං, තමෙව සන්ධාය හගවතාපි “පකති ඛො එසා”තිආදි චුත්තං. ඉධ පන තං පකතිවාදං පාකතිකසමණබ්‍රාහ්මණවිසයං කථං පටික්ඛිපිත්වා පටිසංහරිත්වා සභාවතොව පරමත්ථතොව සමණස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ව දුජ්ජානභාවං ආවිකරොන්තො පකාසෙන්තො. තත්‍රාපීති සමණබ්‍රාහ්මණවාදෙපි චුත්තනයෙනෙව.

සිලසමාධිපඤ්ඤාසම්පදාවණ්ණනා

400-1. පණ්ඨිතොති හෙතුසම්පත්තිසිද්ධෙන පණ්ඨිව්වෙන සමන්තාගතො, කථං උග්ගහෙසි පරිපක්කඤ්ඤාණත්තා සට්ඨෙ පදිපෙන විය අබ්භන්තරෙ සමුප්ප්ලන්තෙන පඤ්ඤාවෙය්‍යන්තියෙන තත්ථ තත්ථ හගවතා දෙසිතමත්ථං පරිග්ගණ්හන්තො තම්පි දෙසනං උපධාරෙසි. තස්ස වාති යො අවෙලකො හොති යාව උදකොරොහනානුයොගං අනුයුත්තො විහරති, තස්ස ව. තා සම්පත්තියො පුච්ඡාමි, යාහි සමණො ව හොතිති අධිප්පායො. සිලසම්පදායාති ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, තෙන “විත්තසම්පදාය පඤ්ඤාසම්පදායා”ති පද්ද්වයං සඬිගණ්හාති අසෙක්ඛසිලාදිබන්ධත්තයසඬිගහිතඤ්ඤි අරහත්තං, තෙනාහ “අරහත්තඵලමෙව සන්ධාය චුත්ත”න්තිආදි. තත්ථ ඉදන්ති ඉදං වචනං.

සිහනාදකථාවණ්ණනා

402. අනඤ්ඤසාධාරණතාය , අනඤ්ඤසාධාරණත්ථවිසයතාය ව අනුත්තරං බුද්ධසිහනාදං නදන්තො. අතිවිය අච්චත්තවිසුද්ධතාය පරමවිසුද්ධං. පරමන්ති උක්කට්ඨං, තෙනාහ “උත්තම”න්ති. සිලමෙව ලොකියසිලත්තා. යථා අනඤ්ඤසාධාරණං හගවතො ලොකුත්තරසිලං සවාසනං පටිපක්ඛිවද්ධංසනතො, එවං ලොකියසිලමිපි තස්ස අනුච්ඡිකභාවෙන සම්භූතත්තා, සමෙන සමන්ති සම්සමන්ති අයමෙන්ථ අත්ථොති ආහ “මම සිලසමෙන සිලෙන මයා සම”න්ති. “යදිදං අධිසිල”න්ති ලොකියං, ලොකුත්තරඤ්ඤවාති දුට්ඨමිපි බුද්ධසිලං එකප්ඤ්ඤා කත්වා චුත්තං. තෙනාහ “සිලෙපි”ති. ඉති ඉමන්ති එවං ඉමං සිලවිසයං. පයමං පචත්තත්තා පයමං.

තපනීති සන්තප්පති, විධමනීති අත්ථො. ජිගුච්ඡනීති හිලෙති ලාමකතො යපෙති. නිද්දොසත්තා අරියා ආරකා කිලෙසෙහිති. මග්ගඵලසම්පයුත්තා වීරියසඬ්ඛාතා තපොජිගුච්ඡාති ආනෙත්වා සම්බන්ධො. පරමා නාම සබ්බක්කට්ඨභාවතො. යථා යුචිතො භාවො යොබ්බනං, එවං ජිගුච්ඡිතො භාවො ජෙගුච්ඡං. කිලෙසානං සමුච්ඡින්නපටිප්පස්සම්භනාති සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිවිමුක්තියො. නිස්සරණවිමුක්ති නිබ්බානං. අථ වා සම්මාචාචාදීනං අධිසීලග්ගහණෙන, සම්මාචායාමස්ස අධිපෙගුච්ඡග්ගහණෙන, සම්මාදිට්ඨියා අධිපඤ්ඤාග්ගහණෙන ගතිතත්තා අග්ගතිග්ගහණෙන සම්මාසඬ්ඛකප්පසතිසමාධයො මග්ගඵලපරියාපන්නා සමුච්ඡෙදපටිප්පස්සද්ධිවිමුක්තියො දට්ඨබ්බා. නිස්සරණවිමුක්ති පන නිබ්බානමෙව.

403. යං කිඤ්චි ජනවිචිත්තං යානං ඉධ “සුඤ්ඤාගාර”න්ති අධිප්පෙතං. තත්ථ නදන්තෙන විනා නාදො නත්ථීති ආහ “එකතොව නිසීදිත්වා”ති. අට්ඨස්ස පරිසාසුති බත්තිසපරිසා, බ්‍රාහ්මණපරිසා, ගහපතිපරිසා, සමණපරිසා, වාතුමහාරාජිකපරිසා, තාවතිංසපරිසා, මාරපරිසා, බ්‍රහ්මපරිසාති ඉමාසු අට්ඨස්ස පරිසාසු.

වෙසාරජ්ජානීති විසාරදභාවා ඤාණජ්ජභානසම්පදානිමිත්තං. කුතොචි අසන්තස්සනභාවා නිබ්භයභාවාති අත්ථො. ආසභං යානන්ති සෙට්ඨං යානං, උත්තමං යානන්ති අත්ථො. ආසභා වා පුබ්බබුද්ධා, තෙසං යානන්ති අත්ථො.

අපිච උසහස්ස ඉදන්ති ආසභං, ආසභං වියාති ආසභං. යථා හි නිසභසඬ්ඛාතො උසභො අත්තතො උසභබලෙන චතුහි පාදෙහි පට්ඨං උප්පිලෙත්වා අවලට්ඨානෙන තිට්ඨති, එවං තථාගතොපි දසහි තථාගතබලෙහි සමන්තාගතො චතුහි වෙසාරජ්ජපාදෙහි අට්ඨපරිසාපට්ඨං උප්පිලෙත්වා සදෙවකෙ ලොකෙ කෙනචි පච්චත්ථිකෙන අකම්පියො අවලෙන යානෙන තිට්ඨති. එවං තිට්ඨමානොව තං ආසභං යානං පටිජානාති උපගච්ඡති න පච්චක්ඛාති අත්තති ආරොපෙති. තෙන වුත්තං “ආසභං යානං පටිජානාති”ති.

සීහනාදං නදතීති යථා මීගරාජා පරිස්සයානං සහනතො, වනමහිංසමත්තවාරණාදීනං හනනතො ව “සීහො”ති වුච්චති, එවං තථාගතො ලොකධම්මානං සහනතො, පරප්පවාදානං හනනතො ව “සීහො”ති වුච්චති. එවං වුත්තස්ස සීහස්ස නාදං සීහනාදං. තත්ථ යථා සීහො සීහබලෙන සමන්තාගතො සබ්බත්ථ විසාරදො විගතලොමහංසො සීහනාදං නදති, එවං තථාගතසීහොපි දසහි තථාගතබලෙහි සමන්තාගතො අට්ඨස්ස පරිසාසු විසාරදො විගතලොමහංසො “ඉති රූප”න්තිආදිනා (සං. නි. 3.78; අ. නි. 8.2) නයෙන නානාවිලාසසම්පන්නං සීහනාදං නදති.

පඤ්ඤං අභිසඬ්ඛරිත්වාති ඤාතුං ඉච්ඡිතමත්ථං අත්තතො ඤාණබලානුරූපං අභිරචිත්වා තඬ්ඬණංයෙවාති පුච්ඡිතක්කණෙයෙව යානුප්පත්තිකපටිභානෙන විස්සජ්ජෙති. චිත්තං පරිනොසෙතියෙව අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං විස්සජ්ජනතො. සොතබ්බඤ්ඤවස්ස මඤ්ඤන්ති අට්ඨක්කණවජ්ජිතෙන නවමෙන බණෙන ලබ්භිමානත්තා. “යං නො සත්ථා භාසති, තං නො සොස්සාමා”ති ආදරගාරවජාතා මහත්තෙන උස්සාහෙන සොතබ්බං සම්පට්චිත්තබ්බං මඤ්ඤන්ති. සුප්පසන්නා පසාදාහිබුද්ධියා විගතපක්කිලෙසනාය කල්ලචිත්තා මුදුවිත්තා භොන්ති. පසන්නකාරන්ති පසන්නෙහි කාතබ්බසක්කාරං, ධම්මාමිසපුප්පත්ති අත්ථො. තත්ථ ආමිසපුප්පං දස්සෙන්නො “පණ්ණානි”තිආදිමාහ. ධම්මපුප්පා පන “තථත්තායා”ති ඉමිනා දස්සිතා. තථාභාවායාති යථත්තාය යස්ස වට්ටදුක්ඛනිස්සරණත්ථාය ධම්මො දෙසිතො, තථාභාවාය, තෙනාහ “ධම්මානුධම්මපටිපත්තිපුරණත්ථායා”ති. සා ව ධම්මානුධම්මපටිපත්ති යාය අනුපුබ්බියා පටිපජ්ජිතබ්බා, පටිපජ්ජන්නානඤ්ඤව සති අප්ඤ්ඤාත්තිකඬ්ඬගසමවායෙ එකංසිකා තස්සා පාරිපුරිති තං අනුපුබ්බිං දස්සෙතුං “කෙචි සරණෙසු”තිආදි වුත්තං.

ඉමස්මිං පනොකාසෙ යත්වාති “පටිපන්නා ව ආරාධෙන්නි”ති එතස්මිං සීහනාදකිච්චපාරිපුරිදීපනෙ පාළිපදෙසෙ යත්වා. සමොධානෙතබ්බාති සඬ්ඛලිතබ්බා. එකො සීහනාදො අසාධාරණො අඤ්ඤෙහි අප්පට්චන්තියො සෙට්ඨනාදො අභිතනාදොති කත්වා. එස නයො සෙසෙසුපි. පුරිමානං දසන්නන්තිආදිතො පටියාය යාව “විමුක්තියා මය්හං සදිසො නත්ථි”ති එතෙසං පුරිමානං දසන්නං සීහනාදානං, නිද්ධාරණෙ වෙන්ථ සාම්ච්චනං, තෙනාහ “එකෙකස්සා”ති. “පරිසාසු ව නදතී”ති ආදයො පරිවාරා “එකච්චං තපස්සිං නිරයෙ නිබ්බත්තං පස්සාමි”ති සීහනාදං නදන්නො භගවා පරිසායං නදති විසාරදො නදති යාව “පටිපන්නා ආරාධෙන්නි”ති අත්ථයොජනාය සම්භවතො. තථා සෙසෙසුපි නවසු.

“එව”න්තිආදි යථාවුත්තානං තෙසං සඬ්ඛලෙත්වා දස්සනං. තෙ දසාති තෙ “පරිසාසු ව නදතී”ති ආදයො සීහනාදා. පුරිමානං දසන්නන්ති යථාවුත්තානං පුරිමානං දසන්නං. පරිවාරවසෙනාති පච්චෙකං පරිවාරවසෙන යොජ්ජමානා සතං සීහනාදා. පුරිමා ව දසාති තථා අයොජ්ජමානා පුරිමා ව දසාති එවං දසාධිකං සීහනාදසතං භොති. එවං වාදීනං වාදන්ති එවං පච්චත්තවාදානං තිත්ථියානං වාදං. පටිසෙධෙත්වාති තථාභාවාභාවදස්සනෙන පටික්ඛිපිත්වා. යං භගවා උදුම්බරිකසුත්තෙ “ඉධ නිග්‍රොධ තපස්සි”තිආදිනා (දී. නි. 3.33) උපක්කිලෙසවිභාගං, පාරිසුද්ධිවිභාගඤ්ඤව දස්සෙන්නො සපරිසස්ස නිග්‍රොධස්ස පරිබ්බාජකස්ස පුරතො සීහනාදං නදි, තං දස්සෙතුං “ඉදානි පරිසාති නදිතපුබ්බං සීහනාදං දස්සෙන්නො”තිආදි වුත්තං.

404. ඉදන්ති “රාජගහෙ ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ විහරන්තං මං...පෙ.... පඤ්භං පුච්ඡී”ති ඉදං වචනං. කාමං යදා නිග්‍රොධො පඤ්භං පුච්ඡී, භගවා වස්ස විස්සජ්ජෙසී, න තදා ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ විහරති, රාජගහසමීපෙ පන විහරති කත්වා “රාජගහෙ ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ විහරන්තං ම”න්ති චුත්තං, ගිජ්ඣකුටෙ විහරණඤ්චස්ස තදා අවිච්ඡින්නන්ති, තෙනාහ “යං තං භගවා”තිආදි. යොගෙහි නයෙ, දුක්ඛනිස්සරණුපායෙහි අත්ථො.

405. යං පරිවාසං සාමණෙරභූමියං යීතො පරිවසතිති යොජනා. යස්මා සාමණෙරභූමියං යීතෙන පරිවසිතබ්බං, න ගිහිභූතෙන, තස්මා අපරිවසිත්වායෙව පබ්බජ්ජං ලභති. ආකඨබ්බති පබ්බජ්ජං, ආකඨබ්බති උපසම්පදන්ති එත්ථ පන පබ්බජ්ජා-ග්ගහණං වචනසිලිට්ඨතාවසෙනෙව “දිරත්තතිරත්තං සහසෙය්‍ය”න්ති (පාටි. 50) එත්ථ දිරත්තග්ගහණං විය. ගාමප්පවෙසනාදීනීති ආදි-සද්දෙන වෙසියාවිධවාචුල්ලකුමාරිපණ්ඩකභික්ඛුනිගොචරතා, සබ්බමචාරීනං උච්චාවචෙසු කිංකරණියෙසු දක්ඛානලසාදිතා, උද්දෙසපරිපුච්ඡාදිසු තිබ්බජන්දතා, යස්ස තිත්ථායතනතො ඉධාගතො, තස්ස අවණ්ණෙ, රතනත්තයස්ස ව වණ්ණෙ අනත්තමනතා, තදුභයං යථාක්කමං වණ්ණෙ ව අවණ්ණෙ ව අත්තමනතාති ඉමෙසං සඬගහො වෙදිතබ්බො, තෙනාහ “අට්ඨ වත්තාති පුරෙන්නෙනා”ති. සංසිත්වා කොට්ටෙන්වාති අජ්ඣාසයස්ස විමංසනවසෙන සුවණ්ණං විය සංසිත්වා කොට්ටෙන්වා.

ගණමජ්ඣෙ නිසිදිත්වාති උපසම්පදාකම්මස්ස ගණප්පහොනකානං භික්ඛූනං මජ්ඣෙ සඬ්ඝත්ථෙරො විය තස්ස අනුග්ගහත්ථං නිසිදිත්වා. වූපකට්ඨොති විචිත්තො. තාදිස්ස සීලවිසොධනෙ අප්පමාදො අවුත්තසිද්ධොති ආහ “කම්මට්ඨානෙ සතිං අවිජ්ඣන්තො”ති. පෙසිතචිත්තොති නිබ්බානං පති පෙසිතචිත්තො තංනිත්තො තප්පොණො තප්පබ්භාරො. ජාතිකුලපුත්තාපි ආචාරසම්පන්නා එව අරහත්තාධිගමාය පබ්බජ්ජාපෙක්ඛා භොන්තිති තෙපි තෙහි එකසඬගහෙ කරොන්තො ආහ “කුලපුත්තාති ආචාරකුලපුත්තා”ති, තෙනාහ “සම්මදෙවාති හෙතුනාව කාරණෙනවා”ති. “ඔතිණ්ණොම්හි ජාතියා”තිආදිනා නයෙන හි සංවෙගපුබ්බිකං යථානුසිට්ඨං පබ්බජ්ජං සන්ධාය ඉධ “සම්මදෙවා”ති චුත්තං. හෙතුනාති ඤායෙන. පාපුණ්ණිත්වාති පත්වා අධිගන්ත්වා. සම්පාදෙන්වාති අසෙක්ඛා සීලසමාධිපඤ්ඤා නිස්ථාදෙන්වා, පරිපුරෙන්වා වාති අත්ථො.

නිට්ඨාපෙතුන්ති නිගමනවසෙන පරියොසාපෙතුං. “බ්‍රහ්මචරියපරියොසානං...පෙ.... විහාසී”ති ඉමිනා එව හි අරහත්තනිකුටෙන දෙසනා පරියොසාපිතා. තං පන නිගමෙන්තො “අඤ්ඤතරො බො පනා...පෙ.... අහොසී”ති චුත්තං ධම්මසඬගහකෙහි. යං පනෙන්ථ අත්ථන්තො න විහත්තං, තං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

9. පොට්ටුපාදසුත්තවණ්ණනා

පොට්ටුපාදපරිබ්බාජකවත්ථුවණ්ණනා

406. සාවත්ථියන්ති සම්පත්ථෙ භූමිමන්ති ආහ “සාවත්ථිං උපනිස්සායා”ති. ජෙනස්ස කුමාරස්ස වනෙති ජෙනෙනාම රාජකුමාරෙන රොපිතෙ උපවනෙ. නිවාසථාසුතාදිනා පබ්බජිතා ආරමන්ති එත්ථාති ආරාමො, විහාරො. ථොටො පාදෙසු ජාතොති පොට්ටුපාදො. වත්ථවිජායාජාදනපබ්බජ්ජගතත්තා ඡන්තපරිබ්බාජකො. බ්‍රාහ්මණමහාසාලොති මහාවිභවතාය මහාසාරතාපත්තො බ්‍රාහ්මණො. සමයන්ති සාමඤ්ඤනිද්දෙසො, තං තං සමයන්ති අත්ථො. පවදන්තිති පකාරතො වදන්ති, අත්තනා අත්තනා උග්ගහිතනියාමෙන යථා තථා සමයං වදන්තිති අත්ථො. “පභුතයො”ති ඉමිනා තොදෙය්‍යජාණුසොණිසොණදණ්ඩාදිකෙ සඬගණ්හාති, පරිබ්බාජකාදයොති ආදි-සද්දෙන ඡන්තපරිබ්බාජකාදිකෙ. තිත්ථුකාවිරමෙත්ථ අත්ථිති තිත්ථුකාවිරො, ආරාමො. තථා එකා සාලා එත්ථාති එකසාලකො, තස්මිං තිත්ථුකාවිරෙ එකසාලකෙ.

අනෙකාකාරානවසෙසඤ්ඤායත්ථවිභාවනතො, අපරාපරුප්පත්තිතො ව භගවතො ඤාණං තත්ථ පත්ථං විය හොතිති වුත්තං “සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පත්ථරිත්වා”ති, යතො තස්ස ඤාණජාලතා වුව්වති, වෙනෙය්‍යානං තදන්තොගධතා හෙට්ඨා වුත්තායෙව. වෙනෙය්‍යසත්තපරිගණ්හනත්ථං සමන්තාහාරෙ කතෙ පඨමං නෙසං වෙනෙය්‍යභාවෙනෙව උපට්ඨානං හොති, අථ සරණගමනාදිවසෙන කිව්වනිප්පත්ති විමංසියතිති ආහ “කිං නු බො භවිස්සතිති උපපරික්ඛන්තො”ති. නිරොධන්ති සඤ්ඤානිරොධං. නිරොධා වුව්විතන්ති තතො නිරොධතො වුව්විතං සඤ්ඤාප්පත්තිං. සබ්බබුද්ධානං ඤාණෙන සංසන්දිත්ථාති යථා තෙ නිරොධං, නිරොධතො වුව්විතාඤ්ච බ්‍යාකරිංසු, බ්‍යාකරිස්සන්ති ව, තථා බ්‍යාකරණවසෙන සංසන්දිත්ථා. භත්ථිසාරිපුත්තොති භත්ථිසාරිතො පුත්තො. “යුගන්ධරපබ්බතං පරික්ඛිපිත්වා”ති ඉදං පරිකප්පව්වනං “තාදිසං අත්ථි වෙ, තං වියා”ති. මෙඝවණ්ණන්ති රත්තමෙඝවණ්ණං, සඤ්ඤාප්පභානුරඤ්ඤිතමෙඝසඬකාසන්ති අත්ථො. පව්වග්ගන්ති අභිනවං ආදිතො තථාලද්ධවොහාරෙන, අනඤ්ඤපරිභොගතාය, තථා වා සත්ථු අධිට්ඨානෙන සො පත්තො සබ්බකාලං “පව්වග්ගං”ත්ථෙව වුව්වති, සිලාදිවුත්තරතනලක්ඛණපපත්තියා වා සො පත්තො “පව්වග්ගං”න්ති වුව්වති.

407. අත්තතො රුච්චසෙන සද්ධම්මට්ඨිතිප්ඤ්ඤාසයවසෙන, න පරෙන උස්සාහිතොති අධිප්පායො. “අතිප්පගභාවමෙව දිස්වා”ති ඉදං භූතකථනං න තාව හික්ඛාචාරවෙලා සම්පත්තාති දස්සනත්ථං. භගවා හි තදා කාලස්සෙව විහාරතො නික්ඛන්තො “වාසනාභාගියාය ධම්මදෙසනාය පොට්ටුපාදං අනුග්ගණ්හිස්සාමි”ති. යන්තූනාහන්ති අඤ්ඤත්ථ සංසයපරිදිපනො, ඉධ පන සංසයපරිදිපනො විය. කස්මාති ආහ “බුද්ධාන”න්තිආදි. සංසයො නාම නත්ථි බොධිමුලෙ එව සමුග්ගාටිතත්තා. පරිචිතක්කපුබ්බභාගොති අධිප්පෙතකිව්වස්ස පුබ්බභාගපරිචිතක්කො එව. බුද්ධානං ලබ්භතිති “කරිස්සාම, න කරිස්සාමා”තිආදිකො එස විත්තවාරො බුද්ධානං ලබ්භති සම්භවති විචාරණවසෙන පවත්තනතො, න පන සංසයවසෙන. තෙනාහාති යෙන බුද්ධානම්පි ලබ්භති, තෙනෙවාහ භගවා “යන්තූනාහ”න්ති. පරිකප්පනෙ වායං නිපාතො. “උපසඬකමෙය්‍ය”න්ති කිරියාපදෙන වුව්වමානො එව හි අත්ථො “යන්තූනාහ”ති නිපාතපදෙන ජොතියති. අහං යන්තූන උපසඬකමෙය්‍යන්ති යොජනා. යදි පනාති ඉදම්පි තෙන සමානත්ථන්ති ආහ “යදි පනාහන්ති අත්ථො”ති.

408. යථා උන්නතප්පායො සද්දො උන්නාදො, එවං විපුලභාවෙන උපරුපරි පවත්තොපි උන්නාදොති තදුභයං එකප්ඤ්ඤා කත්වා පාළියං “උන්නාදිනියා”ති වත්ථා පුත විභාගෙන දස්සෙතුං “උච්චාසද්දමහාසද්දායා”ති වුත්තන්ති තමත්ථං විවරන්තො “උච්චං නදමානායා”තිආදිමාහ. අස්සාති පරිසාය. උද්ධංගමනවසෙනාති උන්නතබ්‍රහ්මලාය උග්ගන්ත්වා උග්ගන්ත්වා පවත්තනවසෙන. දිසාසු පත්ථට්ඨවසෙනාති විපුලභාවෙන භූතපරම්පරාය සබ්බදිසාසු පත්ථරණවසෙන. ඉදාති පරිබ්බාජකපරිසාය උච්චාසද්දමහාසද්දායා කාරණං, තස්ස ව පවත්තිආකාරං දස්සෙත්තො “තෙසඤ්ඤි”තිආදිමාහ. කාමස්සාදො නාම කාමගුණස්සාදො. කාමභවාදිගතො අස්සාදො භවස්සාදො.

409. සණ්ඨපෙසිති සංයමනවසෙන සම්මදෙව ය්‍යපෙසි, සණ්ඨපනඤ්ඤවෙත්ථ තිරවිජානකථාය අඤ්ඤමඤ්ඤස්මිං. අගාරවස්ස ජභාපනවසෙන ආචාරස්ස සික්ඛාපනං, යථාවුත්තදොසස්ස නිගුහනඤ්ච හොතිති ආහ “සික්ඛාපෙසි”තිආදි. අප්පසද්දන්ති නිස්සද්දං, උච්චාසද්දමහාසද්දාහවන්ති අධිප්පායො. නප්පමප්පත්තිති න අගාරවං කරොන්ති.

410. නො ආගතෙ ආනන්දොති භගවති ආගතෙ නො අම්භාකං ආනන්දො පිති හොති. පියසමුදාචාරාති පියාලාපා. “පව්වුග්ගමනං අකාසි”ති වත්ථා න කෙවලමයමෙව, අථ බො අඤ්ඤෙපි පබ්බජිතා යෙභුයොන භගවතො අපචිතිං කරොන්තෙවාති දස්සෙතුං “භගවත්තඤ්ඤි”තිආදිං වත්ථා, තත්ථ කාරණමාහ “උච්චාකුලිතතායා”ති, තෙන සාසනෙ අප්පසන්තාපි කුලගාරවෙන භගවති අපචිතිං කරොන්තෙ වාති දස්සෙති. එතස්මිං අත්තරෙ කා නාම කථාති එතස්මිං යථාවුත්තපරිච්ඡේදබ්‍රහ්මතරෙ කථා කා නාම. විප්පකතා ආරද්ධා හුත්වා අපරියොසිතා. “කා කථා විප්පකතා”ති වදන්තො අත්ථතො තස්සා පරියොසාපනං පටිජානාති නාම. “කා කථා”ති ව අවිසෙසවොදනාති යස්සා තස්සා

සබ්බස්සාපි කථාය පරියොසාපනං පටිඤ්ඤාතඤ්ච හොති, තඤ්ච පරෙසං අසබ්බඤ්ඤානං අවිසයන්ති ආහ “පරියන්තං නෙත්වා දෙමීති සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසී”ති.

අභිසඤ්ඤානිරොධකථාවණ්ණනා

411. සුකාරණන්ති සුන්දරං අත්ථාවහං භිතාවහං කාරණං. නානාතිත්ථෙසු නානාලද්ධිසු නියුත්තාති නානාතිත්ථිකා, තෙ එව නානාතිත්ථියා ක-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා. කුතුහලමෙන්ථ අත්ථිති කොතුහලා, සා එව සාලාති කොතුහලසාලා, තෙනාහ “කොතුහලුප්පත්තිවිධානතො”ති. සඤ්ඤානිරොධෙති සඤ්ඤාසීසෙනායං දෙසනා, තස්මා සඤ්ඤාසහගතා සබ්බෙපි ධම්මා සධ්ගස්හන්ති, තත්ථ පන චිත්තං පධානන්ති ආහ “චිත්තනිරොධෙ”ති. අවිචන්තනිරොධස්ස පන තෙහි අනධිප්පෙතත්තා, අවිසයත්තා ව “බණ්කනිරොධෙ”ති ආහ. කාමං සොපි තෙසං අවිසයොව, අත්ථතො පන නිරොධකථා වුවිචමානා තත්ථෙව තිව්ධන්ති තථා වුත්තං. කිත්තිසොසොති “අහො බුද්ධානුභාවො භවත්තරපට්ඨිත්තං කාරණං එවං භත්ථාමලකං විය පච්චක්ඛතො දස්සෙති, සාවකෙ ව එදිසෙ සංවරසමාදානෙ පතිවිධාපෙති”ති ථුතිසොසො යාව භවග්ගා පත්ථරති. පටිභාගකිරියන්ති පළාසවසෙන පටිභාගභූතං පයොගං කරොත්තො. භවත්තරසමයන්ති තත්ත තත්ත වුවිධනසමයං අභූතපරිකප්පිතං කිඤ්ච උප්පාදියං චත්ථුං අත්තතො සමයං කත්වා. කිඤ්චිදෙව සික්ඛාපදන්ති “එලමුගෙන භවිතබ්බං, එත්තකං, චෙලං එකස්මිංයෙව යානෙ නිසිදිතබ්බං”න්ති එවමාදිකං කිඤ්චිදෙව කාරණං සික්ඛාකොට්ඨාසං කත්වා පඤ්ඤපෙත්ති. නිරොධකථන්ති නිරොධසමාපත්තිකථං.

තෙසුති කොතුහලසාලායං සන්තිපතිතෙසු තිත්ථියසමණබ්‍රාහ්මණෙසු. එකච්චෙති එකෙ. පුරිමොති “අහෙනු අප්පච්චයා”ති එවංවාදි. ය්වායං ඉධ උප්පජ්ජතිති යොජනා. සමාපත්තින්ති අසඤ්ඤභාවාවහං සමාපත්තිං. නිරොධෙති සඤ්ඤානිරොධෙ. හෙතුං අපස්සන්තොති යෙන හෙතුනා අසඤ්ඤභවෙ සඤ්ඤාය නිරොධො සබ්බසො අනුප්පාදො, යෙන ව තතො චුත්තස්ස ඉධ පඤ්චවොකාරභවෙ තස්සා උප්පාදො, තං අවිසයනාය අපස්සන්තො.

නන්ති පයමවාදිං. නිසෙධෙත්වාති “න බො නාමෙතං හො එවං භවිස්සති”ති එවං පටික්ඛිපිත්වා. අසඤ්ඤිකභාවන්ති මුඤ්ජාපත්තියා කිරියමයසඤ්ඤාවසෙන විගතසඤ්ඤිභාවං. චක්ඛති හි “විසඤ්ඤී හුත්වා”ති. චක්ඛම්භනවසෙන කිලෙසානං සන්තාපනෙන අත්තත්තපො. සොරතපොති දුක්කරතාය භිමතපො. පරිමාරිත්තිද්‍රියොති නිබ්බිසෙවනභාවාපාදනෙන සබ්බසො මිලාපිතවක්ඛාදිත්තිද්‍රියො. භග්ගොති භඤ්ජිතකුසලජ්ඣාසයො. එවමාහාති “එවං සඤ්ඤා හි හො පුරිසස්ස අත්තා”තිආදිආකාරෙන සඤ්ඤානිරොධමාහ. ඉමිනා නයෙන ඉතො පරෙසු ද්විසු යානෙසු යථාරහං යොජනා වෙදිතබ්බා.

ආථබ්බණපයොගන්ති ආථබ්බණවෙදවිහිතං ආථබ්බණිකානං විසඤ්ඤිභාවාපාදනපයොගං. ආථබ්බණං පයොපෙත්වාති ආථබ්බණවෙදෙ ආගතඅග්ගිපුහනපුබ්බකං මත්තප්ප්පනං පයොපෙත්වා සීසච්ඡින්නතාදිදස්සනෙන සඤ්ඤානිරොධමාහ. තස්සාති යස්ස සීසච්ඡින්නතාදි දස්සිතං, තස්ස.

යක්ඛදාසීනන්ති දෙවදාසීනං, යා “දෙවතාහතියොතිපි” වුවිචන්ති. මදනිද්දන්ති සුරාමදනිමිත්තකං සුපනං දෙවතුපහාරන්ති නව්වනගායනාදිනා දෙවතානං පූජං. සුරාපාතින්ති පාතිපුණ්ණං සුරං. දිවාති අතිදිවා උස්සුරෙ.

එලමුගකථා වියාති ඉමෙසං පණ්ඩිතමානීනං කථා අන්ධබාලකථාසදිසී. චත්තාරො නිරොධෙති අඤ්ඤමඤ්ඤවිධුරෙ චත්තාරො නිරොධෙ එතෙ පඤ්ඤපෙත්ති. න ව අඤ්ඤමඤ්ඤවිරුද්ධනානාසභාවෙන තෙන භවිතබ්බං, අථ බො එකසභාවෙන, තෙනාහ “ඉමිනා වා”තිආදි. අඤ්ඤෙනෙවාති ඉමෙහි වුත්තාකාරතො අඤ්ඤාකාරෙනෙව භවිතබ්බං. “අයං නිරොධො, අයං නිරොධො”ති ආමෙඛිතවචනං සත්ථා අත්තතො දෙසනාවිලාසෙන අනෙකාකාරවොකාරං නිරොධං විභාවෙස්සතිති දස්සනත්ථං කතං අහො නුනාති එත්ථ අහොති අවිජරියෙ, නුනාති අනුස්සරණෙ නිපාතො. තස්මා අහො නුන භගවා අනඤ්ඤසාධාරණදෙසනත්තා නිරොධමිපි අහො අවිජරියං කත්වා කට්ඨයා මඤ්ඤෙති අධිප්පායො. “අහො නුන සුගතො”ති එත්ථාපි එසෙව නයො. අවිජරියවිභාවනතො එව චෙත්ථ ද්වික්ඛත්තුං වචනං, අවිජරියත්ථොපි චෙත්ථ අහො-සද්දො. සො යස්මා අනුස්සරණමුඛෙනෙව තෙන ගතීතො, තස්මා වුත්තං “අහො නුනාති අනුස්සරණත්ථෙ”ති. කාලපුග්ගලාදිවිභාගෙන බහුභෙදත්තා ඉමෙසං නිරොධධම්මානන්ති බහුවචනං, කුසල-සද්දයොගෙන සාමිච්චනං භූමිමත්ථෙ දව්ධබ්බං. විණ්ණවසිතායාති නිරොධසමාපත්තියං වසිභාවස්ස විණ්ණත්තා. සභාවං ජානාතීති නිරොධස්ස සභාවං යථාවතො ජානාති.

අහෙනුකසඤ්ඤාප්පාදනිරොධකථාවණ්ණනා

412. සරමජ්ඣෙයෙව පක්ඛලිතාති සරතො බහි ගන්තුකාමා පුරිසා මග්ගං අනොතරිත්වා සරාජීරෙන සමතලෙ විවට්ඨගණෙ එව පක්ඛලනං පත්තා, එවං සම්පදමිදන්ති අත්ථො. අසාධාරණො හෙතු, සාධාරණො පච්චයොති එවමාදි

විභාගෙන ඉඳ පයෝජනං නත්ථි සඤ්ඤාය අකාරණභාවපටික්ඛෙපත්තා වොදනායාති වුත්තං “කාරණස්සෙව නාම”න්ති.

පාළිය “උප්පජ්ජන්තිපි නිරුජ්ඣන්තිපි”ති වුත්තං, තත්ථ “සහෙතු සප්පච්චයා සඤ්ඤා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා පන නිරුජ්ඣන්තියෙව, න නිට්ඨන්ති”ති දස්සනත්ථං “නිරුජ්ඣන්ති”ති වචනං, න නිරොධස්ස සහෙතුසප්පච්චයභාවදස්සනත්ථං. උප්පාදො හි සහෙතුකො, න නිරොධො. යදි හි නිරොධොපි සහෙතුකො සියා, තස්ස නිරොධෙනාපි භවිතබ්බං අඬ්ඤාදීනං විය, න ච තස්ස නිරොධො අත්ථි. තස්මා වුත්තනයෙනෙව පාළියා අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයඤ්ච නයො ඛණනිරොධවසෙන වුත්තො. යො පන යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙන සබ්බසොව අනුප්පාදනිරොධො, සො “සහෙතුකො”ති වෙදිතබ්බො තථාරූපාය පටිපත්තියා විනා අභාවතො. තෙනාහ භගවා “සික්ඛා එකා සඤ්ඤා නිරුජ්ඣන්ති”ති. (දී. නි. 1.412) තතො එව ච ඉධාපි වුත්තං “සඤ්ඤාය සහෙතුකං උප්පාදනිරොධං දීපෙතු”න්ති.

සික්ඛා එකාති එත්ථ සික්ඛාති කරණෙ පච්චත්තවචනං, එක-සද්දො අඤ්ඤපරියායො “ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති සතො වා පන සත්තස්සා”තිආදීසු (දී. නි. 1.85 ආදයො; ම. නි. 3.21) විය, න සඬ්ඛ්‍යාලාවිති ආහ “සික්ඛා එකා සඤ්ඤා උප්පජ්ජන්තිති සික්ඛාය එකච්චා සඤ්ඤා ජායන්ති”ති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

413. තත්ථාති තස්සං උපරිදෙසනායං. සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬ්ඛකප්පවසෙන පරියාපන්නත්තා ආගතාති සභාවතො උපකාරතො ව පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ පරියාපන්නත්තා සඬ්ඛගිතත්තා තතියා අධිපඤ්ඤාසික්ඛා සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬ්ඛකප්පවසෙන ආගතා. තථා හි වුත්තං “යා වාචුසො විසාබ සම්මාදිට්ඨි, යො ච සම්මාසඬ්ඛකප්පො, ඉමෙ ධම්මා පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ සඬ්ඛගිතා”ති (ම. නි. 1.462) කාමඤ්චෙන්ථ වුත්තනයෙන තිස්සොපි සික්ඛා ආගතා එව, තථාපි අධිවිත්තසික්ඛාය එව අභිසඤ්ඤානිරොධො දස්සිතො, ඉතරා තස්ස සම්භාරභාවෙන ආනිතා.

පඤ්චකාමගුණිකරාගොති පඤ්චකාමකොට්ඨාසෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජනකරාගො. අසමුප්පන්නකාමවාරොති වත්තමානුප්පන්නතාවසෙන අසමුප්පන්නො යො කොචි කාමවාරො යා කාචි ලොභුප්පත්ති. පුරිමො විසයවසෙන නියමිතත්තා කාමගුණාරම්මණොව ලොභො දට්ඨබ්බො, ඉතරො පන ඤානනිකන්තිභවරාගාදිප්පහෙදො සබ්බොපි ලොභවාරො කාමනට්ඨෙත කාමෙසු පවත්තනතො. සබ්බෙපි හි තෙභුමකා ධම්මා කාමනියට්ඨෙත කාමාති. උභයෙසමපි කාමසඤ්ඤාතිනාමතා සභවරණඤ්ඤායෙනාති “කාමසඤ්ඤා”ති පද්දධාරං කත්වා තදුභයං නිද්දිට්ඨං.

“තත්ථා”තිආදි අසමුප්පන්නකාමවාරතො පඤ්චකාමගුණිකරාගස්ස විසෙසදස්සනං. කාමං පඤ්චකාමගුණිකරාගොපි අසමුප්පන්නො එව මග්ගෙන සමුග්ගාටියති, තස්මිං පන සමුග්ගාටිතෙපි න සබ්බො රාගො සමුග්ගාටං ගච්ඡති, තස්මා පඤ්චකාමගුණිකරාගග්ගහණෙන න ඉතරස්ස සබ්බස්ස රාගස්ස ගහණං හොතිති උභයසාධාරණෙන පරියායෙන උභයං සඬ්ඛගෙත්වා දස්සෙතුං පාළියං කාමසඤ්ඤාග්ගහණං කතන්ති තදුභයං සරූපතො විසෙසතො ච දස්සෙත්වා සබ්බසඬ්ඛගිතභාවතො “අසමුප්පන්නකාමවාරො පන ඉමස්මිං යානෙ වට්ඨති”ති වුත්තං.

සදිසත්තාති කාමසඤ්ඤාදිභාවෙන සමානත්තා, එතෙන පාළියං “පුරිමා”ති සදිසකප්පනාවසෙන වුත්තන්ති දස්සෙති. අනාගතා හි ඉධ “නිරුජ්ඣන්ති”ති වුත්තා අනුප්පාදස්ස අධිප්පෙතත්තා, තෙනාහ “අනුප්පන්නාව නුප්පජ්ජති”ති.

නිවරණවිවෙකතො ජාතත්තා විවෙකජෙහි පයමජ්ඣානපිතිසුඛෙහි සහ අක්ඛාතබ්බා, තංකොට්ඨාසිකා වාති විවෙකජං පිතිසුඛසඬ්ඛාතා. නානත්තසඤ්ඤාපටිසසඤ්ඤාහි නිපුණතාය සුබ්බමභුතතාය සුබ්බමසඤ්ඤා භුතා සුබ්බමභාවෙන, පරමත්ථභාවෙන අවිපරිතසභාවා. ඤානං තංසම්පයුත්තධම්මානං භාවනාසිද්ධා සන්භසුබ්බතා නිවරණවික්ඛම්භනවසෙන විඤ්ඤායතිති ආහ “කාමච්ඡන්දාදිඔලාරිකඬ්ඛප්පභානවසෙන සුබ්බමා”ති. භුතතායාති විජ්ජමානතාය. සබ්බත්ථාති සබ්බවාරෙසු.

සමාපජ්ජනාධිට්ඨානාති විය වුට්ඨානං ඤානෙ පරියාපන්නමපි හොති යථා තං ධම්මානං භඬ්ගක්ඛණො ධම්මෙසු, න ආචජ්ජනපච්චවෙක්ඛණානිති “පයමජ්ඣානං සමාපජ්ජන්තො අධිට්ඨන්තො වුට්ඨන්තො ච සික්ඛති”ති වුත්තං, න “ආචජ්ජන්තො පච්චවෙක්ඛන්තො”ති. තන්ති පයමජ්ඣානං. තෙනාති හෙතුමිහි කරණවචනං, තස්මා පයමජ්ඣානෙන හෙතුභුතෙනාති අත්ථො. හෙතුභාවො චෙන්ථ ඤානස්ස යථාවුත්තසඤ්ඤාය උප්පත්තියා සහජාතාදිපච්චයභාවො කාමසඤ්ඤාය නිරොධස්ස උපනිස්සයතාව, තඤ්ච බො සුත්තන්තපරියායෙන. තථා වෙච සංවණ්ණිකං “තථාරූපාය පටිපත්තියා විනා අභාවතො”ති. එතෙනුපායෙනාති ය්වායං පයමජ්ඣානතප්පටිපක්ඛසඤ්ඤාවසෙන “සික්ඛා එකා සඤ්ඤා උප්පජ්ජති, සික්ඛා එකා සඤ්ඤා නිරුජ්ඣන්ති”ති එත්ථ අත්ථො වුත්තො, එතෙන නයෙන. සබ්බත්ථාති සබ්බවාරෙසු.

414. යස්මා පනෙන්ථ සමාපත්තිවසෙන තංතංසඤ්ඤානං උප්පාදනිරොධෙ වුච්චමානෙ අඬ්ගවසෙන සො වුත්තොති ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. “අඬ්ගතො සම්මසන”න්ති අනුපදධම්මවිපස්සනාය ලක්ඛණවචනං.

අනුපදධම්මවිපස්සනාස්ථි කරොන්තො සමාපත්තිං පත්වා අභිගතො සම්මසනං කරොති, න ච සඤ්ඤා සමාපත්තියා කිඤ්චි අභිගං භොති. චුත්තඤ්ච “ඉදඤ්ච සඤ්ඤා සඤ්ඤාති එවං අභිගතො සම්මසනං උද්ධට්ඨ”න්ති. අභිගතොති චා අවයවතොති අත්ථො, අනුපදධම්මතොති චුත්තං භොති. තදෙවාති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනමෙව.

යතො ඛොති පච්චත්තෙ නිස්සක්කවචනන්ති ආහ “යො නාමා”ති යථා “ආදිම්භී”ති එතස්මිං අත්ථෙ “ආදිතො”ති චුච්චති ඉතරවිභත්තිතොපි තො-සද්දස්ස ලබ්භනතො. සකස්මිං අත්තනා අධිගතෙ සඤ්ඤා සකසඤ්ඤා, සා එතස්ස අත්ථිති සකසඤ්ඤී, තෙනාහ “අත්තනො පයම්මජ්ඣානසඤ්ඤාය සඤ්ඤවා”ති. සකසඤ්ඤීති චෙත්ථ උපරි චුච්චමානනිරොධපාදකතාය සාතිසයාය ඥානසඤ්ඤාය අත්ථිභාවජොතකො ඊ-කාරො දට්ඨබ්බො, තෙනෙවාහ “අනුපුබ්බෙත සඤ්ඤග්ගං චුසති”තිආදි. තස්මා තත්ථ තත්ථ සකසඤ්ඤිතාග්ගභණෙන තස්මිං තස්මිං ඥානෙ සබ්බසො සුචිණ්ණවසිභාවො දිපිතොති චෙදිතබ්බං.

ලොකියානන්ති නිද්ධාරණෙ සාම්ච්චනං, සාම්භත්ථෙ එව චා. යදග්ගෙන හි තං තෙසු සෙට්ඨං, තදග්ගෙන තෙසම්පි සෙට්ඨන්ති. “ලොකියාන”න්ති විසෙසනං ලොකුත්තරසමාපත්තිහි තස්ස අසෙට්ඨභාවතො. “කිච්චකාරකසමාපත්තීන”න්ති විසෙසනං අකිච්චකාරකසමාපත්තිතො තස්ස අසෙට්ඨභාවතො. අකිච්චකාරකතා වස්සා පටුසඤ්ඤාකිච්චාභාවචනතො විඤ්ඤායති. යථෙව හි තත්ථ සඤ්ඤා, එවං එස්සාදයො පීති. යදග්ගෙන හි තත්ථ සඬ්ඛාරාවසෙසසුබ්බභාවජපත්තියා පකතිවිපස්සකානං සම්මසිතුං අසක්කුණෙයාරුපෙන ධීතා, තදග්ගෙන හෙට්ඨිමසමාපත්තිධම්මා විය පටුකිච්චකරණසමත්ථාපි න භොත්තිති. ස්වායමත්ථො පරමත්ථමඤ්ජුසායං විසුද්ධිමග්ගසංවණ්ණනායං ආරුජපකථායං (විසුද්ධි. ටී. 1.286) සවිසෙසං චුත්තො, තස්මා තත්ථ චුත්තනයෙන චෙදිතබ්බො. කෙච් පන “යථා හෙට්ඨිමා හෙට්ඨිමා සමාපත්තියො උපරිමානං උපරිමානං අධිට්ඨානකිච්චං සාධෙත්ති, න එවං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්ති කස්සෙවිපි අධිට්ඨානකිච්චං සාධෙති, තස්මා සා අකිච්චකාරිකා, ඉතරා කිච්චකාරිකා චුත්තා”ති වදන්ති, තදයුත්තං තස්සාපි විපස්සනාවිත්තපරිදමනාදීනං අධිට්ඨානකිච්චසාධනතො. තස්මා පුරිමොයෙව අත්ථො යුත්තො.

පකජ්ජෙතීති සංවිදහති. ඥානං සමාපජ්ජන්තො හි ඥානසුඛං අත්තනි සංවිදහති නාම. අභිසඬ්ඛරොතිති ආයුහති, සම්පිණ්ඩෙතිති අත්ථො. සම්පිණ්ඩනත්ථො හි සමුදයට්ඨො. යස්මා නිකන්තිවසෙන චෙතනාකිච්චස්ස මත්ථකජ්ජන්ති, තස්මා ඵලූපචාරෙන කාරණං දස්සෙන්නො “නිකන්තිං කුරුමානො අභිසඬ්ඛරොති නාමා”ති චුත්තං. ඉමා ඉදානි මෙ ලබ්භමානා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤා නිරුජ්ඣෙයායං තංසමතික්කමෙනෙව උපරිඥානත්ථාය චෙතනාභිසඬ්ඛරණසම්භවතො. අඤ්ඤාති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤාහි අඤ්ඤා. තතො පුලතරභාවතො ඔළාරිකා. කා පන තාති ආහ “භවඬ්ඛසඤ්ඤා”ති. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනතො චුට්ඨාය එව හි උපරිඥානත්ථාය චෙතනාභිසඬ්ඛරණානි භවෙයායං, චුට්ඨානඤ්ච භවඬ්ඛවසෙන භොති. යාච ව උපරි ඥානසමාපජ්ජනං, තාව අත්තරත්තරා භවඬ්ඛජ්ජවත්තිති ආහ “භවඬ්ඛසඤ්ඤා උජ්ජජ්ජෙයාය”න්ති.

චෙතෙන්නොවාති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනජ්ඣානං එකං ද්වෙ චිත්තවාරෙ සමාපජ්ජන්තො එව. න චෙතෙති තථා හෙට්ඨිමජ්ඣානෙසු විය චා පුබ්බාභොගාභාවතො පුබ්බාභොගවසෙන හි ඥානං පකජ්ජෙන්නො ඉධ “චෙතෙති”ති චුත්තො. යස්මා “අභමෙතං ඥානං නිබ්බන්තෙමි උපසම්පාදෙමි සමාපජ්ජාමි”ති එවං අභිසඬ්ඛරණං තත්ථ සාලයස්සෙව භොති, න අනාලයස්ස, තස්මා එකං චිත්තක්ඛණිකමිපි ඥානං පචත්තෙන්නො තත්ථ අජ්ජනිනිකන්තිකතාය අභිසඬ්ඛරොත්තො එවාති අත්ථො. යස්මා පනස්ස තථා හෙට්ඨිමජ්ඣානෙසු විය චා තත්ථ පුබ්බාභොගො නත්ථි, තස්මා “න අභිසඬ්ඛරොති”ති චුත්තං. “ඉමස්ස භික්ඛුනො”තිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස විවරණං. “ස්වායමත්ථො”තිආදිනා තමෙවත්ථං උපමාය පටිපාදෙති.

පච්ඡාභාගෙති පිතුසරස්ස පච්ඡාභාගෙ. තතො පුත්තසරතො. ලද්ධසරමෙවාති යතො අනෙත භික්ඛා ලද්ධා, තමෙව සරං පුත්තගෙහමෙව. ආසනසාලා විය ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්ති තතො පිතුසරපුත්තසරට්ඨානියානං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනනිරොධසමාපත්තීනං උපගන්තබ්බතො. පිතුසරං අමනසිකරිත්වාති පටිසිත්වා සමතික්කන්තමිපි පිතුසරං න මනසි කත්වා. පුත්තසරස්සෙව ආචික්ඛනං විය එකං ද්වෙ චිත්තවාරෙ සමාපජ්ජිතබ්බමිපි නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං න මනසි කත්වා පරතො නිරොධසමාපත්තිඅත්ථාය එව මනසිකාරො. එවං අමනසිකාරසාමඤ්ඤෙන, මනසිකාරසාමඤ්ඤෙන ච උපමුපමෙයානා චෙදිතබ්බා ආචික්ඛනෙනපි මනසිකාරස්සෙව ජොතිතත්තා. න හි මනසිකාරෙන විනා ආචික්ඛනං සම්භවති.

තා ඥානසඤ්ඤාති තා එකං ද්වෙ චිත්තවාරෙ පචත්තා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසඤ්ඤා. නිරුජ්ඣන්තිති පදෙසෙනෙව නිරුජ්ඣන්ති, පුබ්බාභිසඬ්ඛාරවසෙන පන උපරි අනුජ්ජාදො. යථා ව ඥානසඤ්ඤානං, එවං ඉතරසඤ්ඤානං පිති ආහ “අඤ්ඤා ව ඔළාරිකා භවඬ්ඛසඤ්ඤා නුජ්ජජ්ජන්ති”ති, යථාපරිච්ඡින්නකාලන්ති අධිජ්ජායො. සො එවං පටිපන්නො භික්ඛුති සො එවං යථාචුත්තෙ සඤ්ඤාග්ගෙ ධීතො අරහත්තෙ, අනාගාමිඵලෙ වා පතිට්ඨිතො භික්ඛු ද්විති ඵලෙහි සමන්තාගමො, තිණ්ණං සඬ්ඛාරානං පටිපජ්ජස්සද්ධි, සොළසවිධා ඤාණවරියා, නවවිධා සමාධිවරියාති ඉමෙසං වසෙන නිරොධපටිපාදනපටිපත්තිං පටිපන්නො. චුසතිති එත්ථ චුසනං නාම චිත්තදනං පටිලද්ධිති ආහ “චිත්තදනි පටිලහති”ති. අත්ථතො පන යථාපරිච්ඡින්නකාලං චිත්තචෙතසිකානං සබ්බසො අජ්ජවත්ති එව.

අභිනි උපසග්ගමත්තං නිරත්ථකං, තස්මා “සඤ්ඤා” ඉව්වෙව අත්ථො. නිරොධපදෙන අනන්තරිකං කත්වා සමාපත්තිපදෙ වත්තබ්බෙ තෙසං ද්විත්තං අත්තරෙ සම්පජානපදං යපිතන්ති ආහ “නිරොධපදෙන අනන්තරිකං කත්වා චුත්ත”න්ති, තෙනාහ “අනුපට්...පෙ.... අත්ථො”ති. තත්ථානි තස්මිම්පි තථා පදානුපුබ්බියපනෙපි අයං විසෙසත්ථොති යොජනා. සම්පජානත්තස්සාති තං තං සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය තත්ථ තත්ථ සඬබ්බාරානං සම්මසනවසෙන පජානත්තස්ස. අත්තෙති යථාචුත්තාය නිරොධපට්ඨත්තියා පරියොසානො. දුතියවිකප්පෙ සම්පජානත්තස්සාති සම්පජානකාරිනොති අත්ථො, තෙන නිරොධසමාපජ්ජනකස්ස භික්ඛුනො ආදිනො පට්ඨාය සබ්බපාටිභාරිකපඤ්ඤාය සද්ධිං අත්ථසාධිකා පඤ්ඤා කිව්වතො දස්සිතා හොති, තෙනාහ “පණ්ඩිතස්ස භික්ඛුනො”ති.

සබ්බාකාරොනාති “සමාපත්තියා සරුපවිසෙසො, සමාපජ්ජනකො, සමාපජ්ජනස්ස ධානං, කාරණං, සමාපජ්ජනාකාරො”ති එවමාදි සබ්බජ්ජකාරෙන. තත්ථාති විසුද්ධිමග්ගෙ. (විසුද්ධි. 2.867) කථිතතොවාති කථිතට්ඨානතො එව ගහෙතබ්බො, න ඉධ තං වදාම පුනරුත්තිභාවතොති අධිජ්ජායො.

එවං බො අහන්ති එත්ථ ආකාරත්ථො එවං-සද්දො උග්ගහිතාකාරදස්සනන්ති කත්වා. එවං පොට්ඨපාදාති එත්ථ පන සම්පට්ඨිජනත්ථො, තෙනාහ “සුඋග්ගහිතං තයාති අනුජානන්තො”ති.

415. සඤ්ඤා අග්ගා එත්ථාති සඤ්ඤාග්ගං, ආකිඤ්ඤාදිසුරිමසඤ්ඤාය නිරොධං, න උපලබ්භන්ති චිත්තෙන්වා. “පුපු”ති පාළියං ලිඛිතවිපල්ලාසං දස්සෙන්තො ආහ “බහුනිපි”ති. “යථා”ති ඉමිනා පකාරවිසෙසො කරණජ්ජකාරො ගහිතො, න පකාරසාමඤ්ඤන්ති ආහ “යෙන යෙන කසිණෙන”ති, පට්ඨිකසිණෙන කරණභූතෙන”ති ව. ඤානං තාව යුත්තො කරණභාවො සඤ්ඤානිරොධපුසනස්ස සාධකතමභාවතො, කථං කසිණානන්ති? තෙසම්පි සො යුත්තො එව. යදග්ගෙන හි ඤානානං නිරොධපුසනස්ස සාධකතං අභාවො, තදග්ගෙන කසිණානම්පි තදවිනාභාවතො. අනෙකකරණාපි කිරියා හොතියෙව යථා “අස්සෙන යානෙන දීපිකාය ගච්ඡති”ති.

එකචාරන්ති සකිං. පුරිමසඤ්ඤානිරොධන්ති කාමසඤ්ඤාදිපුරිමසඤ්ඤාය නිරොධං, න නිරොධසමාපත්තිසඤ්ඤානිරොධං. එකං සඤ්ඤාග්ගන්ති එකං සඤ්ඤාභූතං අග්ගං සෙට්ඨන්ති අත්ථො හෙට්ඨිමසඤ්ඤාය උක්කට්ඨභාවතො. සඤ්ඤා ව සා අග්ගඤ්ඤාති සඤ්ඤාග්ගං, න සඤ්ඤාසු අග්ගන්ති. ද්වෙ වාරෙති ද්වික්ඛන්තුං. සෙසකසිණෙසුති කසිණානංයෙව ගහණං නිරොධකථාය අධිකතත්තා. තතො එව චෙත්ථ ඤානග්ගහණෙන කසිණජ්ජානාති එව ගහිතානිති වෙදිතබ්බං. “පයමජ්ජානෙන කරණභූතෙන”ති ආරම්මණං අනාමසිත්වා වදන්ති යථා “යෙන යෙන කසිණෙන”ති එත්ථ ඤානං අනාමසිත්වා චුත්තං. “ඉති”තිආදිනා චුත්තමෙවත්ථං සඬගහෙත්වා නිගමනවසෙන වදන්ති. සබ්බමිපිති සබ්බං එකචාරං සමාපන්තඤානං. සඬගහෙත්වාති සඤ්ජානනලක්ඛණෙන තංසභාවවිසෙසතො එකජ්ජං සඬගහෙත්වා. අපරාපරන්ති පුනජ්ජනං.

416. ඤානපදට්ඨානං විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන සඤ්ඤාඤාණාති දස්සිතාති පයමනායෙ . දුතියනායෙ පන යස්මා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්වා මග්ගෙන සටෙන්තස්ස මග්ගඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති, තස්මා විපස්සනාමග්ගවසෙන සඤ්ඤාඤාණාති දස්සිතාති. යස්මා පන පයමනායො ලොකියත්තා ඔළාරිකො, දුතියනායො මිස්සකො තස්මා තදුභයං අසම්භාවෙන්වා අවිචන්තසුමුමං සුභං ථීරං නිබ්බන්තිතලොකුත්තරමෙව දස්සෙතුං මග්ගඵලවසෙන සඤ්ඤාඤාණාති දස්සිතාති තතියනායෙ. තයොපෙන නයා මග්ගසොධනවසෙන දස්සිතා.

“අයං පනෙත්ථ සාරො”ති විභාවෙතුං නිපිටකමහාසිවත්ථෙරවාදො ආහතො. නිරොධං පුච්ඡිත්වා තස්මිං කථිතෙ තදනන්තරං සඤ්ඤාඤාණාප්පත්තිං පුච්ඡන්තො අත්ථතො නිරොධතො චුට්ඨානං පුච්ඡති නාම, නිරොධතො ව චුට්ඨානං අරහත්තඵලජ්ජත්තියා වා සියා අනාගාමිඵලජ්ජත්තියා වා, තත්ථ සඤ්ඤා පධානා, තදනන්තරඤ්ච පච්චවෙක්ඛණඤාණන්ති තදුභයං නිද්ධාරෙන්තො ථෙරො “කිං ඉමෙ භික්ඛු භණන්ති”තිආදිමාහ . තත්ථ “කිං ඉමෙ භික්ඛු භණන්ති”ති තදා දීපිකායතන්තිං පරිචන්තන්තෙ ඉමං ධානං පත්වා යථාචුත්තෙන පටිපාටියා තයො නායෙ කටෙන්තෙ භික්ඛු සන්ධාය වදන්ති.

යස්ස යථා මග්ගවිටීයං මග්ගඵලඤ්ඤාණෙසු උප්පන්නෙසු නියමතො මග්ගඵලපච්චවෙක්ඛණඤාණාති හොන්ති, එවං ඵලසමාපත්තියං ඵලපච්චවෙක්ඛණඤාණන්ති ආහ “පච්ඡා පච්චවෙක්ඛණඤාණං”න්ති. “ඉදං අරහත්තඵල”න්ති ඉදං පච්චවෙක්ඛණඤාණස්ස පවත්තිආකාරදස්සනං. ඵලසමාධිසඤ්ඤාපච්චයාති ඵලසමාධිසහගතසඤ්ඤාපච්චයා. කීර්-සද්දො අනුස්සරණත්ථො. යථාධගතධම්මානුස්සරණපක්ඛියා හි පච්චවෙක්ඛණා. සමාධිසිසෙන චෙත්ථ සබ්බං අරහත්තඵලං ගහිතං සහවරණඤායෙන, තස්මිං අසති පච්චවෙක්ඛණාය අසම්භවො එවාති ආහ “ඉදජ්ජපච්චයා”ති.

සඤ්ඤාඅත්තකථාවණ්ණනා

417. දෙසනාය සණ්ඨාභාවෙන සාරම්භමක්ඛිස්සාදිමලවිසොධනතො සුත්තමයඤ්ඤාණං න්භාපිතං විය, සුබ්බමභාවෙන තනුලෙපනවිලිත්තං විය, තිලක්ඛණබ්බාහතතාය කුණ්ඩලාදිඅලඬකාරවිභූසිතං විය ව හොති, තදනුපසෙවතො ඤාණස්ස ව තථාභාවො තංසමඬගිතො පුග්ගලස්ස තථාභාවාපත්ති, නිරොධකථාය නිවෙසනඤ්ඤාස්ස

සිරිසයනප්පවෙසනසදිසන්ති ආහ “සංඝභුක්ඛම...පෙ.... ආරොපිතොපි”ති. තත්ථාති තස්සං නිරොධකථායං. සුඛං අවින්දන්තො මන්දබුද්ධිතාය අලහන්තො. මලවිදුසිතතාය ගුථට්ඨානසදිසං. අත්තනො ලද්ධිං අත්තදිට්ඨිං. අනුමතිං ගහෙන්වාති අනුඤ්ඤං ගහෙන්වා “එදිසො මෙ අත්තා”ති අනුජානාපෙත්වා, අත්තනො ලද්ධියං පතිට්ඨපෙත්වාති අත්ථො. කං පනාති ඔළාරිකො, මනොමයො, අරුපිති තිණ්ණං අත්තවාදානං වසෙන තිව්ධෙසු කතමන්ති අත්ථො. පරිහරන්තොති විද්ධංසනතො පරිහරන්තො, නිගුහන්තොති අධිප්පායො. යස්මා චතුසන්තතිරුපප්පබන්ධං එකත්තවසෙන ගහෙන්වා රුපිභාවතො “ඔළාරිකො අත්තා”ති පච්චෙති අත්තවාදී, අන්තපානොපධානකඤ්චස්ස පරිකප්පෙන්වා “සස්සතො”ති මඤ්ඤති, රුපිභාවතො එව ච සඤ්ඤාය අඤ්ඤත්තං ඤායාගතමෙව, යං වෙදවාදිනො “අන්තමයො, පානමයො”ති ච ද්විධා වොහරන්ති, තස්මා පරිබ්බාජකො තං සන්ධායා “ඔළාරිකං ඛො”ති ආහ.

තත්ථ යදි අත්තා රුපි, න සඤ්ඤී, සඤ්ඤාය අරුපභාවත්තා, රුපධම්මානඤ්ච අසඤ්ජානනසභාවත්තා, රුපි ච සමානො යදි තච මනෙන නිව්චො, සඤ්ඤා අපරාපරං පචත්තනතො තත්ථ තත්ථ භිජ්ජතිති හෙදසබ්භාවතො අනිව්චා, එවම්පි “අඤ්ඤා සඤ්ඤා, අඤ්ඤො අත්තා”ති සඤ්ඤාය අභාවතො අවෙතනොති න කම්මස්ස කාරකො, ඵලස්ස ච න උපභුඤ්ජකොති ආපන්නමෙව, තෙනාහ “ඔළාරිකො ච භි තෙ”තිආදි. පච්චාගච්ඡතොති පච්චාගච්ඡන්තස්ස, ජානතොති අත්ථො. “අඤ්ඤා ච සඤ්ඤා උප්පජ්ජන්ති, අඤ්ඤා ච සඤ්ඤා නිරුප්ඤ්ඤන්ති”ති කස්මා චුත්තං, නනු උප්පාදපුබ්බකො නිරොධො, න ච උප්පන්නං අනිරුප්ඤ්ඤකං නාම අත්ථීති වොදනං සන්ධායාහ “චතුත්තඤ්ච ඛන්ධාන”න්තිආදි.

418-420. මනොමයන්ති ඤානමනසො වසෙන මනොමයං. යො හි බාහිරපච්චයනිරපෙක්ඛො, සො මනසාව නිබ්බන්තොති මනොමයො. රුපලොකෙ නිබ්බන්තසරිරං සන්ධාය වදන්ති, යං වෙදවාදිනො ආනන්දමයො, විඤ්ඤාණමයොති ච ද්විධා වොහරන්ති. තත්තාපීති “මනොමයො අත්තා”ති ඉමස්මිම්පි පක්ඛෙ. දොසෙ දින්නෙති “අඤ්ඤා ච සඤ්ඤා භවිස්සති”තිආදිනො දොසෙ දින්නෙ. ඉධාපි පුරිමවාදෙ චුත්තනයෙනෙව දොසදස්සනං වෙදිතබ්බං. අයං පන විසෙසො – යදි අත්තා මනොමයො, සබ්බභිගපච්චඛිගී, අභිනින්ද්‍රියො ච භවෙය්‍ය, එවං සති “රුපං අත්තා සියා, න ච සඤ්ඤී”ති පුබ්බෙ විය වත්තබ්බං. තෙනාහ – “මනොමයො ච භි තෙ”තිආදි. කස්මා පනායං පරිබ්බාජකො පඨමං ඔළාරිකං අත්තානං පටිජානිත්වා තං ලද්ධිං විස්සජ්ජෙන්වා පුන මනොමයං අත්තානං පටිජානාති, තඤ්ච විස්සජ්ජෙන්වා අරුපිං අත්තානං පටිජානාති? කාමඤ්චෙන්ථ කාරණං හෙට්ඨා චුත්තමෙව, තථාපි ඉමෙ තිත්ථියා නාම අනවට්ඨිතචිත්තා පුසරාසිම්භි නිබ්බාතොණුකො විය වඤ්චලාති දස්සෙතුං. “යථා නාම උම්මත්තකො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සඤ්ඤායාති පකතිසඤ්ඤාය. උප්පාදනිරොධං ඉච්ඡති අපරාපරං පචත්තාය සඤ්ඤාය උදයවයදස්සනතො. තථාපි “සඤ්ඤා සඤ්ඤා”ති පචත්තසමඤ්ඤං “අත්තා”ති ගහෙන්වා තස්ස ච අච්චිචෙදං පරිකප්පෙන්තො සස්සනං මඤ්ඤති, තෙනාහ “අත්තානං පන සස්සනං මඤ්ඤති”ති.

තථෙවාති යථා “රුපි අත්තා”ති, “මනොමයො අත්තා”ති ච වාදද්වයෙ සඤ්ඤාය අත්තතො අඤ්ඤතා, තථා වස්ස අවෙතනනාදිදොසප්පසඬිගො දුන්නිවාරො, තථෙව ඉමස්මිං වාදෙ දොසො. තෙනාහ “තථෙවස්ස දොසං දස්සෙන්තො”ති. මිච්ඡාදස්සනෙනාති අත්තදිට්ඨිසඬිබාතෙන මිච්ඡාහිනිවෙසෙන. අභිභූතත්තාති අනාදිකාලභාවිතභාවෙන අප්ප්කොත්ථත්තා නිවාරිතඤ්ඤාණවාරත්තා. තං නානත්තං අජානන්තොති යෙන සන්තතිසනෙන, සමුහසනෙන ච වඤ්චිතො බාලො පබන්ධවසෙන පචත්තමානං ධම්මසමුහං මිච්ඡාගාහවසෙන “අත්තා”ති, “නිව්චො”ති ච අභිනිවිස්ස වොහරති, තං එකත්තසඤ්ඤිතං සනග්ගහණං විනිභුජ්ජ යාථාවතො ජානනං සනවිනිබ්භොගො, සබ්බෙන සබ්බං තිත්ථියානං සො තත්ථීති අයම්පි පරිබ්බාජකො තාදිසස්ස ඤාණස්ස පරිපාකස්ස අභාවතො චුච්චමානම්පි නාඤ්ඤාසි. තෙන චුත්තං “භගවතා චුච්චමානම්පි තං නානත්තං අජානන්තො”ති. සඤ්ඤා නාමායං නානාරම්මණා නානාක්ඛණෙ උප්පජ්ජති, චෙති වාති සඤ්ඤාය උප්පාදනිරොධං පස්සන්තොපි සඤ්ඤාමයං සඤ්ඤාභූතං අත්තානං පරිකප්පෙන්වා යථාචුත්තසනවිනිබ්භොගාභාවතො නිව්චමෙව කත්වා මඤ්ඤති දිට්ඨිමඤ්ඤනාය. තථාභූතස්ස ච තස්ස සංඝභුක්ඛමපරමගම්භිරධම්මතා න ඤායතෙවාති චුත්තං “දුප්පානං ඛො”තිආදි.

දිට්ඨිආදියු “එවමෙත”න්ති දස්සනං අභිනිවිසනං දිට්ඨි. තස්සා එව පුබ්බභාගභූතං “එවමෙත”න්ති නිජ්ඤානවසෙන බමනං බන්ති. තථා රොවනං රුචි. “අඤ්ඤා”තිආදි තෙසං දිට්ඨිආදීනං විභජිත්වා දස්සනං. තත්ථ අඤ්ඤාටාති යථා අරියවිනයෙ අත්තද්වයං අනුපග්ගම්ම මජ්ඣිමා පටිපදාවසෙන දස්සනං හොති, තතො අඤ්ඤාටායෙව. අඤ්ඤාදෙවාති යං පරමත්ථතො විජ්ජති ඛන්ධායනනාදි, තස්ස ච අනිව්චනාදි, තතො අඤ්ඤාදෙව පරමත්ථතො අවිජ්ජමානං අත්තානං සස්සනාදි තෙ බමති වෙව රුච්චති ව. ආයුඤ්ජනං අනුයුඤ්ජනං ආයොගො, තෙනාහ “යුත්තපයුත්තතා”ති. පටිපත්තියාති පරමත්තචිත්තනාදිපරිබ්බාජකපටිපත්තියා. දුප්පානමෙතං ධම්මතං ත්වං “අයං පරමත්ථො, අයං සම්මුති”ති ඉමස්ස විභාගස්ස දුබ්බභාගත්තා. “යදි එතං දුප්පානං, තං තාව තිට්ඨතු, ඉමං පනත්ථං භගවන්තං පුච්ඡස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා යථා පටිපජ්ජි, තං දස්සෙතුං “අථ පරිබ්බාජකො”තිආදි චුත්තං. අඤ්ඤො වා සඤ්ඤාතොති සඤ්ඤාසභාවතො අඤ්ඤො සභාවො වා අත්තා හොතුති අත්ථො. අස්සාති අත්තතො.

ලොකීයති දිස්සති එත්ථ පුඤ්ඤපාපං, තබ්බපාකො වාති ලොකො, අත්තා. සො භිස්ස කාරකො, වෙදකො වාති ඉච්ඡිතො. දිට්ඨිගතන්ති “සස්සතො අත්තා ච ලොකො වා”තිආදි (දි. නි. 1.31; උදා. 55) නයප්පචත්තං දිට්ඨිගතං. න හෙස දිට්ඨාහිනිවෙසො දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථනිස්සිතො තදසංවත්තනතො. යො හි තදාවහො, සො තංනිස්සිතොති වත්තබ්බතං ලභෙය්‍ය යථා තං පුඤ්ඤඤාණසම්භාරො. එතෙනෙව තස්ස න ධම්මනිස්සිතතාපි සංවණ්ණිකා දුට්ඨබ්බා.

ආදිබ්‍රහ්මවරියස්සානි ආදිබ්‍රහ්මවරියං, තදෙව ආදිබ්‍රහ්මවරියකං යථා “චිතයො එව චෙනයිකො”ති, (පාරා. අට්ඨ. 21) තෙනාහ “සික්ඛත්තයසඛිධාතස්සා”තිආදි. දිට්ඨාහිනිචෙසස්ස සංසාරවට්ටෙ නිබ්බදාචාරාගනිරොධුපසමාසංචත්තනං වට්ටන්තොගධත්තා, තස්ස වට්ටසම්බන්ධනතො ව. තථා අභිඤ්ඤාසම්බොධනිබ්බානාසංචත්තනඤ්ච දට්ඨබ්බං. අභිජානනායාති ඤාතපරිඤ්ඤාවසෙන අභිජානනත්ථාය. සම්බුද්ධත්තත්ථායාති තීරණපහනපරිඤ්ඤාවසෙන සම්බොධනත්ථායාති වදන්ති. අභිජානනායාති අභිඤ්ඤාපඤ්ඤාවසෙන ජානනාය, තං පන වට්ටස්ස පච්චක්ඛකරණමෙව භොතිති ආහ “පච්චක්ඛතිරියායා”ති. සම්බුද්ධත්තත්ථායාති පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන පටිච්චෙධාය.

කාමං තණ්හාපි දුක්ඛසභාවා, තස්සා පන සමුදයභාවෙන විසුං ගහිතත්තා “තණ්හං යපෙත්වා”ති චුත්තං. පභාවනතො උප්පාදනතො. දුක්ඛං පභාවෙන්තිපි තණ්හා අවිජ්ජාදිපච්චයන්තරසහිතා එව පභාවෙති, න කෙවලානි ආහ “සප්පච්චයා”ති. උභිත්තං අප්පචත්තිති උභිත්තං අප්පචත්තිතිමිත්තං, තප්පචත්තත්ති එත්ථ දුක්ඛසමුදයා එතස්මිං වා අධිගතෙති අප්පචත්ති. දුක්ඛනිරොධං නිබ්බානං ගච්ඡති අධිගච්ඡති, තදන්තං පටිපදා වාති දුක්ඛනිරොධගාමිනීපටිපදා. ගම්ගපාතුභාවොති අග්ගමග්ගසමුප්පාදො. එලසච්ඡිතිරියාති අසෙක්ඛච්චාධිගමො. ආකාරන්ති තං ගමනලිඛිතං.

421. සමන්තතො නිග්ගණ්හනවසෙන තොදනං විජ්ඣනං සන්තිතොදකං, වාචායාති ව පච්චත්තෙ කරණවචනන්ති ආහ “වචනපතොදෙනා”ති. සප්ඤ්ඤාභරිතන්ති සමන්තතො භුසං අරිතං අකංසුති සතමත්තෙහි තුත්තකෙහි විය තිංසසතමත්තා පරිබ්බාජකා වාචාපතොදනෙහි තුදිංසු සභාවතො විජ්ජමානන්ති පරමත්ථසභාවතො උපලබ්භමානං, නපකතිආදි විය අනුපලබ්භමානං. තච්ඡන්ති සච්චං. තථන්ති අවිපරිතං ලොකුත්තරධම්මෙසුති විසයෙ භූමිමං තෙ ධම්මෙ විසයං කත්වා. ඩීතසභාවන්ති අවට්ඨිතසභාවං, තදුප්පාදකන්ති අත්ථො. ලොකුත්තරධම්මනියාමතන්ති ලොකුත්තරධම්මසම්පාපනනියාමෙන නියතං, තෙනාහ “බුද්ධානඤ්ඡි”තිආදි. එදිසාති “ධම්මට්ඨිතත”න්තිආදිනා චුත්තප්පකාරා.

විත්තහත්ථිසාරිපුත්තපොට්ඨපාදවත්ථුචණ්ණනා

422. සුබ්බමෙසු අත්ථන්තරෙසුති බන්ධායතනාදිසු සුබ්බඤ්ඤාණගොවරෙසු ධම්මෙසු. කුසලොති පුබ්බෙ බුද්ධසාසනෙ කතපරිවයතාය ඡෙකො අභොසි. ගිහිභාවෙ ආනිසංසකථාය කථිතත්තා සීලවත්තස්ස හික්ඛුනො තථා කථනෙන විබ්භමෙන නියොජිතත්තා ඉදානි සයම්පි සීලවා එව හුත්වා ඡ වාරෙ (ධ. ප. අට්ඨ. 37; ඡා. අට්ඨ. 1.1.69) විබ්භමි. කම්මසරික්ඛකෙන හි එලෙන භවිතබ්බං. මහාසාවකස්ස කථිතෙහි මහාසාවකස්ස මහාකොට්ඨිකත්ථෙරස්ස අපසාදනකථිතමිත්තං. පතිට්ඨාතුං අසක්කොන්තොති සාසනෙ පතිට්ඨං ලද්ධං අසක්කොන්තො.

423. පඤ්ඤාවක්ඛුනො තත්ථිතායාති සුචුත්තදුරුත්තසමවිසමදස්සනසමත්ථපඤ්ඤාවක්ඛුනො අභාවෙන . වක්ඛුමාති එත්ථ යාදිසෙන වක්ඛුනා පුරිසො “වක්ඛුමා”ති චුත්තො, තං දස්සෙතුං “සුභාසිතා”තිආදි චුත්තං. එකකොට්ඨාසාති එකන්තිකා, නිබ්බානාවහභාවෙන නිව්ඡිතාති අධිප්පායො. යපිතාති වචන්තාපිතා. න එකකොට්ඨාසා න එකන්තිකා, න නිබ්බානාවහභාවෙන නිව්ඡිතා වට්ටන්තොගධභාවතොති අධිප්පායො.

එකංසිකධම්මචණ්ණනා

425. “කස්මා ආරභී”ති කාරණං පුච්ඡිත්වා “අනියානිකභාවදස්සනත්ථ”න්ති පයොජනං විස්සජ්ජිතං. සති හි එලසිද්ධියං හෙතුසිද්ධොයෙව භොතිති. පඤ්ඤාපිතනිට්ඨායාති පවෙදිතවිමුත්තිමග්ගස්ස, වට්ටදුක්ඛපරියොසානං ගච්ඡති එතායාති “නිට්ඨා”ති විමුත්ති චුත්තා. නිට්ඨාමග්ගො හි ඉධ උත්තරපදලොපෙන “නිට්ඨා”ති චුත්තො. තස්ස හි අනියානිකතා, නියානිකතා ව චුච්චති, න නිට්ඨාය. නියානං වා නිග්ගමනං නිස්සරණං, වට්ටදුක්ඛස්ස චුපසමොති අත්ථො. නියානමෙව නියානිකං, න නියානිකං අනියානිකං, සො එව භාවො අනියානිකභාවො, තස්ස දස්සනත්ථන්ති යොජෙතබ්බං. “එව”න්ති “නිබ්බානං නිබ්බාන”න්ති වචනමත්තසාමඤ්ඤං ගහෙත්වා වදති, න පන පරමත්ථතො තෙසං සමයෙ නිබ්බානපඤ්ඤාපනස්ස ලබ්භනතො, තෙන චුත්තං “සා ව න නියානිකා”තිආදි. ලොකථුපිකාදිවසෙනාති එත්ථ ආදි-සද්දෙන “අඤ්ඤො පුරිසො, අඤ්ඤො පකති”ති පකතිපුරිසන්තරාවබොධො මොක්ඛො, බුද්ධිආදිගුණවිනිමුත්තස්ස අත්තතො සකත්තති අවට්ඨානං මොක්ඛො, කායපචත්තිගතිජාතිබන්ධානං අප්පමජ්ජනවසෙන අප්පචන්තො මොක්ඛො, යඤ්ඤෙහි ජුතෙන පරෙන පුරිසෙන සලොකතා මොක්ඛො, සම්පතා මොක්ඛො, සහයොගො මොක්ඛොති එවමාදිතං සධිගහො දට්ඨබ්බො. යථාපඤ්ඤත්තාති පඤ්ඤත්තප්පකාරා හුත්වා න නියානි, යෙනාකාරෙන “නිට්ඨා පාපුණියති”ති තෙහි පවෙදිතා, තෙනාකාරෙන තස්සා අප්පත්තබ්බතො න නියානි. පණ්ඩිතෙහි පටික්ඛිත්තාති “නායං නිට්ඨා පටිපදා වට්ටස්ස අනතික්කමනතො”ති බුද්ධාදිහි පණ්ඩිතෙහි පටික්ඛිත්තා. නිවත්තතිති පටික්ඛෙපස්ස කාරණවචනං, තස්මා තෙහි පඤ්ඤත්තා නිට්ඨා පටිපදා න නියානි, අඤ්ඤදත්ථු තංසමච්ඡිතං පුග්ගලං සංසාරෙ එව පරිබ්භමාපෙත්ති නිවත්තති.

පධානං ජානනං නාම පච්චක්ඛතො ජානනං තස්ස පමාණඡෙට්ඨභාවතො, ඉතරස්ස සංසයානුබද්ධත්තාති චුත්තං “ජානං පස්ස”න්ති. තෙනෙන්ථ දස්සනෙන ජානනං විසෙසෙති. ඉදං චුත්තං භොති – තුම්භාකං එකන්තසුබ්බෙ ලොකෙ

පව්වක්කතො ඤාණදස්සනං අත්ථිති. ජානන්ති වා තස්ස ලොකස්ස අනුමානවිසයනං පුච්ඡති, පස්සන්ති පව්වක්කතො ගොවරතං. අයඤ්ඤන්තං අත්ථො – අපි තුම්භාකං ලොකො පව්වක්කතො ඤාතො, උදාහු අනුමානතොති.

යස්මා ලොකෙ පව්වක්කතො අත්ථො ඉන්ද්‍රියගොවරභාවෙන පාකටො, තස්මා චුත්තං “දිට්ඨපුබ්බානී”තිආදි. දිට්ඨපුබ්බානීති දිට්ඨවා, දස්සනානුනෙත, තදනුගනෙන ව ඤාණෙන ගතිපුබ්බානීති අත්ථො. එවඤ්ඤා කත්වා “සර්වසණ්ඨානාදීනී”ති වචනං සමත්ථිතං හොති. “අප්පාටිහිරක ත”න්ති අනුනාසිකලොපං කත්වා නිද්දෙසොති ආහ “අප්පාටිහිරක ත”න්ති “අප්පාටිහිරං කත”න්ති එවමෙන්ට වණ්ණෙන්නි. පටිපක්ඛරණතො පටිභාරියං, තදෙව පාටිභාරියං, උත්තරවිරහිතං වචනං. පාටිභාරියමෙවෙන්ට “පාටිහිරක”න්ති වා චුත්තං. න පාටිහිරකං අප්පාටිහිරකං පරෙහි චූච්චමානඋත්තරෙහි සඋත්තරත්තා, තෙනාහ “පටිහරණවිරහිත”න්ති. සඋත්තරඤ්ඤි වචනං තෙන උත්තරෙන පටිභාරියති අතිවිපරිවත්තියති. තතො එව නියායානස්ස පටිහරණමග්ගස්ස අභාවතො “අනියායානික”න්ති වත්තබ්බතං ලභති.

426. විලාසො ලිලා. ආකප්පො කෙසබන්ධවත්ථග්ගණං ආදිආකාරවිසෙසො, වෙසසංවිධානං වා. ආදි-සද්දෙන භාවාදිතං සඬගහො දට්ඨබ්බො. “භාවො”ති ව චාතුරියං වෙදිතබ්බං.

තයොඅත්තපටිලාභවණ්ණනා

428. ආහිතො අහං මානො එත්ථාති අත්තා, අත්තභාවොති ආහ “අත්තපටිලාභොති අත්තභාවපටිලාභො”ති. කාමභවං දස්සෙති තස්ස ඉතරද්වයත්තභාවතො ඔළාරිකත්තා. රූපභවං දස්සෙති ඤානමනෙන නිබ්බත්තං හුත්වා රූපිභාවෙන උපලබ්භනතො. සංකිලෙසිකා ධම්මා නාම ද්වාදස අකුසලචිත්තූප්පාදා තදභාවෙ කස්සචි සංකිලෙසස්සාපි අසම්භවතො. වොදානියා ධම්මා නාම සමට්ථිපස්සනා තාසං වසෙන සබ්බසො චිත්තවොදානස්ස සිප්ඤ්ඤානතො.

429. පටිපක්ඛධම්මානං අසමුච්ඡේදෙ පන න කදාවිපි අනවජ්ජධම්මානං පාරිසුරි, වෙසුල්ලං වා සම්භවති, සමුච්ඡේදෙ පන සති එව සම්භවතිති මග්ගපඤ්ඤාඵලපඤ්ඤා-ග්ගණං. තා හි සකිං පරිපුණ්ණා පරිපුණ්ණා එව අපරිභානධම්මත්තා. තරුණපීතීති උප්පන්නමත්තා අලද්ධාසෙවනා දුබ්බලා පීති. බලවතුට්ඨිති පුනප්පුනං උප්පත්තියා ලද්ධාසෙවනා උපරිවිසෙසාධිගමස්ස පව්වයභූතා ටීරතරා පීති. “යං අවොචුම්භා”තිආදියු අයං සඬබ්බෙපත්ථො – යං වොහාරං “සංකිලෙසිකවොදානියධම්මානං පහානාහිවුද්ධිතිට්ඨං පඤ්ඤාය පාරිසුරිවෙසුල්ලභූතං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අපරප්පව්වයෙන ඤාණෙන පව්වක්කතො සම්පාදෙන්වා විහරිස්සති”ති කට්ඨමිහ. තත්ථ තස්මිං විහාරෙ තස්ස මම ඔවාදකරස්ස හික්ඛුතො එවං චුත්තප්පකාරෙන විහරණනිමිත්තං පමොදප්පභාවිතා පීති ව හවිස්සති, තස්සා ව පව්වයභූතං පස්සද්ධිද්වයං සම්මදෙව උපට්ඨිතා සති ව උක්කංසගතං ඤාණඤ්ඤා තථාභූතො ව සො විහාරො. සන්තප්ඤ්ඤානාය අත්තප්පකො අනඤ්ඤාසාධාරණො සුඛවිහාරොති වත්තබ්බතං අරහතීති.

පයමප්ඤ්ඤානෙ පටිලද්ධමත්තෙ හීනභාවතො පීති දුබ්බලා පාමොජ්ජපක්ඛිකා, සුචිභාවිතෙ පන තස්මිං පගුණෙ සා පණ්ණා බලවභාවතො පරිපුණ්ණකිව්වා පීතීති චුත්තං “පයමප්ඤ්ඤානෙ පාමොජ්ජපාදයො ජපි ධම්මා ලබ්භන්ති”ති. “සුඛො විහාරො”ති ඉමිතා සමාධි ගතිතො. සුඛං ගතිතන්ති අපරෙ, තෙසං මනෙන සන්තසුඛතාය උපෙක්ඛා චතුත්ථප්ඤ්ඤානෙ “සුඛ”න්ති ඉච්ඡිතා, තෙනාහ “තථා චතුත්ථෙ”තිආදි. පාමොජ්ජං නිවත්තනීති දුබ්බලපීතිසඬබ්බානං පාමොජ්ජං ජසු ධම්මෙසු නිවත්තනී භායති. විතක්කවිචාරක්කොභවිරහෙන දුතියප්ඤ්ඤානෙ සබ්බදා පීති බලවති එව හොති, න පයමප්ඤ්ඤානෙ විය කදාවි දුබ්බලා. සුද්ධවිපස්සනා පාදකප්ඤ්ඤානමෙවාති උපරි මග්ගං අකට්ඨත්වා කෙවලං විපස්සනාපාදකප්ඤ්ඤානං කථිතං. චතුහි මග්ගෙහි සද්ධිං විපස්සනා කථිතාති විපස්සනාය පාදකභාවෙන ඤානානි කට්ඨත්වා තතො පරං විපස්සනාපුබ්බකා වත්තාරොපි මග්ගා කථිතාති අත්ථො. චතුත්ථප්ඤ්ඤානිකඵලසමාපත්ති කථිතාති පයමප්ඤ්ඤානිකාදිකා ඵලසමාපත්තියො අකට්ඨත්වා චතුත්ථප්ඤ්ඤානිකා එව ඵලසමාපත්ති කථිතා. පීතිවෙච්චනමෙව කත්වාති ද්විත්තං පීතීතං එකස්මිං චිත්තූප්පාදෙ අනුප්පජ්ජනතො පාමොජ්ජං පීතිවෙච්චනමෙව කත්වා. පීතිසුඛානං අපරිච්චත්තත්තා, “සුඛො ව විහාරො”ති සාතිසයස්ස සුඛවිහාරස්ස ගතිතත්තා ව දුතියප්ඤ්ඤානිකඵලසමාපත්ති නාම කථිතා. කාමං පයමප්ඤ්ඤානෙපි පීතිසුඛානි ලබ්භන්ති, තානි පන විතක්කවිචාරක්කොභෙන න සන්තප්ඤ්ඤානි, සන්තප්ඤ්ඤානි ව ඉධාධිප්පෙතානි.

432-437. විභාවනත්ථොති පකාසනත්ථො සරූපතො නිරූපනත්ථො, තෙනාහ “අයං සො”තිආදි. නන්ති ඔළාරිකං අත්තපටිලාභං. සප්පටිහරණන්ති පරෙන වොදිතවචනෙන සපරිභාරං සඋත්තරං. තුච්ඡොති මුසා අභූතො. ස්වෙච්චාති සො එව අත්තපටිලාභො. තස්මිං සමයෙ හොතීති තස්මිං පච්චුප්පන්නසමයෙ විජ්ජමානො හොති. අත්තපටිලාභොත්ථෙව නියායාතෙසි, න නං සරූපතො නිහරිත්වා දස්සෙසි. රූපාදයො චෙන්ට ධම්මානි රූපවෙදනාදයො එව එත්ථ ලොකෙ සභාවධම්මා. අත්තපටිලාභොති පන තෙ රූපාදිකෙ පඤ්චක්ඛන්ධෙ උපාදාය පඤ්ඤත්ති, තෙනාහ “නාමමත්තමෙත”න්ති. නාමපණ්ණත්තිවසෙනාති නාමභූතපඤ්ඤත්තිමත්තතාවසෙන.

438. එවඤ්ඤා පන වත්ථාති “අත්තපටිලාභොති රූපාදිකෙ උපාදාය පඤ්ඤත්තිමත්ත”න්ති ඉමමත්ථං “යස්මිං චිත්ත සමයෙ”තිආදිනා වත්ථා. පටිපුච්ඡිත්වා විනයනත්ථන්ති යථා පරෙ පුච්ඡෙය්‍යුං, තෙනාකාරෙන කාලචිභාගතො

පටිපදානි ප්‍රවීණත්වා තස්ස අත්පස්ස ඤාපනවසෙන විනයනත්ථං. තස්මිං සමයෙ සච්චො අහොසීති තස්මිං අතීතසමයෙ උපාදානස්ස විජ්ජමානතාය සච්චභූතො විජ්ජමානො විය වත්තබ්බො අහොසි, න පන අනාගතො ඉදානි පච්චුප්පන්නො වා අත්තපට්ටාහො තදුපාදානස්ස තදා අවිජ්ජමානත්තා. යෙ තෙ අතීතා ධම්මා අතීතසමයෙ අතීතත්තපට්ටාහස්ස උපාදානභූතා රූපාදයො. තෙ එතරහි නත්ථි නිරුද්ධත්තා. තතො එව අහෙසුන්ති සඬබ්බං ගතා. තස්මාති තස්මිංයෙව සමයෙ ලබ්භනතො. සොපි තදුපාදානො මෙ අත්තපට්ටාහො තස්මිංයෙව අතීතසමයෙ සච්චො භූතො විජ්ජමානො විය අහොසි. අනාගතපච්චුප්පන්නානන්ති අනාගතානඤ්චෙව පච්චුප්පන්නානඤ්ච රූපධම්මානං උපාදානභූතානං තදා තස්මිං අතීතසමයෙ අභාවා තදුපාදානො අනාගතො පච්චුප්පන්නො ව අත්තපට්ටාහො තස්මිං අතීතසමයෙ මොසො තුව්ඡො මුසා නත්ථිති අත්ථො. නාමමත්තමෙවාති සමඤ්ඤාමත්තමෙව. අත්තපට්ටාහං පටිජානාතීති අනුපලබ්භමානත්තා.

“එසෙව නයො”ති ඉමිනා යෙ තෙ අනාගතා ධම්මා, තෙ එතරහි නත්ථි, “භවිස්සන්ති”ති පන සඬබ්බං ගම්ස්සන්ති, තස්මා සොපි මෙ අත්තපට්ටාහො තස්මිංයෙව සමයෙ සච්චො භවිස්සති. අතීතපච්චුප්පන්නානං පන ධම්මානං තදා අභාවා තස්මිං සමයෙ මොසො අතීතො මොසො පච්චුප්පන්නො. යෙ ඉමෙ පච්චුප්පන්නා ධම්මා, තෙ එතරහි අත්ථි, තස්මා යොයං මෙ අත්තපට්ටාහො, සො ඉදානි සච්චො. අතීතානාගතානං පන ධම්මානං ඉදානි අභාවා තස්මිං සමයෙ මොසො අතීතො මොසො අනාගතොති එවං අත්ථතො නාමමත්තමෙව අත්තපට්ටාහං පටිජානාතීති ඉමමත්ථං අතිදිස්සති.

439-443. සංසන්දිතුන්ති සමානෙතුං. යස්මිං සමයෙ ඛිරං හොතීති යස්මිං කාලෙ භුතුපාදායසඤ්ඤිතං උපාදානවිසෙසං උපාදාය ඛිරපඤ්ඤන්ති හොති. න තස්මිං...පෙ.... ගච්ඡති ඛිරපඤ්ඤන්ති උපාදානස්ස දධිආදිපඤ්ඤන්තියා අනුපාදානතො. පටිනියතවත්ථුකා හි එකා ලොකසමඤ්ඤා, තෙනාහ “යෙ ධම්මෙ උපාදායා”තිආදි. තත්ථ සඬබ්බායති එතායාති සඬබ්බා, පඤ්ඤන්ති. නිද්ධාරෙත්වා වචන්ති වදන්ති එතායාති නිරුත්ති. නමන්ති එතෙනාති නාමං. වොහරන්ති එතෙනාති වොහාරො, පඤ්ඤන්තියෙව. එස නයො සබ්බත්ථාති “යස්මිං සමයෙ”තිආදිනා ඛිරෙ වුත්තනයං දධිආදීසු අතිදිස්සති.

සමනුජානනමත්තකානීති “ඉදං ඛිරං, ඉදං දධි”තිආදිනා තාදිසෙ භුතුපාදායරූපවිසෙසෙ ලොකෙ පරම්පරාභතං පඤ්ඤන්තිං අප්පටික්ඛිත්ථා සමනුජානනං විය පච්චයවිසෙසවිසිට්ඨං රූපාදිබන්ධසමූහං උපාදාය “ඔලාරිකො අත්තපට්ටාහො”ති ව “මනොමයො අත්තපට්ටාහො”ති ව “අරූපො අත්තපට්ටාහො”ති ව තථා තථා සමනුජානනමත්තකානි, න ව තබ්බිතිමුත්තො උපාදානතො අඤ්ඤො කොචි අත්ථො අත්ථිති අත්ථො. නිරුත්තිමත්තකානීති සද්දනිරුත්තියා ගහණුපායමත්තකානි. “සත්තො එස්සොති හි සද්දග්ගහණුත්තරකාලං තදනුවිද්ධපණ්ණත්තිග්ගහණුමුඛෙනෙව තදත්ථාවබොධො. වචනපථමත්තකානීති තස්සෙව වෙවචනං. වොහාරමත්තකානීති තථා තථා වොහාරමත්තකානි. නාමපණ්ණත්තිමත්තකානීති තස්සෙව වෙවචනං, තංතංනාමපඤ්ඤාපනමත්තකානි. සබ්බමෙතන්ති “අත්තපට්ටාහො”ති වා “සත්තො”ති වා “පොසො”ති වා සබ්බමෙතං වොහාරමත්තකං පරමත්ථතො අනුපලබ්භනතො, තෙනාහ “යස්මා පරමත්ථතො සත්තො නාම නත්ථි”තිආදි.

යදි එවං කස්මා තං බුද්ධෙහිපි වුව්චන්ති ආහ “බුද්ධානං පන ද්වෙ කථා”තිආදි. සම්මුතියා වොහාරස්ස කථනං සම්මුතිකථා. පරමත්ථස්ස සභාවධම්මස්ස කථනං පරමත්ථකථා. අනිච්චාදිකථාපි පරමත්ථසන්නිස්සිතකථා පරමත්ථකථාති කත්ථා පරමත්ථකථා. පරමත්ථධම්මො හි “අනිච්චො, දුක්ඛො, අනත්තා”ති ව වුව්චන්ති, න සම්මුතිධම්මො. කස්මා පනෙවං දුට්ඨා බුද්ධානං කථාපවත්තීති තත්ථ කාරණමාහ “තත්ථ යො”තිආදිනා. යස්මා පරමත්ථකථාය සච්චසම්පට්චෙධො, අරියසච්චකථා ව සිබ්බප්පත්තා දෙසනා, තස්මා විනෙයාපුග්ගලවසෙන සම්මුතිකථං කථෙන්නොපි භගවා පරමත්ථකථංයෙව කථෙතිති ආහ “තස්ස භගවා ආදිතොව...පෙ.... කථෙති”ති, තෙනාහ “තථා”තිආදි, තෙනස්ස කත්ථවි සම්මුතිකථාපුබ්බිකා පරමත්ථකථා හොති පුග්ගලජ්ඣාසයවසෙන, කත්ථවි පරමත්ථකථාපුබ්බිකා සම්මුතිකථා. ඉති විනෙයාදමනකුසලස්ස සත්ථු විනෙයාජ්ඣාසයවසෙන තථා තථා දෙසනාපවත්තීති දස්සෙති. සබ්බත්ථ පන භගවා ධම්මතං අවිජ්ජන්තො එව සම්මුතිං අනුවත්තති, සම්මුතිං අපරිච්චජන්තොයෙව ධම්මතං විභාවෙති, න තත්ථ අභිනිවෙසාතිධාවනාති. වුත්තඤ්ඤෙන “ජනපදනිරුත්තිං නාහිනිවිසෙයා, සමඤ්ඤං නාතිධාවෙයා”ති.

පඨමං සම්මුතිං කත්ථා කථනං පන වෙනෙයාවසෙන යෙභුයොන බුද්ධානං ආචිණ්ණන්ති තං කාරණෙන සද්ධිං දස්සෙන්නො “පකතියා පනා”තිආදිමාහ. නනු ව සම්මුති නාම පරමත්ථතො අවිජ්ජමානත්තා අභූතා, තං කථං බුද්ධා කථෙන්නීති ආහ “සම්මුතිකථං කථෙන්නාපි”තිආදි. සච්චමෙවාති තථමෙව. සභාවමෙවාති සම්මුතිභාවෙන තංසභාවමෙව, තෙනාහ “අමුසාවා”ති. පරමත්ථස්ස පන සච්චාදිභාවෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි.

ඉමෙසං පන සම්මුතිපරමත්ථානං කො විසෙසො? යස්මිං භින්තො, බුද්ධියා වා අවයවචිතිබ්භොගෙ කතෙ න තංසඤ්ඤා, සො සට්ඨාදිප්පභෙදො සම්මුති, තබ්බිපරියායතො පරමත්ථො. න හි කක්ඛලුප්පනාදිසභාවෙ අයං නයො ලබ්භති. එවං සත්තෙපි වුත්තනයෙන සම්මුතිපි සච්චසභාවා එවාති ආහ “දුච්චෙ සච්චානි අක්ඛාසී”තිආදි.

ඉදානි නෙසං සච්චසභාවං කාරණෙන දස්සෙන්නො “සඬකෙතච්චනං සච්චන්ති ගාථමාහ. තත්ථ සඬකෙතච්චනං සච්චං විසංවාදනාභාවතො. තත්ථ හෙතුමාහ “ලොකසම්මුතිකාරණ”න්ති. ලොකසිද්ධා හි සම්මුති සඬකෙතච්චනස්ස අවිසංවාදනත්තාය කාරණං. පරමො උත්තමො අත්ථො පරමත්ථො, ධම්මානං යථාභූතසභාවො. තස්ස ච්චනං සච්චං යාථාවතො අවිසංවාදනවසෙන ච පවත්තනතො. තත්ථ කාරණමාහ “ධම්මානං භූතලක්ඛණ”න්ති, සභාවධම්මානං යො භූතො අවිපරිතො සභාවො, තස්ස ලක්ඛණං අඬගනං ඤාපනන්ති කත්වා.

යදි තථාගතො පරමත්ථසච්චං සම්මදෙව අභිසම්බුජ්ඣිත්වා ධීතොපි ලොකසමඤ්ඤං ගහෙත්වාච වදති, කො එත්ථ ලොකියමහාජනෙහි විසෙසොති ආහ. “යාහි තථාගතො වොහරති අපරාමාස”න්තිආදි. ලොකියමහාජනො අප්පභීනපරාමාසත්තා “එතං මමා”තිආදිනා පරාමසන්නො වොහරති, තථාගතො පන සබ්බසො පභීනපරාමාසත්තා අපරාමසන්නො යස්මා ලොකසමඤ්ඤාහි විනා ලොකියො අත්ථො ලොකෙ කෙනවි දුට්ඨඤ්ඤෙය්වා, තස්මා තාහි තං වොහරති. තථා වොහරන්නො එව ච අත්තනො දෙසනාවිලාසෙන වෙනෙය්වාසත්තෙ පරමත්ථසච්චෙ පතිට්ඨපෙති. දෙසනං විනිවට්ටෙත්වාහි හෙට්ඨා පවත්තිතකථාය විනිවට්ටෙත්වා විවෙචෙත්වා දෙසනං “අපරාමාස”න්ති තණ්හාමානපරාමාසප්පහානකිත්තනෙන අරහත්තනිකුටෙන නිට්ඨාපෙසි. යං යං පනෙත්ථ අත්ථතො න විහත්තං, තං සුච්ඤ්ඤෙය්වමෙව.

පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථප්පකාසනා.

10. සුභසුත්තවණ්ණනා

සුභමාණවකවත්ථුවණ්ණනා

444. “අවිරපරිනිබ්බුතෙ”ති සත්ථු පරිනිබ්බුතභාවස්ස චිරකාලතාපටික්ඛෙපෙන ආසන්නතා දස්සිතා, කාලපරිච්ඡේදො න දස්සිතොති තං පරිච්ඡේදතො දස්සෙතුං “පරිනිබ්බානතො උද්ධං මාසමත්තෙ කාලෙ”ති වුත්තං. තත්ථ මත්ත-ග්ගහණෙන කාලස්ස අසම්පුණ්ණතං ජොතෙති. තුද්ධස්සද්ධිතො ගාමො නිවාසො එතස්සාති තොදෙය්‍යා. තං පනෙස යස්මා සොණදණ්ඩො විය වම්පං, කුට්ඨන්තො විය ව ඛාණ්ඩං අප්ඣාසනි, තස්මා වුත්තං “තස්ස අධිපතිත්තා”ති ඉස්සරභාවතොති අත්ථො. සමාහාරන්ති සන්නිවයං. පණ්ඩිතො සරමාවසෙති යස්මා අප්පතරප්පතරෙපි වයමානෙ භොගා ඛියන්ති, අප්පතරප්පතරෙපි සඤ්චියමානෙ වඩ්ඪන්ති, තස්මා විඤ්ඤාජාතිකො කිඤ්චි වයං අකත්වා ආයමෙව උප්පාදෙන්තො සරාවාසං අනුතිට්ඨෙය්‍යාති ලොභාදෙසිතං පටිපත්තිං උපදිසති.

අදානමෙව සික්ඛාපෙත්වා ලොභාහිභූතතාය තස්මිංයෙව සරෙ සුනබො හුත්වා නිබ්බන්ති. ලොභවසිකස්ස හි දුග්ගති පාටිකඪ්ඛා. අතිවිය පියායති පුබ්බපරිවයෙන. පිණ්ඩාය පාවිසි සුභං මාණවං අනුග්ගණ්හිතුකාමො. නිරයෙ නිබ්බන්තිස්සසි කතොකාසස්ස කම්මස්ස පටිබාහිතුං අසක්කුණෙය්‍යභාවතො.

බ්‍රාහ්මණවාරිත්තස්ස භාවිතතං සන්ධාය, තථා පිතරං උක්කංසෙන්තො ව “බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තො”ති ආහ. තං පවත්තිං පුච්ඡති සුතමෙතං මයා “මයංහං පිතා සුනබො හුත්වා නිබ්බන්තො”ති තුම්හෙහි වුත්තං, කිම්දං සච්චන්ති පුච්ඡි. තථෙව වත්ථාති යථා පුබ්බෙ සුතබස්ස වුත්තං, තථෙව වත්ථා. අවිසංවාදනත්ථන්ති සච්චාපනත්ථං. “තොදෙය්‍යාබ්‍රාහ්මණො සුනබො හුත්වා නිබ්බන්තො”ති අත්තතො වචනස්ස අවිසංවාදනත්ථං අවිසංවාදභාවස්ස දස්සනත්ථන්ති අත්ථො. සබ්බං දස්සෙසීති බුද්ධානුභාවෙන සො සුනබො තං සබ්බං නෙත්වා දස්සෙසි, න ජාතිස්සරතාය. හගවත්තං දිස්වා භුක්කරණං පන පුරිමජාතිසිද්ධවාසනාවසෙන. වුද්දස පඤ්ඤෙ පුච්ඡිත්ථාති “දිස්සන්ති හි භො ගොතම මනුස්සා අප්පායුකා, දිස්සන්ති දිසායුකා. දිස්සන්ති බව්භාබාධා, දිස්සන්ති අප්පාබාධා. දිස්සන්ති දුබ්බණ්ණා, දිස්සන්ති වණ්ණවත්තො. දිස්සන්ති අප්පෙසක්ඛා, දිස්සන්ති මහෙසක්ඛා. දිස්සන්ති අප්පභොගා, දිස්සන්ති මහාභොගා. දිස්සන්ති නිවකුලීනා, දිස්සන්ති උච්චාකුලීනා. දිස්සන්ති දුප්පඤ්ඤා, දිස්සන්ති පඤ්ඤාවත්තො”ති (ම. නි. 3.289). ඉමෙ වුද්දස පඤ්ඤෙ පුච්ඡිත්ථා, අභිගසුභතාය කිරෙස “සුභො”ති නාමං ලභි.

445. “එකා ව මෙ කඪ්ඛා අත්ථි”ති ඉමිනා උපරි පුච්ඡියමානස්ස පඤ්ඤස්ස පගෙව තෙන අභිසඬ්ඛතභාවං දස්සෙති. විසභාගවෙදනාති දුක්ඛවෙදනා. සා හි කුසලකම්මනිබ්බන්තෙ අත්තභාවෙ උප්පජ්ජනකසුඛවෙදනාපටිපක්ඛභාවතො “විසභාගවෙදනා”ති. කායං ගාල්භා හුත්වා බාධති පිළෙතිති “ආබාධො”ති ව වුච්චති. එකදෙසෙ උප්පජ්ජිත්ථාති සරිරස්ස එකදෙසෙ උට්ඨිතාපි අයපට්ටෙන ආබන්ධිත්ථා විය ගණ්භාති අපරිවත්තභාවකරණතො, එතෙන බලවරොගො ආබාධො නාමාති දස්සෙති. කිච්ඡජීවිතකරොති අසුඛජීවිතාවහො, එතෙන දුබ්බලො අප්පමත්තකො රොගො ආතඪ්කොති දස්සෙති. උට්ඨානන්ති සයනනිසජ්ජාදිතො උට්ඨහනං, තෙන යථා තථා අපරාපරං සරිරස්ස පරිවත්තනං වදති. ගරුකන්ති භාරියං කිච්ඡසිද්ධිකං. කායෙ බලං න භොතිති එත්ථාපි “ගිලානස්සෙවා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. හෙට්ඨා වතුහි පදෙහි අථාසුචිභාරාභාවං පුච්ඡිත්ථා ඉදාති ථාසුචිභාරසබ්භාවං පුච්ඡති, තෙන සවිසෙසො ථාසුචිභාරො පුච්ඡිතොති දට්ඨබ්බො, අසතිපි අතිසයත්ථජොතනෙ සද්දෙ අතිසයත්ථස්ස ලබ්භනතො යථා “අභිරූපාය දෙය්‍යං දාතබ්බි”න්ති.

447. කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායාති. එත්ථ කාලො නාම උපසඬ්ඛකමනස්ස යුත්තපත්තකාලො. සමයො නාම තස්සෙව පච්චයසාමග්ගි, අත්ථතො තජ්ජං සරිරබලඤ්චෙව තජ්ජච්චයපරිස්සයාභාවො ව. උපාදානං නාම ඤාණෙන තෙසං ගහණං සල්ලක්ඛණන්ති දස්සෙතුං “කාලඤ්චා”තිආදි වුත්තං. එරිස්සතිති වඩ්ඪිස්සති.

448. චෙතිරට්ඨෙති චෙතිරට්ඨෙය්. ය-කාරෙන හි පදං වඩ්ඪෙත්ථා වුත්තං. චෙතිරට්ඨතො අඤ්ඤං විසුංයෙවෙකං රට්ඨන්ති ව වදන්ති. මරණපටිසංයුත්තන්ති මරණං නාම තාදිසානං රොග වසෙනෙව භොතිති යෙන රොගෙන තං ජානං, තස්ස සරුපපුච්ඡා, කාරණපුච්ඡා, මරණහෙතුකචිත්තසන්නාපපුච්ඡා, තස්ස ව සන්නාපස්ස සබ්බලොකසාධාරණතා, තථා මරණස්ස ව අප්පතිකාරතාති එවං ආදිනා මරණපටිසංයුත්තං සම්මොදනීයං කථං කථෙසීති දස්සෙතුං “භො ආනන්දා”තිආදි වුත්තං. න රත්ඨගවෙසී මාරො විය, න විමංසනාධිප්පායො උත්තරමාණවො වියාති අධිප්පායො. යෙසු ධම්මෙසුති විමොක්ඛුපායෙසු නියානධම්මෙසු. ධරන්තිති තිට්ඨන්ති, පවත්තන්තිති අත්ථො.

449. අත්ථප්පයුත්තතාය සද්දපයොගස්ස සද්දප්පබන්ධලක්ඛණාති තිණ් පිටකාති තදත්ථභූතෙහි සීලාදිහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි සඬ්ගස්හන්තිති වුත්තං “තිණ් පිටකාති තිහි බන්ධෙහි සඬ්ගහෙත්වා”ති. සඬ්ඛිත්තෙන කලීතන්ති “තිණ්ණං බන්ධාන”න්ති එවං ගහණතො සාමඤ්ඤතො වාති සඬ්ඛෙපෙනෙව කලීතං. “කතමෙසං තිණ්ණං”න්ති අයං අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා, න කථෙතුකමානා පුච්ඡාති වුත්තං “චිත්ථාරතො පුච්ඡිස්සාමි ‘ති චිත්තෙත්ථා ‘කතමෙසං තිණ්ණං’න්ති ආහා”ති. කථෙතුකමානාභාවෙ පනස්ස ථෙරස්ස වචනතා සියා.

සිලක්කන්ධවණ්ණනා

450-453. සිලක්කන්ධස්සානි එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා, තෙන “අරියස්ස සමාධික්කන්ධස්ස...පෙ.... පතිට්ඨාපෙසී”ති අයං එත්තකො පායො දස්සිතොති දට්ඨබ්බං තෙනාහ “තෙසු දස්සිතෙසු”ති, උද්දෙසවසෙනාති අධිප්පායො. භගවතා චූත්තනයෙනෙවාති සාමඤ්ඤඵලදෙසනාදීසු භගවතා දෙසිතනයෙනෙව, තෙනස්ස සුත්තස්ස සත්ථුභාසිතභාවං ජීනවචනභාවං දස්සෙති. සාසනෙ න සිලමෙව සාරොති අරියමග්ගසාරෙ භගවතො සාසනෙ යථා දස්සිතං සිලං සාරො එව න භොති සාරවතො මහතො රුක්ඛස්ස පපටිකට්ඨානියත්තා. යදි එවං කස්මා ඉධ ගහිතන්ති ආහ “කෙවලඤ්ඤෙතං පතිට්ඨාමත්තකමෙවා”ති. කුමානාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මෙ අධිගන්තුකාමස්ස අධිට්ඨානමත්තං තත්ථ අප්පතිට්ඨිතස්ස තෙසං අසම්භවතො. අථ වා න සිලමෙව සාරොති කාමඤ්ඤෙත්ථ සාසනෙ “මග්ගසිලං, ඵලසිල”න්ති ඉදං ලොකුත්තරසිලම්පි සාරමෙව, තථාපි න සිලක්කන්ධො එව සාරො අථ බො සමාධික්කන්ධොපි පඤ්ඤාක්කන්ධොපි සාරො එවාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. පුරිමො එව සාරො, තෙනාහ “ඉතො උත්තරී”තිආදි.

සමාධික්කන්ධවණ්ණනා

454. කස්මා පනෙත්ථ ථෙරො සමාධික්කන්ධං පුට්ඨො ඉන්ද්‍රියසංවරාදිකෙ විස්සජ්ජෙසී, නනු එවං සන්තෙ අඤ්ඤං පුට්ඨො අඤ්ඤං බ්‍යාකරොන්තො අම්බං පුට්ඨො ලබ්බජං බ්‍යාකරොන්තො විය භොතිති ඊදිසී වොදනා ඉධ අනොකාසානි දස්සෙත්තො “කථඤ්ච මාණව භික්ඛු...පෙ.... සමාධික්කන්ධං දස්සෙතුකාමො ආරභී”ති ආහ, තෙනෙත්ථ ඉන්ද්‍රියසංවරාදයොපි සමාධිඋපකාරතං උපාදාය සමාධික්කන්ධපක්ඛිකානි උද්දිට්ඨානීති දස්සෙති රූපජ්ඣානානෙව ආගතානි, න අරූපජ්ඣානානි රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානදෙසනානන්තරං අභිඤ්ඤාදෙසනාය අවසරොති කත්වා. රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානපාදිකා හි සපරිභණ්ඩා ඡපි අභිඤ්ඤායො. ලොකියා අභිඤ්ඤා පන සිජ්ඣාමානා යස්මා අට්ඨසු සමාපත්තිසු චුද්දසවිධෙන චිත්තපරිදමනෙන විනා න ඉජ්ඣන්ති, තස්මා අභිඤ්ඤාසු දෙසියමානාසු අරූපජ්ඣානානිපි දෙසිතානෙව භොන්ති නානන්තරියභාවතො, තෙනාහ “ආනෙත්වා පන දීපෙතබ්බානී”ති. චූත්තනයෙන දෙසිතානෙව කත්වා සංවණ්ණකෙහි පකාසෙතබ්බානීති අත්ථො. අට්ඨකථායං පන “චතුත්ථජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති ඉමිනාව අරූපජ්ඣානම්පි සධ්දහිතන්ති දස්සෙතුං “චතුත්ථජ්ඣානෙන හී”තිආදි චූත්තං. චතුත්ථජ්ඣානඤ්ඤි රූපවිරාගභාවනාවසෙන පවත්තං “අරූපජ්ඣාන”න්ති චූච්චතීති.

471-480. න චිත්තකග්ගතාමත්තකෙනෙවාති එත්ථ භෙට්ඨා චූත්තනයානුසාරෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. ලොකියස්ස සමාධික්කන්ධස්ස අධිප්පෙතත්තා “න චිත්තෙ...පෙ.... අත්ථී”ති චූත්තං. අරිය-සද්දො වෙත්ථ සුද්ධපරියායො, න ලොකුත්තරපරියායො. තථා භෙට්ඨාපි ලොකියාභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාහි විනාව අරහත්තෙ අධිගත නත්ථෙව උත්තරිංකරණියන්ති සක්කා වත්තුං යදත්ථං භගවති බ්‍රහ්මවරියං චූස්සති, තස්ස සිද්ධත්තා. ඉධ පන ලොකියාභිඤ්ඤාපි ආගතා එව. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

සුභසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

11. කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනා

කෙවට්ටගහපතිපුත්තවත්ථුවණ්ණනා

481. පාචාරිකම්බවනෙති පාචාරිකසෙට්ඨිනො අම්බනුලෙ උපවනෙ. තං කිර සො සෙට්ඨි හගවනො අනුච්ඡවිකං ගන්ධකුට්ඨං, භික්ඛුසංඝස්ස ව රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානකුට්ඨණ්ඩපාදීනි සම්පාදෙත්වා පාකාරපරික්ඛිත්තං ද්වාරකොට්ඨකසම්පන්නං කත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස සංඝස්ස නියාතෙසි, පුරිමවොහාරෙන පන “පාචාරිකම්බවන”න්ති වුච්චති, තස්මිං පාචාරිකම්බවනෙ. කෙවට්ටොති ඉදං තස්ස නාමං කෙවට්ටෙහි සංරක්ඛිත්තා, තෙසං වා සන්නිකෙ සංවඩ්ඪිත්තාති කෙවි. “ගහපතිපුත්තස්සා”ති එත්ථ කාමං තදා සො ගහපතිට්ඨානෙ ධීනො, පිතු පනස්ස අවිරකාලංකතතාය පුරිමසමඤ්ඤාය “ගහපතිපුත්තො” ත්වෙව වොහරියති, තෙනාහ “ගහපති මහාසාලො”ති. මහාවිහවතාය මහාසාරො, ගහපතීති අත්ථො ර-කාරස්ස ල-කාරං කත්වා “මහාසාලො සුබ්බමාලො අහ”න්තිආදීසු (අ. නි. 3.39) විය. සද්ධාසම්පන්නොති පොථුප්පතිකාය සද්ධාය වසෙන සද්ධා සමන්නාගතො.

සම්ඤ්ඤාති සම්මදෙව ඉද්ධා, ඉද්ධියා විහවසම්පන්නියා වෙපුල්ලප්පන්නාති අත්ථො. “එහි ත්වං භික්ඛු අත්ථද්ධමාසං, අනුමාසං, අනුසංචච්ඡරං වා මනුස්සානං පසාදාය ඉද්ධිපාටිභාරියං කරොහී”ති එකස්ස භික්ඛුනො ආණාපනං තස්මිං යානෙ තස්ස යපනං නාම හොතිති ආහ “යානන්තරෙ යපෙතු”ති. උත්තරිමනුස්සානං ධම්මකොති උත්තරිමනුස්සානං බුද්ධාදීනං අධිගමධම්මතො. නිද්ධාරණෙ වෙතං නිස්සක්කං. ඉද්ධිපාටිභාරියඤ්ඤි තතො නිද්ධාරෙති. මනුස්සධම්මකො උත්තරිති පකතිමනුස්සධම්මකො උපරි. පථ්ඡලිතපදිපොති පථ්ඡලන්තො පදිපො.

482. න ධංසෙමීති ගුණසම්පන්නිතො න වාවෙමි, තෙනාහ “සීලහෙද”න්තිආදි. විස්සාසං වඩ්ඪෙත්වා හගවති අත්තනො විස්සත්ථභාවං බුහෙත්වා විභූතං පාකටං කත්වා.

ඉද්ධිපාටිභාරියවණ්ණනා

483-4. ආදිනවන්ති දොසං. ගන්ධාරීති වුළුගන්ධාරී, මහාගන්ධාරීති ද්වෙ ගන්ධාරීච්ඡා. තත්ථ වුළුගන්ධාරී නාම නිවස්සනො ඔරං මතානං සත්තානං උපපන්නට්ඨානජානනච්ඡා. මහාගන්ධාරී තම්පි ජානාති තතො උත්තරිපි ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණකප්පං යෙභුයොන ඉද්ධිවිධකිච්චං සාධෙති. තස්සා කිර ච්ඡජාය සාධකො පුග්ගලො තාදිසෙ දෙසකාලෙ මන්තං පරිප්පිත්වා බහුධාපි අත්තානං දස්සෙති, හත්ථිආදීනිපි දස්සෙති, දස්සනියොපි හොති, අග්ගිට්ඨමිපි කරොති, ප්ලට්ඨමිපි කරොති, ආකාසෙපි අත්තානං දස්සෙති. සබ්බං ඉන්ද්‍රජාලසදිසං දට්ඨබ්බං. අට්ටොති දුක්ඛිතො බාධිතො, තෙනාහ “පිළිකො”ති.

ආදෙසනාපාටිභාරියවණ්ණනා

485. කාමං “වෙතසික”න්ති පදං යෙ වෙතසි නියුත්තා චිත්තෙන සම්පයුත්තා, තෙසං සාධාරණවචනං, සාධාරණෙ පන ගහිතෙ චිත්තවිසෙසො ගහිතොව හොති, සාමඤ්ඤපොතනා ව විසෙසෙ අවතිට්ඨතීති වෙතසිකග්ගහණස්ස අධිප්පායං විවරන්තො “සොමනස්සදොමනස්සං අධිප්පෙන”න්ති ආහ. සොමනස්සග්ගහණෙන වෙන්ථ තදෙකට්ඨා රාගාදයො, සද්ධාදයො ව දස්සිතා හොන්ති, දොමනස්සග්ගහණෙන දොසාදයො. විතක්කච්චාරා පන සරුපෙනෙව දස්සිතා. එවං තව මනොති ඉම්මනා ආකාරෙන තව මනො පවත්තොති අත්ථො. කෙන පකාරෙන පවත්තොති ආහ “සොමනස්සිතො වා”තිආදි. “එවං තව මනො”ති ඉදං පන සොමනස්සිතතාදිමන්තදස්සනං, න පන යෙන යෙන සොමනස්සිතො වා දොමනස්සිතො වා, තං තං දස්සනං. දුතියන්ති “ඉත්ථම්පි තෙ මනො”ති ඉදං. ඉතිපිති එත්ථ ඉති-සද්දො නිදස්සන්තථො “අත්ථීති බො, කච්චාන, අයමෙකො අත්තො”තිආදීසු (සං. නි. 2.15; 3.90) විය, තෙනාහ “ඉමඤ්ච ඉමඤ්ච අත්ථං චිත්තයමාන”න්ති පි-සද්දො වුත්තත්ථසම්පිණ්ඩන්තථො. පරස්ස චිත්තං මනාති ජානාති එතෙනාති චිත්තාමණි. තස්සා කිර ච්ඡජාය සාධකො පුග්ගලො තාදිසෙ දෙසකාලෙ මන්තං පරිප්පිත්වා යස්ස චිත්තං ජානිතුකාමො, තස්ස දිට්ඨසුතාදිවිසෙසසඤ්ජානනමුඛෙන චිත්තාවාරං අනුමිනන්තො කටෙතීති කෙවි. අපරෙ “වාචං නිච්ඡරාපෙත්වා තත්ථ අක්ඛරසල්ලක්ඛණවසෙනා”ති වදන්ති.

අනුසාසනීපාටිභාරියවණ්ණනා

486. පවත්තෙන්තාති පවත්තනකා හුත්වා, පවත්තනවසෙනාති අත්ථො. “එව”න්ති හි පදං යථානුසිට්ඨාය අනුසාසනියා විධිවසෙන, පටිසෙධවසෙන ව පවත්තිආකාරපරාමසනං, සා ව සම්මාවිතක්කානං මිච්ඡාවිතක්කානඤ්ච පවත්තිආකාරදස්සනවසෙන පවත්තති තත්ථ ආනිසංසස්ස ආදිනවස්ස ව විභාවනත්ථං. අනිච්චසඤ්ඤමෙව න නිච්චසඤ්ඤන්ති අත්ථො. පටියොගීනිවත්තනත්ථඤ්ඤි එව-කාරග්ගහණං. ඉධාපි එවං සද්දග්ගහණස්ස අත්ථො, පයොජනඤ්ච වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉදංගහණෙපි එසෙව නයො. පඤ්චකාමගුණිකරාගන්ති නිදස්සනමන්තං දට්ඨබ්බං, තදඤ්ඤරාගස්ස, දොසාදිනඤ්ච පහානස්ස ඉච්ඡිත්තා, තප්පහානස්ස ව තදඤ්ඤරාගාදිබෙපනස්ස උපායභාවතො තථා වුත්තං දුට්ඨලොහිතවිමොචනස්ස පුබ්බදුට්ඨමංසබෙපනුපායතා විය. ලොකුත්තරධම්මමෙවාති

අවධාරණ පටිපක්ෂභාවතො සාවජ්ජධම්මනිවත්තනපරං දට්ඨබ්බං තස්සාධගමුපායානිසංසභුතානං තදඤ්ඤෙසං අනවජ්ජධම්මානං නානන්තරියභාවතො. ඉද්ධිවිධං ඉද්ධිපාටිභාරියන්ති දස්සෙති ඉද්ධිදස්සනෙන පරසන්තානෙ පසාදාදිනං පටිපක්ෂස්ස හරණතො. ඉමිනා නයෙන සෙසපද්දවයෙපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. සත්තං ධම්මදෙසනාති සබ්බකාලං දෙසෙතබ්බධම්මදෙසනා.

ඉද්ධිපාටිභාරියෙනාති සහයොගෙ කරණවචනං, ඉද්ධිපාටිභාරියෙන සද්ධිත්ති අත්ථො. ආදෙසනාපාටිභාරියෙනාති එත්ථාපි එසෙව නයො. ධම්මදෙසනාපතිස්ස ආවිණ්ණන්ති යොජනා. “චිත්තාවාරං ඤත්වා”ති ඉමිනා ආදෙසනාපාටිභාරියං දස්සෙති. “ධම්මං දෙසෙසි”ති ඉමිනා අනුසාසනීපාටිභාරියං “බුද්ධානං සත්තං ධම්මදෙසනා”ති අනුසාසනීපාටිභාරියස්ස තත්ථ සාතිසයනාය චුත්තං. සඋපාරම්භානි පතිරුපෙන උපාරම්භිතබ්බතො. සදොසානි දොසසමුවිණිද්දනස්ස අනුපායභාවතො. සදොසත්තා එව අද්ධානං න තිට්ඨන්ති චිරකාලට්ඨායීනි න හොන්ති. අද්ධානං අතිව්ධනතො න නියායන්ති එලෙන හෙතුතො අනුමානං. අනියායානිකතාය හි තානි අනද්ධනියානි. අනුසාසනීපාටිභාරියං අනුපාරම්භං විසුද්ධිප්පභවතො, විසුද්ධිතිස්සයතො ව. තතො එව නිද්දොසං. න හි තත්ථ පුබ්බාපරවිරොධාදිදොසසම්භවො. නිද්දොසත්තා එව අද්ධානං තිට්ඨති පරවාදවාතෙහි, කිලෙසවාතෙහි ව අනුපහන්තබ්බතො. තස්මාති යථාචුත්තකාරණතො, තෙන සඋපාරම්භාදිං, අනුපාරම්භාදිං වාති උභයං උභයත්ථ යථාක්කමං ගාරස්භපාසංසභාවානං හෙතුභාවෙන පච්චාමසති.

භූතනිරොධෙසකවත්ථුවණ්ණනා

487. අනියායානිකභාවදස්සනත්ථන්ති යස්මා මහාභූතපරියෙසකො භික්ඛු පුරිමෙසු ද්විසු පාටිභාරියෙසු වසිප්පත්තො කුසලොපි සමානො මහාභූතානං අපරියෙසසනිරොධසබ්බාතං නිබ්බානං නාවබුජ්ඣි, තස්මා තානි නියායානාවහනාභාවතො අනියායානිකානිති තෙසං අනියායානිකභාවදස්සනත්ථං. තතියං පන තක්කරස්ස එකන්තතො නියායානාවහන්ති තස්සෙව නියායානිකභාවදස්සනත්ථං.

එවමෙතිස්සා දෙසනාය මුඛ්‍යපයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි අනුසංඛිගිකම්පි දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. මහාභූතෙ පරියෙසන්තොති අපරියෙසං නිරුජ්ඣනවසෙන මහාභූතෙ ගවෙසන්තො, තෙසං අනවසෙසනිරොධං විමංසන්තොති අත්ථො. විවරිත්වාති ධම්මතාය වොදියමානො විවරිත්වා. ධම්මතාසිද්ධං කිරෙතං, යදිදං තස්ස භික්ඛුතො තථා විවරණං, යථා අභිජාතියං මහාපට්ඨකම්පාදි. මහන්තභාවජ්ජකාසනත්ථන්ති සදෙවකෙ ලොකෙ අනඤ්ඤසාධාරණස්ස බුද්ධානං මහන්තභාවස්ස මහානුභාවතාය දීපනත්ථං. ඉදඤ්ච කාරණන්ති සබ්බෙසම්පි බුද්ධානං සාසනෙ ඊදිසො එකො භික්ඛු තදානුභාවජ්ජකාසනො හොතිති ඉදම්පි කාරණං දස්සෙත්තො.

කත්ථාති නිමිත්තෙ භූමිමං, තස්මා කත්ථාති කිස්මිං යානෙ කාරණභූතෙ. කිං ආගම්මාති කිං ආරම්මණං පච්චයභූතං අධිගන්ත්වා, තෙනාහ “කිං පත්තස්සා”ති. තෙති මහාභූතා. අප්පචන්තිවසෙනාති අනුප්පජ්ජනවසෙන. සබ්බාකාරෙතාති වචනත්ථලක්ඛණාදිසමුට්ඨානකලාපවුණ්ණනානත්තෙකත්තවිනිබ්භොගාවිනිබ්භොග-සභාගවිසභාගඅජ්ඣක්තිකබාහිරසඛිගහපච්චයසමන්තාභාරපච්චයවිභාගාකාරතො, සසම්භාරසඛිබෙපසසම්භාරවිහන්තිසලක්ඛණසඛිබෙපසලක්ඛණවිහන්තිආකාරතො වාති සබ්බෙන ආකාරෙන.

488. දිබ්බන්ති එත්ථ පඤ්චගි කාමගුණෙහි සමඛිගිභූතා හුත්වා විවරන්ති, කීළන්ති, ජොතන්ති වාති දෙවො, දෙවලොකො. තං යන්ති උපගච්ඡන්ති එතෙනාති දෙවයානියො. වසං වත්තෙන්තොති එත්ථ වසවත්තනං නාම යථිච්ඡිතට්ඨානගමනං. වත්තාරො මහාරාජානො එතෙසං ඉස්සරාති වාතුමහාරාජිකා යා දෙවතා මග්ගඵලලාභිනො තා තමත්ථං එකදෙසෙන ජානෙය්‍යං බුද්ධවිසයො පනායං පඤ්චොති වින්තෙන්වා “න ජානාමා”ති ආහංසු, තෙනාහ “බුද්ධවිසයෙ”තිආදි. අප්ඤ්ඤාත්ථරණං නාමෙන්ථ නිප්පිළනන්ති ආහ “පුනප්පුනං පුච්ඡති”ති. අභික්කන්තකරාති රූපසම්පත්තියා වෙව පඤ්ඤාපටිභානාදිගුණෙහි ව අමිහෙ අභිභූයා පරෙසං කාමනියතරා. පණ්ණිතරාති උළාරතරා, තෙනාහ “උත්තමතරා”ති.

491-3. දෙවයානියසදිසො ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණස්සෙව අධිප්පෙතත්තා. “දෙවයානියමග්ගොති වා ...පෙ.... සබ්බමෙතං ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණස්සෙව නාම”න්ති ඉදං පාළියං අට්ඨකථාසු ව තත්ථ තත්ථ ආගතරුළුභිවසෙන චුත්තං.

494. ආගමනපුබ්බභාගෙ නිමිත්තන්ති භුග්මුතො ආගමනස්ස පුබ්බභාගෙ උප්පජ්ජනනිමිත්තං. පාතුරහොසිති ආවි හවි. පාකටො අහොසිති පකාසො අහොසි.

497. පදෙසෙනාති එකදෙසෙන, උපාදින්නකවසෙන, සත්තසන්නානපරියාපන්නෙනාති අත්ථො. අනුපාදින්නකෙපිති අනින්ද්‍රියබද්ධෙපි. නිප්පදෙසතො අනවසෙසතො. පුච්ඡාමුළුභස්සාති පුච්ඡිතුං අජානන්තස්ස. පුච්ඡාය දොසං දස්සෙත්වාති තෙන කතපුච්ඡාය පුච්ඡිතාකාරෙ දොසං විභාවෙන්වා. යස්මා විස්සජ්ජනං නාම පුච්ඡානුරූපං පුච්ඡාසභාගෙන විස්සජ්ජෙතබ්බතො, න ව තථාගතා විරජ්ඣන්වා කතපුච්ඡානුරූපං විස්සජ්ජෙත්ති,

අත්පසනාගනය ව විස්සප්පනස්ස පුව්ඡකා තදත්ථං අනවබුජ්ඣන්තා සම්මුය්හන්ති, තස්මා පුව්ඡාය සික්ඛාපනං බුද්ධාචිණ්ණං, තෙනාහ “පුව්ඡං සික්ඛාපෙත්වා”තිආදි.

498. අප්පතිට්ඨාති අප්පච්චයා, සබ්බසො සමුව්ඡන්තකාරණාති අත්ථො. උපාදින්නං යෙවාති ඉන්ද්‍රියබද්ධමෙව. යස්මා එකදිසාහිමුඛං සන්තානවසෙන සණ්ඨිතෙ රූපප්පබන්ධෙ දීඝසමඤ්ඤා තං උපාදාය තතො අප්පකෙ රස්සසමඤ්ඤා තදුභයඤ්ච විසෙසතො රූපග්ගහණමුඛෙන ගය්හති, තස්මා ආහ “දීඝඤ්ච රස්සඤ්චාති සණ්ඨානවසෙන උපාදාරූපං වුත්ත”න්ති. අප්පපරිමාණෙ රූපසඬ්ඝාතෙ අණුසමඤ්ඤා, තං උපාදාය තතො මහති ථුලසමඤ්ඤා. ඉදම්පි ද්වයං විසෙසතො රූපග්ගහණමුඛෙන ගය්හති, තෙනාහ “ඉම්නාපි”තිආදි. පි-සද්දෙන වෙන්ට “සණ්ඨානවසෙන උපාදාරූපං වුත්ත”න්ති එත්ථාපි වණ්ණමත්තමෙව කථිතන්ති ඉමමත්ථං සමුව්චිනතිති වදන්ති. සුභන්ති සුන්දරං, ඉට්ඨන්ති අත්ථො. අසුභන්ති අසුන්දරං, අනිට්ඨන්ති වුත්තං හොති. තෙනෙවාහ “ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණං පනෙවං කථිත”න්ති. දීඝං රස්සං, අණුං ථුලං, සුභාසුභන්ති තිස්ස යානෙසු උපාදාරූපස්සෙව ගහණං, භූතරූපානං විසුං ගහිතත්තා. නාමන්ති වෙදනාදික්ඛන්ධවතුක්කං තඤ්භි ආරම්මණාහිමුඛං නමනතො, නාමකරණතො ව “නාම”න්ති වුව්චති. හෙට්ඨා “දීඝං රස්ස”න්තිආදිනා වුත්තමෙව ඉධ රූප්පනට්ඨෙන “රූප”න්ති ගහිතන්ති ආහ “දීඝාදිහෙදං රූපඤ්චා”ති. දීඝාදීති ව ආදි-සද්දෙන ආපාදිනඤ්ච සඬ්ගහො දට්ඨබ්බො. යස්මා වා දීඝාදිසමඤ්ඤා න රූපායතනවත්ථුකාව, අථ ඛො භූතරූපවත්ථුකාපි. තථා හි සණ්ඨානං ථුසනමුඛෙනපි ගය්හති, තස්මා දීඝරස්සාදිග්ගහණෙන භූතරූපම්පි ගය්හතෙවාති “දීඝාදිහෙදං රූප”ම්ච්චෙව වුත්තං. කිං ආගම්මාති කිං අධිගන්ත්වා කිස්ස අධිගමහෙතු. “උපරුජ්ඣකී”ති ඉදං අනුප්පාදනිරොධං සන්ධාය වුත්තං, න ඛණනිරොධන්ති ආහ “අසෙසමෙතං නප්පවත්තකී”ති.

499. විඤ්ඤාතබ්බන්ති විසිට්ඨෙන ඤාතබ්බං, ඤාණුත්තමෙන අරියමග්ගඤාණෙන පච්චක්ඛතො ජාතිතබ්බන්ති අත්ථො, තෙනාහ “නිබ්බානස්සෙතං නාම”න්ති. නිදස්සතීති නිදස්සනං, වක්ඛුවිඤ්ඤෙඤ්ඤායං. න නිදස්සනං අනිදස්සනං, අවක්ඛුවිඤ්ඤෙඤ්ඤායන්ති එතමත්ථං වදන්ති. නිදස්සනං වා උපමා, තං එතස්ස නත්ථිති අනිදස්සනං. න හි නිබ්බානස්ස නිව්චස්ස එකස්ස අව්චන්තසන්තපණ්ණසභාවස්ස සදිසං නිදස්සනං කුතොපි ලබ්හතීති. යං අහුත්වා සම්භොති, හුත්වා පට්ඨෙති තං සඬ්ඛතං. උදයවයන්තෙහි සඅන්තං, අසඬ්ඛතස්ස පන නිබ්බානස්ස නිව්චස්ස තෙ උභොපි අන්තා න සන්ති, තතො එව නවභාවාපගමසඬ්ඛාතො ජරන්තොපි තස්ස නත්ථිති ආහ “උප්පාදන්තො...පෙ.... අනන්ත”න්ති. “තිත්ථස්ස නාම”න්ති වත්වා තත්ථ නිබ්බවනං දස්සෙතුං “පපන්ති එත්ථාති පප”න්ති වුත්තං. එත්ථ හි පපන්ති පානතිත්ථං. භ-කාරො කතො නිරුත්තිතයෙන. විසුද්ධට්ඨෙන වා සබ්බතොපහං, කෙනවි අනුපක්කිලිට්ඨතාය සමන්තතො පහස්සරන්ති අත්ථො. යෙන නිබ්බානං අධිගතං, තං සන්තතිපරියාපන්නානංයෙව ඉධ අනුප්පාදනිරොධො අධිප්පෙතොති වුත්තං “උපාදින්නකධම්මජාතං නිරුජ්ඣකි අප්පවත්තං හොති”ති.

තත්ථාති “විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙනා”ති යං පදං වුත්තං, තස්මිං. “විඤ්ඤාණ”න්ති විඤ්ඤාණං උද්ධරති විභත්තබ්බත්තා එත්ථෙතං උපරුජ්ඣකීති එතස්මිං නිබ්බානෙ එතං නාමරූපං වරිමකවිඤ්ඤාණනිරොධෙන අනුප්පාදවසෙන නිරුජ්ඣකි අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා, තෙනාහ “විජ්ඣාතදීපසිඛා විය අපණ්ණත්තිකභාවං යාති”ති. “වරිමකවිඤ්ඤාණ”න්ති හි අරහතො වුත්තිත්තං අධිප්පෙතං. “අභිසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණස්සාපි”තිආදිනාපි සඋපාදිසෙසනිබ්බානමුඛෙන අනුපාදිසෙසනිබ්බානමෙව වදති නාමරූපස්ස අනවසෙසතො උපරුජ්ඣකිනස්ස අධිප්පෙතත්තා, තෙනාහ “අනුප්පාදවසෙන උපරුජ්ඣකී”ති. සොනාපත්තිමග්ගඤාණෙනාති කත්තරි, කරණෙ වා කරණවචනං. නිරොධෙනාති පන හෙතුම්භි. එත්ථාති එතස්මිං නිබ්බානෙ. සෙසමෙත්ථ යං අත්ථතො න විභත්තං, තං සුවිඤ්ඤෙඤ්ඤායමෙව.

කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනාය ලිනත්ථප්පකාසනා.

12. ලොහිව්වසුත්තවණ්ණනා

ලොහිව්වබ්‍රාහ්මණවත්ථුවණ්ණනා

501. සාලවතිකාති ඉත්ථිලිඨිගවසෙන තස්ස ගාමස්ස නාමං. ගාමණිකාභාවෙනාති කෙවි. ලොහිතො නාම තස්ස කුලෙ පුබ්බපුරිසො, තස්ස වසෙන ලොහිව්වොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගොත්තතො ආගතං නාමං.

502. “දිට්ඨිගත”න්ති ලද්ධිමත්තං අධිප්පෙතන්ති ආහ “න පන උච්ඡේදසස්සතානං අඤ්ඤතර”න්ති. න හි උච්ඡේදසස්සතගභවිනිමුත්තො කොවි දිට්ඨිගාහො අත්ථි. “භාසති යෙවා”ති තස්සා ලද්ධියා ලොකෙ පාකටභාවං දස්සෙති. අත්තතො අඤ්ඤො පරොති යථා අනුසාසකතො අනුසාසිතබ්බො පරො, එවං අනුසාසිතබ්බතොපි අනුසාසකො පරොති වුත්තං “පරො පරස්සාති පරො යො”තිආදි. කිං-සද්දාපෙක්ඛාය වෙන්ථ “කරිස්සති”ති අනාගතකාලවචනං, අනාගතෙපි වා තෙන තස්ස කාතබ්බං නත්ථිති දස්සනත්ථං. කුසලං ධම්මන්ති අනවජ්ජධම්මං නික්කිලෙසධම්මං විමොක්ඛධම්මන්ති අත්ථො. “පරෙසං ධම්මං කට්ඨස්සාමි”ති තෙහි අත්තානං පරිවාරාපෙන්වා විචරණං කිං අත්ථියං ආසයබුද්ධස්සාපි අනුරොධෙන විනා තං න භොතිති තස්මා අත්තනා පටිලද්ධං...පෙ.... විභාතබ්බන්ති වදති. තෙනාහ “එවං සම්පදමිදං පාපකං ලොභධම්මං වදාමි”ති.

504. සොති ලොහිව්වො බ්‍රාහ්මණො.

508. කථාචාසුකත්ථන්ති කථාසුඛත්ථං, සුඛෙන කථං කට්ඨකුඤ්ඤවෙව සොතුඤ්ඤවාති අත්ථො. අප්පෙව නාම සියාති එත්ථ පිතිවසෙන ආමෙඛිතං දට්ඨබ්බං. තථා හි තං “බුද්ධගජ්ජිත”න්ති වුව්වති . භගවා හි ඊදිසෙසු යානෙසු විසෙසතො පිතිසොමනස්සජාතො භොති. තෙනාහ “අයං කිරෙන්ථ අධිප්පායො”තිආදි.

ලොහිව්වබ්‍රාහ්මණානුයොගවණ්ණනා

509. සමුදයසඤ්ජාතිති ආයුජ්ජාදො. අනුපුබ්බො කම්පි-සද්දො ආකඨ්ඨනත්ථො භොතිති “ඉච්ඡතිති අත්ථො”ති වුත්තං. සාතිසයෙන වා හිතෙන අනුකම්පකො අනුග්ගණ්හනකො හිතානුකම්පි. සම්පජ්ජතිති ආසෙවනලාභෙන නිප්පජ්ජති බලවති භොති, අවග්ගහාති අත්ථො, තෙනාහ “නියතා භොති”ති. නිරයෙ නිබ්බත්තති මිච්ඡාදිට්ඨිකො.

510-11. දුතියං උපපත්තින්ති “නනු රාජා පසෙනදි කොසලො”තිආදිනා දුතියං උපපත්තිං සාධනායුත්තිං. කාරණඤ්ඤි භගවා උපමාමුඛෙන දස්සෙති. යෙ විමෙති යෙ ව ඉමෙ කුලපුත්තා දිබ්බා ගබ්භා පරිපාවෙන්තිති යොජනා. අසක්කුණන්තා උපනිස්සයසම්පත්තියා, ඤාණපරිපාකස්ස වා අභාවෙන. යෙ පන “පරිපව්වන්ති”ති පඨන්ති, තෙසං “දිබ්බෙ ගබ්භෙ”ති වචනවිපල්ලාසෙන පයොජනං නත්ථි. අත්ථො ව දුතියවිකප්පෙ වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. අහිතානුකම්පිතා ව තංසම්ඛිගිසත්තවසෙන. දිවි භවාති දිබ්බං. ගබ්භෙන්ති පරිපව්වනවසෙන සත්තානං පබ්බදෙන්තිති ගබ්භා. “ජන්තං දෙවලොකාන”න්ති නිදස්සනවචනමෙතං. බ්‍රහ්මලොකස්සාපි හි දිබ්බගබ්භභාවො ලබ්භතෙව දිබ්බවිහාරභෙතුකත්තා. එවඤ්ඤා කත්ථා “භාවනං භාවයමානා”ති ඉදම්පි වචනං සමන්ථිතං භොති. භවන්ති එත්ථ යථාරුචි සුඛසමප්පිතාති භවා, විමානාති. දෙවභාවාවහත්තා දිබ්බා. වුත්තනයෙනෙව ගබ්භා. දානාදයො දෙවලොකසංවත්තනියපුඤ්ඤවිසෙසා. දිබ්බා භවාති දෙවලොකපරියාපන්නා උපපත්තිභවා. තදාවභො හි කම්මභවො පුබ්බෙ ගහිතො.

තයොවොදනාරභවණ්ණනා

513. අනියමිතෙනෙවාති අනියමෙනෙව “ත්ථං එවංදිට්ඨිකො එවං සත්තානං අනත්ථස්ස කාරකො”ති එවං අනුද්දෙසිකෙනෙව . මානන්ති “අභමෙතං ජානාමි, අභමෙතං පස්සාමි”ති එවං පණ්ඩිතමානං. හින්දිත්වාති විධමෙන්වා, ජභාපෙන්වාති අත්ථො. තයො සත්ථාරෙති අසම්පාදිතඅත්තහිතො අනොවාදකරසාවකො, අසම්පාදිතඅත්තහිතො ඔවාදකරසාවකො, සම්පාදිතඅත්තහිතො අනොවාදකරසාවකොති ඉමෙ තයො සත්ථාරෙ. වතුත්ථො පන සම්මාසම්බුද්ධො න වොදනාරභො භොතිති “තෙන පුච්ඡිතෙ එව කට්ඨස්සාමි”ති වොදනාරභෙ තයො සත්ථාරෙ පඨමං දස්සෙසි , පච්ඡා වතුත්ථංසත්ථාරං. කාමඤ්ඤෙන්ථ වතුත්ථො සත්ථා එකො අදුතියො අනඤ්ඤසාධාරණො, තථාපි සො යෙසං උත්තරිමනුස්සධම්මානං වසෙන “ධම්මමයො කායො”ති වුව්වති, තෙසං සමුදායභූතොපි තෙ ගුණාවයවෙ සත්ථුව්වයානියෙ කත්ථා දස්සෙන්තො භගවා “අයම්පි බො, ලොහිව්ව, සත්ථා”ති අභාසි.

අඤ්ඤාති ය-කාරලොපෙන නිද්දෙසො “සයං අභිඤ්ඤා”ති ආදිසු (දී. නි. 1.28, 37, 52; ම. නි. 1.284; 2.341; අ. නි. 2.5; 10.11; මහාව. 11; ධ. ප. 353; කථා. 405) විය. අඤ්ඤායාති ව තදන්ථියෙ සම්පදානවචනන්ති ආහ “ආජානනත්ථායා”ති. සාවකත්තං පටිජානිත්වා ඨිතත්තා එකදෙසෙනස්ස සාසනං කරොන්තිති ආහ “නිරන්තරං තස්ස සාසනං අකත්ථා”ති. උක්කමිත්වා වත්තන්තිති යටිච්ඡිතං කරොන්තිති අත්ථො. පටික්කමන්තියාති අනභිරතියා

අගාරවෙන අපගවිෂන්තියා, තෙනාහ “අනිවිෂන්තියා”තිආදි. එකායාති එකාය ඉත්ථියා. එකො ඉවිෂේයයාති එකො පුරිසො තාය අනිවිෂන්තියා සම්පයොගං කාමෙයා. ඔසක්කනාදිමුඛෙන ඉත්ථිපුරිසසම්බන්ධනිදස්සනං ගෙහසිතඅපෙක්ඛාවසෙන තස්ස සත්ථුනො සාවකෙසු පටිපත්තිනි දස්සෙති. අතිවිය විරත්තභාවතො දට්ඨම්පි අනිවිෂමානං. ලොභෙනාති පරිවාරවසෙන උප්පජ්ජනකලාභසක්කාරලොභෙන. තත්ථ සම්පාදෙහිති තස්මිං පටිපත්තිධම්මෙ පතිට්ඨිතං කත්වා සම්පාදෙහි. උජුං කරොහි කායවඩ්ඛාදිවිගමෙන.

515. එවං වොදනං අරහතීති එවං චුත්තනයෙන සාවකෙසු අප්පොස්සුක්කභාවාපාදනෙ නියොජනවසෙන වොදනං අරහති, න පයමො විය “එවරුපො තව ලොභධම්මො”තිආදිනා, න ච දුතියො විය “අත්තානමෙව තාව තත්ථ සම්පාදෙහි”තිආදිනා. කස්මා? සම්පාදිතඅත්තනිතතාය තතියස්ස.

නවොදනාරහසත්ථුවණ්ණනා

516. “න වොදනාරහො”ති එත්ථ යස්මා වොදනාරහතා නාම සත්ථුවිජ්ජපටිපත්තියා වා සාවකවිජ්ජපටිපත්තියා වා උභයවිජ්ජපටිපත්තියා වා, තයිදං සබ්බම්පි ඉමස්මිං සත්ථරි නත්ථි, තස්මා න වොදනාරහොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “අයඤ්ඤි”තිආදි චුත්තං.

517. මයා ගහිතාය දිට්ඨියාති සබ්බසො අනවජ්ජෙ සම්මාපටිපන්නෙ පරෙසං සම්මදෙව සම්මාපටිපත්තිං දෙස්සෙන්නෙ සත්ථරි අභුතදොසාරොපනවසෙන මිච්ඡාගහිතාය නිරයගාමිනියා පාපදිට්ඨියා . නරකපපාතන්ති නරකසඩ්ධාතං මහාපපාතං. පපතන්ති තත්ථාති හි පපාතො. සග්ගමග්ගථලෙති සග්ගගාමීමග්ගභූතෙ පුඤ්ඤධම්මථලෙ. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

ලොභිච්චසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

13. තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනා

518. උත්තරෙතාති එත්ථ එන-සද්දො දිසාවාටිසද්දතො පඤ්චමිඅන්තතො අදුරත්ථො ඉච්ඡිතො, තස්මා උත්තරෙන-සද්දෙන අදුරත්ථජොතනං දස්සෙත්තො “අදුරෙ උත්තරපස්සෙ”ති ආහ. අක්ඛරවිත්තකා පන එන-සද්දයොගෙ අවධිවාටිති පදෙ උපයොගව්වනං ඉච්ඡන්ති. අත්ථො පන සාමිවසෙනෙව ඉච්ඡිතොති ඉධ සාමිව්වනවසෙනෙව චුත්තං.

519. කුලචාරිත්තාදීති ආදි-සද්දෙන මන්තජ්ඣෙකුනාහිරුපතාදිසම්පත්තිං සඛගණ්හාති. මන්තසජ්ඣායකරණත්ථන්ති ආට්ඨකමන්තානං සජ්ඣායකරණත්ථං, තෙනාහ “අඤ්ඤෙසං බහුනං පචෙසනං නිවාරෙත්වා”ති.

මග්ගාමග්ගකථාවණ්ණනා

520. “ජඩ්ඝවාර”න්ති වඩ්ඝමතො ඉතො චිතො ව වරණමාහ. සො හි ජඩ්ඝාසු කිලමථචිතොදනත්ථො වාරොති තථා චුත්තො. තෙනාහ “අනුවඩ්ඝමන්තානං අනුවිවරන්තාන”න්ති. තෙනාති උභොසුපි අනුවඩ්ඝමනානුවාරණානං ලබ්භනතො. සහායා හි තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤ සභාගචුත්තිකා. “මග්ගො”ති ඉච්ඡිතට්ඨානං උජුකං මග්ගති උපගච්ඡති එතෙනාති මග්ගො, උජුමග්ගො. තදඤ්ඤො අමග්ගො, තස්මිං මග්ගෙ ව අමග්ගෙ ව. පටිපදන්ති බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගස්ස පුබ්බභාගපටිපදං.

නියායාති නියායානියො, සො එව “නියායානිකො”ති චුත්තොති ආහ “නියායායන්තො”ති. යස්මා නියායානපුග්ගලවසෙනස්ස නියායානිකභාවො , තස්මා “නියායායන්තො”ති පුග්ගලස්ස යොනිසො පටිපජ්ජනවසෙන නියායායන්තො මග්ගො “නියායාති”ති චුත්තො. කරොතිති අත්තතො සන්තානෙ උප්පාදෙති. උප්පාදෙන්තොයෙව හි තත්ථ පටිපජ්ජති නාම. සහ බොති වත්තති සහබොසා, සහවත්තනකො . තස්ස භාවො සහබ්‍යතාති ආහ “සහභාවායා”තිආදි. සහභාවොති ව සලොකතා, සමිපතා වා වෙදිතබ්බො, තෙනාහ “එකට්ඨානෙ පාතුභාවායා”ති. සකමෙව ආවරියවාදන්ති අත්තතො ආවරියෙන පොක්ඛරසාතිනා කථිතමෙව ආවරියවාදං. ථොමෙත්වා පග්ගණ්හිත්වා “අයමෙව උජුමග්ගො අයමඤ්ඤපසායනො”ති පසංසිත්වා උක්කංසිත්වා. භාරද්වාපොපි සකමෙවාති භාරද්වාපොපි මාණුවො අත්තතො ආවරියෙන තාරුක්ඛෙන කථිතමෙව ආවරියවාදං ථොමෙත්වා පග්ගණ්හිත්වා විවරතිති යොජනා. තෙන චුත්තන්ති තෙන යථා තථා වා අභිනිවිට්ඨභාවෙන චුත්තං පාළියං.

521-2. අනියායානිකා වාති අප්පාටිභාරියාව අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස වාදෙ දොසං දස්සෙත්වා අවිපරිත්තත්ථදස්සනත්ථං උත්තරරහිතා එව. අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස වාදස්ස ආදිතො විරුද්ධග්ගණං විග්ගහො, ස්වෙව විචදනවසෙන අපරාපරං උප්පන්තො විවාදොති ආහ “පුබ්බුප්පත්තිකො විග්ගහො අපරභාගෙ විවාදො”ති. දුට්ඨොපි එසො විග්ගහො, විවාදොති ද්විධා චුත්තොපි විරොධො. නානාආවරියානං වාදතොති නානාරුචිකානං ආවරියානං වාදභාවතො. නානාවාදො නානාවිධො වාදොති කත්වා.

523. එකස්සාපිති තුමහෙසු ද්විසු එකස්සාපි. එකස්මින්ති සකවාදපරවාදෙසු එකස්මිමපි. සංසයො නත්ථීති “මග්ගො නු බො, න මග්ගො නු බො”ති සංසයො විචිකිච්ඡා නත්ථී. අඤ්ඤසායනභාවෙ පන සංසයො. තෙනාහ “එස කිරා”තිආදි. භගවා පන යදි සබ්බත්ථ මග්ගසඤ්ඤිතො, එවං සති “කිස්මිං වො විග්ගහො”ති ප්‍රච්ඡති.

524. “ඉච්ඡිතට්ඨානං උජුකං මග්ගති උපගච්ඡති එතෙනාති මග්ගො, උජුමග්ගො. තදඤ්ඤො අමග්ගො”ති චුත්තො වායමත්ථො. සබ්බෙ තෙති සබ්බෙපි තෙ නානාආවරියෙහි චුත්තමග්ගා.

යෙ පාළියං “අද්ධරියා බ්‍රාහ්මණා”තිආදිනා චුත්තා. අද්ධරො නාම යඤ්ඤවිසෙසො, තදුපයොගිභාවතො “අද්ධරියා” ත්වෙව චුච්චන්ති යජුති, තාති සජ්ඣායන්තිති අද්ධරියා, යජුබ්බෙදිතො. යෙ ව තිත්තිරිඉසිනා කතෙ මන්තෙ සජ්ඣායන්ති, තෙ තිත්තිරියා, යජුබ්බෙදිතො එව. යජුබ්බෙදසාබා හෙසා, යදිදං තිත්තිරං. ඡන්දො චුච්චති විසෙසතො සාමවෙදො, තං සරෙන කායන්තිති ඡන්දොකා, සාමවෙදිතො. “ඡන්දොගා”තිපි පඨන්ති, සො එවත්ථො. බහවො ඉරයො එත්ථාති බව්භාරි, ඉරුබ්බෙදො. තං අධියන්තිති බව්භාරිජ්ඣා.

“බහුති”ති එත්ථායං උපමාසංසන්දනා – යථා තෙ නානාමග්ගා එකංසතො තස්ස ගාමස්ස වා නිගමස්ස වා පචෙසාය හොන්ති, එවං බ්‍රාහ්මණෙහි පඤ්ඤාපියමානාපි නානාමග්ගා බ්‍රහ්මලොකුපගමනාය බ්‍රහ්මුනා සහබ්‍යතාය එකංසෙනෙව හොන්තිති.

527-529. ව-කාරො ආගමසන්ධිමත්තන්ති අනත්ථකො ව-කාරො, තෙන වණ්ණාගමෙන පදන්තරසන්ධිමත්තං කතන්ති අත්ථො. අන්ධපචෙණිති අන්ධපන්ති. “පඤ්ඤාසසට්ඨි අන්ධා”ති ඉදං තස්සා අන්ධපචෙණියා මහතො

ගව්‍යගුණිකයෙකු අනුපරිගමනයකට යොමු කළ හැකිය. එවැනි තේ “සුවරං වෙලං මග්ගං ගව්‍යමා” නි එවං සඤ්ඤිතො භොන්ති. නාමකංයෙවාති අත්ථාභාවතො නාමමත්තංයෙව, තං පන භාසිතං තෙහි සාරසඤ්ඤිතමිති නාමමත්තත්‍ය අසාරභාවතො නිහිනමෙවාති ආහ “ලාමකංයෙවා” නි.

530. යතොති භූමිමත්තං නිස්සක්කවචනං, සාමඤ්ඤජොතනා ව විසෙසෙ අවනිට්ඨති ආහ “යස්මිං කාලෙ” නි. ආයාවන්ති පත්තංති. උග්ගමනං ලොකස්ස බහුකාරභාවතො තථා ථොමනාති. අයං කිර බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධි “බ්‍රාහ්මණානං ආයාවත්‍ය වන්දිමසුරියා ගන්ත්වා ලොකෙ ඔහාසං කරොන්ති” නි.

532. ඉධ පන කිං වත්තබ්බන්ති ඉමස්මිං පන අප්පච්චක්ඛන්තස්ස බ්‍රහ්මනො සහඛ්‍යත්‍ය මග්ගදෙසනෙ තෙවිජ්ජානං කිං වත්තබ්බං අත්ථී, යෙ පච්චක්ඛන්තානමපි වන්දිමසුරියානං සහඛ්‍යත්‍ය මග්ගං දෙසෙත්‍යං න සක්කොන්ති අධිප්පායො. “යත්ථා” නි “ඉධ පනා” නි වුත්තමෙවත්ථං පච්චාමසති.

අවරවතීනදීඋපමාකථාවණ්ණනා

542. සමහරිතාති සම්පුණ්ණා. තතො එව කාකපෙය්‍යා. පාරාති පරතීරං. අපාරන්ති ඔරිමතීරං. එහීති ආගච්ඡ.

544. පඤ්චසීල...පෙ.... වෙදිතබ්බා යමනියමාදිබ්‍රාහ්මණධම්මානං තදන්තොගධභාවතො. තබ්බපරිතාති පඤ්චසීලාදිවිපරිතා පඤ්ච වෙරාදයො. “පුනපි” නි වත්වා “අපරමපි” නි වචනං ඉතරායපි නදි උපමාය සඬගණ්හනත්ථං.

546. කාමයිතබ්බවයොනාති කාමනියභාවෙන. බන්ධනවයොනාති තෙනෙව කාමෙතබ්බභාවෙන සත්තානං විත්තස්ස ආබන්ධනභාවෙන. කාමඤ්චායං ගුණ-සද්දො අත්ථන්තරෙසුපි දිට්ඨප්පයොගො, තෙසං පනෙත්ථ අසම්භවතො පාරිසෙසඤායෙන බන්ධනවයොයෙව යුත්තොති දස්සෙත්‍යං “අනුජානාමි” නි ආදිනා අත්ථුද්ධාරො ආරද්ධො, එසෙවාති බන්ධනවයො එව. න හි රූපාදීනං කාමෙතබ්බභාවෙ වුච්චමානෙ පටලට්ඨො යුජ්ජති තථා කාමෙතබ්බත්‍ය අනධිප්පෙතත්තා. රාසට්ඨආනිසංසට්ඨෙසුපි එසෙව නයො තථාපි කාමෙතබ්බත්‍ය අනධිප්පෙතත්තා. පාරිසෙසතො පන බන්ධනවයො ගහිතො. යදග්ගෙන හි නෙසං කාමෙතබ්බත්‍ය, තදග්ගෙන බන්ධනභාවො වාති.

කොට්ඨාසට්ඨොපි තෙසු යුජ්ජතෙව වක්ඛුච්ඤ්ඤායාදිකොට්ඨාසභාවෙන නෙසං කාමෙතබ්බතො. කොට්ඨාසෙ ව ගුණ-සද්දො දිස්සති “දිගුණං වඩ්ඪෙතබ්බ” නි ආදියු, සම්පදාට්ඨොපි –

“අසඬ්ඛොයානි නාමානි, සගුණෙන මහෙසිනො;
ගුණෙන නාමමුද්ධෙය්‍යං, අපි නාමසහස්සතො” නි. (ධ. ස. අට්ඨ. 1313; උදා. අට්ඨ. 53; පටි. ම. අට්ඨ. 76);

ආදියු සොපි ඉධ න යුජ්ජති අනුද්ධටො.

වක්ඛුච්ඤ්ඤායාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන විජානිතබ්බා, තෙන පන විජානනං දස්සනමෙවාති ආහ “පස්සිතබ්බා” නි. “සොතච්ඤ්ඤාණෙන සොතබ්බා” නි එවමාදි එතෙනුපායෙනාති අතිදිසති. ගවෙසිතමපි “ඉට්ඨ” නි වුච්චති, තං ඉධ නාධිප්පෙතන්ති ආහ “පරිසිට්ඨා වා භොන්තු මා වා” නි. ඉට්ඨාරම්මණභූතාති සුඛාරම්මණභූතා. කාමනියාති කාමෙතබ්බා. ඉට්ඨභාවෙන මනං අප්පායන්ති මනාපා. පියජාතිකාති පියසභවා.

ගෙධෙනාති ලොහෙන අභිභූතා හුත්වා පඤ්චකාමගුණෙ පරිභුඤ්ජන්ති යොජනා. මුච්ඡාකාරන්ති මොහනාකාරං. අධිමසන්නාති අධිග්ගය්‍ය අප්පකොසාය අවසන්නා, තෙනාහ “ඔගාල්භා” නි. පරිනිට්ඨානප්පත්තාති ගිලිත්වා පරිනිට්ඨාපනවසෙන පරිනිට්ඨානං උපගතා. ආදිනවන්ති කාමපරිභොගෙ සම්පති, ආයතිඤ්ච දොසං අපස්සන්තා. සාසච්ඡාදනාදිසම්භොගනිමිත්තසංකිලෙසතො නිස්සරන්ති අපගච්ඡන්ති එතෙනාති නිස්සරණං, යොනිසො පච්චවෙක්ඛිත්වා තෙසං පරිභොගපඤ්ඤා. තදභාවතො අනිස්සරණපඤ්ඤාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “ඉදමෙත්ථා” නි ආදිමාහ.

548-9. ආවරන්ති කුසලප්පවන්ති. ආදිතොව නිවාරෙන්නි. නිවාරෙන්නි නිරවසෙසතො වාරයන්ති. ඔනන්ධන්ති ඔගාහන්තා විය ඡාදෙන්ති. පරියොනන්ධන්ති සබ්බසො ඡාදෙන්ති. ආවරණාදිනං වසෙනාති ආවරණාදිඅත්ථානං වසෙන. තෙ හි ආසෙවනබලවත්‍ය පුරිමපුරිමෙහි පච්ඡිමපච්ඡිමා දළ්භතරතමාදිභාවප්පත්තා වුත්තා.

සංසන්දනකථාවණ්ණනා

550. ඉත්ථිපරිග්ගහෙ සති පුරිසස්ස පඤ්චකාමගුණපරිග්ගහො පරිපුණ්ණො එව භොතිති වුත්තං “සපරිග්ගහොති ඉත්ථිපරිග්ගහෙන සපරිග්ගහො” නි. “ඉත්ථිපරිග්ගහෙන අපරිග්ගහො” නි ව ඉදං තෙවිජ්ජබ්‍රාහ්මණෙසු

දිස්සමානපරිග්ගහානං දුට්ඨුල්ලතමපරිග්ගහානාවදස්සනං. එවංභුතානං තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානං කා බ්‍රහ්මුතා සංසන්දනා, බ්‍රහ්මා පන සබ්බෙන සබ්බං අපරිග්ගහොති. වෙරච්ඡින්නෙන අවෙරො, කුතො ඵතස්ස වෙරප්පයොගොති අධිප්පායො. චිත්තගෙලක්කස්සසබ්බානෙනාති චිත්තූප්පාදගෙලක්කස්සස්සද්දෙනෙන, තෙනස්ස සබ්බරූපකායගෙලක්කස්සභාවො චුත්තො හොති. බ්‍රහ්මජ්ඣානාති දුක්ඛෙන. උද්ධච්චකුක්කුච්චාදීහීති ආදි-සද්දෙන තදෙකට්ඨා සංකිලෙසධම්මා සබ්බග්ගන්ති. අප්පට්ඨපත්තිහෙතුභුතාය විචිකිච්ඡාය සති න කදාචි චිත්තං පුරිස්සස්ස වසෙ වත්තති, පභිනාය පන සියා වසවත්තනන්ති ආහ “විචිකිච්ඡාය අභාවතො චිත්තං වසෙ වත්තෙති”ති. චිත්තගතිකාති චිත්තවසිකා, තෙනාහ චිත්තස්ස වසෙ වත්තන්ති”ති. න තාදිසොති බ්‍රාහ්මණා විය චිත්තවසිකො න හොති, අථ බො වසිභුතජ්ඣානාතික්කද්දෙනාය චිත්තං අත්තතො වසෙ වත්තෙතිති වසවත්ති.

552. බ්‍රහ්මලොකමග්ගෙති බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගෙ පටිපජ්ජිතබ්බෙ, පඤ්ඤපෙතබ්බෙ වා, තං පඤ්ඤපෙත්තාති අධිප්පායො. උපගන්ත්වාති අමග්ගමෙව “මග්ගො”ති මිච්ඡාපටිපජ්ජනෙන උපගන්ත්වා, පටිජානිත්වා වා. පඬිකං ඔතිණ්ණා වියාති මත්ථකෙ ඵකඬිගුලං වා උපඬිඬිගුලං වා සුක්ඛතාය “සමතල”න්ති සඤ්ඤාය අනෙකපොරිසං මහාපඬිකං ඔතිණ්ණා විය. අනුප්පවිසන්තීති අපායමග්ගං බ්‍රහ්මලොකමග්ගසඤ්ඤාය ඔගාහයන්ති. තතො ඵව සංසීදිත්වා විසාදං පාපුණන්ති. ඵවන්ති “සමතල”න්තිආදිනා චුත්තනයෙන. සංසීදිත්වාති නිමුච්ඡිත්වා. සුක්ඛතරණං මඤ්ඤෙ තරන්තීති සුක්ඛතදිතරණං තරන්ති මඤ්ඤෙ. තස්මාති යස්මා තෙවිජ්ජා අමග්ගමෙව “මග්ගො”ති උපගන්ත්වා සංසීදන්ති, තස්මා. යථා තෙති යථා තෙ “සමතල”න්ති සඤ්ඤාය පඬිකං ඔතිණ්ණා. ඉධෙව වාති ඉමස්මිඤ්ච අත්තභාවෙ. සුඛං වා සාතං වා න ලහන්තීති කුසාසුඛං වා විපස්සනාසාතං වා න ලහන්ති, කුතො මග්ගසුඛං වා නිබ්බානසාතං වාති අධිප්පායො. මග්ගදීපකන්ති මග්ගදීපකාහිමතං. “ඉරිණ”න්ති අරඤ්ඤානියා ඉදං අධිවචනන්ති ආහ “අගාමකං මහාරඤ්ඤ”න්ති. මගරුරුආදීනම්පි අනුපභොගරුක්ඛෙහි. පරිවත්තිතුම්පි න සක්කා හොන්ති මහාකණ්ටකතාය. ඤාතීතං බ්‍රහ්මසනං විනාසො ඤාතිබ්‍රහ්මසනං. ඵවං භොගසීලබ්‍රහ්මසනාති වෙදිතබ්බාති. රොගො ඵව බ්‍රහ්මසනි විබාධතීති රොගබ්‍රහ්මසනං. ඵවං දිට්ඨිබ්‍රහ්මසනම්පි දට්ඨබ්බං.

554. ජාතසංවඬිසොති ජාතො හුත්වා සංවඬිසීතො. න සබ්බසො පච්චක්ඛා හොන්ති පරිවයාභාවතො. චිරනික්ඛන්තොති නික්ඛන්තො හුත්වා චිරකාලො. දන්ධායිතත්තන්ති විස්සජ්ජනෙ මන්දන්තං සණ්කවුත්ති, තං පන සංසයවසෙන විරායනං නාම හොතීති ආහ “කඬ්ඛාවසෙන විරායිතත්ත”න්ති. විත්ථායිතත්තන්ති සාරජ්ජිතත්තං. අට්ඨකථායං පන විත්ථායිතත්තං නාම ඡම්භිතත්තන්ති අධිප්පායෙන “ථද්ධභාවග්ගහණ”න්ති චුත්තං.

555. උ-ඉති උපසග්ගයොගෙ ලුම්ප-සද්දො උද්ධරණත්ථො හොතීති “උල්ලුම්පතු”ති පදස්ස උද්ධරතුති අත්ථමාහ. උපසග්ගවසෙන හි ධාතු-සද්දා අත්ථවිසෙසචුත්තිතො හොන්ති යථා “උද්ධරතු”ති.

බ්‍රහ්මලොකමග්ගදෙසනාවණ්ණනා

556. යස්ස අතිසයෙන බලං අත්ථී, සො “බලවා”ති චුත්තොති ආහ “බලසම්පන්නො”ති. සබ්බං ධම්මානීති සබ්බධම්මකො, තං ධම්මිත්වා තතො සද්දපවත්තකො. අප්පනාව වට්ටති පටිපක්ඛතො සම්මදෙව වෙනසො විමුත්තිභාවතො.

පමාණකතං කම්මං නාම කාමාවචරං පමාණකරානං සංකිලෙසධම්මානං අවික්ඛම්භනතො. තථා හි තං බ්‍රහ්මවිහාරපුබ්බභාගභුතං පමාණං අතික්කම්ත්වා ඔදිස්සකඅනොදිස්සකදිසාඵරණවසෙන වඩ්ඪෙතුං න සක්කා. චුත්තවිපරියායතො පන අප්පමාණකතං කම්මං නාම රූපාරූපාවචරං, තෙනාහ “තඤ්ඤී”තිආදි. තත්ථ අරූපාවචරෙ ඔදිස්සකානොදිස්සකවසෙන ඵරණං න ලබ්භති, තථා දිසාඵරණං.

කෙච් පන තං ආගමනවසෙන ලබ්භතීති වදන්ති, තද්දුත්තං. න හි බ්‍රහ්මවිහාරනිස්සන්දො ආරුප්පං, අථ බො කසිණනිස්සන්දො, තස්මා යං සුචිතාචිතං වසිභාවං පාපිතං ආරුප්පං, තං “අප්පමාණකත”න්ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. යං වා සාතිසයං බ්‍රහ්මවිහාරභාවනාය අභිසම්බතෙන සන්තානෙන නිබ්බන්තිතං, යඤ්ච බ්‍රහ්මවිහාරසමාපත්තිතො වුට්ඨාය සමාපන්නං අරූපාවචරජ්ඣානං, තං ඉමිනා පරියායෙන ඵරණප්පමාණවසෙන අප්පමාණකතන්ති වත්තුං වට්ටතීති අපරෙ. වීමංසිත්වා ගහෙතබ්බං.

රූපාවචරාරූපාවචරකම්මෙති රූපාවචරකම්මෙ, අරූපාවචරකම්මෙ ව සති. න ඔභීයති න තිට්ඨතීති කතුපචිතම්පි කාමාවචරකම්මං යථාධිගතෙ මහග්ගතජ්ඣානෙ අපරිහිනෙ තං අභිභවිත්වා පටිබාහිත්වා සයං ඔභීයකං හුත්වා පටිසන්ධිං දාතුං සමත්ථභාවෙ න තිට්ඨති. ලග්ගිතුන්ති ආවරිතුං නිසෙධෙතුං. ධාතුන්ති පටිබලො හුත්වා ධාතුං. ඵරිත්වාති පටිප්ඵරිත්වා. පරියාදිසිත්වාති තස්ස සාමන්ථීයං බෙපෙත්වා. කම්මස්ස පරියාදියනං නාම තස්ස විපාකූප්පාදනං නිසෙධෙත්වා අත්තතො විපාකූප්පාදනන්ති ආහ “තස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා”තිආදි. ඵවං මෙත්තාදිවිහාරීති ඵවං චුත්තානං මෙත්තාදීනං බ්‍රහ්මවිහාරානං වසෙන මෙත්තාදිවිහාරී.

559. අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ...පෙ.... අලත්ථුන්ති අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ ආගතනයෙන උපසම්පදඤ්චෙව අරහත්තඤ්ච අලත්ථං පටිලභිංසු. සෙසං සුච්ඤ්ඤයාමෙව.

තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනාය ලීනත්ථජ්ජකාසනා.

නිට්ඨිකා ව තෙරසසුත්තපටිමණ්ඩිතස්ස සීලක්ඛන්ධවග්ගස්ස අත්ථවණ්ණනාය

ලීනත්ථජ්ජකාසනාති.

සීලක්ඛන්ධවග්ගටිකා නිට්ඨිකා.